

ئىم قورئانە پىرۋزە لەگەل ۋەرگىزەن مائاكان
دېئىرى (خادىم الخرمين الشريفين) مەلىكە جىئالە كورى جىئالەزىز ئال سەئىدە
(پەنخۇرايىن داپەش مەكتەپتە)

كۆمەلگەي مەلىكە قەھد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۋز

الحج والذکر والیا

خادم الحرمین الشریفین مہدیٰ جہانگیر کوری عند التحریر آئن معروض
مہدیٰ شامش علی معروض شریعت شریعت و بہار بارگاہی لاسمہ چاہیہ
قورقانی بہار لہ گاہ و بہار گاہی

شریعت الشریعت الشریعت الشریعت الشریعت
شریعت الشریعت الشریعت الشریعت الشریعت
شریعت الشریعت الشریعت الشریعت الشریعت

وَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ
الَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَلَا يَخْشَوْنَ
مِنْ أَحَدٍ

مَجْمَعُ الْمَلَائِكَةِ وَالْمُرْسَلِينَ
الْمَلَائِكَةُ وَالْمُرْسَلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على الجميع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ آيَاتٌ مُبِينَةٌ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
«خيركم من تعلم القرآن وعلمه».

أما بعد:

فلإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن
عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعسل على تيسير
نشره وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره وترجمة
معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة
العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم
المهمة لتسهيل لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ
المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية بطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح التياموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لفته وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجروستاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإتمام هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لسندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعترى ما يعترى عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

بەناوی خوای بەخشندەي مېھرەيان

پېشە کەي

بە پەتووسى پادىدار شېخ سالىح كورې، مەدەنىيەت كورې، مەدەنىيەت شېخ
و مەزەرى كاروبارى ئىسلامى و ئەمەلىيەت و پەيغەمبەر و پەيغەمبەر شېخى گەشتى
كۆمەلگەي مەلىك، ئەھدە بۇ چەكەردە، قورۇق، پەيغەمبەر

سەيئەس و مەسئەلەش بۇ خەلۋاى پەيغەمبەرگە
جەھاننى كەلەككە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە
﴿قَدْ جَاءَ حُكْمُ رَبِّكَ وَالْوَقْتُ لِلْغَايَةِ﴾ واتە: پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە
گەلەككە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە

و مەدەنىيەت شېخى سەيئەس و مەسئەلەش بۇ خەلۋاى پەيغەمبەرگە
مەدەنىيەت شېخى سەيئەس و مەسئەلەش بۇ خەلۋاى پەيغەمبەرگە
واتە: چەكەردە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە
قەيەدە كەلەككە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە

ئەجەلە پەيغەمبەرگە

بۇ جەھەتتە چەكەردە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە
عەلەمەزەت ئالى سەيئەس (خەلۋاى پەيغەمبەرگە) بە پەيغەمبەرگە
و كەلەككە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە
ئەلەمەزەت ئالى سەيئەس و مەسئەلەش بۇ خەلۋاى پەيغەمبەرگە
قورۇق بۇ زەمەنە جەھەتتە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە

و مەزەرى كاروبارى ئىسلامى و ئەمەلىيەت و پەيغەمبەر و پەيغەمبەر شېخى
عەلەمەزەت ئالى سەيئەس، پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە
پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە
قورۇق بۇ زەمەنە مەسئەلەش بۇ خەلۋاى پەيغەمبەرگە
ئەلەمەزەت ئالى سەيئەس و مەسئەلەش بۇ خەلۋاى پەيغەمبەرگە
كەلەككە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە كەلەككە پەيغەمبەرگە
ئەلەمەزەت ئالى سەيئەس و مەسئەلەش بۇ خەلۋاى پەيغەمبەرگە

وہك خرمەنىكىش بۇ ئەو بولايئەمان كە بەزى ماڭ كوردى قىسە دەكەن، كۆمەلگەى
مەلىك فەھىد بۇ چاپكردىن قورقۇنۇپ بىرۇز ئە مەدىنەى مەوورە، خۇشەئالە
ئەم تەر جەمە قورتالىيە بەزى ماڭ كوردى پىشكەش بەخوتەرى بەرىزى پىكات،
كە بەرىز جەئال (مامۇستامە لاھمە لاھالچ بامۇكى) پىشەستارە، وە
ئەلايەن كۆمەلگەى مەلىك فەھىد بۇ چاپكردىن قورقۇنۇپ بىرۇزىش ھەرىكە ئە
بەرىزان: (دكتۇر كەمال ھادىق ياسىن ئەك) و (مامۇستامە ئومىد ھەم چىرقىستان)
پىشەستارە نەو.

وەسىرپاسى خىواى گەورە وياك وپىگەرد ويا لا دەست دەكەين بۇ ئەنجام دال
ئەم كارە مەزە، وە ئومىدەوارىن كەنىاز و مەبەست لىق تەنبا پەزەمەندى خىواى
گەورە پىشە، و خەلىكىش لىق سەو دەمەندىن؟

پىنگومان ئىمە دەزائىن كە تەر جەمە و وەرگىزىن مائاكان قورقۇنۇپ بىرۇز
- ھەر جەندە وورد پىشە - كەمۇكوردى ھەر دەپىت و ئاتوانرىت دەقار دەق ئەو مائا
گەورانە پىگە پەنەت كە دەقى قورقۇنۇپ بىرۇز ھەمەخىشەت، كە تەوارى خەلىكى
ئەئاسىت خۇپدا دەستە و سەتەكردەو، وە بەرپاسى ئەو مائا پەى كە تەر جەمەى
قورقۇنەكە دەپدات بە دەستە و تەنبا پىشە بە لەكۇزى زائىت و تىگە پىشەى
وەرگىزەكە لە قورقۇنۇپ بىرۇز، وە ئەمەش كارىكە دوو چارى ھە ئەو كەم و كورپى
دەپىت، وەك ھەمۇو كار وپىشكى ئرى ئادەمىزاد.

وە لە كۆتايىدا داراكانىن ئەھمەت و خوتەرىكى ئەم تەر جەمەىدە لەكەن پىشەى
ھەر ھەلە و كەمۇكورپەك پان زىادىيەك ئەگەر ھەبىو، ئاگاندارى كۆمەلگەى
مەلىك فەھىد بۇ چاپكردىن قورقۇنۇپ بىرۇز ئە مەدىنەى مەوورە پىكاتەو، بۇ سەو
ئى وەرگىزىن و چاككردىيان لە چاپەكان داھان و دا پەبارەق و وويىسى خىواى
گەورە.

وە خىواى گەورەش پىشە و پەتايە و تەنبا ئەو پىشەتەرە بۇ پىنگاى
پاس.

ئەى خىواى پەروەردىگار ئەم كارەمان ئى قەيول پىكە؛ چونكە بەرپاسى ھەر توى
پىسەر و زات.

سورتي (الفاتحة)

لهم سوورمه ناوتر اوه (الفاتحة) چونكه
قورلانی پیروز لهسره تاوه بهو دهست یږ
دهکات وده کرښه وه، وه پیشی دوتریت
(المثاني) چونکه لههمسوو پرکاتیکس
نویزدا دهخوتریت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بهناری خوای
بهخشندهی میهره بان (الْحَمْدُ لِلَّهِ)
هموو سرباس و سناپشیک یو خوای
رَبِّ الْعَالَمِينَ بهرورد گاری
جهانیان (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)
بهخشندهی میهره بان، (الرحمن) بهو
مانایدهی پرهم و بهزهیی بهرورد گار لهم
جهاندها هموو مخلوقاتی گرونه وه
بهیږ باورپاښه وه، وه (الرحیم) پرهم
و بهزهیی بهرورد گار، و هك زانیان دملین
تایبه ته بهیږ وادارانه وه له پوزی دواپیدا
(مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ) (تهنها ته وه)
خواهمنی پوزی سزا وپاداشت

دانه وه (پاورداران له نویزه کانیاندا همسوو پرکاتیک ته مه ده لسه وه، تاوه کور همیشه پوزی دواپیان
لهیر بیت و به کار و کرده و ی چاکه، خویانی یو ناسانه بکمن) (يَا أَيُّهَا الْمَلِكُ) (خواپه)
تهنها توده پرستین (تهنها توست شایستهی پرستن و جگه له تو هیچ کس شپاوی نه وه نیبه)
(يَا أَيُّهَا الشَّهِيدُ) وه تنها له تو داوای یارمنی ده که یږ (له هموو کار و کرده و پید او یسینه کماندا،
چونکه هموو نمرمانیک به دهست تویه، جگه له تو هیچ کس به نه ندازهی گهر دپله یهك خواهمنی
هیچ شتیک نیبه) (أَقْدَرُ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ) رښموونیمان بکه پوزینگای راستی
(که رښگای راستی نانی پیروزی نیسلامه، و بهر دعوام بین لهسهری همتا شو پوزی ده که یږ به دیداری
زانی هق ته علای تو) (صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) رښگای نه وانهی که چاکهت له گه ن کر دوون
(له پیغه بهرمان و راستگو یان و شه هیدان و چاکه کاران) (خَيْرَ الْمَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ) نهك (رښگای) نه وانهی
خه شسی (تو یان) لیگیراوه (و هك جوله که و هاو کرده و کانیان) (وَلَا الضَّالِّينَ) وه نهك (رښگای)
گومرپیان و هك (گاوه کان و هاو کرده و کانیان) له کز تایی هم سوورمه پیروز وه سونه ته موسلمانان
پلین (ثامین) واته: نهی خوای گه وړه ته وای ته نزا و دواپیانمان لن و مریگره

سورتي (البقرة)

بسم الله الرحمن الرحيم

په ناوې خواي به خشندي مېره بان
 ﴿الْحَمْدُ﴾ به (تعلیف، لام، میم)
 ده خو تر یتسه وه، خواي گه وړه زانان سره
 به وانا که ی ^{١٥} ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾ هم
 قورثانه ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ هیچ گومانېکی
 یتدانیه (که له لایه ن خواي گه وړه وه
 نیراوه) ﴿هُدًى﴾ وې نیشانده ری
 ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ پاریز کارو له خو تراسانه
 (پاریز کاران وله خوا ترسان به زانست
 وزانیاری به سوود و کار و کرده وې چاکه
 سوودی لن و مرده گون، چونکه نه وان
 له پوره رد گاریان ده تر من و شوی
 فرمان ورې نصابه گانې ده که ون) ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾
 نه وانه ی که به روا ده هیکن
 ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾ به شته په نهان و نادیده کان
 (نه و شته په نهان ی که به چه واس و عه قلی
 مرؤف هم ستیان پې ناکریت، له ږنگه ی

و ده چه نه پیت، وک با و به به فرشته کان و به هشت و دوزخ و زور شتی تریش) ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾ و نه نوړ
 ده که ن (به ږنک و پیک و له کانی خویدا نه تعامی نه دن) ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾ له وې کر دو ماته به ږنک
 و ږنک زیان ده به خشن (له بهر به زامه ندی خواي گه وړه) ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾ و نه وانه ی که به روا
 ده هشتن به و قورثانه ی که به سو (نه ی مو حه محمد ﷺ نیراوه) ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾ و نه وانه ی که به ږنک
 (پتخه مېران و نیراواتی) پیش تو نیراونه ته خوار و ده ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾ و به روا یان هده به ږنک دوا یی
 ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾ (خواه یی هم صیقه تاته) له سر ږنگای راستن (به ته و فیک و باره تیدان) له لایه ن
 بهر و مرده گاریان و ده ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾ و به هر نه وانن ږنک یروان (له دو نیا و دوا ږنک) ﴿وَلَا تَكْفُرْ﴾

(١) هم پیتان ی که له سره تاي هندیك له سورته کانی قورثانه هاتوون، تنها خواي گه وړه ده زانیت مېه منی پیتان
 چیه نه وې راسترین تفسیر به ږنک پیتان کرایت، به لام به چه ند جوړیکې تریش تفسیر کراون له وانه : هم پیتان ناون
 به له سورته تانه ی له سره تايان و هاتوون، پان ناون به خواي گه وړه پان به د مستو سالتوون عده به یشا و ده کانه
 که ده یان ووت هم قورثانه له لایه ن خوار و ده هاتوون، خوار و ده به مو حه محمد ﷺ پیتان ده پیت : ده ی که گمر وایه
 و نه و هاتوون به هم قورثانه به یکن، که هر نه پیتان به یکنه توه که ږنک قس ی ږنک و به کار یان ده یکن .

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەر راستى ئەوانى كە يىن بىر واپىرون ﴿سَوَّغْتَهُمْ﴾ بىن ئەوان چىرون بە كە
 ﴿يَنْذَرْتَهُمْ أَلَمَ لَمْ يَنْذَرْتَهُمْ﴾ يىان تر سىتت يىان تەيان تر سىتت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بىر واپانەتس ﴿خَتَرَ﴾
 الله على قلوبهم وعلى سمعهم ﴿خَوَّاهُ مَوْرَى نَافٍ بِمَسَرِّ دَلٍّ وَ كُورِيَانِدَا﴾ ﴿وَعَنْ أَعْيُنِهِمْ غَشَوَتْ﴾ وە
 پەردە بە سەر چاويانە وەپە ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وە سىزى زور گەورەيان بىن ھەپە ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 مَن يَقُولُ ﴿وَلَهُ نَافِعٌ خَلِكِدَا ھەندى كەس ھەپە كەدەلى﴾ ﴿مَتَابَ اللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بىر واپان ھىتاوہ
 بە خواو بەر زورى دوايى ﴿وَمَنْ يَمْزُقِينَ﴾ لە كاتىكدا ئەوان بىر وادار نىن ﴿يُخَيِّطُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (بە لای خويانە وە) خواو ئەو كەسانە دەخەلەتس كە بىر واپان ھىتاوہ ! ﴿وَمَنْ يَمْزُقُونَ إِلَّا الْكَاذِبُ﴾
 كەس ناخەلەتس ئەنھا خويان ئەپىت ﴿وَمَنْ يَمْزُقُونَ﴾ بە لام ھەستى بىن ناكەن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 لە دىياندا ئەخوشى (ناپاكى) ھەپە ﴿فَرَّادَهُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش ئەخوشى بە كەى زور تر كەردن
 (بە ھاتى قورۇن) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە سىزى سەختيان بىن ھەپە بە ھىزى ئەو
 درويانە وە كە دەپان كەرد (و دەپان وت بىر واپان ھەپە) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە كاتىك بىن يان بووتراپە
 ﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مەنئە وە لە زەوى دا (نازاوہ بەر يامە كەن لە ولاندا) ﴿قَالُوا إِنَّا فَتَقَنَّا فُتُقُونَ﴾
 دەپان ووت : تىمە ھەر چا كە كارىن (پىنكە ھەرىن) ﴿إِنَّا لَنَنْفَعُهُمُ النَّفْسُ﴾ ناگادار بىن كە بە راستى
 ھەر ئەوانى ناشوبگىر ﴿وَالَّذِينَ لَا يَمْزُقُونَ﴾ بە لام ھەستى بىن ناكەن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە كاتىن بىن
 يان بووتراپە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بىر واپىن وەك ئەو خەل كاتەى كە بىر واپان ھىتاوہ ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ﴾
 دەپان ووت : چىن تىمە بىر واپىن ﴿كُنَّا مِنَ الْفُقَهَاءِ﴾ وەك ئەو گىل و ئەفامانەى كە بىر واپان ھىتاوہ
 ﴿إِنَّا لَنَنْفَعُهُمُ النَّفْسُ﴾ بىتەر بىن كە بە راستى ھەر خويان گىل و ئەفامان ﴿وَالَّذِينَ لَا يَمْزُقُونَ﴾ بە لام
 نازانن ﴿قَالُوا لَوْ أَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە كاتىن (ناپاكان) پگەشتاپە بەوانەى كە بىر واپان ھىتاوہ ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ﴾
 دەپان ووت : تىمەش بىر واپان ھىتاوہ ﴿قَالُوا إِنَّا شَيْطَانُ﴾ كاتىكەش بە تەليا بوونايە لە گەل گەورە
 فېلپازە كاتىبان ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ دەپان ووت : تىمە ھەر لە گەل تىوہ بىن ﴿إِنَّا فَتَقَنَّا فُتُقُونَ﴾ پىنگومان
 تىمە ھەر گالتە كەرىن (بەوان) ﴿إِنَّا لَنَنْفَعُهُمْ﴾ خوا گالتە بەوان دەكات (لە بەرانبەر گالتە
 كەردنە كەپان) ﴿وَمَنْ يَمْزُقِينَ﴾ وەپان دەكات تالەسەر كەشى خوياندا سەر لىن شىواو
 بىن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەمانە ئەوانەن كە گومر ايىان كرى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بە رىتموونى
 ﴿فَمَنْ يَمْزُقِينَ﴾ جانا بە بازىر گاتى بە كەپان قازانجى كەردو ﴿وَمَنْ يَمْزُقُونَ﴾ نە پىيازى
 راستيان گرت ﴿

﴿مَنْ يَكْفُرْ كُفْرًا كَبِيرًا﴾ (دوو رووه كان) وينه يان وهك په كېنك وايه كه (له مشهورينكي تاريخدا)
 ناگريزك هه لگير سبب ﴿فَمَا أَصَابَ مَقْشُورَةً﴾ كه له گهل دهورو مري پروساك كړه وه ﴿وَرَبُّكَ
 يُؤْتِيهِمْ﴾ خوا (خيرا) پروساكي به كه يان لس مكوژنيكه وه ﴿وَرَكْعَتَيْنِ﴾ (دو ركعتي) ﴿وَهُنَّ
 هُنَّ﴾ هه ياد چاره تاريخه كي وادا كه هيچ ميس ﴿فَمَا أَصَابَ مَقْشُورَةً﴾ كه ياد لال و كوژن ﴿هُنَّ
 لَا يَرْجُونَ﴾ بويه (له گومر اي خويان) ناگريزه وه ﴿وَكُنْ مِنْ أَسْمَاءٍ﴾ يا وهك (كه مېنك
 له چوليه كده) بارانكي بيزمه وه خوږيان (لي داكات) له ناسمانه وه ﴿فَمَا أَصَابَ مَقْشُورَةً﴾ كه تاريخي
 رور و هوره تر يشقه و بروسكه ي تېدايت ﴿فَمَا أَصَابَ مَقْشُورَةً﴾ (په جوريت كه)
 په بچه كانيان ده كه به گويي دا له بهر گر مې هوره تر يشقه كان ﴿وَرَبُّكَ﴾ يو خويان سني له مردن
 ﴿وَلَهُ عِلْمٌ﴾ (بدي) وه خودا دهور ي بي پرواياني داوه ﴿وَكُنْ مِنْ أَسْمَاءٍ﴾ مريك بي نه و بروسكه به
 ﴿يَعْلَمُ﴾ (بدي) چاويان بفريني ﴿كُنْ مِنْ أَسْمَاءٍ﴾ هه كاني پروساكي بو بدلايه ته وه
 ﴿فَمَا أَصَابَ مَقْشُورَةً﴾ تېدايت تر يشته وه ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه كاني تاريخي بگردايه لنيان ﴿وَرَبُّكَ﴾ هه بجه كي
 خويان (دوه سنان) ﴿وَرَبُّكَ﴾ نه گه خودا بيوستايه ﴿وَرَبُّكَ﴾ (په
 هوره گر مې و بروسكه) كه پرو كوسري ده كردن ﴿وَرَبُّكَ﴾ بيوستايه خوا به سدر
 هه سوري شتيكه ده سه لانداره ﴿وَرَبُّكَ﴾ نه ي خه لگيه ﴿وَرَبُّكَ﴾ په روره گردن
 په ريس ﴿وَرَبُّكَ﴾ كه نيوه و نه وانه ي پيش نيوشى دروست كړد وه ﴿وَرَبُّكَ﴾
 په لگيو به و په رسته خوتان پاريرون ﴿وَرَبُّكَ﴾ نه و (خوايه ي) كه روي بو
 ر اخستون ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه ناسماني بو كړد وون به كوشت (ناسماني بو گيراون به گومري)
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه ناوي (ماراسي) له ناسمانه وه هيوته خواره وه ﴿وَرَبُّكَ﴾ (په روره گردن)
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ نه محب دهر ي هيوته به و ناوه هه موو جزره ميوه و به رويو ميث بزيروي نيوه ﴿وَرَبُّكَ﴾
 نه دانه كه واته هاوتابو خوا به پيلامه كهن ﴿وَرَبُّكَ﴾ كه نيوه خوتان دهراس (بي هاوتايه) ﴿وَرَبُّكَ﴾
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه نه گه نيوه له گومان دان ﴿وَرَبُّكَ﴾ لهم (قورنانه ي) كه دارد دمانه ته
 خواره وه بو به دهر ي خويان (موجهه دهر ي) ﴿وَرَبُّكَ﴾ ده سوره تيك پيش به ونيه ي نه و
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه بانكي هاو كاره كاستان بكه (له روه وان بيزان و شاعيران) بجه كه به
 حوا ﴿وَرَبُّكَ﴾ نه گه راست ده كهن (به قدر سوو دهر ي خواي ماراسي) ﴿وَرَبُّكَ﴾
 نه محانه گه نه مه تان نه كړد ﴿وَرَبُّكَ﴾ وه هه رگر مياشي كهن (نيتريز پروامهس) ﴿وَرَبُّكَ﴾
 ﴿وَرَبُّكَ﴾ نه و ناگريه ي ﴿وَرَبُّكَ﴾ كه سوتهمه ي به كه ي خه لك
 (ي بدكار) وه رده ﴿وَرَبُّكَ﴾ بزي پروايان ساز كراوه (ناماده كراوه) ﴿وَرَبُّكَ﴾

﴿وَيَذَرُكَ أَهْلَكَ﴾ (بیرسان بی‌سوه) کاتینك که په‌روه‌ردگماری تو به فرشته‌کانی ووت
 ﴿وَيَجْعَلُ فِي ذَا مِرْسَعَةٍ﴾ به‌راستی من جی تشك دروست ده‌کم له‌سور ره‌وی ﴿قَالَ أَجْعَلْ فِيهَا﴾
 من ﴿(فرشته‌کان) وونیاں نیا که‌سینکی وای نیا دروست ده‌کیت ﴿نَعِمُ بِهِ﴾ که خرابه‌و به‌دین
 تپه‌ سکات ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌خوینسی تپا بریژی ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ به‌کاتینکدا که نیمه
 پادت ده‌کپس به‌ستایش کردنت ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌به‌پاک رات ده‌گرم ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾
 (خوا) له‌رموی بنگومان شه‌وی من ده‌براتم نپوه مایران ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ خوا‌باری
 هم‌و شینکی فیری نادم کرد ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ له‌پاشان شه‌شانه‌ی بیشانی فرشته‌کان دا
 ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌(خواپس) له‌رموون ناوی له‌مانه‌پن بلس ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ نه‌گرم
 راست ده‌کن، (که نپوه له‌ نادم باشون) ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ (هم‌و) ورتین خویه تو پاکیت
 له‌هله‌ ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ نیمه هیچ ماران، مه‌گرم شه‌وی که خوت فیرت کردین ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾
 خیمه‌نیکم ﴿به‌راستی هم‌تویت رانار دانا﴾ ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ (خوا) له‌رمووی نه‌ی نادم ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾
 پاشماپه‌ ﴿ناوی شه‌شانه‌پان پنی بلس ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ حاکاتینك که ناوه‌کانی پنی وون
 ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ (خوا) له‌رمووی نه‌ی پیم نه‌وونن ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ بنگومان
 من لگ دارم به‌پنسی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌لگ دارم به‌وه‌ی که ناشکرای ده‌کن
 ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌نه‌وه‌ش که ده‌پشاره‌وه‌ ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ (بیسره‌بیرت) کاتینك
 ورتمان به‌فرشته‌کان ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ سوژده‌پن بو نادم ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ سوژده‌پان برد
 ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ شه‌پتان به‌پیت که گرمی مدایه‌و خوی به‌گوره‌رانی ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌به
 می‌برویان بوو ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌وونمان نه‌ی نادم ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ خوت وژمه‌کیت
 بیشته‌جی پن له‌م به‌هه‌شته‌دا ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌له‌هم‌و خوارده‌پنی به‌کی به‌خون به‌تبرو ته‌سلی
 ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ له‌هه‌ر شونیک که‌هه‌ر ده‌کن ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌بریکی له‌م دره‌خته‌مه‌کون
 ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ ناله‌سته‌مکاران به‌زمیردریس نانه‌سته‌مکار ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ له‌معا
 شه‌پتان هه‌لی خه‌له‌نارس له‌به‌هه‌شته‌دا ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌له‌و خوشگوره‌ر به‌ی که نپیدابوون
 ده‌ری به‌راندن ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌وونمان (به‌ نادم وچه‌واو شه‌پتان) بچه‌خوارده‌وه‌(بو‌سور ره‌وی)
 ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ هه‌مدیکتان دوزمن نمین له‌گه‌ل هه‌مدیکتاندا ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌نوتان
 هه‌به‌جیگیر بوون له‌سور ره‌وی ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ وه‌به‌هرمعدی (و ناره‌رووی دویا) تاماوه‌په‌ك ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾
 ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ نه‌معا نادم چه‌مدو ته‌به‌کی (پارانم‌وه‌ی) له‌په‌روه‌ردگار به‌وه‌ر گرت ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾
 عیبه‌ ﴿(نموش) النی گیرا کرد ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و ته‌به‌گیرا که‌ری به‌ره‌مانه‌ ﴿وَتَجْعَلُ فِيهَا مَدِينًا﴾

﴿وَدْعَانِي﴾ (بیریکه سه وه) کاتیک که پرگارمان کردن ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ له ده ست و پیره مدي
 پیر هون ﴿سُوْمُوْكُمْ نُوْمُوْكُمْ﴾ که سرای سه ختال پی نه چه شتن ﴿يَدْعُوْكُمْ﴾ (بیریکه سه وه)
 کوره گنایان سهر دهریس ﴿وَنَسِيْجُوْكُمْ﴾ وه کهچه کانایان ده هیلمنه وه (بو کاره که ری)
 ﴿وَلَدْعَانِي﴾ وه له ده تاند (لهم سر) سه ختهی به سهر تاند (درا) ﴿بَلَدٌ مِنْ رِبْعِكُمْ عَجَبٌ﴾ قانی
 کر ده وه به کی گه وه سو له پیره وه دگارتانه وه بومان ﴿وَدْعَانِي﴾ (بیریکه سه وه)
 کاتیک که دهریامان بو له ت کردن ﴿وَنَسِيْجُوْكُمْ﴾ و پرگارمان کردن ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ وه
 ده ست و پیره مدي پیر هونمان خیکاند و موقعی (دهریامان) کردن ﴿وَنَسِيْجُوْكُمْ﴾ له کاتیکدا
 نیوه ته ماشانان ده کردن ﴿وَدْعَانِي﴾ (بیریکه سه وه) کاتیک که به نیسی چل
 شه ومان د به مویس ﴿نَدْعَانِي﴾ له دوی ته و (روشنی مویس بو کیوی طور)
 گویره که که تان کرد به (خوای خومان و به رستان) ﴿وَنَسِيْجُوْكُمْ﴾ له کاتیکدا نیوه سته مکار بوون
 ﴿نَدْعَانِي﴾ له دوی ته و (گویره که به رستی به تان) لیسان خوش بوویس
 ﴿نَدْعَانِي﴾ ناسویاسی (خوا) بکهون ﴿وَدْعَانِي﴾ موسی نکتب و نرقان ﴿بیریکه سه وه)
 کاتیک ته ورت و جیا که ره وه (له بیون دروست و نادرست) مان دا به مویس ﴿نَدْعَانِي﴾ بو
 نه وهی پیر مویس بن بکهون ﴿وَدْعَانِي﴾ موسی نموه ﴿بیریکه سه وه) کاتیک که مویس به گه به کی
 ورت ﴿نَدْعَانِي﴾ له دوی ته و (که له کهم به راستی نیوه سته متان کرد له حوتان) ﴿نَدْعَانِي﴾
 به گویره که به رسته که تان ﴿نَدْعَانِي﴾ که واته بکه ریسه وه به به شیمایی بو لای به دی
 هینه رتان ﴿نَدْعَانِي﴾ و خومان بکوژن (بی تاوران تاوران مار تان بکوژیت) ﴿نَدْعَانِي﴾
 ﴿نَدْعَانِي﴾ نه مه تان داشته بو خوتان ﴿نَدْعَانِي﴾ لای به دی هینه رتان ﴿نَدْعَانِي﴾ ته مچا (خواست)
 به شیمایی به کی لی گبرا کردن ﴿نَدْعَانِي﴾ به خوتان بکوژن ﴿نَدْعَانِي﴾ ته مچا (خواست)
 مپهره بانه ﴿وَدْعَانِي﴾ (بیریکه سه وه) کاتی ورتان نهی مویس ﴿نَدْعَانِي﴾ پروت پی
 ماهیس ﴿نَدْعَانِي﴾ ناخوانه نیسی به ناشکرا ﴿نَدْعَانِي﴾ له پیره وه و نه شقه به ک
 لای دس ﴿وَنَسِيْجُوْكُمْ﴾ له کاتیکدا نیوه ته ماشانان ده کردن ﴿نَدْعَانِي﴾ له پشان ریند و ومان
 کر ده وه ﴿نَدْعَانِي﴾ له دوی ته و (خوا) بکهون ﴿نَدْعَانِي﴾ مویس (خوا) بکهون
 ﴿وَنَسِيْجُوْكُمْ﴾ وه به ور سیرمان کرد به سمر مانده وه ﴿وَنَسِيْجُوْكُمْ﴾ وه گرو
 و بالندهی شیلان مان به سهر دارش و ومان ماردن ﴿نَدْعَانِي﴾ (وه پیمان ورتن)
 بحور له و خوارده پاکانهی که کر دمان به ورتن مان ﴿وَنَسِيْجُوْكُمْ﴾ (له وانهی ناسویاسی یان کرد)
 ستمیان له نیسه به کرد ﴿وَنَسِيْجُوْكُمْ﴾ به لکو ستمیان له حومان کرد ﴿نَدْعَانِي﴾

﴿وَوَلَّى دَحْيُو هَبْدَه لَقْرِيَه﴾ (بیریکه‌سوه) کاتنك كه ووتمان بیچه لهم‌شاره (كه قودسه) ﴿وَتَكُونُوا
 مِمَّنْ حَبَشَ شَقَرِیْ﴾ نه‌مجا له‌وی (هرچی ناره‌زو ده‌کهن) بخون به‌تیر و نه‌سلی له‌هه‌ر لایه‌ك
 كه‌هه‌ر ده‌کهن ﴿وَدَحْيُو لَبَابْ شَحَدْ﴾ وه له‌هه‌ر گاهه بیچه زور ووه به‌ملکه‌چی (به‌کرموشه‌وه) ﴿وَقُونُوا
 جِظَّةً﴾ وه بلیس (خوایه) له‌گوماهه کانمان خوش به ﴿بَعْبَرْ نَعْبَدْ حَبِیْکُمْ﴾ نه‌وساله‌گون به‌کانان
 خوش ده‌بیس ﴿وَسِرِیْهَ تَحْبِیْیْنِ﴾ وه له‌ناینده‌ها پناه‌اشتی چاکه‌کاران رورتر ده‌کهن ﴿وَبِیْ
 لَیْسِ مَسْمُو﴾ كه‌چی نه‌وانه‌ی سینه‌مکار بوون (نه‌وه‌ی بیان ووترا بوو) گور بیس ﴿قَوْلَا عِیْرْ لَه‌ی بِلِی
 مِهْ﴾ به‌قه‌یه‌ك كه‌بیان نه‌ووترا بوو ﴿وَأَرْبَعُ عِیْرْ حَسُو﴾ بتر شمش رشتمان به‌سهر له‌وی
 كه‌سته‌میان کرد ﴿بِخَرْمِ سَسَهْ﴾ سرایه‌ك له‌ناسمانه‌وه ﴿بِمَا حَكُو بَقَشُونْ﴾ به‌هوی له‌وانه‌ه‌رمانی
 به‌ی كه‌کردیس ﴿وَأَرْسَلْ مَوْسٰی عِیْمَه﴾ (بیریکه‌سوه) کاتنك كه‌موسا داوای باران باریی
 کرد بو‌گه‌به‌کهی ﴿فَلَمَّا صَرَبْ بَقْضَاكْ لَحَحَرْ﴾ نیخشش بیسان ووت: گز چانه‌کوت پله‌به‌و (ناشه)
 به‌رده‌ه: ﴿فَلَمَّا حَرَّتْ بِهٖ سَبْعَ عَشْرَةَ عِیْنًا﴾ (كه‌لپی دا) له‌پر دوانره‌ کانی لی هه‌لقولا ﴿وَدَعٰی عَصٰی مُیْسِ
 تَشْرِیْهَ﴾ بینگومان هه‌موو تیره‌یه‌ك چاو‌گه‌ی (ناوه‌ حوره‌ی) خوی ناسی ﴿كُلُّ وَتَشْرُوْ مِنْ رِیْقِ لَهْ﴾
 (نه‌مجا ووتمان) بخون و به‌هوه‌وه له‌رووی خوا ﴿وَلَا تَعْمَلُوْا اَرْضَ مَعْرِیْدِیْنِ﴾ وه بلاق به‌به‌وه
 له‌ره‌ویدا به‌خرابه‌کردن ﴿وَدَعٰی مُزِیْمُوْی﴾ (بیریکه‌سوه) کاتنك كه‌ووتان نه‌ی مورب ﴿بِیْ عَصٰی عِل
 طَفِیْرٍ رَّجِیْ﴾ هه‌ر گهر خومان پانا‌گربیس له‌سهر یه‌ك جور خوراك ﴿وَأَرْبَعُ عِیْرْ بَرَكْتْ﴾ كه‌واته‌ داومان
 بزیكه‌ به‌به‌ر وهر دگارت ﴿بِخَرْمِ سَسَهْ لَیْسِ﴾ بومان دهر به‌یتی له‌وی كه‌ره‌وی دهر وینی
 ﴿مِنْ لَعْنِیْ رِیْقِ﴾ به‌سهر ووه‌اتی و ترور بیس و خه‌یار بیس ﴿وَقَوْمَهٗ وَعَدَسَهٗ وَاصْبَهٗ﴾ و سیر و به‌کی
 و بیاری ﴿فَلَا تُسَبِّحُوْنَ بِهٖ فَوْفَ بَنَدٰی فُرْحٰی﴾ (موسا) هه‌رمووی ثایا نیوده‌شتی چاکه‌ده‌گور به‌وه
 به‌هراب (واته‌ گه‌رو و گورشی بالنده‌ده‌گور به‌وه به‌سیر و بیار) ﴿فَبِیْضِ مِصْرَ﴾ دایه‌زن بوشاریك‌الهم
 شارانه‌ی ده‌له‌مستین) ﴿فَبِیْضِ مِصْرَ﴾ نه‌وسا به‌راستی جیتان داوا کرد ووه ده‌مستان ده‌كه‌ووت
 ﴿وَمِنْ مِثْلِهٖزْ كَدَّهٗ وَتَمَحْكُكْ﴾ وه درایه‌سهر بانداریسوانی و بی به‌وایی (هه‌ژاری) ﴿وَبَآءُ وَبَقِیْبُ مَرَّ
 اَلَّهْ﴾ وه خه‌شمی خویان بو‌خویان هتایه‌وه ﴿دَبَّكْ بَأْتَمَّ حَكُوْ بَكْمُرُوْی بَدِیْتْ مِیْ﴾ نه‌مه‌ له‌سهر
 نه‌وه‌موو كه‌بی بر و ابوون به‌مشانه‌وه هه‌رمانه‌کانی خوا ﴿وَعَمَلُوْا لِبَیْسِ عَمَلْ نَحْوْ﴾ وه به‌مه‌ه‌رانیس
 ده‌کوشت به‌یاره‌و ﴿دَبَّكْ بِمَ عَصُوْ وَكَلُوْا لِقَدُوْ﴾ نه‌مه‌ به‌هزی نه‌وه‌وه بوو كه‌سهر بیچی و ده‌ست
 دریزی بان ده‌کرد ﴿۵﴾

﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ په راستې نهواتنې ثماندارن (موسو لمانس) وه نهواتنې جور له كس
 ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه گاورو نه ستيره يان مريشه په رسنه كان ﴿مَنْ مِّنْهُمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُ﴾ هدر گاميك
 له ماته بېرواي هېد به خوا او پروزي دوايي ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه كړه دوي چاكي كړد ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾
 رېهر ﴿نَهَوهُ بِأَدْنَىٰ يَدَيْهِ لَعَلَّ يَدَايِهِ يَمُرُّ بِكَارِبَانِهِ﴾ ﴿وَلَا حُفَّ عَلَيْهِمْ وَلَا فَتْرَ وَرَبُّهُمْ﴾ نه ترسيان
 له بهر وه نه خه له ت ده خور ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه (بېر كې نه وه) كاتيك به پيمانمان لن وهر گرتن
 ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه (كيوي) طور مان بهر كړه وه نه سهر سهر تانه وه ﴿خُذُوا مَنَاسِكَكُمْ﴾
 بنوم ﴿وَهَٰؤُلَاءِ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ نه دوي پيمان دارون (له نه ورات) باش كاري پيكس ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾
 وه بېر كې نه وه نه دوي كه نيديا به ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ به لكو خوتان پيارېرون و له خو بترس ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾
 من بقديك ﴿وَهَٰؤُلَاءِ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ ديسان پستان هه لكر د دوي به پيمان وه هر گرتنه كه ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ نه مچا
 نه گهر به حشش و مېهر داني خواته بوايه نه سهر تانه وه ﴿بَكْتَرُ تَفْسِيرُ﴾ نه وه نيوه له هر در و نه مېمان
 ده بېرون ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ سوپند به خوا به راستې نيوه (دهسگ و داسي) نه والته تان را نېسور
 ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ له خوتان كه دهست دريزيان كړد له روزي شه مېده ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ نه مچا
 پيمان و تن ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ پي به مېموني دوور غراوه له بهر نه پي خوا ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾
 پي به مېموني و تاحق ﴿نه مچا نه م سراه مان كړه به مېموني خه لكانې له و سهر دمه و نهواتنې دوي نه وان
 ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه نه موز گاري پي بو پيارنېر كاران ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ وه (بېر كې نه وه)
 كاتيك موسا به گه له كهي ووت ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ بېگومان خورا نه رمانتان پي ده دات
 ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ كه مانگابه ك سهر بېرون ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ وتيان ثابا گالته مان پي ده كه پت ؟
 ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ ووتې به ما نه گرم به خوا كه له به لمان سم ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾
 ريك ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ پيمان بلي نه و مانگابه كې به مېموني و چو نه ؟
 ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ ووتې بېگومان خواته دهر موسي ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ مانگابه ك پيت
 بهر و پېر و نه و رور جور ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ مام ناومدي پي نه ميان نه م دواندها ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾
 رور بېكس نه دوي نه رمانتان پندر اوه ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ ووتيان داوامان بويكه له بهر و نه دگرت
 ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ پيمان بلي نه مېموني مانگابه كې چو نه پي ؟ ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ ووتې به راستې خوا
 ده دهر موسي ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ مانگابه كې به ردي نيرمي ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾ (به رديكي و)
 دلي ته ماشاكاران خوش بكات ﴿وَأَنْتَصِرُوا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَمَلُهُمْ هَٰؤُلَاءِ﴾

﴿عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ وویان داوامان بو نکه له‌په‌ر وهر دگرت ﴿يُنَبِّئُكَ بِمَا فَعَلَ الْأَكْفَارُ﴾ نه‌واو بومان روون بکانه‌وه
 چوون بین نه‌و مانگیه؟ ﴿قُلْ يُقَرِّبُنِي إِلَىٰ رَبِّي﴾ به‌راستی مانگا که مان لی تیت چووه ﴿قُلْ إِنِّي أَنَا عَبْدُ اللَّهِ﴾
 نه‌قدور و به‌راستی قیمه نه‌گه‌ر حواییه‌وی رینحوی وهر ده‌گریس ﴿وَمَا أَنَا بِمُتَكَبِّرٍ﴾ وونی
 خوا نه‌هر موی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ به‌راستی مانگیه که بی رانه‌هیرایی به‌نه کیلانی ره‌وی
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ وه به‌نه‌واو دیری کشتو کال ﴿مَعَهُ لَاقِيَةٌ﴾ بی نه‌نگ و سی به‌له‌یی ﴿وَلَا
 تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ ووتیان نایستاهه‌والی راست هیتا ﴿وَمَخَافُكُمْ﴾ نه‌مخاسه‌ریان
 بری و خهریت بو نه‌و (سه‌برینه) نه‌که‌ن ﴿وَمَخَافُكُمْ﴾ وه پیر بکه‌نه‌وه کاتیک که به‌کینکین
 کوشیت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ وهه‌موو نه‌خو ناستان دوور ده‌خسته‌وه و نازاوه‌نان بوو ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾
 لکشتوب وه خواش ناشکرای کرد نه‌وه‌ی نه‌تان شاره‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ نه‌مخا ورتمان
 به‌په‌ر چه‌یه‌کی (مانگا سه‌بر براره‌که) له‌که‌سه‌ کوزاره‌که بددن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ له‌ا (سه‌ر
 شیتوبه) حوا مردووه‌کان ریدوو ده‌کانه‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ وه‌میشانه‌کانی خویشان پیشان ده‌دات
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ بو نه‌وه‌ی زیرین و تی بگن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ له‌پاشان دلان په‌ق بوو
 دوی له‌م (هه‌موو) مو حیرانه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ دلان وه‌که به‌ره‌به‌لکو زور په‌قتره
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ چو بکه به‌راستی به‌ردی و اهه‌یه له‌چه‌ند لاره‌ جو که ناوی لی هه‌ل
 ده‌قولین ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ وه بیگومان هی وایان همه‌به‌ که‌لعت له‌ت ده‌بین و ناوی
 لی دینه‌ده‌ری ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ وه به‌راستی هی وایان هه‌یه له‌قرسی خو (له‌لوتگی
 شاخه‌کان) به‌ره‌بیکه‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ وه خوا بی ناگاسی به‌له‌وه‌ی که ده‌بیکه‌ن ﴿وَلَا
 تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ حانایا به‌نه‌مان (نه‌ی موسولمانیه) که (جوو له‌که) پرواینس به‌ناییه‌که‌ن
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ له‌کاتیکدا ده‌سته‌په‌ک له‌وان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ به‌رمووده‌ی خوا بی
 نه‌بیست (له‌نه‌ورات) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ که‌چی له‌پاش تی که‌پیشی ده‌ست کار بیان
 ده‌کرد ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ وه نه‌وان ده‌شیان رانی (که کارنکی ماره‌وايه) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾
 (جوو نه‌که‌کان) کاتیک تووشی موسلمانان کان مو یابه‌ده‌بان و ت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ نه‌مخا
 پیعه‌به‌ره‌که‌تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ به‌لام کاتیک له‌په‌یایه‌که‌ره‌ هه‌دیکین به‌هه‌دیکین
 بگه‌شتایه‌ده‌بان و ت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ نه‌وه‌ تیره‌ نه‌وشنه‌به‌ موسولمانان ده‌لین
 که خوا بو نه‌وه‌ی داس کردوو (له‌نه‌ورات دا) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ مانده‌وه‌وره‌اته‌که‌نه‌به‌لکه‌به‌سه‌رمانه‌وه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ لای په‌روه‌دگار تان (له‌روزی دواپی دا) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَاَّ﴾ جانا تابا زیربایس و نی

ماگه‌ن؟

﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ رَسُولُكُمْ وَهُمْ أَسْمَاءُ﴾ ﴿١﴾ ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ رَسُولُكُمْ وَهُمْ أَسْمَاءُ﴾ ﴿٢﴾ ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ رَسُولُكُمْ وَهُمْ أَسْمَاءُ﴾ ﴿٣﴾ ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ رَسُولُكُمْ وَهُمْ أَسْمَاءُ﴾ ﴿٤﴾ ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ رَسُولُكُمْ وَهُمْ أَسْمَاءُ﴾ ﴿٥﴾ ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ رَسُولُكُمْ وَهُمْ أَسْمَاءُ﴾ ﴿٦﴾ ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ رَسُولُكُمْ وَهُمْ أَسْمَاءُ﴾ ﴿٧﴾ ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ رَسُولُكُمْ وَهُمْ أَسْمَاءُ﴾ ﴿٨﴾ ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ رَسُولُكُمْ وَهُمْ أَسْمَاءُ﴾ ﴿٩﴾ ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ رَسُولُكُمْ وَهُمْ أَسْمَاءُ﴾ ﴿١٠﴾

«وېر اهدې ميشكړ» و (بیرنگه وه) کاتیک په پمانه لې وهر گرتس «لایسکې نه دمه کړ» که
 خونې په کتري نه پریژن «ولاخرچون نفکرم دیرکتر» و (خونان دهریدهر نه کهن له وولاتان
 «نر فرید دسه نشهد» پاشان پر یاران دا (لمسر نعم په پمانه) و (نیه) (خونان) شابه تی له سر
 له دمن «نر اشرخولا» تمعجا تنو همر نه وانمن «عشور انفسکرم» که به کتري ده کوزن
 «ولاخرچون دیر مسکرم دیرکتر» و هه نلنک له خوتان دهریدهر ده کهن له وولاتیان «نظرزون
 علیه» پشنيوانی (بیگانه) ده کهن دزی نه وان «بایکیر و آلتد وکب» به پدی و دست دریزی «ون
 با نوحه سری» و نه گهر دپاشان بوییش (له خوتان نه پانکرمه وه) «ننه دمه» برینی یان بؤ ددهن
 «وهو محروا علیکتر پخر جهه» له گهل نهمهش دا که دهریدهر کردیان قهده ده کړ و لیتان (بؤچی
 کار به وریان ده کهن و بهمه یان ماکهن) «فوسون سفیر نکسب ونگر» یس «جا نایا بر را ده هین
 به همدیک له نه ورات و یی بر وادمن به همدیکی نری «فدحرو من یقمر دیک مسکرم» جاتوله ی
 نه و که سابه که را مکن له نیوه «لاخری فی تحو و نه» همر دسواپی و نه داری په نه زیانی دوبادا
 «دوبو نبیه» و نه هم وری دواپشدا «نردوت فی شه قعد نه» ده گهر پسر په وه بو ماو سه ختیرین
 سرا «وما نه یسدي عا تقصوت» و خواسی ناگاسی په له وهی که ده پکه «اونهک تیرت»
 نه مانه نه وانمن «شرو و تحو نه ب با تحرو» که زیانی جیهانیان کړی به دواړو «فلا یخف عه
 نه ب» تیر نه سر پان له سر سوک ده کربت «ولاخر نر» و نه به یار متهی دهریز و (دپاشنگیرین
 ده کرتس) «وهه دسوت موسی اعجب» سویتند به خوا به راستی نیمه نه وراتمان دا به مورما
 «وعد من نه یی یار نه» و دوا به دواي نهو پیغمه به رانمان مارد «وهه دسوت موسی اعجب»
 و جهه دپاشانه به کی روشمان دا به عیسی کوری مریم «وانه روح نه» و پشنيوانیمن
 کرد به جوهر نیل «نکسب عا کرم سوت» جا همر کاتس پیغمه به رنکشان بو بهانایه «یه لاهوی
 انفسک» نه حوریت که به دلی حزمان نه بویه «سکرت» لووت نمر سوون و خوتان نه گه وره
 گرتوود «دیرید که نه» جا دهسته به کتان (له پیغمه به ران) به درو رانیوه «دیرید تقوت» و
 دهسته به کتان کوشتون «وهه و نوب عف» و (جووله که کار) و تیان (په پیغمه به ران) دلان
 دپوشراوه (قولدر او و قسه ی توی ماگانی) «ن نه نه نه یختره» (به حرو وایه) به لکو خوا
 به مریی لیکردن به هوی یی بر وایانه وه «نقیلا م نر سوت» جا که میان هه به بر وایهش

﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ کاتیک که نامه به کیان بوقامت (که قورانه) ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له لایس حواوه
 ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا نَعَزُّ﴾ که په‌مه‌د که‌ری نه‌وراته که‌ی نه‌وانه (پش نه‌وی ده‌ستکاری یکم و یگورن)
 ﴿وَكُلُّهُمْ رُفُءٌ﴾ وه نه‌وان (جووله که‌کان) نه‌وه‌پیش ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ داوی
 رال بوویان نه‌کرد له‌خوا به‌سهر نه‌وانه‌ی که‌ی بروا سوون ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ که‌چی کاتیک
 نه‌و (پنه‌مه‌ر) هی ده‌پس باسی بویان هات ﴿كُلُّهُمْ رُفُءٌ﴾ یی بروا سوون هی ﴿لَمَّا نَعَزُّ﴾ که‌چی کاتیک
 که‌واته نه‌فریسی حواله‌ی بروایان یی ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ شتیکی زور خراب بوو که
 خلق بایان یی فروشت ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ (نه‌و خرابه‌ش) یی بروایان سوو به‌و قورانه‌ی
 که‌خوا مار دو په‌تیه خواره‌وه ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ نه‌وی ده‌سو دیانه‌وه سوو به‌وه‌ی که‌خوا مار یزی
 ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له‌په‌خششی حوی به‌سهر هر که‌سیکدا که‌خوی به‌وه‌ی ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾
 له‌به‌نده‌کانی (که موچه‌مه‌ده) ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ له‌مجا تووشی خه‌شم ورفی یه‌ک له‌درای
 یه‌کی خو بوون ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ وه بو یی بروایان هدیسه سرای ریسو که‌ر ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾
 ریسو ﴿کاتیک یی یان بوو ترابه بروا به‌ش ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ به‌وه‌ی که‌خوا مار دو په‌تیه خواره‌وه (که
 قورانه) ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ له‌یانووت نیمه بروا به‌وه ده‌هینس که‌بو خومان میر دراره‌وه خواره‌وه
 ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ وه یی بروا نه‌بوون به‌نه‌وه‌ی که‌دوای (نه‌ورات) بیاوه (وه‌ک قورانه)
 ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ له‌کاتیکدا که‌نه‌و قورانه راسته و به‌شتیوانی نه‌وراته (ی ده‌ستکاری)
 یه‌که‌ی نه‌وامه‌ویه راستی ده‌ر نیت ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ یلی بزچی له‌مه‌وپیش پنجه‌مه‌رانی
 خواتان ده‌گوشت ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ له‌گهر بروا دار بوون ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾
 سووید به‌خوا به‌راستی مووساتان بو هات به‌چمد بیشانه‌یه‌کی روشه‌وه ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾
 انووه ﴿که‌چی ده‌دوای نه‌و گویره که‌تان په‌رست ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ ییگومان نیوه سته‌مکار ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾
 ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ (وه‌پیریکه‌مه‌وه) کاتیک که‌په‌یمانسان لی و مرگرتن ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾
 ظهور ﴿وه‌کیوی طورمان به‌رر کرده‌وه به‌سهر نانددا ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ (وه‌ووتمان) نه‌وه‌ی
 پنجه‌داوون (نه‌ورات) باش کاری یی مکن (وتووید ده‌ستی پیوه‌نگرن) ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ وه‌گوی نگرن
 ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ (به‌رمان) وتیان بیشان و (به‌کرده‌وه) یی هرمانیمان کرد ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾
 الیحدن به‌کفره‌وه ﴿وه‌به‌وه‌ی سی بروایی یانه‌وه دلیان تاو درابو به‌خوشه‌ریستی گویره که‌که
 ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾ یلی بروا که‌نان چ هرمانیکی به‌دتان یی ده‌دات ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾
 مؤمنان ﴿نه‌گهر نیوه بروادار ﴿وَسَّجَدَ كُلُّ رَجُلٍ عَلَىٰ رَأْسِهِ﴾

﴿وَتَقُولُ لَمْ يَكُنْ﴾ (جورنه كه كان) دواي تهو (شسته) كهوتن كه شته پنهان كان ده يان جوړنده وه
 (بو خه لکي) ﴿عَلَيْكَ سُبُوحٌ وَكَمٌ سُبُوحٌ﴾ له سهر دهمي پاشايه تي سوله يمان دا، وه سوله يمان
 بي سروا نه سوو ﴿وَلَا يَكُنْ شَيْعٍ حَكْمُؤُ﴾ به لام شه پنهان كان بي سروا سوو ﴿يَعْلَمُ سُبُوحٌ﴾
 سخر ﴿خه لکيان ميري جدو وه ده گرد ﴿وَمَنْ يَكُنْ عَلَيَّ حَكْمٌ وَهُوَ وَهُوَ﴾ هه روده ها نه وه ي
 ميرد راوه ته خوا روده له مابن بؤ سهر هارووت و مارووت (دوو فرشته بوو) ﴿وَمَنْ يَكُنْ عَلَيَّ حَكْمٌ﴾
 يور ﴿وه (نه مانه) كه ميان خبر نه ده گرد تا پيان نه وتايه ﴿يَسْمَعُ عَنْ عَمَلٍ لَا تَكْمُرُ﴾ نيمه هه رتقي
 كه روده ي (ناده ميراد) پس كه واته بي پروا ميه ﴿يَسْمَعُونَ تَقْدِيرَ مَعْرِفَتٍ بِهِ بَيْنَ نَمْرٍ وَرُوحَةٍ﴾ نه مانه
 فشري جدو وي واده سوو ليانه وه كه ژر و ميري پس له پك چيا بكمه وه ﴿وَمَنْ يَكُنْ عَلَيَّ حَكْمٌ﴾
 تحي ﴿تهو ان هم جدو وه مانوس ريان به كهس يگه بهس ﴿لَا يَكُنْ عَلَيَّ حَكْمٌ﴾ مه گه به ويستي خوا نه پيت
 ﴿وَيَسْمَعُونَ مِصْرَهُمْ وَلَا يَسْمَعُونَ﴾ وه ميري شتيت ده بس كه ريانا پس ده گه بهس بهك قارنج
 ﴿وَنَقْدُ مَسْئُوسٍ شَرِيحٌ﴾ بيگومان ريان هه كهسي حادو نكري (و ميري سبت) ﴿عَمَلٌ فِي لَاحِظٍ وَفِي
 حَقِّ﴾ (به هه مووده ي نه ورات) له روزي دواي دايي معش ده ي ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾ به راسني
 روز خراپه لهو شته ي كه (پرواي) خويمايان بي فروشت ﴿تَوَكَّلْ عَلَى مَعْمُودٍ﴾ له گه ر پيدار بيايه ﴿وَنَبَشْرٌ
 مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾ ته گه به راسني تهو ان برويان به بيايه و بارو کار بو نايه ﴿سَمَوْنَهُ بَيْنَ عَمَلٍ وَنَبَشْرٍ﴾
 حشر ﴿لهو ا پاداشتيكي چا كتر له لايمن خواوه بؤ تهو ان ده سوو ﴿تَوَكَّلْ عَلَى مَعْمُودٍ﴾ ته گه ر
 بيايراييه ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾ ته ي ته وانه ي كه برويان هياوه ﴿لَا تَقُولُ﴾ مه لين ﴿رَعَبٌ﴾
 ورشه ي جويس و بي ريريه به لاي جورله كه وه ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾ ته گه ر پيدار بيايه ﴿وَنَبَشْرٌ
 مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾ چاوهر راييمان له سهر بكه ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾ و بيش ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾
 هيه سرای مدهخت ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾ حه رما كمن ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾ ولا تشرېكي
 نه وانه ي كه بي مروان له خواوه ن مانه و هاو بهش په يدا كه ر كان ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾
 كه هچ شتيكي باشتان له خواوه يو سهر دريته خواوه وه ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾ به لام
 خواش به حششي حوي بؤ كه سبك كه ميه وي تهو حيان ده كات ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾ و خوا
 خوامني چا كه ي گه رويه ﴿وَنَبَشْرٌ مَشْرُودٌ بِدَفْعٍ﴾

﴿وَيَرْفَعُ رَجُلًا مِّنْهُمْ نَبِيًّا وَمَسْمُوعًا﴾ (پير نهكسوي) كاتيك كه نيراهيم و نيسماعيل باغه كاني
كه عبدين بهر ده كرده وه ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (دهياموت) خوايه نهك كرده وه بهمان
لني گيراپكه بهراستي هره توي پيسوي رانا ﴿وَلَمَّا وَصَلْتَ مَبْعَدَهُ﴾ (خوايه هره دور كمان
يكه نه گويرايه ل وه زمان بهر داري خوت ﴿وَمِمَّا يُثَبِّتُ اللَّهُ أَفْئِدَتَكَ﴾ (وه له وه شمس گه ليث يكه
به زمان بهر داري خوت ﴿وَلَمَّا مَلَكَتْهُ مَلَائِكَةُ مُّتَوَفِّينَ﴾ (وېل عېل) وه
به شيعامان گيراپكه ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
نابته كاني نويان به سهر دا بهويته وه ﴿وَمِمَّا يُثَبِّتُ اللَّهُ أَفْئِدَتَكَ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
دانيان نيريكات و پاكيان بكاته وه (له هره مو كوماهيك) ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
به توي دانا ﴿وَمِمَّا يُثَبِّتُ اللَّهُ أَفْئِدَتَكَ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
مه كره كه سبك كه خوي گيل وه قام كره ديت ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
هه ليزارد له دوياد ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ أَنِ يُحْيِيَنَّكَ رَبُّكَ فَاصْبِرْ﴾ (خوايه نهك كرده وه بهمان
نېن له كرده وي توان

﴿سَقُوتُ شَعْبَةٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ﴾ همدی مهران و گیل و نه قام له جهلك نهایی ﴿مَوَاسِمُهُمْ مِنْ بَيْتِهِمْ نَجِي كَابُ عَلَيْهِ﴾
چس موسلمانان کانی و هر گیر اله و رو گه بیان که جاران له سهری سوون ﴿فَرَّغَ شَرْقِ وَاعْقِبَةٍ﴾ بلی
پوژده لات و روزند واهم ووی مولکی خواه ﴿بِهَيْبَتِي مِنْ بَيْتِهِمْ جَرِيدُ شَجَرٍ﴾ کی ی بوی رنمو ووی
ده کات بو ریماری راست ﴿وَكُنْ بِهٖ جَنَّتْ لَهُ وَنَشَأَ﴾ هه روه ها کردمان به گه لیکمی میانه رهر
ماسا وید ای هه لیزار ده ﴿لَا كِبَارَ شَيْءٍ إِلَّا شَرٌّ وَمَكُونُ زُرْجُو عَصَاكَ شَهِيدٌ﴾ تابه شاهد و چاودیر
به سهر خه لکه وه و بیعه به ریش ﴿شَاهِدٌ وَچاودیر بیت به سهر تیوه وه﴾ وند جنت بقیده بق کت
عینہ ﴿نَهْ وَرُو گه یه ی که جاران له سهری بو بیت به مانگیرا﴾ نه روه و گه له پاشان گوپیمان به که هبه
﴿لَا يَقْبَلُ مِنْ بَيْتِهِ زُرْجُو﴾ نه بهابو نه وه ی دهر بکه ویت کی شوین بیعه به ریش ده که ویت و ه جیاده بینه وه
﴿مِنْ بَيْتِهِ عَلَى عَقِبَةٍ﴾ له وانه ی که پاش گه رده بینه وه ﴿وَمِنْ مَكْنَسِ كِبَرَةٍ﴾ وه به راستی نه م گوپیه
کاریکی رور گه و ره و گران بوو ﴿لَا يَلْزَمُ هُنَا نَهْ﴾ مه گه ر لای نه وانه ی که خوا رنمو ووی کردوون
﴿وَمِنْ مَكْنَسِ نَهْ تَجْبَعُ بِسَاحَتِهِ﴾ وه خورای گه و ره بیروا و موژده کانی جاران تانی به رایه نه دوه
﴿بِتِلْكَ نَهْ﴾ به راستی خواه له گه ل خه لکیدا ﴿ثَرَّةٌ وَنَجْمَةٌ﴾ دلسووری میهره بانه ﴿قَدَرِي مَعْلُومٌ﴾
وختهدل سینه به راستی نیمه گه رانی روو خسارت روو به ماسمان ده بیس ﴿مَوْبِيتٌ﴾ ده ی سوید به خوا
پورت ده که بیه ﴿فَهْ مَوْسَبٌ﴾ روو گه یه ک که به سه مدت بی و رازی بیت بیس ﴿وَمِنْ وَجْهِ شَرْقِ نَهْ شَجَرٍ﴾
آخر رر ﴿بِتِرِ پورت و هر چهر عینه به ره و لای که هبه﴾ مسجد الحرام ﴿وَجِثُّ مَكْنَسَتُهُ﴾ تیوه ش له ی
موسلمانان له دهر لایه ک بوون ﴿وَمِنْ وَجْهِ شَرْقِ نَهْ شَرْقٍ﴾ له موژدا روونان بکه نه ته وی به ره و مسجد
الحرام ﴿وَمِنْ تَبْرِ اَوْ مَكْنَسٍ﴾ به راستی نه وانه ی به راونان پیدراوه ﴿بِمَعْنُوْنِ اَنْهٗ لُحْقُ مِنْ رِبْهٖزْ﴾
چاک نه ران که نه م شستیکمی راسته له به ره و ره دگار بانه وه ﴿وَمِنْ تَبْرِ عَدِ مَعْنُوْنِ﴾ وه خودا بن ناگا
سی به له وه ی که ده بکه م ﴿وَمِنْ تَبْرِ اَوْ مَكْنَسٍ﴾ سویند بیت نه گه ره رچی
به لگه و بیشانه هه یه بی هینته وه بو نه م خاوهن مامه ویدرا وانه ﴿مَتَبَعُ فَمِثْ﴾ دوا ی روو گه ی تز
ماکه وون ﴿وَمِنْ تَبْرِ مَدِجِ بَهْمٍ﴾ وه توش دوا ی روو گه ی نه وان ماکه ویت ﴿وَمِنْ تَبْرِ مَدِجِ مَدِجِ بَهْمٍ﴾
بتین و نه نه وون دوی روو گه ی به کتری ماکه وون ﴿وَمِنْ تَبْرِ اَوْ مَكْنَسٍ﴾ سویند بیت نه گه ره دوا ی
نهر و ره کاسی نه وان بکه ویت ﴿مِنْ تَبْرِ مَدِجِ مَدِجِ مَدِجِ﴾ دوا ی نه و زانیه ی که به سهر ووش بقت
هاتووه ﴿وَمِنْ تَبْرِ اَوْ مَكْنَسٍ﴾ به راستی نه و کانه نو له ستمکاران دعیت ﴿وَمِنْ تَبْرِ اَوْ مَكْنَسٍ﴾

﴿اَبَسَ اَتَيْتُكُمْ نَكَبًا﴾ نهواتي که په راومان پي داوون ﴿يَعْرِفُوهُ﴾ گډه پښتوب ته هر ﴿پيغمبر سره﴾
 ده داس وک چون کور ووه وه کامي خويان ده داس ﴿وَبِزْءٍ مِّنْهُ﴾ پيگومان کو مه ليث له وان (له نه هبي
 کتاب) ﴿يَا كَتُوبَ حَقٍّ﴾ نه وراسي به ده شمار ووه ﴿وَهُدًى مَّوَدَّةَ﴾ له کانينکدا نه وان ده راس (موحه موده
 پيغمبره) ﴿يَا حَيُّ مَرِيَّتٌ﴾ راست نه وويه (که مروت هاتووه) له پير و مرد گارتموه ﴿وَلَا نَكُونُ مِنْ
 الْمُخْلَبِينَ﴾ که وانه له گومانداران مده ﴿وَبِكَيْ وَجْهٍ﴾ وه ده سور گه ليث روو گه به کي مده به
 ﴿هَرْمُوسِي﴾ که پروي تي ده کات ﴿وَالشَّيْءُ حَرِيٌّ﴾ ده ده مست پيشکاري بکه له کرد در چاکه کالدا
 ﴿لَيْسَ مَكُونُ﴾ له هدر کوي هدر ﴿يَا بَعْثُ مَهْ خَيْرٌ﴾ خودا ده مووتان کو ده کانه وه ﴿يَا نَعْلُ حَقِّرْ
 شَيْءٍ وَيَدِيرْ﴾ به راستي خوا به ده سه لانه به سر هدر و شينکدا ﴿وَمِنْ حَيْثُ حَرَجَ﴾ له هدر کوي
 چو ويته ده ده وه (به سه هدر) ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ اَمْرٍ﴾ رووت و در بگيره بولاي که هدي پيروز
 ﴿وَبِالْحَقِّ مَرِيَّتٌ﴾ وه نه م روو کرد مهت راسته وه له پير و مرد گارتموه په ﴿وَبِاللَّهِ يَعْصِي عَمَّا عَصَا﴾ وه
 خودا پي ناگامي به له وه ي که ده بکه له ﴿وَمِنْ حَيْثُ حَرَجَ﴾ له هدر کوي چو ويته ده ري ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ
 اَمْرٍ حَرَجَ﴾ (له کاتي نويز کردندا) رووت و در بگيره بولاي که هدي پيروز ﴿وَمِنْ حَيْثُ حَرَجَ﴾
 وه تيره ش (له ي مو سلما نيه) له هدر کوي سوون ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ شَعْرٍ﴾ روو و در گير بولاي ته و
 (که هبه) ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ تا بيانوي حهلکسان مده نه سر ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ
 سَتَمَ كَرِهَ كَانِيَانِ﴾ حال بيان مده ترس ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ مَسْ عِيْكَرُ﴾
 بولاي وه ي به خششي خومان به ته واري به سر ده برزم ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ مَسْ عِيْكَرُ﴾ وه به لکړه پياري راست
 بگير ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ وه ده وانه مان کرد ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ مَسْ عِيْكَرُ﴾ پيغمبر ته
 خوتان ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ که نايه نه کاتي نيمه تان به سر داي چو ويته وه ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ وه دل
 و ده وروشان پاکتان مکه نه وه وه فیرتان کات ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ وه فیری دانایی
 (ده سووده ي خوي) ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ وه فیرتان کات ﴿وَبِوَجْهٍ شَطْرَ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ نه و شتانه ي که به تان
 ده راسي ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ که وانه يادم بکه له ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ به پيش يده تان بکه له به کهم
 ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ وه سو بام بکه له ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ پي به ران و ماسو ياسيم مکه له ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾
 نه مو نه وه که سانه ي که برو تان هياوه ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ به پست به مستي ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ به خور گر تان
 ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ و بيز (کردن) ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾ به راستي خواه له گه ل خور اگرا نه ﴿وَلَا يَكُونُ مَسْ عِيْكَرُ نَجْمَةٍ﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ كَاتِبُكُ پښان بو و تربت ﴿تَتْلُوهُنَّ لُحُورُهُ﴾ شويں نمو (قورنار) ، نكهون كه خوا
 مار دويته خوار وه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ دهلين بهخير بهلكو شويں نمو دهكهويں ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾
 ، بهه ﴿كه باوو باپيرانمان لهسره ي بوون ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ ته گهر چي باوو باپيرانشيان
 ﴿لَا يَمْدُورُ شَيْئًا﴾ هيچ نسي نه گه بشتين ﴿وَلَا يَمْدُورُ﴾ و گومرا مويس (پښمايش زه به گرون)
 ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه نمووه ي نمو يي پروا نه ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ﴾ و كه يه كيت وايه كه
 دهگ له نازه ليك بكت ﴿يَا ثَمُودُ﴾ ته بيا دهنگ و هواره كه بهي هيچ باپستي
 ﴿صَلِّ﴾ له مانه كه ږن ﴿كَمْ﴾ لالښ ، (له ووتني قسه ي دوست) ﴿عَلَيْكَ﴾ كويرن (له بيبي ي
 ي راست) ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ بويه نسي ناگن وزير بين ﴿يَا ثَمُودُ﴾ مو ﴿ته ي نمو كه سبه ي
 كه پروانان هواره ﴿كَمْ﴾ بهجون ﴿مِنْ خَيْبٍ مِّنْ رَّحْمَتِكُمْ﴾ لهو خوار دههسي به پاكاهي
 كردو مانه به پرويشان ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ وه سوپاسي خوا بكون ﴿يَا ثَمُودُ﴾ له گهر
 نيوه هره نمو دهه پرستي ﴿يَا ثَمُودُ﴾ نمو ي (كه خوا) فدهه ي كردو وه ليكان ته بها
 ﴿أَلَيْسَتْ﴾ مرداره بوو ﴿رَبُّهُ﴾ و خوښي (ي روشنوو) ﴿وَرَحْمَتُ رَبِّهِ﴾ و گوشي به رار ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾
 به ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ به ماوي (به ماوي) خهيري خواوه ﴿مِنْ خَيْبٍ مِّنْ رَّحْمَتِكُمْ﴾ ته هيچ هره كه سبت
 ماچار بوو (به خوار دي به كيك له مانه) ﴿عَلَيْكَ﴾ بهي ياخي بوون ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ و دهه چوون له سنوور
 ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ له وه هيچ گوماهكي لهسره سي به ﴿يَا ثَمُودُ﴾ بگومان خوا سي
 خوشبوي مبهرياله ﴿يَا ثَمُودُ﴾ بگومان ته وانه ي نمو ئايه تانه دهشار نه وه
 كه خوا ده مار دويته خواره وه ﴿مِنْ خَيْبٍ مِّنْ رَّحْمَتِكُمْ﴾ له ته ورات ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ و دهه گور به وه ﴿يَا ثَمُودُ﴾
 قلا بهه خيكي كه م ﴿رَبُّهُ﴾ ته وانه ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ ناگر بهيت هيچي تر ماچيكه
 سكيانه وه ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ وه خوا له پروزي دوايي دا قسه بان له گهل ماكت ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾
 بهه بهه ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ و سر اي سه ختيان دهيت ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾
 شوو لهه ﴿نا نه وانه كه سانيكي كه گومراي يان كړي ﴿يَا ثَمُودُ﴾ بهه نموويں ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾
 و سر (بان كړي) بهي خوشوون ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ ناي چنه خوږا گرون لهسره
 ناگر ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَّا وَهْدٌ﴾ نهه (هه مووي) بهه ي نمو بهه كه خوا كتيه (پروزه) كاسي
 مار دونه خواره وه به راستي ﴿يَا ثَمُودُ﴾ وه بگومان ته وانه ي دوو بهه كيان تيكهوت ﴿يَا ثَمُودُ﴾
 لكيتي له به وراتدا ﴿يَا ثَمُودُ﴾ له دوو بهه كيه كي (وادان) كه دوورن (له بهه)
 كه وني ﴿يَا ثَمُودُ﴾

[illegible]

﴿مَنْ خَافَ﴾ نه مېړه هره که سپېت تر سا ﴿مَنْ مَوَّعَ﴾ نه و مېړه تکار ﴿خَفَّ نَ شَدَّ﴾ که هله یدې گوماهیت
 بکات ﴿فَاشْحَ بَشَهْرَ﴾ جا (نه و که سه) مېړه تګرانی پېت پېنې ﴿فَلا بَشَرَةَ﴾ نه و مېړه گوماهیتکی له سهر
 مې به ﴿بِأَنَّهُ غَوَّزَ جِدَّ﴾ به راستی خودا لیخوش بوو به به مېړه یې به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
 نه وانه ی که پرواتان هتاوه ﴿كَبِ بَصُكُ حَبَّزَ﴾ روزوونان له سهر مووسراوه و نه ر کر وه ﴿صَفَّ
 كَبَّ عَلَ لَدَيْ مَن قَبْلَكَ﴾ هره و مک چون هره کر او له سهر نه و نه وانه ی له پېش نه و دابوون ﴿بَصُكُ
 تَقَرَّبَ﴾ بُو نه و ی خو نان پیا یرن له خودا تر من ﴿بِأَنَّهُ مَعْدُودَ بَ﴾ (پروژوونان له سهر هره ر کر)
 چه د پروژیکي دپاری کراوی ژمیر او ﴿مَنْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ جا هره که سپېت له نه و نه خوش بوو
 ﴿أَوَّلَ سَمَرٍ﴾ یان له سه هره دابو (و نه پروژو و نه و) ﴿مَعْدُودَ مَن بِيْرَ حَرِّ﴾ نه و پېوېسته به نه دپاری
 نه و پروژانه ی (به پروژو و نه و) نه رای بکاته وه له پروژانی تر دا ﴿وَنَ لَدَيْ طَبِيعَتِهِ﴾ وه پېوېسته
 له سهر نه وانه که رور به دپاری حته ی نه و نه و به پروژو و نه و (و نه پروژو و نه و) ﴿بِأَنَّهُ مَعْدُودَ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾
 پېنې (یان له سهره) ، که خوراکی هره ریکه ﴿مَنْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ نه مېړه هره که سپېت رور تر
 پېنې بدات نه و به باشتره بوی ﴿وَنَ لَدَيْ حَرِّ حَرِّ حَرِّ﴾ و نه گهر به پروژو و نه و بس بُو خومان باشتره
 ﴿بِأَنَّهُ مَعْدُودَ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ نه گهر برانی ﴿شَهْرَ مَصَابَ لَدَيْ لَدَيْ لَدَيْ لَدَيْ﴾ مانگی په هره مانگی که
 قورنای تپه یر او نه خوار و نه ﴿لَدَيْ لَدَيْ لَدَيْ لَدَيْ﴾ به پېسا بُو خولکی وه به لکه که بیکي رووش
 ﴿مَنْ لَدَيْ رَمَزَ بَ﴾ بُو پېمووی و جیا کر دپوه (ی دروست و مادر و ست) ﴿مَنْ لَدَيْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾
 شَهْرَ ﴿نه مېړه هره که سپېت له نه و نه مانگی به مېړانی یس ﴿بِأَنَّهُ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ مانگی پروژو و نه و پېت ﴿وَنَ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾
 مېړه ﴿و نه هره که سپېت به خوش بوو ﴿أَوَّلَ سَمَرٍ﴾ له سه هره دابو ﴿مَعْدُودَ مَن بِيْرَ حَرِّ﴾ به نه دپاری
 نه و پروژانه نه رای بکاته وه له چه د پروژیکي تر دا ﴿بِأَنَّهُ مَعْدُودَ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ حوا ناسانی نه و ی بو تپوه
 ﴿وَنَ لَدَيْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ وه گرانی ناوېت بو نان ﴿وَنَ لَدَيْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ (نه رای په مېړه اتان له سهر
 دانرا) تا مانگی که (بگر) به نه وای ﴿وَنَ لَدَيْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ وه به گهره ماوی خوا به رن
 له سهر نه و پېمووی به ی که کر دووی ﴿وَنَ لَدَيْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ وه تا سوپاسی (خو) بکه ﴿بِأَنَّهُ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾
 ﴿وَنَ لَدَيْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ هره کار تپک به نه وانه ی پرمېاریان لی کر دپت دپاری مې مې ﴿وَنَ لَدَيْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾
 قېرې ﴿نه وای گوماه مې لپه و نه مېرکم ﴿بِأَنَّهُ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ گېرا ده کم برای برا کاران ﴿وَنَ لَدَيْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾
 هره کاتک هاویر و مرام لی بکه ﴿بِأَنَّهُ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ نه ی مانگی به نه وانه یس ﴿وَنَ لَدَيْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾
 وه پروام پې بهس ﴿لَدَيْ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾ بُو نه و ی پې ی دپت بدور و نه ﴿بِأَنَّهُ مَكَّ مَكَّ مَكَّ مَكَّ﴾

﴿لَحِيحُ أَشْهَرُ مَقْنُومَةٍ﴾ (کاسی) حېج له چنده مانگیکی دیاری کړاودایه ﴿فَمِنْ هَرَمِ دِیْهِنِ نَحِیْجِ﴾
 نه معجا هدر که سبک لوم مانگانه دا حېجی له سه ر خوی پیوست کرد ﴿وَلَا رَفَّ﴾ مانېتر نه چته لای
 رن ﴿وَلَا مَقْنُومَةٍ﴾ وه به دکاری به کات ﴿وَلَا جَدَّ﴾ وه بهمه قالبه به کات ﴿وَلَا نَحِیْجِ﴾ له حېج جدا
 ﴿وَمَا مَعْنَاؤُنَّ حَتِّرٍ﴾ وه هدر چنی بکه نه چا که ﴿بِمَعْنَاهُ نَهْ﴾ خوابی ی دهرانی ﴿وَسِرُّوْهُ﴾ وه
 نویشووی پاریر کاری) و له خوا تر سان هدلیگون ﴿وَبِتِ حَتِّرٍ رِبَّ مَقْنُومَةٍ﴾ که باشترین نویشووی
 له خوا تر سانۀ ﴿وَوَقْرِبُؤُنْ لَا یَسِبُ﴾ وه له من بر من نهی هوشمه ددان ﴿فَمِنْ عِلْمِکَ جَاهِ﴾
 گو ما هت له سه ر سی به ﴿أَبْ یَسْمَعُو فُضْلًا مِنْ دِیْهِنِکُمْ﴾ که دوا ی پوړی په رو دگر تان بکه ون
 ﴿فَمِنْ فُضْلِکُمْ مِنْ غَرِیْبٍ﴾ نه معجا کاتیک بلا و تان لیکرد و گه رانه وه له هدر هات ﴿فَدَاکُؤُنْ نَهْ﴾
 بوی خوابینن ﴿عِنْدَ الْمَغْرِبِ الْحَرَّةِ﴾ له لای (مشرع الحرام) دا ﴿وَتَسْکَرُوهَ عَمْدًا هَدِیْکُمْ﴾
 وه پادی خودا بکه که پېشووی کردن ﴿وَبِیْ حُكْمٍ فَرَقَدِهَ نَسْ نَصَابِیْ﴾ به له پیش نه وه شاتنه
 له گو مریان یوین ﴿نَهْ فَمِنْ مِیْ حَتِّرٍ نَهْ﴾ له پاشان بکه پشته وه به و شو به ی خه لکی
 لی ی ده گه پشته وه ﴿وَسْتَغْفِرُوْا نَهْ﴾ وه دوا ی لی خوشبوون بکه نه خوا ﴿رَبَّ نَهْ عَفْوَرُ حِیْیَةٍ﴾
 بینگو مان خوالن خوشبوو میهر دانه ﴿فَمِنْ فُضْلِکُمْ مِنْ غَرِیْبٍ﴾ نه معجا کاتیک تدر کن و و جباتی
 حېج تان نه و او کرد ﴿فَدَاکُؤُنْ نَهْ﴾ پادی خواب بکه نه ﴿کِبَ عَمْدًا نَهْ﴾ وه که ما و بر دندن بو
 باور داپیرانتان ﴿وَسْتَغْفِرُوْا نَهْ﴾ یان رو تر له دوا ی نه ون ﴿فَمِنْ مِیْ مِیْ نَفْوَنَ﴾ نه معجا می و ه به
 له حه لکی (هر دوا ی دو بیا ده کات و) ده لیت ﴿رَبَّ نَهْ نَهْ﴾ خوابه بمانده ری له دو بیا دا
 ﴿وَمَا نَهْ﴾ ﴿فَمِنْ لَاحِرَةٍ مِنْ حَتِّرٍ﴾ وه (نه وانه) هېج به شیکیان می به له روژی دوا ی دا ﴿وَمِنْ هَرَمِ
 یَقُولُ﴾ وه می واش هیه ده لیت ﴿رَبَّ نَهْ نَهْ﴾ ﴿فَمِنْ لَاحِرَةٍ مِنْ حَتِّرٍ﴾ خوابه ههم
 له دو بیا و ههم له روژی دوا ییدا حېرو خوشیمان پی بده ﴿وَقَدْ عَدَبْتُ نَهْ﴾ وه بمان پاریره له سرای
 تا گر ﴿وَلَيْتَ﴾ تا نه وانه ﴿نَهْ نَصِیْتَ﴾ به شیکیان هیه ﴿فَمِنْ مِیْ مِیْ نَفْوَنَ﴾ له و ی که کرد وینه
 ﴿وَلَا نَهْ نَهْ﴾ وه خوابی گه ورو روو خیر به نه لپیر سینه ودا ﴿

﴿وَأَذْكُرُوا الْقَهْلَ﴾ ناولی خوا بهرن (الله اکبر بکهن) ﴿وَاللَّيْلَ مَعَهُ وَنَوْمَهُ﴾ له چه سد روزی دپاری
 کړاود ﴿فَمَنْ يَعْجَزْ فِي يَوْمَيْهِ﴾ همر که منک په له بکات له دوو روزدا (همرسى جمعده که بهر دباران
 بکات) ﴿وَلَا يَنْفَعِهِ﴾ گوماهی ماگات ﴿وَمَنْ تَخِرْ﴾ وه هدر که سینکیش دوا که ویت (سن روز
 به هم بکات) ﴿وَلَا يَنْفَعُهُ سِيْرُهُ﴾ گوماهی له سهری به بؤ که سینک پاریر کاری بکات و له خوا
 بترسیت ﴿وَتَقْوَاهُ﴾ نه خوا بترس و (له سهری) خوتان پاریرن ﴿وَرَعَىٰ نَفْسَهُ﴾ وه بر سر که
 نپوه ﴿بِئْسَ مَخْرُوبٌ﴾ بولای نه و (نه که ریتنه و) کوزه کریمه وه ﴿وَمَنْ تَبِىْرْ﴾ له ناو خه لکلی
 که سینک همن ﴿يَتَجَنَّبُ قَوْلَهُ﴾ که به قه سر سامت ده کات ﴿وَالْحَيَوَةَ الدُّنْيَا﴾ له م زبانی دنیادا
 ﴿وَيُتَّقِ اللَّهَ﴾ وه خوا ده کات به شایید ﴿عَلَىٰ رِجْلَيْهِ﴾ له سهر (راستی) نه ووی له دلپا به نسی
 ﴿وَمَوْلَاهُ نَحْصَرٌ﴾ که چنی نه و دوزمبکی سر سه خته ﴿وَبِذْنِ﴾ وه کاتیت پستی هه لکړه
 ﴿سِیْرُهُ﴾ هه وون دمدات ﴿فَالْأَرْضُ﴾ له روهی دا (له وولاندا) ﴿يَتَجَسَّسُ فِيهَا﴾ بولنه ووی خراپی
 نیده بکات ﴿وَرَبِّهِمْ غَرِيبٌ﴾ وه کشنو کال و وه چدو نه و له ساو بیات ﴿وَأَنَّهُ لَا يُجِبُ الْفَسَادَ﴾
 وه خوا خراپی کاری خوش ماونت ﴿وَبِذْنِ قِرْنِهِ﴾ وه کاتیک پسی یو وقریت ﴿بِئْسَ لَهُ خَوَا
 بَتْرَسَةٌ﴾ نه نه بیره بآلتیه ﴿دَمَارٌ دِه پگری بؤ به کرداریی ﴿مَحْضٌ جَهَنَّمُ﴾ جانه و دوره خنی
 به سه ﴿وَأَشْرَبُ نَهْدًا﴾ که به دتریس جیگیه ﴿وَمَنْ تَبِىْرْ﴾ نه ناو خه لکیش که سینک همن
 ﴿فَرِيشَتِي نَفْسَهُ﴾ که گیانی خوی ده مرؤشیت ﴿أَسْفَافُ مَرْصَدٍ﴾ بؤ به درامه سدی خوا
 ﴿وَمَنْ تَبِىْرْ﴾ وه خوا میهر ماته به به سده کان ﴿فَالْأَرْضُ نَدِيبٌ﴾ نه ی بر و دارن
 ﴿دَحْنُورٌ يُسَلِّحُكَ بِهِ﴾ هه مو و نه وای بچه ناو نیسلاموه ﴿وَلَا تَسْمَعُ خُطْبَ الشَّيْطَانِ﴾ وه وای
 هه مگ و ده کانی شه یتان مه که وون ﴿بِئْسَ لَكَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ چونکه ینگو مان نه و دوزمینکی ناشکر اتانه ﴿وَالْأَرْضُ
 رُسْرُ﴾ له محانه کهر لاتاندا (هه لخلیسکان) ﴿مَنْ تَبِىْرْ﴾ دواي نه ووی ﴿جَهَنَّمُ نَهْدٌ﴾ که
 بیشانه ناشکر اکسان بو هات ﴿وَتَسْمَعُ نَفْسَهُ﴾ نه و ده چاک بران که خوا ﴿عَرِيبٌ حَصْبٌ﴾ رال و کار
 دروست ﴿فَرِيشَتُونَ﴾ نایا نه وانه چاوه پروان ﴿وَلَا تُبْهِتُهُمْ﴾ خوايان بو بیت ﴿فِي ظُلُمٍ﴾
 له و چه ند پارچه ﴿مَنْ تَعْمَرُ﴾ هه ورینکی سبی دا ﴿وَتَسْمَعُ كَهْ﴾ هه و ده هه ریشه کان (یان بؤی)
 ﴿وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ وه کاره که کوتایی پنی ست ﴿وَلَقَدْ مَتَرْنَا الْأَمْوَالَ﴾ وه هه مو و کار نک هه بولای خوا
 ده که ریتنه وه ﴿

﴿كَيْفَ عَلَيْهِمْ تَوَلَّيْتَ﴾ جهنگتان له سمر پتو بست کړا ﴿وَهُوَ كَرُؤُا لَّكُمْ﴾ که لاسان تا خوشه ﴿وَعَسَىٰ﴾
 لښکره شته ﴿وَهُنَّ كَوْنُحَى شَتِيكَتَانِ پي ماخوش پي﴾ ﴿وَهُوَ حَيْرَتُكُمْ﴾ که چی ساش و خیر بیت
 موبان ﴿وَعَسَىٰ لَّيْحُونَا شَتِ﴾ و هغه گونجی شتیکنان پی خوش می ﴿وَهُوَ شَرُّكُمْ﴾ و حیرت
 بیت موبان ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و خوا (چاک و خرابی ثبوت) ثمرانیت ﴿وَأَسْرَافُكُمْ﴾ و ثبوت مایران ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 پر سیدرت لی ده کهن ﴿عَلَى شَهْرِ تَعْلَمُونَ﴾ دهر ماری مانگی حرام ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ جهنگ کردن
 تیابدا ﴿قُلْ﴾ ملی ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ جهنگ له مانگی حرام دا گوماهیکی گه وره ده ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ سیمین
 کله ﴿بِهَ لَامَ بَهْرَه لَشَتِ رِیاری خوا﴾ و کله به ﴿وَهَبِی بَرَوِی پي﴾ و نتیجه تیره ﴿وَهَبِی گری
 موسولمانان﴾ له مرگه وتی حرام ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و دهر کردی حله کی شو مرگه وتی پي ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 عدله ﴿گه وره تیره لای خوا﴾ له جهنگ کردن له مانگی حرامدا ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و هغه و نه
 په یاد کردن بو خود او هغه و نه دایو په شیمان کرد دهر و نه موسلمان گه وره تیره له (پیاو) کوشش (له و مانگه دا)
 ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ بهر ده و ام ده ست هه لنگرون و جهنگتان له گه لیدا ده کهن ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 بهرنگه ﴿تَهَبِ شِمَانَتَانِ بکمه و نه له دینه که تان﴾ ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ نه گه ریتوانی ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 دیو ﴿وَهَبِی که سبت له ثبوت له دپی خوی هه ل بکه پشته و نه﴾ ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و به پي بر وایی
 بهرنی ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ ثابته و نه هه و نه و نه کرمه و نه کانیاں سوچ نه پشته و نه ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 له دو بیا و دواړو ژبشده ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و هغه و نه یارو ها و نه ناگرون ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 تپید دهرینه و نه به لیحکاری ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ به راسنی نه و نه دی بر وایی هیا ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 و نه و نه ی کز چیاں کړد ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و نیکو شمان له پری خوا و نه ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 نه ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ چاره و نه ی میهره بانی خودان ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و خوالی خوش بوو میهره و نه ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 پندوبان ﴿نه ی موحه محمد پر میاریت لی ده کهن﴾ ﴿عَلَى تَعْلَمُونَ﴾ دهر ماری هه و نه و نه قومار
 ﴿قُلْ﴾ ملی ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ له لعم دوانه دا گوماهی گه وره هه ده ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و جهنگ قار انجیک هه ده
 بو حله کی ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ به لام گوماهه که بان گه وره تیره ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ له سوود و قار انجه که پي
 ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ و بهر سیدرت لی ده کهن ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ چی به حشش ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ ملی نه و نه لیکن
 ریسده ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ ثابته و نه هه لنگه کان روون ده کانه و نه بوتان ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 سیمین و نه ی تا بیریکه و نه ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾

﴿يَا لَيْلَ وَ لَاجِرُهُ﴾ له کاری دوسا و دواوړوژتان ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وپرسپارت لى ده کهن ﴿فَرِحَ لَهَا﴾ بلى چاکسارى (تيکه لاوى کردن)
 بښو نه ورس چاکسره ﴿وَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَتَّبِعُونَكَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ﴾ وده گهر تنکهل پس له گهلاندا (قهيساکات چومکه)
 براترس ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ وخواه دهراتى کى خرابه کار و کنى چاکه کاره (له گهل هدتوان)
 ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَعَمَّكُمْ﴾ نه گهر خوايو پوستانه دوچارى به منج و ناره حهتسى ده کردن ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾
 خجکيتو ﴿بِمِاسَرَّتِي خَوَارِجَ وَكَارِ دُرُوسَتِهِ﴾ ﴿وَلَا تُكَلِّمُ الْفَاسِقِينَ﴾ زمانى هاويهش په پيدا کمر ماره
 مه کهن ﴿حَتَّى يَأْتِيَ﴾ تابرواده هيس ﴿وَاللَّهُ مُبِينٌ﴾ کهيره ککى پروادار ﴿حَبْرٌ مِّنْ قَشْرِكَ﴾ باشتره
 له زنه (نارادىکى) هاويهش په پيدا کمر ﴿وَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَتَّبِعُونَكَ﴾ با (هاويهش په پيدا کمره که) سر ساميشى
 کردى (به جوامى پان دارايان) ﴿وَلَا تُكَلِّمُ الْفَاسِقِينَ﴾ وه زمانى موسلمان ماره مه کهن له هاويهش
 په پيدا کمران ﴿حَتَّى يَأْتِيَ﴾ تابروا ده هيس ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾ وه کويله به کى پروادار ﴿حَبْرٌ مِّنْ قَشْرِكَ﴾
 باشتره له (نارادىکى) هاويهش په پيدا کمر ﴿وَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ﴾ با سر ساميشى کردن (به دارايى يا
 جوانيان) ﴿أَوْ يَسْمَعُوا قَوْلَ سَفِيٍّ﴾ نه وانه مانگ (ى خه لک) ده کهن بو ماو تاگر ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْبِرِّ﴾
 به لام حوا (خه لک) مانگ ده کت بو به هه شت ﴿رُشْدَهُمْ بِنَايَةِ﴾ وليحوش بوون به دهرمانى خوى
 ﴿وَيُؤْتِيهِمْ مِّنْ رَّزْقِهِ﴾ وه پشانه کانى خوى روش ده کاته وه بو خه لکى ﴿مِنْ ثَمَرَاتِهِ حَبْرٌ مِّنْ قَشْرِكَ﴾ به لکو
 بېر مکه نه وه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ نَجِيٌّ﴾ وپرسپارت لى ده کهن دهرماره حهبر ﴿فَرِحَ لَهَا﴾ بلى حهبر
 ناره ﴿وَالْعَشْرُ لَوُثٌّ﴾ که واته دوور بکه وه وه له هاوسره کسان ﴿إِنْ تَحْسِبِ﴾ له کاتى حهبرا
 ﴿وَلَا تَقْرُؤْ﴾ وهر بکيان له گهلدا مه کهن ﴿حَتَّى يَهْزَأَ﴾ تا پاک ده به وه ﴿فَرِحَ لَهَا﴾ که خويان
 شت (دواى پاک بو وه وه) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَعَمَّكُمْ﴾ نه محابه چنه لايان ﴿مِنْ ثَمَرَاتِهِ حَبْرٌ مِّنْ قَشْرِكَ﴾ له و شويته وه که خوا
 هدرمانى پيداون ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْبِرِّ﴾ به راستى خوا ته ويه کارانى خوش دهويت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ﴾
 ويا کاسى خوش دهويت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ حَبْرٌ مِّنْ قَشْرِكَ﴾ زنه کسان کيلنگه ي خوتانس ﴿وَاللَّهُ حَرِيصٌ﴾ جا
 نور بو ده شته مار کيلنگه که تانه وه (مه به ست چو وه لا يانه) ﴿فَرِحَ لَهَا﴾ به هه رشپو به ک ده مانه وى
 (له شويى تا به تى حوى که پيشه مويه به ک دوا وه) ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ حَبْرٌ مِّنْ قَشْرِكَ﴾ کرد وه وى باش پيش به حه
 بو خوتان ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْبِرِّ﴾ له خوا سرس ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ حَبْرٌ مِّنْ قَشْرِكَ﴾ وه براس و دلبيان که به خرمه تى ده گهل
 ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ حَبْرٌ مِّنْ قَشْرِكَ﴾ وهر زده سده به پرواداران ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْبِرِّ﴾ نه کهن سويده به خو خواردن
 مکه نه به دهره لستى ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ حَبْرٌ مِّنْ قَشْرِكَ﴾ نه وستانه ي سويتندان له سمرى خوارد وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْبِرِّ﴾
 که چاکى و پاريز کارى ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْبِرِّ﴾ ورنکحستى نيوان خه لکى به ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْبِرِّ﴾
 وه خواييسر و زانايه ﴿

﴿وَرَدَّ طَفَقَهُ لَيْسَ﴾ کاتیک ژمانی هاوسه رنانه لاق دا و ﴿بِقَرِّ جَهَنَّمَ﴾ کهشت نه ناخرو توخری
 عیده بیان ﴿فَأَنبِئْهُمْ بِعُقُوبِ﴾ رایان بگره وه به خوشی ﴿وَسِرْخُوفُ بِمَقْرُوفٍ﴾ مان موره لاید مکن
 و نه لاقین بدن به باشی ﴿وَلَا تُنْفِکْهُنَّ صِرٌّ﴾ رایان مه گر نه وه به نیش و نارده وه ﴿فَبَعْدُ﴾ بونه وه
 سته میان لی مکن ﴿وَمَنْ یَقْرَأْ ذَکَ﴾ هر که سیف کاری واکات ﴿فَعَدَّ حَقِيقَةً﴾ نه وه سته می له خوی
 کرد وه ﴿وَلَا تَجِدُوهَا بِتِلْکَ هُرُوفٍ﴾ وه گالته به مفر موده کانی خوا مه کن ﴿وَلَا تُکْرِهُنَّ أَشْهُ عِبَرٍ﴾ و
 بیرکه مه وه له چاکه ی خوا له گالته اندا ﴿وَمَنْ یُنْکِرْ﴾ ونه وه ی که به سهرید و شتوون ﴿مَنْ یُکْسِبْ لِنَفْسِهِ﴾
 بعضکه به ﴿له قورنانه و ندر موده ی به جن به وه ناموز گاریتان ده کات ﴿وَتَقُولُ﴾ وه له خوا بترس
 ﴿وَتَقُولُ﴾ و هیران که خوا ﴿بِکَلِّ حِجْرٍ﴾ به موه و شت رانابه ﴿وَرَدَّ طَفَقَهُ لَيْسَ﴾ کاتیک
 ژنتان نه لاقدا ﴿بِقَرِّ جَهَنَّمَ﴾ عیده بیان نه وه یوو ﴿وَلَا تُنْفِکْهُنَّ﴾ نیش قده وه بیان (به رگریان)
 مه کن ﴿لَنْ یُکْرَھَنَّ رُوحَهُنَّ﴾ که شوو مکن به خه لک کاتیک تر که دهن به میردین ﴿بَدَّ تَرْصُوْهُنَّ﴾
 نه گه ریست که ونس نه ساو خویاندا ﴿بِشَقْرِوْفٍ﴾ به باشی ﴿وَلَا تُؤْخِضْهُنَّ﴾ نه مه به سد و ناموز گاری
 تپدا به ﴿مَنْ کَانَ مِنْکُمْ یُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَیَوْمِ الْآخِرِ﴾ یونمو که سه ی که پروای به خوا و به ورزی دو یی بیت نه نپوه
 ﴿ذَکَرٌ رَّکِبٌ یَّسْتَمِرُّ وَاعْتَمِرُ﴾ هم به ند و مر گر تته تان باشتره و پا کتره ﴿وَلَا یُؤْخِضْهُنَّ﴾ چو بکه خوا
 دهر سی و نیوه بایرانس ﴿وَأَوْبَدَ﴾ دایکان ﴿رُحْمَیْنِ﴾ شیر بدن به مداله کیان ﴿خَوِیْرَ﴾
 گاموئی ﴿دوو مسالی تمواو ﴿لَنْ یُزَادَ﴾ (نه مه) یو که سبکه که به ویت ﴿لَنْ یُزَادَ رُحْمَیْنِ﴾ شیر ی نه و و
 بدات ﴿وَعِیْ نُوْلُوْهُ﴾ له سهر باو که که به ﴿بِرَقْمَیْنِ وَکُتُوْبَ﴾ ووری و کالای دایکه کان ﴿لَنْ یُزَادَ﴾
 به باشی ﴿لَا تُکَلِّفُ نَفْسٌ وَّلَا نَفْسٌ﴾ هیچ که سبک نه توانای خوی ریتر داوای لی ما کریت ﴿ذَکَرٌ﴾
 نه لایویدھا ﴿مَارِیَّانَ﴾ به که به ندی به هیچ دایکیت به هوی مداله که به وه ﴿وَلَا یُؤْخِضْهُنَّ﴾ وه به هیچ
 باو کیت به هوی مداله که به وه ﴿وَعِیْ نُوْلُوْهُ﴾ وه نه گمر باو که که مرد له سهر میرانگره وه کو
 نه وه ی (پیشو و نه نه ی دایکی مداله که بدات) ﴿وَلَا یُزَادَ﴾ نه مه نه گمر و سسیان (مداله که)
 له شیر بیر به وه (به پیش دوو مساله که دا) ﴿عَرِیْضَ مَهْمُودٍ﴾ به رده رانه مدی و پاریزی
 هدر دوو لایه کیان ﴿وَلَا حَرَجَ عِیْهُ﴾ نه وه گوماهیان ماگات ﴿وَلَا یُزَادَ﴾ وه نه گمر (نیوه ی پیاوان)
 ریستان ﴿لَنْ یُزَادَ رُحْمَیْنِ﴾ دایه ی بگر موه مداله کانتان ﴿وَلَا حَرَجَ عِیْکُمْ﴾ نه وه گوماهتان ناگات
 ﴿وَلَا یُزَادَ﴾ نه گمر میان دهی ﴿بِشَقْرِوْفٍ﴾ نه وه ی بوتان داناوون به خوشی ﴿وَتَقُولُ﴾ و نه وه
 وه له خوا بترس ویران ﴿لَنْ یُزَادَ رُحْمَیْنِ﴾ به راستی خوا اینابه به وه ی که دهیکه ﴿

﴿وَلَيْسَ بِتَوْفَرٍ عَلَيْكُمْ﴾ نهو پياوانهی که دهمرون له تښتوه ﴿وَلَا تَزُولَ فِيكُمْ﴾ و هاونسهرن جني دههينن
 ﴿بِأَرْبَعِينَ يَأْتِيهِمْ﴾ هاونسهره کانيان دههيت چاوه پرواني مکهن ﴿أَرْبَعَةَ شَهْرٍ وَعَشْرًا﴾ چوار مياگ و
 ده شهو ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمْ﴾ نه معا که عيده ديان هواو بوو ﴿وَلَا جِزْيَ عَلَيْهِمْ﴾ تيرت گوب هت له سهر
 سي به (نهی که س وکاري ژر) ﴿يَوْمَ يَصْعَدُ فِي سُمْرٍ عَلِيمٍ﴾ لهوهی که (لهو ژاننه) دههیکهن
 له خولياندا به پسي ی باوی نار کومه ل ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ ذُنُوبِهِ﴾ وه خوا ناگاداره بهوهی که دههیکهن ﴿وَلَا جِزْيَ عَلَيْهِمْ﴾
 وه گوب هتار ماگات ﴿يَوْمَ يَدْعُ مَعَ ذُنُوبِهِ مَنْ يَدْعُ مَعَ ذُنُوبِهِ﴾ له خوازيښي ژناتي (ميره
 مردوو) به ناراسته وخو پتيان بليي ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ يا له دلي خوتندا (بريار بدن) دههيانخو رو
 ﴿عَمَّا لَكَ تَكْرَرٌ﴾ خوي گه وره رانيويه تي که بيگومان نيوه ﴿سَمِعْتُكُمْ وَهَمَّ﴾ نههوه دو ناويان دههين
 ﴿وَلَا يَكُنْ لَكُمْ يَوْمَ يَدْعُ مَعَ ذُنُوبِهِ﴾ به لام به بهني به لښان پي مهدهن ﴿يَوْمَ يَدْعُ مَعَ ذُنُوبِهِ﴾ مه گه ر قسه پهک
 که ماش بيت ﴿وَلَا تَعْمَدُوا عَلَيْهِمْ﴾ وه برياري هاره کردپي مهدهن ﴿حَقٌّ مَعَ تَكْرَرٍ﴾ نا
 عيده که يان هواو دههيت ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ وه بزاس بيگومان خوا دهه رانيت ﴿مَنْ يَدْعُ مَعَ ذُنُوبِهِ﴾
 بهوهی که له دلانده به ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ که واته خوتان بياره رو ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ وه براس دلپايي که خوا
 ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ لههوشيووی له سهر خويه ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ گوباهان به سهر سي به ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾
 کسه ﴿له گه ژمانيت نه لاق بدن ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ که هيشته به چوربه لايان ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾
 يا ماره پتيان يو دانه يايي ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ وه به هر مهديان بکهن (شپکيان له مالي خوتن بدن) ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾
 کلوبه قدره ﴿دهوله مهدي به پسي خوي ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ وه هه ژار به پسي خوي ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾
 به هر وه يار مهني دايک که ناو وه ريت بيت ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ نهوه پيوسته له سهر چاکه کاران ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾
 ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ وه نه گه ژمانان نه لاق دا ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ پيش نهوهی بهجه لايان ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾
 لهه قريصه ﴿وه ماره پسي تان بودانا بوو ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ نهوه نيوهی ماره پسي به که يان دههکوي
 ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ مه گه نهوان (ليان) خوش من ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ بان نهوه که سه له (ميرد) ي خوش
 بيت ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ که ماره پيه که ي مهدهسته ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ وه له خوشيو ووتن
 له پاري کارمه وه تريکته ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ وه نهوه چاکه به ي که له ديواتاندا بووه له بيرتن
 به چيکه وه ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾ بيگومان خوا پيانه بهوهی که هوا دههیکهن ﴿وَأَنصَحْ لِي بِتُكْرَرٍ﴾

﴿أَنسِرُوهَا﴾ ثیا وورد نه بورینه وه له به سمرهاتی دهسته و کۆمه لیک له کار به دهست و بادارانای
 ﴿مَرَاتِیْ سِرَیْ﴾ بهی تیسرائیل (به وه کانی به عقوب) ﴿مَرَاتِیْ مَوْنِیْ﴾ له دوای مورسا
 ﴿رَدِیْوِیْ سِرَیْ﴾ که به پیمه بهر یکی حویان ووت ﴿نَعْتَلُ مَلِکْ﴾ پاشایه کمال بو بهیره
 ﴿نَفِیْیْ سِرَیْ﴾ تاجه سگ بکه یی له بری ی خودا ﴿وَلِیْ عَنَیْتْ﴾ ووتی ثیا بریت بیه نیوه
 ﴿لِیْ کِبِیْ سِرَیْ﴾ نه گهر جه بگهان له سمر هدر و پیوست بکری ﴿لَا تَقِیْوْ﴾ جه سگ
 به کهن ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ (له وه لامدا) ووتیان چ سود بیکمان پی ده گات نه گهر جه سگ
 به که یس ﴿وَلِیْ سِرَیْ﴾ له بری ی خودا ﴿وَلِیْ خَرِیْ﴾ له کاتی که ده کر و یس ﴿وَلِیْ سِرَیْ﴾
 ووتیان به وولانمان و مال و مندا لماندا ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ که چی کاتی که جه سگ
 له سمر پیوست کرا ﴿وَلِیْ﴾ پشیمان هه لکهره ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ که میکیان به پیست ﴿وَلِیْ عَنَیْتْ﴾
 پایش ناگه داره به سمر سته مکاراندا ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ وه پیمه بهر که یس
 پشی ووتس ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ یگومان عو طالوتی بو مار دن به پادشا
 ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ ووتیان نه و چون نهی به پادشا ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ به سمر نیمه وه ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾
 پادشای به که نیمه له و شایسته تر یس به پادشایس ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ وه دارایی رزری
 نه دارا و نی ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ به سمر سته مکاراندا ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ به سمر سته مکاراندا
 قیوه د ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ وه بهشی ریاتری داوه نی له فراوانی ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ له راییس و توانایی
 جه سته ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ وه خوا مولک و پاشایی خوی ده دات ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ به سمر که س
 خوی بهیوی ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ وه خوا (به بهره) فراوان و راییه ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ وه
 پیمه بهر که یس پشی ووتس ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ پشمانی پادشای به که یی له وه به ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾
 شایست که سدوق و داره به پیمه که تان بو دیتوه ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ که مایه ی دار مینه
 له بهر وه ر دگار مانه وه ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ له گه ل هه به سگ له که له پوری ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ وه سرون
 خانه دایی مورسا و هارون ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ مرشته هه لیده گرن ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ له که لایه مَلِکْ
 یگومان له مه دا پشانه و به لکه هه به بو نیوه ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾ نه گهر نیوه بر و در بی ﴿وَلِیْ مَلِکْ﴾

﴿مَنْ فَضَّلَ طَلُوتَ بِأَخُوهُ﴾ نه مجا کاتیک که طالوت به خوی وله شکره که یه وه (له شکر)
 ده رجوون ﴿وَسَابَّ مَعَهُ فَنَفِيَهُ﴾ پی ی ووتس بیگومان خوا تانیان ده کاته وه ﴿وَبَهَرِ﴾
 به چه مینک (روباریک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ نه مجا هدر که مینک لیس حوار دموه ﴿وَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ نه و
 له (له شکر) من می به ﴿وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ وه هدر که مینک لیس به چه شت نه وه له مه ﴿لَا
 مِنْ غَرَضِ عُرْفَةٍ﴾ مه گهر که مینک پر مشتیکی لی بگری ﴿بِهِ﴾ به دهستی خوی (و به حواته وه)
 ﴿فَنَزَلُوهُ﴾ جا هه موو تیریا لیس حوار دموه ﴿إِلَّا فَيَلَامُكُمْ﴾ که مینک یار به بیت ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ
 هُوَ﴾ کاتیک طالوت لیس یه ریبه وه ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 نه وانه ی که تیریا لیس حوار دموه) ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 ده ده قهتس جالوت وله شکره که یه یاپیس ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانه ی که تیریا ویاو
 ﴿أَلَمْ تَرَ كُنُوزَهُ﴾ به خرمت خوا ده گن (له روزی دواپی دا) ﴿فَكَمْ مِنْهُمْ مَغْلُوبٌ﴾ به ده ده قهتس جالوت
 ده ده قهتس جالوت وله شکره که یه یاپیس ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 که پرویه پروی جالوت وله شکره که یه یاپیس ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 خوابه حور اگری بریزه به سهر ماندا ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 وه رالمان بکه به سهر گه لی ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 به ده ده قهتس جالوت وله شکره که یه یاپیس ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 جالوت) جالوتی گوشت ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 دبه ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 به بر دایه ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 پر ده سوره خرابه و تاوان ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 به سهر هه موو جیه دایه وه ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 عیبت ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی
 بیگومان تو له پتعه به رانیت ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَهْلُ الْمُدَّةِ﴾ نه وانهش پر ویاں هیاووله که لید (بی

﴿اللهون﴾ خوا دوست و پشتیوانی ﴿بیت مؤ﴾ نه‌واتیه که سر و اذارن ﴿نخجه‌م﴾ دهرین
 ده‌مینیت ﴿من ظمب﴾ له تاریکستانی یز پروایی ﴿بی تور﴾ سو پرواکی ساوه و ورتنمووسی
 ﴿وین کمر﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی پروان ﴿وین خور حور﴾ شعیان دؤستیانه ﴿نخجه‌م﴾
 دهرین ده‌مینیت ﴿بر تور﴾ له پرواکی (بر و ماوه) موه ﴿و ظمب﴾ بو تاریکستانی (گو مری)
 ﴿وینک﴾ نه‌وانه ﴿صحب کت﴾ هاویری دؤره‌جن ﴿خجه‌م حور﴾ بابا نه‌میرده‌هده‌هده
 ﴿سرای کبی﴾ ناپا تاویریک ناده‌پته‌وه به‌لای نه‌و (نمروود) هی ﴿حاج بر حور﴾ که ده‌مه‌قالی کرد
 له گهل شیراهیم (پنجه‌میرده‌هده‌هده‌هده) ﴿بی ربه﴾ دهر حقه‌ی به‌پرو و رد گاری ﴿آله الله نعمت﴾
 له‌هر نه‌وه‌ی خوا پادشایی دابوویه ﴿و بر حور﴾ کاتی که شیراهیم (له‌وه‌لامی به‌مروود) ووتی
 ﴿بی نیت﴾ به‌رو و رد گاری من نه‌واتیه ﴿نخ﴾ زیان نه‌داو ﴿رینیت﴾ زیان ده‌مینیت (وده‌مینیت)
 ﴿قن﴾ (نمروود) ووتی ﴿ن نخ﴾ میش زیان نه‌دهم ﴿وین﴾ وه زیان ده‌مینیت و ده‌شمریم (دور
 رسیدنی کراری هینا به‌کینکاتی ناراد کردو نه‌وی دیگه‌یانی کوشت) ﴿قن بر حور﴾ شیراهیم ووتی
 ﴿وینک﴾ له یانی شمس من شرق ﴿یگومان حور له روز هه‌لانه‌وه‌هده‌هده‌هده﴾ ﴿وینک﴾ من شمس
 ده‌(نه‌گه‌ر ده‌تو نیت) توله روز تاواره‌هده‌ی بیته ﴿میت﴾ نه‌محادهم کوت بور ﴿نخ کمر﴾ نه‌وین
 پروایه (نمروود) ﴿وینک﴾ له یوری نه‌و ظمبیت ﴿وه خواریمووی گه‌لی سته‌مکاران ماکات﴾
 ﴿و کالبدی﴾ ی و مک نه‌و که سه (هوره‌یر) ﴿مرجی حور﴾ که رابورد به‌لای شاریکدا (بیت المقدس)
 ﴿وینک﴾ له یوری غروبش ﴿له کاتیکدا نه‌و (شاره) دیواره‌کاسی رو و خا سو به‌سدر سدرینه‌کیندا
 ﴿قن﴾ (هوره‌یر) ووتی ﴿ن نخ﴾ هه‌هه‌هه ﴿خوا چون نه‌م شاره ناوه‌دان ده‌کانه‌وه﴾ ﴿نخ موبه﴾
 پاش مردمی ﴿رانه‌پاش ویران بوری﴾ ﴿وینک﴾ به‌کسمر خوای گموره (هوزه‌یری)
 سده‌سان مراند ﴿نخ موبه﴾ و پاشان ریدووی کرده‌وه ﴿نخ کمر﴾ (خوای گموره) به‌رمووی
 جه‌مده‌ماوینه‌وه لیره‌ده ﴿نخ موبه﴾ و بعضی یوز ووتی روزیت یا به‌شس له‌روزیته‌وه‌وه
 ﴿قن﴾ له یوری به‌غیر ﴿خواای گموره﴾ به‌رمووی به‌حیر به‌لکو سده‌سان ماوینه‌وه ﴿نخ موبه﴾
 طعمت ﴿جه‌ماشای خواردن و و سرب﴾ خوارده‌وه‌هده‌هده‌هده ﴿نخ موبه﴾ تیک به‌خووه ﴿و نصرت
 حاربت﴾ وه ته‌ماشای گوندیرتزه‌هده‌هده‌هده ﴿وینک﴾ (وه ریدو و مسان کر دینه‌وه) تا بتگیرین
 ﴿وینک﴾ به‌موه‌جیره و (به‌لکه) بو خهلکی ﴿و نصرت حور﴾ وه ته‌ماشای نیس‌قانه‌کانی
 (گوندیرتزه‌هده‌هده‌هده) بکه ﴿کیف بشرق﴾ چون به‌رریان ده‌که‌ینه‌وه (له شوی خویان) و به‌کین
 ده‌جه‌یس ﴿نخ موبه﴾ پاشان گوشس به‌سهرده‌هده‌هده ﴿نخ موبه﴾ ته‌موج کاتی
 نه‌مانه دهر که‌وت سوی (هوره‌یر) ﴿نخ موبه﴾ ووتی به‌چاکی تیکه‌یستم ﴿آله الله علی کین شی
 قیتر﴾ به‌راسی خو خاوه‌ن ده‌سته‌لانه‌به‌سهر هم‌وو شتیکدا ﴿

﴿وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ (شاه‌ی موحمد به‌یاد بهینه) کاتیک که نیر اهیسم وونی ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگر دم
 ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْوَدَانَ﴾ چون مردو ورسو و نه‌کمت‌وه ﴿قَالَ﴾ (خوا) قهر مووی
 ﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنْ الْوَدَانِ﴾ سروات پی‌ی نه‌هیناوه ﴿هَلْ يَسْمَعُونَ﴾ وونی نه‌لی پروام پینه‌نی ﴿وَتَكُنْ جَنْبَهُنَّ قُرَى﴾ به‌لام
 (نه‌موی بیسم) بوله‌وی دلپایم ﴿هَلْ﴾ (خوا) قهر مووی ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ که‌وانه چور مه‌ل
 مگره ﴿وَتَكُنْ جَنْبَهُنَّ قُرَى﴾ نه‌معا (سرمایان سره) و بارچه بارچه‌یان مکه ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾
 متهم حره ﴿هَلْ يَسْمَعُونَ﴾ هدر بارچه‌یه کیان له‌سهر شاخیت داسی ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾
 ستره ﴿به‌به‌له دیس بولات﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾
 بالادهستی کر نه‌جین به ﴿نَرْ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾
 خویان ده‌به‌خشش ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 (روایت) و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 ﴿وَتَكُنْ جَنْبَهُنَّ قُرَى﴾ سهر دانه‌ی تیدا بیت ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾
 سو هره که‌سبک که‌خوی به‌ورت ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾
 ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 ﴿وَتَكُنْ جَنْبَهُنَّ قُرَى﴾ دوی نه‌وه هیچ منه‌یک مانیس و ناراپک (به‌دلی هدر زارن)
 ماگه‌به‌س ﴿نَرْ﴾ نه‌و که‌سانه بویان هبه ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾
 ﴿وَتَكُنْ جَنْبَهُنَّ قُرَى﴾ و هیچ ترسینکیان له‌سهر نه‌ی به ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾
 نه ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 ﴿وَتَكُنْ جَنْبَهُنَّ قُرَى﴾ چاکتره ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 ﴿وَتَكُنْ جَنْبَهُنَّ قُرَى﴾ خوا ده‌وله‌مندی و بی‌یار و له‌سهر خویه ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾
 پرواتان هیناوه ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 مس ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 خوی ده‌به‌خشش ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 ﴿وَتَكُنْ جَنْبَهُنَّ قُرَى﴾ و به‌روزی دویس ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 ساف و لووس و به ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 لیرمه‌ی لن بدات ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾ و ستره ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا
 ماتوان ده‌ستی بعدن هیچ شتیت له‌وه‌ی که‌کردوویانه ﴿وَهْ﴾ و چاک برانه و ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾
 گه‌لی بی‌پروا و خوا به‌ناس ناکات ﴿نَرْ﴾ له‌باشدا ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ الْأَمْثَالَ﴾

﴿وَمَا أَفْقَرُ﴾ نه و هی به حسیبستان ﴿مَنْ يَنْقُصْ﴾ له چاکه ﴿وَمَنْ يَزِدْ﴾ شکر بیا به در رینکشان بر بار
 داسی ﴿قَالَ لَهُ يَحْيَىٰ﴾ نه و ه سگومان خوا ناگای لی به ﴿وَمَا يَعْطِيهِ﴾ وه بق مستمکاران
 به ﴿مَنْ أَنْصَرُ﴾ هیچ یار مانی دهرنث ﴿يَرْبُدْ﴾ نه گهر ناشکری بکدن ﴿تُضِلُّهُ﴾
 خیره کندان ﴿مُجِدِّهِ﴾ نه و ه کار تکی باشه ﴿وَلَنْ تُخْلَوْهُ﴾ وه نه گهر بشار نه و ه ﴿وَتُؤْتِيهِ﴾
 و بیدن ﴿أَمْرٌ﴾ به هه زاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه و ه باشتره بو نیوه ﴿وَلَنْ يُغْنِيَ عَنْكُمْ﴾
 وه خوا هه لی نه و ه ربیت له سهر نان وه دهر سهر نه و ه ﴿مَنْ سَبَّ يَحْيَىٰ﴾ هیدی له گو ماهه کندن
 ﴿وَلَنْ يَكُنَّ تَقْوَىٰ خَيْرٌ﴾ وه خوا به و هی که دیکمن ناگاداره ﴿بِئْسَ عَذَابٌ﴾ له سهر تو
 سی به (لهی موحه مکه ۱۱۱) ﴿هَدَّيْنَا﴾ ریمو ونی و موسولمان کردسی خهلکی ﴿وَنَجَّيْنَا﴾
 نه به لکون خوا ﴿بِهْدَىٰ مِنْ نَا﴾ هه که سبکی بویت هیداهنی ددات ﴿وَمَا سِعْفُ﴾ وه نه و هی
 نیوه ده به خشن ﴿مِنْ حَيْرٍ﴾ له دارایی (چاکه) ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ نه و ه (قد رانجه کی) بو حو نه
 ﴿وَمَا تَشْعُرُونَ﴾ نیوه هیچ بابه خشن ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ مه گهر بوز ره رای خوا به بین ﴿وَمَا تَشْعُرُونَ﴾
 وه نه و هی ده به خشن ﴿مِنْ حَيْرٍ﴾ له سامان و (چاکه) ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ پاداشته که پتان ده ست ده که و نه و ه
 ﴿وَلَا تُشْعِرُونَ﴾ و نیوه سه متان لی ماکری ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ (نهم خیره) بو نه و ه هه زاران به
 ﴿أَحْيَيْنَا فِي سَبْعِينَ نَهًا﴾ که ده ست و بی به ستران نه پری خواندا ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ بانوان ﴿صَرْفَ﴾
 ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ (بور وری په پدا کردن) بگهر بی به ره و ی دا ﴿عَسْأَلُكُمْ لُجْلُجٌ﴾ مه رای بین خه به و را
 هه ست ده کات نه وان ﴿أَنْفَحْنَاهُ﴾ که ده و نه هه ملن به هوی بی بهاری پانه وه (سوال به کرد بپانه وه)
 ﴿تَنْفَحْنَاهُ﴾ (تو نهی موحه مکه ۱۱۱) ده یان ناسیت ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ مه شپوه یاندا ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾
 کتس ﴿دَرَىٰ﴾ هیچ له که س ماکدن ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ مه زور (و مک سوال که رانی تر) ﴿وَمَا تَشْعُرُونَ﴾
 وه نه و هی ده به خشن ﴿مِنْ حَيْرٍ﴾ له مال و سامان ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ بیگومان خوا نه گدره
 پس ی ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ نه و نه هه که مال و دارایی حویان ده به خشن ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ نه شمر
 ﴿وَلَنْ يَكُنَّ تَقْوَىٰ خَيْرٌ﴾ نه به نهانی ﴿وَلَنْ يَكُنَّ تَقْوَىٰ خَيْرٌ﴾ نه به ناشکرا ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ نه نه و نه هه
 پاداشستان ﴿بَلْ أَنْفَحْنَاهُ﴾ لای په و مه دگاریانه ﴿وَلَا حُزْنَ عَيْنَةٍ﴾ وه هیچ تر سیکیان له سهر
 به (له ده هانو و د) ﴿وَلَا حُزْنَ عَيْنَةٍ﴾ وه نه و نه هه همت بار مابن له بر و زی دوا سدا ﴿

﴿لَیْسَ بِأَعْمَلُ مِنْهُ﴾ نه‌وانه‌ی که سوود (ربا) دمحور ﴿لَا یَعْمَلُونَ﴾ (کائی ریدروو بوو ده‌وه) راست
 ماسه‌وه (نه گزوه کانیاندا) ﴿لَا کَافِرٌ بِهِ﴾ مه‌گمر چون که‌سی راست ده‌یتنه‌وه ﴿حَقَّقَ الشَّیْطَانُ بَیْنَ
 اَلْمَیْمَنِ﴾ که شه‌یتان ده‌ستی لئ و مشائین (وه تووشی می بووی) ﴿دَلَّاهُمَا لَعْنَةُ﴾ نه‌وه به‌هوی
 نه‌وه‌وه‌یه، سوود حوران وویان ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ کریس و تووشش ﴿مَنْ لَّیْسَ﴾ وه‌ک سوود و به ﴿وَمَنْ
 اَللهُ سَبَّ﴾ له کاتیکدا خواری ی داوه به کریس و هرووش و حلالی کردوه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ به‌لام سوود
 (ربا) ی قده‌غه کردوه ﴿مَنْ سَبَّ﴾ نه‌مجا نه‌وه که‌سی پیی که‌بشت ﴿مَنْ سَبَّ﴾ نامورگاری
 به‌ک ﴿مَنْ سَبَّ﴾ له په‌روه‌ردگاری به‌وه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه حیرا ده‌ستی لی هه‌لگرت ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ نه‌وا
 نه‌وه‌ی له‌وه‌بیش وهری گرتوه بوخویه‌تی (له سوود خواردن) ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه کاری له‌وه‌وه‌له
 به‌خواهه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه نه‌وه‌ی که‌را به‌وه (بو سوود خواردن) ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ له نه‌وانه هارپی
 ناگرن ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ تیا ده‌یتنه‌وه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ به‌همیشه‌یی وه نه‌وانه‌تایی ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ خوا
 هه‌ر و به‌ره‌که‌نی سوود ماهیلث ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه نه‌وه‌ی به‌خوش نه‌وانه‌ی له‌کات
 ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه خوا خوشی ناورث ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ هیچ بیاهور و ماسویدسگورانیکی ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾
 تاریکار ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌برویان هیاهو ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه کردوه
 باشه‌کانیان کردوه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه نویزیان به‌هوش و بیروه کردوه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه
 ره‌کاتیان داوه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ تمها پاداشیان ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ لای په‌روه‌ردگاریانه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾
 وه هیچ مرسیکیان نه‌سهر می به‌له‌پوزی دواپیدا ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه هیچ خده‌تیک پروین
 نئ ماکات ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ نه‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی پرواتان هیاهو (نه خوا) ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾
 له خوا بترس ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه ده‌ست هه‌لگرن ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ له سوودی که‌لای خه‌لک ماوتنه
 ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ نه‌گه‌رتیوه‌یر وادارن ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ نه‌مجا به‌گه‌ر ده‌ست لی هه‌له‌گرت ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾
 که‌وانه برانی و ناگادریس ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ جه‌نگ له‌گه‌ل خوداو پینه‌مبه‌ره‌که‌ی پاده‌گه‌به‌س
 ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه نه‌گه‌ر به‌شیطان بوو ده‌وه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ نه‌وا تمها سه‌رمایه‌کانتان می نیویه
 ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ به‌ستم بکه‌ن (له خه‌لکی) ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه به‌ستم‌تان لئ ده‌کرتیت ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾
 روغسری ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه نه‌گه‌ر قه‌رردار به‌داربوو ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ نه‌وه ماموله‌نی بفریت تا خو ده‌سه‌لانی ده‌دا
 ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه نه‌گه‌ر (له قه‌رره‌که‌) تارادیان بکه‌ن ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ ماشتره‌موتان ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾
 نه‌گه‌ر نی بکه‌ن ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه بترس ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ له پروژنک ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ ده‌گه‌رتیوه‌یه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾
 بق لای خوا ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ له‌باشان پاداشت نه‌دریتنه‌وه ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ به‌هموو که‌سبک ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾
 (پاداشت و سزای) نه‌وه‌ی کردوه‌یه‌تی ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾ وه نه‌وان مستعیان لئ ناکرتی ﴿وَمَنْ سَبَّ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی ماوه‌ی نان هیاوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌گهر قدر ریکتان له‌یه‌کتری کرد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ماوه‌یه‌کی ماوه‌ی راو (دیاری کر او) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وه بیوسس ﴿وَبِیْکُمْ﴾ وه بیوسس ﴿بِیْکُمْ﴾ له‌یتواناندا ﴿کَات﴾ نووسه‌ریک ﴿بِیْکُمْ﴾ به‌راستی (وداده‌ری) ﴿وَلَا يَأْتِیْکُمْ﴾ وه هیچ نووسه‌ریک سا سه‌ریچی نه‌کات ﴿بِیْکُمْ﴾ له‌یوسس (سه‌نه‌دی قهرور) دا ﴿بِیْکُمْ﴾ هه‌روه‌ک خواهه‌ی قیری نووسس کردوه ﴿بِیْکُمْ﴾ بیوسس ﴿وَلَسَّیْ یَدِی﴾ وه بانه‌و که‌سه ده‌قی سه‌مه‌ده‌که‌ بلی و بیخوینته‌وه ﴿بِیْکُمْ﴾ که‌ قهرزه‌کی به‌سه‌روه‌یه ﴿وَسِیْیَیْ﴾ وه له‌په‌روه‌دگاری برسی ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ وه هیچ‌ی لن که‌م نه‌گانه‌وه ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ نه‌مجان نه‌گهر نه‌و که‌سه‌ی ﴿بِیْکُمْ﴾ قهرزه‌کی به‌سه‌روه‌یه ﴿بِیْکُمْ﴾ بن عه‌قل سور ﴿وَصَدِّقْ﴾ یان مانه‌واو سور ﴿وَلَا تَنْطَبِعْ﴾ پا سه‌ی ده‌تواس ﴿وَلَا یَمْلُکُ﴾ خوی ده‌قی سه‌مه‌ده‌که‌ بلیت و بیخوینته‌وه ﴿بِیْکُمْ﴾ نه‌وه با گهره‌کی بلیت و بیخوینته‌وه ﴿بِیْکُمْ﴾ به‌راستی (وداده‌ری) ﴿وَصَدِّقْ﴾ سه‌مه‌ده‌که‌ بلیت و بیخوینته‌وه ﴿بِیْکُمْ﴾ له‌په‌وانس خوتان (موسولمان) ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ نه‌مجان نه‌گهر دوو په‌وار به‌سور ﴿وَلَسَّیْیَیْ﴾ و کهرنگی ﴿نه‌وه با په‌واریک و دوو ژن بن﴾ ﴿بِیْکُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ به‌سه‌مدیان نه‌کهن ﴿بِیْکُمْ﴾ له‌شاهیده‌کان ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی نه‌گهر به‌کینکیان له‌بیری چوو ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ لاخری ﴿ما نه‌وی تر بیان بیری بخانه‌وه﴾ ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ با شاهیده‌کان سه‌ریچی نه‌کهن ﴿بِیْکُمْ﴾ مادئو ﴿کاتیک بانگ کران﴾ (بۆ شاهیده‌ی دان) ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ وه بیرار مه‌یس ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌ بیوسس ﴿صَدِّقْ﴾ به‌جوو ک بیت ﴿وَصَدِّقْ﴾ یان گهره ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ تا کاتی خوی ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ عه‌الله ﴿نه‌م موسینه‌تان راست نه‌لای خواوه﴾ ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ وه چه‌مه‌نه‌تره‌ بۆ شاهیده‌ی ده‌که‌ ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ وه تریک تره‌ له‌وه‌ی که‌ به‌که‌وه‌ گومانه‌وه ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ مه‌گهر کاتیک نه‌و کرده‌وه‌یه بارر گایه‌کی ﴿حَصْرَه‌ی نه‌روه‌یتر﴾ ده‌ست به‌ده‌ست یی پیگیر له‌ناو خوتاندا ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ نه‌وه له‌م کاتدا گوماه‌ان ناگات ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ نه‌گهر به‌بیوسس ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ وه شاهید بگرن ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ کاتیک کرس و قروشتان کرد ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ ولاشه‌ی و بارسان به‌بیوسس و شاهید به‌گه‌یه‌سری ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ وه نه‌گهر ریا نشان گه‌یانه‌ ﴿بِیْکُمْ﴾ موقف به‌کهر ﴿نه‌وه بینگومان گوماه‌ان ده‌گات﴾ ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ وه له‌خوا برسی ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ وه خوا برسان ده‌کات ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾ وه خواهه‌هه‌موو شتیک رانا و ناگه‌اره ﴿وَلَا یَحْضُرُکُمْ﴾

﴿لَیْسَ كَقَرْنٍ﴾ ییگومان نه‌وانه‌ی یی پروا بوون ﴿تَرْجُوْنَ غَیْثًا﴾ همرگیز كَمَلَك و سوودیان یی
 ماگه‌یه‌ست ﴿تَرْجُوْنَ﴾ مه‌عالتان ﴿وَلَا تُدْعَوْنَ﴾ وه‌مه‌مدالتان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ له‌(سرای) خو به‌هیچ
 شیوه‌یه‌ك ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ وه‌ئا نه‌وانه ﴿دَعْوَانَا﴾ سووتنه‌مهی دوروحن ﴿صَكَّاءٍ﴾ یه‌دعوت
 (دب و ناوی نه‌م یی پروایانه) وه‌ك داب و به‌ریسی نه‌ست و پیومنده‌كانی میرعه‌ونه ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾
 و نه‌وانه‌ی نه‌پیش نه‌واندا بوون وابه ﴿صَدْرٍ بَیِّنٍ﴾ كه‌پشانه‌كانی نیمه‌پان به‌دورانی ﴿وَصَدْرٍ شَدِيدٍ﴾
 نه‌مجا خراش گرتی ﴿بَدُوءٍ﴾ به‌هوی تاوانه‌كانیانه‌وه ﴿وَعَدَةٍ بَیِّنَةٍ﴾ وه‌خواتوله‌ی سه‌خته
 ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿لَیْسَ﴾ به‌وانه‌ی ﴿صَدْرٍ﴾ كه‌یی پروان ﴿سُتُوتٍ﴾ به‌مه‌ولا نه‌شکین و زیر
 ده‌كه‌ون ﴿وَتُحَرِّبُونَ﴾ وه‌كوده‌کرینه‌وه ﴿بِأَحْزَابٍ﴾ به‌رو دوروح ﴿وَمِنْ شَمَائِلٍ﴾ كه‌ماخوشترب
 شوته ﴿مِنْ ذَلِكُمْ﴾ ییگومان پشانه‌به‌کی گرگ پرویدا بو لیوه‌(نه‌ی موسولمانیه‌پان
 نه‌ی کافره‌کان) ﴿فِي مَسِيرَتِهِمْ﴾ له‌و دور ده‌سته‌ی (كه‌له‌جه‌مگی به‌وردا) دایان به‌یه‌کده ﴿بَعْدًا﴾
 ده‌سته‌یه‌کیان ﴿فَتَحْرَبُوا﴾ ده‌جه‌مگیان ﴿فِي سَبِيلِهِ﴾ له‌ریی خواوا ﴿وَأُخْرَى كَثِيرَةٌ﴾ وه‌له‌وه‌ی نریان
 یی پرو بوون ﴿بِأَرْوَاحٍ مُّسْتَهْزِئَةٍ﴾ موسولمانه‌كانیان نه‌دی به‌دور نه‌وه‌بله‌ی خویان ﴿رَأَى نَارَ﴾
 به‌بیسی چار ﴿وَنُفُوءٍ﴾ وه‌خوا پشت گیری ده‌کات ﴿مَصْرُورٍ﴾ به‌پارمهی خوی ﴿مَرِئَتٍ﴾
 بزه‌هر که‌س به‌دوست ﴿بِأَرْوَاحٍ مُّسْتَهْزِئَةٍ﴾ به‌راستی له‌م یار مه‌تیدانه‌د ﴿مَصْرُورٍ﴾ به‌د و ناموزگاری هه‌یه
 ﴿لَا تُؤْتِي السَّخَرُ﴾ یز که‌مسانی خواوه‌ن زیری و بیروهوش ﴿لَیْسَ﴾ جوان کراوه و به‌رینراوه‌نه‌وه
 ﴿بِأَرْوَاحٍ مُّسْتَهْزِئَةٍ﴾ یز خه‌لکی ﴿حَتَّىٰ شَهِدُوا﴾ خوشی و نارمزوه‌كانی به‌مس ﴿مِنْ شَمَائِلٍ﴾ به‌نافره‌تان ﴿وَلَیْسَ﴾
 و کوب و کالی رور ﴿وَالْمَصِيرُ سَقَطَ﴾ و دارایی روری كه‌له‌که‌کراو ﴿مِنْ شَمَائِلٍ﴾ له‌تالتوب و ریر
 ﴿وَلَیْسَ﴾ و ریر ﴿وَلَیْسَ﴾ و نه‌سپ و مایمانی ﴿تُسَوِّدُ﴾ پشانه‌در (به‌سپتی ماوجه‌وان و همر
 چوار به‌لی) ﴿زَلَمُوا﴾ هه‌روه‌ها نازل و چوارین ﴿وَأُخْرَى﴾ و کشتو کال ﴿رَأَى﴾ نه‌مه‌ه ﴿مَسَّ﴾
 به‌هره و (که‌ل و به‌ن) ی ﴿تَحِیُّوهُمْ﴾ رینه‌گانی (زمان) ی ﴿تَدِیُّوهُمْ﴾ دویان ﴿وَعَدَةٍ﴾ وه‌لای خوا
 هه‌یه ﴿حَسَنَاتٍ﴾ خوشترین جینگ و پاشه‌روژ ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿وَلَیْسَ﴾ خه‌به‌رمان به‌مهی
 ﴿بِحَبْرِشٍ ذَلِكُمْ﴾ به‌دشتر له‌مانه‌مان ﴿بِحَبْرِشٍ﴾ بو نه‌وانه‌ی كه‌پاریریان کرد و له‌خودا ترسان
 ﴿بِعَدَّتِهِمْ﴾ لای به‌رو و دگاریان چه‌مد به‌هه‌شیک هه‌یه ﴿بِحَبْرِشٍ﴾ كه‌به‌زیرباند ده‌روات
 ﴿لَا یَسُرُّ﴾ رو و باره‌کان ﴿بِحَبْرِشٍ﴾ به‌هه‌میشه‌ی و هه‌تا هه‌تایی تیدا ده‌میشه‌وه ﴿وَأَرْوَاحٍ مُّسْتَهْزِئَةٍ﴾
 وه‌(بزیان هه‌یه) زمانی پاکیره ﴿بِرِصْوَتٍ﴾ وه‌به‌رامه‌بلدی له‌خواوه ﴿وَنُفُوءٍ بَیِّنَةٍ﴾ وه
 خوا بیناه به‌به‌تله‌کان ﴿

﴿لَیْسَ یَقُولُ﴾ (له خوا ترسان) نه‌وانه‌ی که ده‌لیس ﴿لَیْسَ﴾ نه‌ی په‌رو و دگارسان ﴿لَیْسَ﴾
 نه‌راستی نیسه ﴿لَیْسَ﴾ پرواسان هیا ﴿وَعَزَّزْتُ قُوَّتَهُ﴾ ده‌ی خوش به له گویده‌کانه‌ب
 ﴿وَلَهُ﴾ وه به‌پاریره ﴿عَذَابٌ نَّارٍ﴾ له سرای ناگری دؤره‌ج ﴿نَصِیْبٌ﴾ (نه‌وانه بریتین له)
 نارم گرن ﴿وَأَحْبَبْتُ﴾ و راست‌گویان ﴿وَعَبِیْرٌ﴾ و فرعانه‌ردارانی خودا ﴿وَأَسْفِیْبٌ﴾ و دارایی
 و نه‌له‌خشن ﴿وَأَحْسَنُ عَمْرِیْ﴾ و نه‌وانه‌ی که داوای لی خوش‌شوون ده‌کن ﴿وَأَشْأَرُ﴾ له پیش
 به‌بیانده ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خوا شایه‌نی نهدات (واته رای ده‌گه‌به‌یت و به‌به‌لگه ده‌بچه‌سپینیت)
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که به‌راستی هیچ په‌رستراویکی به‌هق و راست نی به‌نه‌و به‌یت ﴿وَأَلَمَتْهُ حُكَّةٌ﴾
 وه فریشته‌کدیش شایه‌نی نهدمن (واته نبقار نه‌کن) ﴿وَوُجَّهٌ﴾ وه‌جاوه‌ن رانسته‌کان (رانایان) پش
 شایه‌نی له‌ده‌ن (واته باو‌پری چه‌پارویان هه‌به) ﴿فَیْءٌ یَنْفِیْءٌ﴾ (خوا) هه‌مه‌شه داد‌په‌رو‌پری را‌گر‌توه
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست نی به‌ه‌که له‌خوا ﴿عَرِیْرٌ خَصِیْبٌ﴾ که مالاده‌ستی
 کاره‌جی به ﴿لَیْسَ﴾ به‌راستی دیسی په‌سه‌ده‌کراو ﴿بِعَدْلِهِ﴾ لای خوا ﴿لَیْسَ﴾
 (هه‌ر) لاسلامه ﴿وَمِنْ حَسَبٍ﴾ دوو به‌ره‌کی به‌که‌ونه‌ساو ﴿لَیْسَ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿وَأَوْثَرُ نَجِیْبٍ﴾ که
 مامه‌بیان بؤ هاتپور ﴿لَا مَرْعِیَّ﴾ دوا‌ی نه‌وه به‌یت ﴿وَمِنْ حَسَبٍ﴾ که رایی په‌راستیان بؤ هات
 ﴿بِغَیْبٍ یَّهْمُ﴾ (نهم لادانه‌شیان) له پروی ستم و چه‌ساده‌توه برو له بشو خویاندا ﴿وَمِنْ یَحْکُمُ﴾
 بشایب شو ﴿جَبَّ هَرَّ﴾ که‌سیک من بروایی به‌نایه‌نه‌کانی خوا (که قور‌نانه) ﴿بِغَیْبٍ نَّهْ سَرِیْعٍ﴾
 ﴿جَبَّ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا روو حسابی له‌گه‌ل ده‌کات ﴿وَمِنْ حَسَبٍ﴾ نه‌مجب نه‌گه‌ر (خواوه‌ن
 مامه‌کان) ده‌مه‌تالی بیان له‌گه‌ل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌ده) ﴿تُوشِیْ بِلِی﴾ ﴿سَاسَتْ﴾
 وخیلی لله ﴿رَوِیْ خُومٍ﴾ سپارد به‌خوا (و ملکه‌چی نه‌وم) ﴿وَمِنْ سَعِیٍّ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی په‌په‌روی
 من له‌که‌ن ﴿وَمِنْ سَعِیٍّ﴾ وه (نه‌ی مو‌حه‌مه‌ده) ﴿بِلِی﴾ به‌وانه که مامه‌ی تورات و
 نی‌حییان دراونن (که جووله‌که و گاو‌وره‌کانی) ﴿وَلَا یَمِیْنُ﴾ وه به‌به‌خو‌سده‌واره‌کان (هاو‌به‌ش
 په‌ید، که‌ره‌کانی گه‌لی هه‌ره‌ب) ﴿سَاسَتْ﴾ نایا نیوه مو‌سولمان بیرون ۲ ﴿وَمِنْ أَسْمَاءٍ﴾ نه‌مجا
 نه‌گه‌ر مو‌سولمان بیرون ﴿فَقَدْ حَسَدَ﴾ سه‌وه به‌راستی مامه‌ی نه‌ویه که هیدایه‌تبیان وه‌ر‌گر‌توه
 ﴿فَوَیْ تَوَنُّوْا﴾ وه نه‌گه‌ر بروشیان وه‌ر‌گیرا ﴿فَوَیْ تَمَّ﴾ نه‌وه به‌راستی ﴿بِغَیْبٍ نَّهْ سَرِیْعٍ﴾ مو‌ه‌ره‌ر گه‌یاندیت
 له‌سه‌ره ﴿وَلَهُ نَصِیْبٌ﴾ وه خوا بیایه به‌به‌سده‌کان ﴿وَمِنْ یَحْکُمُ﴾ بی‌گومان نه‌وانه‌ی
 بی بروان ﴿بِغَیْبٍ نَّهْ سَرِیْعٍ﴾ به‌تانه‌ته‌کانی خوا (نه‌بشانه‌کانی خوا) ﴿وَمِنْ یَحْکُمُ﴾ وه به‌به‌مه‌ره‌ن
 نه‌کوژن ﴿بِغَیْبٍ نَّهْ سَرِیْعٍ﴾ به‌ماره‌وا ﴿وَمِنْ یَحْکُمُ﴾ وه نه‌وه که‌سانه‌ته‌کوژن ﴿بِغَیْبٍ نَّهْ سَرِیْعٍ﴾ که هه‌ره‌مان
 شه‌ده‌ن ﴿بِغَیْبٍ نَّهْ سَرِیْعٍ﴾ به‌داد‌گه‌ری ﴿مِنْ نَّهْ سَرِیْعٍ﴾ له‌خه‌لکی ﴿فَوَیْ تَمَّ﴾ نه‌وه مزده‌بیان به‌په‌ری (وه‌ک
 سو‌وکایه‌ی کردن وایه) ﴿بِغَیْبٍ نَّهْ سَرِیْعٍ﴾ به‌سرای پر له‌تارار ﴿وَمِنْ یَحْکُمُ﴾ نه‌وانه که‌سیک
 ﴿حِیْطٌ﴾ پروچ بو‌ده‌توه ﴿عَمِلَتْهُ﴾ کرده‌وه‌کانیان ﴿بِغَیْبٍ نَّهْ سَرِیْعٍ﴾ له‌دویا ﴿وَمِنْ یَحْکُمُ﴾ وه نه‌پروزی
 دوا‌یی د ﴿وَمِنْ یَحْکُمُ﴾ وه نه‌وان سانه ﴿مِنْ نَّهْ سَرِیْعٍ﴾ هج مار مه‌تدعیریت ﴿

﴿الْزُّبُرُ﴾ نایا ورد نایتموه ﴿بِیْضٍ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿تُؤْتِی﴾ پشیان دراوه ﴿بِصَبِّ﴾ نه‌شیتک ﴿بِیْ
 لَحِیْبٍ﴾ له‌ته‌ورات ﴿بِیْضٍ﴾ مانگ ته‌کریس ﴿وِکْشِیْ﴾ سو لای کتینی خوا (ته‌ورات)
 ﴿بِیْضٍ﴾ سو نه‌وه‌ی بریار سداک ﴿بِیْضٍ﴾ له‌تیوانیاتدا ﴿تُؤْتِیْ قُورْنِیْ﴾ له‌پاشان ده‌سته‌یه‌ک
 له‌وان پشت هله‌که‌س ﴿رُحْمُ مَعْصُومٍ﴾ له‌حالی‌کدا نه‌وان روو وهر گنبر ﴿إِنَّ إِلَکَ بِأَهْکَ﴾
 نه‌سه نه‌سوی نه‌وه‌یه‌که ییگومان نه‌وان ﴿هَؤُلَاءِ﴾ ده‌بیان ووت ﴿بِیْضٍ﴾ ههر گیز نه‌سه‌سه‌سه
 ناکه‌وینت ﴿سَر﴾ ناگر ﴿لَا یَسْتَعْمِلُونَ﴾ تمه‌ها چمه‌د روزنکی رُحْمِیْرا و که‌م نه‌پینت
 ﴿وَعَرْمٍ﴾ وه‌حله‌تاندس (و فرسوی دان) ﴿بِیْضٍ﴾ له‌دیه‌که‌پاندا ﴿مَعْصُومٍ﴾ نه‌سه
 درویانه‌ی که‌ه‌لیان ده‌به‌ست ﴿بِیْضٍ﴾ تمه‌ها ده‌بی حالبان چنوز بیت ﴿وَحِیْبٍ﴾ نه‌سه
 کاته‌ی که‌کریان ده‌که‌یه‌وه ﴿بِیْضٍ﴾ له‌روزنکی‌دا ﴿لَا یَسْتَعْمِلُونَ﴾ که‌گومانس تینا می به ﴿وَحِیْبٍ﴾
 و پاداشتی نه‌واری ده‌درینه‌وه ﴿سَر﴾ تمه‌ها چمه‌د روزنکی رُحْمِیْرا و که‌م نه‌پینت
 ﴿لَا یَسْتَعْمِلُونَ﴾ وه‌نه‌وان هیچ ستم‌بکیان لی ناگریست ﴿بِیْضٍ﴾ بلی نه‌ی خرابه ﴿بِیْضٍ﴾
 خاوه‌ن ده‌سه‌لات ﴿بِیْضٍ﴾ ده‌سه‌لات ده‌دیت ﴿بِیْضٍ﴾ به‌ههر که‌سیت که‌به‌دیت
 ﴿وَحِیْبٍ﴾ وه‌ده‌سه‌لات ته‌سپینه‌وه ﴿بِیْضٍ﴾ له‌ههر که‌سیت که‌به‌دیت ﴿وَحِیْبٍ﴾
 وه‌به‌ری‌ری ده‌که‌یت نه‌وه‌ی به‌دیت ﴿وَحِیْبٍ﴾ وه‌بی‌ری ده‌که‌یت نه‌وه‌ی به‌دیت ﴿بِیْضٍ﴾
 نه‌ها به‌ده‌سنی نویه ﴿بِیْضٍ﴾ ههر و چاکه‌یه‌ک ﴿بِیْضٍ﴾ به‌پاشتی تو ﴿بِیْضٍ﴾ به‌سهر ههر و
 شتینکدا ﴿بِیْضٍ﴾ به‌تیوانیات ﴿بِیْضٍ﴾ یی‌لی به‌ده‌که‌یت به‌ساو روزدا ﴿وَحِیْبٍ﴾
 ﴿بِیْضٍ﴾ وه‌روز ده‌که‌یت به‌ساو شه‌ودا ﴿وَحِیْبٍ﴾ وه‌ری‌سندوو ده‌ری‌سی ﴿بِیْضٍ﴾ له‌مردور
 ﴿وَحِیْبٍ﴾ وه‌مردور ده‌ری‌سی ﴿بِیْضٍ﴾ له‌ری‌سندوو ﴿وَحِیْبٍ﴾ وه‌روزی ده‌دیت ﴿بِیْضٍ﴾
 به‌ههر که‌سی که‌به‌دیت ﴿بِیْضٍ﴾ به‌ی حساب و بی شومار ﴿بِیْضٍ﴾
 مایس بر واداران بی باور و ان یگرن ﴿بِیْضٍ﴾ به‌دوستی خویشان ﴿بِیْضٍ﴾ له‌جیانی بر واداران
 ﴿وَحِیْبٍ﴾ وه‌ههر که‌سیت وایکات ﴿بِیْضٍ﴾ به‌دوستی خویشان ﴿بِیْضٍ﴾ له‌جیانی بر واداران
 مایس ﴿بِیْضٍ﴾ وه‌ههر که‌سیت وایکات ﴿بِیْضٍ﴾ به‌دوستی خویشان ﴿بِیْضٍ﴾ له‌جیانی بر واداران
 و به‌دل باور و ان یگرن ﴿بِیْضٍ﴾ به‌دوستی خویشان ﴿بِیْضٍ﴾ له‌جیانی بر واداران
 ﴿بِیْضٍ﴾ وه‌ههر که‌سیت وایکات ﴿بِیْضٍ﴾ به‌دوستی خویشان ﴿بِیْضٍ﴾ له‌جیانی بر واداران
 مایس ﴿بِیْضٍ﴾ وه‌ههر که‌سیت وایکات ﴿بِیْضٍ﴾ به‌دوستی خویشان ﴿بِیْضٍ﴾ له‌جیانی بر واداران
 ﴿بِیْضٍ﴾ وه‌ههر که‌سیت وایکات ﴿بِیْضٍ﴾ به‌دوستی خویشان ﴿بِیْضٍ﴾ له‌جیانی بر واداران
 مایس ﴿بِیْضٍ﴾ وه‌ههر که‌سیت وایکات ﴿بِیْضٍ﴾ به‌دوستی خویشان ﴿بِیْضٍ﴾ له‌جیانی بر واداران

نوتابه

﴿يَوْمَ تَجُودُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (ترس) ﴿لَهُ رِزْقُهَا﴾ هموار کسک نیست ﴿مَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ هر کار می
 باشی کردیت ﴿مَحْصَرٌ﴾ نامادیه ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ و هر کار می خرابی کردیت ﴿يَوْمَ تُوَلِّ
 نَ بَنِيَّ وَنُفَرًا﴾ نوات ده خوارست که له بیوان نمود کاره خرابه کعبدا ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ مادیه کی
 رزق دور بیوایه ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ و خوا دستان ترسیس ﴿نَفْسٌ﴾ له سری خوی ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ
 بِعِبَادِهِ﴾ و خوا میهرمانه به بنده کانی خوی ﴿قُلْ﴾ نهی موحممه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه گهر
 نبوه ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ خواتان خوش دوست ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ که واته دوی من بکون ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ ناخواست
 نشوی خوش دوست ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ و له گویا کانتان خوش بینت ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ و خوا
 لیخو شوری ﴿حِجَّةٌ﴾ میهرمانه ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ هر مادیه رزق و گویا بلی خوا
 و پیعه مسر من ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ نه محاله گهر پشت هدلکنن ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ نموده بنگومان خوا ﴿لَا يَجِبُ
 لَكَ عَمَلٌ﴾ بی پروایانی خوش دوست ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ بنگومان خوا هدلی بزر دود و ﴿لَا يَجِبُ
 رِزْقٌ﴾ لادم و سوج ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ و خانه وادهی تیراهیم ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ و خانه و دهی عیمران
 ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ به مسر هموار جیهانیاندا ﴿ذَرِيَّةٌ﴾ مادیه کی ﴿عَقْدٌ مِّنْ رَبِّ﴾ هدید بکیان به
 هدید بکیان که و نود به نه و ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ و خوا پسری ﴿عَمِلٌ﴾ رانایه ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ ترات عیمران
 (پسند و پیر) کاتیک که رسی عیمران وونی ﴿رَبِّ﴾ نهی به روه د گارم ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ بنگومان من
 به روم کرده بو تو ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ نهوی که له سکم دایه ناراد کراو بیت (بو خرمتی خدی
 تی که بیت المقدس) و ﴿مَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ ده توش (نم به روم) السن گیرایکه ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ به راستی تو
 ﴿كُتِبَ عَلَيْكَ﴾ پسری رانایت ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ جا کاتیک که سکک کدی دانا ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ وونی
 ﴿رَبِّ﴾ نهی به روه د گارم ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ خو من کچم بوو ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ به راستی خوا رانایه
 ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ بهوی که بوویتهی ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ کوریش وک کچ نی به (مبهست له ویه له
 کانه دا کوران ده گران به به روم حرمت کرمی بیت المقدس) ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ و بنگومان
 میش نام به مریهم ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ و من خوی و نهوی به پارسم به تو ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ من کشتی
 (تجرب) له شهبانی ده کراو ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ نهجا به روه د گاری مریهم و هر گرت ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾
 خبی ﴿یَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ جوان ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ و پرواندی (به روه د گاری کرد) ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ به پرواندیت
 (به روه د گاری) جوان ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ و ره کمر ما دهسته مری کرد (نمر کی ژبانی گرت نهستو
 و خودا کردی به عاقبتای مریهم) ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ هر کات ره کدریا بر وشت به
 بولای مریهم له شوی خوا به رسته کعبدا ﴿وَمَعْنَتٌ مِّنْ رَبِّ﴾ خوا ده مری و برق و بروی
 له لادهیسی ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ (ره کمر ما) وونی ﴿یَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ نهی مریهم ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ نعمت له کوی بوو ؟
 ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ وونی ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ نهو له لایه ن خوا مریه ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ به راستی خوا بروی
 دمات ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ به هر کسک که بیویت ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾ به بین حساب و بین شمار ﴿يَوْمَ تُوَلِّ نَ﴾

﴿هَٰذَا نَبَأُ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿١﴾ پارییه‌وه ﴿زَكِيَّيْنَهُ﴾ زه‌که‌ریاله پدرووردگاری ﴿قَالَ﴾ ووتی
 ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی پدرووردگارم ﴿هَبْنِي﴾ پیسم بیه‌خشه ﴿مِنْ ذُنُوبِي﴾ له‌لایه‌سی حوته‌وه ﴿رَبِّیْهِ تَبَّ﴾
 کورینکی سروشت پاک ﴿بِئْسَ الْمِیْسِرُ﴾ به‌راستی تو پیسم‌ری پاریانه‌ویت ﴿فَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُفْسِدِ﴾
 جا‌مرشته‌یانی لیکرد ﴿وَهُوَ الَّذِی یُعْصِیُ مِیْرَاقَ الْحَرْبِ﴾ له‌کاتیکدا که ره‌که‌ریاله میحرابه‌که‌داره‌ست‌وو
 بریزی ده‌کرد ﴿إِنَّ اللَّهَ لَبِشْرٌ﴾ به‌راستی خوا‌مزده‌ت ده‌داتی ﴿یَحْیِی﴾ به‌(کوریت‌سای) به‌حییه
 ﴿مُصَدِّقٌ﴾ که پرواهینه‌ره ﴿سَکَمُومٌ﴾ به‌عبای ووتی خوا‌وسپه ﴿وِیْشَهِوْیْهِ﴾ و‌حضور ﴿وه
 جله‌وگری به‌سی خوبه‌تی ﴿وَبِئْسَ مِیْ سَیِّئٍ﴾ وه‌به‌کبکه له‌پیسم‌برانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (ره‌که‌ریا) ووتی ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی پدرووردگارم ﴿رَبِّکُمْ بَعْدُ﴾ مس‌چون کورم ده‌یت ﴿وَفَدَّ سَمِی
 لَیْسَی﴾ له‌حالی‌کدا به‌راستی پیری به‌خه‌گیرم سووه ﴿وَمَرْبِیْ دَقِیْقٌ﴾ وه‌زئه‌که‌شسم به‌روکه ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای‌گه‌وره) نه‌رمووی ﴿سَکَمُومٌ﴾ نیشی خوا‌وايه ﴿بَعْدُ مِیْنَهُ﴾ چی بویت
 ده‌بکات ﴿قَالَ﴾ (ره‌که‌ریا) ووتی ﴿رَبِّ تَعَالٰی﴾ به‌نه‌ی پدرووردگارم بیشانه‌یه‌کم بو‌دسی
 ﴿قَالَ﴾ (خوای‌گه‌وره) نه‌رمووی ﴿بِئْسَ﴾ بیشانه‌که‌ت نه‌ویه ﴿لَا تُفْجِرُ﴾ ناس‌نشته‌ییم که
 ناتوانیت‌سه له‌گه‌ل‌خه‌ل‌کیدابک‌یت سی‌پرز ﴿لَا مَرُءٌ﴾ مه‌گه‌ر به‌ناما‌زه (عیسا) به‌یت ﴿وَرُکْرَکَ
 سَیِّئٌ﴾ وه‌رور‌یادی پدرووردگارت بکه ﴿وَسَیِّعٌ﴾ ونه‌سیحانی خوا‌یکه ﴿بِئْسَ﴾ به‌لیوار
 ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ﴾ وه‌بانیان ﴿وَدِدَّ رَبُّ نَسْیَکَ﴾ (یادی نه‌وه‌بکه) کاتیک که مرشته (جیریل)
 ورتی ﴿یَسْرَتٌ﴾ نه‌ی مه‌ریسم ﴿بِئْسَ﴾ بیگومان خوا‌﴿سَکَمُومٌ﴾ تزی هه‌لی‌زارد ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ﴾
 و‌پاک‌ی کردینه‌وه (له‌هه‌مو‌وخو‌وره‌وشنیک‌ی ماشیریل) ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ﴾ وه‌ه‌لی‌س‌زاردی ﴿عَلَى
 بَیِّنَاتٍ﴾ به‌سهر هه‌مو‌و‌زمانی جیهاندا ﴿بِئْسَ تَفْهِیْمٌ﴾ نه‌ی مه‌ریسم به‌رمالیه‌رداری
 پدرووردگارت بکه ﴿وَتَشْخِیْذٌ وَرُفْضٌ﴾ وه‌سوزده‌و‌کر‌موش به‌ره ﴿مَعَ رُکْبٍ﴾ له‌گه‌ل‌نه‌واندی که
 سوزده‌و‌کر‌موش ده‌یل ﴿وَالَّذِیْنَ سَخِبَ﴾ نه‌وی ووتر‌اله‌ه‌واله‌به‌ده‌به‌کاس ﴿وَجِیْهٌ﴾
 به‌وه‌چی سوت‌ده‌یزیل (نه‌ی مو‌حممه‌ؑ) ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ﴾ وه‌توله‌لای نه‌وان به‌بویت
 ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ﴾ کاتیک که قد‌مه‌کاتیان هاروشت ﴿بِئْسَ﴾ کامیان ﴿بِئْسَ مِیْرَی﴾ ده‌سته‌به‌رتی
 وسه‌به‌رشتی وه‌حبو‌کردسی مه‌ریه‌میان به‌ره‌که‌وشت ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ﴾ وه‌توله‌لابان به‌بویت
 ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ﴾ که ده‌مه‌قالبیان ده‌کرد (له‌م‌رو‌وه‌وه) ﴿بِئْسَ تَفْهِیْمٌ﴾ کاتیک که مرشته که ووتی
 ﴿یَسْرَتٌ﴾ نه‌ی مه‌ریسم ﴿بِئْسَ مِیْشَرٌ﴾ بیگومان خوا‌مزده‌ت ده‌داتی ﴿سَکَمُومٌ﴾ به‌ووته‌یک‌له‌وه‌وه
 ﴿أَسَدٌ لِّمِیْصِرَ عِیْزٍ مِیْمٌ﴾ که‌ناوی مه‌سیح (عیسا) ی‌کوری مه‌ریه‌مه ﴿وَجِیْهٌ﴾ لای‌لای
 به‌پرو‌پایه‌به‌ره‌نه‌ه‌ردوو جیهاندا ﴿وَمِنْ بَیِّنَاتٍ﴾ وه‌له‌بریکانی خودایه ﴿١١﴾

﴿رَبِّهِمْ﴾ نه‌ی په‌روږدگار مان نیمه‌ماوړ مان هیتا ﴿يَسِّرْ لَنَا﴾ به‌وی که مار دوونه‌ته حواره‌وه
 ﴿وَأَنْتَ أَرْسُولُ﴾ وه په‌سپړوی پیغه‌سپړی تو مان کرد ﴿وَلَكُنْتَ﴾ ده‌ی حویه‌دو مان بووسه
 (بمانز میره) ﴿مَعَ شَهِيدٍ﴾ له ده‌تیری پروادارانې (په کتابه‌رست) ادا ﴿وَمَكْرُؤٌ﴾ (جوړه‌که‌کان)
 پیلانیان گیر (پو کوښنی عیسا) ﴿وَمَكْرُؤٌ﴾ حواش له بهرانیه‌ردا پیلانی لښ گیر ﴿وَسَهْجَةٌ﴾
 تکریر ﴿وَهُوَ خَواش چاکتریس پیلان گیره﴾ (له بهرانیه‌ر پیلان گیر اند، پو پوچه‌لکر ده‌وی
 مرویغه‌کانیا) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (په‌سپړو ده‌یادت) کانی خواغه‌رمووی له‌ی عیسا ﴿وَلَا
 تُؤْمِنُ بِهِ﴾ (مسی تو ده‌مه‌وه و بهررت ده‌که‌مه‌وه پو لای حوم ﴿وَمُطَهَّرٌ﴾ (په‌سپړو)
 وه پاک که‌ده‌وی نوم له (هاو ده‌می) نه‌وانه‌ی که‌بی ماوړ بوون ﴿وَسَعْلٌ﴾ (په‌سپړو) وه په‌پروانی
 (راسته‌قیه‌ی) تو به‌ر ده‌که‌مه‌وه ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ به‌سپړی پروایاندا ﴿لَا تَقْصُصْ﴾ (ناروژی
 دواپس) ﴿لَا تَقْصُصْ﴾ باشان گه‌رانه‌وه‌نان سو لای مه ﴿وَلَا تُكْرِمُوا﴾ (نمجا به‌ر پار ده‌ده‌م له
 پتو‌ساندا) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ له‌و شتانه‌ی که‌تیا پاندا حیاوارو ماکوکی ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾
 جا نه‌وانه‌ی بی پرو بوون ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ سریان ده‌ده‌م ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ به‌سپړی مه‌خت ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾
 و لاخره ﴿لَا دویار روژی دوشدا) ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ وه نه‌وانه‌هیچ یار مه‌تیدرنکیان بی به ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾
 ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که‌پروایان حیاوه ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ وه کردو ده‌باشه‌کانیا
 کردو ده‌﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ نه‌وه خوا مه‌تواری پاداشنیان ده‌داته‌وه ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ بی‌گومان
 خواسته‌مکارانی خوش ناویت ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ تم به‌سپړه‌تانه‌ی که‌نه‌بان خو نیسه‌وه
 به‌سپړتدا (له‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ له‌نایت ویدلکه‌ویشانه‌کان ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾
 و قورقانی پر له‌حیکمه‌تن ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ به‌راستی وینه‌ی (دروست بوون) عیسا لای
 خوا ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ وه وینه‌ی تده‌م وایه ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌دروستی کرد له‌گل ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ به
 باشان پنی ووت ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ به‌ه‌ویش بوو (به‌مروفت) ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ قه‌ی راست نه‌ویه
 که‌له‌حواره‌به‌تو که‌مشت ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌واته‌له‌گو مانداران مه‌ده ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾
 نه‌مجا هه‌ر که‌سیف ده‌مه‌قانی له‌که‌ل کردیت (له‌ماره‌ی عیساوه) ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ به‌سپړی
 نه‌ور نیسه‌ی که‌(به‌وه‌جی) موت هات ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ موش پیاپلی وهرن ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾
 ب مانگی کوربه‌کامان و کوربه‌کانتان مکه‌پس ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ وه (مانگی) زنه‌کامان و زنه‌کانتان
 مکه‌پس ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ وه (مانگی) خومان و خوتان مکه‌پس ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ به‌باشاندا (همه‌وومان)
 له‌خو پیاپیسه‌وه ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ نه‌مجا به‌رونی خوا مکه‌پس ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾ له‌وانه‌مان که
 له‌درومان ﴿وَلَا تُؤْمِنُ بِهِ﴾

﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ به راسی له خاوه من مامه کان ده‌سته‌یه که هدیه ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ (دار به‌او مامه که یان تیکده‌دن و) رمانیان با نه‌دن و نه‌پیچده‌وه به خوریتله‌وه‌ی کتیه که یان (تهورات) ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ تا تو و ابرائیت له مامه‌ی خوایه ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ (له کاتیکدا) که نه‌وه له مامه‌ی خوا، سی به ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ وه دملین ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ نه‌وه له خواوه به ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ الله به کاتیکدا که نه‌وه له خواوه سی به ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ وه درق به‌دهم خواوه ده‌کهس و ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ خوشیان دمرانن (که درق به) ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ ناسی مو هیچ نده‌سی به که ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ که خوا مامه و شهر به‌دهت و پیغمه‌ریشتی دایستی ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ یان به باشان به خه‌لکی ملیت ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ سی به نه‌ده‌ی سی ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ له جیانی خوا ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ به لکو (بیان ده‌لیت) خوا به‌دهست سی ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ چونکه نیوه خه‌لک فیری مامه که‌ی خودا ده‌کهس ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ وه نیوه خوشتان ده‌بخورینه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ وه خوا ده‌رمانشان پی مادات ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ که مرشته و پیغمه‌ریشتی بکهس ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ به به‌دهستراوی خوتان ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ چون (خودا) ده‌رمانشان پی ده‌دات پی برواین (کافر سی) ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی که نیوه به‌روا دار بورن ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ (به‌پته‌وه پادپان) کاتیک که خوا به‌پمانی و ده‌گرت له پیغمه‌ریشتی ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ که ده‌رچیم دانی ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ له مامه و ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ حیکمه‌ت و (شهر به‌دهت) ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ به پادپان پیغمه‌ریشتی بروات ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ به به‌روا هیتر به مامه‌ی که له لاثانه ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ ده‌ی به‌روای پی به‌پش ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ وه یار مانی شدن ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ خوا ده‌رمووی ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ تایا داناان با سم به‌پمانه‌ده‌ا ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ وه نه‌سه‌ر نه‌وه به‌پمانی مشتان و ده‌گرت ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ پیغمه‌ریشتی و رنیاان ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ به‌لی داناان پیداناو به‌پمانان به‌ست ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ خوا ده‌رمووی که رانه نیوه به‌شاهید پی ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ وه میش له گه‌ل نیوه ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ به کیکم له شاهیدان ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ جان نه‌وه‌ی پشنی ده‌لکرد (له به‌پمانه) ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ دوا‌ی تم دان پیداناان ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ که واته ده‌ر نه‌وان ده‌سته‌ی ده‌رچوان له ده‌رمانی خودا ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ تایا (پی بروایان) دوا‌ی ده‌بری دیسی خو ده‌کهس ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ وه نه‌سه‌ر نه‌وه به‌پمانی ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ له کاتیکدا که ده‌رچی له ناسان و ره‌وی دایه گو برابه‌ن و ملکه چی خودان ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ بیانه‌وی (به‌یشتی حومان) ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ یا به‌پمانه‌وی (به‌پادپاری) ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾ وه ده‌مو و ده‌ر بق لای له ده‌کهس به‌پمانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ لَمُؤْمِنٌ﴾

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بی پروا دمس ﴿﴿وَسُورَةُ النَّازِعَاتِ﴾ له کاتیکدا ده خویرننه‌وه به سهر نانداندا
 ﴿﴿آيَةُ اللَّهِ﴾ به‌لگه‌کانی خوا (نایه‌ته‌کانی قورنان) ﴿﴿وَعِصْمَةُ اللَّهِ﴾ وه په‌معه‌به‌ره‌که‌ی له ناوت‌بده‌یه
 ﴿﴿وَمِنْ قِصَمِ اللَّهِ﴾ وه هر که‌س ده‌ست بگری به (نایسی) خواوه ﴿﴿فَعَذَابُ﴾ نه‌وه به‌ر سنی
 رینموویسی کړاوه ﴿﴿لَا تَصْرُوفُ﴾ بوی‌نارینکی راست و دروست ﴿﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی
 نه‌وانه‌ی که مرواتان هباوه ﴿﴿تَتَّقُوا اللَّهَ﴾ ترس له خوا ﴿﴿حَقِّ قَدِيرِهِ﴾ ترسانیک که شاپوتی ﴿﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾
 وه مه‌رون ﴿﴿لَا تُؤْمِنُوا﴾ هر به موسولمانی مین ﴿﴿وَتَعْصِمُوا﴾ هه‌مروتان ده‌ست
 بگرن به‌هوی په‌یوه‌سیان به‌خواوه (که قورنانه) ﴿﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ چه‌ده‌به‌ره‌که (ولیت جیا) مه‌پس
 ﴿﴿وَأَرْكَرُوا﴾ بقب الله عیبه‌کده‌ی بیس له به‌هره‌و چا‌که‌ی خوا‌نکه‌به‌وه به‌سهر ناندانده‌وه ﴿﴿رَكْعَةً﴾ به
 کاتیکدا که لپوه دوزمی په‌کتر یوون ﴿﴿وَأَعْلَمُ﴾ به‌لام خوا‌ه‌و‌گری خسته بیوان دله‌کاتان
 ﴿﴿وَأَصْبَحَ﴾ بقیه‌ی‌خوړ ﴿﴿ثَبَرٌ﴾ به‌برای په‌کتر به‌هوی نه‌و چا‌که‌ی خواوه ﴿﴿وَصَفَرٌ﴾ شفق‌خوړ و من
 سار ﴿﴿وَهُنَّ﴾ له‌سهر لیواری جالنی سوون له‌ناگر ﴿﴿وَأَعْلَمُ﴾ به‌لام خوا‌ر‌ر‌گاری کردن لی‌ی
 ﴿﴿كَذَلِكَ﴾ نایه‌و جوره ﴿﴿يَتَنَبَّهْنَ﴾ به‌خو به‌لگه وپشانه‌کانی خوی پروون ده‌کاته‌وه
 یونان ﴿﴿عَمَّكَ﴾ نه‌دور ﴿﴿تَابِعَهُمُ﴾ به‌سهر رینموونی (یا له‌سهر شاره‌رای) ﴿﴿وَسَكَنَ﴾
 نه‌بی له‌ساونیوه‌د کومه‌لیک بیست ﴿﴿يَدْعُونَ﴾ به‌ر‌ر‌و‌ر‌r
 به‌لمروون ﴿﴿وَهُنَّ﴾ به‌سهر لیواری جالنی سوون له‌ناگر ﴿﴿وَأَعْلَمُ﴾ به‌لام خوا‌ر‌ر‌ر‌گاری کردن لی‌ی
 خوا‌به‌به‌ک ﴿﴿وَأَوْفَتْهُمُ﴾ نه‌وانه‌ی‌خوړ ﴿﴿وَأَوْفَتْهُمُ﴾ نه‌وانه‌ی‌خوړ ﴿﴿وَأَوْفَتْهُمُ﴾ نه‌وانه‌ی‌خوړ
 به‌و‌ننه‌ی نه‌وانه‌ی‌مه‌پس (و‌ه‌h
 ﴿﴿مِنْ بَيْنِ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی ﴿﴿مِنْ بَيْنِ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی ﴿﴿مِنْ بَيْنِ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی
 عظیمه‌ی وه نه‌وانه‌ی‌سرا‌به‌کی که‌ور‌میان یو‌ه‌به‌h
 سبی ده‌پس ﴿﴿وَتَسْرُوعُهُ﴾ وه چه‌ده‌رو‌ویه‌ک ره‌ش ده‌پس ﴿﴿وَتَسْرُوعُهُ﴾ وه چه‌ده‌رو‌ویه‌ک ره‌ش ده‌پس
 که رو‌ویان ره‌ش سووه ﴿﴿حُكْمُهُ﴾ به‌سهر لیواری جالنی سوون له‌ناگر ﴿﴿وَأَعْلَمُ﴾ به‌لام خوا‌ر‌ر‌r
 بر‌وا‌هیانتان ﴿﴿وَدَقْرُ﴾ که‌واته‌بجیژن سرا ﴿﴿وَدَقْرُ﴾ که‌واته‌بجیژن سرا ﴿﴿وَدَقْرُ﴾ که‌واته‌بجیژن سرا
 ﴿﴿وَدَقْرُ﴾ که‌واته‌بجیژن سرا ﴿﴿وَدَقْرُ﴾ که‌واته‌بجیژن سرا ﴿﴿وَدَقْرُ﴾ که‌واته‌بجیژن سرا
 خوا‌دان (له‌به‌h
 نه‌مانه‌نایه‌ته‌کانی خودان ﴿﴿وَدَقْرُ﴾ که‌واته‌بجیژن سرا ﴿﴿وَدَقْرُ﴾ که‌واته‌بجیژن سرا
 نیرنه‌ی خوا‌ش نایه‌و‌نیت ﴿﴿وَدَقْرُ﴾ که‌واته‌بجیژن سرا ﴿﴿وَدَقْرُ﴾ که‌واته‌بجیژن سرا

﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ مُّسَوِّمٌ﴾ تنهائیو جواره هرچی له ناسمانه کاندانه (ومولکی خود به) ﴿وَلِلّٰهِ لَاغِبٌ﴾
 وه هرچی له رهوی دایه ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه هر بولای خودا ﴿وَلِلّٰهِ لَاغِبٌ﴾ ده گهریتوه هموو کدره کان ﴿وَلِلّٰهِ
 نَاقُوسٌ﴾ نهوه (ومولمانان) ماشتریس گنلک بوون ﴿وَلِلّٰهِ لَاغِبٌ﴾ بق حهلکی هیر به
 دی ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ هرمان ددهن به چاکه ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه جلوه گیری ده که
 له خربه ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه بر واده هیس به خوا ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ نه گهر بامه داره کان
 (خارون کنیه کان له جوله کهو گاوره کان) پروایان بهینایه ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ نهوه باشتر بوو بویان
 ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ همدی له وان بر وادارن (وایا وریان هیاوه به نایس اسلام) ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾
 نایس ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ به لام رور بهیان له هرمانی خوا دهر چوون ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ هر گیر نهوی ریانت
 پس ماگه بهس ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ مه گهر زیانیکی کهم ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه نه گهر بهه مگن له گنلک سدا
 ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ بشتان تی ده کهن ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ دواتریش سر که موتو و مایس ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾
 له نه ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ در وه به سه ریاند سهر شور ی و پ سوایی ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ له هر شور یهک بیس ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾
 نهوه ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ مه گهر به هری به لیس له لایه خودا وه نه بیست ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه به لیس له لای حهلک وه
 ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ شایسته ی خد شمیکی گهر بوون له لایه خوا وه ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾
 وه در وه به سه ریاند هزاری (دهروون و چاو بر سیتی) ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ نهوه له بهر له وه بوو نهون
 ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ سی پروایوون به به لکه کانی خوا ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه پنجه بهر انیمان
 ده کوشت ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ به سارهوا ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ نهوش به هوی نهوه وه بوو که نه واته سهر پنچی
 ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وهست در یزبان ده کرد ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ هموو (بامه داره کان) چوون بهک بیس
 ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ له مار خارون بامه کانداه ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ دهسته بهک راست و ریست همد ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾
 نهوه ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ خوا دهر وریان (وایا وریان هیاوه به نایس اسلام) ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ نه (کاته کاس)
 شهودا ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه له (کاته کانی) کپ نوش مردنیان دا ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ پروایان هه به
 به خوا ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه به روزی دواپی ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه هرمان ددهن به هر چی چاکه به
 ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه بهر گری ده کهن له هر چی خرابیه به ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه بهشتر کی
 ده کهن له هموو چاکه کانداه ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ وه نهوانه له کومه لی چاکانن ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾
 خیر ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ چاکه بهک نهکن ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ نهوه هر گیر بی سمش ناگرتن له پاداشنه کهی
 ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾ خواش به ماگایه له پاریر کاران وله واته ی لی دهر مس ﴿وَلِلّٰهِ نَاقُوسٌ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ به راستی نه‌وانه‌ی که بی‌سروا بیرون ﴿رَبِّیْ عَزَّوَجَلَّ﴾ سوود به‌وان ناگه‌ی بی
 ﴿مُؤْمِنٌ﴾ به‌ماله‌ کانیان ﴿وَلَا زُنْدَرُ﴾ وه به‌ منباله‌ کانیان ﴿مَنْ لَّهُ شَيْءٌ﴾ هیچ‌یک له‌لای حواءه
 ﴿وَأَوْسَدُ﴾ لسا نه‌وانه ﴿أَصْحَابُ سَبَرٍ﴾ هاول و هاوریی ناگر ده‌س ﴿هَذِهِ حِدْرٌ﴾ نه‌وان تیدا
 ده‌میشه‌ وه به‌همیشه‌یی ﴿مَنْ لَّهُمْ شَيْءٌ﴾ وینه‌ی نه‌و مال و دارایی‌ی که به‌ختی ده‌کن ﴿وَلِیْ هَذِهِ حَبْرٌ﴾
 لایب ﴿بِمِ زِمَانِی دویا به‌د﴾ حشش بیج ﴿بِهْ وَتَه‌ی بانه‌ که﴾ هیه سر ﴿سَهْ رما و سوله‌ی تندایت
 ﴿أَصْحَابُ حَرِثٍ قَوْرٍ﴾ بدات له‌ کشتو کالی تا قبیك ﴿مَنْ لَّهُمْ شَيْءٌ﴾ کهسته‌میان له‌خویان کر دیت
 ﴿وَأَصْحَابُ سَبَرٍ﴾ حانه‌و (سا) وسه‌رمابه‌ کشتو کاله‌کی له‌ساو نه‌ریست ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾ وه خوا
 سته‌می لی نه‌کردوون ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که‌سانه‌ی که بر و اتان هباوه ﴿لَا سَعْدَ﴾ مه‌گرن بو خویان ﴿بِطَه‌﴾ دوستی
 گپانی به‌گیانی ﴿مَنْ دُونُكُمْ﴾ جگه‌ له‌خوند (وانه‌ جگه‌ له‌ساو و داران) ﴿لَا یُؤْمِنُ﴾ در یعتیان لی
 ماکن ﴿حَبْلًا﴾ له‌هیج شهر و خرابه‌ به‌ك ﴿وَدُو﴾ ناوانه‌ خواری ﴿مَنْ لَّهُمْ شَيْءٌ﴾ ماخوشیتان ﴿بِهْ دیت﴾
 بنگومان ده‌نه‌ که‌ویت ﴿تَعَبٌ﴾ خه‌شم و قین ﴿مَنْ لَّهُمْ شَيْءٌ﴾ له‌ (فقه‌ کانی) ده‌میشه‌ وه ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾
 ضد و زهر آغیز ﴿وَهْ نه‌وه‌ی له‌ دلپاندا شار دویانه‌ نه‌وه‌ گه‌وره‌ تره‌﴾ هیه سر کز لایب ﴿بِهْ راستی به‌لکه‌
 ویشانه‌ کانسان بو و وون کرد و نه‌وه‌ ﴿بِهْ کُتْمَ تَقْوَتٍ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌ و بر س ﴿بِهْ سَهْ و دَهْ یخو به‌د﴾
 بیدار س ناوه‌ وه نیوه‌ن که‌نه‌ و اتان خوش ده‌ویت ﴿وَدَهْ یخو به‌د﴾ وه نه‌وان نیوه‌یان خوش ماری ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾
 وه‌باو و رتانه‌ به‌یه‌ ﴿بِهْ کُتْمَ تَقْوَتٍ﴾ به‌همو و نامه‌ نامسانی به‌کان ﴿وَدَهْ یخو به‌د﴾ کاتیت نه‌وان پیتان بگن
 ﴿قَاتِلُوا﴾ ده‌لیس بر و اسان هباوه ﴿وَدَهْ سَبَرٌ﴾ وه کاتیت نه‌ها بو به‌وه‌ ﴿عَصُو عِبَادَ اللَّهِ﴾
 سه‌ره‌ به‌نه‌ کانی خویان نه‌گه‌زن لیان ﴿مَنْ لَّهُمْ شَيْءٌ﴾ له‌رقدا ﴿قُرْمُونُ﴾ بلنی بعون ﴿بِهْ یخو به‌د﴾ به‌داح
 و رقی خورانه‌ وه ﴿بِهْ نه‌عیم﴾ به‌راستی خوارانایه‌ ﴿بِهْ دیت نه‌دور﴾ به‌وه‌ی له‌ساو ده‌ کاندایه‌ ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾
 ﴿بِهْ یخو به‌د﴾ نه‌گه‌ر چاکه‌ و خوشبه‌ کتان پی بگات ﴿سَوْدُ﴾ هه‌مبار ده‌س ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾
 سیه‌ ﴿بِهْ لَامْ نه‌گه‌ر ماخوشبه‌ کتان پی بگات ﴿بِهْ یخو به‌د﴾ دلخوش ده‌س پیس ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾
 نه‌گه‌ر نیوه‌ به‌نارام س (له‌سهر گو و برابه‌لی خوا) ﴿وَدَهْ سَبَرٌ﴾ وه حواء تر سس ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾
 شیت ﴿پیلانی نه‌وان هیچ‌ ریانیکتان پی ناگه‌ به‌یت﴾ ﴿بِهْ یخو به‌د﴾ به‌راستی خوا
 نه‌و و ناگاداره‌ به‌هه‌رچی نه‌وان ده‌یکه‌ن ﴿بِهْ﴾ وه (بیمه‌ و بریان) کانی ﴿عَدُوِّ عِبَادِ اللَّهِ﴾ که
 به‌یانی رو و ده‌ر جویت له‌لای مال و خیرات ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾ بر و اداره‌ کانت بیشته‌جنی نه‌کرد
 ﴿مَنْ لَّهُمْ شَيْءٌ﴾ له‌چهند شوینکدا سو‌ه‌نگ کردن ﴿وَلِیْ هَذِهِ سَبَرٌ﴾ وه خو بیسه‌ری

رانا به

﴿إِذْ هَمَّتْ ثَمُودُ بِحُكْمٍ﴾ لهو کاتمه‌دا که دوو کومهل نه نیتوه خهریک بوون ﴿رَبِّهَا﴾ سست
 بی و نیک بشکین و (بگه‌رینه‌وه) ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ به‌لام خوا دؤست و یارمندی دهریاں بور ﴿وَعَلَى اللَّهِ
 تَوَكَّلْ﴾ تومور ﴿وَهُوَ يَرْوَاهُ﴾ با پشت تمها به خو پیمیش ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ سوید به خوا
 ییگومان خوانیوه‌ی سدرخت ﴿بِئْسَ لَهُ (جملگی) بمردا﴾ ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ نه کاتمه‌دا نیوه کم و
 لاوار بوون ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ دهی له خوا بترسن ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ نه لکو سوپاس گوداری بی ﴿وَنَسِيتُهَا﴾
 ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ (پیریان بخه‌روه) نهو کاتمه‌ی صووت نه مرواداره کان ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ نایاب‌ه‌ست
 می به ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ پورو مرد گارتان کومه کتان نکات ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ نه می هه‌رار ﴿وَنَسِيتُهَا﴾
 مریں ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ نه فرشته دانه‌ر تیراوه کان ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ نه لی نه گدر نارام مگرن ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ وه نه خوا
 بترسن ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ په لامارتان بدن لهم کاتمه‌دا ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ پورو مرد گارتان
 کومه کتان نکات ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ به پیچ هه‌رار ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ نه فرشته بیثانه‌داره کان ﴿وَنَسِيتُهَا﴾
 ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ وه خوا تمها لهو (کومه‌کی) پهی کرد ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ به مزده بؤتن ﴿وَنَسِيتُهَا﴾
 ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ وه بؤ نه‌وه‌ی دله کاتناسی بی نارام بی ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ (نه‌وه‌ش براس)
 سه‌ر که و نیش تمها له‌لایه‌ن خوی ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ بالا نه‌ستی داناوه‌یه ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ (وه
 ماردی فرشته کان) بؤ نه‌وه‌ی سور دایریت (له‌ساری بات) به‌شیک ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ نه‌وه‌ی که
 بی بر وان ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ پان حه‌ه‌ت بارپان نکات (به‌نیشکایان) ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ نه‌وه‌ی
 مگه‌رینه‌وه نه ماثومندی ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ دهر ماره‌ی هه‌لها توه‌کانی شه‌ری نوحود نه راستی به‌ده‌ست
 نومی به (له‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ هیچ شتیک لهو کاره‌ده ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ (خوا)
 نه‌وه‌یانی و هر گری ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ پان سرپان مدات ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ چونکه نه راستی نه‌وه
 سته‌مکارن ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ هه‌ر بو خواجه هه‌رچی نه ناسحانه‌کانه‌یه ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ وه
 هه‌رچی سه‌ره‌وی دایه ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ خوش نه‌ی له هه‌ر کس خوی به‌ری
 وه سرای هه‌ر که‌میش له‌دات خوی به‌وی ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ وه خوالی بورده‌ی میهره‌دانه ﴿وَنَسِيتُهَا﴾
 ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ نه‌ی که‌سانی که بر و تان هیناوه ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ سوود مه‌خور ﴿وَنَسِيتُهَا﴾
 مُصَفَّهٌ ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ و له خوا بترسن ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ بؤ نه‌وه‌ی زر گاریں ﴿وَنَسِيتُهَا﴾
 ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ وه خوتان پیار مریں لهو ناگرمی ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ که ناماده کراوه بی بی
 سرواکان ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ وه گوی رابه‌لی خودا و به‌مه‌ریں ﴿وَنَسِيتُهَا﴾ یگومان
 میهره‌دایتان له‌گه‌ن نه‌کریست ﴿وَنَسِيتُهَا﴾

﴿وَسَيَرْجِي عَمِيرَةً﴾ پيښېر کي بکهن سو لي بورديکي گه موري (خودا) ﴿مَرْيَمَ﴾
 له لايهن پيروم گر تانهوه ﴿وَحَلِمْ عَصٰى﴾ وه يو بهه شينک که پانييه گهي (نه نه موري)
 ﴿كَسَفَتْ وَاِلٰى﴾ ناسمانه کان و موي به ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ که تمانه کراوه يو له خوا ترسان ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾
 نهوانه ي ماله دمه حسن (له ري ي خوادا) ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ له کاتي خوشي
 (دهوله مدي) و ماحوشي ده ﴿وَالْحَقُّ يَنْفُذُ﴾ و رقي به نسي حقان ده خو به وه و ﴿وَالْحَقُّ يَنْفُذُ﴾
 عرياسن ده سورن له خه لکي ﴿وَالْحَقُّ يَنْفُذُ﴾ خواش چاکه کاراني خوش دهويت ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾
 ده پيښېر (نه نه موري) که کاتيک کر دهويه کي ماشيرين ده کهن ﴿وَالْحَقُّ يَنْفُذُ﴾
 ياستم له خويان ده کهن ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ که يادي خويان کر دهوه ﴿وَالْحَقُّ يَنْفُذُ﴾ له مجا
 داوي لي سورن ده کهن سو گو بهه کانيان ﴿وَالْحَقُّ يَنْفُذُ﴾ تايا کي دهوورن له گو بهه کهن
 ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ پيښېر له خوا ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ وه نه موي مدين ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ له موري نه موي که کر دهويه
 ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ له کاتيکدا براني (گو بهه) ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ نهوانه ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ پدا شين
 لي بورده ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ له لايهن پيروم گر تانهوه ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ و چه سد يا خاتيک (بهه شينک)
 ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ که پيښېر کان دهوون به پيښېر ياندا ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ نه موي نه موي بهه شين ده
 بهه مېشه يي ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ چه سد چاکه پدا شتي چاکه کاران ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ پيښېر مان ر بورده
 ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ له پيښېر نه موي چه سد ري و ياسته ک (باورنک) ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ نه موي
 نيوه بگه ريس پيروم يدا ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ و سه رنج بدن تايا چون بوو ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾
 سه له محامي مې سرواگان ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ نه موي روون کر دهويه سو بهه موي خه لکي
 ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ و پيښېر و نامور گاري به ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ يو له خوا ترسان ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾
 سست و دل لارار ميس ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ وه غم مار ميس ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ هدر تيوه بهرر و بلدن ترن
 ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ نه موي پيروم يدا ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ نه موي نه موي دهوورن (بهه شينک) ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾
 نووش بووه ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ نه موي نه موي دهوورن (بهه شينک) ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾
 بووه ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ به ويښي رمي نيوه ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ نه موي چه سد و پيښېر (بهه شينک)
 ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ ده پيښېر له موي خه لکي (جاريک بو نيوه و جاريک يو نهوان) ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾
 له موري نه موي (بهه شينک) خوا دهري پحيات ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾ نهوانه ي پيروم يدا (بهه شينک)
 ميسکته و له موي نه موي نه موي (بهه شينک) چه سد کمسک به شهيد ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾
 وه خواستم کاراني خوش ناوشت ﴿يٰٓاَيُّهَا الْمَرْيَمُ﴾

﴿ثُمَّ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ نَبِيِّهِ بِمَا كُنْتَ عَلَيْهِ فِي الشَّكِّ﴾ پاشان دپه‌راند به سهر تاندا (بوی مارتن) ﴿ثُمَّ أَفْجَاهُ﴾ له پاش نه و غه‌مه‌ی که
 چه‌شتان ﴿أَنَّهُ﴾ تارامی ﴿شَبَّ﴾ که و مه‌ورنک بوو ﴿يَقْنِي ظِلِّهِ الْكِبْكِبُ﴾ نه‌سهر ده‌سته‌یه‌ک له تیره
 داهات ﴿وَصَافَهُ﴾ به لام ده‌سته و ناقمیکي دیکه‌نان (که ناوهریان هیلده‌مه‌یز به‌بوو) ﴿وَدَّ هُمُومُهُمْ﴾
 به راستی هه‌ر خوید مه‌به‌ست بوو ﴿يَعْمُرُونَ﴾ گومانی ﴿بِشَيْءٍ غَيْرِ حَقٍّ﴾ به راستی و نه‌هه‌قیان به‌حواد هه‌رد
 ﴿طَنَ الْجَهَنَّمَ﴾ وه‌ک گومان به‌فامشی ﴿يَعْلَمُونَ﴾ نه‌بان ووت ﴿هَرَّ﴾ تاپا مومان هه‌به (به ده‌ستمانه)
 ﴿مِنْ لَّامٍ﴾ له‌م کاره‌دا (رک بوون) ﴿مِنْ تَوْنٍ﴾ هیچ شیت ﴿مِنْ لَّامٍ﴾ ملی بنگومان ک‌روبار
 ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ هه‌موی به‌ده‌ست خوابه ﴿يَحْمِلُونَ﴾ ده‌شار مه‌وه ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ له‌ده‌رو و بیاندا ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾
 نکه ﴿لَّيْسَ﴾ که ده‌ری ناهون بونت ﴿يَحْمِلُونَ تَوْنَهُ﴾ ده‌لین نه‌گه‌ر به‌ده‌ست نیمه‌یوایه ﴿مِنْ لَّامٍ﴾
 شیء ﴿لَّيْسَ﴾ کاره‌دا شیت (له‌سهر که‌وش) ﴿مِنْ لَّامٍ﴾ نیمه‌یوایه ده‌ده‌ک‌ورین ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾
 بلی له‌گه‌ر لیوه ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ له‌ماله‌کانی خوش‌تاندا بووایه ﴿يَحْمِلُونَ تَوْنَهُ﴾ هه‌ر ده‌ده‌چوون نه‌و نه‌ی
 ﴿كَيْفَ عِيَهُمْ﴾ که ک‌ورانیان له‌سهر نوو سراسر بوو ﴿يَحْمِلُونَ تَوْنَهُ﴾ به‌جینگای ک‌ورانیان
 (پاک‌شانیان) ﴿وَيَسْتَبِينَ﴾ بو نه‌و‌ی خواتانی بکانه‌وه ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ له‌و‌ی که له‌سنگ‌نایه
 ﴿وَيَسْتَبِينَ﴾ وه‌ب‌و نه‌و‌ی بالفته و پاکی بکانه‌وه ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ نه‌و (پروایه) ی که له‌دک‌نایه ﴿وَيَسْتَبِينَ﴾
 عیهم ﴿وَهْ حَوَارِئِهِ﴾ په‌د ب‌ن‌دور ﴿بِهْو‌ی له‌سینه‌و ده‌رو به‌گاندایه﴾ ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ به‌ر سنی
 نه‌وانه‌ی ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ پشتیان هه‌ل‌ک‌رد له‌ماویندا ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ له‌و‌ی که هه‌ر دوو
 کومه‌ب که‌یشتن به‌یه‌ک (له‌نوح‌وده‌دا) ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ بیگومان نه‌ده‌شیتان هه‌لی
 خلیس‌ک‌اندن وه‌حشته‌ی مردن ﴿بِهْو‌ی هه‌مدی له‌و‌ی گوماهانه‌ی که‌ده‌و و پشش
 ک‌ده‌بووین ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ سویندین بیگومان خواتانی بان خوش‌وو ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ چونکه به‌راستی
 خوا ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ نیوورده‌ی به‌نارام و له‌سهر خویه (له‌نوله‌سعدین‌دا) ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾
 نه‌ی که‌سانی که‌برواتان هیاوه ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ وه‌ک نه‌وانه‌مه‌ین که‌پیاوه‌م بوون ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾
 (پروایه) به‌برایاوه‌م‌ک‌ایان ده‌ووت ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ کاتی سه‌ه‌ریان بک‌ردایه ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾
 ین هه‌رایان بک‌ردایه و بچوویایه بو جه‌سگ ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ نه‌گه‌ر لای نیمه‌یوایه (پشته‌جی) بووایه
 ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ سه‌ده‌مردن ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ وه‌ده‌ک‌وران ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ تا خوا نه‌و‌یه‌کات تا خوا
 نه‌و‌یه‌کات ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ به‌داج و مه‌راق له‌دلیاندا ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ وه‌خوا (مرواف) ده‌زینی
 ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ و ده‌یشی مریتیت ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ وه‌خودا بیایه به‌هه‌ر ک‌رده‌و‌یه‌ک که‌تیره‌ده‌یکه‌ن
 ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ سویندین نه‌گه‌ر تیره‌ب‌ک‌ورین ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ له‌پ‌ری حواد ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾
 بمرن ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ نه‌و‌ی به‌راسی نیووردن و میهرمانی له‌لایه‌ن خواوه ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ چاک‌نره
 ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾ له‌و‌ی که‌ک‌زی ده‌ک‌مه‌وه ﴿قُلْ لَّيْسَ﴾

﴿وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ نه گهر نیوه پسران ﴿زَقِيتُمْ﴾ سان بکوزدس ﴿إِلَٰهَ﴾ هدر لای حوا
 ﴿تُخْشَرُونَ﴾ کوده کربسه وه ﴿يَمْرُؤًا﴾ به موی به ره می خواوه به ﴿بِئْسَ عَمَلٌ﴾ یو نه و ن به رم
 و بامی بویت ﴿وَبُؤْسٌ﴾ نه گهر سو ﴿فَصَا﴾ به دخوو قسه رهق و ﴿عَصَى ثَقِيبٍ﴾ دل رهق بویتابه
 ﴿لَا تُصِرُّوهُ﴾ نه وه هه موو بلاوه بیان ده کرد ﴿مِنْ حَرْبٍ﴾ له ده ورت ﴿وَعَفْ عَنَّا﴾ که واته بی
 یان سوره ﴿وَأَسْعِفْنَاهُ﴾ و داوای لی بور دو بیان بو بکه له حوا ﴿وَنَادَاهُ﴾ و ر ویز بیان بی بکه
 ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له کار ویدردا ﴿مِنْ عَمَلٍ﴾ جا کاتیک (دوا راویز کردن) بریارت دا ﴿مَوْكَلٍ﴾ نه وه
 پشت به خوا بیهسته ﴿بِأَمْرِ نَحْنُ﴾ به راستی خوانه وانه ی خوش ده ویت که پشت به خوا
 ده به مستی ﴿يَا بَصْرُكَ﴾ نه گهر خوا سمرتان بجات ﴿وَلَا تَبْصُرَ﴾ نه وه هیچ که س
 رال ماسی به سمراندا ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وه نه گهر یار مه نیتان به دا (پشتان به ردت) ﴿فَمِنْ كُنْ﴾
 کینه نه وه که موی ﴿يَصْطَرِّكُمِنْ هَدَى﴾ له پاش خوا سمرتان ده خات ﴿وَأَعْلَىٰ تَبَٰرَكَ﴾ به سمرانده
 وه به سمران داری پشت هدر به خوا به مستی ﴿وَمَا تَكُنْ﴾ وه بو هیچ به به سمرانده
 ﴿أَبْرَ﴾ که خیانه ت بکات ﴿وَمِنْ مِّنْ﴾ وه هدر که س خیانه ت بکات ﴿بِأَمْرِ﴾ به و
 خیانه ته وه ی کرد و به نی دیت (به کولیه وه به) ﴿يَوْمَ نُنِيبُ﴾ له پاشه رزدا (روزی هه ست به وه)
 ﴿كُنْ نُو﴾ پاشان پاداشت ده دینه وه ﴿مَنْ نَسِيَ﴾ هه موو که سیک ﴿وَأَكْسَبَ﴾ هدر چی کرد بیت
 ﴿وَهُمْ﴾ وه نه و ان سته میان لی ناکریت ﴿فَمِنْ تَبَٰرَكَ﴾ ده ی تاب که سیت که شونی
 ﴿رَبِّهِمْ﴾ به راه مودی خوا که ویتیت ﴿کَمِ بَاءَ﴾ وه که که سیک وایه بکه رپته وه ﴿إِنْ تَحِطُّ﴾
 به خه شیکه وه له لایه ن خواوه ﴿وَمِنْ﴾ وه چینگاو شونی نه وه ﴿جَهَنَّمَ﴾ دور ه بیت ﴿وَمِنْ سَبِيزَ﴾
 که سمر نه به صیکی چه مد خربه ﴿فَإِنْ تَحِطُّ﴾ (چا که کاران و خرا به کاران) خواوه ی چه مد پده ی
 جیب وارن ﴿عَنْ﴾ لای خوا ﴿وَلَنْ تَصِيرَ﴾ وه خوا بیایه ﴿بِأَمْرِ﴾ به نه وه ی که ده بکه ﴿وَمِنْ﴾
 ﴿عَنْ﴾ سویند بیت بنگومان خوا چا که و منه ما ﴿وَمِنْ سَبِيزَ﴾ به سمر مر وادار اندا ﴿بِأَمْرِ﴾
 دینه ﴿کَانِ﴾ که به وانه ی کرد له ناویاندا ﴿سَوَ﴾ به به سمر ویراویک ﴿مِنْ تَبَٰرَكَ﴾ له خوین
 ﴿سَوَ عَمَلٍ﴾ که ده به خوینده وه به سمر یاندا ﴿بِئْسَ﴾ به لکه ویشانه کانی خود ﴿وَمِنْ سَبِيزَ﴾
 و بک و حوید بیان ده کاته وه ﴿وَمِنْ تَحِطُّ﴾ وه قورن و هه موو دویان بیر ده کات
 ﴿وَمِنْ حَرْبٍ﴾ نه گهر چی نه و ان له بیثدا ﴿فَمِنْ تَبَٰرَكَ﴾ له گومرای بی یکی بروون و ناشکرادا
 بروون ﴿وَمِنْ تَحِطُّ﴾ ثایا بوچی کاتیک دوو چارتان بوو ﴿تَبَٰرَكَ﴾ ماحوشیه که (له نو خود د)
 ﴿وَمِنْ تَحِطُّ﴾ بنگومان نیوه دوو قانی نه و نه ان دوو چاری نه و ان کرد (له ده ردا) ﴿نَسَ﴾
 ورتان ﴿وَمِنْ﴾ نه مه له کویموه هات ﴿فَمِنْ﴾ بلی (نه ی مو حه مده د) ﴿وَمِنْ﴾ نه وه
 له لایه ن ﴿تَحِطُّ﴾ خونه وه سوو (که هه مانی به به سمرتان شکاند) ﴿بِأَمْرِ﴾ به راستی خوا
 ﴿وَمِنْ تَحِطُّ﴾ به سمر هه موو شتکنا به توانابه

﴿وَمَا أَصْبَرُ﴾ نه‌وی که دوو چار تان بوو ﴿يَوْمَ تَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ له‌ور وژمه که هه‌ردوو کومس به‌یه‌ک
 گه‌یشتن (له‌لو خوددا) ﴿يَوْمَ تَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ نه‌وه به‌ویستی خودا سوو ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ بو نه‌وی پرو دارن
 دهر به‌جات ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ و بو نه‌ویش دوو ووه‌کان ناشکرانکات ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ و بیار ووترا
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ و مرر به‌مگس ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ له‌ری‌ی خودا ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ بانه‌گری (له‌ و لانی
 خوبان) مگس ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ و و بیار نه‌گه‌ر سمان‌رایه‌ جه‌نگ به‌یت ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾
 شوستان ده‌که‌وتیس ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ نه‌وانه له‌ور وژمه‌اله‌سی بر وایه‌وه ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾
 بریک تر بیورن تله‌ بر وایه‌وه ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ نه‌وانه به‌ده‌میان شتیک ده‌لیس ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ که‌له‌دلایند، سی به‌ ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ و ده‌حوا (له‌هه‌مور که‌س) رانانره‌ ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾
 به‌وه‌ی که‌ ده‌پشاره‌وه ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ ووتیان (مه‌به‌ست پیسی دوو ووه‌کانه‌)
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ دهر باره‌ی براکیان (بار و داران) ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ له‌ کانیکنده‌ خوبان دایشتن و دهر به‌چوون
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ نه‌گه‌ر له‌وان گوترایه‌لی نیسه‌ بو وایه‌ ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ به‌ده‌کوزران ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ بلی
 که‌واته به‌رگری ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ مردن له‌خوتان دوو ووه‌مه‌وه‌ ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ نه‌گه‌ر
 نیسه‌ به‌ست ده‌که‌ن ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ هه‌ر گیر و اگومان مه‌به‌ن ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ کوزران
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ له‌ری‌ی خودا ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ مردوون ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ به‌لگو له‌وانه ریسه‌وون
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ لای به‌روه‌دگاریان ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ رزری ده‌دریس ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ شادمان و دلخوش
 به‌وه‌ی ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ که‌ خواپی به‌خشوون ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ له‌مه‌ره‌ و هه‌رلی خوی ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾
 بایرک ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ شادمان به‌وانه (به‌برایکوشه‌ره‌ کابیان) ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ که‌ هیشتا به‌گه‌یشتوون بیار
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ له‌دوای (شه‌هیدووی) نه‌مان ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ به‌هیچ ترسیکیان به‌سه‌ره‌ ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾
 بکروون و به‌نه‌وانه هیچ هه‌م و خه‌ه‌تیک ده‌خوون ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ شادمان و دلخوش ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ به‌و به‌هه‌ره‌ و ریاده‌ هه‌رله‌ی له‌لایه‌ن خواوه‌ (پیان خواوه‌) ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ و به‌هه‌رستی خوا
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ پاداشتی بر واداران وون ماکات ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾
 که‌ وه‌لانی خواو پیچه‌به‌ریان دایه‌وه‌ ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی که‌ ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ (له‌لو خوددا)
 نووشن بریسه‌اری سوون ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ به‌و نه‌وانه‌یسه‌ که‌ کمرده‌وه‌ی چاکیان کردوه‌
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ وه‌خویان باراسووه‌ ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ پاداشتیکی گه‌وره‌ ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾
 نه‌وانه‌ی که‌ خه‌لکی بیار ده‌ووتن ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ به‌رستی خه‌لکی (بین باوهر) ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ له‌شکر
 و کومه‌لی روریان کو کردوته‌وه‌ له‌ دژتان ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ که‌واته برمس لایان ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ که‌چی
 نه‌وان (نیمانه‌داران) به‌مه‌ ما وهریان ریاده‌سوو ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ و ووتیان ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ هه‌ر خومان به‌سه‌
 ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾ جه‌ند به‌شت بی به‌سراوینکی چاکه‌ ﴿وَيَنْقُزُ الْجَمْعُ الْكَلْبُ﴾

﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ نه مجا گه پاته وه (بو مدينه) نه بهر هی گه وره وه (کهسه لاهنی په) ﴿مَنْ لَّهِ الْوَصْلُ﴾
 وهرل وپاداشت له لایه خوا وه ﴿تَرْسُسًا مَّا﴾ هیچ ریان و ماخو شیه کیان بووش نه وو ﴿وَأَنْتُمْ﴾
 نه وانه شویس ﴿رَضَوْنَ اللَّهُ﴾ وهرامندی خوا که ونی ﴿وَأَنْتُمْ دُفْعُ عَصِيرٍ﴾ وخواخاوهی بهر هی
 گه وره په ﴿بِشَارِكُوا﴾ بهر استی نه وهی نیوه (سارده کانه وه) بهما ﴿تَنْصِرُ﴾ شهیدانه ﴿تُحِبُّونَ﴾
 وپه، ﴿که دوست و (برادرانی) خوی بهر سبت ﴿فَلَا تُخَفُّوهُ﴾ جانیوه پس بهر سب ﴿وَتُحِبُّونَ﴾
 وهرله من ترس ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه گهر نیوه بر وادارن ﴿وَلَا تُحِبُّونَ﴾ بادل همگیت نه که
 نه وانهی ﴿يُنْصِرُونَ﴾ پشیر کی و په له ده کهن ﴿وَيُكْفِّرُ﴾ لمی بر وایدا ﴿نَهْرُ﴾ پنگومان نه وانه ﴿يُنْصِرُ﴾
 یضرو الله شیء ﴿هر گیر هیچ ریانیک ماگه په س به خوا ﴿بِرَبِّهِمْ﴾ خوا ده په ریت ﴿وَلَا تُحِبُّونَ﴾
 که هیچ به شیکیان بو ده سی ﴿وَيُكْفِّرُ﴾ له پروزی دوی دا ﴿وَلَا تُحِبُّونَ﴾ وهرله من سرایه کی
 گه وره هیه ﴿بِشَارِكُوا﴾ بهر استی نه وانهی ﴿تَنْصِرُ﴾ که می بر وایان کړی (هم جبهانه دا)
 ﴿بِشَارِكُوا﴾ بهر وادار لسان ﴿يُنْصِرُونَ﴾ هر گیر هیچ جزوړه ریانیک ماگه په س به خوا ﴿وَلَا تُحِبُّونَ﴾
 عداب ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی ﴿بِشَارِكُوا﴾ بهر وادار لسان ﴿وَلَا تُحِبُّونَ﴾ هر گیر وادار لسان بهر
 ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانهی که من با ورون ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه دانی نیمه بوله وادار ﴿بِشَارِكُوا﴾
 ﴿بِشَارِكُوا﴾ چاکه بو خویان ﴿بِشَارِكُوا﴾ بهر استی نیمه موله تی نه وانه دهی ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانهی
 گومان ریتر بکن ﴿وَلَا تُحِبُّونَ﴾ نه وانه هیه سرایه کی ریسوا کهر ﴿بِشَارِكُوا﴾
 ﴿بِشَارِكُوا﴾ خوا واز له بر واداران ماهینیت ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 نه بوره وهی موسلمان و دوو و و کاسره) ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 له پاک ﴿وَلَا تُحِبُّونَ﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 ده ﴿وَلَا تُحِبُّونَ﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 هر که سبکی بویت ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 پاداشتیکی رور گه وره تان بهر هیه ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 و بهر هی خوی ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 بهر که نه وه خرابه بویان ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 ده کړنه ملیان ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 نه وه ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا
 ﴿بِشَارِكُوا﴾ نه وانه هیه سرایه کی که نیوهی له سرون (که حیا

﴿لَقَدْ سَمِعَ أَنَّهُ﴾ به راستی حوایسی ﴿فَرَأَى نُفُوسَ دُخَانٍ﴾ ووتی نو (جولهك) انهی كه ووتیان ﴿رَبِّ آلِهِ﴾
 یقین ﴿بِیَنگومان خوا هه زاره﴾ ﴿وَنَجَّى عِبَادَهُ﴾ و نیمه دهوله ممدین (چونكه داوی قهرمان لی ده كات
 مبه مشیان له ثبته تی ومن یقرض الله قرضاً حسناً یه) ﴿سَكَّنَ مَدَائِنَهُ﴾ نهوی كه ووتیان ده یومین
 ﴿وَمَعَهُمْ لَأَنْبِیَاءُ﴾ (وه ده یومین) كوشنی له وانه یو پیغمبره كان ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ﴾ به داره وا ﴿وَسُوءُ
 رَوْثِهِ﴾ وه (پیان) ده لیس یچه ژن ﴿عَدَّتْ خَبْرَهُ﴾ سرای ناگری سوو قنبر ﴿بِهِتْ﴾ نهوا (سر مه خته)
 ﴿بِأَفْئِدَتِیْ یُحْكَمُ﴾ نه موی كرده موی (خرایی حوتانه مویه) كه پستان خستوه ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ بیگومان
 خوا ﴿بِئْسَ بَعْضُ الْعَمَلِ﴾ هیچ جور و مستعجبك ماكات له به مده كان ﴿بِئْسَ رِثْوَةً﴾ نهوا (جوله كانه ی)
 كه ووتیان ﴿رَبِّ آلِهِ﴾ به راستی خوا ﴿عَهْدَ بَیْتِهِ﴾ په پمانی داوه به نیمه ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ بر سول
 كه بر و به هتیب به هیچ بر او نك ﴿حِیْ یَا بَیْسَ یُفْرِسُ﴾ هه نا قورمانی و خیر نكمان بق به هتیب
 ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ كه ناگر (بیشه خوار دهو) بیسوی بیت ﴿فَرَجَحَدَكَ﴾ بلن بیگومان هانی بولان
 ﴿رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِیْ﴾ چه مد پیغمبرك له پیش مموه ﴿بِأَشْفَبِ﴾ به به لكه بروونه كانه وه ﴿وَدَائِبِیْ فُتُّهُ﴾ وه
 نهوا (مو حیر به ی) كه ورتان ﴿بِإِفْتِخَافِهِ﴾ دهی موی نهوا (پیغمبره) انه تان كوشت ﴿بِإِسْخَافِهِ﴾
 سه یون ﴿نَهْ كَرِیْمٌ یُّوْهَرِ اسْتَدْعَى﴾ ده یون سكندونك ﴿جَانَهُ كَرِیْمٌ یُّوْهَرِ اسْتَدْعَى﴾ به مده سكندونك
 نهوه بیگومان پروانه كراوه (پیغمبرانی پیش توش به درو رانرا) ﴿رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِیْ﴾ به پیغمبرانی
 له پیش تووه ﴿جَدْرٌ بَآسِیْتِ﴾ هتاویانه به لكه بروونه كان ﴿وَرَبُّیْرُ﴾ و مامه ی ناسمانی (مامه ی په مده
 و ته من كهر) ﴿وَلَمْ یَكُنْ یُفْیِرُ﴾ و مامه ی پروون كهر وه ﴿سَكَّنَ قَبْرِیْ﴾ هه موی (خاوه ن)
 گیانیك ﴿رَبِّمَآئِیْمٌ﴾ مردن ده چیزیت ﴿وَلَمْ یُفْیِرْ﴾ وه به راستی به نهوی بیتان ده دریت
 ﴿أَجْرُكُمْ﴾ به داشته كاتان ﴿یَوْمَ یُفْیِرُ﴾ له پروزی دواپی دا (هسته به وه دا) ﴿مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ نه مامه
 هه كدهس دوور خریته وه ﴿عِیْ تَارِ﴾ له ناگری دورح ﴿وَدُجُلٌ حَمِیْدٌ﴾ و بخریته به هه شته وه
 ﴿فَقَدْ فَرَّ﴾ نهوه به راستی نهو كه سه سه ر كه وتووه ﴿وَدُجُلٌ حَمِیْدٌ﴾ ژمانی دویاش هیچ شینك
 به ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ جگه له چه مده سات و نار مروونه می فرموده به بیت ﴿لَقَدْ تَرَأْتُمُ الْكَوْثَرَ﴾
 سوید بیت بیگومان نا قی ده كرتنوه ﴿لَقَدْ تَرَأْتُمُ الْكَوْثَرَ﴾ له سامان و دارایی و گیانی خوتاندا
 ﴿وَسَمِعْتُمْ﴾ سوید بیت بیگومان ده بیستی ﴿مَرَّیْنِیْ أَوْثُوا لَمْ یَكُنْ﴾ لهواتی كه مامه یان
 پندراره ﴿بِئْسَ بَیْعَةٌ﴾ له پیش نیوه ﴿بِئْسَ بَیْعَةٌ﴾ وه لهواتی هاریه شیان سو خوا داناوه
 ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ (نارار و) قسه ی ناخوشی رور ﴿بِئْسَ بَیْعَةٌ﴾ حانه كمر تپوه نارام بگرن ﴿وَلَقَدْ تَرَأْتُمُ الْكَوْثَرَ﴾
 و باریر كارس ﴿مَرَّیْنِیْ دَلِیْلُ﴾ نهوه بیگومان نهوه ﴿بِئْسَ بَیْعَةٌ﴾ له كره به هیز و گه ووه كانه (له و
 كاراته به لی براتی دهوی) ﴿

﴿وَدَّ خَلَاةٌ﴾ (بینه‌وه بیریان) کاتیک که خواوه‌ری گرت ﴿مَشَى﴾ به یحسان له‌وانه‌ی ﴿أَبُو النَّعْبِ﴾
 که مامه‌یان پی به حشر ابوو (له‌جوله‌که و گاوره‌کان) ﴿سَبَّحَهُ الْمَسِيرُ﴾ ده‌ی نه‌و مامه‌یه رووون بکه‌نه‌وه
 بو خه‌لکی ﴿وَلَا تَكْتُمُوهُ﴾ وه به‌یشار نه‌وه ﴿تَبَدُّدُ﴾ به‌لام نه‌و (به‌یمانیه‌ان) مریده‌یه ﴿وَنَدَّوْهُ هَر﴾
 پشت خویانه‌وه ﴿وَنَشَرُوهُ﴾ و کریبان به‌و مامه‌یه ﴿نَتَّ مِلًّا﴾ مرخیکی کهم ﴿فَیْسُ مَیْسُ نَوْتُ﴾
 نای چه‌د خرابه‌ نه‌وه‌ی کریبان ﴿لَا تُقْسُ﴾ وه گومان مامه‌یه ﴿فَیْسُ مَیْسُ نَوْتُ﴾ نه‌وانه‌ی که شادمان
 ﴿بَدَّ لَوْ﴾ به‌وه‌ی که کردیان ﴿رَحُّنُ﴾ و پیار حوشه ﴿لَا تُحَدُّ﴾ که سوپاس بکریس ﴿بَدَّ لَوْ﴾
 یقعو ﴿بَشْتِکْ﴾ که به‌پان کردوه ﴿وَلَا تَحْسَبْهُ﴾ نه‌وه هدرگیر گومانیان پی مامه‌یه ﴿بَعْدَ قَمَرٍ﴾
 ﴿عَدَبُ﴾ به‌ررگار بوو له‌سرا ﴿وَنَدَّ عَدَبُ﴾ و بو نه‌وانه‌ همه‌ سرایه‌کی ﴿بَدَّ﴾ نارادر ﴿وَنَدَّ﴾
 ﴿وَنَدَّ مَنَّا﴾ هدربوخو به‌پادشایه‌نی و مولکی ﴿سَمَوْتُ وَ الْأَرْضُ﴾ ناسمانه‌کان وره‌وی ﴿وَنَدَّ عَنَّا﴾
 شو ﴿وَدَّ خَوَانَهُ سَمَرُ عَمُورٍ شَتِکْدا﴾ و بیژ ﴿نَمَسَ لَانْدَارَه﴾ ﴿بَدَّ حَبِی﴾ به‌راستی به‌دروست
 کردی ﴿سَمَوْتُ وَ الْأَرْضُ﴾ ناسمانه‌کان وره‌ویدا ﴿وَنَدَّ حَبِی﴾ و له‌جیاری و گورانی ﴿نَدَّ﴾
 و نهدر ﴿شَعُو وَ رَزْدَا﴾ ﴿لَا بَی﴾ چه‌دمه‌ به‌لکه همه‌یه ﴿لَا بَی﴾ بُو خاوه‌ن بیه‌و حوشه‌کان
 ﴿لَا بَی يَذْكُرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که یادی خوا ده‌کن ﴿بَدَّ رَقْمُو﴾ به‌پیرو به‌دایسته‌نه‌وه ﴿وَنَدَّ﴾
 حوینر ﴿بَدَّ کُشَانَه﴾ و سحرورون ﴿حَبِی﴾ و به‌ر ده‌که نه‌وه له‌دروست کردی ﴿سَمَوْتُ وَ الْأَرْضُ﴾
 ناسمانه‌کان وره‌وی ﴿رَبِّ﴾ (ته‌لیس) نه‌ی به‌رووردگارمان ﴿مَدَّ عَدَبُ هَدَّ﴾ نه‌م (جیه‌ه‌ت) دروست
 به‌کردوه ﴿مَدَّ﴾ به‌ین هوده ﴿سَمَوْتُ﴾ پاک و بیگمردی بُو نو ﴿وَنَدَّ عَدَبُ نَدَّ﴾ ده‌سا قوش به‌ان
 پاریره‌ له‌ سزی ناگری دوزح ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی به‌رووردگارمان ﴿بَدَّ مَدَّ عَدَبُ نَدَّ﴾ هدر کهس بو
 به‌جه‌نه‌ ناگری دوره‌خوره ﴿وَنَدَّ نَحْنُ﴾ نه‌وه بیگومان رسوات کردوه ﴿وَنَدَّ نَحْنُ بِنَاسِ﴾
 وه هیچ پشتیونیک به‌بو سته‌مکاران ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی به‌رووردگارمان به‌راستی نه‌مه ﴿سَمَوْتُ﴾
 مَدَّ ﴿گورمان له‌ بانگ‌خواه‌یک بوو (به‌به‌ست پی پیچه‌مه‌ به‌میری خودابه‌ بیکه‌)﴾ ﴿بَدَّ بِنَاسِ﴾
 مانگی له‌کرد سو پر واهیان ﴿بَدَّ مَدَّ بِنَاسِ﴾ (ده‌ی ووت) بروا پیش به‌ به‌رووردگارتان ﴿وَنَدَّ﴾
 ده‌ست به‌جی بروا مان هینا ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی به‌رووردگارمان ﴿وَنَدَّ عَدَبُ نَدَّ﴾ ده‌ی له‌ گوماه‌که‌مان
 خوش به‌ ﴿وَنَدَّ عَدَبُ﴾ و سهرمه‌ لیسان ﴿سَمَوْتُ﴾ خرابه‌ کانمان ﴿وَنَدَّ﴾ و مان مرینه
 ﴿مَدَّ لَنَدَّ﴾ له‌گه‌ل کهسانی چاکه‌ کاردا ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی به‌رووردگارمان پیمان به‌خشه
 (له‌پاش مردن) ﴿وَنَدَّ عَدَبُ﴾ نه‌وه‌ی به‌لست پی دین ﴿وَنَدَّ عَدَبُ﴾ له‌سمر روایی پیمه‌به‌ره‌کانت
 ﴿وَنَدَّ عَدَبُ﴾ و ریسوامان مه‌که ﴿وَنَدَّ عَدَبُ﴾ له‌ روزی دواپی دا (هسته‌نه‌وه) ﴿بَدَّ﴾ بیگومان نو
 ﴿لَا تُخَيِّفُ الْيَقَادُ﴾ به‌لین ماشکینیت ﴿وَنَدَّ﴾

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ ته مجا په وروږدگاریان وه لای (مراکائی) دانه وه ﴿فَإِلَّا صَبْرٌ﴾ (مرووی)
 ینگومان من رایه ماکم ﴿عَمَّ عَيْنٍ يَكْرُ﴾ کړدوهی (هیچ) خواوړن کړدوهیه که له نیوہ ﴿مِنْ رَكْعٍ
 وَأُتِيَ﴾ له تیریان می ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ آخَرٍ﴾ همدینکشان له همدینکی تر تان موون ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ
 جَاهِلِيَّهِمْ أَكْثَرُ﴾ وڅخه من دیرهر ﴿وَدَّ كُرْأَىٰ لَهُ جَنِّ وَشَوْصِ حَقْدٍ﴾ وودوایی
 سږ ﴿وَلَهُ شَكٌّ بِطَغْوَىٰ ذُرِّيَّتِهِ﴾ وښو ﴿وَدَّ كُرْأَىٰ لَهُ جَنِّ وَشَوْصِ حَقْدٍ﴾ وکوزر
 ﴿لَا تُحِبُّهُمْ﴾ سویتد به خوا دپسر موه لیان ﴿سَبَّحْتَ﴾ خرابه کابان ﴿وَدَّ جَنَّتُهُمْ جَنِّ﴾
 وه ینگومان دپان خمه به هشتانیکه وه ﴿بِحَبْلِ مِنْ غَدَلٍ﴾ که پرویاره کان دینس و دهچس
 نه ژیرباند ﴿لَوْ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ﴾ نه به پاداشت دانه ویه که له لای خواوه ﴿وَسَبَّحْتَ﴾ وه لای خویه
 ﴿خَسِرَ الْفَوْزَ﴾ جو نرین (چاکورس) پاداشت ﴿لَا يَمُرُّ﴾ له حشمت به پت (فریوت به دا)
 ﴿بِمَنْبُتٍ مِنْ حَبْرِ﴾ هات وچوی نه وانه ی پر پروان (به خوشی و ناسوددهی به وه) ﴿فِي الْبَيْتِ﴾ به
 وولاتدا ﴿مَنْعَ قَيْدٍ﴾ نه و ناسوددهی نه و ان خوشی به کی که به ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ جَهَنَّمُ﴾ پاشان چی
 و شوتیان دوره خه ﴿رَبِّهِمْ﴾ نای چ شونیکي خراب و به ده ﴿حَبْلٍ بَيْنَ﴾ به لام نه و نه ی
 ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ له په وروږدگاریان دترمس ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ بویان هیه به هشتانیکه ﴿غَنِيٌّ مِنْ تَحْتِهَا
 الْآلِهَ﴾ که پرویاره کان دین و دهچس نه ژیرباند ﴿حَبْلٍ بَيْنَ﴾ تپاندا ده پینه وه به هه میله یی ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ
 مِنْ عِبَادِهِ﴾ نام ده کړوه له لای خواوه ﴿وَمِنْ عِبَادِهِ﴾ وه موهی که لای خواوه ﴿خَيْرٌ لِلْآسْرِ﴾
 چاکتره بو چ که کاران ﴿فِي مَنَاسِكٍ﴾ ینگومان له ساو نامه داره کانداهیه ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ
 بَلَاءٌ﴾ که سبیک که سږ دپس به خوا ﴿وَمِنْ عِبَادِهِ﴾ وسمو نامه بهی که بیراوه نه خواوه وه
 سؤ نیوه (مه به ست پس قورنانه) ﴿وَمِنْ عِبَادِهِ﴾ وه موه نامه ی که بیراوه نه خوره وه بو خویان
 ﴿حَبْلٍ بَيْنَ﴾ مل که چن بو خوا ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ مِنْ عِبَادِهِ﴾ به لکه کانی خوا مافرزشن ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ
 به برخیکي کهم ﴿وَمِنْ عِبَادِهِ﴾ نه و نامه دارانه ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ بویان هیه پاداشی خویان ﴿عِبَادَتُهُمْ﴾ به
 لای په وروږدگاریانه وه ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ ینگومان خوا ﴿سَبَّحْتَ﴾ لپر سبه وه و مو حاسه به کړس
 خیریه ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ نه ی نه وانه ی که پروان هیناوه ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ خو کړس ﴿وَمِنْ عِبَادِهِ﴾
 و (له خوگری دوزمن) خو کړترس ﴿وَمِنْ عِبَادِهِ﴾ و له سده کړدایشک بگړن ﴿وَمِنْ عِبَادِهِ﴾ و نه خوا
 ترمس ﴿لَمْ يَأْتِهِمْ﴾ بو نه موهی وړگاریس ﴿

﴿بَلَدِیَ نَصِیْبُ﴾ سۆ بیایوان هه‌یه به‌شیت ﴿مِیَیَ کَیْ کَیْ﴾ له و (میراته‌ی) دایک و باوک به‌جینی ده‌هیلن ﴿وَلَا قَرَبَی﴾ و خرمه بریکه‌کان ﴿وَمِیَیَ صَیْبُ﴾ وه سۆ ئافره‌تانیش هه‌یه به‌شیت ﴿مِیَیَ لَیْ لَیْ﴾ له و (میراته‌ی) دایک و باوک به‌جینی ده‌هیلن ﴿وَلَا قَرَبَی﴾ و خرمه بریکه‌کان ﴿مِیَیَ لَیْ لَیْ﴾ له ته‌وه‌ی (به‌جینی ده‌هیلن) کم بیت یار وور ﴿نَصِیْبُ مَرْدُودَ﴾ به‌به‌شینی برپار دراو ﴿وَلَا حَیْرَ نَفْسَی﴾ حانه‌گه‌ر کانسی دانه‌ش کردی (میراته‌که) ئامده‌وون ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ خرمه بریکه‌کان (که میرات ناگه‌رن نه‌مردوو) ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ و هه‌نیور و هه‌زاره (بینگانه) کان ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ ته‌و له‌و که له‌پووره به‌شیان بدن (ئهم به‌ش دانه سوسه‌ته به‌ک واجب) ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ وه ئه‌شیان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ به‌قه‌سه‌کردنیکی جوان و چاک ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ نه‌وانه‌ی (سه‌ره‌پرشتیار) با مرسس ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ ته‌گه‌ر به‌جینی به‌هیلن ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ به‌باش خویانه‌وه (باش مرون) ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ مده‌لانی لارار (بچوک) ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ ده‌نرس لیان (به‌هوتیس) ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ ده‌با له‌خوا نرسس ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ و قسه‌ی راست و ده‌وا بکه‌ن (هه‌به‌ست پتی ته‌وه‌یه و سه‌یه‌تیک به‌گه‌ن ریان بگه‌یه‌س به‌مه‌داله‌کانی باش خویان به‌هه‌زاری به‌جیان به‌هیلن و هه‌موو مال و سه‌روته‌که‌یان بکه‌ن به‌خیر و سه‌ده‌قه) ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ به‌راستی ته‌و که‌سه‌نه‌ی ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ که‌مالی هه‌نیوه‌کان ده‌خون ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ به‌سه‌تم و ماره‌وا ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ به‌راستی ته‌وانه به‌س له‌سکی خویان ناگه‌ر ده‌خون ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ وه له‌ممویش ده‌چه ناگه‌رنیکی به‌نشین و هه‌لگیر سه‌اووه ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ خوا ئاموزگارشان ده‌کات ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ ده‌ره‌ره‌ی (میراتی) بوله‌کانتان ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ سۆ بیریت هه‌یه (له‌میرات) به‌وه‌یه به‌شی دوو می ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ خو نه‌گه‌ر (مه‌داله‌کانتان) نه‌ها ئافره‌ت موون ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ (دووان و) زیاده‌له‌دووان ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ نه‌وانیوب هه‌یه ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ دوو به‌ش له‌می به‌شی ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ ته‌وه‌ی (مردوو که) به‌جی میشتوو ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ به‌لام نه‌گه‌ر به‌ک ئافره‌ت سوو ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ له‌وه‌یه‌ی (میراته‌که‌ی) سۆ هه‌یه ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ وه بو هه‌ر کام له‌دایک و باوکس مردوو که هه‌یه ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ شه‌ش به‌ک ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ له‌وه‌ی که به‌جی میشتوو ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ که‌نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر مردوو که مه‌دالی هه‌سوو ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ به‌لام نه‌گه‌ر مردوو که مه‌دالی به‌سوو ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ و دایک و باوکس میرات گری موون ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ ته‌وه‌سی به‌ک بو دایکه‌که‌یه‌نی ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ به‌لام نه‌گه‌ر (مردوو که) چه‌مه‌برایه‌کی هه‌بوو ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ ته‌وا شه‌ش به‌ک بو دایکه‌که‌یه‌نی ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ و صیبه‌ی له‌پاش (ده‌ر کرمی) وه سه‌به‌یک ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ وه‌ستی پی کراس (له‌لایه‌ن مردوو که‌وه) ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ یان دانه‌وه‌ی قه‌رریست (که له‌سه‌ری یست) ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ باوک که‌کانتان ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ و کوره‌کسان ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ ماراس ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ کامه‌بان به‌سوود نرن بونان ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ نه‌به‌ی (ته‌و دانه‌ش کردنه) له‌لایه‌ن خواوه‌یتووست کراوه ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه ﴿وَلَا تَقَرَبَی﴾ رانای دانایه

﴿وَتَقِيَّ بَابُ قَعْقَشَةٍ﴾ تهوانه ی که کاری زور پیس و ماشریس (ریا) ده کهن ﴿مِنْ سَبْعَةٍ﴾ له ناهره تان (ی پروان) تان ﴿فَاسْتَشِيهُنَّ عَنِ ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ نهوه چوار شایهت له خوتان له سهریان بگرن ﴿فِي شَهْدٍ﴾ نه محله نه گهر شایهتیاں دا ﴿وَأَمْسِكُوهُنَّ﴾ نهوه نهوه (زمه ریاکارانه) بهمد بکهن ﴿فِي ثَوْبٍ﴾ نه ماله کانتاندا ﴿حَتَّى يَبْقُوهُنَّ كَثُوثٌ﴾ ههتا (فریشته ی) مهرگ گپانیاں ده کیشنت ﴿وَيُخَفِّرَنَّ لَهُنَّ سَبِيلَهُنَّ﴾ پان حواړ پنگا بهمه (ی پرگار بوون) پان سق دانه بهی (نه مه خو کمس ریا کردن سوو پش هاته خواره وهی ثایه نه کانی سوره قی سوره قی السور وانه وه) ﴿وَتَذَكَّرُ﴾ وه نهوه دووانه ی (کور و کچه ی) ﴿فِي سَبْعَةٍ﴾ نهو کاره پیسه (ریا) ده کهن له نثوه ﴿فَاسْتَشِيهُنَّ﴾ نهوه ناراریاں مدهن ﴿فِي شَهْدٍ﴾ جانه گهر گهرانه وهو تهو بهیاں لیکرد ﴿وَأَمْسِكُوهُنَّ﴾ وه چاک بوون ﴿وَتَعْرِضُنَّ عَنْهُمْ﴾ نهو اواریاں لی پشن ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ چومکه بهراستی خوا هه میسه ﴿فِي ثَوْبٍ رَحِيْمٍ﴾ لیسوورده ی میهره مانه ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ بیگومان وهر گرتی تهو بهی ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ پاشان په شیمان دهینه وه ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ به رووی (پش مردن) ﴿وَأَمْسِكُوهُنَّ﴾ نهوه به ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ خوا گهرانه وهیاں لی وهر ده گرتی ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ خواش هه میسه ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ ر ی دانه به ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ په شیمانی (وهر گرتی) می به ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ شپات ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ تهوانه ی تاوانی زور ده کهن ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ ههتا کانی سهره مهرگی په کینکیان دنی ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ ده لیت بهراستی من لیستا تموم کرد ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ وه بو نهوانه ش می به ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ که دهرن به می پروایی ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ نهوانه ی (ماسکرا) ناماده من کردوره بویاں ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ سرایه کی تارار دهرن ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ نهی نهوه ی که پروان ههساوه ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ حه لال می به بوتان ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ که ناهره تان به زور (به ماچاری) به میراتی بهرن (بو خوتان) ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ وه بهر گری شو کردیاں لی مه کهن ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ نهوه ی هه مدی لهو (مار می بهی) که پیکان داوون بیهن (بو خوتان) ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ نهوه ی که کاتی که کرده وه به کی زور ماشریس (ریا) به ناشکرا بکهن ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ وه به لختار مان له گهل بکهن به چاکی (و زیانیاں له گهل بهمه مهر) ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ جانه گهر جهرتان لیس به سوو (ته لاقس مدهن) ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ چومکه نهوانه به نثوه حمر به کهن له شبت ﴿وَيُخَفِّرَنَّ لَهُنَّ سَبِيلَهُنَّ﴾ و خواله ودا دیابیت ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾ چاکه و خیرنکی زور ﴿فِي ثَمَرٍ حَبِيذٍ﴾

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ﴾ و محو اده یه ویت ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ که لیان یوریت ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ نه لأم نه به ویت
 نه وانهش ﴿يَتَّبِعُونَ شَهْوَىٰ﴾ که شویس نارو و همو او هه و سه کانیا که و توو ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ که
 لاس بدن ﴿مِثْلَ عَصِيدٍ﴾ به لانیکی گموره ﴿يُرِيدُ النَّارَ﴾ خوا ده یه ویت ﴿يَتَّبِعُونَ شَهْوَىٰ﴾
 که نه رکتان به سه رسو و نکات ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ چونکه تافعی نه لاور دروست کراوه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾
 نه ی نه وای با ورتان هیتاوه ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ سامانی به کتری مه خور
 ﴿سَعَىٰ﴾ له یو اتاندا به بارهوا ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ مه گه ر بارر گانی به ک بیت ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾
 به ره رانه سدی له یو و خورن دا ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ وه خورن مه کوژن (پان خورن
 مه ده و تیس به تاوان) ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ به راستی خوا ده همیشه به به ره یس به پیکان ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ وه هه ر که سیف نه وه نکات (واته به کیک پکوژیت) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ به ده دست
 دریزی و ستم ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ نه وه له مه و دوا ده به به ساو نا گره وه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾
 بیور ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ هه همیشه بو خوا تا سانه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ نه گه ر دور
 پکه و سه وه له و تاوانه گه و رانه ی که لیان قه ده هه کراوه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ نه وه تاوانه
 به و و که کانتان بو ده بو شیس ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ وه ده ناخه به شویکی چاک و
 پر دار وه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ وه شارات مه خوارن ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ بو نه و به یه ی که
 خوا هه رلی هه بدی کتانی داوه به سه هه بدیکی تر تاند ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ بو پیاو بهش هه یه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾
 کتیبو ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ به ده سستی نه هیتن ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ وه سو تافه تانیش بهش هه یه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾
 له وه ی به ده سستی نه هیتن ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ وه داوه له خوا بکهن ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ به به هه و به خوشی
 خوی ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ به ده سستی نه هیتن ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ به راستی خوا ده همیشه به هه و و شیتک رانیه ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ وه دامان ماوه بو هه و و (مرد و و مک یا میر اتیک) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ چمه میر ت گریک (که
 بهش نه گرن) ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ له وه ی که دایک و باو و حر مانیا نه جان هشتو و
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ وه نه واتهش که به یحانتان له گه ل گری داو (که میرات له یه کتر به و)
 ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ نه وه بهشی خویانیا بدن ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾ به راستی خوا
 هه مه به سه هه و و شیتکدا نا گدار و چاودیره ﴿وَمَنْ لَّا يَرْجُ غَيْرَ﴾

﴿تَرْجُلُ ثَمُودَ عَلَى نَسَبِهِ﴾ پساوان سه‌ر به‌ر شتارن (کار به‌ده‌ستی) به‌سهر نافر دانه‌وه ﴿يَدُ نَصْرٍ
 اللَّهُ يَعْصِمُهُ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه‌خوا قدرلی همدینکیانی داوه ﴿عِیْ عَصِی﴾ به‌سهر همدینکیاند ﴿وَلَقَدْ
 نَعْلَمُ مِنْ ثَمُودَ أَنَّهُ﴾ هه‌رومه‌انه‌هوی نه‌وه‌ی که (پساوان) له‌سامانه‌کانان حمرج ده‌که‌ن ﴿وَلَقَدْ بَخَسَتْ
 جَا نَافِرَتَهٗ جَاكَهٗ كَانِ﴾ (نه‌وانه‌ن) ﴿فَنَسَبْ﴾ گویرایه‌لانی به‌رده‌وام (بو‌خواو پاشان می‌رده‌کانیان)
 ﴿حِیْصَتِ یَحِیْبِ﴾ پاریره‌رانی (داویسی خویان و سامانی میرده‌کانیان) که میرده‌کانیان به‌ماله‌وه
 به‌بن ﴿وَلَقَدْ حِفْظَ اللَّهِ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی خوا قدرمانی پاراستی داوه ﴿وَلَقَدْ عَاقَبْتِ﴾ وه‌له‌ر
 نافر دانه‌ش که‌لیوه‌ده‌ترسی ﴿شُرْهٖنَ﴾ سه‌ر پنجه‌تان بکه‌ن ﴿وَصَوَّضْ﴾ نه‌وه‌ ناموزگار یان بکه‌ن
 ﴿وَلَقَدْ حَزَّ هِرَبُ﴾ و‌جیگه‌یان لی جیا بکه‌مه‌وه (وله‌گه‌لیان مه‌جه‌ون) ﴿وَلَقَدْ بَوَّضْ﴾ و
 لیان بدن (لیدانیک که‌له‌شی عه‌یب دار به‌کات) ﴿وَلَقَدْ ضَمَعْتَهُ﴾ جانه‌گه‌ر گویرایه‌لیان کردن
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ عِیْهِمْ سَمِیْعًا﴾ نه‌وه‌ نیش هیچ ریگه‌یه‌ک له‌دزیان مه‌گر به‌ر ﴿لَئِنْ لَّمْ یَكُنْ عِیْهِمْ كَبِیْرٌ﴾
 به‌راستی خوا هه‌میشه‌به‌ر رو بلسدی گه‌ورده‌یه‌هٗ ﴿وَلَقَدْ جَعَلْهُ﴾ وه‌له‌گه‌ر ترسان ﴿یُفَاقِ یَسْمَعُ﴾
 له‌تیک‌چوسی بیوانیان (زن و میرد) ﴿وَلَقَدْ مَنَعَتْ مِّنْ هَیْهٖ﴾ نه‌وه‌ ناو‌بزیوانیک بیرون نه‌خرمی
 پیاره‌که‌هٗ ﴿وَلَقَدْ مَنَعَتْ مِّنْ هَیْهٖ﴾ و‌ساو‌بزیوانیک له‌خرمی نافر ده‌که‌هٗ ﴿وَلَقَدْ یَرِیدُ یَصَدِّقُ﴾ نه‌گه‌ر
 (درو ناو‌بزیوانه‌که‌هٗ) ناشنیدان بویت ﴿وَلَقَدْ یَسْمَعُ یَسْمَعُ﴾ خوا بیوان زن و میرده‌که‌هٗ چاک ده‌کاته‌وه
 ﴿لَئِنْ لَّمْ یَكُنْ عِیْهِ خَبِیْرٌ﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه‌رانای ناگاداره‌هٗ ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ﴾ به‌من خوا
 پهرمش، ﴿وَلَا تُشْرِكُ مَعَهُ شَيْئًا﴾ و‌هیچ شئی‌ت مد‌که‌ن به‌هاو‌نه‌شی ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ حُسْبًا﴾ هه‌رومه‌ها
 له‌گه‌ن د بک و‌ناو‌کانه‌ا چاک بی ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ﴾ وه‌له‌گه‌ل خرم و‌مر بکان ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ﴾ وه‌دتیون
 ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ﴾ وه‌ه‌زاران ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ﴾ وه‌هاوسی خرم ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ﴾ وه‌هاوسی بیگانه
 یه‌دور ﴿وَلَقَدْ جِیْبُ یَحِیْبِ﴾ و‌هاورینی هه‌میشه‌یی یا‌هاورینی سه‌ه‌ر ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ﴾ و‌رینوار
 ﴿وَلَقَدْ مَنَعَتْ یَسْمَعُ كَبِیْرٌ﴾ و‌نه‌وانه‌ی بوون به‌مولک‌تان (چاک بی له‌گه‌لیاند) ﴿لَئِنْ لَّمْ یَكُنْ یَحِیْبُ﴾
 به‌راستی خوا خوشی ماویت ﴿مِّنْ حِکْمٍ نَّحْنُ لَا نَحْزُزُ﴾ نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌خوبه‌ول ران و‌شادریگه‌ر
 بیست ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌چرووکس ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ﴾ نه‌ره‌میش ده‌که‌ن
 به‌خه‌لکی به‌چرووکس ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ مَائِدًا مَّهِمَّةً﴾ وه‌ده‌شار به‌وه‌نه‌وه‌ی حواپی به‌خشبوون
 ﴿مِّنْ نَّصِیْرٍ﴾ نه‌به‌خششی خوی ﴿وَلَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْهِ مَدِّیْنًا﴾ وه‌ناماده‌مان کردوه‌بو بیساو‌ر ن

سزایه‌کی ره‌ساو‌اگر ﴿٥٥﴾

﴿وَأُولَئِكَ الَّذِينَ نَعْتَذِرُهُمْ﴾ ناته‌وانه که سائینکی که خواهم فریشتی لئی کردوون ﴿وَمَنْ يَفْقَهُ تِلْكَ﴾ هدر که سینکیش
 خواهم فریشتی لئی بکات ﴿مَنْ تَحَدَّثُ نَصِيحَةً﴾ نموه هدر گیر دست ماکهویت بوی هیچ یارمندی دوری ﴿وَلَا يَنْفَعُ صُلْبَ﴾ نایانه‌وانه (جووله که کان) به‌شیاان همه ﴿مَنْ شَاءَ﴾ له‌دمه لاتی پاشایدنی (خواه‌یشتی
 بروسه‌وه‌ره) ﴿وَلَا يَنْفَعُ نَاسٌ نَفْسًا﴾ (جانه‌گهر بیانیوايه) شدو کاته به‌خه‌لکی یان به‌دمه‌خشی
 (سه له‌مداری) توینکلی دمکه حور مایه‌ک ﴿وَمَنْ يَخْشَوْنَ اللَّهَ﴾ یان نیرمیس (خمسوودی) ده‌س
 به‌خه‌لکی ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ له‌سهر نموه‌ی حوایی به‌خشیوون (که پیغمه‌میرشتی به) ﴿يَرْزُقُهَا﴾
 له‌فدرن و به‌هری خوی ﴿وَقَدْ بَيَّنَّا﴾ نموه بیگومان داوامانه ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ به‌وه‌ی نیر اهییم
 کتیب ﴿وَوَجَّهْنَا﴾ و پیغمه‌میرشتی ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ هدر وه‌ها پشمان به‌خشی دمسه لاتیکی گه‌وره
 ﴿وَمَنْ يَفْقَهُ تِلْكَ﴾ جاله و خه‌لکه‌دا همسو و بر وایان به (موجه‌ممه‌ده) هیا ﴿وَمَنْ يَفْقَهُ تِلْكَ﴾
 هه‌شیاان بو و به‌گری لئی کردووه ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ وه‌دوره‌خ به‌سه (بویان) که‌ن گریکی هه‌لگیر ساوه
 ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بی بر وایوون ﴿بَتَّيْنًا﴾ نه‌نایمده‌کانی قیحه ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾
 له‌مه‌ولا ده‌بانچه‌یه ساو ناگریک ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ هدر کاتیک که بیستیان سوون (ویرزا)
 ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ بویان ده‌گورین به‌پیشکی تر ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ بو‌نمونه‌ی سراکه (به‌چاکی) به‌چهرن
 ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ به‌راستی حواهمه‌میشه رالی کار دروسته ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ وه‌نمونه‌ی
 باوه‌ریان هیا ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ و کاری چاکه‌یان کرد ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ له‌مه‌ولا ده‌بانچه‌یه
 جه‌مه‌ده‌خشی ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ که روویاره‌کان ده‌چس به‌زیر یاندها ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾
 ده‌میشه‌وه تپیدا به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ بویان هه‌به‌تپیدا هه‌سه‌رانی پاک و خاوین
 ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ وه‌ده‌بانچه‌یه‌زیر سیهری چرو به‌رده‌وامه‌وه ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ به‌راستی خرا
 هه‌رمانتان بی ده‌کات ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ به‌دانه‌وه‌ی گشت سپارده‌کان ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ بو‌خاوه‌ه‌کانین
 ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ وه‌کاتیت دادوهریشان کرد له‌بویان هه‌لکیدا ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ (خودا
 هه‌رمان ده‌کات) به‌ده‌ده‌حوکم بکه‌ن ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ به‌راستی حواهمه‌چاکی ناموز گاریتین
 ده‌کات ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ به‌راستی خواهمه‌میشه‌یه‌ری پناهه ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ نه‌ی
 که‌سائیک که باوه‌ریان هیاوه ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ گویرایه‌لی خوا و گویرایه‌لی پیغمه‌میرس
 ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ وه‌پاشایش گویرایه‌لی کار به‌دمسته (عاديله) کانی خویان س ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾
 جانه‌گهر دو به‌ره‌کیتان هه‌بو له‌شینکدا ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ نموه بیگیر به‌وه بو لای حوا و پیغمه‌میر
 ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ نه‌گهر نیوه باوه‌ریان هه‌به‌نه‌خوا ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ و به‌روزی دواپی ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾
 حیر ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾ وه‌ناکام و نه‌جانی چاکره ﴿وَلَا يَرْزُقُهَا﴾

﴿وَبَشِّرِ الصَّادِقِينَ﴾ و به یگومان نه‌گهر نیمه پتوستان بگردایه له‌سهریان ﴿يَقْتُلُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که به‌کتری بکوزن (واته باوه‌داران بی‌باورن بکوزن) ﴿وَيُخْرِجُوهُمْ مِنْ دِينِهِمْ﴾ یان له‌ماله‌کانتن ده‌ربچس ﴿مُضْمَرُونَ﴾ نه‌و یان به‌ده‌کرد ﴿لَا صِلَیَ بَیْنَهُمْ﴾ که میکیان به‌بیت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا﴾ و نه‌گهر به‌راستی شه‌وان کاریان بگردایه ﴿مَرْبُوعُونَ﴾ به‌پی شه‌ناموز گاریانه‌ی ده‌کران ﴿تَخْضَعُونَ﴾ نه‌ر ﴿نه‌وه‌باشتر سوو بویان﴾ و سه‌تیمه ﴿و ده‌دور اوتر دعیوون (له‌سهر نایینه‌که‌پان)﴾ ﴿وَلَا تَنْصَرِفُوا﴾ جا شه‌کانه بیگومان بمان ده‌بخشس ﴿مِنْ دِينِهِ﴾ له‌لایه‌ن خومانده‌وه ﴿تَجْرُ عَصِيدًا﴾ پده‌شتینکی گه‌وره ﴿و ده‌له‌سهر﴾ و ده‌ریموونیمان ده‌کردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بو‌رینگای راست ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و ده‌هر که‌سیک گو‌برایه‌لی خواو بیعه‌ده‌ر نکات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ جا نه‌وانه له‌گهل که‌سایینک ﴿نَحْمَدُكَ عَنَّهُمْ﴾ که‌خواه‌مرن و به‌هره‌ی (حزی) رشتووه به‌سهریاندان ﴿مِنْ سَبِيلٍ وَنَجِيهٍ يَفْقَهُ﴾ له‌بیعه‌ده‌ران و راستگویان ﴿وَشَهِيدٍ وَنَصِيحٍ﴾ و شه‌هیدان و پیاو‌چاکان ﴿وَحُجَّتٍ أُولَئِكَ رَمِيذٌ﴾ و نه‌وانه‌چ هاوره‌ی و هاوره‌ی چاکس ﴿وَلَا تَكُ الْفَصْلُ مِنْ أَشْهُ﴾ له‌ر هورل و به‌هره‌به‌مه‌له‌لایه‌ن خواو به‌به ﴿وَلَكِنْ يَكُفُّ عَنْهُمْ﴾ و ده‌به‌سه‌که‌خو‌ر دایه (به‌ده‌سوو شتینک) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که‌سایینک که‌باوه‌ران هیناوه ﴿خُذُوا حِزْبَكُمْ﴾ نا‌گادارین خوتان و ده‌گردد ﴿فَأَمْرٌ شَاقٌّ﴾ شه‌سا‌ناقم نا‌قم هیرش به‌رن (ده‌رچس سو‌جهاد) ﴿وَيُؤَيِّرُوا﴾ جهیٔ یان هه‌موو پنکه‌وه هیرش به‌رن (ده‌رچس بو‌جهاد) ﴿فَإِنْ مَكَرُكُمْ﴾ و ده‌بگومان له‌باوت‌ده‌به ﴿تُرْأَى﴾ که‌سی و به‌راستی خوی دوا‌ده‌خات ﴿وَأَسْبَغَ مَصِيبَةً﴾ جا نه‌گه‌ر تووشی به‌سهره‌تینکی خراب هانس ﴿فَلَا تَكُ مَصِيبَةً﴾ ده‌لبت به‌راستی خوا‌ه‌مرن و به‌هره‌ی رشت به‌سهرمدا ﴿وَلَا تَكُ مَصِيبَةً﴾ که‌له‌گهلیندا ناماده‌به‌مووم ﴿وَلَكِنْ تَكُ مَصِيبَةً﴾ و ده‌نه‌گهر تووشی هورل و به‌هره‌به‌که‌بوون له‌خواوه ﴿فَمِنْ دُونِ الْمَكْرِ﴾ و ده‌مردٔ بیگومان ده‌لبت و ده‌له‌هینان شه‌وه و شه‌وه‌یچ دوشایه‌تی به‌که‌به‌بوو بیت ﴿بِإِسْمِ اللَّهِ﴾ نه‌ی حور که‌له‌گهل نه‌واندا بو‌ومابه ﴿وَدَفْعُ عَصِيدَةٍ﴾ تا‌فارتینکی روز گه‌وره‌م بگردایه ﴿وَلَكِنْ يَكُ مَصِيبَةً﴾ که‌واته با‌جه‌مگیت له‌رینی خوا‌دا ﴿تَجْرُ عَصِيدًا﴾ که‌سایینک که‌زیانی دو‌بیا ده‌فروشن به‌قو‌ری دوا‌یی ﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ جا هه‌ر که‌سیک به‌جه‌مگیت له‌رینی خوا‌دا ﴿يَقْتُلُوا﴾ نه‌مه‌جا بکوزری (شه‌مه‌بیت) ﴿وَأَصْحَابُ﴾ یان رال بیت ﴿مَعَهُ قَتِيلٌ﴾ شه‌وه دواتر پی‌ده‌ده‌س ﴿أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ پده‌شتینکی گه‌وره ﴿

﴿وَمَا كُنَّا لَنُفْلِتَنَ فِي سَبِيلِنَا﴾ نعوه چیتانه (سه‌چ یانوریه‌ك) جهنگ ناكهن له‌پشاورى خواد
 ﴿وَأَمْتَعِبْنَاهُمْ مِنْ بَيْنِ وَأَمْتَعِبْنَاهُمْ﴾ و له‌پشاورى چموساوه‌كان له‌پشاوران و نانه‌تال و سداالان
 ﴿كُلِّدْنَاهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی كه‌ده‌لین ﴿وَمِنْ شَرِّحَصَمِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان پرگارمان كدى لهم
 شاره (مه‌هست پتی شاری مه‌ككه‌یه) ﴿تَحْرِيرُهُمْ﴾ كه‌خه‌لكه‌كه‌ی سته‌مكاران ﴿وَجَنَّاتٍ مِنْ بَنَاتٍ وَبِهَا﴾
 وه‌له‌لاپه‌ن حوته‌وه‌ پشته‌وبنكمان سۆ نه‌دی بهیه ﴿وَجَنَّاتٍ مِنْ بَنَاتٍ﴾ وه‌له‌لاپه‌ن حوته‌وه‌ نه‌دی بهیه
 بومان ﴿بَصِيرَةٍ﴾ یارمه‌تی ده‌ریك ﴿تَبَرُّهُمُوهُ﴾ نه‌وه‌ كه‌سه‌نه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿بَعَثْنَاهُمْ فِي سَبِيلِنَا﴾
 له‌پشاورى خواد ده‌جه‌نگین ﴿وَبِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی بۆ باومړن ﴿بَعَثْنَاهُمْ فِي سَبِيلِنَا﴾ له‌پشاورى
 باره‌وا (یان شه‌یتان) دا ده‌جه‌نگین ﴿بَعَثْنَاهُمْ فِي سَبِيلِنَا﴾ كه‌وانه‌ شه‌ریكه‌كه‌ له‌گه‌له‌ دوسته‌كانی شه‌یتاندا
 ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ كه‌سه‌نه‌ی كه‌سه‌نه‌ی پیلانی شه‌یتان همر لاواز سوره ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ له‌جه‌نگ
 نایب سه‌یری له‌وه‌ كه‌سه‌نه‌ت به‌كه‌دوه‌ كه‌پیان ووترا ﴿كُلُّهُنَّ يَبْكُنَّ﴾ ده‌ستان بگریه‌وه‌ (له‌جه‌نگ
 و كوشسار) ﴿وَبِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ و بویژ بگه‌ن ﴿وَهُنَّ يَبْكُنَّ﴾ وه‌كه‌ات سده‌ن ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾
 كه‌چی كاتیت جه‌نگیان له‌سه‌ر پنیوست كرا ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ ده‌دوخته‌یه ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ ده‌دوخته‌یه
 له‌خه‌لكی ده‌ترسان ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ وه‌كه‌ترسان له‌خودا ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ بگوه‌ ریاتریش ده‌ترسان
 ﴿وَقَالُوا رَبِّ﴾ ده‌پیان ووت نه‌ی په‌روه‌ردگاری نیمه ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ بۆچی جه‌نگت له‌سیرمان
 پنیوست كرده‌وه ﴿وَقَالُوا رَبِّ﴾ خورگه‌ دوات ده‌خستین (له‌جه‌نگ كرده‌ن) بو‌ماوه‌یه‌کی
 كه‌م ﴿فَلَمَّا شَهِدْنَا﴾ بلی خوشی و له‌ره‌تی دوبارور كه‌مه ﴿وَقَالُوا رَبِّ﴾ و پورزی دواپی باشتره
 ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ بۆ كه‌سه‌یت نه‌خواه‌ترسیت ﴿وَقَالُوا رَبِّ﴾ وه‌سته‌متان لی ماکریست به‌(نه‌ده‌ره‌ی)
 نالی ماو‌كه‌ خورمابه‌ك ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ له‌هه‌رشو‌یبتك مس ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ مردن پیکر ده‌گات
 ﴿وَقَالُوا رَبِّ﴾ باله‌ماو‌ته‌لا و كوشکی به‌رو قاپه‌شداین ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ وه‌له‌گه‌ر (باپا‌كان)
 خوشی و چا‌كه‌هاته‌رییان ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ ده‌لین نه‌مه‌له‌لاپه‌ن خواوه‌یه ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾
 وه‌ته‌گه‌ر توشی ما‌خوشی و خرابه‌یه‌كه‌هاتن ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ ده‌لین نه‌مه‌له‌لاپه‌ن تۆوه‌یه‌ (له‌ی
 مو‌حه‌مه‌د ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ ﴿فَلَمَّا شَهِدْنَا﴾ بلی هه‌مووی له‌لاپه‌ن خواوه‌یه ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ نه‌وه‌ نه‌وه‌ خه‌لكه‌
 چمی یانه‌ه ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ وه‌كه‌له‌ هیچ قسه‌به‌كه‌تی به‌گه‌ن وایه ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾
 له‌هه‌ر چا‌كه‌یه‌كه‌ت توشی بو‌وه‌ نه‌وه‌ له‌خواوه‌یه ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ وه‌هه‌ر خرابه‌یه‌كه‌ت توشی
 سور ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ نه‌وه‌ له‌خونه‌وه‌یه ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾ و نیمه‌ تومان ساردوه‌ به‌په‌نجه‌مه‌ر
 بو‌خه‌لكی ﴿وَقَالُوا رَبِّ﴾ وه‌خوا به‌سه‌شامتی نه‌وه‌ بلامت ﴿بِئْسَ الْكُرْسِيُّ﴾

«من یطع الرسول» هەر که‌سێک گوزرایه‌لی پیغمبر ﷺ سکات «فطاع الله» نه‌وه به‌راستی
 گوزرایه‌لی خوای کردوو «ومن یؤی» هەر که‌سێکیش پشت هه‌لیکات «فما اؤسک» نه‌وه نیمه
 تۆمان به‌وانه به‌کردوو «علیه‌ حط» به‌چاودیز و پاریزه به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وینقوون صدقه﴾
 (دوویره‌کان) ده‌لیس گوزرایه‌لیس (مل که‌ج و قهرمانه‌رداریس) «ورسؤ من یحک» به‌لام کاتیک
 له‌لای تۆده‌ر چوون «بصدقه‌ منه» کۆمه‌لیک له‌وان شو وه‌که‌نه‌وه به‌پیلان گیران (له‌موسلمانان)
 «عیر یؤی یقو» به‌پنجه‌وانه‌ی که‌کاتی تو «وَأَقْبَلْ یُکَلِّبُ مِشْیُو» وه‌خواه به‌ووسیت نه‌و (پیلانانه‌ی)
 شه‌ر کردویه «وینقرض عه‌د» که‌واته واریان لی یته «ووعض علی الله» و پشت به‌خوا به‌سته
 «ومکلی بالله وکیلا» خوا به‌سه‌ پشتیوانت بی ﴿عَلَّامُ الْغُیُوبِ﴾ نه‌وه به‌ووسیر باکه‌نه‌وه
 له‌قورئان؟ «وَالْوَکَلَانِ مِنْ عِندِ رَبِّهِ» خو نه‌گه‌ر له‌لایه‌ن که‌سێکی تیره‌وه بوایه جگه‌له‌ خوا
 «ویندویه» ینگومان ده‌یاییسی نیایه‌دا «حَسْبُکُمْ خِزْرٌ» جیاواریس رۆر ﴿وَرَسَدٌ مِّنْکُمْ﴾ وه
 کاتیک هه‌رالیگه‌ر پی سکات «مِن لَّدُنْی» ده‌رباره‌ی ئاسایش و هیصایه‌نی (بیوانتان) «وَنُحِیو»
 یان له‌باره‌ی تیره‌وه «ذُنُوبُهُ» بلاوی ده‌که‌نه‌وه «وَوَرْدُ رِیْقِی نَزِیْرٌ» به‌لام نه‌گه‌ر به‌یگه‌ر به‌نه‌وه
 یقو لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ «وَرَدُّی لَّدُنْی سَهْلٌ» و یو لای کار به‌ده‌ستانی خویان «عَمَّ یَتَشَفَّعُ لَکُمُ
 مِنْهُ» نه‌وه نه‌وانه‌ی راستی هه‌واله‌کان ده‌رده‌هێش ده‌ران هه‌واله‌که‌ (راسته‌یان درویه) «وَوَلَّ قَعْسُ اللَّهِ
 عَمَّ یَتَشَفَّعُ لَکُمُ» وه نه‌گه‌ر چاکه‌و به‌ره‌یسی خوا به‌بوایه به‌رامبه‌ر به‌نیوه «وَأَسْأَلُکُمْ تَشْفِی» لا
 قیلا ینگومان شونش شه‌تان ده‌که‌وتس که‌میکتان به‌ییت ﴿وَعَبْرٌ سَبِیْرٌ﴾ (که‌ی موحه‌مه‌د
 ﷺ) له‌پشاورى خوا دا به‌هه‌گی «لَا تُکَلِّفُ الْفَکْرَ» تۆ ته‌به‌انه‌رکی خوت لی درا گراوه (یا بو ته‌نها
 نه‌رکی خوت له‌سهره) «وَحَرِیْیْنِ نَزِیْرِیْنِ» هانی بر واداریش ده‌ (مو حیه‌د) «عَسَى لَکُمُ» نو میده
 خوا «أَنْ یَّکَلِّفَکُمْ نَزِیْرٌ سَکَرٌ» به‌رگه‌ری هیری یقو جاوه‌ران سکات «وَأَنْ تَشْدُ بِأَنْ» وه خوا
 به‌هیر تیره «وَأَنْ تَشْدُ بِکَیْلًا» و تۆله‌ی به‌نیس تیره ﴿مِنْ شَعْرِ شَعْرَةٍ حَسَّهٖ﴾ هەر که‌سی تکه‌یه‌کی
 چاکه‌ سکات «یَعْطُوهَ صَدَقَتِمْ» به‌شیکلی له‌ (پاداشتی) نه‌و چاکه‌یه‌ بو هه‌یه «وَمِنْ شَعْرِ شَعْرَةٍ
 سَبْعَةُ» وه هەر که‌سی تکه‌یه‌کی خراپه‌ سکات «یُکَلِّفُکُمْ سَهْلٌ» نه‌وش به‌شیکلی ده‌ییت له‌ (سرای)
 نه‌و خراپه‌یه «وَأَنْ تَشْدُ» وه خوا هه‌میشه «عَلَّی شَیْءٌ مُّبِیْنٌ» به‌سه‌ر هه‌موو شیکدا به‌توایه (چاودیره)
 ﴿وَدُخَانِمْ یَحْبِرُ﴾ هەر کاتیک سلا و نکتان لی کرا «وَحِیْوُ یَحْسِنُ» نه‌وه به‌چاکتر له‌ر سلاوه
 سلا و نکه‌نه‌وه (لیان) «أَوْدُودُ» یان وه‌کو خوی به‌سته‌نه‌وه «بِأَنْ تَشْدُ عَلَّی شَیْءٍ خَبِیْثٍ» ینگومان
 خوا هه‌میشه به‌ر سار چاودیره به‌سه‌ر هه‌موو شیکدا ﴿

﴿لَا حَيْرَ فِي حَكْمِهِمْ نَحْنُ هُمْ﴾ هیچ چاکه یمنک می یه له ورورده ی چپو سر نه کرده کانیان ده ﴿لَا مَن﴾
 مریضده (مغزوی) ﴿مه گه ره کینک هه مان نکات به مال به خشین له ریتی خوادایان قدر مانکردن به
 چاکه﴾ ﴿وَصَدِيقٌ نَّجَسٌ﴾ یان چاککردنی نتوان خه لکی ﴿وَمَنْ يَقْنَطُ دَنَّهُ﴾ جا هدر که سینگ نه وه
 نکات ﴿تَبِعْ عَصَابَتَهُ﴾ به یاری بر مراره مدی خوا ﴿مَنْ يُوْبِيهِ﴾ نه وه له داهانوود، پس دمه خشین
 ﴿أَخْرَجْنَاهُ﴾ پاداشتی ورور گه وره ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ وه هدر که سینگ دزایدنی بیهه مهر ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾
 نکات ﴿مَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ پاش نه وه ی که یاری راستی سو پروو بوویده وه ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾
 سیمی شومیس ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ مرکه ونش بیجگه له ریگای سرواداران ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ پرووی
 ورده گیریس بوئه و پیساره ی که مدلی بزار دووه ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ و ده به به به دورح ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾
 نصیر ﴿نَای ج پاشه روزیکی خرابه﴾ ﴿نَای ج پاشه روزیکی خرابه﴾ به راستی خو خوش نایت ﴿نَای ج پاشه روزیکی خرابه﴾
 به ﴿له وه ی که هاوه لسی بو دایرنش﴾ ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ به لام جگه له وه هدر چی نیت لی ی خوش
 ده نیت ﴿سینگ﴾ له هدر که سینگ که (خوا) یه ریت ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ وه هدر که سینگ هاوه ن بو
 خواداییت ﴿مَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ نه وه به راستی گو مرایووه به گو مرایوونکی دورور له راستی
 ﴿مَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ جگه له خوا مر او هاوار ماکه (نایه رس جگه له خور) ﴿لَا نَتَّ﴾ نه بها
 له چه نه (بتیکی نولیرای) مینه به نیت (وه لات و مه مات و هور) ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ لا شیع مهره
 وه نایه رستی جگه له شه پتانی یاخی و سهر کش به یی ﴿مَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ که خوا به لری می کر دووه
 ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ وه (شه پتان) و وتوویدی سوندیت هه له به یزیم (به به مدی غوم) ﴿مَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾
 له به نه کانت د ﴿نَصِيبٌ مَعْرُوفٌ﴾ به شیکی دیاری کراو ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ سوندیت گو مرایان
 ده که م ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ و به ناوات و خدیالی دروینه سهر گه میان ده که م ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾
 لا نهم ﴿وه هه مانیان پی ددهم جاینگومان نه واتیش گونجگه ی تازه له کان دهرن (له سهر دمی
 به دمیده هه و و شتریک بیتج سکی مکر دایه گویان دهری و له سهر خویان هه رام ده کرد) ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾
 وه هه مانیان پی ددهم ﴿مَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ نه وسه نه واتیش دروست کراوی خو ده گورن
 ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ و هه که سیف شه پتان نکات به دوستی خوی بیجگه له خوا
 ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا نَجِسًا﴾ نه وه بینگومان ریانی لی که وتوو به ریانیکی دیار و ناشکر ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾
 رنمیه ﴿شه پتان﴾ به لییان پی ددهات و ناوات و نو میدیان ده خاتمه ر ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ لا
 غرور ﴿دلپاس شه پتان هیچ به لیتکیان پی مادات جگه له خه له ماندن به نیت ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾
 حاتم ﴿نه وانه شوین و جینگه یان دورخه﴾ ﴿وَمَنْ يَشْفِ تَرْسُوهَ﴾ و هیچ شومیس پر کردن و
 لادانیان دمهست ناکه ونش لی ی ﴿

﴿وَبِئْسَ مَرْذَلًا﴾ و نه‌گه‌ر ناهمه‌تسك ﴿خَفَّ﴾ ترسا ﴿مِنْ عَذَابٍ نَّشُورًا﴾ له‌گسوی بی‌سده‌ی بی‌پشت مه‌لک‌ردسی می‌زده‌کدی ﴿عَلَّاجُ غَيْبٍ﴾ نه‌وه‌مه‌ر دوو‌کیان هیچ‌گو‌ماهیکیان له‌سدر بی‌به‌﴿أَنْ يُصِيبَ سَهْمًا صَحْبًا﴾ که‌ناشته‌وابه‌کی چاک، نکدن له‌بیوان خو‌ماندا ﴿وَأَصْبَحَ حَيْرًا﴾ مه‌ر ناشته‌وابی و یه‌ك که‌ونن چاک‌ره‌ ﴿وَأُحْصِرَبَ الْأَنْفُسُ شَيْخًا﴾ مه‌ر چه‌نده‌چروکی و ره‌ریلی تیکه‌لاوی ده‌رونه‌کان کراوه‌ ﴿وَبِئْسَ نُحْسُوًّا وَشَوْا﴾ و نه‌گه‌ر چاکه‌کار و پاریر کارس ﴿وَبِئْسَ لَكَ دَلِيلًا﴾ نه‌وه‌دلپاس به‌راستی خوا‌ه‌میشه‌ ﴿يَا أَتَقْمَلُونَ حَبْرًا﴾ به‌تا‌گایه‌له‌وه‌ی که‌ده‌یکدن ﴿وَبِئْسَ سَعْيًا لَّعَدُوًّا﴾ نه‌وه‌هر گیز ناتوانن داد‌به‌رو‌هرین ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ له‌بیوان ره‌کانتان دا ﴿وَتَوَخَّرْتُمُوهَا﴾ مه‌ر چه‌نده‌سوور بی‌(مه‌ول بدن) ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا هَذَا حَبْلًا﴾ جا‌که‌واته‌به‌ته‌واوی حوا‌ر مه‌بنه‌وه‌(له‌هاوسه‌ری به‌کیکیان) ﴿فَتَرْوَاهَا كَسْفًا﴾ به‌وه‌ق‌سده‌وار به‌نن له‌وی ترپان و ه‌ك مه‌له‌سترا و (به‌نه‌وه‌به‌میردی مه‌یست به‌به‌ره‌لاش کرایت و نه‌لاق درا‌یست) ﴿وَبِئْسَ عَصَا وَشَوْا﴾ و نه‌گه‌ر بسدرتی و پاریر کارس ﴿وَبِئْسَ لَكَ دَلِيلًا﴾ نه‌وه‌به‌راستی خوا‌ه‌میشه‌لیسورده‌ی می‌به‌ره‌بانه‌ ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ و نه‌گه‌ر لیک جیا‌بو‌نه‌وه‌به‌رو‌هر دگر مه‌ریه‌ک‌ه‌یان (له‌وی تر) بی‌بار و بی‌یستی به‌ره‌حمی خوی ﴿وَكَلَّامًا﴾ و نه‌خوا‌ه‌میشه‌﴿وَبِئْسَ حَكِيمًا﴾ به‌هره‌فراون و کاردرسته‌ ﴿وَلَهُ مَلَأَ سَمُوتَ رَمَادٍ﴾ و نه‌سو‌خوا‌به‌هرچی له‌تاسمانه‌کان و ره‌ری دایه‌ ﴿وَلَهُ وَضِئًا﴾ سو‌ند به‌خوا‌به‌راستی نیمه‌ناموز‌گاریمان کردوون ﴿وَلَهُ زُلْفًا﴾ نه‌وانه‌ی که‌نامه‌بان پیدراوه‌ ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ له‌پیشر نیوده‌دا ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ مه‌رو‌ه‌ف نیوده‌ش ﴿أَتَقُولُ لَكَ﴾ که‌له‌خوا‌به‌ترس ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ و نه‌گه‌ر بی‌باوم‌بی‌ ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ نه‌وه‌به‌راستی مه‌ر هی‌خوا‌به‌هرچی له‌تاسمانه‌کان و ره‌ری دایه‌ ﴿وَكَلَّامًا﴾ و نه‌خوا‌به‌سه‌بی‌حمیه‌ ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ مه‌میشه‌ده‌وله‌مه‌بدو سو‌پاس کراوه‌ ﴿وَلَهُ مَلَأَ سَمُوتَ رَمَادٍ﴾ و نه‌مه‌بو‌خوا‌به‌مولکی نه‌وه‌هرچی له‌تاسمانه‌کان و ره‌ری دایه‌ ﴿وَكَلَّامًا﴾ ته‌ما‌خوا‌به‌سه‌بی‌سپرا و چار‌دیر بیت ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ له‌گه‌ر حوا‌به‌یست ماتانه‌لیت و له‌ماوتان دعبات ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ له‌ی خه‌ل‌کینه‌ ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ و نه‌دسته‌یه‌کی تر ده‌یست ﴿وَكَلَّامًا﴾ و نه‌خوا‌به‌ره‌ده‌م به‌سدر له‌وده‌دا به‌تو‌دایه‌ ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ مه‌ر که‌میست پاداشتی دوسای ده‌یست ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ نه‌وه‌لا‌ی خوا‌به‌ ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ پاداشتی دویا و دو‌روژ ﴿وَكَلَّامًا﴾ به‌سبب‌نمیر ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾ و نه‌مه‌میشه‌خوا‌به‌به‌ری بینایه‌ ﴿وَبِئْسَ لَكُمْ دَلِيلًا﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ نئی که ساینک که با ورتان هیتاوه ﴿كُلُّهُمَّ يَنْتَسِبُ﴾ به در دهم رور دادگه ریس
 ﴿شَهَدَاءُ اللَّهِ﴾ له بهر حواشایه تی بدم ﴿وَرَوْعٌ تَقِيكَ﴾ باشایه تی به که دژ به خوشان بیت ﴿أَوْ تَوْبَتِ﴾
 یان دژی باوک و دایک ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ و دژی حرمه بریکه کاسان (بیت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ نه گهر
 (شایه تی له بهر در اوه که) دوا له ممد بیت یان هه ژار (شایه تی به که ههر بدم) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ چونکه
 خوابه وان له پیشتره (و قدر انجیان چاکتر دمرانیت) ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ که واته شویس نار و و مه که و
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ بو نه و دی له هق لانه دهن ﴿وَرَوْعٌ تَقِيكَ﴾ وه نه گهر (شایه تی به که) پیچه واته بدم یان
 به بدم و گویی به دمی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ نه و به راسی خوا هه میشه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ به کاره کانتان
 ناگداره ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ مَوْءَاظُكَ و رَسُوْلُهُ نئی که ساینک که با ورتان هیتاوه به در دهم رور له بهر
 با ورتان به خودا و پیچه به ره که ی ﴿وَرَوْعٌ تَقِيكَ﴾ و به و قورنانه ی مار دو و به تیبه خور و وه،
 بق پیچه به ره که ی ﴿وَرَوْعٌ تَقِيكَ﴾ س من فیل ﴿وَهْ يَدُو كِتَابَهُشْ﴾ که پیشتر مار دو و به تیبه خواره وه
 ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ وه ههر که ساینک بی با ورتان بیت به خوا (و میشه تیبه) ﴿وَهْ يَدُو كِتَابَهُشْ﴾ و به فرشته کانی ﴿وَكَلَّمَهُ﴾
 و رَسُوْلُهُ ﴿وَهْ يَدُو كِتَابَهُشْ﴾ و به کتیه کس و پیچه به ره که ی ﴿وَرَوْعٌ تَقِيكَ﴾ وه به دژی دوا بی ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ نه وه
 به راستی گومرا بو وه به گومرا بی به کی رور دور (له راسی) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ یی گومان نه وانه ی
 بر و یان هیتاوه ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ پاشان یی با ورتان بو و به ته وه ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ دواتر با ورتان هیتاوه ﴿وَدَّافِرِينَ﴾
 نه و ساین با ورتان بو و به ته وه ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ پاشان له یی بر و بی دار یادتر رو چوون ﴿وَدَّافِرِينَ﴾
 بهم ﴿خو ههر گیر لیان خوش نایت﴾ و لایته به سلا ﴿وَهْ يَدُو كِتَابَهُشْ﴾ و به یسای بیان داکات بز رنگای راست
 ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ موزده بده به دور و وه کان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ به و به یک به راستی سرایه کی
 به در ریان بز هیه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ نه وانه ی که بی با ورتان به در دست و
 خوشه و یستی خویان دانه یس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ بیجگه له ایمانداران ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾
 نابا به ته مان سه ره ریان لای نه وانه ی دمس که وی؟ (نوجو بیکی هه له یه) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾
 چونکه به راستی سه ره ریان مالا دمیستی هه موی مو خوابه ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ و به یی گومان
 خوا مار دو و به تیبه خواره وه بونان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ له قورنانه ی ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ ههر کانتان
 بیستان نایه به کانی (به لگه کانی) خوا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ بر و یان بی ماکریت ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ و گالته یان بی
 ده کربیت ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ نه وه دامیش له گه لایاندا (له گه لایانده ی گالته به نایه ته کی خودا
 ده که ی) ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ نه و به سینه با ورتان سینه سینه وه (و یاسه که ده گورن) ﴿وَدَّافِرِينَ﴾
 به گومان نه گهر دانشش له گه لایاندا (و هار به شان بکه ی) نه وه لیویش وه لایانده ی
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ به راستی خوا کز که موی ﴿وَدَّافِرِينَ﴾ دور و وه کان و بی با ورتان کانیسه
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾ به تیکر له دور خدا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، مَوْءَاظُكَ﴾

﴿مِنْ يَرْصُدُ بَكَ﴾ (دو پرووه‌کان) نه‌وانه‌ی چاوهر و انی (سهر نه‌حامی) نپوه ده‌کهن ﴿بِیْنِ نَارٍ
 حَرِّ﴾ جانه‌گهر بز نپوه بوو ﴿وَلَا يَمْلِكُ﴾ سهر کموس له‌لای خواوه ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ ده‌لیس
 مه‌گهر نیمه ده‌گهل نپوه به‌ووس ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ به‌لام نه‌گهر سی بر وایت
 به‌شیکین (به‌سهر که‌وتن) به‌بوو ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ نه‌لیس نایا نیمه رالمس به‌کر دن به‌سهر
 نه‌وان ده ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ و نپوه مان به‌پار است له‌نمانداران ﴿كَهَاتِهِ نَشْعَانُ مَدَن﴾ ﴿وَلَا يَنْفَعُ
 مَعْذَرَتُهُ﴾ ح‌حواله‌روزی دوا پیدا بر یاری به‌کجاری ده‌دات له‌بیواناندا ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾
 سهر باحات (له‌م جبهانه‌دا) و دروست به‌باوهر داران ملکچ و سهر شسوری بی‌اوهران بی و حوکمی
 نه‌وان جی به‌جی بکه‌ن ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ به‌راستی دو پرووه‌کان ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ ده‌یبه‌وینت
 خوا به‌له‌تین ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ که‌چی (له‌به‌رامهر دا) خوا خه‌له‌نپه‌ری نه‌وانه و سهر و فیله‌کانین
 پروچه‌ن ده‌کاته‌وه ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ هر کاتیکش همستی بو یوز ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ به‌ده‌م‌لی
 و سستی هه‌لده‌ستن ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ روپامایی مو خه‌لکی نه‌کهن ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ وه‌یادی خوا
 ماکهن که‌میک به‌یت ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ دو و دل و دل راو کیانه‌له‌یون (کوسر و باوهر) دا
 ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ به‌لای بر واداران ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ وه‌له‌لای بی باوهران ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ وه‌هر که‌سیت
 خوا گومر ای بکات ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ نه‌وه هر گیر به‌گه‌به‌کی راستی مو مادورینه‌وه (بیگه‌به‌یت
 به‌به‌ست) ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌بر و اتان هیناوه ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾
 بی بر واکان مه‌که‌به‌دزستی خومان ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ له‌سری نمانداران ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾
 نایا (به‌م کاره) ده‌نه‌وینت میدن به‌خوا ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ به‌لکه‌به‌کی روون له‌دزی خوتان
 ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ (بابران) به‌راستی دو پرووه‌کان ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ له‌خانه و نه‌دلی
 هره زیر و هی ناگردان ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ وه‌هر گیر بر گار که‌ریکت بو نه‌وان ده‌ست ماکه‌وینت ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ جگه‌له‌وانه‌ی که‌نموبه‌ده‌کهن ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ و خویان چاک ده‌کهن ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾
 به‌نه‌و ده‌ست ده‌گرن به‌(نایی) خواوه ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ و نایینه‌که‌یان پاک و خورین ده‌کهن
 یوز خو ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ جانه‌وانه‌ی (ی نه‌و مهر جانه‌یان به‌جی هینا) له‌گهن نمانداراندا ده‌ین
 و سوس بر له‌خومیس ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ یگومان له‌داهاتو و دا خوا دبه‌خشیت به‌نمانداران ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾
 پاداشتیکی روز گه‌وره ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ نایا خواج نیشیکی هه‌به‌به‌سرادانتان
 ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ نه‌گهر سوپاسی بکه‌ن ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾ وه‌باوهری بی بیتن ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾
 وه‌خوا همیشه سوپاسگوراری به‌نه‌چاکه‌کانه‌تی و رانابه‌پیان ﴿وَلَا يَنْفَعُ مَعْذَرَتُهُ﴾

﴿وَدِّیْٓنَ کُفْرًا ۚ وَهٖٓ تَوَّانَیْ بِرَوَّایَاں مَہِیَّتَا ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ وَهٖٓ ثَابِتَہٗ کَاسِی لِّیَمَدِیَاں بِہٖ دَرَرِ
 دَانَمَا ۚ وَیَیْثَ صَیْخَ ۚ اَحْجِیْمَ ۚ تَوَّانَہٗ هَاوِیْیَ نَاکَرِی دُورَ خَیْٓسَ ۚ اَیْٓیَہٗ یَدِیْٓسَ ۚ وَهٖٓ
 تَوَّانَیْ تَوَّانَیْ بِرَوَّانَیْ هِنَاوِہٗ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ یَا دِیْ چَاکَہٗ وَبَہٗرَہٗی خَوَا بَکَہٗ دَہٗرَہٗ
 بِہٖ سَہٗرَتَاہٗوِہٗ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ کَاتِیْثَ کُزْمَہٗ لَیْثَ یَا رِیَاں کَرَدَ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ کَہٗ دَہٗسَتَ
 دَرِیْزَ بَکَہٗ بَوَّانَ ۚ وَہٖٓ یَدِیْہٗ عَیْٓسَ ۚ خَوَا یَیْشَ بِہٖرَگَرِی دَہٗسَتَ دَرِیْزِی تَوَّانِیْ لَیْکَرَدَنَ ۚ وَہٖٓ
 اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ وَہٖٓ لَہٗ خَوَا تَقَرَّسَ ۚ وَہٖٓ یَدِیْہٗ عَیْٓسَ ۚ وَہٖٓ مَیْٓرَ وَادَارِیْ ہَدِیْثَ بِہٖ خَوَا سَہٗسَتَرِ ۚ
 وَہٖٓ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ سَوِیْدَ بِہٖ خَوَا بِہٖ رَاسَیْ خَوَا بِہٖ یَمَانِیْ بِہٖ ہَیْزِی وَہٖرَگَرِی لَہٗ دَہٗوِی
 نِیْسَرَاہِیْلَ ۚ وَہٖٓ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ وَہٖٓ لَہٗ دَہٗاں ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ دَوَّانَہٗ چَاوَدِیْرَ ۚ وَہٖٓ
 اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ وَہٖٓ خَوَا دَہٗرَہٗوِی ۚ وَہٖٓ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ یِیْگَومَاں مَں لَہٗ گَہٗ لَٹَاہٗ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ سَوِیْدَ
 بِہٖ خَوَا لَہٗ گَہٗرَ بِہٖرَ وِیْیَکِی بَوِیْزَ بِہٖ جِی ہَیْیَنَ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ وَہٖٓ کَاثَ بَدَہٗنَ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ
 وَہٖٓ بَاوِہٖرَ بِہٖیْشَ بِہٖ مِیْرَاوِہٗ کَاہٗ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ وَہٖٓ یَا رَہٗمَدِیَاں بَدَہٗنَ وَہٖیْرِیَاں بِگَرِی ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ
 وَہٖٓ تَہٗرَرَ بَدَہٗنَ بِہٖ (بَہٗدَہٗ کَاسِی) خَوَا وَخَیْرِیَاں بِہٖیْ بَکَہٗنَ ۚ وَہٖٓ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ بِہٖ قَہٗرَرَدَاں وَخَیْرِیْکِی جَوَں
 وَچَاکَ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ تَوَّانَہٗ یِیْگَومَاں گَوَّیَاں وَخَہٗرَہٗ کَاہٗنَاں لَہٗ سَہٗرَہٗوِہٗ ۚ وَہٖٓ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ
 وَہٖٓ لَہٗ تَاہٗنَ خَہٗمَہٗ بِہٖ ہَہٗ شَاہِیْثَ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ وَہٖٓ کَہٗرَہٗ ہَاہٗرَہٗ کَں دِیْیَنَ وَہٖچَں بِہٗ یَہٗرِیَاں دَا
 اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ تَہٗمَچَا لَہٗ ہَاہٗشَ تَوَّانَہٗ مَہٗرَچَ وَہٖ یَمَانِہٗ ہَدِیْکَہٗ مَں لَہٗ تَوَّانَہٗ یِیْ بِرَوَّانِیْ
 اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ تَوَّانَہٗ یِیْگَومَاں وَہٖ گَاہٗی رَاسَیْیَ وَہٖں کَرَدَوِہٗ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ تَہٗمَچَا لَہٗ ہَاہٗشَ
 تَوَّانَہٗ ہَدِیْ (ہَاہٗشَ گَہٗرَ بَوِیْہٗوِہٗ) ہَہٗلَوِہٗ شَاہِیْہٗوِہٗیَاں بَوِیْہٗ یَمَانِہٗ کَہٗیَاں ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ ہَدِیْکَہٗ لَہٗ
 کَرَدَنَ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ وَہٖٓ دَہٗلَہٗ کَاہٗیَاں نَہٗاں گِیْرَا بِہٖ دِیْکِی رَہٗقَ وَوَرِیْثَ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ
 وَہٖٓ تَوَّانَہٗ وَہٖرَہٗوِہٗی خَوَا لَہٗ دَہٗہٗنَ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ لَہٗ شَوِیْدَ کَاسِی خَوِی ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ
 بِہٖ ۚ وَہٖٓ تَہٗیْیَرِیَاں کَرَدَ بِہٖ شِیْکِی رَوَّانَہٗوِی کَہٗ نَاہٗوِزَ گَاہٗی کَرَاہٗوِی یِیْ ۚ وَہٖٓ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ یِیْ کَوَّانِیْ
 وَدَوَاہَاتِیْ (بَہٗرَ دَہٗوَاہٗ) ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ تَاگَا دَاہٗرَ تَہٗیْ بِہٖ سَہٗرَ مَیْپَاکِی وَکَرَدَہٗوِی مَیْپَاکِیَاں دَہٗوِہٗ
 (وِیْہٗرَدَہٗوِہٗ مَہٗرِیْکِی عَہٗرَ وَہٖلَ وَہٖپَاکِی) ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ مَہٗگَہٗرَ کَہٗ مِیْثَ لَہٗ دَہٗاں تَہٗیْثَ (کَہٗ تَہٗمَہٗ
 پَہٗشَیَاں مَں یَہٗ) ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ جَاہٗیورَہٗ لَہٗاں وَچَاوِہٗوِی مَکَہٗ ۚ اَصْحٰوْٓ سَیِّٓسَ ۚ تَہٗمَچَا لَہٗ ہَاہٗشَ
 مَہٗرَاسَیْ خَوَا چَاکَہٗ کَہٗ رَاہٗی خَوَیْشَ دَہٗوِیثَ ۚ

﴿مَنْ جُنِيَ عَنْهُ لَهْوٌ مُّذْمُومٌ (يَكْلَهُ) تَاسِئًا مَّا سَكَّرَا﴾ ﴿صَبْرٌ جَدِيدٌ﴾ ﴿يَتَوَسَّطُ﴾
 كُود لَهْوُ رِيهَوِي نِيَسْرَائِيلَ ﴿يَكْلَهُ﴾ كَمِيگُومَان بَرِيَار نَعْمِيه ﴿مَنْ جُنِيَ عَنْهُ﴾ تَوَهِي نَهْيَا كَدَسِيك
 مَكُوزُنَتِ ﴿يَتَوَسَّطُ﴾ لَهْوَلَهِي كَمِيگِي كُوزَاوَا نَهِيَتِ ﴿يَكْلَهُ﴾ بَان تَوَلَهِي خَرَبَه
 كَارِي وَ نَازَاوَه مَبْعُوه لَهْوَر رَهْوِي دَا ﴿يَكْلَهُ﴾ مَرَجَمٌ ﴿تَوَه﴾ وَكْ تَوَهْوَابِه هَمُور
 خَه لَكِي كُوشِيَتِ ﴿يَكْلَهُ﴾ تَوَهشِي تَاوَسَك رَرگَار كَات لَه كُوزَرَان ﴿يَكْلَهُ﴾ خَرَبَه
 حَبِيصٌ ﴿تَوَه وَكْ تَوَهْوَابِه هَمُور تَادَمِي رَرگَار كَرْدِيَت وَ رِيهَوِي كَرْدِيَه وَ﴾ مَدَحَه نَهْدَه
 بَابِدَه ﴿سَوِيَد بَه خَوَا يِيگُومَان، پِيه مَبْعُوه كَسَمَان هَان بُولَايَان بَه بِلَكِي رَوِيه كَانَه وَ﴾
 مَكْشَر مَهْمُ مَدَدَه ﴿كَه چِي لَه بَاش تَوَه رُزُرِيك لَهْوَانَه﴾ ﴿يَكْلَهُ﴾ مَشْرُوعَه ﴿رِيهَه
 رَهْوِيَان كُود لَه رَهْوِيَا﴾ ﴿يَكْلَهُ﴾ بَه رَاسَتِي تَوَلَهِي تَوَانَهِي ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه ﴿كَه
 جَهَنگ وَ دُوزْمَايَهشِي تَه كَه لَه گَهَل خَوَاو پِيه مَبْعُوه كَهِي دَا﴾ ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه ﴿وَه هَمُول
 تَه دَه لَه رَهْوِيَا خَرَابَه بِلَاوِيكَه مَه وَ﴾ ﴿يَكْلَهُ﴾ (تَوَه تَوَلَهِيَان) تَوَهِيه مَكُوزِيں ﴿يَكْلَهُ﴾
 پَا هَلُوَسَرِيں بَدَار ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه ﴿بَان دَه سَت وَ قَاچِيَان بَر دَرِيَت﴾ ﴿يَكْلَهُ﴾
 بَه پِيچَه وَنَه وَ (رَاسَت وَ چَه پ) ﴿يَكْلَهُ﴾ بَان دُور بَحْرِيَه وَ لَه وُولاتِ ﴿يَكْلَهُ﴾
 مَدَحَه مَبْعُوه ﴿تَوَه رَهْوِيں وَ نَاسِر وَ بَر دِيَانَه لَه جِيهَانَد﴾ ﴿يَكْلَهُ﴾ لَه دُور رُزُرِيشَا
 بُوِيَان هَه يَه ﴿يَكْلَهُ﴾ سَرَايَه كِي گَه وَرَه ﴿يَكْلَهُ﴾ رَهْوِيَه ﴿يَكْلَهُ﴾ يِيه گَهَل رَهْوِيَه
 كُود وَرَه ﴿يَكْلَهُ﴾ لَه پِيَش تَوَهِي دَه سَلَاتَنَان بِيَت بَه سَهْرِيَانَد ﴿يَكْلَهُ﴾ تَا بَرَان
 ﴿يَكْلَهُ﴾ كَه بَه رَاسَتِي خَوَالِي بُوْر دِي مِيهْر مَبَانَه ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه ﴿تَوَه تَوَلَهِي
 بَر وَاثَان هِيَتَاوَه﴾ ﴿يَكْلَهُ﴾ لَه خَوَابَشَرَس ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه ﴿مَكْشَر بِيَه دَوَاي هَمُور هُكَارِيكَا
 كَه رِيكْتَان مَحَانَه وَ لَه خَوَا﴾ ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه ﴿وَمَنْ مَكُوش وَ خَه مَات بَكَه لَه رِيگَهِي خَوَا
 مَدَحَه مَبْعُوه ﴿بَه نُو مِيْدِي رَرگَار بُونَتَان﴾ ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه ﴿بَه رَاسَتِي تَوَانَهِي كَه لَه جِيهَانَدَا
 بِي بَرَا بُوون ﴿يَكْلَهُ﴾ تَه گَه مَه خَاوَمَس ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه ﴿هَر چِي لَه رَهْوِيَدِيَه هَمُورِي
 مَدَحَه مَبْعُوه ﴿تَوَه مَدَحَه تَرِيَشِي لَه گَهَل يِيَت﴾ ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه ﴿يَكْلَهُ﴾ بُو تَوَهِي حَوِيَانِي
 بِي مَكْشَر وَ رَرگَار كَه لَه سَرَاي رُوْرِي دَوَايِي وَيَه حَشش بُوْر رَرگَار بُووسَان ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه
 وَ رَاگِيرِيَت ﴿يَكْلَهُ﴾ مَدَحَه مَبْعُوه ﴿وَه بُوِيَان هَه يَه سَرَايَه كِي بَه نَازَار﴾

﴿لَمَّا سَمِعَ الْمَلِكُ نَبَأَ لُصُوفٍ يُضِلُّونَ أَصْفَادَهُمْ﴾ (جەولە کاشە) رۆژ گەوی قولاخی درۆن (هەمیشە گەوی هەلبەخەن
 سو درۆق) ﴿حُصُونِ بِأَعْيُنِنَا﴾ مائلی حەرام رۆژ هەخون ﴿بِرْجَانِهِ﴾ جانا ئەگەر ئەوانە هانس
 نۆلات ﴿وَحُكْمٍ بَيْنَهُمْ﴾ ئەو (نەویسی خوت) بریار مە ئە بێوانیاندا ﴿وَأُخْرِجُوا مِنْهُ﴾
 یەن واریان لی بێتە ﴿وَمِنْهُمْ﴾ خۆ ئەگەر واریان لی بێتە ﴿مِنْهُمْ﴾ ئەو هێچ رێبەکت پێ ناگەیەس
 دە لە بێوانیاندا ئەوا بە دادوەری بریار مە ﴿مِنْهُمْ﴾ چونکە بەراستی خوا
 دادگەرانە خوش دەوێت ﴿وَمِنْهُمْ﴾ ئەو ئەوانە چۆن تۆدە کەن بە دادوەر
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ بە کاتی کەدا ئەوانیان لایە ﴿مِنْهُمْ﴾ کە حوکم و بریاری خۆی تێبە
 ﴿مِنْهُمْ﴾ ئەوانە پێ دەکەن ئەوانە (ی کە کردیتیان بە دادوەر) رۆژ وەر دەگێرن
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ بێگومان ئەوانە برادار نین ﴿مِنْهُمْ﴾ بێگومان لێم
 ئەوانەمان ماردە خوارەو ﴿مِنْهُمْ﴾ کە پێشوی و پێشوی تێدەبوو ﴿مِنْهُمْ﴾
 ﴿مِنْهُمْ﴾ ئەو پێشمانە حوکمیان پێ دەکرد ﴿مِنْهُمْ﴾ کە موسلمان و ملکەچ بوون ﴿مِنْهُمْ﴾
 بۆ ئەوانە کە جەولە کە بوون ﴿مِنْهُمْ﴾ هەر وە هارانا خوا ناسە کە وەر دەشەوێت رەنگەن
 (حوکمیان پێ دەکرد) ﴿مِنْهُمْ﴾ بەهوی ئەوێ هەمانس پارێزگاری کتیی
 خوا (ئەوانە) یان پێ کرا سوو (ئەوانە پێشمانە کایانەو) ﴿مِنْهُمْ﴾ وە شایە ئێش
 بوون بە سەری ﴿مِنْهُمْ﴾ کەواتە ئەو (رانایانی جەولە کە) لە خەڵکی مەترسین ﴿مِنْهُمْ﴾
 بە لکەو ئەوانە لە مەترسین ﴿مِنْهُمْ﴾ بە لکەو هەمانە کاس مە گۆرەو (مەفرۆش)
 ﴿مِنْهُمْ﴾ مە برحیگی کەم ﴿مِنْهُمْ﴾ وە هەر کەس حوکم بە کات ئەو بریار ئەو
 کە خوا ماردوویە تێبە خوارەو ﴿مِنْهُمْ﴾ ئەوانە پێ بەوێن و موسلمان پێ
 ﴿مِنْهُمْ﴾ ئەوانەماندا موسلمان (پێشمان کرد) لە سەرمان ﴿مِنْهُمْ﴾
 کە بێگومان هەر کە سێک بە دەستی ئەنقەست کە سێک نەکوژیت ئەکوژیت وە لە هەر مەریدا
 ﴿مِنْهُمْ﴾ وە چاوە لێری چاوە ﴿مِنْهُمْ﴾ وە لوت لێری لوت ﴿مِنْهُمْ﴾ وە
 گۆیچکە لێری گۆیچکە ﴿مِنْهُمْ﴾ وە ددە لێری ددان ﴿مِنْهُمْ﴾ وە رەمە کانی
 تۆلەیان رەمەدار کردی دەست دریزی کەرانی ﴿مِنْهُمْ﴾ جە هەر کەس
 لە تۆلە مەبەن خوش بێت ئەو ئەیتە هۆی سەربەهۆی گۆمانی ﴿مِنْهُمْ﴾ وە هەر کە سێک
 حوکم بە کات ﴿مِنْهُمْ﴾ بەهۆی کە خەردا ماردوویە تێبە خوارەو ﴿مِنْهُمْ﴾ ئەوا
 هەر ئەو کەسانە ستم کاری ئەوانە ﴿مِنْهُمْ﴾

﴿حَبِيبٌ لَا تُجِبُهُ﴾ وایان دەرائی کە تۆ لە وێر داو و چار یار نابیت ﴿مَعْبُودٌ﴾ جاپوێه کوێر و
 کەریوون (بە ئاست بیستی و بیسی هەقی) ﴿لَا تَسْجُدْ﴾ لە پاشان خوا نەویو گەڕاتە وە ی لی
 وەر گرتی ﴿وَمَنْ يَسْجُدْ سَجْدَةً﴾ ئەمەحە لە پاش ئەو وەر ژۆر بە یان کوێر و کەریوون (لە بیستی و
 بیسی بە لگە و نایە نە گانی خوا) ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ وە خوا بێنەرە بە هەر کردە و بە ئە کە دەیکەن ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾
 سۆند بیت بی باوەریوون ئەواتە ی کە و یان ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ بێگومان
 حوا مەسبەحی کوێر مەریعە ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ لە کاتێکدا مەسبەح (کاتێک پەو بە کرا)
 ووتی ئە ی بە یو ئیسرائیل ﴿عَدُوٌّ لِّكَ﴾ ئەها خوا پەرستی کە پەر وەر دگاری م و
 ئیو شە ﴿يَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ﴾ بە راستی هەر کەس هاو بەش بو خوا دا بیت ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾
 ئەو بێگومان خوا بە هەشتی لی حەرام کردووە ﴿وَمَنْ لَّمْ يَفْعَلْ﴾ وە جیگا و شوی لی ئاگر دە بیت
 ﴿وَمَنْ لَّمْ يَفْعَلْ﴾ وە یو ئەو سەم کارانە هیچ یارەتی دەریک بی بە ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾
 سۆند بە خوا بە راستی بی باوەریوون ئەواتە ی کە و یان ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ بێگومان خو بە کیکە
 لە و سنی خوا (کە برین لە پەر وەر دگاری و جیسی و دایکی) ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ (لە کاتێکدا)
 هیچ پەرستی و نیکی راست بی بە یەتەگە لە ئەمەیا خوا بە ئە کە ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ وە ئە گەر وار
 بە هشتی لە و ووتە یارە و او بە دانە ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ سۆند بە خوا داو و چاری ئەو بە یان ئە بیت
 کە بی باوەریوون ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ سەرایەکی بە تارار و سەخت ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ دە ی ئای بو توبە
 ما کەن و ما گەڕێنەرە بولای خوا ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ و داوای لیووردی لی ما کەن ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾
 لە کاتێکدا خوا لیووردی مېهرمانە ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ مەسبەحی کوێر مەریعە هیچ بی
 بە جگە لە پێمەری خوا ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ بێگومان لە پێش ئەو وە چەندەب پێمەریوون
 ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ دایکشی ئامەتێکی روو راست گوێه ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ هەر دوو کیان حوا ردی یان
 دەخوێرد (واتە خوانی) ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ سەریج یە چوون نایەت و بە لگە کان پروون
 دە کە پەو بویان ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ پاشان سەیر کە ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ چوون لا دەری ی لە حەقی بەر و بە تان دە ژۆر ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾
 ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) بلی ئایا ئیو بە جگە لە خوا شتێک دە پەرستی ؟
 ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ کە هیچ زەر و رو سوو دیک ی بی بە یوتان ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ وە
 خوا هەر خوری بیسەری رابایە ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) بلی ئە ی مامە دارە کان
 ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ رێدە ژۆی مە کەن لە نایە کە تاندا ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ جگە لەو بە بیت کە راست و حەدە
 ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ و شوی ئارەزووی کە ساتێک مە کەون ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ کە بە راستی پێشتر
 گوێر و سەری شیاو بوون ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ وە زور کە سیشیان گوێر کرد ﴿فَإِنْ سَجَدَ﴾ وە
 خوشیان گوێر بوون و لایاندا لە رێگای راست

﴿تَنْزِيلُهُ نَارًا﴾ یگومان شمعان همر نه‌موی نه‌موی ﴿لَا يَخْشَوْنَ غَارًا﴾ به‌موی ناره‌ق و توماره‌وه ﴿وَيَصْطَلُّونَ﴾
 عن و صکر نه‌موی نصیره ﴿وَهُمْ يَكْرَهُونَ الْمَوْتَ﴾ وه به‌رگرتان سکات له‌یادی خودا و له‌مویز کردن ﴿فَهَلْ تُؤْمِنُونَ﴾
 مسه‌لوه ﴿دهی نایب نیوه وارده‌هینس (له‌موی حراپانه)﴾ ﴿وَيُخَوِّفُونَ﴾ وه همر مایه‌ر و گونزایه‌لی
 خواس ﴿وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه قهرمانه‌رو گونزایه‌لی بیرراوه کدی س ﴿وَصِرْهُمُ﴾ و ترس (لگادرس)
 ﴿فَرِحُوا﴾ نه‌محا له‌گهر نیوه روز و ورگیر و همرسان به‌ری به‌کهن ﴿وَعَسَوْا﴾ نه‌موا برانس
 ﴿أَسْمِعُوا﴾ یگومان نه‌موی که له‌سهر بیردراوه کدی نیمه‌ییت ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌موا به‌یادی
 روون و ناشکرای نایبه‌کبه ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌موا به‌یادی به‌سهر نه‌وانه‌ی که بر وایان
 هیناوه ﴿وَعَسَوْا﴾ وه کردوه چاکه کانیان کردوه ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ هیچ گون هینت له‌وه‌ی
 خوار دیوانه (ناره‌ق و ساره‌ی قومار پیش حهرام کردیان) ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌گهر خویان پدارستیت
 (له‌موی چهر خه‌دا نه‌موی که حهرام بووه له‌سهریان) ﴿وَهُمْ﴾ وه باوه‌ردار بووبس ﴿وَعَسَوْا﴾
 و کردوه چاکه کانیان کردیت ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ پاشان خویان پدارستیت (له‌موی که حهرام کردیت)
 ﴿وَعَسَوْا﴾ و پرواشیان هه‌بوییت (نه‌موی که هانتیت له‌لایه‌ن خواره) ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ پاشان به‌ردوام
 بووبس به‌سهر خور پاری ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ و چاکه کانیان به‌چاکه کردیت ﴿وَعَسَوْا﴾
 وه خوار نه‌موا چاکه کارانه‌ی خوش ده‌ویت ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌موا به‌یادی پرواشیان هیناوه
 ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ سوپنده‌ی خوا، خوا تا قیام ده‌کاتوه ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ به‌همدیت به‌چیر ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾
 ویرم‌حک ﴿که به‌ده‌ست ده‌یانگون و به‌ر مه‌کشان راویان ده‌کهن﴾ ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ تا خوار ده‌ری
 به‌خات کی لی ده‌ترسیت به‌په‌مانی ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌موا به‌یادی ده‌ست دربرای بکات دوی
 نه‌موا (هه‌وال پیدانه) ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌موا بوی هه‌یه‌سرایه‌کی به‌نارار ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌موا
 نه‌وانه‌ی پرواشیان هیناوه ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ به‌چیر مه‌کوزن ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ له‌کاتیکدا نیوه له‌نیحرامدان
 ﴿وَمِنْهُمْ﴾ وه نه‌موا نان به‌ده‌سنی نه‌موا به‌یادی بیکوزیت ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌موا به‌سهریدنی
 سهر بریسی ونه‌ی نه‌موی که کوشتویه‌تی ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ له‌نارال و مالات ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌موا بریاره
 به‌دن (به‌چیره‌که له‌به‌ران به‌رچ نازه‌لیکدا به‌) ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ دوو بیایوی موسلمانان چاک به‌خونان
 ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ به‌شیوه‌ی قوریانی نگاته‌که‌هه (وله‌موی بکات به‌قوریانی) ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾
 مسه‌لوه ﴿پس به‌نه‌داری مرغی قوریانی که خوراک به‌دات به‌چهد هزاریت﴾ ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾
 یان به‌قده‌ر نه‌موا خوراکده‌روز و مگریت ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌موا به‌یادی به‌چیزیت توانی کاره‌کی
 ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ خوا خوش بووه له‌وه‌ی که تپیری و به‌سهر چوو ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌لام همر که‌سنت
 نگه‌ریته‌وه (سو سهر نه‌موا کردوه‌یه) ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌موا خوا توله‌ی به‌تینی لی ده‌سیتیت
 ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾ و مخور راله و خامی توله‌ی به‌تینه ﴿لَا يَخْشَوْنَ﴾

﴿أُولَئِكَ كَفُتُوا نَجْرَ اللَّهِ﴾ (پاړای سچېر) و خوار د هغوی د عریایي خه لالکراوه بۇتان ﴿مَنْ لَّحَقَهُ﴾
 (لشکر) ساتیوه و گه شمیاره کان سوودی لی وهریگرن ﴿وَأُخِرَ عَنْكَ صِيتُ الْكُفْرِ﴾ ور (بېچېری)
 کیوی و ووشکایي یاساع کراوه لیسان ﴿مَدْمَثَةً خُورَةً﴾ تاله نیجرامداس ﴿وَأُتُوا لَهُ نَصْرٌ﴾ له
 (پینه داسی) نهو خوابه برمس که ﴿يَتَخَفَتُونَ﴾ هدر بولای نهو کونده کریته وه (له روزی دری ده) ﴿فَمَنْ﴾
 ﴿جَعَلَ اللَّهُ مَصْطَبَهُ لَيْثًا نَجْرًا﴾ خوا که عه که (یت الحرام) دایاوه تاره کو (جیگی) ﴿فَمَنْ﴾
 ﴿لَدَّاسٍ﴾ راوه داسی کار و ساری دیب و دویای جهلکی بیت ﴿وَأَشْهَرَهُمْ رَدَّيْنِ﴾ و هدر و هدر
 مانگه یاساغه کان (که جهلک تیاند ا حرامه) و قورنایه دیاری به کراوه کان و قورنایه دیاری
 کراوه کانیشی داناوه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ﴾ نهو هس بو نهوی که بران به راستی خوا ﴿يَقْتُلُوا كُفْرًا﴾ و عاق
 ﴿الْأَرْضِ﴾ نهو بیت و به ناگایه که چی و له ناسماده کان و زه ویدا ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ عَمِيَّةً﴾ و ه پیگومان
 خوابه هه موو شلیت رنایه ﴿عَمِيَّةٌ﴾ نهو شریه کفایت باش بران که به راستی خوا تو لهی رور
 به لینه (پو یاخیان) ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ و به راستی خوا لیوور دهی میهره مانه (پو تو به کراوه) ﴿وَمَنْ﴾
 ﴿مَنْ عَنِ النَّبِيِّ﴾ بر دواوه کهی خوا (مو حه ممد یل) هیچی له سهر می به بیجگه له راگه یاندن
 به بیت ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ و ه خوا دهو اتیست بهوی دهی ده خن به و هس ده یشار نهو ﴿وَمَنْ﴾
 ﴿فَلْأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ (لهی مو حه ممد یل) بلی پیس و پاک و له یه ک پیس ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾
 هه چمد سهر صامت بکات ﴿حَكْمَةٌ تَحْيِيَّةٌ﴾ روری پیسه که ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ که وانه له خوا بترس
 ﴿يَأْخُذُ﴾ نهی خاومانی زیری و هوشمندان ﴿مَنْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ تاو رگار پیس ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾
 مو ﴿نَمَى﴾ نهوانه ی پروقان هیاوه ﴿لَا تَسْتَوِي﴾ پر سیمار مه کهن له ششانیك ﴿لَا تَسْتَوِي﴾
 شکر ﴿نَهْ كَر﴾ نه گهر ناشکرا سکر پیس بونان ماخوش و خراب دهیت بومان ﴿لَا تَسْتَوِي﴾ و ه نه گهر پر سیمار
 بکهن دهر بار بیان ﴿حَبِيبٌ﴾ کاتیک قورشان دهر درینه خوار و ده بۇتان ناشکرا
 ده کریس ﴿عَدْلٌ﴾ خوا خوش سووه لهو پر سیمار نهی لهو و پیش ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ و ه خوا
 رور لیوور دهی له سهر خویه ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ پیگومان نهو (جوره) پر سیمار نهیان کرد کؤمه لیت
 ﴿مَنْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ پیش نیوه ﴿نَهْ كَر﴾ پاشان یی پروا بوون نه هوی لهو پر سیمار نهو ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾
 له خوا دای به ساوه و بریاری مه دواوه (پو بهرست و هاوه لاندان که حه داسی بکهن له سهر حیوان
 و حیی بهلن سو ته کایان و سوو دیان لی و مره گرن) ﴿مَنْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ لهه حیره (ووشتریت بوو پنج
 سکی بکر دیوه و پنجه هم بیر بویه، نهو کاته گویمچکه بیان لهت ده کرد و بهره لایان ده کرد) ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾
 و سانیه (ووشتریت بوو که ده ما دواوه سکی بکر دایه همو و عینه بویه) ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ و ه صیله
 (ووشتریت بوو په کم و دووم سکی عینه بویه) ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ و حام (ووشتریت بوو که له پشی
 نهو ده سک بهید، سو په) ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ به لام نهوانه یی باو پر بوون ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ درق
 به دم خراوه هه لینه هس ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾ و روریه یان زیر پیس (هراش) ﴿وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ رُحِمَةً﴾

﴿يَوْمَ يَخْلَعُ نَارًا لَّهٗ رُؤُوسًا﴾ (ترس) خواهم سوو پنجه‌میران کوه‌کانه‌وه ﴿يَقُولُونَ مَاذَا يَجْعَلُ﴾
 نه‌وسا پشیان ده‌هر موت چ وه لایمیکان درایه‌وه؟ ﴿ذَوُ الْأَرْبَعِ﴾ ده‌لین هیج رانیدریه‌کمان سیه
 ﴿يُنَادِي عَنَّا يَعْزُبُ﴾ یگومان ته‌بها تو ناگاداری هم‌وونه‌کانت ﴿يَقُولُ اللَّهُ يَعْزِبُ آلَ مَرْيَمَ﴾
 (یسر بکهر وه) کانتی خوا به عیسای کوری مەریم‌ی مەرموو ﴿تَعَزَّيْتُمْنِي عِثْتُ وَعَلَىٰ ذُنُوبِكُمْ﴾
 بیر بکهر وه له‌چاکه و به‌هر هی من به‌هر عوت و دایکته‌وه ﴿يَذُنُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کانتی که پشیوانیم
 لن کردیت به‌گینای همره‌ پیرور (جوریه‌تیل) ﴿تَعَزَّيْتُمْنِي لِيُخَذَّ ذُنُوبُكُم﴾ کانی له‌پیشکده‌دا
 یووست و به‌گوره‌پیش نسبت له‌گه‌ل جه‌لکیده‌کرد ﴿وَبَدَّ عَصَاكَ حِجَابًا وَخُطْمَهُ نُورًا﴾
 ﴿وَالْجِبْنَ﴾ وه کانتیکیش فیری کتیب (و یووسین) و حیکمت و نه‌ورات و نیم‌حلم کردیت ﴿وَدَّ﴾
 خانی من عیسی گهره‌ نظیر سیدی مسیح وه ﴿وَمِيرَ بَكْرَهُ وَهُوَ كَاتِبٌ بِهٖ مَرْمَسٍ مِّنْ لَّتَوَرَّ شَتِيتُكَ﴾
 له‌شیوه‌ی بالنده‌ دروست ده‌کرد ﴿مَكُونُ خَيْرَ نَّوِيٍّ﴾ ده‌ست به‌جی به‌هرمانی من له‌وو به‌بالنده
 ﴿وَلَمَّا نَظَرَ لَأَكْثَرَهُمْ دَارِسًا﴾ وه به‌هرمانی من کوشری رکماک و به‌له‌کیت چاک ده‌کرده‌وه
 ﴿وَدَّ نَحْنُ نَمُوتُ بِدِينِهِ﴾ وه کانی به‌هرمانی من مردوانت له‌گور ده‌ده‌هیت (به‌ریندور کراوه‌یی)
 ﴿وَدَّ حَكَمْتُ لِي مَنَافِعَ بِلَعْنَتِهِ﴾ وه بیر بکهر وه کانتی که پشیوانیم کانی نیر ایللم کردیت
 (بشکوزن) ﴿وَدَّ جَنَّتُمْ وَنُحِيبُ﴾ کانتیکیش مو‌عجیره‌ روونه‌کانت بو‌هیتان ﴿وَقَدْ نَزَّلَ الْحَزْنَ﴾
 مه‌ت ﴿جائنه‌وانه‌یان که یی باوم‌سور ووتیان ﴿بِهٖ هَدًى﴾ (بشکوزن) به‌راستی نه‌مه‌هیج یی به
 جه‌له‌ج دوویه‌کی تاشکر، به‌یست ﴿وَدَّ وَحِيدٌ لِّلْغُرَبِ﴾ وه (بیر بکهر وه) کانتی که خسته‌مه
 دلی ه‌وه‌له‌تابه‌ته‌کانت ﴿أَلَمْ يَأْتُوا بِنُورٍ سَوِيٍّ﴾ که پشیوانیم به‌من و به‌پنجه‌میره‌کم (عیسی)
 ﴿ذَوُ الْعِثِّ رُشْدًا بِلَعْنَتِهِ﴾ نه‌وانیش ووتیان نه‌وابروان هینا و توش شایه‌ت به‌که
 ییگومان نیمه‌ موسلمانین ﴿وَدَّ نَحْنُ نَمُوتُ بِدِينِهِ﴾ کانتی که پشیوانیم کانی نیر ایللم کردیت
 عیسای کوری مەریم ﴿هَلْ سَطَّعَ رُحُكُ﴾ نایا به‌روم‌دگاری نو‌ده‌توانیت ﴿أَلَمْ يَأْتُوا بِنُورٍ سَوِيٍّ﴾
 لشمه‌ی ﴿له‌ناسمانه‌وه خوانیکمان یو‌بیرته‌ خوار وه ﴿وَدَّ نَمُوتُ﴾ (عیسا) ووتی له‌خوا برمس
 ﴿بَلَّ كُتْمُؤْمِنٍ﴾ نه‌گهر تیره‌ ساوم‌دارن ﴿وَدَّ نَمُوتُ بِدِينِهِ﴾ (همواره‌کان) ووتیان
 ده‌مانه‌وشت لینی یخوین ﴿وَضَعِي قُوتُ﴾ و دلمان نارام یی و دلسین (که پشیوانیم) ﴿وَدَّ نَمُوتُ﴾
 صدقت و ه‌رانی که ییگومان راست له‌گه‌ل کردین (له‌وه‌ی که پیت و گه‌باندین) ﴿وَكُونُ عَلَيْنِ مِّنْ﴾
 شه‌پرس ﴿لیمش یی به‌شایه‌ت له‌مهری (یو‌نه‌وانه‌ی ناماده‌س) ﴿

﴿وَوَجَّهَ مَضْجَهُ﴾ نه گهر نهو (پیمه میهره) ماژ نکر دایه به فرشته مهدك ﴿جَعَلَهُ رَجُلًا﴾ بیگومان
دومانگور به ویمه ی پیاوژك (ناییس و قسه ی له گه له یكمن) ﴿وَسَبَّحْ عِبَهُمْ دَلَّسُونَ﴾ و بیگومان
لیس ده شیواندن و لك چون خویان له خویان ده شیواند ﴿وَعَدَ شَهْرِي رُسِيْرُ قِيَت﴾ سوتندین
بیگومان گالته كراوه به پیمه مهراتی پیش تویش ﴿وَحَقَّ بِيَدِي سَحَرُ مَسْهَر﴾ سهر ته بحام بو نه وانه یس
گالته یس ده كره دایه ری و دوری دان ﴿وَحَقَّ بِيَدِي شَهْرُ مَوْت﴾ توله ی نموه ی گالته یس پیده كره
(له سرای سهخت) ﴿قُرْ سِرُّ وَ لَاس﴾ (له ی موحه محمد ﷺ) بلی سرفون و یگه پس به ره ویدا
﴿ثُمَّ نَطَّرُ﴾ پاشان سه ریج بدن ﴿صَكِيفَ كَارِ عَمِيَّةَ شَكَّ بِه﴾ سهر ته بحامی نه وانه ی بدلگه كانی
خویان به درو داده چون مووه ﴿فَلَسَ مَالِي سَمَوْتَ وَ لَاس﴾ (له ی موحه محمد ﷺ) بلی دایه می
كی به نموه ی له ناسمانه گان و ره ویدا به ﴿فَلَسَ كَبَّ عَمِيَّةَ رَحْمَه﴾ بلی نمهایو خوا به ره یس و
میهره یس پیوینی كرده له سهر حوی ﴿لَحْمُ مَحْمُودٍ بُوهُ أَبُومَه﴾ سوتند به خوا بیگومان كوتان
ده كانه وه له پروژی دواپی دا ﴿لَا رَبَّ بَه﴾ كه هیچ گومان و دوو دلی نیدانی به ﴿بَدَنَ حَسْرَ نَفْسَه﴾
نه وانه ی خویان دوراندووه ﴿فَهَرَّ لَا تَوْمُوت﴾ نه وه نه واس كه پروا ماهی ﴿وَبَه مَسْحَرُ وَ تَنِي
وُتَهَارُ﴾ وه سهر سو خوا به نموه ی ناراسی گرتووه له شسور و پروژده ﴿وَفُو تَسْمِيْعَ اَلْعِيْمَ﴾ وه هدر نهو
پیسری رانه ﴿فَلَسَ خَيْرٌ لِّوَجْدٍ وَ بَ﴾ (له ی موحه محمد ﷺ) بلی دایه بیجگه به خوا دووست
و بهر سترای نر بوخوم دانیم؟ ﴿وَصِرَ سَمَوْتَ وَ لَاس﴾ كه نه و به دیهینه ری ناسمانه گان و ره وپیه
﴿وَفُو يَقْضِهْ وَ لَا يَنْقُضُ﴾ نهو خوا به دوری دمدات و دوری پی مادری ﴿فَلَسَ اَمْرٌ﴾ بلی به راستی من
هر مانم پس دراوه ﴿اَنْ تُكُوْنَ وَ مَالِي سَهْر﴾ كه به كه م كس من مل كه چ كه م (بق هرمانی خوا) ﴿وَلَا
تَكُوْنَنَّ مِّنْ اَشْخَرِكِي﴾ وه (هر مانم پندراوه له لایمن خوداوه) هدر گیر له هاویه ش دانمران مده ﴿فَلَسَ
بِاِحْصَانٍ عَصِيْبُ بِلِي﴾ بیان بلی بیگومان من دمنرم نه گهر سه ریچی له هرمانی بهر وهره گارم
بكهم ﴿عَدَسٌ يَوْمَ عَصِيْرٍ﴾ له سرای پروژینگی گه وره ﴿مِنْ اَصْرَفِ عَمِيَّةٍ مِهْم﴾ هدر كه م سهر
سرایه ی لی لادری له و پروژده ﴿بَعْدَ حَقِّ﴾ نموه بیگومان خوا به ره یس پییده هاوونه وه ﴿وَرَبُّكَ تَقُوْرُ
اَلْبَسِرُ﴾ و نه و به سهر كه ونی ناشكراو نه وار ﴿وَالْتَقَنَّاكَ اَللَّهَ عَصِيْرُ﴾ وه نه گهر خو دوو چاری
به لاوری بیکت بركات ﴿هَلَا كَانِيْعَةً وَ لَا هُوَ﴾ نموه جگه نهو (خوا) كه م من ی به بنو سی لایبات
﴿وَالْتَقَنَّاكَ بِحَمْرِ﴾ وه نه گهر خیر و خوشبه کیشت پی یگه به بیت ﴿فَلَوْ عَمِيَّةَ شِي وَ وِیْرُ﴾ نه وه
خودا دسه لاتدره به سهر هم مووشتیكدا ﴿وَفُو تَقَبَّ اَهْرَاقِي عِيْتٍ وَ بَ﴾ وه هدر نه وه نهوست پروشتور
راله به سهر به مده كنیدا ﴿فَلَوْ تَقَبَّ كَبَّ خَيْرُ﴾ هدر نه وده ش كار دروستی نا گداره ﴿

﴿قُلْ إِنِّي أَنَا نَذِيرٌ﴾ (نهي موحه مصدق) ﴿قُلْ شَاقِبَتِي دَانِي كَسِي لَه هَمُوو شَاقِبَتِي دَانِي كَسِي كِه وَرَه تَرَه
 (له سر پيمه پريسي سر) ﴿قُلْ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ عَلَيَّ الْكُتُبُ لَأَسْأَلَنَّ﴾ شَاقِبَتِي لَه يَسُوو مَن وَ لِيُو دَا
 ﴿وَأُخْبِرُنَّ بِهِ نَفْقَاتِي﴾ وَدَنَم فورنانه سر ووش (و هج) كراوه يو مَن ﴿لَا يَذَرُكَ بِهِ دُونَهُ مَن يَشْفَعُ عِنْدَهُ﴾ مَوْنُو يَشْفَعُ
 پي يتر ميسم و همر كه سبيكي كمن كه پي ي ده گاب ﴿يَسْأَلُ شَفَاعَتَهُ لَمَّا هُوَ فِيهَا﴾ كَايَا يَدُو اَسْتِي لِيُو شَاقِبَتِي
 تَمَدَن به دَلِيَا يِه وه كه له گل خوافا ﴿لَهُ خُزْنٌ﴾ چمد پير سر او يكي تر همي ؟ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ پي مَن
 شَاقِبَتِي (و ياره و) بادهم ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ پي بيگومان همر شو پير ستر او ي مَك وَ نَه پايه ﴿وَيُؤْتِي الْمَالَ﴾
 ﴿يَسْأَلُ﴾ وَد يَر اَسْتِي مَن نوري لِه وي كه تيوه نيكه ه هاروش مَو خَوَا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ لِه وانه ي كه
 باده مَن پي به خشي (له گاورو چوله كه كان) ﴿يَسْأَلُ﴾ تَم پيمه پير ه ماس (كه پيمه پير ي خوا به به وي
 با سكر دي بيشانه كاني له به و رات و شجيل دا) ﴿يَسْأَلُ﴾ وَد چو كوپه كانيان لِه ماس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 ﴿يَسْأَلُ﴾ لِه وانه ي خويان دور اندو حصار و معبد كرد ﴿يَسْأَلُ﴾ تَم و نه وانه ي مَر و با هتس
 ﴿وَمَن يَكْفُرْ﴾ مَن يَكْفُرْ عَنِ الْكُفْرِ ﴿كِي مَتَم كاتره لِه و كسه ي درو هلمه ستي بدهم خواوه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 با و د يو وي به ناپه نا كاني (به لگه كاني) حو ﴿يَسْأَلُ﴾ بَدُو اَسْتِي مَتَم كاتره در گاريان با ييت
 ﴿وَيُؤْتِي الْحَرْثَ حَبْلًا﴾ وَد رُو ي هه موريان كود كه پيمه وه (له قيامت دا) ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان لِه لپس به وانه ي
 هاره لپان يو خور دانه وور ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان هيج ميسو و بيحكه لِه وي ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 خواتان دانا وور ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان هيج ميسو و بيحكه لِه وي ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 ﴿يَسْأَلُ﴾ كه ووتيان سويده به خوا ي پير و مرد گار مان نيمه به هيج جور يك هاره بش دانه به يو وي مَو خَوَا
 ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان هيج ميسو و بيحكه لِه وي ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 يو و نه وانه ي خويان به درو هلمه ستي بدهم خواوه ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 گو يت بو د گور كه قورنانه ده خويي ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 چمد پير ده يه كمان داوه به سر دله كانياندا ﴿يَسْأَلُ﴾ مَو تَم وانه ي مَن يَكْفُرْ
 و گوي گرا يمان خستونه سار گويچكه يانه وه ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 بيشانه به كي ورون پي مَر و با هتس ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 و به به ره كانيست به گل ده كمن ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 فورنانه هيج مَن به بيحكه له نه هانه ي پيشان ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 ﴿يَسْأَلُ﴾ و خوشيان لپي دور ده كه موه ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 خويان به يي ﴿يَسْأَلُ﴾ و همتش مانه (كه مچي حصار و معبد به كان) ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 سار ﴿يَسْأَلُ﴾ و نه گهر پيشان سب كاتيك كه له سر قهر اقي دور هج وه ميسو وور ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 خور كه ده گهر ياره وه بو دويي ﴿يَسْأَلُ﴾ پاشان به هانه يان
 ﴿يَسْأَلُ﴾ و نه گهر ياره وه بو دويي

﴿فَقَضَيْتُمْ دَنَاقًا فَجَنَّدَتْ حَمُولُهُ﴾ نه مخا نه و گه له ی که سته میان کرد دوا بر او کړان ﴿وَوَضَعْنَا لَهُ رَبِّهِ الْخَبِيرَ﴾
و هه مو و سوپاس و ستایش هه ر بو خوی به و و مرد گاری حیثاتیانه ﴿قُلْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ (نهی موحده ممد
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ سُبُلَ الْفُجُورِ﴾ نه گهر خوا هه سنی بیست و بیستال لی بیه پته وه
﴿وَحِثُّ عَلَى تَوْبَةٍ﴾ موریش سن نه سهر دله کانتاندا ﴿مَنْ يَنْتَهِ عَنِ ذَنْبٍ يَسْأَلِ اللَّهَ تَوْبَةً﴾ چ بهر ستر او نیک هه به
بیجگه خو نوتان به پته وه ﴿فَضَرَّ كَيْفَ يَضُرُّكَ﴾ نه ماشا بکه چوون به لگه کان ده گوپس و
چه بد باره بان ده که به وه ﴿لَا تَهْمِضْهُ فُوتٌ﴾ باشان نه وون بشی می ده کهن و پرو و و ده گیرن ﴿قُلْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾
(نهی موحده ممد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ سُبُلَ الْفُجُورِ﴾ نه گهر ستری
حواله دکار د پای به ناشکر اینت نودان ﴿هَذِهِ سُبُلُ الْفُجُورِ﴾ نایا نه ما و ده بری (به ستری
خواهی) بیجگه له کومه لی ستم کاران به پیت ﴿وَمَنْ يُضِلْ فَيُضِلْ﴾ وه بیر او ده کاندان به مار دوه
﴿لَا يَهْدِيهِمْ رَبُّهُنَّ﴾ نه گهر به موز دده و و تر سینه نه پیت ﴿مَنْ يَصْحَبْ﴾ جا هه که س بروی
هینار کرده و ی چاکی کرد ﴿وَالْحَقُّ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ نه وه هیچ مه ترسی به کیان له سهر ماین
و هه ماریش نابس ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ نه وانه پیش بن سروا بوون به نه لگه کانی نیغه ﴿يَسْأَلُ
الْعَذَابَ بِنَاءً كَأَنَّهُ بُنْيَانٌ﴾ به هوی دهر چو و بیان له سوور (ی فرمانی خوا) سراپان لی ده که و ی
و ده یانگری ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُعَذِّبُكَ اللَّهُ ظُلُمَاتٍ﴾ (نهی موحده ممد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ سُبُلَ الْفُجُورِ﴾
هه به کانی خورای مه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾ وه شنی به پیش مارانم ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُعَذِّبُكَ اللَّهُ ظُلُمَاتٍ﴾ وه
پیت نابیم بیگومان من قریشتهم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ سُبُلَ الْفُجُورِ﴾ شویس هیچ ناکه و نه وه نه پیت که بو بیگام
کرا وه ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ نایا کویس و بیا به کسان ؟ ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ دهی نایا بو
بیر ناکه نه وه ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ هم قورخانه تر سینه نه وانه ی ده ترس ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾
(له و ی که) کز بکریسه وه لای به و و مرد گاریان ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ نه کانی کدا بیجگه
به خو هیچ باره بیدر و سکا کار بکیان نی به ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ نه لکو خویس به ریس و له خود
ترس ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ وه نه وانه دهر به که پیت که به و و مرد گاریان ده به ترس (و هه واری
سی ده کهن) ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ به به یانیا و نیواراندا (به به سدی) خویان ده و ی
﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ و لیر سینه و ی هیچ شتیکیان له سهر تو می به ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾
﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ و لیر سینه و ی هیچ شتیکی نوش له سهر نه وون نی به ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ حانه گهر دهر یانکه پیت
(دور بان خه پته وه) ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾ نه وه له سهر مکاران دعیت ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ يَكْذِبْ﴾

﴿وَكذلك فَتَحَصَّنْهُمْ رَجْعًا﴾ و په جوره همدینکي انمان به همدینکي تریان تاسی کرده و ﴿سَقَوْا
 أَهْلَکَ مِنْ لَدُنْکَ عَلَیْهِمْ نَبَأٌ﴾ بونه و هی بلیس تایا نه وانه حواریتو به هره ی پی به خشپوون له دار
 نیمه دا؟ ﴿فَیَسْأَلُکُمْ عَنْ نَبَأِ الْغَابِیَةِ﴾ نایا خوا له هموور کهس رانتر می به نه وانه ی شوگر به
 برترس؟ ﴿وَبَدَأَکَ لَیْسَ یُؤْمِنُونَ بِنَبَأِکَ﴾ وه کانی نه وانه ی که بر وایان هدیه به نایه ته کانی نیمه
 هانس نولات ﴿فَقُلْ سَعْدُ عِبْرَتٍ﴾ نه وه پشیان بلی سلاوتان لی یت ﴿کَلِمَاتٍ لَّیْسَ عَلَیْهِمْ نَزْهَةً﴾
 په روره دگرتان به ره یی و میهرمانی له سر خوی پزیست کرده و ﴿لَهُمْ مِنْ عِینِ مَعْکُمْ سَوَاءٌ﴾
 پنجهله؟ ﴿بِیْکُمْ مِمَّنْ هَکَیْسَ لَهْ نَبِیُّو کَارِیْکَی خِیرَ اَپْ بَکَاتِ مَعْتَرَانِ﴾ نه وانه ی نه وانه ی (وَأَصْحَابُ
 پاشان بگرینه و نه وانه نکات و خوی چاک نکات ﴿وَلَهُمْ عَوْرٌ رَحِیْمٌ﴾ نه وانه ی نه وانه ی خوا میورده ی
 به به ره یی به ﴿وَحَکَمَاتٍ لَّیْسَ لَایْسَ﴾ ناهو جوره نایه نه کان روون ده که به وده ﴿وَنَسِیْنَ سِیْرُ
 لَمَّخِرِیْنَ﴾ بونه و هی ریگی تا وایاران روون بکه وده ﴿فَقُلْ لَّیْسَ لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ﴾ بلی بیگومان من
 نه وده هم بیگروه نه وده ی که به نایه نه ی بکه بونه وانه ی ﴿سَعْدُ عِبْرَتٍ﴾ نه وانه ی نه وانه ی لینه که
 و ده یان به رستی بیجکه له خوا ﴿فَقُلْ لَّیْسَ لَیْسَ لَیْسَ﴾ بلی من شوی نی ناره روره کانی نیوه ما که ووم
 ﴿فَقَدْ صَدَّقَ رَأِیَ لَیْسَ لَیْسَ﴾ نه که وای بکه بیگومان من گو مرا دهیم و نه به یی نه وانه ی که به ده
 مایم که به نیمو و یان و دگر توره ﴿فَقُلْ لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ﴾ بلی بیگومان من به سر به لکه به کی
 ناشکر ام که له لایه ی په روره دگار به وده یه ﴿وَحَکَمَاتٍ لَّیْسَ لَیْسَ﴾ که چی نیوه بر واکان پس به هپا ﴿وَنَسِیْنَ سِیْرُ
 تَشْفِیْحِیْنَ﴾ نه وانه ی (سرای) نیوه به لای هانس ده که به نه وانه ی من می به ﴿لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ﴾ هر من
 په وایس نه بها بو خوا به ﴿بِیْضَ لَیْسَ﴾ حق و راستنی ماسی ده کات ﴿وَهُوَ حَرٌّ لَیْسَ﴾ وه نه و
 چاکتری نی بریار دهر و جیا که وده یه ﴿فَقُلْ لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ﴾ بلی نه که رلام بویه نه وده ی
 نیوه به له ده که له هانس ﴿بِیْضَ لَیْسَ لَیْسَ﴾ نه وانه ی کاری یوان من و نیوه کوتایی پین ده هپرا
 ﴿وَأَنَّهُ عَمَّ لَیْسَ﴾ وه خوا چاک تا گداره به مستهم کارن ﴿وَعَمَّ لَیْسَ لَیْسَ﴾ وه کینی هموور
 به نیس به کان هه رلای خوا به ﴿لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ﴾ کهس نایانرانیست جکه له (خود) ﴿وَنَسِیْنَ سِیْرُ
 لَیْسَ لَیْسَ﴾ وه (خورا) ده رانی چس له ووشکانی و دهریادا هدیه ﴿وَمَنْ لَیْسَ لَیْسَ﴾ وه
 هه رگه لایسک بکه وینه حواریتو حواریتو ی دهرانیست ﴿وَلَا حَیْرَی لَیْسَ لَیْسَ﴾ و هه ر دانه وینه یه ک
 له تریکی به کانی ره ویدا یت ﴿وَلَا رَیْبَ لَیْسَ﴾ و هه ر نه و ووشکیست هه یت ﴿لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ﴾
 نیس؟ هه ر هموور له کینی ناشکر له (الوح المحفوظ) دار ﴿

﴿هَؤُلَاءِ يَتَوَفَّوْنَكَ بِأَنَّهُ﴾ وه هه ره نمو خوابه‌یه که ده‌تان خه‌وتیت له‌شه‌ودا (بیرمدا خه‌و به‌مانای مردن هاتووه) ﴿وَيَقُولُ مَا وَسَّعَ إِلَهُكَ إِلَهًا بَٰلَهُ﴾ وه نه‌شیرانی (له‌پورژدا) چ کاریکتان نه‌سجام داره ﴿ثُمَّ يَفْشَا عَنْ يَدِهِ﴾ پاشان له‌پورژدا به‌خه‌و بیدارمان ده‌کانه‌وه ﴿يَخْتَصِمُ عَلَىٰ أُنُفٍ﴾ یو نه‌وه‌ی نه‌واو بین ماوه‌ی دیاریکراو (ی هم‌وو که‌سی) ﴿ثُمَّ يَفْجَأُ﴾ نه‌وسا هه‌ر سولای نه‌وه‌ه گه‌رانه‌وه‌سان ﴿ثُمَّ يُبْهِكُكَ بِكُتْرٍ﴾ بتمون پاشان هه‌والشان بی ده‌دات به‌مه‌ر کرده‌وه‌به‌ک که‌کرده‌تانه ﴿وَيُخَوِّفُكَ بِأَنَّهُ﴾ نه‌و (خو) رال و ده‌سه‌لانداره به‌مه‌ر به‌بله‌کانبدا ﴿وَيُخَوِّفُكَ بِأَنَّهُ﴾ و فرشت‌یکتان یو ده‌پیرت (که‌چاو‌دیر و پدیرتور و موسه‌ری کرده‌وه‌کانتان) ﴿حَقٌّ لَّكَ نَذْرٌ﴾ تاکانی مردمی به‌کیکتان دیت ﴿بِمَوَٰظِنَ﴾ بیراوه‌کاسمان گیانی ده‌کیش ﴿وَهُدًى لِّلْغُرُوبِ﴾ که‌هیچ سستی و که‌متر خه‌می به‌ک‌ناکمن (له‌کاره‌کانبدا) ﴿ثُمَّ يَدُورُ دَوْرُ رَّحْمَتِهِ﴾ پاشان ده‌گه‌ریرنه‌وه‌بولای خوا که‌سه‌روه‌ری برسته‌قیه‌یانه ﴿إِلَّا نَذْرٌ لَّكَ﴾ ناگاداریس هه‌رمان به‌وایی و بیریار هه‌ر یو نه‌وه‌ه (وه‌واترغ انفسه‌بین) هه‌ر خوایشه‌لیر سیه‌وه‌ی خیراتره‌له‌هه‌موو که‌س ﴿فَرَسٌ بَٰلِغٌ ذُو فَهْمٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ملی شایا کی نیوه‌پرگار ده‌کات له‌تاریکیه‌کانی ووشکانی و ده‌ریا ﴿تَدْعُوهُ نَصْرًا وَحِفْظًا﴾ که‌هاوار و برای لیده‌که‌ن به‌ناشکراو به‌یتی (بیر انفسه‌سه‌وه‌ه) (له‌لیس) سویده به‌خوا نه‌گه‌ر له‌م مه‌ترسی به‌ررگارمان بکات ﴿سُكْرٌ مِّنْ شَرِبٍ﴾ نه‌وه‌پنگومان له‌سویاس کارانی خوا ده‌بین ﴿فَلْيَدْعُ حَرْمَهُ﴾ ملی هه‌ر خوا نیوه‌ررگار ده‌کات له‌م مه‌ترسی به‌هه‌ر گه‌ریر و ده‌هه‌موو به‌ده‌جته‌ی و هه‌م به‌پاره‌به‌ک (نه‌سه‌سرگ) (له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا) پاشان نیوه‌هاریش بو خوا بیریار ده‌دون ﴿بِزُهْرٍ قَدِيرٍ﴾ ملی هه‌ر نه‌و خوابه‌به‌توانا و ده‌سه‌لانداره ﴿عَلَىٰ سَبْعِ عَشْرَ كَعْبًا﴾ که‌سه‌زایه‌کتان بو سیریت ﴿بِزُهْرٍ قَدِيرٍ﴾ له‌سه‌روئانه‌وه‌ه ﴿وَمِنْ عَجْرِ رَبِّكَ﴾ بی له‌زیریت نه‌وه‌ه ﴿أَوْ يَسْكُرُ﴾ بشتا پان سه‌رتن لی بشنویسی و تان کات به‌چمده‌ده‌سته و ناغمیکه‌وه‌ه ﴿وَيَذِیقُ نَقَصَهُ نَاسُ بَٰلِهِ﴾ جا هه‌دیکتان به‌هه‌دینکی تر تان سراو تارار بکات ﴿تَضْرِكُكَ نُفْرًا﴾ سه‌ریج بله‌چون تابه‌ته‌کان ده‌گورس (له‌جورینکه‌وه‌ه یو جورینکی تر) ﴿عَنَّمُ مَسْجُودٍ﴾ تاشه‌وان نییگن و بیریکه‌به‌وه‌ه ﴿وَكَلْبٌ﴾ به‌لومه‌ه و هه‌ر سو ﴿گه‌له‌کات باوه‌ریان به‌م قورمانه‌به‌کر و که‌هه‌ر نه‌وه‌ه حق و راست﴾ ﴿فَلْيَسْتَعِذْ﴾ یو حکیم (بلی مس پاریمر و به‌پرستان بسم ﴿بِأَنَّهُ﴾ بلی به‌مستقر بلی هه‌موو هه‌والیث کاتینکی دیاریکراو هه‌یه (که‌راست و دروی تیادا روون ده‌پیشه‌وه‌ه) ﴿وَسُوءُ نَاقُورٍ﴾ وه‌به‌رووی ده‌ران ﴿وَدَرْجٌ لِّدَٰبِرِ غُلُوبٍ﴾ هه‌ر کاتی نه‌واته‌ت دی قسه‌ی ناشایسته‌ده‌که‌ن ده‌ر به‌ره‌ی تابه‌ته‌کانی قیعه‌ه (بلی به‌مه‌ر) نه‌وه‌روو و هه‌ر گیزه‌لییان ﴿حَقٌّ نَّحْنُ فَوْقَ عَذَابٍ﴾ تا ده‌چمه‌سه‌ر باسینکی تر ﴿وَلَا يُبْسِلُهَا نَاقُورٌ﴾ وه‌ته‌گه‌ر شه‌یتان له‌میری بر دینه‌وه‌ه ﴿وَلَا تَقْعُدُهُمْ بِسُوءِ نَاقُورٍ﴾

نیر له‌پاش بیر که‌وته‌وه‌ت له‌گه‌ل کومه‌لی ستم کاران دامه‌پیشه

﴿وَمِنْ آيَاتِنَا شَلْوَانٌ لِّجِبَالٍ فِي سَبِيلِهِ لِيُخْرِجَ مِنْهَا نَاقَاتٌ مَّاءٍ لَّهِنَّ عَافِيَةٌ ۚ فَاذْكُرْنَ ۚ﴾ (هەر چه‌نده) نه‌وانه‌ی خویشان ده‌بار یز هبج هر سیدو
 ناونسی نه‌وانیان له‌سهر می به ﴿وَتُخْرِجُهُنَّ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِنَّ عَائِدَةً ۚ﴾ به‌لام یز حسته‌ویه تا خویشان پدیری
 ﴿وَذُرِّيَّتُهُنَّ تُحَدِّدْنَ فِي شَعْبٍ ۚ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) وار یته له‌وانه‌ی کاینه که بیان کردووه
 به‌گمه و گالته‌جاری ﴿وَعَرَّتُهُنَّ عَرِيَّاتُهُنَّ﴾ و زیانی دویا‌ه‌لی خه‌له‌تاندون ﴿وَذُكِّرْنَ﴾
 وه به‌قورشان نامور گاریان بکه ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْنَ مَوَدَّةَ بَنِي آدَمَ﴾ سو نه‌وه‌ی هبج که‌س تب به‌چی
 به‌هوی نه‌و (خرپانه‌ی) کردویه‌نی ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْنَ مَوَدَّةَ بَنِي آدَمَ﴾ که‌جگه له‌خو هبج دؤست
 و تکا‌ک‌ریکی سی به‌هون ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْنَ مَوَدَّةَ بَنِي آدَمَ﴾ نه‌گهر هه‌موو فیدا و بریتی به‌ک بدات لی
 ی وهر ما‌گیری ﴿وَأُتِيَتْ بَنَاتُ عَادَ بِمِثْلِهِ ۚ﴾ نه‌وانه که‌سانیکر به‌هوی نه‌و (خرپانه‌ی) که
 کردوویانه تیا‌چوون ﴿لَهُنَّ شَرَبٌ مِّمَّنْ حَمِيمٌ ۚ﴾ بو نه‌وانه‌یه حوارد به‌ویه‌ک له‌تاوی روز گهرم و به‌کول
 ﴿وَعَنْ يَمِينِهِمْ نَاقَاتٌ مَّاءٍ لَّهُنَّ شَرَبٌ ۚ﴾ و سزای روز به‌تارایش به‌هوی نه‌وه‌ی که‌سین بر واپوون ﴿فَلَا
 تَدْنُوْنَ مِنْهُمْ شَيْئًا﴾ بلن لایا بی‌جگه له‌خوا‌ه‌وار بکه‌س (و پدیرستین) ﴿فَلَا تَسْمَعْنَ وَلَا يَصْرُخُنَّ﴾ شتیت
 که‌به‌سوودمان یی ده‌گه‌به‌یت و به‌ریان ﴿وَأُتِيَتْ بَنَاتُ عَادَ بِمِثْلِهِ ۚ﴾ وه به‌ره‌و دوا‌ی‌گه‌ری‌به‌وه (پاش‌گه‌ری‌به‌وه
 له‌دیه که‌مان) ﴿فَتَعَذَّبْنَاهُنَّ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی که‌خوا‌پ‌نمونی کردیس (بو‌ری‌گای
 راست) ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْنَ مَوَدَّةَ بَنِي آدَمَ﴾ به‌ویه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌شه‌بتانه‌کان سدریان لی شتو بدین
 ﴿فَلَا تَدْنُوْنَ مِنْهُمْ شَيْئًا﴾ به‌ره‌وی داسه‌ر گهر دان یی ﴿فَلَا تَسْمَعْنَ وَلَا يَصْرُخُنَّ﴾ و چه‌ند هاو‌ری به‌کی
 هه‌سین بانگی که‌ن بو‌ری‌گای راست ﴿فَلَا تَدْنُوْنَ مِنْهُمْ شَيْئًا﴾ (بلیس) و مره بولای نیمه (که‌چی به‌گویان به‌کات)
 ﴿فَلَا تَدْنُوْنَ مِنْهُمْ شَيْئًا﴾ بلی به‌پراسنی هه‌ر پ‌نمونی خوا‌ری سوونی راسته ﴿وَأُتِيَتْ بَنَاتُ عَادَ بِمِثْلِهِ ۚ﴾
 ﴿فَلَا تَدْنُوْنَ مِنْهُمْ شَيْئًا﴾ و هه‌ر مانمان پیدراوه که‌مل که‌ج و گو‌پ‌ایه‌ل یی بو‌پ‌درو‌رد‌گاری جیهانیان ﴿فَلَا
 تَدْنُوْنَ مِنْهُمْ شَيْئًا﴾ وه هه‌ر مانمان پیدراوه که‌به‌ریکی می‌سز به‌چی ییس و له‌و (په‌رو‌رد‌گاره)
 بترسین ﴿وَأُتِيَتْ بَنَاتُ عَادَ بِمِثْلِهِ ۚ﴾ وه هه‌ر ورتان هه‌ر بولای نه‌و راته‌کو ده‌گری‌به‌وه (په‌رو‌ری دوا‌یید)
 ﴿فَلَا تَدْنُوْنَ مِنْهُمْ شَيْئًا﴾ و هه‌ر نه‌و خوا‌ی‌یه که‌تاس‌مانه‌کان و ره‌ری به‌دی هیتاره
 به‌حق و راستی ﴿وَأُتِيَتْ بَنَاتُ عَادَ بِمِثْلِهِ ۚ﴾ وه هه‌ر روزی به‌شتیک هه‌ر مووی به‌تویش ده‌ست به‌چی
 ده‌سین ﴿فَلَا تَدْنُوْنَ مِنْهُمْ شَيْئًا﴾ هه‌ر مان و رونه‌ی نه‌و راسته ﴿وَأُتِيَتْ بَنَاتُ عَادَ بِمِثْلِهِ ۚ﴾ هه‌ر بۆ‌له‌وه مولک
 و حاره‌یه‌نی له‌و پرزه‌دا که‌موو ده‌کریت به‌(صور) که‌رمادا ﴿عَذِّبْنَاهُنَّ﴾ رانه‌ی و‌گ‌گی‌به
 به‌هه‌موو به‌نی و ناشکر به‌ک ﴿وَأُتِيَتْ بَنَاتُ عَادَ بِمِثْلِهِ ۚ﴾ وه هه‌ر نه‌وه کار‌دروست و به‌تا‌گا ﴿فَلَا تَدْنُوْنَ مِنْهُمْ شَيْئًا﴾

﴿وَمَا مَدْرُؤُا اللَّهِ حَقِّ قَدْرِهِ﴾ و هك پوسست خوامان بهاسی و بریرمان نه گرت ﴿رَبُّهُنَّ﴾ کانی ووتیان ﴿وَمَا
 لَنْبَرٍ لَّهُ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ خوا هیچ شینکی نه مار دونه خوار ووه بو هیچ ناده می یدک ﴿فَلَمَّا سَأَلْنَا أَنبِيَاءَ
 لَنبَرٍ لَّهُ﴾ بلی نهی کی نهو کتیبه‌ی مار وه خوار ووه ﴿خَذَلْنَاهُ فَنَسِيَ﴾ که مووسا هبای ﴿نُورٍ وَهَدَدْنَاهُ﴾
 (نهو کتیبه) پروواکی و بریمووی بو و بؤ جه لک (پیش ده‌ستکاری کردی له لایم جول له که کده ووه)
 ﴿بِمَقْصُودِهِ قُرْبَىٰ﴾ نیوه نهو (کتیه) ده که نه چه ند پوره و کاغهر لک ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ به‌شینکی
 (که قرامحت به) ناشکری ده کهن و روریشی (که ریاسی خوتیه) ده‌یشار ووه ﴿وَلَنبَرٍ لَّهُ﴾
 شتانیک فیر کر اورن که نیوه به مان دهرانی ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ به خوتان و نه مار و ماییر انتان ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾
 بلی هه خوا (کتیبی بو مووسا مار دوه) ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ پاشان لیان گهری له مار به تالی
 خوب بدا گالته و یاری مکن و رورچس ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ هم قور نانه نیبه مار دو و نه خوار ووه
 ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ پیرور و هه راره ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ نهو کتیبه‌ش پیش نهو هاتوون به راستیان داده‌یست
 (پیش له‌وه‌ی گاور و حوله که کان بیشینش) ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ هه روهف بؤ نه‌وه‌ی
 دانیشتیانی مه که که وده و روی نه ناگادار که پشه ووه بیانتر مینی ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾
 جا له‌وانه‌ی پروایان به دو ابرو هه من پروا بهو (قور نانه) دینس ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ نهو
 پاریردن بؤ نویزه کانپ و به چاکلی له کانی حویاندا ده‌ی مکن ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾
 کی له که سه‌ستم کار تره که درو هه‌له‌ستی به دم خواوه ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ یان بلی بیگا و سر و شتم
 بو کر ووه ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ به لام هیچ بیگا و سر و شینکیسی بو نه کر ایسی ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾
 مار لک لک هه روه‌ها که سن که بلی میش و ته‌ی نهو قور نانه‌ی خوا دایه راند ووه داده به ریم
 ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ خور که سه‌تم کارانت ده‌یسی کانی ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ وان له مار هه‌نی و
 سه‌ختی سه‌ره هه رگدا ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ و فرشته کان ده‌نیان بؤ ده‌ی (بؤ گیان کیشانیان)
 ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ (پیس ده‌نیان) حوتان دهر مار کهن (لهم مار هه‌نی گیان کیشانه نه گهر راست ده کهن)
 ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ نه‌مرو پاداشتی ریساو کهر دهریسه ووه ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾
 نه‌ه‌ری نه‌وه‌ی که قسه‌ی مار استان هه‌له‌یست به دم خواوه ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ و خوتان
 به گه ووه دهرانی له به رانه‌ی تابه‌ته کانی خوادا ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ سویند بیت بیگومان نیوه به
 نه‌ی و به ک به ک گهرانه ووه بو لامان ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ هه روه کو به کم جار درو ستمان کردن
 ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ و نه‌وه‌ی پیمان دایوون به جیتان هینست له‌وه‌ی حوتان (له‌مال
 و سه‌روه‌ت و سامان) ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ و نه‌یسی له که لاسدا ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾
 نهو تکا کار ای که لاتان و ابو و هاریمشی حوان له تکا کردن بوتان ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ سویند به خوا
 بیگومان به‌چرا به یوه‌سی نیوانان ﴿لَنبَرٍ لَّهُ﴾ و نه‌وه‌ی به پشتیوانی حوتان داده‌ها
 وون بو و لسان

﴿وَقَالُوا هَذِهِ نَارُ اللَّهِ الَّتِي تَلْهُو وَتُلْهِىٰ عَنْ حُجَّتِ اللَّهِ الَّتِي كَانَتْ تَكُونُ لِقَوْمٍ أَكْثَرُ مِنْ أَكْثَرِ الْأُمَمِ﴾ (هه گومانێ خوێان) ده‌یان ووت نه‌مانه‌ ئازده‌ و مالات و کشتو کالێکی که‌ قه‌ده‌غه‌ کراون ﴿لَا يَخْلَعُنَّ لِأَنْفُسِهِنَّ ثِيَابًا﴾ (بایی لیاں به‌خوات که‌سانێک به‌یڤ خۆمان به‌مانه‌ ویت) ﴿بِرَعْمَانٍ﴾ (به‌ گومانێ خوێان) ﴿وَنَقَرُ حَرْبٍ يُّهْمِرُهُ﴾ (مالاتێکیش پشپان قه‌ده‌غه‌ کر بوو) (بایی) ماریان لێ سهری یا سواریان سن) ﴿وَتَعْمَدُ الْبِشْرُونَ﴾ (سه‌ نه‌ عیبه‌) هه‌روه‌ هه‌ ئازده‌ و مالات هه‌یه‌ (نه‌ کاتی سهربرێن دا) ناوی خوابان له‌ سه‌ر نه‌ به‌یرد ﴿فَبِئْسَ الْفِتْنَةُ﴾ (به‌ درق هه‌ له‌ ستن نه‌ ده‌م خواوه‌) ﴿سَيُخْرِجُهُمُ اللَّهُ مِنْ دِينِهِمْ وَلَا خِوَاظَ لَهُمْ وَلَا يَكُونُ لَهُمْ مَوْلَا يَنْصُرُهُمْ فِي عَرَضِ الْبُغْيَانِ﴾ (هه‌ له‌ ستنه‌ یان لێ نه‌ ستنه‌ بیت) ﴿وَدَامَ لِقَوْمٍ يُظَاهَرُونَ﴾ (لایه‌) وه‌ ده‌یان ووت نه‌وه‌ی له‌ سکی ئه‌م ئازده‌ و مالاته‌ دایه‌ ﴿حَبِيبًا يُدْعَوْنَ﴾ (نایه‌ نه‌ به‌ بیر به‌ کانمانه‌ وه‌) (پیاوه‌ کانمان) ﴿وَمُحَرَّرًا بِرُوحِ اللَّهِ﴾ (وه‌ قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ له‌ سه‌ر ژنه‌ کانمان) ﴿وَلَا يَكُنْ مِثْلُ نَارٍ تَئِيدُ الْعِزَّةَ﴾ (وه‌ نه‌ گهر مر داروه‌ بوو بوون نه‌وا هه‌موو تیايد، هاو به‌ شو به‌ شدارن) ﴿سَيُخْرِجُهُمُ اللَّهُ مِنْ دِينِهِمْ﴾ (به‌روویی خوا سهرای ئه‌م پیتاسه‌) (به‌مانه‌) یان ده‌مانه‌ وه‌ ﴿يُدْعَوْنَ إِلَىٰ دِينِهِمْ﴾ (بێگومان خو کار دروستی رانایه‌) ﴿وَمُحَرَّرًا بِرُوحِ اللَّهِ﴾ (به‌ به‌ قه‌می و نه‌رانی) ﴿وَحَرِيبُونَ مُمَلِّئُونَ﴾ (نه‌وه‌ی که‌ خوا بێی به‌ خشیوون له‌ خوێان قه‌ده‌غه‌ کرد) ﴿فَبِئْسَ الْفِتْنَةُ﴾ (الله) (به‌ ده‌ست هه‌ له‌ ستن و درو به‌ ده‌م خواوه‌) ﴿يَدْعَوْنَ إِلَىٰ دِينِهِمْ﴾ (به‌ راستی نه‌وانه‌ گو مریا بوون و به‌ نمووس کراوه‌ بوون) ﴿وَدُعُوا إِلَىٰ دِينِهِمْ﴾ (وه‌ نه‌ به‌ خوا به‌ که‌ به‌ دی هه‌ناوه‌ باخانی) ﴿مُعَرَّضُونَ﴾ (که‌ پرو هه‌ر زاله‌ بۆ کراوه‌) (یا ساق به‌رر) ﴿وَعِزٌّ مُّعَرَّضُونَ﴾ (وه‌ که‌ پرو هه‌ر زاله‌ بۆ نه‌ کراوه‌) (ساق کورت) ﴿وَتَسْلُفُ رُوحٍ﴾ (وه‌ دار خورماو کشتو کالی) ﴿مُحْتَفِلُونَ﴾ (جیوار له‌ خواردن و نامد) (سه‌دی هه‌ناوه‌) ﴿وَرِيشُونَ وَزَمَّاتٌ﴾ (به‌یتوون و هه‌ماریشی) (سه‌دی هه‌ناوه‌) ﴿مُتَشَبِّهَاتٌ بِعَرَنِ﴾ (له‌ به‌ک چوو) (له‌ ویه‌ و دیمه‌دا) (له‌ به‌ک نه‌ چوو) (له‌ نامدا) ﴿يُحْكَمُونَ﴾ (له‌ به‌ر نه‌ر نه‌ر) ﴿بِحُكْمٍ﴾ (به‌هه‌ر و بوووسی کاتێک هاته‌ به‌ر) ﴿وَهُمْ فِي حُكْمٍ﴾ (وه‌ له‌ به‌ر و زوی درو به‌ر چیبیدا مافه‌ که‌ی) (ره‌ کاته‌ که‌ی) لێ مده‌ن ﴿وَتَسْلُفُ رُوحٍ﴾ (وریا ده‌ روی مه‌ که‌ن) ﴿يَدْعَوْنَ إِلَىٰ دِينِهِمْ﴾ (بێگومان خو ریا ده‌رومانی خوش ماونت) ﴿وَمِنْ دُعَائِهِمْ حَتَّىٰ يُبْعَثَ﴾ (له‌ ئازده‌ و مالاتیش هه‌ به‌ دینکی بار هه‌ له‌ گه‌ر هه‌ به‌ دینکی بو کولک و خوری) (که‌را خه‌رو هه‌رشی لێ دروست ده‌ کریت) ﴿يُحْكَمُونَ﴾ (له‌ به‌ر نه‌ر نه‌ر) (له‌ وه‌ی که‌ خوا بێی به‌ خشیوون به‌هه‌ن) ﴿وَلَا يَكُونُ لَهُمْ مَوْلَا يَنْصُرُهُمْ﴾ (وه‌ شوینی هه‌نگاوه‌ کاسی شه‌یتان مه‌ که‌ون) ﴿يَدْعَوْنَ إِلَىٰ دِينِهِمْ﴾ (چونکه‌ بێگومان شه‌یتان درو مینکی ئاشکرای توبه‌) ﴿

﴿يَسِيْرٌ فِي سَبْعٍ مِّنْ نَّجْمٍ﴾ ئە‌ی سه‌وی ئاهه‌م، پۆشاک‌ێ جیوان و پاراو‌ه‌تان پۆشن له‌کاتی هه‌موو نوێژ (جورسه‌ مرگه‌وینک‌اند) ﴿وَعَسُوْا شَرُّوْا شَرِّوْا﴾ وه‌ محوون و بخۆسه‌وه (سه‌وی که‌ خو‌ جه‌لالی کردوه‌ بو‌تان) و ریه‌ده‌زی مه‌که‌ن ﴿يَذَلُّوْا تَلْسِيْرٌ﴾ پیگو‌مان خوا ریه‌ده‌رومانی خوش ناویست ﴿تَمْرٌ حَرْمٌ رِيْهَهِ﴾ ئە‌ی موحه‌مه‌د ﷺ بێن کێ پاراندسه‌وه و جوانی و (نارویه‌مه‌نه) خوایه‌کانی حه‌رم کردوه‌ ﴿تَنِيْجٌ يَّجِيْوْهُ﴾ که‌ خوا بو به‌ده‌کاتی دروستی کردوه‌ ﴿تَقْسِيْرٌ تَرْقُ﴾ هه‌رومه‌ا پوری و خورا که‌ پاک و خوشه‌کان (کێ حه‌رامی کردوون) ﴿تَقْرِيْنٌ تَقْرِيْنٌ مَوْقِيْ خِيْرٌ تَقْرِيْنٌ﴾ ئە‌ی موحه‌مه‌د ﷺ بێن ئه‌وانه‌ سو بر واداره‌ له‌ژباتی هه‌میشه‌ (بێ برواینیش له‌به‌ی ئه‌واندا به‌شداری ده‌که‌ن) ﴿سَابِعٌ يَّوْ نَفِيْعٌ﴾ (به‌لام) له‌روزی دوایی دا ئایه‌ته‌ به‌بر واداره‌وه‌ ﴿كَيْدٌ يَّمْلِكُ لَّيْلٌ﴾ به‌م شېوه‌ به‌ ئایه‌ته‌ که‌ به‌مان به‌س ده‌که‌ی و رووسی ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿مَوْجٌ حَمْلٌ﴾ سو گه‌ل و کومه‌لیت که‌ ده‌ران و تێ ده‌گه‌ن ﴿قَرِيْبٌ مِّنْ حَرْمٍ يَّجِيْوْهُ﴾ بێ پیگو‌مان په‌روهره‌گه‌رم ته‌به‌ ته‌و کرده‌وانی حه‌رم کردوه‌ که‌ روژ به‌در خه‌راپس ﴿مَعْمُورٌ مِّنْ حَرْمٍ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ ناشکران و نه‌وانه‌ش نه‌ییس ﴿وَالْإِنَّمْ﴾ وه‌ گو‌ماهی (حهرام کردوه‌) ﴿وَسُقِيْ عِيْرٌ نَّجِيْ﴾ وه‌ ده‌ست دریزی به‌ماهه‌ق ﴿وَلَنْ تَشْرَبُوْا مِلْحَمٌ﴾ وه‌ (حهرامی کردوه‌) شتیلت بکه‌ به‌ هاویه‌ش بو‌خوا ﴿رِيْزٌ يَّهْطُ﴾ که‌ به‌لگه‌ی بو‌مه‌اتووه‌ ﴿وَلَنْ تَقُوْا عَلٰی شَوْءٍ لَّا تَعْمُوْرُ﴾ وه‌ (حهرامی کردوه‌) که‌ به‌ده‌م خواوه‌ شتانیلت بێن که‌ نابیرانس ﴿وَلَنْ تَقُوْا مَوْسَلٌ﴾ وه‌ بو‌ هه‌موو ئومه‌تێ کانیکی دیاری کراوه‌ به‌ (بو‌ مردن و سزادانیان) ﴿وَلَنْ تَقُوْا حَبِيْرٌ﴾ ئە‌مه‌ کاتیلت ماوه‌ (ی مردن یا سزا) که‌ به‌ر هات ﴿لَا يَسْتَجِيْزُ سَعِدٌ﴾ ساتیلت دوانا که‌وون ﴿وَلَا يَسْمَعُوْنَ﴾ و پێشپاش ما که‌وون ﴿يَسِيْرٌ مِّنْ مَّالٍ لِّمَنكُمُ﴾ ئە‌ی نه‌وی ئاهه‌م له‌گه‌ر بو‌تان هات ﴿يَسْمَعُوْنَ﴾ پێغه‌مه‌رانیلت له‌خوتان ﴿يَقْسُوْنَ عِيْرٌ﴾ بێ ئایه‌ته‌ کانی میان بو‌ده‌خوێنته‌وه‌ ﴿قَرِيْبٌ مِّنْ حَرْمٍ﴾ جا هه‌ر که‌س خوی پاراست (به‌ به‌رمانی خو) و کرده‌وه‌ی چاکێ کرد ﴿وَلَا حَوْلَ لَهْمُ وَلَا قُوَّةَ لَهْمُ﴾ نه‌وه‌ به‌ترسی بێ له‌سه‌ر به‌هه‌م و خه‌ه‌تیش ماخوون ﴿وَلَنْ تَقُوْا مَوْسَلٌ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ش که‌ بێ بروا بوون به‌ ئایه‌ته‌ کانی ئیعه‌ ﴿وَلَنْ تَقُوْا مَوْسَلٌ﴾ و خویان به‌در ده‌رانس له‌به‌ر ته‌به‌ر شه‌و ئایه‌تانه‌دا ﴿وَلَيْسَ صَاحِبُ نَّارٍ﴾ نه‌و به‌ هه‌وه‌ لاسی ناگه‌رن ﴿هَبِيْرٌ حَبِيْرٌ﴾ نه‌وانه‌ به‌هه‌میشه‌ی ئایا ده‌مینه‌وه‌ ﴿مَنْ طَمَعُ مِیْ اَفَرُ عِيْرٌ تَهْ كَدْبٌ﴾ جا کێ له‌وه‌ سه‌نه‌مکار ته‌ره‌ که‌ درو به‌ده‌م خواوه‌ هه‌له‌ستی ﴿وَلَا يَسْمَعُوْنَ مَوْسَلٌ﴾ بێ بروا بیت به‌ ئایه‌ته‌ کاسی خوا ﴿وَلَيْسَ لَهْمُ مِیْ نَفَرٌ تَكَلْبٌ﴾ نه‌وانه‌ نه‌و به‌شده‌ی بۆیان بو‌سراوه‌ دور چاریان ده‌بیت ﴿حَقٌّ دَعْوَةُ نَفَرٌ﴾ هه‌تا نه‌و کانه‌ی بێر دراوه‌ کانه‌مان (بو‌ گیان کێشمان) دین بۆیان ﴿سُقُوْنَهُ﴾ ده‌یانهریس و (گیانیان ده‌کێشمان) ﴿وَلَنْ تَقُوْا مَوْسَلٌ﴾ پێیان ده‌لێس نه‌وانه‌ی له‌جیانی خوا ئیوه‌ هاوار و مرانان ئێ ته‌که‌ردن له‌کویس ﴿وَلَا حَوْلَ لَهْمُ﴾ (له‌وه‌ لامه‌د) ده‌لێس دیار بێس و وون بوون لیسان ﴿وَلَنْ تَقُوْا مَوْسَلٌ﴾ وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر خویان ﴿تَهْزَكُوْا كَعِيْرٌ﴾ که‌ بنگومان نه‌وانه‌ له‌ دویدا بێ بروا بوون ﴿

﴿إِن رَّحْمَتِي أَمِيزَتْ مِنْ قَبْلِكَ فَكُنْ حَرِدًا وَنَاصِيًا﴾ (خوا بیناسی) هه‌م‌وو تبه‌ له‌گه‌ل نه‌و
 ئوممه‌تانه‌ی که‌له‌ پیش تبه‌ وه‌ بوون له‌ جو که‌ و ئاده‌میراد بچه‌ ئاگری دوره‌خه‌وه‌ ﴿كَبَّ رَحْلًا مَّا نَقُصُّ
 أَخْبَرًا﴾ هه‌ر جار تکه‌ ده‌مه‌یه‌که‌ ده‌چه‌ ئاویه‌وه‌ به‌ حه‌ریس له‌ هاو بیراتی ده‌کات ﴿حَتَّىٰ ذُكِّرُوا بِهِ جِنًا﴾
 هه‌تا هه‌م‌وو ده‌گه‌ن به‌یه‌که‌ و کو ده‌مه‌وه‌ یه‌که‌ ده‌گه‌ن ﴿وَلَا تُخْرِطُنَّ سُنَّةَ﴾ دواییه‌ کانیاں (که‌شون
 که‌وتوو بوون) ده‌ر باره‌ی پشه‌ کانیاں (که‌پشه‌وا بوون) ده‌لیس ﴿رَبِّ هَوْدَ وَأَصْحٰبِ الْاُفْکِ﴾ نه‌ی به‌روه‌ردگارمان
 نه‌وانه‌ ئیمه‌ بیان گوهر کرد ﴿وَالَّذِينَ عٰمِلُوا مَعَهُ جِسْمًا﴾ ده‌توش له‌ ئاگه‌رد دووقات سهریاں به‌مه
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ (به‌روه‌ردگار) ده‌هه‌رم‌وی ﴿بِخَيْرٍ مِّنْ﴾ بو هه‌ر کامسان (سهر) دوو به‌رامبه‌ره‌ ﴿وَالَّذِينَ لَا
 يَتَّقُونَ﴾ به‌لام تبه‌ ماران وین ئاگه‌ر ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ سهر وک و چاو لیکه‌راوه‌ کان به‌شون
 که‌وتوو کانیاں ده‌لیس ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ تبه‌وش هیچ ریاده‌ بیرینکتان به‌سه‌ر ئیمه‌ده‌ بیه
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ده‌ لیه‌وش سهر بچه‌زن ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ به‌هوی نه‌و (خه‌رپانه‌وه‌ی) ده‌تان
 کرد ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بی بر و ابوون به‌ئایه‌نه‌ کانیاں لیحه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾
 وه‌ خوپان به‌گه‌وره‌ردن دادمان له‌ به‌رامبه‌ریاندا ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه‌وانه‌ ده‌ر گه‌کانی ئاسمه‌بیان بو
 ماکرینه‌وه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ و ماچه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ هه‌تا خوشتر به‌چیت
 به‌کوس ده‌رری دروماندا (نه‌مه‌ش مه‌ر چیکه‌ هه‌ر گیر بایه‌نه‌ دی) ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ئا به‌و جه‌زه
 توله‌ له‌ ئاوانباران ده‌سیسین ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی له‌دوره‌خدا به‌رش و به‌خه‌ریس (له‌ ئاگه‌ر)
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وه‌ له‌ لای سهر وشیانه‌وه‌ لیه‌وه‌ داپوشه‌ریان (له‌ ئاگه‌ر) ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ئا به‌ر
 جه‌زه‌ توله‌ به‌سه‌ مکاران ده‌سختین ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ و نه‌وانه‌ی که‌ بر وایان هه‌تاره
 وکرده‌وه‌ی چاکیشیان کردوه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ داواله‌ هیچ که‌س ماکه‌س ریاده‌نه‌وانای خوی
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ئا نه‌وانه‌ هه‌وه‌ لانی به‌هه‌شتی ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه‌وان هه‌مه‌شه‌پین تبه‌دا ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه‌وه‌ی له‌دلیله‌ بووینت دلمان بئی ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ له‌کینه‌ و رق (ده‌ر باره‌ی به‌کتری)
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ به‌وه‌راره‌ کان ده‌رون به‌ترس (کوشت و باخه‌ کان) یه‌دا ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾
 هه‌تا به‌ده‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وه‌ ده‌لش سوپاس بو نه‌و خوابه‌ی که‌رم‌ه‌وویی کردین بو نه‌م ریگایه‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ که
 ئیمه‌ هه‌ر گیر به‌بیری راست شاره‌را به‌ده‌بوون ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه‌گه‌ر خوا ریم‌ه‌وویی نه‌کردینه‌به
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ سویند به‌خوا بئنگومان بیره‌راوه‌ کاسی به‌روه‌ردگارمان راسه‌بیان هه‌تا
 ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وه‌ مانگیان لی ده‌کریست به‌مه‌ی که‌ئمو به‌هه‌شته‌ ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾
 ئه‌س‌لوز ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ پشان به‌حشر به‌هوی نه‌و کرده‌وه‌ (چاکانه‌ی که‌) ده‌تان کرد ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ ره‌وی و حاکمی پاک و به‌پیت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ رووه‌ک و شیباییه‌کی به‌هرمانی
 په‌رو و دگاری نه‌رویت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ وه‌نموی پس و بی‌خیره ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ دهرک و دال‌مه‌بی
 لسی‌ی مارویت و دهرنا به‌ت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ نامه‌و جوړه‌نایه‌ته‌کانی حوسان‌باس ده‌که‌بی
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ بو‌گه‌لیت که‌سویاس‌گورارین ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ سونډ به‌خوا
 ینگومان‌نیمه‌و و حوسان‌ره‌وانه‌کرد نو‌لای‌گه‌له‌که‌ی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ وونی نه‌ی گه‌له‌که‌م
 نه‌با‌خوا به‌رستن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ تیره‌هیچ به‌رستر او‌نگان‌می به‌پنج‌گه‌له‌و (خوا) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾
 عیضه‌ت به‌رستی من ده‌ترسم (دو و چاری) تیره‌بی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ سرای‌پوژیک‌ی گه‌وره
 (که‌پوژ‌ی دواب‌ی به‌) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ کار به‌ده‌ست و ده‌سه‌لانداری‌ی گه‌به‌که‌ی ووت‌بی
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ به‌راستی نیمه‌توله‌گومراییه‌کی ناشکر ادا‌ده‌بیین ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾
 هر‌مووی نه‌ی گه‌له‌که‌م هیچ‌گومراییه‌یک‌له‌مندی به‌﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ به‌لکو‌م
 من به‌روم‌له‌لایه‌ن په‌رو و دگاری جبهان‌نامه‌و ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ په‌یامه‌ک‌س په‌رو و دگرم
 پاده‌گه‌به‌سم پشان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ وه‌ناموز‌گاری‌شان ده‌که‌م ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ وه‌وی من
 له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ده‌یرانم‌لیوه‌مایران ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ نایا‌سه‌رتان‌سوپ‌ما‌وه
 له‌هات‌ی په‌یام و به‌دخه‌ره‌وه‌به‌ک‌له‌لایه‌ن په‌رو و دگارتان‌ده‌و ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ بو‌پیاو‌یت له‌خوت‌ن
 (که‌مو و ده‌) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ بو‌نموی لا‌گادار‌شان کانه‌وه‌و تانتر‌سیلیت و حوت‌ن پیاو‌یرن
 (نه‌با‌هرمان‌ی خوا) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ بو‌نموی به‌حشان‌پس بک‌ریت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ درای
 نه‌وه‌برو‌پشان‌پس به‌هینا‌نیمه‌ش (مو و ح) امان‌رر‌گار‌کرد ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ هه‌رو‌هه‌ان‌و نه‌ش
 له‌گه‌لیدا‌سورن‌له‌که‌ش‌تبه‌که‌دا ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ پاشان‌نم‌وانه‌ی برو‌پشان‌به‌سو‌به
 نایه‌ته‌کانمان‌بو‌نعمان‌کردن و خ‌کان‌دمانن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ به‌راستی نه‌و نه‌گومه‌لی (دل)
 کو‌یران‌بوون ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ وه‌مار‌دمان‌بو‌لای‌گه‌لی هاد‌یرا‌که‌یان‌که‌هو‌رد (په‌مه‌میده‌و)
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ هر‌مووی نه‌ی گه‌له‌که‌م نه‌نه‌با‌خوا به‌رستن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ هیچ
 به‌رستر او‌نگان‌می به‌پنج‌گه‌له‌و ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ ده‌ی نایا‌نیوه‌پار‌یر‌کار‌مان‌وله‌خودا‌مانتر‌س ۱۹ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ نه‌و کار به‌ده‌ست و ده‌سه‌لانداری‌ی که‌بی برو‌بوون‌به‌گه‌له‌که‌ی
 ووت‌بیین ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ به‌راستی نیمه‌توله‌گلی و به‌فام‌دا‌ده‌بیین ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾
 وه‌به‌راستی وا‌گومان‌ده‌بیین که‌توله‌درو‌رمان‌بیست ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ هر‌مووی نه‌ی
 گه‌به‌که‌م هیچ‌گینی و به‌فام‌ی به‌ک‌له‌مندی به‌﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾ به‌لکو‌م من به‌رو و یکنم
 له‌لایه‌ن په‌رو و دگاری هه‌مو و جبهان‌نامه‌و ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ﴾

﴿يُنْفِخُ فِي سِيبٍ﴾ په‌یامه‌کانی په‌رو مردگارم به‌تیوه‌ رانه‌گه‌یه‌م ﴿وَأَنفِخُ نَافِثَاتٍ﴾ وه‌ من بو‌تیوه‌ ناموزگار یکه‌ریکی ده‌ست پاک و تمه‌یم ﴿وَبِجَنَّتِ سِدْرٍ﴾ نایا سه‌رتان سو‌رماوه‌ له‌هانی (بیگاو) ناموزگاری له‌لایه‌ن په‌رو مردگار تانه‌وه‌ ﴿عَلَى حِجَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ بو‌پیاوینک له‌خوتان تا شانتر سبت ﴿وَنُفِخُ فِي جَهَنَّمَ﴾ وه‌ بیری (چاکه‌کانی حوا) مکه‌مه‌ره‌ کانی نیوه‌ی کرد ﴿خُفِّفَ عَنْ قَدَمَيْهِ نُجُجٌ﴾ به‌جشنین له‌پاش گه‌لی سووح ﴿وَدُكَّتْ فِي نَحْوِ غَصَّةٍ﴾ وه‌ له‌ش و‌قه‌لانی نیوه‌ی له‌وان گه‌وره‌تر دروست کرد ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ که‌واته‌ بیری چاکه‌و به‌هره‌ کانی خوا مکه‌مه‌ره‌ ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ بو‌ نیوه‌ی بر گارتان بیت ﴿وَبِجَنَّتِ سِدْرٍ﴾ وه‌ و‌ریان ناب بو‌ له‌وه‌ هاتووی بز بارمان که‌ به‌ته‌مها خوا په‌رستن ﴿وَبِجَنَّتِ سِدْرٍ﴾ وه‌ و‌ریان له‌وه‌ی باوک و‌پایر انسان ده‌پانه‌رستن ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ که‌واته‌ نه‌و (سرائه‌)ی که‌ به‌لیت پین دارین بو‌مان بینه‌ دی ﴿وَبِجَنَّتِ سِدْرٍ﴾ که‌ گه‌ر راست ده‌که‌یت و‌له‌راست گویدی ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ عَیْنُ مَعْمُودٍ رَیْحَتٌ مَعْمُودٍ په‌رمووی بیگومان له‌لایه‌ن په‌رو مردگار تانه‌وه‌ تووشتان بو‌وه‌ ﴿وَبِجَنَّتِ سِدْرٍ﴾ سِراو‌خه‌شم و‌توره‌می ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ نایا ده‌مه‌ فالیم به‌گه‌له‌ ده‌که‌ن ده‌ر به‌ی چه‌ند له‌ویک ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ که‌تیوه‌ و‌اوو‌پایر انسان داوانه‌ به‌یتانک ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ سِطْرٌ که‌خوا هیچ به‌لکه‌یه‌کی له‌مه‌ریان به‌ماردونه‌ خوارمه‌وه‌ ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ سِطْرٌ جا که‌واته‌ چاوه‌رانی بکه‌ن میش له‌گه‌لئان له‌چاوه‌ر و‌انام ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ سِطْرٌ نه‌وس له‌وه‌ نه‌و نه‌ش له‌گه‌لی بو‌و (و‌اوو‌پیان بی هیتا بو‌و) به‌میه‌ر ماتیبه‌ک له‌لایه‌ن خو‌مانده‌ و‌ه‌ر گه‌رمان کردن ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ نه‌وانه‌شمان له‌ریشه‌ هیتا ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ که‌له‌به‌ته‌ کانی نیمه‌پان سه‌درو داده‌ماو ساوه‌دار به‌موو ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ وه‌ بو‌گه‌لی سه‌مو‌دیش صالحی برانمان سارد ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ په‌رمووی نه‌ی گه‌له‌که‌م خوا نه‌مها په‌رستن ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ جگه‌ له‌و په‌رستراوینکی مرمان می به‌ ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ بیگومان مو‌عجیره‌یه‌کی بو‌وشتان له‌په‌رو مردگار تانه‌وه‌ بو‌هاتووه‌ ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ نه‌مه‌ خوشتری حوایه‌ که‌ مو‌عجیره‌یه‌ که‌ بو‌تیوه‌ ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ جالی ی گه‌رس ما‌محو‌ا و‌بله‌وه‌ریت له‌ره‌وی خواو ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ و‌ناراری مه‌دن و‌ده‌ستی بو‌مه‌دن به‌خراپه‌ ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾ آیه‌ ﴿نه‌گه‌ر و‌ایکه‌ن) توو‌شی سرایه‌کی سه‌خت و‌به‌ئارار دین ﴿وَنُفِخُ فِي سِدْرٍ﴾

﴿وَمَكَانٌ غَافٍ ظَلُمَةٌ﴾ وه وه لاسی گه‌له‌کی هیچ نه‌بوو ﴿لَا أَلْفَاكُ﴾ یتحکه له‌وه‌ی که‌ووتیان
 ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ﴾ له‌شار و وولاته‌که‌سان (العوطف و نمانداره‌کان) دهریکس ﴿وَلَهُمْ
 أَلْفُ نَصْرٍ مِّنْ سَمَرٍ﴾ نه‌راستی نه‌وانه که‌سانیکس که‌خویان پاک و نه‌میر راده‌گرس ﴿وَلَهُمْ
 وَهْدَةٌ﴾ له‌معا نیمه‌خوی و شوینکه و توانیمان پرگار کرد ﴿لَا تَرْفَعُ كَفًا مِّنْ تَعْبَرٍ﴾ جگه
 له‌خیزانه‌که‌ی که‌له‌تیا چووان سوو ﴿وَأَمْرٌ مِّنْهُمْ مَّعْرُوفٌ﴾ جا‌بارانیکمان په‌سه‌را‌باراندن (به‌ره
 مارانمان کردن) ﴿لَا تَطْرُقُ عِندَهُ مَظْهَرٌ مِّنْ شَرٍّ﴾ جاسه‌یر که‌سه‌ره‌مه‌حامی ناوان باران چوون سوو
 (وچیان لی هات) ﴿وَمِنْ مَّزِينٍ مَّحْفُوفٍ﴾ وه بو گه‌لی مه‌دیه‌بیش شوو هه‌یی برابانمان دارد
 ﴿فَالْيَقُوتُ تَغِيثُ الْكَلْبَ﴾ دهر سووی نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌ها خوا‌په‌رستس ﴿وَالْحُكْمُ مِّنْ سُلَاطِنَةٍ﴾ هیچ
 په‌رستراونیکتان بی په‌یجگه‌له‌و ﴿لَا تَحْذَرُ الْيَمَّ مَرِيضَةً﴾ ینگومان له‌لایان په‌رو و دگر تانه‌وه
 په‌لگه‌و مو عجیره‌به‌کی روون و ناشکرانان بو هاتووه ﴿وَأَوْرَثُوا الْكَلْبَ وَالْجِبَالَ﴾ که‌وانه نه‌پنو به
 و گیشانه‌تان د ریث و راستس ﴿وَلَا تَحْزَنُوا مِّنْ شَيْءٍ ظَهَرَ﴾ وله‌شت و مه‌کی خه‌لکی
 که‌م مه‌که‌نه‌وه (به‌دزی) ﴿وَلَا تَحْزَنُوا مِّنْ شَيْءٍ مَّحْضَرٍ﴾ وه له‌ره‌ویدا خرابه‌کاری مه‌که‌ن
 له‌پاش چاکردس ﴿يَحْكُمُ حَيْثُ شَاءَ﴾ نه‌وه‌ی باسکرا چاکتره‌بونن ﴿وَمِنْ حُكْمِهِ قَوْمِيَّتٌ﴾
 نه‌گه‌ر نیوه نماندارن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا مَعَهُ مَرِيضٌ﴾ وه له‌سه‌ره‌موو ریگه‌به‌ک دامه‌بیشس (ریگه
 مه‌گرس) ﴿تُرِيدُونَ وَقْفًا مِّنْ سَمِيحٍ﴾ هه‌ره‌شه‌بکس و به‌ره‌ه‌لستی ریگه‌ی خو بکس
 ﴿مَنْ يَدَّ﴾ له‌و که‌سه‌ی باومری بی هیناسن ﴿وَسُحُوفٌ عَجُولٌ﴾ و بتانه‌وشت پرنگای خوا
 به‌لاری و چه‌ونی به‌سه‌روو ﴿وَالْحُكْمُ مَعَهُ﴾ وه بی‌ری نه‌و کانه‌بکه‌نه‌وه که‌نیوه که‌م روون
 ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ پاشان خوا رووی کردن ﴿وَأَخْرَجُوا﴾ ده‌ی سه‌ریج به‌دن ﴿حُكْمًا مِّنْ عِيبَةٍ﴾
 تفسیریت ﴿سه‌ره‌مه‌حامی خرابه‌کاران چوون سوو (وچیان لی هات)﴾ ﴿وَمِنْ حُكْمِهِ مَظْهَرٌ﴾
 به‌کس ﴿وه نه‌گه‌ر کومه‌لیث له‌نیوه﴾ ﴿مَنْ يَدَّ﴾ ناوهرمان هینا بیت نه‌و په‌دیه‌ی به‌مدا
 بئر دروه ﴿وَمِنْ حُكْمِهِ تَرْوِيحٌ﴾ وه کومه‌لیکی برتان ناوهرمان به‌هینا بیت ﴿وَأَخْرَجُوا﴾ نه‌وه نارام بگرس
 ﴿حَقٌّ تَحْكُمُ الْكَلْبَ﴾ هه‌تا خوا بریار ددات له‌بوانماندا ﴿وَأَوْرَثُوا الْكَلْبَ﴾ وه نه‌و (خو)
 باشتیرینی پر باره‌مراکه ﴿﴾

﴿فَأَنصَلَتْ إِلَىٰ ذَاكِ الْمَذْمُومِ﴾ نه‌کار به‌جهست و دمه‌لاتدارانه‌ی که حق‌بان به‌گه‌وره دانه‌ها لهدار
 گه‌له‌ک‌ه‌ی (شوعه‌یبت) دا ورتیان ﴿فَخَرَجَتْ أَنفُسُهُ﴾ نه‌ی شوعه‌یبت بینگومان دهرت ده‌ک‌ه‌یبت
 ﴿وَبِئْسَ الْمُؤْمِنُ﴾ وه نه‌وانه‌ش که بروایان عباوه‌له‌گه‌ل تودا ﴿مَنْ هَیْبَ﴾ له‌شاره‌ک‌ه‌مان ﴿أَتَتَقُولُنَّ﴾
 ویشا، یان دهمی بگه‌رینه‌وه سهر ناییب نیمه ﴿وَهُ﴾ (شوعه‌یبت) دهرمووی ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الرُّجُومُ﴾ نه‌گهر
 حدریش به‌ک‌ه‌یبت و پیشمان باخوش بیت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ بینگومان دروینه‌کی گه‌وره‌مان
 بزو خو هله‌به‌ستوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ نه‌گهر بگه‌ریسه‌وه باو ناییب که‌تان (که‌بت به‌رستی به)
 ﴿بَعْدَ رَجْعَتِ هَٰؤُلَاءِ﴾ پاش نه‌وه‌ی که‌خواررگاری کردیسی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ به‌وانیه
 بومان بگه‌ریسه‌وه بو باو نه‌و (بت به‌رستی به) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ مه‌گهر خورای به‌روه‌ردگارمان
 به‌دوت ﴿وَبِئْسَ الْوَعْدُ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ رانست و ناگادری به‌روه‌ردگارمان هم‌ووشتیکی گر توتوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾
 آله‌توگ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ به‌خوابه‌ستوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ (اورتیان) نه‌ی به‌روه‌ردگارمان
 له‌بیوان نیمه و گه‌له‌که‌ماندا حوکم و بریار سده ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ به‌هقی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ تو به‌شتیری
 بریار دهرانی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ نه‌گهر نیوه شوین شوعه‌یبت بکه‌ون ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ به‌رستی
 نه‌و کاته ریان لینکه‌وتوان خوتانی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ حابه‌هوی نه‌وه وه بو مه‌له‌ره‌یه‌کی توبه
 لینی دین ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ هم‌ووریان له‌ماله‌کانی‌بدا له‌باو چوون (بی گیان و جووله‌ک‌ه‌وتی)
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ شوعه‌یبتیان به‌دورورانی (باوهریان پی به‌هیا) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾
 به‌یا، (واتیا چوون) وه‌که‌ه‌ر له‌و مالامه‌داسه بووس (وتییدا نه‌ریان) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾
 نه‌وانه‌ی که‌ شوعه‌یبتیان به‌دورورانی (باوهریان پی به‌هیا) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ هدر نه‌ون جه‌سارو مه‌د
 بوون ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ بشر (شوعه‌یبت) پرووی لی وهرگیران ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ دهرمووی بیان
 نه‌ی گه‌له‌ک‌ه‌م ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ سوید به‌خوابه‌رستی مس به‌یامی به‌روه‌ردگارمان به
 تیره‌گه‌یاند ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ و ناموزگاریم کردن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ جا چوون
 مؤهوی سی سرواز کاره‌هم و خه‌ف‌ت بخوم ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ نه‌و رستی فریم‌بی، نیمه‌نو هدر گویدر
 شاریک بیجه‌به‌ریک‌مان به‌وانه‌کردیت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ دایش‌تو انیمان تووش کردوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾
 ویشا، به‌به‌یوسی و ک‌ه‌م دهرامه‌ی (هریان و نه‌خوشی) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ داسه به‌روه‌ردگار
 به‌ریسه‌وه و به‌شیمان به‌هوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ نه‌ویدن محبت سینه‌ت‌خسه، له‌دویدیدا خراپه و ناخوشیه‌که‌مان
 گویری به‌چاکه و خوشی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ هه‌تا وور بوون و گه‌شیمان کرد له‌مال و سهرودن، ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ وه
 ورتیان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ بینگومان باو و باپیر انیمان تووشی ریان و باخوشی و به‌خوشی
 بوون ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ حابه‌ماکاودا سرمان گرتیسی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾ له‌کانیکد، که‌ه‌ستیان
 به‌ده‌کرد ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَاتهمْ﴾

﴿هَٰؤُلَاءِ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان ﴿فَإِذَا نَسِيتُمْ﴾ نیمه‌ی یرومان هینا به‌یرو مردگاری جیهانیا
 ﴿رَبِّ مُؤْنَىٰ ذَٰلَکَ﴾ که‌یرو مردگاری موسا و هاروسه ﴿ذَٰلَکَ فَاغْوٰهُ﴾ بیرعه‌ون وونی
 ﴿مَنْ یَّهْدِیْهِ رَبُّنَا فَاِنَّهُ یَفْضَحْهُ﴾ پیش نه‌وی نیرتان مدهم ناوهرتان پی هینا ﴿یَنْهٰهُ﴾ به‌راستی
 نه‌ه ﴿لَنْ یَّکُنْ مَکْرَهُهُ﴾ (میرسه) قیل و پیلانیکه (تیوهر موسا) به‌خشه‌تان بو کیشاوه له‌م شاره‌ه
 ﴿لَنْ یَّخْرِجُوْهُ مِنْهَا﴾ نادانستوانه‌کدی لی دمرکه‌ن ﴿مَوْفَیْ صُور﴾ جاله‌دواید، ده‌رائس (چیتان لی
 ده‌که‌م) ﴿لَا یَقْضِیْ یَدَیْکُمْ رُحْمَکُمْ﴾ سونید بیت دهمت و قاچان سیرم ﴿مَنْ یَّجْزِیْ﴾ به‌پنجه‌وانه‌وه
 (چه‌پ و راست) ﴿وَرَأٰی اَنْ یَّسْکُوْا خَیْرَیْ﴾ نه‌معا سونید پی گشتان هه‌لده‌واسم ﴿وَاُولَٰئِکَ﴾ ووتیان
 (به‌بیرعه‌ون) ﴿وَرَأٰی اَنْ یَّسْکُوْا﴾ نیمه‌ی دلپاس که‌یو لای به‌رو مردگارسان ده‌که‌پنیه‌وه ﴿وَمَّا تَقَوُّمَکُمْ﴾ تو هیچ به‌خه‌یه‌کث له‌نیمه‌ی به‌ ﴿لَا یَنْهٰی عَنْ بَیْتِ رَبِّیْ﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌نیمه‌ی ناوهرمان
 به‌به‌لگه‌ و بیشانه‌کانی به‌رو مردگارسان هیناوه ﴿لَنْ یَّجْعَلَ﴾ کانی یزمان هات ﴿رَبِّ فَرِیْقَیْهِمَا﴾
 نه‌ی به‌رو مردگارمان نارامیان به‌سه‌ردا بریزه ﴿وَتَوَفَّیْ خَیْرَیْ﴾ و به‌موسولمانیه‌تی بعد مریه ﴿وَاُولَٰئِکَ﴾
 ﴿وَمَّا یُنَادِیْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ هه‌مدیک له‌دهسه‌لانداران و کاربه‌دهستانی گه‌لی بیرعه‌ون ووتیان ﴿اِنَّکُمْ مَوْحِیْ
 وَرَمَہُ﴾ نایاوار له‌موسا و هوره‌کدی ده‌هینی ﴿یَقِیْذُکُمْ ذَٰلَکَ﴾ بۆنه‌وه‌ی له‌وولاندا (حاکمی میردا)
 خراپه‌کاری بکه‌ن ﴿وَلَنْ یَّهْدِیْکُمْ﴾ ودهست له‌خوت و به‌سترده‌کانت هه‌لیگرن ﴿وَاُولَٰئِکَ﴾ (بیرعه‌ون)
 وونی ﴿سَمِعْنَا نَدَیْکُمْ﴾ به‌مدودوا کوره‌کابیان ده‌کوزیس ﴿وَنَسِیْنَا نَدَیْکُمْ﴾ وناهره‌نایان ده‌هیلیسه‌وه
 به‌ریدوویی (بو خرمه‌ت کردن) ﴿وَلَنْ یَّهْدِیْکُمْ﴾ و به‌یگومان نیمه‌ی دهسه‌لانداریس به‌سه‌رباندا ﴿وَمَنْ یَّؤْمِنْ بِقَوْمِیْ﴾
 موسا به‌گه‌له‌کدی ووت ﴿لَنْ یَّجْعَلَ یَدَیْکُمْ رُحْمَکُمْ﴾ داوی باره‌تی له‌خوا بکه‌ن و
 خوراکگر مس ﴿لَنْ یَّجْعَلَ﴾ بیگومان هه‌موورموی مولکی خوابه ﴿وَلَنْ یَّجْعَلَ﴾ (بیرعه‌ون)
 ده‌یدا به‌هر که‌س به‌به‌مده (شیاره) کانی که‌خوی به‌دویت ﴿وَلَنْ یَّجْعَلَ﴾ و به‌ره‌مخامی
 چاک بو خواناسانه ﴿وَاُولَٰئِکَ﴾ (گه‌له‌کدی) ووتیان ﴿وَلَنْ یَّجْعَلَ﴾ پیش هاتنی تو یز
 ناومان لارار درایس ﴿وَمَنْ یَّجْعَلَ﴾ هه‌روه‌ها پاش هاتی نو سو ناومان (به‌پنجه‌مه‌رایه‌تی)
 ﴿وَاُولَٰئِکَ﴾ (موسا) به‌رموسی ﴿عَسٰی یَّکُوْنَ رُحْمَکُمْ رُحْمَکُمْ﴾ به‌لکو به‌رو مردگارسان دوزمه‌کتن
 له‌ساو به‌ریت ﴿وَنَسِیْنَا نَدَیْکُمْ﴾ و تیوه‌بکات به‌جیشیش (ی دوزمه‌کانتان) له‌سه‌ره‌وی
 ﴿یَنْظُرْ حَکِیْمٌ تَقْصُوْا﴾ جانه‌ماشا ده‌کات نبوه‌چون کار ده‌کس ﴿وَلَنْ یَّجْعَلَ﴾ (بیرعه‌ون)
 سونید به‌خوا به‌راستی نیمه‌ی دارو دهمته‌ی بیرعه‌ومعان سرادا ﴿وَنَسِیْنَا﴾ به‌ووشکه‌سالی وقت
 وقیری ﴿وَنَسِیْنَا﴾ و که‌م یووسه‌وه‌ی به‌رو یووسی میوه‌ و کشتو کاله‌کابیان ﴿لَنْ یَّجْعَلَ﴾
 یذکران ﴿بُوْنَه‌وه‌ی بیر بکه‌نمو (پند و مرگرن)﴾

﴿وَإِذْ جَاءَ نَحْنُ﴾ حاکانی چاکمان بۆ بهانابه (له سه رومت و نهرو بووم) ﴿وَأَنْتُمْ سَاهِدُونَ﴾ دهین ورت نعه هدر می نیمه به (شایسته‌ی نهمه) ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ به لام کانی تووشی به لاو خرابه بوو به ﴿بَشِيرًا وَمُنْذِرًا﴾ (دهیان ورت) به هوی شوومی مووسا و شویس که و تووانیه و به ﴿أَلَّا يَعْطِفَ عَلَيْهِ﴾ بیدارسی بیگومان نهو (ماخوشیانه) ی به لایانه و شووم و خر به له لایه حیوانیه (به ک مووسا و نیماندان) ﴿وَيَحْضُرُ حَتَّىٰ تَخْرُجُوا الْخُسُوفَ﴾ به لام روریه بیان می ناگان و نار می ﴿وَقَالُوا﴾ دهیان ورت (به مووسا) ﴿مَتَدَبَّرَ بِهٖم سَاطِرٌ﴾ هدر مو عجیره به کمان سو بهیتی ﴿بِشَجَرٍ﴾ بۆ نه و هی حادو و مان لی نکهی پی ی ﴿عَمَلُكُمْ يَنْتُظِرُ﴾ نه و نه نیمه با و ورت پی ما هینیس ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ نه و سا نیمه ش نارده مانه سهریان ﴿أَصْفَادٌ﴾ لایو ﴿وَالْجُرَادُ﴾ و کولله ﴿وَالْقُمَّلُ﴾ و نه سبی ﴿وَالْحَذَقُ﴾ جزیره ها بوق ﴿وَالنَّحْلُ﴾ و خویش ﴿وَالْجِبَالُ﴾ که چه به لنگه و مو عجیره به کی بوون بوون ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ که چی خویان به گه و ره رانی (له و هی که بر و بهین) ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ بیگومان نه و نه که لیکنی نا و اسار بوون ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ کاتیکیش نه و سر او به لایان به سه ردا هات ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ و و تیان ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ له ی مووسا له به و ره رد گارت پیار به و به بو مان ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ و به لایانی به تو دا و به ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ تر جزه سوید پی گه نه م به لاو سر ایمان له سه ر لایه ری ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ بیگومان با و ورت پی دینیس ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ و به سو نیمه سرائیل له گه لدا دمریس ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ تر جزه به لام کاتیک سر اکمان له سهریان لایرد ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ ماگه پشتنه ما و هی دیاری کردو (بو تیا چو وین) ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ دهست به چی به یمانه که بیان هه لو هشت ده و به ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ منتهر حاکان له مان لی سهیدن ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ و به له دمریادا خکاندمانی ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ له سه ر نه و هی نه و ان با و دریان به پشانه کانی نیمه دیمو و ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ و هه میله لی یان بی ناگا بوون ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ نیر (له جینگای گه لی فیر هون) نه و گه له مان پشتنه چی کرد ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ که هه میله ده چو سیرانه و نه و ره دلات و روز نا و ای نه و و لایند ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ که پیست و به ره که معان تی حست بوو ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ و به لایانی هه ر جو انی به و ره رد گارت به شه وادی هاته دی ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ بۆ سه و ی ئیسرائیل ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ به هوی نارامگری یانه و به (له سه ر ما ره حه تی به کان) ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ و به و و حاندمان وینکمان دا ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ نه و کوشک و نه لارانه ی فیر هون و گه له که ی درو سیان کرد بوو ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾ هه ر و به ها نه و (سی و ره و و با حانه ی) که که پریان بو کرد بوو ﴿وَنُرِيهِمْ نَجْمَهُ﴾

﴿وَحَوْلَ الْبَيْتِ مَسْرِعَ الْمَتَرِ﴾ نه‌محا مه‌وی نیر اتیلمان له‌و دهریا پهراندوه (میر عدوی و گه‌له‌که‌یمن
 تیدا خکانه) ﴿وَتَوَلَّى عَن مَّوَدَّائِهِ﴾ نه‌محا مودشی خه‌لکانیک موون ﴿يَعْلَمُونَ سِرَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ مه‌رده‌وام
 خدریکی په‌رستی مه‌کانیان بوون ﴿وَأَن يُؤْمِنُوا﴾ (حووله‌که‌کانیش) ووتیان نه‌ی مووسا ﴿تَجْعَلُكَ
 بِرَدِّكُمُ الْمَقْدَلَةَ﴾ هه‌روه‌ک نه‌و په‌رستر اوانه‌ی نه‌وان تویش په‌رستر اوینکمان بو دینی ﴿وَأَن
 مَوْسَىٰ هَارُونَ﴾ نه‌که‌فنه‌تیه‌و ﴿بِرَأْسِي ثَنُوهُ هُوَ رَکِبٌ عَلَىٰ نَجْدٍ﴾ (مووسا) هه‌رمووی ﴿سُورَةُ
 نَازِعَاتٍ﴾ نه‌و (سب په‌رستی به‌ی) نه‌وانی له‌سهره‌له‌باوده‌چی ﴿وَبَيْنَ الْمَكَّةِ
 بِقَعْدَةٍ﴾ وه‌هه‌رچی ده‌که‌ن به‌تال و هه‌له‌وشاوه‌یه ﴿وَرَبِّكَ﴾ (مووسا) هه‌رمووی ﴿أَسْرَرْنَا
 إِلَيْكَ﴾ نابا حگه‌له‌خوا داوا‌ی په‌رستر اوینکی تر تان یو مکهم ؟ ﴿وَهُوَ فَضَّلَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 که‌(له‌و خوایه) په‌ری داوون به‌سهر حیهانیا‌دا ﴿وَرَبِّكَ﴾ (په‌رستی به‌ی) وه‌(په‌رستی به‌ی) وه‌
 وه‌خشی ره‌رگرم‌ان کردن له‌ده‌ست و په‌یوه‌ده‌که‌ی غیره‌مون ﴿تَسْمُوهُمُ سَوَاءً لِّقَابٍ﴾ که‌
 نه‌شکه‌مه‌و و نه‌ری سه‌ختان ده‌دان ﴿يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ کورانی نیو‌یه‌ان ده‌کوشت ﴿وَأَن يَخْشَوْنَ
 رَبَّهُمْ﴾ و نه‌ره‌نانی نیو‌یه‌ان ده‌هیشته‌وه (موخرمه‌نی خویش) ﴿وَأَن يَصْرِفُوا أَمْوَالَهُمْ
 غَيْرَ ذِلَّةٍ﴾ وه‌به‌و (نارزدانه) ات‌دا تانی کرده‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَأَن
 يَّوْعَدُوا مَوْتًا﴾ وه‌به‌لیمان به‌مووسا‌دا ﴿يَسْتَرِ السَّحَابَ﴾ سی‌شهو ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ به‌ده‌شهری
 نه‌ماوه‌که‌مان نه‌واو‌کرد ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهُ بِطَنٍ مُّضْتَرٍّ﴾ نه‌وسا وه‌ختی دیداری په‌روه‌ردگاری بوو
 به‌چل شه‌وی ته‌واو ﴿وَرَبِّكَ﴾ (موسی‌ل‌حیه‌ه‌زون) مووسا به‌هاروومی برای ووت ﴿أَحْسِنِي فِي قَوْمٍ﴾ تو
 له‌ناو گه‌له‌که‌مدا جینشولم به‌﴿رَضِيعٍ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ (موسی‌ل‌حیه‌ه‌زون) و شونی
 په‌بیری خرابه‌کردن مه‌که‌وه ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ (موسی‌ل‌حیه‌ه‌زون) جاکانی مووسا هات نوکات و شونی
 دیاری کر او مان (بو گه‌نوگو کردن له‌گه‌لمان) ﴿وَرَبِّكَ﴾ وه‌په‌روه‌ردگار و ونوویزی له‌گه‌ل‌دا
 کرد ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿يَوْمَ نُصْرُ إِلَيْكَ﴾ خوتم یشان به‌ت‌ست بسم ﴿وَأَن
 يَّسْرِبَ﴾ (په‌روه‌ردگار) هه‌رمووی تو (له‌دوبادا) من بایی ﴿وَرَبِّكَ﴾ (موسی‌ل‌حیه‌ه‌زون) مه‌لام سه‌یری
 (لای) شاخه‌که‌مکه ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ حانه‌گه‌ر نه‌و شاخه‌له‌شونی خوی دا‌مه‌حولا ﴿وَأَن
 يَّسْرِبَ﴾ نه‌وه‌دوای که‌میت توش ده‌مییسی ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ جاکانیک په‌روه‌ردگاری خوی
 ده‌رخست یو شاخه‌که‌﴿خَعْبَةَ﴾ ده‌گه‌﴿شاخه‌که‌ی وورد و هان کرد (وله‌گه‌ل ره‌میدا نه‌ختی کرد)
 ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ و مووساش به‌ی هوشی که‌وت به‌روودا ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ حاو‌ه‌ختی هوشی به‌خویدا
 هاته‌وه‌﴿چاک بوویه‌وه﴾ ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ هه‌رمووی پاک‌ی و بی گه‌ردی یو تو (نه‌ی په‌روه‌ردگار)
 ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ به‌په‌شمانی گه‌را‌مه‌وه‌یو لات ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾ وه‌من به‌که‌می به‌روا‌دارم ﴿وَأَن يَصْطَرِفُوا﴾

﴿هَٰذَا﴾ (په‌رو‌رد‌گر) هه‌موری ﴿يُتَوَسَّى﴾ نه‌ی موسا ﴿يَا أَيُّهَا صَاحِبُ الْمَثَلِ﴾ بی‌گومان من قوم هه‌لب‌زاردوه به‌سه‌ره‌هه‌مورو‌خه‌لکسی دا ﴿بِرِسِّي﴾ به‌په‌یامه‌کاتم ﴿وَبِغَنِّي﴾ و‌تسه‌کردم (له‌گه‌لت راسته‌وخو) ﴿وَجَدْنَاهُ سَيْدًا﴾ که‌وانه نه‌وه‌ی بیم به‌خشوی بوتد ده‌ستی پنه‌و بگره ﴿وَكُلُّ مَنْ شَكَّرَ﴾ وه‌له‌سویاس گوراران به ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ وه‌له‌پارچه نه‌خانه‌دا یوماس موری ﴿مَنْ كَفَرَ﴾ له‌هه‌مورو جوره‌یاسیث ﴿مَوْعِدَةٍ وَمَقِيلَةٍ﴾ به‌د و ناموزگاری و ماسی هه‌مورو شتک به‌موروسی (که‌پن‌وستان پی‌ی‌شت) ﴿وَجَدْنَاهُ يَتِيمًا﴾ که‌وانه (موروسا) به‌توندی بی‌بگره و نا‌گاداریان به ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ وه‌هم‌مان به‌گه‌له‌که‌ت بکه ﴿بِأَخِيهِ﴾ نا‌ده‌ست بگره و به‌فتار بکه‌ن به‌جوانتر و چاکتر بیاسی ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ به‌موروسی جی و شویس له‌مسورر ده‌رجوو نسان بیشان ده‌دهم ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ لاپان نه‌دهم له‌به‌لگه و بیشانه و نه‌به‌ته‌کاتم ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ له‌وانه‌ی که‌خویان به‌گوره‌داده‌یی له‌مور ره‌وید، ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ به‌ناهق و نه‌ده‌وا ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ نه‌وانه نه‌گهر هه‌مورو نایدت و مو‌حیره‌یه‌ک بیس ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ باوه‌ریسی ماهیس ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ وه‌نه‌گهر ناییسی راست و دروست بیس ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ سبیلایک‌ن به‌ریسارو ناییسی خویان ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ وه‌نه‌گهر ریگه‌ی گوم‌ریسی و ناییسی چه‌رت بیس ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ ده‌یک‌ن به‌ناییس و ریسار بو‌خویان ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ به‌بیتک هه‌مورو نه‌مانه به‌به‌ر نه‌ویه که‌به‌لگه‌و بیشانه‌کانی نیمه‌بیان به‌درو ده‌رانی ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ وه‌هه‌میشه‌بی نا‌گاسورن لیان ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ وه‌که‌مسایک که‌به‌لگه‌و بیشانه‌کانی نیمه‌بیان به‌دور بی ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ هه‌رو‌هه‌ا دیداری پرو‌زی دویان (به‌درو رانی) ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ کارو کرده‌وه‌ی (چاکیان) به‌هیچ ده‌رجوو (بو‌چه‌ل بو‌ویه‌وه) ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ نا‌پا‌جگه‌له‌و (خو‌به‌به‌ی) که‌ده‌بان کرد‌سرا ده‌ریس؟ ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ هه‌موری مورسا‌پاش (رو‌یشی) مورسا‌درو‌ستیان کرد ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ له‌خشن و به‌ره‌کانیان به‌یکه‌ری گویه‌که‌به‌ک ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ که‌تورده‌ی (وما‌گ‌گو‌نره‌که‌ی) هه‌بوو ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ نایا نه‌وانه به‌یانایی که‌بی‌گومان نه‌و (گویه‌که‌یه) قسه‌یان له‌گه‌لدا ماکات ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ هیچ ریباریک‌یشیان بیشان سادات ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ کردیان به‌(په‌رستراو) ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ وه‌نه‌سته‌مکار بو‌و ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ وه‌کاتی له‌ده‌ستیان ده‌رجوو (رور به‌شیمان بو‌ویه‌وه) ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ وه‌تینگه‌یش و بییان که‌بی‌گومان گوم‌رابو‌و ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ ووتیان ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ سو‌ید به‌خواته‌گهر په‌رو‌رد‌گارمان به‌ریسی پیمانه‌به‌به‌ته‌وه ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ گوما‌هه‌کانمان خوش نه‌یت ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ﴾ نه‌وه‌به‌راستی نیمه‌له‌ریان لی‌کی‌ده‌نون

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ قُورَيْشٍ﴾ جا کانی مووسا گهرايموه مار هوزره کهي ﴿عَصَىٰ يَاقُ﴾ مرق و تور به کهي
 روره وه ﴿هَٰذَا﴾ (مووسا) وونی (به گویره که بهرسته کان) ﴿بَشَرًا مِّمَّنْ لَّيْسَ لَهُ دَوَّارٌ مِنْ جِوْشِ﴾
 جیشکی نه ده و خراب بوون ﴿أَتَجِدُ فِيهِ عِلْمًا﴾ کابا بهله تان کرد له همرانی بهر و دگرتان؟
 ﴿وَأَنَّىٰ لَآلَؤُهُ﴾ (مووسا) نه خه کانی (تهوراتی) مری دا ﴿وَحَدِيثُ أَجْمَعٍ﴾ وه (قری) سدری
 (هارووی) برای گرت و بهر و خوی رایکشا ﴿هَٰذَا﴾ (هارون) ووی ﴿أَنَّىٰ﴾ نهی کوری دایکم
 ﴿لَقَدْ تَنَصَّعْتُمْ﴾ به راستی نهه گهله لاوارسان کردم ﴿وَكَاذِبٌ كَذِبٌ﴾ بربك بوو بسم کوزن
 ﴿فَلَا تَجِبْ﴾ که واته دوزمانم بی دلخوش مه که ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَهُ عُدُوًّا﴾ و نه گهل
 هوزی مستم کاراندا دامه سی ﴿هَٰذَا﴾ (مووسا) همر مووی ﴿رَبِّ عَالَمِينَ﴾ نهی بهر و دگرم
 له خوم و براکم خوش مه ﴿وَرَبِّكَ﴾ وه معانخه ده ساو بهر میس و میهرمانی خونه وه
 ﴿وَأَبْرَٰهِيْمَ﴾ تو میهرمان تر می همر و میهرمانیت ﴿هَٰذَا﴾ بربك بوو بسم کوزن به راستی نهه
 که سانهی که گویره که بهرست بوون ﴿سَبَّحْتَ﴾ له مه و در ا ده که بهر رقی و خه شمی
 بهر و دگرتان ﴿وَدَعَا نَحْنُ﴾ همر و همر سوایی و رملیلی له زبانی دوبده ﴿وَدَعَا نَحْنُ﴾
 تمذ میس همر بهر و خوزه سرای درو هله سنان دده سی ﴿وَدَعَا نَحْنُ﴾ وه نه و نهی
 گوماهین کرد ﴿أَبْرَٰهِيْمَ﴾ پاشان دواي نه وه تهویه بان کرد ﴿هَٰذَا﴾ و باوهریان هینا
 ﴿رَبِّكَ﴾ بربك بوو بسم کوزن بهر و دگرتان باش نهه (باوهریان و تویه کرده) ﴿نَحْنُ﴾
 لیسوردهی میهرمانه ﴿وَبَشِّرْ﴾ جا کانی مووسا تور میس به کهی بهشته وه
 ﴿أَتَجِدُ فِيهِ عِلْمًا﴾ نه خه کانی (تهوراتی) هملگر ته وه ﴿وَلَهُ﴾ بهر و موس و سو سرای نهه
 (ته ختانه) دهی و نهه ﴿بَشِّرْ﴾ بهر و میس گهر و همر و ﴿بَشِّرْ﴾ بهر و میس گهر و همر و
 که له بهر و دگرتان دهر سس ﴿وَحَدِيثُ أَجْمَعٍ﴾ وه مووسا له گهل کهی خوی هدلی بزر د
 ﴿سَبَّحْتَ﴾ حهت پایا ﴿بَشِّرْ﴾ بو کات و شونی دباری کراو له گهل نیمه (بو نه وهی له کیوی
 طور تهویه بگهل له تاوان گیره که بهر سیه که بان، جا کاتیک هاته تهوی ووتیان به مووسا برو ت
 بی نههین نا خواه میس تو حوت قسهت له گهل کرد ما نیمه ش میس) ﴿وَحَدِيثُ أَجْمَعٍ﴾ (خوا
 سرای دن و بومه ره روی بو باردن) جا کاتیک که بو و بهر و دگرتان (مووسا) همر مووی
 ﴿رَبِّكَ﴾ نهی بهر و دگرم گهر متویستایه ﴿وَحَدِيثُ أَجْمَعٍ﴾ له مه و پیش نهوان و میشت
 له و دهر د ﴿أَتَجِدُ فِيهِ عِلْمًا﴾ تا بان و همر و مان له ما و دمه بیت ﴿بَشِّرْ﴾ بهر و نه وهی که گیل
 و به دامه کانسان نه حامیان داوه ﴿وَحَدِيثُ أَجْمَعٍ﴾ نهه نهه نا قی کرد و بهیه کی خونه ﴿عَصَىٰ يَاقُ﴾
 نهه که سیکت بریت بهر و هوزره گوهرای ده که بیت ﴿وَحَدِيثُ أَجْمَعٍ﴾ وه همر که سیکت بوی
 ریموونی ده که بیت ﴿أَتَجِدُ فِيهِ عِلْمًا﴾ همر تو بشمیوان و (بهر ستر او مانی) ﴿وَحَدِيثُ أَجْمَعٍ﴾ که واته لینان
 خوش بهر و دهمان بی بکه ﴿وَحَدِيثُ أَجْمَعٍ﴾ چو بکه باشتر می لی بور ته همر نوی ﴿هَٰذَا﴾

﴿وَقَطَّعَهُمْ شَاقِبَةَ تُهْلِكُهُمْ﴾ نه‌وان (جورله‌که) مان کرد به دوانره تیره و تابنده ﴿وَأَذْهَبَ﴾
 یه مورخه ﴿وَهُوَ حَیْثُ یُؤْمَرُ سَاحِرٌ سَاحِرٌ﴾ کاتیک که هوره‌که‌ی داوی ناویان لی
 کرد (له تیواندا) ﴿وَأَمْرٌ بِمَعْبَدٍ خَاجِرٍ﴾ که به گوچانه‌گمت بده له‌بهره‌که ﴿وَأَذْهَبَ﴾ لیتر
 ده‌ست به‌خی لی هلقولا ﴿أَنْتَ شَرٌّ عِندَ﴾ دوانره‌کانی ﴿وَمَنْ عِنْدَ كُلِّ شَیْءٍ﴾ بیگومان
 همر تیره و تابنده به‌که جنگی ناو خوارنی حوی دمرانی ﴿وَصَفَتْ عِنْدَهُمْ﴾ وه‌ه‌ورمان کرد
 به سینه به سهر پانه‌وه ﴿وَأَمْرٌ بِمَعْبَدٍ شَرٌّ شَرٌّ﴾ و گمرو و مالدی (شیلانه) مان بو‌دردن
 ﴿حُكْمٌ مِّنْ مَّیْمَنٍ مَّرْکُومٍ﴾ له‌وررق و پروریه پاکانه بحور که پیمان داوون ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾
 وه‌نه‌وانه (به‌تاوانانه) هیچ ستم‌نیکان له‌نیجه به‌کرد ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ به‌لکو ﴿حُكْمٌ مِّنْ مَّیْمَنٍ مَّرْکُومٍ﴾
 همر ستم‌میان له‌حویان ده‌کرد ﴿وَأَمْرٌ بِمَعْبَدٍ﴾ (بیریکه‌وه) کاتی به‌وان وونرا ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾
 همر ستم‌میان له‌ساو له‌و‌شارمدا (بیت المقدس) بیسه جی بس ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ به‌
 (خوارده‌کانی) نه‌وی بحور له‌همر لایه‌که حهرتان کرد ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ و بلیس (داوی) نیجه
 سرینه‌وه‌ی گوماهه‌کانه‌له ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ له‌درواره‌ی (شاره‌وه) به‌سوزده برده‌وه
 برینه ژورره‌وه ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ نه‌وساله خراپه‌و تاوانه‌کانتان ده‌بوورنیش و غرض ده‌بس
 ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ له‌تابنده‌دا (پاداشتی) چاکه‌کاران زیاده‌که‌بس ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾
 یته‌له‌که‌چی له‌وانه‌یان که‌سته‌میان کرد گورپیان ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ له‌و (وونیه) که
 پشیا وونر بوو نه‌وونیه‌کی تر ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ نیجه‌ش (داوی نه‌وه) سرابه‌کمان دنده‌سهریان
 ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ له‌ناسمانه‌وه ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه که‌همر دمرام ستم‌میان ده‌کرد ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾
 ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ وه‌هرسیاریان لی مکه‌درواره‌ی نه‌و‌شاره‌ی ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾
 که‌له‌بریک‌دوریه‌ی (سور) بوو ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ که‌له‌روزی شه‌مه‌ده‌ست دریزی
 یمن ده‌کرد (به‌وه‌ی راه‌ماسیان ده‌کرد له‌کاتیک‌دا‌خوای گه‌وره‌له‌و‌رو‌داراه‌ماسی لی نه‌ده‌ده
 کردبوون) ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ چونکه‌له‌روزی شه‌مه‌که‌بیاند ماسیه‌گه‌وره‌کان
 ده‌هاتن ودرده‌کوش به‌سهر ناوه‌وه (خوای گمرو به‌مه‌تانی کردیه‌وه) ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ وه‌روزی
 که‌شه‌مه‌به‌یوابه ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ ماسیه‌گه‌وره‌کان به‌ده‌هاتن بزیان ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾
 تاقیمان کردیه‌وه ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾ چونکه‌له‌مهرمانی حوا‌دنده‌چوون و سهر پیچیدن
 ده‌کرد (به‌وه‌ی فلان کرد، ده‌چوون له‌روزی هه‌بیدا موره‌کانیان حادضا، وروزی یه‌که‌شه‌مه‌ش
 هدلیان ده‌گره‌وه‌مه‌ش هه‌مانه‌که‌ی خوابان شکاند) ﴿وَمِنْ مَّیْمَنٍ﴾

﴿وَعَدْرًا﴾ وە سۆیە بە خوا بە راستی دروستمان کردوو. ﴿جَهَنَّمَ﴾ بۆ ئوردەح ﴿كَبِيرًا مِّنْ عِندِ رَبِّكَ﴾
 روریک مە جو که و ئادەمی ﴿يَعْمَلُونَ الْبَقَاةَ﴾ دلیان هەبە بە لام پیتی یێ گەن (لە راستی)
 ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ و چاویان هەبە (هەقی) پێ نابێ ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ و گویان هەبە
 (هەقی پێ) نابێسن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئەوانە وەک ئازەل (و چوار پێ) وان ﴿يَنْهَوْنَ عَنْهَا﴾ بگرە خراپتر
 و گومر سرن (لە ئازەل) ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ هەر ئەوانەن سێ ئاگایان ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾
 هەر بۆ خوا بە جواترین و چاکترین ماوە کان ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ جانیوەش بە ماوانە بانگ و هاری لێ
 نکهن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ وەر بهیسی و سرح دامەبێ بۆ ئەوانە ی ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ کە لە ماوە کانێ (خوا)
 دا گۆڕن و لادن دە کەن (دەیکە مە ماو بۆ مێه کانیاں) ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ بەرووی تۆ لە ی ئەو ی
 دەیانکەرد لیان دەسە بریت ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ وە ئەوانە ی که دروستمان کردوو کۆمە لێک هەبە
 ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ پێنمورسی جە لێک دە کەن بە (ناییسی) راست ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ و داد وە ریشی پێ دە کەن
 ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ وە ئەوانە ی که بیشانە کانێ ئیمەیان بە درق دانا ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ وورده
 وورده (پەلە بە پەلە) بریکیان دە کەبە وە لە نیا چوون ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ بە جوریت که خۆشیاں
 بە خویان ماریس ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ماو مێک موله نیاں دەدم ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ بە راستی پیلانی مە رور
 پەنە و بە هەرە ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئایا ئەوان بیرمان بە کردووە وە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ کە هەر پێ
 کەبێن موحەممەد ﷺ هەر گیر تووشی شینی مە بوو. ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ ئەو ئەمە تر سیتە ریکی
 ئاشکرایە (سۆ لێرە) ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ ئایا ئەوانە ناروانی؟ ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ ئەو مۆلکە
 گەورە و فراوانە ی ئە ئاسمانە کان و رەوی دا هەبە ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ وە لە و شتە ی خۆی گەورە
 دروستی کردوون ﴿وَلَهُمْ فِيهَا نِسْرٌ﴾ و ئەوانە یە بریک بویتە وە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ کۆتایی (زەبان) یان
 ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ جە نەج قەسە یە کە لە پاش فورتان سەروا دێن ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ هەر کەس
 خوا گومر ی سکات (بە تاوانی کردووی خراپ) ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ ئەو هیچ پێنمورسی کە ریکی بۆ مێه
 ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ (خوا) واریان لێ دینیت ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ ئەو گومرایی و پاخی بوولی خۆیاندا گێز
 محوون ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) پرسیارت لێ دە کەن ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ لە ساری روزی دو ی
 پەنە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ کە ی دەینیت ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ بلی رانیسی ئەو ئەمە لای پەر وەردگار مە
 ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ هیچ کەس (ماتوانیت) کاتە کە ی ئاشکر اسکات ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ جگە لە پەر وەردگار
 دەینیت ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ (هاتنی بیامەت) بۆ ئاسمانە کان و رەویش گمرا و قورسە
 ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ مایەت مە سەردانا (پرو نادات) لە نا کاودا دەینیت ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ لە تو دە پرسی وەک
 ئەو ی که تو ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ (هاتنی) روزی دوا ی ئاگاداری ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) بلی
 بە ئێمە ی بنگومان رانیسی (هاتنی) ئەو روزە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾ ئەمە لای خوا بە ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾
 بە لام روریک لە خە لکی مابراست ﴿يَعْمَلُونَ فِيهَا﴾

﴿قُلْ﴾ (لهی موحممه) ﴿يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ ﴿لَا مَبْدَأَ لِيَّ وَآخِرُ﴾ ﴿مِنْ خَاوَهی هیچ سوودوری بیک
بسم بوقوم﴾ ﴿لَا مَشَاءَ لَهُ﴾ مه‌گه‌ر نه‌وهی خوایه‌وی ﴿وَوَكَّلْتُ لَكَ حَتْبَ﴾ نه‌گه‌ر من غه‌یب و شته
مادیاره‌کام برانیایه ﴿لَا تَسْكُرْ مِنْ تَحِيٍّ﴾ خیر و خوشی رورم به‌دهست ده‌ینا ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾
وه‌هیچ خر به‌وریانیکم بن به‌ده‌گه‌بی ﴿يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ من به‌ها بر سینه‌رو مرده‌ده‌رم
﴿لَقَدْ يَدْرُسُ﴾ سو‌خه‌لکانیک که ساومر ده‌ین ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ (خوا) نه‌وراته‌یه که ئیوه‌ی
دروست کرده ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ له‌بیک که من (که ناده‌مه) ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ هه‌ر له‌خوی
هاوسه‌ری به‌دی هینا ﴿يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ تاله‌لای به‌مه‌پته‌وه (نارام بگری) ﴿لَا مَشَاءَ لَهُ﴾ جا کاتیت
(پیاره‌که) له‌گن هاوسه‌ره‌که‌ی جووت بوو (دروست بوو) ﴿حَدَّثَ حَدَّثَ خَفِيفٌ﴾ باری سووکی
هه‌لگرت (سکی پر بوو) ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ نه‌مه‌اله‌سه‌ر نه‌م (سک پر به) ماوه‌یه‌ک تپه‌ری ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾
جا کاتیت (سکه‌که‌ی) قورس سوو ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ (زن و میرده‌که) هه‌ردوو له‌خوا پارانه‌وه
﴿يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ سوید بی نه‌گه‌ر تو مدالیکي چاک و تو او مان بی به‌یت ﴿سَكُنْ مِنْ سَكُنْ﴾
پنگومان له‌سویداس گورران ده‌ین ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ به‌لام کاتیت (به‌وه‌کانی ناده‌م و هه‌وا
پاش خویان) به‌روردگار مدالیکي چاکي پیدان ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ چه‌مد هاویه‌شیکیان بوقوا
دان (وه‌که نه‌وه‌ی به‌رسته‌کان ده‌یانکرد) ﴿يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ له‌وه‌ی که بیسی دسوون ﴿مِنْ مَسِيٍّ﴾
﴿يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ خواله‌وه‌به‌ررو بلند نره‌که هاویه‌شی بو داسین ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ نایا شت‌نیک
ده‌که‌ن به‌هاویه‌شی خوا که ماتوان هیچ شت‌نیک دروست بکه‌ن ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ به‌کاتیکد خوشیان
دروست کراون ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ وه‌(نه‌ومت و به‌رستر اوانه) ماتوانس هیچ یارمه‌نی
به‌کیان مده‌ن ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ هه‌روه‌ها ماتوانس یارمه‌نی خوشیان مده‌ن ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾
آنه‌دی وه‌نه‌گه‌ر نیوه‌نه‌وان (نه‌کان) مانگ بکه‌ن بوو بی راست ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ شویتن ما‌که‌ون
﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ سو نیوه‌به‌کسانه‌ج بانگیان بکه‌ن ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ بان بی ده‌سگ بی
سوودن بی ما‌گه‌یه‌س ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ که ئیوه‌هاوارو داواید
لی ده‌که‌ن جگه‌به‌خوا ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ نه‌وانیش چه‌مد به‌مه‌به‌کس وه‌که‌خوتن ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ ده‌ی
بانگ و هارایان من بکه‌ن ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ باوه‌لامان به‌ده‌وه‌ (ویسته‌کاتان به‌جی به‌یش)
﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌راست گون، ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ نایا نه‌وانه‌ (هیچ به‌ین
وه‌که‌خوتن) ق‌چیان هه‌یه‌که‌بی ی برزن به‌پیدا ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ یان ده‌سیان هه‌یه‌که‌ده‌سی
بی بو‌شیتن ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ یان چاویدان هه‌یه‌که‌بی ی بیس ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ دانه‌سور
به‌ا یان گوتیان هه‌یه‌که‌بی ی بیس ﴿قُلْ﴾ (لهی موحممه) ﴿يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ بانگی
هاویه‌شه‌کانتن بکه‌ن ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ پاشان نه‌خشه‌ویلاتم بودانین ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾ وموله‌تیشم مده‌ن ﴿وَمِنْ مَسِيٍّ﴾

﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ به‌راسی پشتیوان و دوستی من هه‌ر خوابه‌ ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾ نه‌و (خوبه‌ی) که‌قورنای تارده‌خوارمه‌هه‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌هه‌ر نه‌ویش پشتیوانی چاکه‌کاران ده‌کات ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی تیره‌جگه‌له‌خوا هانایان سو‌ده‌من ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ نه‌ویش بانه‌س مان بده‌ن ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ ناشتوان بانه‌س خویان بده‌ن ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر مانگیان بکهن مورنگای راست ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ نه‌وان نابینا ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌ واده‌رانی بو‌تو‌ده‌روان ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان هیچ نابینا ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ ده‌ست بگه‌ر به‌لیورده‌می به‌وه‌ (چاوو‌پوشی مکه‌) ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ هه‌رمایش بده‌به‌چاکه‌و چاکه‌کردن ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ و‌پروو‌ه‌رگیره‌له‌به‌ده‌مان و به‌راند (و‌رپه‌لی به‌ینه‌) ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر خه‌ته‌رو‌خه‌یال و وه‌سوه‌سه‌یه‌کت بو‌هات به‌لابه‌سی شه‌یت‌نه‌وه‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ به‌که‌ر به‌سا‌بگه‌ر به‌خوا ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری رنایه‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی خواناس و پارتی‌کار بو‌ون ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ قس‌کنشی ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ کاتیکت خه‌ته‌رو‌وه‌س وه‌سه‌یه‌کیان له‌شه‌یت‌نه‌وه‌ی بگات ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ بادی خوا ده‌کهن و خویان بیر ده‌که‌وینه‌وه‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ جا‌کتوب به‌ر چاوایان پوش ده‌یت‌نه‌وه‌ (په‌ستی ده‌دورمه‌وه‌) ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ پاشان کونایس نابینا و وار نابینا (بو‌گومرا کردیان) ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌هه‌ر کاتیک (وه‌حی دوا‌مکه‌وت) نابینه‌کیان بو‌به‌ه‌بی ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌وت بو‌چی له‌خوته‌وه‌ریکی مخته‌یت (بو‌خوت هدلی مانه‌ستی) ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ بنگومان من هه‌ر شوی نه‌وه‌ده‌که‌وم ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ که‌له‌لایه‌ن په‌رو‌ه‌ر دگارمه‌وه‌ وه‌حیم سو‌ده‌کریت ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ نه‌م (قورنانه‌) به‌ر چاوو‌روشی و به‌لگه‌به‌له‌لایه‌ن په‌رو‌ه‌ر دگرتانه‌وه‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ و‌رسمو‌وسی و یشانه‌وه‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ و‌میه‌رمانی و به‌ره‌بی خوابه‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ بو‌گهل و هوریک که‌باوه‌ر دیس ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌کاتیک که‌قورنای خو‌بده‌را ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ ده‌ی گوی ی‌لی بگرن ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ و‌بی ده‌گیش یں ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ بو‌نه‌وه‌ی خوا‌میه‌ره‌بانان له‌گه‌لدا بکات ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌له‌ (دن و) ده‌رووت د بادی په‌رو‌ه‌ر دگارت بکه‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ به‌پارانه‌وه‌و ترس و بیمه‌وه‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ به‌ین نه‌وه‌ی ده‌گ به‌رریکه‌ینه‌وه‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ له‌به‌ره‌به‌یانی و ده‌ماو ده‌می توارالدا ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌له‌ بی‌ناگیان مه‌به‌ ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ به‌راسی نه‌و فریشانه‌ی که‌لای په‌رو‌ه‌ر دگارتن ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ خو‌به‌زل تارائن ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ له‌به‌رسمی نه‌و (خوا) ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ وه‌مه‌یشه‌ ستایشی ده‌کهن (کریو‌وشی بو‌ده‌من) ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾ و‌تمها سو‌ژده‌بو‌نه‌و ده‌من ﴿وَأَعْيُنُهُمْ﴾

سورې (الافعال)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ په ناوې خواي به خشندهي مېهرهان

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (تهي موجه معدد) پر سيارت لي ده كهن ﴿غَرَّكَ﴾ سمارة نه ده سكه و نه كان (ي
 جهنگي بهدر) ﴿قُلْ﴾ قوش ملي ﴿لَا اَعْبُدُ اِلٰهًا اِلَّا اَنْتَ﴾ نو دست كهوتانه هدر بوق خو و پيمه مېهر
 ﴿اَسْمُوْا لِلّٰهِ﴾ كهواته خوتان يار سرن وله خو تر مس ﴿وَتَعْبُدُوْا رَبَّ سَيِّدِكُمْ﴾ وه په پوهدي
 بتوان خوتن چاك يكه سه وه ﴿وَتُحِبُّوْا مَعْرُوفًا﴾ وگور اېدلي خواو پيمه مېهره كهي بن ﴿وَلَا تُكْسِرُ
 مَوَافِقًا﴾ نه كه رتيوه بر وادارن ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ بېگومان بر واداران ته به كه سايگي
 ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ كاتيك كه ياسي خوا كړ و ناوي هير ﴿وَجِئْتُ مُبَشِّرًا﴾ دليان ده تر مېت و تر مس لي
 ده بېشيت ﴿وَرَبِّكَ عِشْرَةَ اَيَّامٍ﴾ كاتيكېش ثابته كاسي خوا به خورن ته وه به سه رياندا ﴿رَبِّكَ اَيَّامًا﴾
 بر ويسان (پس) رباد دهيت ﴿وَلِيَّ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ و همر پشت به په در و در گاري خويان ده به سش ﴿وَلِيَّ
 اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ نه وانه كه به راستي نويزه كانيان به جتي دهيت ﴿وَمِنَ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾
 وه له و برق و پوريه ي پيمان داوون (له پناوي حوادا) ده به خشن ﴿وَلِيَّ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ هدر نه وانه
 ﴿وَلِيَّ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ بر وادارني راسته فيه ﴿وَلِيَّ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ پلهي به ريسان بوق هيه لاي
 په در و در گاريان ﴿وَمِنَ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ ولي خوش بووي (ناوانه كانيان) و پوري به سه سدهو چاك
 (يان بوق هيه) ﴿وَمِنَ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ هدر چوبك كه په در و در گارت نه ماله كات (له شاري
 مه به) ده ربه بيايت (بو جهنگي بهدر) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ به هق و راستي ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ له كاتيكدا
 بېگومان ده سته بهك له سر واداران ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ بېر او بوون و پيان ما خوش بوو ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾
 دهه قانييت له گله دا ده كهن له (شني) هق و راستدا ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ دواي نه و ش كه بويان پروون
 بوته وه (كه راسته هشتا جهنگيان لا گرانه) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ و لك نه وهي به توبدي به در و
 سر د پيرن ﴿وَمِنَ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ و به چاوي خويان (مردن) بيس ﴿وَمِنَ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ (پيري نه و كاته
 بكه له وه) كه خوا به لېتي به نيوه دا ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ دست كهوتي به كيك له و دور كومه له (كارو به
 بازو گانيه كه يان سدر كهوتن به سه رياندا) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ به راستي دهيت هي نيوه ﴿وَمِنَ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾
 نه و نهان بن خوشه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ كه نه و ده سكه و نه يي چه كه، (كاروانه بارر گانيه كه)
 ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ بوق نيوه بيت ﴿وَمِنَ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ به لام خوا ده به و نيت و و نه كاني خوي
 به راست ده رجي (هق سهر كهوي) ﴿وَمِنَ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ و پړهگ و ريشه ي يي باوه ران له بن بيتي
 ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ نه هق جينگير مكات ﴿وَمِنَ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ و ماحه قيش له ناو بهري و پوچلهي بكانه وه
 ﴿وَمِنَ اَيَّامٍ مَّكْنُونٍ﴾ با ناو تيارانش پيان ما خوش بيت ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾

﴿إِن تَسْجُدُوا لِلْإِلهِ﴾ (بیریکمه‌وه) کاتیت (له بدمر دا) هانانان بو پوره دگارتان دهورد ﴿فَأَسْتَجِبْ
 لَكُمْ﴾ حواش هات به هانانانوه ﴿إِن تُجِدْ﴾ ووتی من دهورم بو یارمه تیان ﴿بِالْقِسْمِ الَّتِي كُنْتُمْ
 هُمْ فِيهَا عَلَىٰ صِرَاطٍ﴾ (شری) به دوا یه کنذا (دینه خوری) ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ (اشری) وه حوا
 شه‌وه‌ی تها یو شادی و موزده سارد ﴿وَلِيُخْضِرَ بِهِ قُلُوبُكُمْ﴾ نادلله کانتان پی ی فارام یگریت ﴿وَمِنْ
 حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ وه سهر که وتیش تمها لای خواوه یه یس ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا
 بده‌سته لاتی کار به جی به ﴿إِن تَقِمْ﴾ (بیریکمه‌وه) کاتی (حوا) وه‌وه‌ی به سهر تاندا
 هیا ﴿إِنَّهُ﴾ (سوه هوی) دلای یی نبوه له لایس (بهرو مردگار) خویه‌وه ﴿وَبِالْقِسْمِ الَّتِي كُنْتُمْ
 فِيهَا عَلَىٰ صِرَاطٍ﴾ به بشی به ناسمانه‌وه یو یاراندن ﴿يُخْضِرُ بِهِ﴾ نا پاکتان بکانه‌وه پی ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ
 اللَّهِ﴾ و پیسی شه‌پتان (دور دلی و گومان) لعنبوه دور به‌خانه‌وه ﴿وَبِالْقِسْمِ الَّتِي كُنْتُمْ
 فِيهَا عَلَىٰ صِرَاطٍ﴾ و به یوه‌سدی دله کتات پته و نکات ﴿وَلِيُخْضِرَ بِهِ قُلُوبُكُمْ﴾ وه یس (دارانی) پیکانتان دامه‌ر او و جیگیر
 بکات ﴿إِن تَقِمْ﴾ (بسه‌وه یس) کاتیت که بهرو مردگار ت بیگای سارد ﴿إِن تَقِمْ﴾ یو
 فریشه‌کان ﴿إِن تَقِمْ﴾ (که به پیچه‌سهر و باوه‌داران) (که بیگومان من) (خوی گه‌وره)
 له گه‌ک‌سم ﴿فَقِيلَ لَهُمْ﴾ ده‌ی دلی که سانیک قایم و دامه‌ر او کس که باوه‌ریان هیا‌وه
 ﴿بِالْقِسْمِ الَّتِي كُنْتُمْ فِيهَا عَلَىٰ صِرَاطٍ﴾ بهرو و پی ترس و بیم ده‌خمه‌دلی تم که سانه‌ی که بی باوه‌ر یون
 ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ جانیوه‌ش له‌سهر و وی گهر دیان بدن (واته سریان) ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾
 وه له همور سهر به‌محله کاپان بدن (واته له همور و لاشه‌پان بدن له‌سهر و ده‌تا خواره‌وه) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾
 شه‌وه ﴿إِن تَقِمْ﴾ له‌به‌ر شه‌وه‌ی که به راستی نه‌وانه دزایه‌تی خواو پیچه‌سهر که بیان کرد
 ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ هدر که سیکش دزایه‌تی خواو پیچه‌سهر که ی بکات ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾
 بده‌ب له‌وه بیگومان توله و سرای خوار و سه‌خت و به‌تبه ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ (حوکم و
 سرای شه‌وه) نه‌وه‌به ده‌ی بیچه‌ژن ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ وه به راستی یو بی پروایان سرای
 نا گری دوره‌خ هبه ﴿إِن تَقِمْ﴾ نه‌ی تم که سانه‌ی که پرواتان هیا‌وه ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾
 صغرو و خد ﴿کَانَ﴾ (له‌جمنگ دا) و و بهرو و وی رورنک له‌بی باوه‌ران یو و به‌وه ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾
 قه‌ت پشتیان نی مه‌کن و هله‌مه‌یه ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ وه همر که‌س له‌ور و زده‌دا پشتیان نی
 نکات و هله‌تیت ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ مه‌گمر (مه‌مستی نه‌وه‌تیت) بو هیش کردن بگریت‌ده‌وه سهر یس
 ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ یان پروات مو لای کومه‌لیکی سر (ویار مه‌پان سادات) ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾
 له‌وه بیگومان به‌رق و خه‌شمی خواوه ده‌گه‌ر شه‌وه ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ وه جینگای دوره‌خ ده‌تیت
 ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾ که جینگایه‌کی رور خراب و بده ﴿وَمِنْ حَصْنَةِ اللَّهِ﴾

«وَتَسُو» وهرانس «أَسْمَعُ مِنْ نَحْوِ» ينگومان هر چيه کتان لهغه بعت (دهسکوت) وگرت
 «فَأَن يَلَهُ حَمَلُهُ» لهوه بهراستي پتج به کي نو (دهسکوت) بؤ خوا «وَيَسُو» و سو پيغه بهر
 «وَيَسُو الْقُرْبَى» و بو حرماني (پيغه بهر) «وَيَسُو» و بؤ هتيوان «وَيَسُو» و بؤ هتيوان
 «وَيَسُو» و بو رسوارانه «وَيَسُو» نه گدر نيوه ناوړه نان هتاره به خوا «وَيَسُو»
 و به هدي نار دو مانه به خواره وه «وَيَسُو» بوسهر بهنده که مان (که مو حمله به پيغه بهر)
 «وَيَسُو» له روضي جيا کر دمه وه (واته جهنگي بهر) «وَيَسُو» له و روضي که دور
 کومل به يه که گهيش (دز به يه که جهنگان) «وَيَسُو» و خو به سر هه موو شتيکدا
 دهسه لانداره «وَيَسُو» و کاتيک نيوه لاي خواري (شيوه کهي) بربک (مهديه) دا
 بوون «وَيَسُو» و نه واپش له لاي سهروي (شيوه کهي) دورتر (له مهديه) دا بوون
 «وَيَسُو» کاروانه کهش «وَيَسُو» له خوار تري نيوه بوو «وَيَسُو» و نه گدر به ليت
 به يه کتر بډايه «وَيَسُو» ينگومان حياوار دبوون «وَيَسُو» له به ليت کهدا (جهنگان به ده کرد)
 «وَيَسُو» به لام «وَيَسُو» (کوي کرده تده) بو نه ودي خوا کاريک بهدي بهيت «وَيَسُو»
 مفرولا «وَيَسُو» بهدي ديت «وَيَسُو» بؤ نه ودي له ماو بهيت نه و که سدي (به لاي خواره)
 له ماو جووه «وَيَسُو» له پرووي به لگه وه «وَيَسُو» و به نه ودي بزي نه ودي (به لاي
 خواره) دهزي له پرووي به لگه وه «وَيَسُو» و به بهراستي خوا بيسه ري رانابه
 «وَيَسُو» (بيريکه ده وه) کاتي که خواره و (بي پرواي) الهی بيشان ده ديت «وَيَسُو»
 له خه رند، کهم بوون «وَيَسُو» خو نه گدر (خوا از ماره ي) نه وانه ي بهر ور بيشان
 بديت به «وَيَسُو» نه و ينگومان دهر سار و دهنکان «وَيَسُو» و جياواز دبوون «وَيَسُو»
 له بهري جهنگدا «وَيَسُو» به لام خوا پاراستي «وَيَسُو» بهراستي نه و (خوا) ر به
 «وَيَسُو» به نه ودي له ماو دلاندي به «وَيَسُو» (بيريکه ده وه) کاتيک خوا نه واني
 بيشان دان «وَيَسُو» کاتي پروو پروو مووه وه «وَيَسُو» له بهر چاوتان به کهم ده بيسه ري
 «وَيَسُو» نيوه شي له بهر چاوي نه وان به کهم بيشان دا «وَيَسُو» بؤ نه ودي خوا
 کاريک بهدي بهيت «وَيَسُو» بهر بهدي ديت «وَيَسُو» و هه مو و کاره کان
 هر بؤ لاي خو ده گيز ترينه وه «وَيَسُو» نه ي نه وانه ي که باوه رنان هتاره «وَيَسُو»
 و نه «وَيَسُو» له جهنگدا) له گهل کومل نيکدا پروو پروو مووه وه «وَيَسُو» خو گريس (هله به يه)
 «وَيَسُو» وياني خوا رور بکهن «وَيَسُو» بؤ نه ودي بهر که و توو بيس

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (نه‌ی باوه‌داران) گوئز ایه‌لی خوا او بی‌معه‌ره که‌ی بکن ﴿وَلَا تَسْرِعُوا الْقَوْلَ﴾
 وه جیا ورمه‌س و دورمه‌ره کی مه‌که‌ن به‌هویه‌وه بشکین و لا وارین ﴿وَمَنْ حَبِطَتْ أُسُودُهُ﴾ و هیرمان پروو
 به‌مینیت ﴿وَأَخْبِرُوا﴾ وه حقیرا گریس ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ به‌راستی خواله‌گن خو گراندیه ﴿وَلَا تَكُونُوا﴾
 کتای حریئر ﴿وَمَا تَنْوَاهُ﴾ (ت به‌رسته‌کان) مین دهر چوون ﴿مَنْ يَرْسُدْ﴾ له‌مان و وولانی خویدن
 ﴿بَعَثُوا إِلَيْكَ﴾ به‌هیر و ورو پامایی بو خه‌لت کردن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَسْمَعُونَ﴾ و به‌هر گری (خه‌لکین)
 ده‌کرد له‌ریگه‌ی خو ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ﴾ وه خوابه‌هه‌مو و نه‌و کار نه‌ی ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَلَا﴾
 راراند به‌وه ﴿وَرَأَى﴾ وه وونی ﴿لَا عِيبَ بِكُمْ﴾ به‌هیر و من تاسیس ﴿تَدْرُسُ﴾ به‌سهرمانداری الایی
 ﴿وَلَا يَجَارُكُمْ﴾ و بیگومان من به‌مادور (و پاریردای نیوم) ﴿تَدْرُسُ﴾ له‌مان کاتیت
 هدر دوو ده‌سته‌که پروو به‌پرووی به‌کتر بووه‌وه ﴿تَدْرُسُ﴾ (شه‌یتان) پاشدو پاش به‌دوای
 خوی داگه‌را به‌وه ﴿وَرَأَى﴾ و وونی ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ به‌راستی من به‌هیرم له‌نبوه ﴿وَلَا تَكُونُوا﴾
 روت ﴿چونکه‌ به‌راستی نه‌وه‌ی من ده‌هیم نبوه بایس﴾ ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ به‌راستی من به‌خو ده‌ترسم
 ﴿وَأَمَّا شِدْدٌ﴾ و خو وور توله‌ی به‌نیش و سه‌خته ﴿وَأَمَّا شِدْدٌ﴾ (بیریکه‌ره‌وه) کاتی
 دوو پرووه‌کان ﴿وَأَمَّا شِدْدٌ﴾ و نه‌وانه‌ی به‌خوشی له‌دلیاندا بوو ده‌پان ووت ﴿وَأَمَّا شِدْدٌ﴾
 ریتنه ﴿له‌وته (موسولمانه‌کان) نایه‌که‌پان عربوی داوون ﴿وَأَمَّا شِدْدٌ﴾ هدر که‌سین پشت
 به‌خو به‌مینیت ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ نه‌وه به‌راستی خوابه‌ده‌سه‌لانی کار دروسته ﴿وَلَا﴾
 ثری ﴿وه نه‌گه‌ر ده‌نیس﴾ ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ کاتیک فریشته‌کان گینان بی باوه‌داران
 ده‌کیتش ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ له‌ده‌مو چاوو پاشیان ده‌دهن ﴿وَأَمَّا شِدْدٌ﴾ (پیشان
 ده‌هین) به‌چرمان مسری ناگری سوینه ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ ته‌و (کارار و سراه) به‌هوی
 نه‌وه‌به‌ده‌ستی خویمان پیشی خستووه ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ وه به‌راستی خوابه‌هیچ شیوه‌یه‌که
 سه‌ته‌مکار بی به‌یو به‌ده‌کانی ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ (هم‌سی باوه‌رانه باوو به‌ریتان) هدر وه‌کو دار
 و به‌ریتی ده‌سته‌ی قیرعدون ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ و نه‌وانه‌به‌له‌پیش نه‌وانه‌وه بوون ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾
 که‌بی پروا بوون به‌بشابه‌کانی خوا ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ ثر (سرای) حوایش گرمی به‌هوی
 گوماهه‌کانیه‌وه ﴿بِأَنَّهُمْ مَعَ عَصِيبٍ﴾ به‌راستی خوابه‌توانای توله‌به‌تینه ﴿وَلَا﴾

﴿ذَٰلِكَ نَافِثٌ مِّنْ رَبِّكَ مُضِلٌّ﴾ نعوہ مہوی نہ مہویہ کہمراستی خوا هیچ بعمہ نیت ناگوری
 ﴿أَنفَعُ لِي فِيمَ﴾ کہ بہ خشیسی بہمہر گہل و ہورینک ﴿حَقِّ لِحُرَّتِهِمْ﴾ ہہ تائہوی بہ حق بدایہ
 بہ یگورن (واتہ پیمانہ کہ یان یگورن بوی باوری) ﴿وَلَا تَسْبِغْ عَسَىٰ﴾ وہ بہر اسنی خوا ایسہری
 رانایہ ﴿كَذَٰلِكَ يَدْعُونَ وَنَسِينُ قِيَمَهُ﴾ (نہم کردہوی نہ مان) وہ کو مارو تہرینی دہستہی
 ہر عہون و تہ وانہی لہ پیش نہوان بوون وابہ ﴿كَذَٰلِكَ يَدْعُونَ﴾ نہ لگہ کاسی بہر و رد گاریان بہدرو
 رانی ﴿وَأَنفَعُ لِي﴾ نیمہش لہاومان ہردن بہہوی گوماہہ کایانہوہ ﴿وَأَنفَعُ لِي﴾ وہ
 دہست و پوہ ہلہ کہی ہر عہومان حککانہ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ﴾ چونکہ عہموویان سہم کار بوون ﴿وَلَا تَسْبِغْ عَسَىٰ﴾ بہر اسنی بہدترسی گیان لہ ہران (کہ سانیکس) نہ لای خواوہ ﴿وَلَا تَسْبِغْ عَسَىٰ﴾
 تہ وانہ بن باوہر بوون ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ لہ بہر تہوی تہوان باوہر ہہش ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ تہوان عہدش ہنہہ
 تہ وانہی کہ بہ پیماست لہ گہل ہر سہست ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ لہ ہاش تہوہ بہ پیمانہ کہ یان دہشکانہ
 ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ تہوہ موو جارینکدا ﴿وَأَنفَعُ لِي﴾ و تہوان خویان باہار ہرون ولہ خود باثر سس
 ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ جہانہ گہر تووشی تہوانہ ہویت (رالبوویت بہ سہر پاندا) لہ جہگ دا
 ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ (سراو کوشتن و ہر پیکیان پی بکہ) کہ پیتہ ہوی قوس لہ دلی تہوہ درڑمانہی
 لہ پشیمانہوہن ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ بہ لکو تہوان ہر بکہ ہوہ ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ و تہ گہر
 بہر اسنی مہر سبت کرد لہ ہاکی دہستہ ہک (کہ بہ پیمانہ کہ یان شکس) ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ تہوہ
 کاتہ (بہ پیمانہ کہ) ہری بہر ہوہ بقیان بہر ہک و ہر ہک تا بہر امہر بن ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ بہر اسنی
 خوا باہا کاسی خوش ناویت ﴿وَلَا تَسْبِغْ عَسَىٰ﴾ وہ ماگومان بہہن ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ تہوہ
 بن باوہر بوون پیشکہ و نوون ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ بگومان تہوانہ خوا دہستہ پاچہ ماکن (لہ دہستی
 دہر باچس) ﴿وَأَنفَعُ لِي﴾ (تہی پیمانہ داران) نامادہی بکن بووان ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ تہوہ
 لہ تو ماتاندا ہہ بہ ہیر ﴿وَلَا تَسْبِغْ عَسَىٰ﴾ وہ لہ تہسبی دابہ ستر او ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ تا ہر سبب ہنی
 ﴿عَدُوًّا لَّهِ وَعَدُوًّا لَّكُمْ﴾ دوزمی خواو دوزمی خوتان ﴿وَلَا تَسْبِغْ عَسَىٰ﴾ وہ کہ سانیکس تریش بیجگہ
 لہوان ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ تہوہ ماناسس ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ خوا دہاناسبت ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ وہ ہر شبت
 بہ خشیس ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ لہریسی خواوہا ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ (پاداشہ کہی) بہ تہوہری دہریتہوہ پیتان
 ﴿وَأَنفَعُ لِي﴾ وہ نیوہ هیچ ستمنان لی ماکریت ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ وہ تہ گہر لہوانہ مہیمی
 ناشیان ہو و توش (تہی موحمہد پیتہ) مہیلی تہوہ بکہ ﴿وَأَنفَعُ لِي﴾ وہ ہشت بہ خو سہستہ
 ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾ بہر اسنی ہر تہوہ راتہ پہری رانایہ ﴿فَإِنَّ لَّيُؤْتِيَنَّ﴾

﴿قَدْ بَرِئُوا﴾ و نه‌گه‌ر وستیان ﴿لَنْ عُدُّوهُ﴾ فیلک لی نکهن ﴿يَنْحَسِبُكَ الْمُدَّ﴾ نه‌وه به‌راسی خوات
 به‌سه (پشت و په‌نات بیت) ﴿خَوَّنِيكَ بِصِرَةٍ﴾ خوانه‌و رانه‌یه که نه‌هیزی کردیت به‌یاره‌نی
 خوی ﴿وَلَمْ تَزِمِيَّتْ﴾ و نه‌سروادان ﴿وَلَمْ يَكُنْ قَوِيَّةً﴾ و نه‌هوگری خسته نیوان دل‌ه‌کانی
 ﴿وَلَمْ تَعْلَمْ﴾ نه‌گه‌ر نه‌خشیا به ﴿مَنْ لَمْ يَكُنْ حَيًّا﴾ هه‌رچی له‌رویدا هه‌یه ﴿وَلَمْ تَكُنْ بِتَقْوِيَةٍ﴾
 هوگریت به‌ده‌خسته نیوان دل‌ه‌کانیا نه‌وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ به‌لام خوا هوگری خسته نیوان
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ بِحَقِيقَةٍ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و رالی کار دروست ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ نه‌ی پیغمه‌ر ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾
 آله خوات به‌سه ﴿وَمَنْ كَفَرَ مِنْ تَوْبِيَّتْ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و مروادانه‌ش که شویت که و تورو ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾
 یانه‌سی ﴿نه‌ی پیغمه‌ر﴾ ﴿وَلَمْ يَكُنْ تَوْبِيَّتْ عَنْ نَفْسٍ﴾ هانی مروادان به‌سه به‌سه‌ر جه‌نگ
 کردن (به‌گه‌ل دور ماندا) ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ﴾ نه‌گه‌ر له‌نیوه‌ها بیت ﴿وَلَمْ يَكُنْ صِدْقًا﴾ بیست که‌سی
 خوب اگر ﴿يَقُولُ يَأْتِي﴾ رال ده‌س به‌سه‌ر دووسه‌د که‌سی (بی باوه‌ر) دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ بِمَعْلُومَةٍ﴾
 و نه‌گه‌ر سه‌د که‌س له‌نیوه هه‌بیت ﴿يَقُولُ يَكُنْ﴾ رال ده‌س به‌سه‌ر هه‌ر که‌س دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾
 سکرتو ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ بی باوه‌ر ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ به‌هوی نه‌وی به‌راستی له‌و به‌کو به‌لیک
 باعاص ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾ نیستا ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ خوا به‌رمانه‌کی سووک کرد له‌سه‌رتان ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾
 به‌سه‌ر صدق و هانی که لاواریشان تدا به ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ جا نه‌گه‌ر له‌نیوه بیت ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾
 صیره ﴿سه‌د که‌سی خوراگر ﴿يَقُولُ يَكُنْ﴾ رال ده‌س به‌سه‌ر دووسه‌د که‌س (ی بی باوه‌ر)
 دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ و نه‌گه‌ر هه‌ر که‌س له‌نیوه هه‌س ﴿يَقُولُ يَكُنْ﴾ رال ده‌س به‌سه‌ر
 دوو هه‌ر که‌س دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ به‌هه‌رمانی خوا ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ و خو له‌گه‌ل خوگر تدا به
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ سو هیچ پیغمه‌ریک به‌واسی به ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ که‌دیلی (له‌دورمان)
 هه‌بیت و رایان بگریت ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ هه‌تا کوشناری زوریان لی به‌کات رده‌سه‌لانی
 به‌چه‌سیت به‌رویدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ نایاتیه‌و مالی دویاتان ده‌ویت (به‌وهرگر نی فیده)
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ (له‌کاتیکدا) خوی گه‌وره (پاداشتی) زوری دویاتان ده‌ویت (به‌وهرگر نیوه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ﴾
 غریه حکیم و هه‌رمانه‌و رالی کار دروست ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ نه‌گه‌ر به‌وسراو (و به‌ریر) بیت
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ له‌لایه‌ن خواوه‌ پیش نه‌که‌و مایه (که‌هلال بوومی ده‌ستکوت و هه‌بیت جه‌نگه)
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ بنگومان له‌هه‌ر نه‌و (فیده) ی که‌وهرتان گرت (له‌هه‌رمانه‌ر نارادکردی دیله‌کندا)
 نووشتان ده‌وو ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ سراه‌کی گه‌وره ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ که‌وانه‌ محول له‌وی که
 به‌هه‌بیت گرتان ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ هلال و پا که ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾ و له‌خوا ترس ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾
 به‌راستی خوالی بوره‌ی میهرمانه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ شَيْءٌ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی په معمه وړي ﴿ثُمَّ لَنْ يَكُنَّ﴾ ملي مواتهی که له زیر دستان دان ﴿مَنْ لَّا شَرَّ﴾ له دبله کان ﴿يَا بَقُولَهُ﴾ نه گهر خوا براتیت ﴿فِي مَوْبِكِ﴾ له دلله کاناندا چا که په ك هدیہ ﴿تَوَكَّلْ﴾ ستر ﴿يَسْتَدِينُ﴾ دمه خشیت چاکتر ﴿يَمَّا يُدْخِلُ﴾ لهو (بدنه) ای لیسان وەر گیر وه ﴿وَيَقْرَأُ﴾ وه بیکان دهوریت ﴿وَمَعَهُ﴾ وه خوالی بووردهی میهرمانه ﴿وَأَنْ يَرُدَّ﴾ (نه و دپلانه) بیان ویت با پاکیت له گه لدا مکهن ﴿وَمَعَهُ﴾ نموه بیگومان بپاکین له گه ل خورده کرد ﴿مَنْ﴾ له بیش (نمهدا) ﴿وَمَعَهُ﴾ خواش (توی) رال کرد به سهریاندان ﴿وَمَعَهُ﴾ وه خوارانای دانایه ﴿وَمَعَهُ﴾ به راستی تمولنهی پروایان هینا ﴿وَمَعَهُ﴾ و کز چیان کرد ﴿وَمَعَهُ﴾ و نیکو شان ﴿وَمَعَهُ﴾ به مالیان ﴿وَمَعَهُ﴾ و به گیانیان ﴿وَمَعَهُ﴾ له ریگای خوا داد ﴿وَمَعَهُ﴾ وه نهوانهی (کز چهره کان) گرته خویسان و کتومه کیان کردن ﴿وَمَعَهُ﴾ بقیه ایان بقیه نهوانه پشیمان و دوستی به کتریس ﴿وَمَعَهُ﴾ وه نهوانهی که پروایان هینا وه کز چیان نه کرد وه ﴿وَمَعَهُ﴾ بقیه ایان به هیچ جوړه دوسا په تپه کپان بکهن ﴿وَمَعَهُ﴾ هدا کز چ نه کمن ﴿وَمَعَهُ﴾ وه نه گهر داوی یارمه تیای لی کردن ﴿وَمَعَهُ﴾ له (پارهر گاری) ناپیس نه وه پیوسته له سه رتان یارمه تی دانپان ﴿وَمَعَهُ﴾ له دزی گه لیکن ﴿وَمَعَهُ﴾ له بیوان نیوه وه نهواندا به ییمان هدیت (ناپیت یارمه تیای ندن) ﴿وَمَعَهُ﴾ وه خوارانایه به وهی که ده بکهن ﴿وَمَعَهُ﴾ وه نهوانهی که بی پروان ﴿وَمَعَهُ﴾ همدیکیان دوستی همدیکیان ﴿وَمَعَهُ﴾ وه نهوانهی که ده بکهن ﴿وَمَعَهُ﴾ نه گهر نهو (پشیمانی به) به کهن له زموندا ناراده وه سادو به د خویبه کی گوره به برپا دهیت ﴿وَمَعَهُ﴾ وه نهوانهی که پروایان هینا ﴿وَمَعَهُ﴾ و کز چیان کرد ﴿وَمَعَهُ﴾ و نیکو شان له ریگای خوا داد ﴿وَمَعَهُ﴾ نهوانهش (کوچمه کان) یان گرته خویسان و کتومه کیان کردن ﴿وَمَعَهُ﴾ به راستی همدی توانمن پروا دارانی راسته قیبه ﴿وَمَعَهُ﴾ سؤ نهوانه به لی بووردهن ﴿وَمَعَهُ﴾ و زور به کی چاک و به مرح ﴿وَمَعَهُ﴾ وه نهوانهی به دو پیدا پروایان هیت ﴿وَمَعَهُ﴾ و کز چیان کرد ﴿وَمَعَهُ﴾ وه نهوانهی که ده بکهن ﴿وَمَعَهُ﴾ و له گه ل نیوه د نیکو شان ﴿وَمَعَهُ﴾ سؤ نهوانه له نیوهن ﴿وَمَعَهُ﴾ وه نهوانهی که ده بکهن ﴿وَمَعَهُ﴾ همدیکیان (نو میراث گرتن) شایسته تون به همدیکیان تریان ﴿وَمَعَهُ﴾ له کتنی خوا داد (له قورتن یا له لوح المحفوظ) ۱۸۶ ﴿وَمَعَهُ﴾ به راستی خوا به همدو و شتیک دانایه ﴿وَمَعَهُ﴾

سوره في (سورة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له لایهڼ خواو پیمه مېره که به وه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سز نه وانه ی که به یحسانان له گډل به ستوون ﴿مِنْ تَحْتِهَا﴾ له هاو بهش دانه رن
 ﴿مِنْ تَحْتِهَا﴾ که واته (نه ی بیروا کان) له مویدای که ریس ﴿رَحْمَةً شَهِدَ﴾ ماو دی چوار مانگ
 ﴿وَتَسْمُوهُنَّ﴾ وه برانس بیگومان نشوه ﴿عِزِّ مَجِيدٍ﴾ له دهستی خواو ده رماچس ﴿وَاللَّهُ مُجِيبُ
 تَحْفَتِكُمْ﴾ وه بهرستی خواو ریسو اکمری سی بروایانه ﴿وَاللَّهُ﴾ همرو به نه مبه را که به بندیکه
 ﴿مِنْ تَحْتِهَا﴾ له لایهڼ خواو پیمه مېره که به وه ﴿وَاللَّهُ﴾ یو گشت خدایکی ﴿وَاللَّهُ﴾ له دهستی
 له پروزی چه جی که ورده ﴿وَاللَّهُ﴾ به راستی خواو پیمه مېره که به ی
 له هاو بهش دانه رن کان ﴿وَاللَّهُ﴾ خانه گهر به شیمان ستوه ﴿وَاللَّهُ﴾ نه وه چا کتره بونان
 بوسه ﴿وَاللَّهُ﴾ نه گهر پشني تی پکن ﴿وَاللَّهُ﴾ نه وه برانس بیگومان نشوه ﴿عِزِّ مَجِيدٍ﴾ له دهستی
 خواو ده رماچس ﴿وَاللَّهُ﴾ مزدهش بلده وانه ی که بروایان به هیتاوه ﴿وَاللَّهُ﴾ به سرایه کی
 دار رده رن ﴿وَاللَّهُ﴾ بیج که له وانه ی که به یحسانان له گډل به ستوون ﴿مِنْ تَحْتِهَا﴾ به
 هاو بهش دانه رن کان ﴿وَاللَّهُ﴾ پاشان هیچ که و کوریاں لی به کورن ﴿وَاللَّهُ﴾ به
 وه پشنيوانی هیچ که سیکیان به کورنوه له دزتان ﴿وَاللَّهُ﴾ نه وه تیره ش به پسانه که بیان یو
 نه وای پکن (له که بیان دا بیه نه سمر) ﴿وَاللَّهُ﴾ تا ماو دی دیاری کراویان ﴿وَاللَّهُ﴾ به
 به راستی خواو پاریتر کارن وله خواو ترسانی خوش ده ویت ﴿وَاللَّهُ﴾ له محاسن
 کاتیک مانگه حدرامه کان (ذو القعدة، ذو الحجة، محرم، رجب) نه وای بوون ﴿وَاللَّهُ﴾ نه وه
 هاو بهش دانه رن کان بکوزن ﴿وَاللَّهُ﴾ له همر شویک ده ستان که ورس ﴿وَاللَّهُ﴾ به
 بینگرن ﴿وَاللَّهُ﴾ وه بهر گریان پکن له ده چوون ﴿وَاللَّهُ﴾ وه یویدان دانیش به
 همرو و جیگایه کی چاو وروانی دا ﴿وَاللَّهُ﴾ جا نه گهر به شیمان بو و نه وه ﴿وَاللَّهُ﴾ و بوئیدان
 کمره ﴿وَاللَّهُ﴾ و ره کابیان دا ﴿وَاللَّهُ﴾ نه وه رفیدان مره لاکه و واریدان لی بهش
 الله علو رجب ﴿وَاللَّهُ﴾ به راستی خواو ی بوورده ی میهر ماته ﴿وَاللَّهُ﴾ وه نه گهر
 که سینک له هاو بهش دانه رن کان داوای هاوسی به سی و به دادانی لی کر دیت ﴿وَاللَّهُ﴾ نه وه به پای
 بهه ﴿وَاللَّهُ﴾ سز نه وای وونه ی خواو ی که وره (قورنان) بیستیت ﴿وَاللَّهُ﴾ له
 له پاشان بیگایه به جیگای هیمس خوی ﴿وَاللَّهُ﴾ نه وه له بهر نه وایه که بیگومان نه وه به
 ﴿وَاللَّهُ﴾ دهسته و کومدلیکن هیچ نارانس ﴿وَاللَّهُ﴾

﴿كَذَٰلِكَ يَكُونُ الْمُحْسِنُ﴾ ﴿١﴾ ﴿عِندَ اللَّهِ تَعَالَى﴾ ﴿٢﴾ ﴿لَا يَرْجِي عَهْدُهُ﴾ ﴿٣﴾ ﴿بِجَهِّهِ لَهْ وَانْدِي كَهْ بِهْ بِحَاسِنِ﴾
 له گه له منس ﴿عِندَ تَعَالَى تَحَرَّرْ﴾ ﴿٤﴾ لای مرگوتی حمرام (که که عبهی پسروره) ﴿فَمَا تَسْتَمُو﴾
 نكته ﴿حاجه د نه وانه رنك و راست بوو له گه لنان ﴿تَسْتَمُو تَهْ﴾ ﴿تَبُو ش ريك و راست﴾
 بې نه گه لپان ﴿بِئْسَ الْيَوْمُ الْحَاسِرُ﴾ ﴿٥﴾ به راستی خواخو پاریز مران و خواناسنی خوش دعوت ﴿٦﴾
 ﴿كَيْفَ﴾ ﴿٧﴾ چوڼ (په پمان دمه نه سمر) ﴿وَيَرْجِعُوْنَ فِيْكُمْ﴾ ﴿٨﴾ له کاتیکدا نه گدر رال بس به سمر تاندا
 ﴿لَا يَرْجِعُوْنَ فِيْكُمْ﴾ ﴿٩﴾ له بهر چارو ماگرون دهر باره ی ښووه ﴿لَا وَلاَ يَمُوتُ﴾ ﴿١٠﴾ هېچ خرما به تې و سوند
 و به لېتېك ﴿رُحُوسُكُمْ﴾ ﴿١١﴾ به وونه ی دمپار پاران ده کمڼ ﴿وَبِأَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ ﴿١٢﴾ به لام دله کانپ
 دژتاس و پ قبان لپان ده پېښووه ﴿وَحَتَّٰرُكُمْ فَيَقُوْا﴾ ﴿١٣﴾ نا نه وانه روړه پان سووړه کانی خودا ده به رنځ
 ﴿شَرُّ يَدَيْكَ﴾ ﴿١٤﴾ به لکه و نایه نه کانی خواپان گوړپېښووه ﴿نَسَاقِيْلًا﴾ ﴿١٥﴾ بهر خپکی روړ که م
 ﴿فَقَدْ اَعْرَسَ﴾ ﴿١٦﴾ نه مچا بهر گرپان له بریگی خو کره ﴿بِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُوْنَ﴾ ﴿١٧﴾ به راستی
 روړ حراپ بوړ نه وې نه وانه ده بیان کره ﴿وَلَا يَرْجِعُوْنَ فِيْكُمْ﴾ ﴿١٨﴾ له بهر چارو ماگرون دهر باره ی هېچ
 بروادارېك ﴿لَا وَلاَ يَمُوتُ﴾ ﴿١٩﴾ هېچ خرما به تې و سوندو به لېتېك ﴿وَأُسْبُتَ هَٰذَا سَعْدُوْنَ﴾ ﴿٢٠﴾ وه همر
 نه وانه ده ست درېزی که رن ﴿فَنَزَلُوْهُ﴾ ﴿٢١﴾ نه مچا نه گمر به شپمان بوړه ووه ﴿وَفُتُوْا نَحْنُوْهُ﴾ ﴿٢٢﴾
 و موړپان به جن هپا ﴿وَهُوَ كَاشِفُوْهُ﴾ ﴿٢٣﴾ و زه کاتیکدا ﴿وَحَتَّٰرُكُمْ فَيَقُوْا﴾ ﴿٢٤﴾ نه وانه براتاس له ناپېندا
 ﴿وَفُتُوْا نَحْنُوْهُ﴾ ﴿٢٥﴾ وه نېسه به لکه کان روو ده که پېښووه ﴿بَعُوْرُ يَحْكُمُوْنَ﴾ ﴿٢٦﴾ بو گدلیك که دهر ران
 ﴿وَرَنَ تَكُوْنُ اَيْمُهُمْ﴾ ﴿٢٧﴾ به لام نه گمر سوندو به پمانه که پان هه لوړه شانده ووه ﴿مَنْ يَّقْدِرْ عَلَيْهِمْ﴾ ﴿٢٨﴾
 پاش به ستی به پمانه که پان ﴿وَحَتَّٰرُكُمْ فَيَقُوْا﴾ ﴿٢٩﴾ وه نه شهورو نانه پاندا له دایینه که تان ﴿وَفُتُوْا نَحْنُوْهُ﴾ ﴿٣٠﴾
 تَصَدَّقْ ﴿٣١﴾ نه ووه به مگس له دزی پېښه واپانی بې ساومر ﴿لَهُمْ لَا يَسْ بَهْ﴾ ﴿٣٢﴾ به راستی نه وانه
 هېچ جوړه به پمانیکپان بی به ﴿عَمَهُمْ نَسْتَحْيُوْهُ﴾ ﴿٣٣﴾ ملکوتی کومایس بیتس (بېن پناوړی) ﴿٣٤﴾ ﴿أَلَا﴾
 ﴿نُقَاتِلُوْهُمْ﴾ ﴿٣٥﴾ نایا ښووه جمدگ ناکم له گه لیکد ﴿نَعْمُوْا اَيْمُهُمْ﴾ ﴿٣٦﴾ که به پمانه که پان
 هه لوړه شانده ووه (په پمانی خوده پېښه) ﴿وَحَتَّٰرُكُمْ فَيَقُوْا﴾ ﴿٣٧﴾ و بیدری دهر کر دې پېښه به رنځ بې
 کړد ﴿وَحَتَّٰرُكُمْ فَيَقُوْا﴾ ﴿٣٨﴾ همر نه وانش له به که م چارمو ده ستان کړد به جمدگ له گه ل ښووه دا
 ﴿نَحْنُوْهُ﴾ ﴿٣٩﴾ نپ لپان دهر مس ﴿فَإِنَّهُ خُوْرٌ نَّحْنُوْهُ﴾ ﴿٤٠﴾ (له کاتیکدا) همر خوا شایسته تره که لیس تر مس
 ﴿وَنَحْنُوْهُ﴾ ﴿٤١﴾ نه گمر لپوه بروادار ﴿٤٢﴾

﴿فَبِئْسَ الْوَعْدُ﴾ (له‌ی دوه‌ی دواران) بیان کوژن ﴿يَعِدُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَبِّهِمْ﴾ حوا نه‌دستی لبه‌ی سران ده‌دات
 ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ریسوایان ده‌کات ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و مهرن ده‌خات نه‌سهریاند ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ریسوایان ده‌کات
 ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و (خوا) سه‌و دلی کوم‌لی سر وادر خوش ده‌کات ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ریسوایان ده‌کات
 و خه‌شمی ده‌کات دادم‌ر کیتی و ناهیلیت ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و خوای گه‌وره نه‌ویه و ده‌گری ﴿وَالْخُرُوجِ﴾
 من یسار ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌ر که‌سنت که‌په‌ویت ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌خوارانای دانه‌یه ﴿وَالْخُرُوجِ﴾
 نایا گومانان و ده‌ر که‌راتان لن ده‌هیریت ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ له‌کاتیکدا هیشتا خوا ناهشکرای نه‌کردوه
 ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ نه‌وانه‌ی تنکوشان له‌نبوه (له‌پشاور خوادا) ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌پشان
 کردوه و ده‌لیان نه‌بزاردوه حگه له‌خوا ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌لیان نه‌بزاردوه حگه له‌خوا
 ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ به‌ده‌پشاور و جیسی نه‌پشاور (ده‌لیان) ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌لیان نه‌پشاور
 که‌نبوه ده‌بکه‌ن ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ناهیلیت هاویه‌ش دانه‌ران ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ مرگه‌ونه‌کانی خوا
 ناه‌دان بکه‌نبوه (و ده‌پشاور نه‌پشاور بکه‌ن) ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ له‌کاتیکدا خویان شاهیدن
 له‌سهر خویان که‌پشاور و ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ده‌پشاور حقیقت عینه ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ نه‌ویه کردوه کانیاں ده‌لیان ده‌لیان ده‌لیان
 ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌نه‌وانه له‌ماو ناگردا ده‌میشه‌پس ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ده‌پشاور مرگه‌ونه‌کانی
 خوا ناه‌دان ده‌کانه‌وه ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ که‌سنت که‌په‌ویت ده‌خوا ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌پشاور
 دواپی ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌پشاور ده‌پشاور ده‌پشاور ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌پشاور ده‌پشاور
 الله ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و له‌که‌من نه‌ترما بیت بیحگه له‌خوا ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ جا نه‌لکو نه‌وانه ﴿وَالْخُرُوجِ﴾
 له‌و که‌سنته‌ن که‌ریسمووی کران ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ده‌پشاور ده‌پشاور ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ نایا پشان واپه‌ناودن
 به‌حاجیان ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ده‌پشاور ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌پشاور ده‌پشاور ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ مرگه‌ونی حرم
 (که‌نبوه‌ی پشاور) ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ده‌پشاور که‌سنته‌ن که‌په‌ویت ده‌خوا ﴿وَالْخُرُوجِ﴾
 و ده‌پشاور دواپی ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌پشاور ده‌پشاور ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ده‌پشاور ده‌پشاور
 به‌ک‌پس به‌لای خوداوه (و ده‌کسان پس) ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ده‌پشاور ده‌پشاور ﴿وَالْخُرُوجِ﴾
 سه‌نه‌کاران ناکات ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ده‌پشاور ده‌پشاور ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ده‌پشاور ده‌پشاور
 ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌پشاور ده‌پشاور ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ ده‌پشاور ده‌پشاور ﴿وَالْخُرُوجِ﴾
 رجه‌ی الله ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ پنهان نه‌رتره لای خوا ﴿وَالْخُرُوجِ﴾ و ده‌پشاور ده‌پشاور ﴿وَالْخُرُوجِ﴾
 دواپوردها ﴿وَالْخُرُوجِ﴾

﴿لَنْ نَسْتَعْتِبَ رُبُّهُ﴾ په‌رو مردگار یان مورده‌یان ده‌قانی ﴿بِحُكْمِهِ مَنُوعُ صَوْبٍ﴾ به‌میه‌ره‌مانی و په‌رامه‌ندی
له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿وَجَنبُ نَهْمٍ﴾ هه‌روه‌ها به‌هشتا‌نیکیان بو‌همیه ﴿وَبَهْمِ عَجَبٍ عَجَبٍ﴾ درو بی‌عه‌منی
سه‌رده‌وام و هه‌میشه‌یی یندایه ﴿حَبِيبٍ مِّنْ نَّبِیٍّ﴾ ده‌مسه‌وه ینابدا به‌هه‌میشه‌یی ﴿يَا نَسْتَعْتِبُ عَمَلَهُ﴾
خو‌ی ﴿بِرَأْسِی حِوَا پاداشتی هه‌ره گه‌موره‌ی لایه ﴿بِأَنِّی نَبِیٌّ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی
که‌پر و اتان هیناوه ﴿لَا تُجِدُ رُبَّكَ حَكَمٌ وَخَوَّضُكُم﴾ پاوک و براکاتان ده‌مسه‌ی (هه‌لمه‌نزی‌رس)
﴿تَوْبَةٍ﴾ به‌دوست و خوشه‌وست ﴿يَا سُبْحٰنَ تَعَالٰی﴾ نه‌گه‌ر یی ناو‌پر یان له‌باو‌پر
لا خوشه‌وست و چاک‌رسو ﴿وَمِنْ نُّوْمٍ مِّنْ عَشْرَةٍ﴾ وه هه‌ر که‌س له‌نبوه نه‌وانه بکات به‌دوستی
خوی ﴿لَا تُؤْتِيهِمْ نَفْسٌ مِّنْهُ﴾ نه‌وه هه‌ر نه‌وانه مستهم کارن ﴿قُلْ اِنَّا نَسْأَلُكَ﴾ (نه‌ی
موحه‌مه‌ده‌ده) بلی نه‌گه‌ر ناو‌کاتان ﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾ و کو‌ره کاتان ﴿وَنُخَوِّضُكَ﴾ و براکاتان
﴿وَنُزْجِلُكَ﴾ و هه‌سه‌ره کاتان ﴿وَنُفِثُ نَفْسَكَ﴾ و خرم و عه‌شه‌ره‌تان ﴿وَنُفِثُ نَفْسَكَ﴾ و مال
و در یی به‌ک (به‌ره‌حه‌مه‌ت) په‌یدا‌تان که‌روه‌وه ﴿وَنُفِثُ نَفْسَكَ﴾ و بازرگان‌به‌ک
که‌ده‌ترس سه‌روی به‌یست (بی مارا‌یست) ﴿وَمَكِّنْ لِّرَسُولِكَ﴾ و خانو‌و به‌به‌ک که‌ه‌یی پار یی
﴿أَحِبِّ رُبُّكَ مِّنْ نَّبِیٍّ﴾ خوشه‌وست تره لاتان له‌خواو‌ر په‌مه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿وَجَنِّبْ رُبُّكَ سَبِيحَ﴾
و تیک‌وشان له‌ریگه‌که‌یدا ﴿وَنُفِثُ نَفْسَكَ﴾ نه‌وه چاو‌و‌روان بکه‌ن ﴿حَقِّقْ رُبُّكَ نَفْسَكَ﴾ هه‌تا خوا
له‌رمان (و توله‌ای خوی ده‌یست (بوتان) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ تَقُو تَقِيهِمْ﴾ وه خو‌ر په‌موونی
که‌سانی تپه‌ر له‌سه‌ور ناکات ﴿عَمَلُ نَفْسِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راسی خوا سه‌ری خه‌ش
﴿يَا مَعْشَرَ عَجَبٍ﴾ سه‌ور جیگا‌و شویدا ﴿وَنُفِثُ نَفْسَكَ﴾ و له‌روزی خو‌به‌یشتد (یار مه‌نی
دان) ﴿يَا نَجِيحٌ عَمَلُ نَفْسِكَ﴾ که‌به‌روزی خو‌ماندا ده‌ناریس ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ عَمَلُ نَفْسِكَ﴾ به‌لام (نه‌ر
روزیه) هیچ سوو‌دیکی به‌سوو‌ن‌تان ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ عَمَلُ نَفْسِكَ﴾ و ره‌وتن له‌سه‌ر ته‌سگ بو‌ریه‌وه
﴿بِمَا رَحِمْتَ﴾ نه‌و فروانیه‌ی که‌مه‌یه‌یی ﴿لَهُ وَبِهِ تَقِيهِمْ﴾ پاشان په‌شتان که‌ده‌دو‌زمن و هه‌له‌هاتن ﴿لَهُ
نَفْسُكَ﴾ له‌پاش نه‌وه‌خوا‌نارامی خوی دارد ﴿عَمَلُ نَفْسِكَ﴾ یو سه‌ر په‌مه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿وَنَقَّ
لَقَوْمٍ مِّنْهُ﴾ یو سه‌ر بر واداران ﴿وَنَقَّ لَقَوْمٍ مِّنْهُ﴾ وه سه‌ر یار انکی (له‌ناسمانه‌وه) دارد خوا‌روه
که‌نبوه به‌تانده‌یسی ﴿وَنَقَّ لَقَوْمٍ مِّنْهُ﴾ و سه‌رای یی بر واکانشی دا (به‌کوشش و بریداری
و به‌دیل گرتن) ﴿وَنَقَّ لَقَوْمٍ مِّنْهُ﴾ نه‌وش سه‌رای یی ناو‌میرانه ﴿

﴿نَمْرُودَ﴾ یزق و دهرچس (یو جیهاد) چ سووک بن (لش مسخ و دوله‌مهند و همه‌لاندارین)
 ﴿وَنَادَىٰ﴾ چ قورس و گران سی (نه‌خوش و هه‌ژارس) ﴿وَنَجَّاهُ﴾ و بیکوشس ﴿وَنُوحًا﴾
 و نیکو و مهال و گیانیان ﴿وَنُوحًا﴾ له‌ریگه‌ی خواندا ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ودن چاکره‌ی بوند
 ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌گهر نیوه‌ی براس ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌گهر دهست که‌دنیکی بریت
 ﴿وَنُوحًا﴾ و سه‌ه‌ریکی ناسان بویه ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌واشونیت ده‌گه‌وس (ده‌ده‌چووس
 له‌گه‌لشا) ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 یزق نه‌وان باره‌ه‌ته ﴿وَنُوحًا﴾ و سه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی ﴿وَنُوحًا﴾ و سه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 ده‌خووس به‌خووا ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌گهر به‌مانتواییه ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌گه‌لشا ده‌ده‌چووس
 (یو جیهاد) ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌وانه‌ی خوویان ده‌ه‌ویتیس ﴿وَنُوحًا﴾ و سه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 به‌راسنی نه‌و (دو روواله) درووس ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 جیهادکردن) ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌وانه‌ی که‌برواییان هیناوه‌ی به‌خووا ﴿وَنُوحًا﴾ و سه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 دواپی ﴿وَنُوحًا﴾ که‌نیکوشس ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 خوال‌گ و رایه‌ی به‌خووا بره‌ران ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 (که‌به‌ی یو جیهاد کردن) ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 دواپی ﴿وَنُوحًا﴾ و ده‌کانیان له‌گومان و دوو دلی دایه ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 بویه نه‌وانه‌ی له‌گومان و دوو دلی خویندا سه‌ه‌ریکی گردان ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 دهرچس (یو جیهاد کردن) ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 (نه‌چک و وولاح و نه‌قنی جهگ) ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 سوو ﴿وَنُوحًا﴾ بویه (خووا) خاوی کردنه‌و (له‌ده‌چووس یو جیهاد) ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 دایشس ﴿وَنُوحًا﴾ له‌گه‌لشی ماواندا ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی
 ده‌گرن ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی ﴿وَنُوحًا﴾ نه‌ه‌ریکی نه‌ه‌ریکی

﴿عَلَيْكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ سوئد نه‌خوا به‌راستی ده‌ستیان دابوویه نازاره (و مشیوی) ﴿مَرَّتْ﴾ له‌میر
پیش ﴿وَقَسَبُوا لَكَ الْأَثْمَ﴾ و جورده‌ها همرمان و پلانتان یئو (لاوار کردن) ت به‌کاره‌ب ﴿حَقُّ جَاءَ
لَحْوٍ﴾ مه‌تار مستی هات ﴿وَصَهْرُ ثَمَرَةٍ﴾ وه کارو همرمانی حواسه‌ر که‌وت ﴿وَعَمَّتْ كَفْرًا﴾ که
نه‌وان پیمان ناخوش سوو ﴿وَمَنْ شَرُّ بَعْرٍ﴾ وه هفتدی که‌س له‌وانه ده‌لئس ﴿ثَنَاءٌ﴾ (ته‌ی
موجه‌مه‌د ۱۱۱) بروخه‌تم بده (با به‌بهم بو جهاد کردن) ﴿وَلَا عِشَى﴾ و تووشی گونده‌هو خراپه‌م
مه‌که ﴿لَا يَأْتِيَنَّ سَفْهًا﴾ ناگاداریس (له‌نیسته‌وه) که‌وتوو به‌ته‌ماو گونده‌هو خر به‌وه ﴿وَلَا تَجْهَرُ
بِمُحِبِّهِ﴾ و ینگومان دورج ده‌وری سی باوه‌رانی داره ﴿وَلَا تُصِيبْ حَسَنَةً﴾
نه‌گه‌ر به‌هره‌و چدکی و سه‌ر که‌وس بیت‌رینگات ﴿سَوْفَةً﴾ باره‌محت و هه‌مار ده‌س ﴿وَلَا تُؤْسِفْ
نَفْسَةً﴾ وه نه‌گه‌ر ناره‌جه‌نی و تیشکانت تووش بیت ﴿يَتَوَرَّ﴾ (به‌که‌شخه‌وه) ده‌لئس ﴿فَدَّ
أَحَدُ أَقْرَبَ﴾ به‌راستی نیمه‌ کاری حومان کرد ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌مه‌و پیش ﴿لَمَّا سَوَّرَ لِقَاءَ فِرْعَوْنَ﴾
جا پرو و ده‌د گنبرن به‌خوشه‌حالی و شادمانی به‌وه ﴿فَلَمْ يَجْعَلْ﴾ (ته‌ی موجه‌مه‌د
۱۱۲) بلسن هیچمان تووش نایست ﴿لَا مَكْرَ كَذَبٍ﴾ جگه‌ له‌وه‌ی که‌خوا بوسبو به‌نی بومان
﴿فَوَقَّانِ﴾ خوا پشتمانی نیمه‌یه ﴿وَعَلَّاهُ شَوْكًا لِّكُلِّ كَاذِبٍ﴾ وه بیرواداران به‌ته‌ها پشت
به‌خوا به‌ستن ﴿فَلَمْ يَرْفَعْ﴾ (بیان) بلی نایا چاوه‌روانی چس ده‌که‌س بو نیمه ﴿لَا يَخْذِي
وَعْنُ رَفْعٍ يَكُ﴾ نیمه‌ش چاوه‌روانیس بو نیوه ﴿لَا يُصْنَعُ لَهُ﴾ که‌خوا دوو چارتان بکات
﴿يَمُوتُ بِمِنْ عَمَةٍ﴾ به‌میرایه‌ک له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿وَلَا يَدْرُسُ﴾ یان به‌ده‌سنی نیمه ﴿فَلَمْ يَنْصَرِفْ﴾
که‌وانه چاوه‌روانیس بکس ﴿لَمْ يَنْصَرِفْ﴾ ینگومان نیمه‌ له‌گه‌ل نیوه‌دا چاوه‌روانیس ﴿وَلَمْ
يُفْلَحْ﴾ (ته‌ی موجه‌مه‌د ۱۱۳) بلی ﴿لَمْ يَفْلَحْ﴾ مال به‌حشس به‌خوشی خوتن ﴿أَوْ كَرَفَ﴾ یان
به‌رور و ناچاری ﴿لَمْ يَنْفَلِحْ﴾ همر گیر لیان و مرناگیریت ﴿لَمْ يَنْفَلِحْ قَوْمًا يَسِيرُونَ﴾
چونکه به‌راستی نیوه‌ کومه‌لنکی له‌مسوور ده‌ر جوو بوو ﴿وَلَمْ يَسْمَعْ﴾ وه هیچ شتیک به‌رگری
نه‌وانه‌ی به‌کر دووه ﴿لَمْ يَسْمَعْ﴾ که‌گیرا مکریت لی بیان ﴿لَمْ يَسْمَعْ﴾ ته‌وه‌ی که‌به‌خشس
﴿لَا تَنْهَ كَفَرًا﴾ یتحکه‌ له‌وه‌ی که‌ ینگومان نه‌وانه‌سی باوه‌ر بوو ﴿لَمْ يَنْهَ﴾ به‌خوا
و پتیه‌مه‌ره‌ که‌ی ﴿وَلَا تَوَلَّى﴾ وه نایه‌ن بو موتر کردن ﴿لَا وَهَرُ كَفَرًا﴾ به‌ته‌مدلی
نه‌بیت ﴿وَلَا يُعْمَلُ﴾ وه (هیچیک) باه‌حشس ﴿لَا وَهَرُ كَفَرًا﴾ نایلا پیمان ناخوشه
و ناچارن ﴿

﴿يَجْعَلُونَ يَدَهُمْ لَكَفًا﴾ (پاښاکان) به خوا سویتلتان یو د مخون ﴿يَرْضَوْنَكَ﴾ یو شهوی لیس
 وازی من ﴿وَلَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ وه خواو پیغمبره کهی ﴿تَحْقُقُ نَزْمُوه﴾ شایسته ترو شهوی که پاری مکن
 ﴿فَیَنْعَمُ نَوْمُومِیرَ﴾ ته گهر نه وانه پروادار ﴿تَعْبَهُوْ﴾ تابا نه وانه داران ﴿تَنْعَمُ مَنْ عِبَادِی﴾
 الله (سوره) پیگومان هر که من دزایمتی خواو پیغمبره کهی بکات ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ دشت بدو جهنم ﴿نه وه
 پیگومان (تولی) نه و که سه ناگری دوزخه ﴿حَبِیْهَ﴾ یو همیشه بی تابدا ده پیغمبره ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾
 آجری لعین ﴿نه وه په برسوایی وره یونی ور گموره ﴿تَحْقُقُ نَزْمُوه﴾ دوو پروو و ک
 مه ترسی ده کن ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ نه وهی که سوره تینک در ماره یان بیترینه خواو وه ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾
 که وه لیان له سه ریدات ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ به وهی که له دلیان دایه ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ (لهی مرخه ممد پیغمبره
 بلی گالته و لاقرتی بکن ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ به راستی خواو در خدرو ناشکر اکاری
 نه وهی که مه ترسی لی ده کن ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ سویتدی نه گهر پر سیاریان بی بکیت ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾
 به راستی ده لیس ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ دلیان نیمه هر دمه نه تی و گالته ده که بی ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾
 بلی ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ تابا به خواو به لکه کانی ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ و پیغمبره کهی ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾
 نه وه گالته و لاقرتیان ده کن ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ به مانه مدینه وه ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ به راستی نه وه یی پروا
 بو وه وه ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ پاش پروا هیانتان ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ نه گمر سورین و چاوپوشی بکین ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾
 ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ له کوم و نافعینان (به هوی گمرانه وه تانه وه) ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ سرای کوم و نافعینکی تر
 دده بی ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ له به رنه وهی پیگومان نه وانه تاوانبار بوون ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾
 دوو پروو ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ و نافعینان دوو پروو ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ همدیکیان پشتیو بی همدیکیان
 ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ به مان ده کن به خرابه ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ و به رگری ده کن له چاکه
 ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ و ده ستیان ده توچن (و غیر ماکن) ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ خوا یان له بیر چو ته وه ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾
 بویه خواش به پیری کردوون و واری لی هاون ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ به راستی دوو پروو و ک هر نه وانه
 ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ که ده رچوون له مسوور ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ دمه نه تسمیع و تسمیع ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ خو به لیس داوه به پیاور
 دمه نه دوو پروو کان ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ و به یی باوه رانیش ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ به ناگری دوزخ ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾
 و نه ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ تابدا به همیشه بی ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ ناگری دوزخ حین به سه ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ و خوا
 به ترینی لی کردوون ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾ و سرای همیشه بیان بو هیه ﴿تَنْتَبِهُوْ﴾

﴿كَذَٰلِكَ يَرْسِلُ فِيهِمُ الْغُلَّامَ﴾ (نبوه‌ئی دوور ووه کان) وەك ئەوانەن لەبێش تێوە دا بوون ﴿كَذَٰلِكَ أَتَتْهُمُ ذُرِّيَّتُهُمْ﴾
 ئەوانە زور بەهیر تر بوون لەنبوه ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ و مال و سامان و مەندالیشیان زور بر بوو (لەنبوه)
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُمْ خَفِيَّةً﴾ ئەمەكانەوان شادمان بوون بەشی خویان رایان نوارد ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُمْ خَفِيَّةً﴾
 وەنبوه‌ش راان نوارد دوو شادمان بوون بەشە کە ی خویان ﴿وَلَا تَسْمَعُ مِنْهُمْ خَفِيَّةً﴾ هەر چۆنیک
 ئەوانە ی لەبێش لێو شادمان بوون ﴿بِحَبِيَّةٍ﴾ بە بەشی خویان ﴿وَحُصَّةٍ﴾ وەنبوه پۆچوون بە ما هەق
 و بە تالدا ﴿كَذَٰلِكَ يَرْسِلُ فِيهِمُ الْغُلَّامَ﴾ بەوینە ی پۆچوون ئەوان ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ ئەوانە کرد وە کانیا
 پوچەن و یسود بوو ﴿فِي نَيْبٍ وَآخِرَةٍ﴾ لەدوایاو زوێ دواییشدا ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ وە
 هەر ئەوانەن زەرە مەند و مەند و زوێ ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ نایا بە هان وە بزیان و بزیان بە گەشت وە
 ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ هەوانی ئەوانە ی کە لەبێش ئەمانە وە بوون ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ لە گەلی بوو
 و عەد ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ (هۆری صالح) ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ وە گەلی نیراھیم ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾
 و خەلکی مەدەین ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ و شارەکانی زیر و مەیدەر کراو (هۆری لورط) ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾
 پێمە مەرە کانیا هاتن بو ناویان ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ بە بەلگە و وە بە کانه وە ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ خاخوا
 ستمی لی بە کردن ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ بە لکو ئەوانە خویان مە میان لە خویان کرد
 ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ پیاوان و نامرەتانی ساو و دار ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ هە بە بەلگەن پشستون
 و بار مەتی دەرو خۆشە و پشستنی هە بە بەلگەن تریانس ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ هەرمان دەدەن بە بەلگە
 ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ و بەرگری دە کەن لە خەراپە ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ و بەرگری و پشستنی بوو بە بەلگە
 دە کەن ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ و رە کات (ای سامایان) دەدەن ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ وە گریزایە لی
 خوا و پێمە مەرە کە ی دە کەن ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ ئەوانە لە داها ت و داخوا رە حمید پێدە کات
 ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ بە راستی خوا بە مەسە لانی کار دروسته ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ خوا بە لێشی داو
 ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ مە پیاوان و نامرەتانی سروادار ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ مە بە مەشتانیک ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾
 آخەر ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ کە پوچارە کان دەروون بە زیربایاندا ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ تێدا دە مەشت وە بە مەشتە یی ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾
 خێشە ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ (لە لی پی داوون) بە چەمەد کوشکی چاک و دراوو ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ لە بە مەشتانیک
 هە مەشتە یی د ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ و رە مەشتە یی ئە لایەن خوا وە کە گە و رە ترە (لە هەموو
 شت) ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾ هەر ئەو مە مەر کە و تێ زور گە و رە ﴿وَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ﴾

﴿اَسْتَعِزَّ بِهٖ﴾ (نهي موخه معصده) داواي ليور دوسان سو مکت ﴿اَلَا تَسْتَغِيْزُ بِهٖ﴾ سان داواي
 ليور دويان بونه که بیت (یه کسانه) ﴿اَسْتَعِزَّ بِهٖ﴾ نه گهر داواي ليور دويان بونکه بیت ﴿سَبِّحْ بِمَدْحِ
 جَفْتَا حَادِرْ﴾ هر بېر نه نه نه نه و نه خوا هر گيز ليان باوریت ﴿يَا دَاوُدَ اِنَّا جَعَلْنَاكَ
 بَهٗ هٰمٰزِي لَهٗ وَهٖ يَبْنِیْکُمْ مٰن تَهٗ وانه یی باور بوون ﴿يَا دَاوُدَ اِنَّا جَعَلْنَاكَ
 نَاقُورَ کَمِيْوِي﴾ وه خوا پر موی خه لکاني دهر چو له نايي ناکات ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ (نه و دور
 رورانه یی) دوا که وش له جیهاد کردن و (له مده مده ماور و نه و) دل خوش بوون ﴿يَا دَاوُدَ اِنَّا جَعَلْنَاكَ
 اَمِيْنًا﴾ به دانیشتن و به جیمانان له پیغمه مری خوا (له جهنگی نه بوون دا) ﴿وَاَرْسَلْنَا بِهٖ اِلٰی
 مَادْيَنَ﴾ ماضوش بوو که جیهاد بکهن و تیکوشش ﴿يَا دَاوُدَ اِنَّا جَعَلْنَاكَ اَمِيْنًا﴾ به ممال و گیانیان ﴿يَا دَاوُدَ اِنَّا جَعَلْنَاكَ
 خَواصًا﴾ (نه نیمه دارانیان) ده ووت ﴿اَسْتَعِزَّ بِهٖ﴾ له م (وهره) گهر مایه دا دهر مچس بو
 جیهاد ﴿اَسْتَعِزَّ بِهٖ﴾ (نهي موخه معصده) بلی ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ تاگری دوره رخ روز گهرم تره (له م
 گهر مایه) ﴿وَاَرْسَلْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ نه گهر نه وانه تی مگس و برانن ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ ده ی پاکه م یی
 بکهن ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ و روز بگریس ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ (نه و سرایه) توله و پاداشتی نه و
 کرده وانه یه که ده یان کرد ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ نه و مسانه گهر خواتوی گهرانده و ده (نهي موخه معصده
 ﴿اَسْتَعِزَّ بِهٖ﴾ له ته بوون) ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ بولای کوم له یه به جی ماوانه ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ و دویان
 لی کردیت سو دهر چوون (سو عه رایه کی تر) ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ توش بلی ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ دهر گیر یتوه
 له گهل مده دهر پاچس بو جیهاد ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ و دهر گیر یتوه له گهل مده دهر پاچس له گهل
 هیچ دور مینکد ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ چو بکه یی گومان نیوه داری بوون ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ به دانیشتن
 له په که م جبارده ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ که واته هره دانیشتن له گهل به جی ماوانده ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾
 وه (نهي موخه معصده) تو بوون مده که ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ نه سهر هیچ که م له وانه که مرد ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾
 هدا هه تابه ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ وه رانه وسته له سهر گوره که یی ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ بگومان نه وانه یی باور
 بوون ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ به خوا و پیغمه مری که یی ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ و مردن ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ له کاتیکدا نه و نه
 سهر دهرام سوور شکس سوون ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ وه (نهي موخه معصده) باسهرت سوور به بیت
 ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ مال و مدهالی رورمان ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ به راستی خوا ده به بیت ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾
 نه و (مال و مده) سرایان مدهات ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ له دویادا ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ وه گیانیان دهر رجیت
 ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ له کاتیکدا نه وانه یی باور یی ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ و دهر کاتیکد سوور هتیک سیر دریته
 خواره و ده ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ به مری که ماور به خوا ییس ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ و جیهاد و تیکوشش بکهن
 له گهل پیغمه مری که یی ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ موله تلی و مرده گرون ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ نه وانه یی که خواون
 ده سولات و سامان ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾ و ده یس لیمان گهری و وارمان لی بیته ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾
 یا له گهل دانیشتر و کاند یی (وما ثافرت و عدالت و به ککه مده) ﴿وَبَرَزْنَا بِهٖ مَدْحِ﴾

«رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ قَوْمٍ» براری سوور سه وهی که له گه له ده جی هیتر اوین داسی (وهك ناصرت و مسدان و په ككه و ته كانان) «وَصَحَّحَ عَنْ قَوْمِهِ» وه سوور سراوه په مسمر دلیاندا «فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ» بویه نه وان هیچ یتا گهن و نارانس ﴿تَحِيَّاتُ يَرْشُونَ﴾ به لام پیغمه مسمر ﴿وَأَمَّا رَبٌّ فَأَمَّا رَبُّهُ﴾ و نه وانه ی که بر و بیان هیسه وه که لیدا «جَهْدُؤُهُمْ يَتَوَلَّوْنَ» یتکوشتن به مال و گیانی «وَأَمَّا رَبٌّ فَأَمَّا رَبُّهُ» هموو خیر و خوشی همر یو نه وانه «وَأَمَّا رَبٌّ فَأَمَّا رَبُّهُ» وه همر نه وه مسمر هر رن ﴿أَمَّا رَبٌّ فَأَمَّا رَبُّهُ﴾ خوابه هه شتانیکی یو نامانده کردوون «خَرِيفٌ مِّنْ عَجَبٍ لَا يَهْتَفُ بِكَ» که پرو باره کان دین و ده چن نه ژیر یاندا «حَبِيبٌ يَّهْدِي» به هه میشه یی تیا ده میشه وه «دِيكَ تَقُولُ تَقْصِيرُ» نه وه په مسمر که ونی رور که وړه ﴿وَبِهِ يَخْفَضُونَ مِّنْ تَحَرُّبٍ﴾ بیانو گران له هدر نه ده شته کیسه کان هاتس (بو لای پیغمه مسمر ﴿يَوْمَ يَكُونُ يَوْمٌ﴾ سو نه وه ی ریگه بیان پی یلرنت (نپرون بو جیهاد) «وَقَدْ تَرَكْنَا» وه دایشن نه وانه ی «كَذَلِكَ يَرْشُونَ» که درو یان کرد له گه له خوا و پیغمه مسمر که ی «نَسِيحٌ يَّهْدِي» بیگومان نه وانه یان که سی بر و اوون له داهانو دا دوو چاریان دهیت «عَبْدٌ يَّهْدِي» سرایه کی سه خنی ناراد هر ﴿يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ﴾ (گوناهیت) له مسمر یی هیر و په ککه و ته و له خوشه کان نی په «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» نه وانه ش که هیچیان نی په خهر جی بکهن (بو پیوستنی جیهاد) هیچ گوناهیکیان له مسمر یی په (که نه وروشتوون بو جیهاد) «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» کانت که دلسور و راست یی یو خوا و پیغمه مسمر که ی «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» هیچ ریگه یه کی یه بو (تاوانبار کردن) نه و چاکه کارانه «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» وه خوا لیخوش سووی میهر وانه ﴿وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» وه تاوان له مسمر نه و که سانه ش یی په «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» که هانه لات (نه ی مو حه مسمر) بو نه وه ی (وولاخیان بودایس کهیت و) سواریان کهیت «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» ورت وولاخم دهست ماکه ویت سواران بکهن (بو جیهاد کردن) «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» نه و نیش که وانه وه «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» له کاتیکدا چاریان فرمیسیکی دهرشت «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» له داح و خه نه ندا که هیچیان نه بو و خمر جی بکهن (بو پیدایستنی جیهاد) «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» به بها پنگه (سو ماوانبار کردن) «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» له مسمر نه وانه به «وَلَا يَسْأَلُ عَنْ حَمْدِهِ» داری موله نیت لی ده کهن له کاتیکدا ده و له به بدیش (و توانای بر ویشتن یو جیهادین ههیه) «رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ قَوْمٍ» به وهی که له گه له ده جی ماوه کاندا بس (له جیهاد وهك ناصرت و مسدان و به خوش) «وَصَحَّحَ عَنْ قَوْمِهِ» وه خوا موری ماوه به مسمر دلیاندا «فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ» به مقبوه هیچ نازاتن ﴿

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ و (له‌ما پساگان) نه‌واسه‌ی مرگه‌وتیکیدان دروست کرد ﴿بِیْرٍ﴾ یورین
 گه‌بند (نه‌موسلمانان) ﴿وَحُكْمٌ﴾ و خوانناسی ﴿بِیْرٍ﴾ یورین و جداری خسته
 بیوان نیمانداریان ﴿وَرَبُّهُ﴾ و سو چاودروانی کردنی کسانن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ که
 دزایه‌تی خو و پیعه‌میره‌که‌بیان کردوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ که
 بنگومان (له‌دور پروانه) سوید ده‌خون (دانش) تمها چا‌که‌مان و ستروه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ نه‌لام
 خواشایه‌تی ده‌دات ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ که به‌راسمی نه‌وانه درورس ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ هر‌گیر
 مویزی تیده‌که‌ی رله‌ی مو‌خه‌معه‌و ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ شایسته‌تره‌که‌ی مویزی تیدا بکیت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾
 بیاضی نه‌قوا و له‌خواترسان دامه‌ررا بیت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ له‌به‌که‌م روزوه (به‌که‌م روز هانت
 مؤشاری مده‌به) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ شایسته‌تره‌که‌ی مویزی تیدا بکیت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾
 بیوانیکی تیدایه‌بیان خوشه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ که حویان خاویس و پاک بکه‌موره (به‌که‌م روز هانت
 سدرده‌می به‌فامی) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ خوابش نه‌وانه‌ی خوش ده‌ویت که ده‌پانه‌ویت خوقدن
 پاک بکه‌موره ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ جا نابا که‌سیک باغی مرگه‌وته‌که‌ی دامه‌رراند بیت
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ له‌سهر خوانناسی و به‌ده‌ست هیانی به‌رامده‌سدی خوا‌جا‌کتره
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ بیان که‌سیک باغی مرگه‌وته‌که‌ی دامه‌رراند بیت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾
 له‌سهر لینواری که‌مده‌لاینکی فشه‌ل و پرو‌خه‌ک ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ جا به‌خویه‌وه بر‌خینه‌ور
 ناگری دزوه‌خوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ و خوارین‌مویسی که‌سانی سته‌مکار باکات ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ به‌رده‌وام نه‌و دروست کراوه‌پان ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ که دروستیان کرد ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾
 هوی سی نارامی و گومانه‌له‌دلیدا (وانه هر‌گیر له‌دلیان ده‌ما‌جیت) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾
 مه‌گهر دلیان بارچه‌بارچه بکریت (و بعرن) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ و خوارانای کار دروسته ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ به‌راسمی خوا‌کیر‌مویته‌ی ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ له‌باوه‌ردارن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ گپ
 و مالیان ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ به‌وه‌ی که به‌ده‌شتان ده‌دانی له‌بریتیدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ (نه‌و
 بر‌وادار نه‌ده‌جه‌نگ له‌ریس خواندا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ نه‌مجا (بی‌ماوه‌ران) ده‌کورن و (خوشیدن)
 ده‌کورین (شه‌هید ده‌ین) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ نه‌مه‌به‌لینکی راسته (و خوا‌میر‌ساری ده‌و) له‌سهر‌خوی
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ له‌ته‌ورات و قبحیل و قورناد ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ جا کسی به
 به‌لین و به‌یمانی خوی و ده‌فان‌تره ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ و ده‌خوا‌ی گه‌وره ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ که‌واته
 مزده به‌خشن و شادمان یز به‌و فروشته‌تان ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ که مامه‌له‌تان پیوه کرد ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾
 کثیرن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾ به‌راستی) هر‌که‌میده‌گه‌بشت به‌نامانحنی روز گه‌وره ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ قَبْلَ هَٰذَا﴾

﴿وَعَلَى الْاَشْجَةِ اَنْ يَرِيَنَّ حَيْثُ وُجِدَ﴾ هردو مها (خوا تهویه‌ی و مرگرت) لهو سی که سه‌ش که دو احرن (خوا
 در باره‌ی یان بریداری نه‌دایو) ﴿حَتَّىٰ يَصْلَحَ مَبْنَعُهُ﴾ هتا تهو کانه‌ی لییا ته‌سک بوویه‌وه ﴿لَا تَرِ
 بِعَارِجَتِ﴾ رهوی بهو مرانوایه‌ی که هه‌یه‌تی ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ ویراویوون له گیانی خوشیا
 ﴿وَوُضِعَ لَهَا لُجَّةٌ﴾ و راسان هیچ به‌ناگه‌یه‌ک می‌یه ﴿مِنْ مَبْنَعٍ﴾ له (سرای) خوا ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾ مه‌گه‌ر
 به‌دیی خوی به‌یت ﴿وَدَابَّ عِيَهُ﴾ پاشان به‌شیمانی لی و مرگرتی (به‌دایه‌راندی چه‌د نایه‌تیک)
 ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾ بو نه‌وه‌ی تویه‌یکه‌ن ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾ به‌راستی خواهه‌یه‌ت تویه‌ و مرگرتی به‌یه‌ر مدیه
 ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾ له‌ی له‌وانه‌ی بر واندان هساوه ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾ حوتان پیرسرن له (توله‌ی) خوا
 ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ وه‌له‌گه‌ک راست گویاندان و له‌یریری نه‌وانداین ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾
 به‌ده‌سو و خه‌لکی مه‌دینه ﴿وَمِنْ خَوْنٍ﴾ و نه‌و همره‌ه ده‌شته‌کیانه‌ی به‌ده‌وور و به‌ریدان
 ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾ له‌ به‌یه‌مه‌ری خوا ﴿وَمِنْ خَوْنٍ﴾ به‌جی به‌ی و دوانکه‌ون (له‌جیه‌د کردن) ﴿لَا
 يَرِيَنَّ﴾ و گیانی خویان له گیانی به‌یه‌مه‌ری خوا ﴿وَمِنْ خَوْنٍ﴾ به‌جی به‌ی و دوانکه‌ون (له‌جیه‌د کردن) ﴿لَا
 يَرِيَنَّ﴾ له‌به‌ر نه‌ویه‌ که به‌یگومان نه‌وان ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾ دوو چاریان به‌یت ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ هیچ نیوویه‌تی
 و ماندو و بوون ﴿وَلَا يَرِيَنَّ﴾ و برسیبی به‌ک له‌یریری خوا ﴿وَلَا يَرِيَنَّ﴾ هردو مها
 پی‌ناخه‌به‌ هیچ شونیک (له‌خاکی کامران) ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ که رفی کامرانی پی‌ه‌لسی و توره‌یان
 کات ﴿وَلَا يَرِيَنَّ﴾ وه‌ هیچ ریانیک له‌ دوزم مادون (دیل کردن و کوشش یا گرتی
 مال و سامانیان) ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾ لایا هم کردوانه‌ بویان ده‌وسریت ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ کردوویه‌کی
 چاک ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾ به‌یگومان خوی گه‌وره ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾ پاداشنی چاکه‌ کاران وون ناکات
 ﴿وَلَا يَرِيَنَّ﴾ وه‌ هیچ شونیک (له‌ریگی خودا) بایه‌خشس ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ به‌یوون
 به‌یت یان گه‌وره (که‌م به‌یت یان رور) ﴿وَلَا يَرِيَنَّ﴾ و هیچ دول و شیویک نابون ﴿لَا يَرِيَنَّ﴾
 لایا یق‌یان ده‌وسریت ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ بو نه‌وه‌ی خوا پاداشنیان به‌دانه‌وه ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾
 به‌چاکتریس پاداشنی نه‌وه‌ی که ده‌یانکرد ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ وه‌ به‌ده‌سو و به‌وور داران
 ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ تیکرا ه‌ده‌سو و هرچس و بیرون (بوجیه‌اد) ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ ته‌گه‌ر ده‌یچو و بایه
 ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ له‌ ه‌ده‌سو و کومه‌لکیان چه‌مد که‌سبک ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ بو نه‌وه‌ی
 له‌ نایه‌ که‌یان به‌یگه‌ن و شاره‌راس ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ بو نه‌وه‌ی گه‌ل و ه‌وره‌ که‌یان (شاره‌را مک‌ن
 له‌وه‌ی که‌ فیری سوون) به‌شیمان نرسین (له‌ناگری دوروح) ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ کانیت گه‌رانه‌وه
 (له‌جیه‌اد کردن) بولایان ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾ بو نه‌وه‌ی نه‌وانیش (شاره‌راس) و به‌ده‌سو و
 (له‌نه‌راسی) ﴿وَصَفَتْ نَجْمَهُ تَقْسُهُ﴾

﴿سَمِيعًا مِّنْ عَمَلِهِمْ﴾ به‌منای خوای به‌خشنودی می‌پرهیزان

﴿ار﴾ به (نه‌لیف، لام - پراو) ده‌خوسر شمه‌و خواران‌آثره به‌مانا که‌ی بورانیاری ری‌آثر سه‌بری سدره‌نای
سورنی (الفراء) بکه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ نه‌مه نایه‌نه‌کانی ﴿تَكْبِيرُ تَكْبِيرُ﴾ قورنایی به‌گوپ‌روی پر‌حیکمه‌نه
﴿قَدْ بَدَّ﴾ نایا به‌لای جه‌لکمه‌و سه‌پره ﴿وَجَّ﴾ که‌ نیمه بیگامان کردوه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾
بو‌پیریک له‌خزین ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ (پیمان و‌و‌و‌و) که‌ناده‌می تر‌سینه ﴿وَجَّ بَدَّ﴾ و‌ه موزده
بده به‌ران‌هی باو‌م‌ریان هیناوه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ که‌ بیگومان بویان هه‌یه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ پله و‌پایه‌ی به‌رر ﴿بَدَّ
بَدَّ﴾ لای به‌رو‌رد‌گ‌ریان ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ به‌لام بی باو‌م‌ریان و‌و‌نایان ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ بیگومان
نهم (پیدوه) جادو‌و‌یارنکی ناشکرابه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ به‌راستی به‌رو‌رد‌گ‌ری نیوه نه‌و راته‌به
﴿بَدَّ بَدَّ﴾ که‌ هه‌موو ناسمانه‌کان و‌رو‌ی دروست کردوه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ له‌شه‌ش و‌و‌و‌و
﴿بَدَّ بَدَّ﴾ پاشان به‌رو‌و‌یه‌و سه‌ر عه‌رش و‌غ‌راری گ‌رت (باو‌م‌ریان پی‌ه‌نی به‌لام جه‌یه بی‌که‌ی
مارانی) ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ (حوا) هه‌موو کارو‌یاره‌کان هه‌لده‌سو‌پ‌نیت ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ هیچ تکا کارب‌ت بی
یه (بو‌که‌س) ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ مه‌گ‌ر له‌پاش ریگه‌دانی نه‌و (حوا) به‌بیت ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ له‌وراته
به‌رو‌رد‌گ‌ری نیوه‌یه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ که‌واته هه‌ر نه‌و به‌رستن ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ ده‌ی نایا نیوه بیرناکه‌نه‌وه ﴿بَدَّ
بَدَّ﴾ که‌پانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بولای نه‌وه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ به‌لینی خوا‌حق و‌راسته
﴿بَدَّ بَدَّ﴾ بیگومان خوا‌له‌سه‌ره‌ناوه دروستکاران دروست ده‌کات ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ دوا‌ی
(مردی) دور‌یاره درو‌شیان ده‌کاته‌وه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ بو‌نه‌وه‌ی پاداشنی نه‌و به‌بدانه‌وه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾
آشوب ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ که‌ بر‌و‌پاشان هیناوه کرد‌وه‌ی چاکیان کرد‌وه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ به‌داد‌گ‌رانه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾
و‌ه نه‌وانه‌ی باو‌م‌ریان به‌هیناوه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ نایه‌ت نه‌وانه خوارده‌وه‌ی کول‌و‌کول‌ی رور گ‌رم
﴿بَدَّ بَدَّ﴾ و‌ه سری سه‌ختی ناراده‌ر ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌دو‌بیاد بی باو‌م‌ریان ﴿بَدَّ
بَدَّ﴾ خوا‌راتیکه که‌خوری گ‌یراوه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ به‌تیشک ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ مانگی‌شی گ‌یراوه
به‌رو‌و‌اکی ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ سو (که‌رانی) مانگ جه‌مد قوما‌نکی دی‌اری کرد‌وه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾
﴿بَدَّ بَدَّ﴾ بو‌له‌وه‌ی زماره‌ی ساله‌کان و‌جیایی (مانگ و‌و‌و‌و) بی بران ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ خوا
نه‌وانه‌ی دروست به‌کرد‌وه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ به‌حق و‌راستی به‌بیت ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ نایه‌نه‌کان شی ده‌کاته‌وه
﴿بَدَّ بَدَّ﴾ بو‌کومه‌لیک که‌رانان و‌نیده‌گ‌مر ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ بیگومان له‌جیا‌وازی
﴿بَدَّ بَدَّ﴾ شه‌و و‌و‌و‌و ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ و‌ه‌رجی خوا‌درو‌سی کرد‌وه ﴿بَدَّ بَدَّ﴾
له‌ناسمانه‌کان و‌رو‌یدا ﴿بَدَّ بَدَّ﴾ جه‌مد پشانو به‌لگه هه‌یه بو‌نه‌وانه‌ی که‌خزین
ده‌پ‌ریان و‌له خوا‌ده‌ترس ﴿بَدَّ بَدَّ﴾

«وَدَ كُشِي سَهْبَةً» وَدَ كَاتَسْكَ مَحْوَسْتَهْ وَهْ مَسْمَرَمَانْدَا «يَسْ يَسْ يَسْ» نَامَهْ تَهْ رَوُو به كَانِي نِيْمَهْ «وَرَن
 نِيْرَمَتْ لَا بَرْخُوبْ بَقْدَر» تَهْ وَانَهْ يَ به تَهْ مَای دیداری نِيْمَهْ بِيَسْ (لَمَدَوَار وَرْ دَا) دَهْلِيَسْ «تَبْ يَقْتَرَهْ يَ عَيَرِ
 خَدَهْ» قورنَسْ كِي تَر جِگَهْ لَهْمْ قورنانه بَتَهْ «وَنِيْمَهْ» مَانْ پِگُوْرَهْ «قَلْ مِیْ كُتُوْبْ يَ» (نَهْ یَ مَوْحَهْ مَمَدَهْ
 «يَسْ يَسْ» بِيَايَ بَلِي بومس مِ يَهْ «رُ نِيْمَهْ مِ بَتَهْ يَ عَيَرِ» كَهْ لَهْ لَایَهْ خَوْمَهْ وَهْ بِيْگُوْرَمْ «رَن نِيْمَهْ» مَسْ شَوْنِ
 هِيْجْ شِيْ مَآكَهْ وَهْمْ «لَا مِیْ كُتُوْبْ يَ» جِگَهْ لَهْ وَهْ یَ مَحْیَ وَ سَرُوشْ تَهْ كَرِيْمَتْ بومس «يَ يَ خَافْ» به پَاسْتِي
 مَسْ دَهْ تَرَسْمْ «رَن تَصْنَعْتُوْبْ يَ» نَهْ گَهْرْ مَسْمَرِ بِيْجِيْ پَهْ رَوْمَرْدْ گَارْمْ مَكَمْ «بَدْ بَدْ وَهْ مِیْ كُتُوْبْ يَ» لَهْ سَرَايِ
 پَرْدَا كِيْ گَهْ وَرَهْ (كَهْ رَوْرِيْ دَوَايِيْ به) «قُرْ وَشَهْ نَهْ» (بِيَايَ) مَلِيْ تَهْ گَهْرْ حَوْ يِيُوْ سَتَايَهْ «مَ
 لَقُوْمَهْ عِلْمَهْ كَهْ» نَهْمْ قورنانهْمْ به دَهْ خَوْنِ مَدَهْ وَهْ بُوْتَانْ «وَلَا تَصْنَعْ به» وَهْ لَهْ وَ (قورنَانْ) تَا گَادَرْمْ
 به دَهْ كَرْدِنْ «بَدَهْ پَشْتْ يَصْنَعْ» چَوْنَكِهْ بِيْگُوْمَانْ مَسْ مَامَهْ وَهْ لَهْ مَآوَتَانْدَا «عَشْرْ شَقِيَهْ» مَآوَهْ یَ
 تَهْ مَهْ يَكِيْ دَرِيْزْ بِيْشْ هَاسِيْ نَهْمْ قورنانهْ «وَلَا تَقِيْلُوْبْ» دَهْ یَ تَايَا نِيُوْهْ بُوْزِيْرْ مَآيَسْ وَ بِيْرْ مَآكَهْ به وَهْ «
 «قَسْرْ قَلْمْ» جَا كِيْ سَهْتَهْ مَكَارْتَرَهْ «مَسْ» لَهْ وَ كَهْ سَهْ یَ «قَدِرِيْ عَنِ الْقُوْصَقِدِيْ» تَرَقْ به دَهْمْ خَوَاوَهْ
 هَهْ لَهْ بَسْتِنْ «وَكُتُبْ به نِيْمَهْ» يَا تَايَهْ تَهْ كَانِيْ قورنَانْ به دَرُوْ دَبِيْنِتْ «بَدَهْ لَا يَمِيْنْ» تَصْنَعْتُوْبْ يَ به رَ سَتِيْ
 تَاوَانْ بَارَانْ پَرْ گَارِيَايَ نَابِيْنِتْ «وَقِيْلُوْمَهْ مَسْ ذُوْبْ به» تَهْ وَانَهْ يَنَحْ كَهْ لَهْ خَوَا شَسَانِيْنِتْ دَهْ پَهْرْ مَسْ
 «بَدَهْ لَا يَمِيْنْ قَلْمْ» كَهْ به رَ يَايَايَ مِیْ دَهْ گَهْ مَسْ «وَلَا يَصْنَعْ» به مَسُوْرْدْ وَ قَارَانِجْ «وَقِيْلُوْبْ قَوْلَا»
 وَهْ دَهْلِيَسْ نَهْ وَ بَتَهْ «تَصْنَعْتُوْبْ عَدَهْ» تَكَآ كَارْمَانِيْ لَایْ خَوَا «قُرْ نِيْمَهْ» (نَهْ یَ مَوْحَهْ مَمَدَهْ «يَسْ
 به وَانَهْ) بَلِيْ تَايَا نِيُوْهْ هَهْ وَ لَ دَهْدَنْ به خَوَا «بَدَهْ لَا يَصْنَعْ» به شَتِيْنِكْ كَمِيْ تَا گَهْ بَلِيْ یَ «يَ كُتُوْبْ وَلَا يَ
 «لَا مِیْ» لَهْ نَاسْمَهْ مَهْ كَانْ وَ رَهْ پِدَا «تَصْنَعْ» وَ عَقْلْ عَتَا يَشْرَحُوْبْ «خَوَا پَاكْ وَ بِيْگَهْرْدْ وَ بَلِيْدَهْ لَهْ وَهْ یَ
 كَهْ دَهْ يَكِهْ به هَاوَهْ شِيْ «وَمَسْ كَانْ تَبْ شَ» خَهْ لَكِيْ لَهْ مَرُورْدُوْدَا «لَا مَهْ وَجَهْ» هَهْ رِيَهْ كَ تَوْمَهْ تَ
 بُوونْ (پَرُوْ دَا رَ بُوونْ به خَوَا) «فَاخْصُرْ» نَهْمْ مَحَا جِيَاوَارْ بُوونْ «وَلَا سَمِيْعَهْ سَمْعْ» وَهْ نَهْ گَهْرْ پَرِيَارِيْنِكْ
 بِيْشْتَرْ به دَرِيْهْ «مِیْ رَهْ بَتَهْ» لَهْ لَایَهْ پَهْ رَوْمَرْدْ گَارْتَهْ وَهْ «تَصْنَعْ سَهْبَهْ» تَهْ مَآوَا پَرِيَارْ دَهْدَرْ به يِيُوْ نِيَايَا دَا
 «يَسْمَايَهْ تَحْتِيْلُوْبْ» لَهْ وَهْ یَ كَهْ تِيِيْدَا جِيَاوَارْ بُوونْ «وَقِيْلُوْبْ» وَهْ تَهْ وَانَهْ دَهْلِيَسْ «وَلَا نِيْرْ
 عَتَهْ» مَآ بِيْهِيْرَايَهْ تَهْ خَوَا وَهْ وَهْ بُوِيْ «بَهْ بَهْ شَقِيَهْ» مَهْ لَكِهْ وَ بِيْشَانَهْ يَهْ كَ لَهْ لَایَهْ پَهْ رَوْمَرْدْ گَارِيَهْ وَهْ
 «قَسْرْ يَسْ تَقِيْلْ» تَمُوشْ بَلِيْ يِيْگُوْمَانْ (رَانَسِيْ) مَهْيِيْ وَ پَهْ مَهْ مَای «لَهْ» تَايِيْمَهْ تَهْ به خَوَايَهْ
 «وَلَا تَصْنَعْ» كَهْ وَانَهْ جَاوَهْ رَوَانِيْ مَكَمْ «وَلَا مَفْعَهْ» به پَاسْتِيْ مِيْشْ لَهْ گَهْ لَ تِيُوْهْ دَهْ «يَسْ
 تَصْنَعْ يَسْ» به كِيْ كَمْ لَهْ چَاوَهْ رَوَانَكِهْ رَانْ «

«وَرْدَنَ نَاشِ رَحْمَةً» وِه کاتیک که بی‌معت و ره‌جمعی خومان دده‌یس به‌خه‌لکی و نامی نه‌و
 بی‌معت یس پتله‌چیزس «بِنَ شَعْرَهْ مَسْکَر» له‌پاش ریان و ناخوشیه‌ک که لیسان که‌وتوره «وَرْدَنَ نَاشِ
 مَسْکَر» دهمست به‌جی نه‌وان پیلان ده‌گیرن «بِنَ دَکِیَهْ» دهریدرمی به‌لگنه و نایه‌نه‌کانس نیمه «بِنَ
 اَنَّهُ شَرَّ مَسْکَر» (نه‌ی مو‌حصدد) بلی خو خیر اتره له‌پیلان کر دسدا (له‌مرا می‌در پیلانی نه‌واندا)
 «بِنَ رُئُوسِ» بی‌گومان غرشته و چاودیر کاسان «بِنَ کُیُوسِ مَسْکَر» همر پیلان و سرور فیلک (نه‌و
 سی باوهرانه اندیکه‌ن ده‌یوس) «فَوَیْدَنَ شَرَّ» خوا راتیکه هاتو چوتان پی ده‌کات «بِنَ
 نَاشِ رَحْمَةً» له‌روشکایی و له‌دور یادا «حَقَّ کُتَر» هفت کاتیک نیوه «بِنَ عَلاَکِ» له‌که‌شتی دان
 «وَجَرِیَهْ» (که‌شتیه‌کان) ده‌یان گیریت «بِنَ شَیْخِ» به‌هوی شه‌بایه‌کی خوشه‌وه «وَرْدَنَ نَاشِ رَحْمَةً»
 و خوش حال دهر پنی «بِنَ شَیْخِ عَلاَکِ» (له‌هر) ره‌شه‌بایه‌کی رور به‌هر له‌و (که‌شتیه‌انه) هه‌لکات
 «وَجَرِیَهْ مَسْکَر» وشه‌پولیان بویت «بِنَ عَلاَکِ» له‌مهمو و لایه‌که‌وه «وَرْدَنَ نَاشِ رَحْمَةً» وِه دلیا یوس
 له‌وه‌ی که نه‌وان «بِنَ شَیْخِ» ده‌وره دراون (و له‌ماو ده‌جی) «بِنَ عَلاَکِ» همر ره‌که‌به‌خوای گه‌وره
 «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» رور به‌دلسوری و گه‌ردسی بو که‌چ ده‌کمن «بِنَ شَیْخِ» (و ده‌لیس) سویند به‌خوا
 نه‌گه‌ر در گارمان مکه‌بست «بِنَ شَیْخِ» له‌م سه‌ختی و باره‌جه‌تیه «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» بی‌گومان نیمه‌له
 سوپا مسگوران ده‌یس (بوته‌ی خواجه) «بِنَ شَیْخِ» نه‌مجا کاتیک خوا در گاری کردن (له‌و
 باره‌جه‌تیه) «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» کوته‌پر دمست ده‌که‌به‌وه به‌خرابه‌کاری و بی باوهری «بِنَ شَیْخِ» نه‌ره‌ویدا
 «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» به‌دروا «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» نه‌ی ناده‌می به‌(خرابه‌کاره‌کان) «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» له‌پر مستید، مستم
 و ناحقی به‌کاشان «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» رمانی همر مو‌خوتانه «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» نه‌ره‌شی زبانی دویاش
 بی برخه «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» پاشان گه‌رانه‌وه‌تان همر بولای نیمه‌یه «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» نه‌مجا
 هه‌والشان پی دده‌یس به‌وه‌ی که (به‌دویدا) ده‌تان کرد «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» بی‌گومان وینه‌ی
 ژپاس دونه‌ا «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» وِه‌ک بارانیک ویه‌له‌ناسمانده‌وه باراندومانده «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر»
 «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» جا به‌هوی نه‌و (بارانه‌وه‌وه‌کی رور پرواوه‌وه) سه‌وری و روه‌کی روه‌ی تیکه‌ل به‌په‌ک یوس
 ویه‌به‌کدا چوون «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» له‌وه‌ی که خه‌لکی و نازدلیش ده‌پخون «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» هه‌ما
 کاتیک «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» روه‌ی (به‌سوری و روه‌ک) روه‌سوق و جوانی خوی وهره‌گیریت
 و خوی دهر اریسته‌وه «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» دایشتوان و خه‌لکی نه‌و (ره‌ویه‌وه) و دهراس «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر»
 که‌به‌رامتی نه‌وان به‌توانان به‌سهر (دروینه‌کردن) پیدا «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» (له‌ماکاوینکدا) دهرمانی نیمه‌پشت
 بو نه‌و (ره‌وی و کشتو کاله) «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» له‌شه‌ویان له‌روژدا «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» نه‌مجا وِه‌ک درونته
 کراوی لی بکه‌یس (و هیچیان سو به‌میسته‌وه) «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» وِه‌ک له‌وه‌و پیش همر به‌بوویت
 «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» نابه‌و جوره‌رووسی ده‌که‌میسه‌وه «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» نایه‌ت و به‌لگنه‌و بیشانه‌کمان «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر»
 «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» سو گمن که بیر بکه‌سه‌وه «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» وِه‌خوا (خه‌لک) بانگ ده‌کات «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر»
 بو مالی ناشی و نارامی (به‌هشت) «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» وِه‌رووسی همر که‌میست ده‌کات «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» که
 به‌ویت «بِنَ شَیْخِ مَسْکَر» بو رنگی راست

﴿بِهِرْ تَحْسُو﴾ نو نه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه ﴿تَحْسُو رَيْدَةً﴾ پاداشی چاکتر (نه‌هشت) و ریانیان
 هدیه (که‌ییبسی خواجه) ﴿وَلَا يَرْجُوْا يُخَفِّضُوْهُمْ﴾ دم و چاویان دایاگرنت (البی نایشینت) ﴿وَلَا
 يَرْجُوْا﴾ هیچ ره‌شی و سه‌پ و تورو ریسواییه‌ک ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ نه‌وانه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ هاورپی نه‌هشت
 ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ نه‌وانه له‌و (نه‌هشت) دان نه‌همیشه‌یی ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ نه‌وانه‌ش ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾
 که‌کرده‌وی خرابیان کردوه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ بولعی هدر خرابه‌یه‌ک ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ نه‌نه‌سدری نه‌و
 (خرابه‌یه‌ی توله‌ی بن ده‌سپدری) ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ وه ریسوایی دایان ده‌گرنت ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ بزیان
 ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ هیچ به‌یادمرنگ له‌(سرای) خوفا ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ گات شینت و خوقه‌ن ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ (به‌راده‌یه‌ک پروین
 ره‌ش بووه) دله‌ی دم و چاویان داپوشراوه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ به‌چمد به‌شیک له‌شوه‌و ره‌یگ
 ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ نه‌وانه‌ی (که‌یاس کران) هاورپی ناگری دوره‌ش ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ نه‌وان تیدا
 ده‌میشه‌وه نه‌همیشه‌یی ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د بیکه‌ی بانی بکه‌ی بزیان) له‌و پروزی
 هه‌مووین کوره‌که‌یه‌وه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ نه‌محادله‌ی به‌وانه‌ی ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ هادیه‌شیاں بو‌خو بریار داوه
 ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ له‌شویس خوتاندا نه‌جولیس (راوه‌منش) ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ خوتان و بت و پهرستراوه‌کانتان
 ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ نه‌محادلیکیان جیاده‌که‌یه‌وه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ پهرستراوه‌کیان دله‌ی ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾
 نه‌وانه‌ی ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ نه‌هشت نه‌هشت نه‌هشت ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ چا‌خوا به‌سه‌که‌شاید بیت ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾
 له‌یوان نیمه و نیوه‌د ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ بیگومان نیمه‌ی بی‌ناگ‌بووین له‌به‌دایه‌نی کردتن
 بونیمه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ له‌ویدا دمرده‌که‌ویت ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ هه‌موو که‌سینک چی پش
 خوی خستوه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ وه هه‌موو ده‌گه‌ییرنه‌وه بولای خوا ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ که‌کومه‌کی که‌ر
 و پهروردگاری حق و راستیانه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ وه‌لیان وون ده‌بت ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ نه‌و (پهرستراوه
 درویانه‌ی) هه‌لیان به‌ستیورون ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د بیکه‌ی بانی بکه‌ی بزیان) له‌و پروزی
 دمدات ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ له‌ناسمان (به‌باران) وه‌ره‌وه‌یه‌وه (به‌رووه‌ک) ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ پس‌کی
 خواوه‌نی (دروستکه‌ری) ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ گوی و چاوانه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ وه‌کی ریسدور
 له‌سردور دهرده‌هینیت ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ وه‌مردور له‌ریسدور دهرده‌هینیت ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾
 هه‌روه‌ها کن کاره‌کان هه‌له‌سه‌سورین ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ بیگومان به‌کسر دله‌ی خو ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾
 که‌وانه (نه‌ی موحه‌ممه‌د بیکه‌ی بانی بکه‌ی بزیان) له‌سرای خوا ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾
 هه‌ر نه‌و خواجه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ پهروردگاری راستی قیویه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ ده‌ی له‌پاش راسی هیچ
 هدیه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ جگه‌له‌گو‌م‌رای ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ ده‌ی چون له‌ریگه‌ی راست لاده‌دین ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾
 ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ به‌و جورده‌چه‌سپاوه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ بریاری پهروردگارت ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ له‌سهر نه‌وانه‌ی
 ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ له‌سورور لایان داوه ﴿وَلَا يَرْجُوْا﴾ بیگومان نه‌وانه برورا ماهین

﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ (نه‌ی موحه‌مسده ۱۰۱) بلی له‌وانه‌ی کر دوئانه به‌اوبه‌شی خوا ﴿مِنْ رَبِّهِ وَالتَّحَنُّنُ﴾ که سبک هدیه شسبک له به‌بوره‌وه دروست بکات ﴿تُذَيِّبُهُ﴾ نه‌مجا (له پاش مردنی) دورباردی بکانه‌وه ﴿قَالَ اللَّهُ يَبْرِئَكَ﴾ بلی خوا له به‌وشت دروست ده‌کات ﴿تُذَيِّبُهُ﴾ نه‌مجا (له پاش مردنی) دروسی ده‌کانه‌وه ﴿قَالَ يُرِيدُكَ﴾ ده‌ی چوں له راستی لاده‌دیرس ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ بلی نابا ﴿مِنْ رَبِّهِ وَالتَّحَنُّنُ﴾ نه‌ماو به‌رسترووه کانه‌اندا ﴿مِنْ رَبِّهِ وَالتَّحَنُّنُ﴾ که‌سی هیه به‌رسترووی بکات بوربگی راست ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ بلی خوا ﴿مِنْ رَبِّهِ وَالتَّحَنُّنُ﴾ به‌رسترووی ده‌کات بوربگی راست ﴿مِنْ رَبِّهِ وَالتَّحَنُّنُ﴾ جانا یا که سبک که به‌رسترووی ده‌کات ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ بوراسته‌پی ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ شابان توه به‌وه‌ی به‌یره‌وی بکریت و شوی بکویت ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ بلی که سبک به‌یاری راست شاره‌را بابی ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ مه‌گه‌ر شارعرا بکریت ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ توه چینه‌نه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ چوں نه‌و به‌ر پار ده‌ده‌ن ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ وه ور به‌یان شوس هیچ ماکه‌ون ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ حکه له گومان ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ به‌راستی گومان ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ له لاست جه‌فدا هیچ سوو دیت (به‌خواه به‌کدی) ماکه به‌یت ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ به‌راستی خوا ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ رانابه به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ به‌وانی به‌و به‌گو به‌یت نه‌م قورنانه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ هله به‌سترایی ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ (له لایس که سبک‌وه) جگه له خوا ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ به‌نکی به‌دی لای ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ به‌راست دانه‌وی نه‌و (کتیبه‌ی) ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ پیش خویه‌ی (پیش دستکاری کردیان) ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ وه درون که به‌وه‌ی کنیه نامسانه‌کانه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ (نه‌م قورنانه) هیچ گومانن تپدانی به‌ ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ له لایس به‌رو و رد گاری جیهانیانه‌وه هاتووه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ بلی ده‌لیر (موحه‌مسده ۱۰۲) خوی له قورنانه‌ی هله به‌سترو به‌دهم خواوه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ به‌وانه بلی سورعتی به‌س ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ وه نه‌و ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ وه‌ر که سبک که ده‌توانن بانی بکمن ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ به‌حکه له خوا ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ نه‌گه‌ر شیوه راست ده‌کمن ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ (نه‌وه ورلی بیت) به‌لکو ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ نه‌وه به‌رویان به‌قورنانه به‌رویان دانه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ که هیچ زاتباریان ده‌ساره‌ی به‌ووه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ که هشت ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ سهر نه‌مجامی (سرو تولدی) قورنانبان سونه‌هاتووه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ که سبک گد بده‌ر به‌ه‌مان شیوه (به‌بامی پیغه‌سمرانیان) به‌دور رانی له‌وانه‌ی ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ له پیش نه‌ماه‌وه برون ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ نه‌مجا سمرج بده‌که چوں بوو ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ دواروژ و تاکامی ستم کاران ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ له‌وانی شفا که‌سی و هیه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ به‌ر بده‌ر که سروا به‌قورنانه ده‌هیت ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ که‌سی و شیان هیه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ که به‌روای بی ماهیت ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ وه به‌رو و رد گارت له‌همرو که‌س راناره ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ به‌خرابه‌کاران ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ نه‌گه‌ر به‌رویان بی به‌ه‌یای ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ نه‌وه بیای بلی (پاداشی) که ده‌وه‌ی خوم بو خوم ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ و (پاداشی) که ده‌وه‌ی خومان بو خومان ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ بیوه به‌ریس (به‌ر به‌سیریس) ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ له‌وه‌ی من ده‌یکم ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ به‌ر به‌سیریس (به‌ر به‌سیریس) ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ له‌وه‌ی نبوه ده‌یکم ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ (کافران) که‌سی واده هیه ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ گویت بی نه‌گرن (که قورنانه ده‌جوفیت) ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ جانا یا تو گو فارت به‌که‌ران ده‌ز به‌ویس ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾ نه‌گه‌ر چی نه‌و که رانه هیچیش سته‌گمن ﴿قَالَ مَنْ شَرَّكَاءُكَ﴾

﴿وَمُتُّمْ﴾ و ده هی وایان همه ﴿يُخْرَجُونَ﴾ دهر وایت موت ﴿ثُمَّ نُفِثْنِي مِنْهُ﴾ دهی دیا تو
 ریموویسی نه و کورانه ده که بیت (مدهست پنی بی باورانه که کورن له ناست بیچی هق
 و راست) ﴿وَلَا كُفْرًا﴾ نه گهر چی نمو کورانه نایاش بی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به راستی خوا
 یظفر کاس شی ﴿هَبِيجْ سَتَمْ لَه خه لکی ماکات﴾ و هجین ساس ﴿بَلْ كُفْرًا﴾ به لکو خه لکی
 خویان ستم لَه خویان ده که ﴿وَعَمَّ شَتْرُكُمْ﴾ وه (یریان نه سه وه) نمو روزی که (خو)
 هه موویان کور ده کاته وه ﴿كَانَ يَنْهَوِي﴾ ده لسی له دوبادا به مو به نه وه ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ سانیکی که م
 به بیت ﴿مِنْ شَرِّ﴾ نه روزیک ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ خویان به به کتر ده ناستی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به راستی
 ره ره مده موون نه وانهی ﴿كَانَ يَنْهَوِي﴾ که بر وایان به هیتا به (ریموویسی وه) دیداری خوا
 ﴿وَلَا كُفْرًا﴾ وه نه وانه ریموون وهر گر نه موون ﴿وَمِنْ شَرِّ﴾ به راستی نه گهر بیشانیت به دین
 ﴿بَقِصْ﴾ هه دیک ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له وهی به لیجان داو پیا (الیوریت به سه ریانه) ﴿وَمِنْ شَرِّ﴾ یان
 نو مریتین (بیش نه دی هانی) ﴿مِنْ شَرِّ﴾ نه وه گهر نه ویدان هه روزی نیمه به ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ یان
 خوا ﴿سَهْدٌ﴾ شاپه نه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له سه نه و کر ده وانهی که ده بکن (له پاش تو) ﴿وَمِنْ شَرِّ﴾
 اُمَرِشُون ﴿وَهْ يَوْمَ هَمَّوْ كَه لیک پیچه مه ریت هه مووه﴾ نه حه رشو نه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ کاتیک پیچه مه به که یان
 (به قیامه ندا) هات بولا یان ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بریار ده دیت له بیوانیانه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به داد گهری و راستی
 ﴿وَمِنْ شَرِّ﴾ وه نه وایان هیچ ستم یان لی ماکریت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ده لیس کدی ده بیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 نه و به لیس و هه ره شه به ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه گهر نبوه راست ده که ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (لهی مو حه مه ده ده)
 یلی ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ به ده ستم سی به سو خودی غوم ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ هیچ ریان و سوو دیت
 ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ مه گهر له وهی خویا به ویت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بو هه موو گهل و به نه و به ک کاتیک دپاری
 کرد و هه به ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه گهر کاته که یان هات ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه و به سانیکی دو ده که و
 ﴿وَلَا تَعْلَمُ﴾ به پیشش ده که و ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نو یلی (نه وانه) پیم یلی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه گهر
 سرای خواتان بوهات ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له شه ودا یان له روزدا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نایا ناوانیار
 برچی (سرایه ک) به له ده که ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نایا پاش نه وهی رووی داو نه دی هات ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 نبوه بروی پنی دین ۱۹ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ تانیت (بروای پنی دین) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ خو به راستی نبوه
 به دی هانی (نه و سر) به تان ده کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه و به سانیکی ده و ویت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به و نه دی
 که ستم میان کرد و ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به جه و سرای ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ هه پیشمی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نایا نبوه توله تان
 لی ده سه دیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ مه گهر نه وهی نه و (کارانه وه) به دیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ که خواتان ده تان
 کرد ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (لهی مو حه مه ده ده) لیت ده بر سس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نایا نه و سرایه راسته (به دی
 دیت) ۲ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بیشان یلی به لی سووند به به و مرد گارم ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بنگومان نه وه راسته
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ وه نبوه باتوان خواتانی لی قوتار بکن ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾

﴿وَلَا تُسْكِنُ يَتِيمَ﴾ نه‌گهر هی هدر که سبک یست ﴿عَسَى﴾ که ستمی کردوه (نه‌دویداد) یس
 سی ساور سورست ﴿مَنْ لَّا يَرْحَمِ﴾ هرچی له‌رویداده ﴿لَا تَجِدُ يَتِيمَ﴾ له‌برستی خوی ده‌یدات
 (نه‌بها بۆ نه‌ووی پرکاری یست) ﴿وَأَسْرَأْتَهُ مَتًى﴾ وه (مین باومران) په‌شیجانی خویان ده‌شارده‌وه
 (نه‌و روزه‌دا) ﴿فَمَرَوْا نَعْدَبُ﴾ کاتیک که نه‌و سرایه‌ده‌یس ﴿وَنُفِصْنَ يَتِيمَهُ يَتِيمًا﴾ جا بریار
 دهریست له‌یتونیاندا به‌دادوه‌ری ﴿وَعَمَّ يَتَسَّمُ﴾ و نه‌وانه هیچ ستمی یس لی ساکریست ﴿لَا يَرْحَمُ﴾
 ناگاداریس به‌راستی مولکی خوابه ﴿مَنْ يَرْحَمُ يَرْحَمُ﴾ نه‌ووی له‌ناسمه‌کان
 و ره‌ویدابه ﴿لَا يَرْحَمُ﴾ ناگاداریس به‌راستی به‌لبسی (هه‌ره‌شه‌ی) خوا ﴿حَقُّ﴾ راسته
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام روزه‌یدان ناراس ﴿خَوْنٍ وَنَجَسٍ﴾ نه‌و (خوابه) ده‌زیست
 و ده‌مریست ﴿وَرَيْنَهُ تَرْجُمُونَ﴾ و هه‌ر مولای نه‌و ده‌گهرینه‌وه (له‌روزی دویداد) ﴿يَبْنِي﴾
 ﴿أَنْشُ﴾ نه‌ی خه‌لکیسه ﴿فَتَجِدْهُمْ مَخْطَرًا﴾ بیگومان بۆن هاتووه ﴿مَنْ عَصَا عَنْ رَحْمَةِ﴾ ناموزگاری
 (قورنان) له‌لایس په‌روهر دگارتانه‌وه ﴿وَرِيدًا يَتِيًّا كَضُورٍ﴾ وه شیجا و چاره‌به‌بو نه‌ووی له‌ماو دل
 و ده‌روندان د به ﴿وَعَمَّ يَرْحَمُ﴾ وه رینه‌وویسی و میهره‌بانیه ﴿يَتِيمًا﴾ بۆ پر واداران ﴿قُلْ يَتِيمَ﴾
 ﴿لَهُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د پیغمبر) بلی هه‌ر به‌هوی چاکه‌و ﴿وَرَحِيمَةً﴾ و میهره‌بانی خوره‌به
 ﴿فَبَدَّلَ اللَّهُ فَخْرَهُ﴾ جا که واته‌نامه‌وه دلخوش من ﴿فَخَرَجَ﴾ نه‌وه چاکه‌وه (بویان) ﴿يَتِيمًا﴾
 له‌ووی کوی ده‌که‌سه‌وه (له‌شتی نه‌م دویدابه) ﴿قُلْ رَحِمَهُ﴾ بلی (به‌و سنی بر واپانه) پیس بلی
 ﴿مَنْ تَرْحَمُ﴾ نه‌ووی خوا مار دوو به‌تیه خواره‌وه ﴿فَخَرَجَ مِنْ بَرٍّ﴾ بوتان له‌برق و پروی
 ﴿فَجَعَلَهُمْ﴾ هه‌ندیکتان کردوه ﴿حَرَمًا وَحَلَالًا﴾ به‌حرام و (هه‌ندیکتی) به‌حلال ﴿قُلْ لِلَّهِ﴾ بلی
 نایا خوا ﴿أَنْتَ حَكِيمٌ﴾ مۆلته‌ی (نه‌ووی) پی داوون (له‌خوتانه‌وه شتایت حه‌لال و شتایتیکش
 حرام مکن) ﴿فَمَنْ تَرْحَمُ﴾ یان درو ده‌که‌ن به‌ماوی خواوه ﴿وَمَنْ تَرْحَمُ﴾ وه گوماسی نه‌و به
 چیه ﴿يَعْلَمُ مَنْ تَرْحَمُ﴾ که درو هه‌لته‌به‌ستی به‌ماوی خواوه ﴿يَتِيمًا﴾ له‌روزی دویداد
 ﴿يَتِيمًا﴾ به‌راستی خوا ﴿يَتِيمًا﴾ خاوه‌می چاکه‌و هه‌رل و به‌هریه ﴿عَلَى تَرْحَمُ﴾ به‌سهر خه‌لکی به‌وه
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ﴾ به‌لام روزه‌ی خه‌لکی ﴿يَتِيمًا﴾ سویاسی (نه‌و چاکه‌و به‌هریه) مکن ﴿لَهُ﴾
 ﴿وَمَنْ تَرْحَمُ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د پیغمبر) توله‌هه‌ر مه‌به‌ست و کاریکدایت ﴿وَمَنْ تَرْحَمُ﴾ من (تو)
 وه هرچی له‌قورنان محوس ﴿وَلَا تَقْبَلُوا مِنْ عَمَلٍ﴾ و (نه‌وه) هه‌ر کر نه‌و به‌ک مکن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا﴾
 بیگومان نیسه به‌سهر تانه‌وه ﴿شَهِيدًا﴾ شایه‌تین و ناگاداریس ﴿يَتِيمًا﴾ کاتیک ده‌روزی داریه‌وه
 و پیوه‌ی خه‌ریکی ﴿وَمَنْ تَرْحَمُ﴾ وه وون نایست ﴿عَرَبِيَّةً﴾ له‌په‌روهر دگارت ﴿مَنْ تَرْحَمُ﴾ به‌ته‌نداره‌ی
 گه‌ردیله‌به‌ک ﴿يَتِيمًا﴾ به‌له‌رووی ﴿وَلَا يَرْحَمُ﴾ و به‌له‌ناسماندا ﴿وَلَا تَقْبَلُوا﴾
 وه به‌جو کتر له‌و گه‌ردیله‌به ﴿وَلَا تَقْبَلُوا﴾ و نه‌گموره‌تر له‌و (گه‌ردیله‌به) ﴿يَتِيمًا﴾ مکن
 نه‌وه‌ن له‌ماو په‌رویکی ناشکر ادا (که‌مه‌به‌ست پی لوح المحفوظه) ﴿لَهُ﴾

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ ناگادار من یتگو مان ﴿قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا حُوفَ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سه‌و
 بیه ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه‌ه‌میش باخون ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه‌ی ماوه‌ریان هیاده ﴿وَتُكْفَرُ
 بِشِقْوَتِهِمْ﴾ وه‌ه‌میشه خقیان دهم‌زیرن و له‌خوا دهم‌رس ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر من نه‌وانه
 مرگش و موژده ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌زبانی دوبادا ﴿وَيَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌دوار و ژیشد ﴿لَا تَنْفِرُ
 الْفِيلُ﴾ گوپان بیه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نو روتنه (و بدله) کانی خوا ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر نه‌وانه
 سه‌ر که دنی رور گه‌وره ﴿وَلَا يَخْزِيكَ﴾ باخه‌مبارت سه‌کات ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ووتنه‌ی نه‌وانه ﴿يَوْمَ
 تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه به‌راستی هیر و ده‌سه‌لات ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه‌صوری بو خواجه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 خوایش یسه‌ری رانابه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناگادار من به‌راستی هدر من خویه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر
 چس به‌لاسما ده‌کان ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هدر چیش له‌ره‌وی دایه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌بره‌ویان به‌کر دووه
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه‌ی بی‌حکله‌خوا ده‌به‌رستن ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌رستراوس (هار به‌شانی
 من خوا) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه نه‌بها شوین گومان که و نشوون ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه نه‌وانه نه‌بها دروده‌کدن (به‌گومان و گورده‌رانتان بیت) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه‌ی رانیکه
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ شه‌وی بو داناون ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناتیدا به‌جه‌میه‌وه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 دان‌وه به‌روون ککه‌ره‌وه (که‌مابه‌ی ژبان و گورده‌رانتان بیت) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی له‌ره‌وه (که
 یاس کر) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چه‌مد به‌لگه‌و بیشاته‌ه‌یه بو که‌سانیت که‌ده‌یستی و ژیرن ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وانه‌ده‌لین خوا آمدالی بو خوی هه‌لیز اردوه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاک‌ی و بی‌گرده‌ی
 من خوا ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌وی بیاره ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌بها نه‌و خاوه‌بیاته‌ه‌در چس و له‌ناسما ده‌کان
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و هدر چس و اله‌ره‌ویدا ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هیچ به‌لگه‌به‌کشان لایه‌به‌مدی
 که‌ده‌یلین ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نایا شتیک ده‌لین به‌دهم‌خواوه که‌دیرس وین ناگان لینی ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (نه‌ی موچه‌محمد ﷺ) ملی به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ که‌درو هدر
 ده‌ه‌ستن به‌دوی حواوه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (هه‌ر گیز) بر گار ماین ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (چونکه) به‌هره
 و رانور دیکی که‌مد له‌دوبادا (به‌سه‌ر ده‌من) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاشان من لای شمبه ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ گه‌رانه‌ویدین
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌معاب پسان ده‌چیزین ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سه‌رای رور توید ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 به‌هوی له‌وه‌ی که‌بر وایدن به‌هتا (تامردن) ﴿يَوْمَ تَأْتِي سُيُوفُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿وَأَنزَلْنَا سُورَةَ طه﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿وَهُوَ الَّذِي يُوْحِي بِالْحَقِّ﴾ (عليه‌السلام) یاں بۆ بحوتنه‌ره‌وه
 ﴿وَمَا نَكُنُّ بِمُحَرِّرِينَ﴾ کانیث نه‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿بَعْدَهُ﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنْ كُنَّ كِذِّبَتْ﴾ نه‌گه‌ر
 نه‌لانه‌وه قورس و گرانه ﴿مَعَهُ﴾ مانه‌وم له‌ناواندا ﴿وَنَكُنُّ بِمُحَرِّرِينَ﴾ و ناموز گاری کردم
 (یونس) نه‌نایه‌ته‌کسی خواه ﴿فَقُلْ لِلَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ نه‌وامس پشتم نه‌حوا به‌ستوه ﴿وَأَجْمَعُوا أَمْرَكُمْ﴾ نیوه‌ش
 کار و بریاری خوسان کو که‌مه‌وه ﴿وَمُرُّوا﴾ له‌گه‌له‌ه‌ایه‌شه‌کانتان دا ﴿وَلَا يَكُنْ لَّكُمْ سَعْيٌ﴾
 نه‌محبت کار و بریاره‌کسان شار او نه‌یست نه‌لانه‌وه (نه‌لکو ناشکراست) ﴿فَرَحُّوا﴾ پشان به‌لامرم
 بدم ﴿وَلَا يَجُزُّ﴾ و ماروم مدم ﴿فَرَحُّوا﴾ جانه‌گه‌ر سه‌رینچنان کردم (پشتم تی ده‌کدن)
 ﴿مَعَهُ﴾ نه‌وه‌س داوام نه‌کردوه‌لیتان ﴿فَرَحُّوا﴾ هیچ پاداشتیک ﴿وَلَا يَكُنْ لَّكُمْ سَعْيٌ﴾ پاداشتی
 من عه‌ر له‌سه‌ر خواجه ﴿وَلَا يَجُزُّ﴾ وه‌مهمانم پی در اوه ﴿فَرَحُّوا﴾ که‌له‌هر مانیه‌ر دارانی
 خودا و موسولمانم بم ﴿وَلَا يَكُنْ لَّكُمْ سَعْيٌ﴾ نه‌محبا به‌درویان رانی ﴿وَلَا يَكُنْ لَّكُمْ سَعْيٌ﴾ نه‌موسا لیمه‌ش نه‌ر
 (سورج) و نه‌وانه‌ش که‌له‌گه‌لی بوون پرگارمان کردن ﴿وَلَا يَكُنْ لَّكُمْ سَعْيٌ﴾ له‌که‌شینه‌که‌دا ﴿وَلَا يَكُنْ لَّكُمْ سَعْيٌ﴾
 وه‌کردمان ﴿فَرَحُّوا﴾ به‌جی شینانی (نه‌وان له‌ره‌ویدا) ﴿وَلَا يَكُنْ لَّكُمْ سَعْيٌ﴾ نه‌وانه‌شمان زیر ناوخت ﴿فَرَحُّوا﴾
 به‌یست ﴿فَرَحُّوا﴾ که‌برویدن به‌لایه‌ته‌کسی نیمه‌نه‌هینا ﴿وَلَا يَكُنْ لَّكُمْ سَعْيٌ﴾ نه‌محبا به‌ریج بده‌ر برو نه‌بزانه‌چون
 بوور ﴿فَرَحُّوا﴾ دواروز و ناکامی ترسیراوان ﴿فَرَحُّوا﴾ نه‌محبا له‌دوای سورج
 ماردمان ﴿فَرَحُّوا﴾ پیغمه‌سرایت ﴿فَرَحُّوا﴾ بو‌ماو گه‌له‌کانیان ﴿فَرَحُّوا﴾ نه‌وانیش هاتس
 بۆ لایان به‌به‌لکه‌ر و ووه‌کانه‌وه ﴿فَرَحُّوا﴾ که‌چی نه‌وان برودیان به‌هیت ﴿فَرَحُّوا﴾ به‌لکه‌گه‌لوه‌م قتل
 سه‌وه‌ی که‌له‌ر بر دوودا بر وایان پیسه‌هیتا بوو ﴿فَرَحُّوا﴾ که‌لک شیع ﴿فَرَحُّوا﴾ جووره‌مورده‌یین ﴿فَرَحُّوا﴾ به‌سه‌ر
 دلی ﴿فَرَحُّوا﴾ ده‌ست دریز کاراندا (تاتیگدن) ﴿فَرَحُّوا﴾ پشان ماردمان ﴿فَرَحُّوا﴾ به‌پاش
 نه‌و نیزر وانه ﴿فَرَحُّوا﴾ موسا و هاروون بولای میره‌وون ﴿فَرَحُّوا﴾ وه‌بۆ لای
 ده‌سه‌و ناقمه‌که‌ی ﴿فَرَحُّوا﴾ به‌به‌لکه‌و موحه‌یره‌کانمانه‌وه ﴿فَرَحُّوا﴾ به‌لام نه‌وان خوبس
 به‌گه‌وره‌رسی ﴿فَرَحُّوا﴾ نه‌وان هوریکی قاوان یاریوون ﴿فَرَحُّوا﴾ جاکاتیث
 بریدس هات ﴿فَرَحُّوا﴾ هه‌ق و راستی له‌لایه‌ن نیمه‌وه ﴿فَرَحُّوا﴾ ووتیان بیگومان نه‌مه
 ﴿فَرَحُّوا﴾ جادویه‌کی روون و دیاره‌ا ﴿فَرَحُّوا﴾ موسا ووتی (بییان) ﴿فَرَحُّوا﴾ نایا
 قیوه‌به‌م هه‌ق و راستیه‌ده‌لین (جادووه) ﴿فَرَحُّوا﴾ کاتیث یوتان هاترووه ﴿فَرَحُّوا﴾ لای نه‌وه‌جادووه
 ﴿فَرَحُّوا﴾ که‌جادوویاران پرگاریان مایت ﴿فَرَحُّوا﴾ ووتیان نایا هاترووی بۆ لامان
 ﴿فَرَحُّوا﴾ بو نه‌وه‌ی لامان ده‌ی ﴿فَرَحُّوا﴾ له‌وه‌ی بارو باپیرانمان له‌سه‌ری بوون ﴿فَرَحُّوا﴾
 لکه‌ا ﴿فَرَحُّوا﴾ که‌دو وکتان (موسا و هاروون) نیت ﴿فَرَحُّوا﴾ گه‌وره‌یی (وسه‌رو کابنه‌ی به‌و نیرائیل)
 ﴿فَرَحُّوا﴾ له‌ره‌ویدا ﴿فَرَحُّوا﴾ وه‌نیمه‌هه‌گیز ماوهرنان بین ناکه‌بین ﴿فَرَحُّوا﴾

﴿هَآءِ دَاۤءٍ﴾ (خوای گه‌وره) نه‌سوی بیگو مان ﴿أُحِیْتُ دَعْوَتُکُمْ﴾ داوی هه‌ردو و کتان و هر گیر
 ﴿فَاسْتَفِیْهُ﴾ جا خور اگر و نه‌دوام بن (المسیر فابی حوا) ﴿وَلَا تَبْعَالِیْ بَیِّنٌ﴾ وه مه‌کونه شویس
 رینگای ﴿تَبِیْنٌ لَا یَقْضُوْنَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌مانش ﴿وَجَوْنِیْ سِرِّیْنِ لَیْسَ﴾ نه‌معا نه‌وه‌ی تیسر الی‌مان
 له‌ده‌ریا که (ده‌ریای سوور) به‌راندوهه ﴿وَأَسْفَرُوْهُ عَوْنُ وَجْهِیْ﴾ نه‌معا میره‌ون و له‌شکره‌که‌ی
 شویسان که‌وتس ﴿تَغِیْرُ وَغَتٌ﴾ به‌ستم و دعوت درنژی کردن ﴿حِیْ دَ﴾ هه‌تا له‌و کانه‌ی
 ﴿أَذْرَکَ تَمَرٌ﴾ خه‌ریک بوو (میرعه‌ون) به‌کین ﴿وَلَا تَلْ﴾ نه‌وسا وونی پروام هینا ﴿لَآ﴾
 به‌ که هیچ به‌رستر اوینکی راست بی به ﴿لَا تَلْ﴾ جگه له‌ئو (خواید) به‌یت ﴿وَلَا تَلْ﴾ که
 پروایسان پس هینده ﴿نُوْ سِرِّیْنِ﴾ نه‌وه‌ی نیراتیل ﴿وَلَا تَلْ تَمَرِیْنِ﴾ وه پیش له‌موسلمانانم ﴿لَآ﴾
 ﴿لَآ﴾ نیستا (ماوه‌ی دینیت؟) ﴿وَلَا تَلْ عَصِیْبٌ﴾ که بیگو مان له‌وه‌ی پیش سه‌ر پیچیت کرد ﴿وَلَا تَلْ﴾
 بر تفریقین ﴿وَلَا تَلْ﴾ خه‌را به‌کاران و تیکده‌ران بویت ﴿وَلَا تَلْ﴾ به‌لام نه‌مرز ﴿لَآ تَلْ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) در گار ده‌که‌پس ﴿لَآ تَلْ﴾ بو نه‌وه‌ی بی به‌به‌مد بو نه‌وه‌ی
 له‌وه‌ی نو دیت ﴿وَلَا تَلْ﴾ وه به‌راستی رویشک له‌خه‌لکی ﴿لَآ تَلْ﴾
 بی ن‌گار نه‌به‌لگه و بیشانه‌کانی نیمه ﴿وَلَا تَلْ﴾ سوید به‌خوا بیگو مان بیشته جیمان کردن
 ﴿لَآ تَلْ﴾ نه‌وه‌ی نیراتیل ﴿لَآ تَلْ﴾ له‌شونینکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَلَا تَلْ﴾
 و روزی چاک و پاکمان بی دان ﴿وَلَا تَلْ﴾ جار احیاو دوومره‌ک به‌وون ﴿لَآ تَلْ﴾ هه‌تا
 رانین و شاره‌رابی (نه‌ورات) یان بو هات ﴿لَآ تَلْ﴾ به‌راستی به‌رو در گارت ﴿لَآ تَلْ﴾
 ده‌دات له‌نیوانیاندا ﴿لَآ تَلْ﴾ به‌روزی دویت ﴿لَآ تَلْ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تیبدا پ‌احیا بوون
 ﴿لَآ تَلْ﴾ جاله‌گه‌ر تو ﴿لَآ تَلْ﴾ نه‌گو ماندا ی ﴿لَآ تَلْ﴾ له‌وه‌ی که‌دارد و مانه‌نه‌خواره‌وه
 بؤت ﴿لَآ تَلْ﴾ نه‌وه‌ی پرسیار نه‌وانه‌بکه ﴿لَآ تَلْ﴾ که‌کینی ناسمانی شاره‌رون
 و ده‌بخویره‌وه ﴿لَآ تَلْ﴾ له‌پیش تو ﴿لَآ تَلْ﴾ سوید به‌خوا به‌راستی بؤت هانوهه ﴿لَآ تَلْ﴾
 هه‌ق و راستی به‌به‌رو در گار نه‌وهه ﴿لَآ تَلْ﴾ که‌وانه له‌ده‌سته‌ی گو ماندا ران هه‌به ﴿لَآ تَلْ﴾
 ﴿لَآ تَلْ﴾ و له‌رانه‌ش هه‌به ﴿لَآ تَلْ﴾ که بیشانه‌کانی حوایسان به‌دورسی
 (وماوه‌ریان بی نه‌هینان ﴿لَآ تَلْ﴾ نه‌گه‌رو ابکه‌یت) نه‌وه‌ی ده‌چینه‌ریری ره‌ره‌مه‌دانه‌وه ﴿لَآ تَلْ﴾
 ﴿لَآ تَلْ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿لَآ تَلْ﴾ هر چووه و چه‌سپ‌وه بویدان ﴿لَآ تَلْ﴾
 به‌رو در گارت ﴿لَآ تَلْ﴾ سروا ماهیتس ﴿لَآ تَلْ﴾ (سروا ماهیتس) هه‌ر چه‌مد بؤیان بیت
 ﴿لَآ تَلْ﴾ هه‌موو به‌لگه و بیشانه‌یه‌ک ﴿لَآ تَلْ﴾ هه‌تا به‌پیش (به‌چداوی حق‌یان) ﴿لَآ تَلْ﴾
 ﴿لَآ تَلْ﴾ سرای سه‌ختی دار در هر ﴿لَآ تَلْ﴾

﴿وَمَرْيَمَ﴾ هېچ گېډ له بېرېك مې په ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له رموي دا ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ﴾ نيلا له سهر حويه
 ﴿رَفَعَهَا﴾ پروق و بروريه كې ﴿رَبِّمُوسَى وَهَارُونَ﴾ وه (خوا) دهراني شونې مانه وهی ﴿وَمَسْرُودَهَا﴾
 وه شويې لن دهر چووسي ﴿كُلُّ فِي حَكِيمٍ مِّنْهُ﴾ همووي نومسراوه له كنيې بروون كړه وه (لوح
 المحفوظ) ﴿وَهُوَ﴾ نهو (خوايه) راتيكه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ كه له اسمانه كې
 وزه وي دروست كړه وه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شمش روزدا ﴿وَكَلَّمَ عِيسَى عَلَى الْمَاءِ﴾ وهر شيه كې
 له سهر ناو بوو ﴿يَسْمُوكُمْ﴾ نو نهوې باقياں نكاته وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ كاتان كړه وه
 چا كتر (ده كهن) ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سويندي ته كېر بليت (به وانه) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به راستي تيوه ريښور
 ده كړې نه وه ﴿مَنْ يُّعَذِّبْكُمْ﴾ به پاش مردن ﴿يُسْفُونَ بَيْنَ كُفْرٍ﴾ بېگومان نه وې كې يې بروون ده لېس
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه وه هېچ مې په بيحكه له جادوويه كې بروون وديده بېت ﴿وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 دېاري كړاو ﴿يُسْفُونَ مَعْصِيَةً﴾ نه وه به راستي ده لېس چي نه و سرای پراگرتووه (بوچي نومان
 مایهت) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بيدار مې روزي نه و سرایه يان بو ديت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ليسان لا بدري
 ﴿وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ وه دهر يان ده دات ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه وې كه نه و نه گالته و لا تر ييان يې
 ده كړه ﴿وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ سويند به خوا نه كېر نيمه بچيز يې به مده مې ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ چا كه
 وهرن و نه هر يه ك لای خو مانه وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ پاشان نه و (چا كه و نه هر يه ي) لن بگرېښه وه
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بېگومان نه و رور ماثوميت و سپلېږد (له و كاته دا كور مې بيعت كاني خوا
 ده كات) ﴿وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ سويند به خوا نه كېر يې بچيز يې بده يې ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ به هر و نه
 به هر و چا كه دوي نه و سه خنې و ماره حتيانه ي نووشې بووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بېگومان
 ده لېت گشت سه خنې و ريانه كانم له مل بوويه وه (هر و كې به ردام) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بېگومان
 (له و كاته دا) رور دلخوش و لوت به رور خو به دل رانه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ جگ به وانه ي
 كه ماثارم و خوگر بوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و كړه وه چا كه كايان به چي هيا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه و به
 بويان هيه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ليور دن و باداشتي گه وړه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نايانو واره يته وري
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له (پراگه ياندسي) هه ديك له وې بيگات بو كړاو ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و دل
 نه سگ ده يې يې ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ له هر نه وې كده لېس ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بوچي گه مخ و خهر مې بو
 مانير درينه خواره وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ يان بوچي فرشته مې كې له گه لدا به هاتووه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾
 بېگومان نه و نه ماته تر سينه وري ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و خوا بو هه مو و شنيك سهر يه رشتي كړو

چاودېږه ﴿﴾

﴿اَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ عَلِيًّا﴾ لهو (نه مرسى لى كراو) انه ناتوانى (لهمستى خوا) حويان قوتدار مكن
 ﴿يَلْمِزُكَ لِيْلًا﴾ لهولات وره ويدا ﴿وَمَكَانًا يُدْرِكُ﴾ ويانه ﴿مِنْ سَوْنٍ﴾ من سونى ﴿يَوْمَ يَكْفُؤُا حِجْرُكَ﴾ ينجگه له خوا هيج
 پشتوان و دوستى ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ﴾ بومان دووقات ده كړتووه ﴿كُنْ تَابًا﴾ سرا ﴿وَمُحْسِنًا﴾ محسنى
 ﴿تُسَبِّحُ﴾ توانى بيسمى (نهو قورنانه) يان به موو ﴿وَمُذَكِّرًا﴾ وذكرا ﴿بِحُجَّتِكَ﴾ (هه فېشيان) انه ده بيسى ﴿
 اَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ عَلِيًّا﴾ لهوانه كه سانېكى ﴿خَيْرٌ مِّنْكَ﴾ كه حويان قوراند ﴿وَمِنْ غَنَمٍ﴾ وه لپس
 ورن سوو ﴿وَمِنْ حَصَانٍ﴾ وحصان ﴿وَمِنْ دَرَّةٍ مُّسْتَنَافَةٍ﴾ نهو درو دله سانهى له دويانا ده يان كړد ﴿وَمِنْ اَنْحَامٍ﴾ وانه
 و بنگومان له وانه ﴿وَمِنْ اَنْحَامٍ﴾ له وروزي دواپيدا ﴿وَمِنْ اَنْحَامٍ﴾ زهر مره د ترس كه س خويان
 ﴿يَوْمَ يَكْفُؤُا حِجْرُكَ﴾ به راستى نه وانهى برويان هيتاوه ﴿وَمِنْ اَنْحَامٍ﴾ و كرده وه چا كه كانپ
 به جس هپاوه ﴿وَمِنْ اَنْحَامٍ﴾ و كرده كه چ و دل نارام بوون بو (همر منه كس) په ورو دگر ريد
 ﴿اَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ عَلِيًّا﴾ لهوانه هاره لاني به هشتش ﴿فَتَذَكَّرْهُ﴾ تيدا ده ميتنه وه به هه ميشه بيسى ﴿
 مَثَلُ الْفَرَسِ﴾ ورنهى نهو دوو دهسته به ﴿مَثَلُ الْفَرَسِ﴾ ورنهى نهو دوو دهسته به ﴿مَثَلُ الْفَرَسِ﴾ ورنهى نهو دوو دهسته به
 و بيمان ﴿وَمِنْ اَنْحَامٍ﴾ نايان نهو دوو دهسته به به كسانن ﴿وَمِنْ اَنْحَامٍ﴾ ده بو بيران كه نه وه ﴿
 وَوَعَدُ الرَّسُولِ﴾ سويد به خوا بېگومان يار دمان ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ سووچ بولاي گه له كوى ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾
 ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ (هېس ووتن) دلپاس من تر سته ريكى ناشكروم بونان ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ له گه له كوى كه جگه
 له خوا نه به رستش ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ (چونكه) به راستى من دهر مسم به خندان بگرى ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾
 ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ سړاى روزنكى مه خت و به نارار ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ چا كار به هست و دهسه لانداره كن
 ووبان ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ نه وانهى كه برويان به هپا بوو ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ له گه له كوى (سوح) ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾
 تيمه تو ما بيس ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ جگه له ناده مى به كى ورك خومان ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ وه ما بيس تو ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾
 هيج كه سبك شويت كه و تيت ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ جگه له وانهى ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ كه هزار و په سته كانمان
 ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ مى ناو ورا و مساويلكن (روالته بيسى) ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ وه ما بيس تيوه ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾
 نصي ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ هيج شنيكتان له تيمه ريدى ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ به لكو به وروشان ده رانس ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾
 (سوح) وونى نهى گه له كهم ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ هه واهم بدمى ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ نه گهر مى ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ به لگه
 ناشكروم هه ست ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ له لاي خويه وه ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ به لام نه وه له تيوه شار درايته وه ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ ناپ نه ورو
 پابيدتان بكه بيس پيه وه ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾ له كاتيكدا تيوه هه رى لى مكن و پيت ماخوشه ﴿وَعَدُ الرَّسُولِ﴾

﴿وَيُنَادِ﴾ وه نهی گه له کمم ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ له مسمر تم (گه یاندی په یامه) داوی هیچ مان و
 سا مینکت لی ما کمم ﴿إِنْ خَرَى﴾ پاداشتی من ﴿لَا عَلَیْكَ﴾ هور له مسمر جوابه ﴿وَمَنْ لَّیْزَ بَقَارَ﴾ مین و منو
 وه من نه وانه دهر ما کمم بروایان هیناوه ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ بهر اسنی نه وانه به دیداری په ورو دگر ریان
 ده گمن (به وروزی دوییدا) ﴿وَلَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ به لام من نیوه دعیسم ﴿وَلَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ که کومه لیکنی به رانن
 ﴿وَلَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ نهی گه له کمم کسی یارمه تیسم دعات ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ له بهرانه ر خوادا
 نه گهر نه وانه تار نیم (و دهر یان کمم) ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ دهی تابا مو میر ما که نه وه ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾
 من پیمان مالیم ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ حه رینه کانی خوا لای منه ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ و ماشلیم عهیب و شته
 مادیده کان دهر اسم ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ ههرو ما مالیم من غریبتم ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ به وانه ش مالیم
 ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ که له بهر چاوی نیوه مسووک ویی رینن ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ خوا هیچ چا که به کیس
 مادانی ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ خوا چاک دهرانی ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ موهی له دهر ووسی نه واندایه ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾
 نصیرین ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ بهر اسنی من نه و کاته (نه گهر نه و هه ژارانه دهر یکم) له مستم کاران دیم ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾
 ورنیان لهی نروح ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ بیگومان دمه قالیست کرد له گه لماندا ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ ورنیش
 دمه قالیست کرد له گه لماندا ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ دهی موهی به لیمان بی ددهیت (له سرا) بومان بهینه
 ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ نه گهر نو له راست گویانیت ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ ورنیش به لیمان بهینه
 خوا بوتان ده هیت ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ نه گهر به هیت ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ وه نیوه مانوان (به سرای خوا)
 خوتان قوتار بکه ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ وه ناموز گاری من سوودتان بی ما که به نیت ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ گهر
 به ریت ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ ناموز گارنن کمم ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ نه گهر خوا به ریت ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾
 گو مر اتان بکت ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ نه و بهر ورو دگر مانه ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ وه هه بولای نه ویش ده گهر نه وه
 ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ به نه وانه ده لین مو حه مده ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ (قورنانه) به ناوی خوا وه ده له ستوره
 ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ بلی نه گهر من هه لم به نیت ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ نه وه گو ما هو تاو به که ی نه بها له سر
 خومه ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ وه میش به ریم له ناوانی نیوه ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ وه سی کرا بو نروح
 (علیه السلام) ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ که واکه سی تر بروا نا هینیت ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ له گه له کت ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾
 اس ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ بهیگه له وهی پیشتر مروای هیناوه ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ که وانه باره حهت
 وغه میدر مبه به وهی نه وان ده بکه ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ وه که شته که ش دروست بکه
 ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ به پیش چاو و چاودیری و هه رمان و بگنای نیمه (له مانایه ته دایاسی سپهتی
 چاو، عین هاتوره بو خوا ی گه ووه، برومان پیه تی بهی هیچ لیچواندن ولیکن دانه و به ک
 شیوه که ی مانین وه ته بها خوا خوی دهرانیت) ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ وه هیچ قسم له گه لدا مه که
 ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ له ماره ی نه وانه ی مستمیدن کرد ووه (وی سا ورو بوو) ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾ چونکه
 بیگومان نه وانه ده خکریس ﴿لَا تَعْلَمُ كُنْهَ مَا﴾

﴿وَصَيِّغُ الْقَلْبَ﴾ وده دمعنوي قورنۍ ددروست کړدې گه شته که ﴿وَكُنَّا مَرْجُومًا﴾ هدر کاتيټ ني پېرسيه
 به لايدا ﴿مَلَأْنِي رُوحًا﴾ کومعلي له گه له کهي ﴿سَجَّوْنَا﴾ گاته بيان پي ده کړد ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾
 (سورح) ده سورت نه گهر نيوه نيسته گاته لاقري به نيجه ده کهن ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ نه وه بيگومان
 نيجهش لاقري به نيوه ده کهيس ﴿وَكُنَّا مَرْجُومًا﴾ هدر چوپ نيوه لاقري به نيجه ده کهن ﴿وَكُنَّا مَرْجُومًا﴾
 ﴿مَنْزُومًا﴾ ج له مېوېش دمرانس ﴿مَنْزُومًا﴾ کي سرای مو ديت ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾
 مقيز ﴿سدر شوي ده کات (ده دوياداو له قبا مېشدا) سرای هميشه يي دمعن ددبت ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾
 (سورح) (گه شته کهي دروست کړد) هدا کاتك ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ دهرمانی نيجه هات (يو به ماوېرديان)
 ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ و نه پوره کهي ناي لي هدا قولا ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ ووتمان (به سورح) له و (گه شته) دا
 هعلي بگره ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ له همدو وپرو ميهك دووان ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ ژن و مېداله کاتيټ
 هعلي بگره نه وېيان به ييت ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ برپاري خواي له مېر دروه (به خيگاندي) ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾
 هدر نه وانهش (هعلي بگره که) برويان هيتا (له گه له کهي) ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ له و خه لکيکي
 گهم به ييت برويان به ييت له گه لي دا ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ (سورح) ووتني همدو وتان سوارين له و
 (گه شته) دا ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ به ماوي خواوه له کاتي پوښش و ده ستاني دا ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾
 بهر سني په ورو در دگارم ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ رور لي بورده ي مېره بانه ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ گه شته که
 ده پېردن ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ به ماو شه پولي وک کيوو شاخ دا ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ بور حيش عيه
 السلام کوربه کهي مانگ کړد (که ساوي که معان سوو) ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ که له شونښيکي که ماردا بور
 ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ (ووتني) نه ي کوري خوشه ويستم له گه لمان دا سواره ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ دلاکي مع تکيږي
 له گه لي برويان همدو ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ (کوربه کهي) ووتني به ماو شاخک دهمم ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾
 ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ که بېر تر ييت له م لا فاره ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ (سورح) ووتني له مېر و هيج پار تر ييت (به ددريک)
 به ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ له دهرمانی خوا (که خيگاندي) ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ به گهر که مېت خواوه حمي پي مکت
 (و به وېر ددريک) ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ له و کاته دا شه پولي لا فاره که وته بوانيدن ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾
 جانشو (کوربه خيکاو) له خيکاوان بوو ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ به ماو و ترانه ي روي ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾
 ناره که ت همدو ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ و نه ي ناسمان باران مېبارينه ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ نير لا فاره که روچور
 به ماخي روي د ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ کاره که (خيکانيان) نه و او کرا ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ و (که شته که)
 و به سا به مېر (کيو) جوو ديه ووه ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ ووترادووري له و حمي خو ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾
 سته مکران ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ (و نه ي تر ييت) سورح هاواري کړده په ورو در دگاري ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ ووتني نه ي په ورو در دگارم
 ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ بهر اسني کوربه کهم ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ له کس و کاري مته ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ و بيگومان به ليني
 نوش پراسته ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾ و نه نوش دادو و تر يي همدو دهرمان په واياني ﴿وَأَنزَلْنَا سُلَاطِينَ﴾

﴿فَالنَّوْحُ نُوْحٌ﴾ (خوا) هرهووی نهی نوح پرستی نمو (که تعان) ﴿يَتَسَبَّحُ بِحَمْدِكَ﴾ نه کهس و کاری
 نونی به ﴿يَرْحَمُكَ﴾ ینگومان نمو (کوپه) کرهوهی ﴿يُحْيِيكَ﴾ خراب و بامهسه بد نوو ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 جبا که وانه داوای شتیکم لی مه که ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ که رانبارت دهر باره ی می به ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 به راستی من ناموزگارست ده کم ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ تاله مه دامن نه میت ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 (مورح) وونی په روه دگارم به راستی من ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ په سات پی ده گرم (لهوهی) ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 داوی شتیکت لی بکم ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ که نایرتم ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ و نه که ر به بورت لیم
 و په حمم پی نه کهی ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ له ریان لیکه و توان دسم ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ ووتر نهی نوح
 ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ دانه وه (نه که شتیه که) به هیمی و بیوهی له لایه ن نیمه وه ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 وه به پیت و هپی رور به سه ر خونه وه ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ و به سه ر که لایه ن که په پدانه بی له وه
 که له که ل تو دان (پا به سه ر نمو خه لکاته ی له که ل تو دان) ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ چه سه ر به توه و که ل
 دواتر دیب خوشی و نارو بیعتیان پی دده بی ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ پاشان له لایه ن نیمه وه دواتر دیب
 ده میت ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ سری سه خنی ناراده و ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ نه دانه (ی باسکران)
 له هه وانه گرمکه بادپاره کانه ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ به بیگا نومان ناردی ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 به تو و به که نه که ت به شان دهرانیس ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ له پیش نه م (بیگی نیمه) ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ که وانه
 خور اگریه ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ به راستی سه ر نه محام یو له خوا تر سانه ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 وه بولای (که لی) هاد هوودی برابانهان نارد ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ وونی نهی که نه کم خو په رسن
 ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ هیچ په رسن او نیکان پی به جکه له توه ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ تیوه ته بها درو
 هه نه به مش ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ نهی که له کم ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ له سه ر نه م اگه یاندی په بامه (داوای
 هیچ پدا شتیکان لی ماکم ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ پدا شتی من همر له سه ر نه و (خوا) به ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 که دروستی کردوم ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ نهی نابا زبر ماب ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ وه نهی که له کم ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 رنکه ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ داوای لیسورد نه په روه دگار تان بکم ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ دواتر بیگه په وه بولای له و
 ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ (نه که وایکم خوا) له ناسمانه وه (باران) دبار نیست به سه ر تانه ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 به برمه ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ و هیزی تر ریاده کات ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ بؤ هیزه که نان ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 وه پرو و هره گیرن (له بیگه واره کم) به ناوان ماری ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ ووتیان نهی هوود ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 پیت ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ نو هیچ نه لکه به کی روونت مو نه هیانوس ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ نهی نیمه ش وار
 له په رستراوه کان (خوا کان) مان ناهیتین ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ نهی نهی تو ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ وه نیمه
 باوهرت پی ماکم ﴿يُؤْتِيكَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾

﴿يَا قَوْمُ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (نوره نورو) دغلي ﴿عَزَّ وَجَلَّ﴾ همدنك له پير ستر او دگنجان
 نرو شيان كړووي ﴿شَوْءٌ﴾ به شينې ﴿قُلُوبٌ﴾ ووتې دواسې من ﴿شَيْءٌ﴾ خوا ده كم به شايست
 ﴿وَشَهْدٌ﴾ ونيو ش شايست بې ﴿بِرْهَةٍ﴾ كمه راستي من ددوم و دوووم ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له وې
 كه تيره ديكه به هاو به ش بزحوا ﴿مِنْ نُّزُولِهِ﴾ جكه له حوا ﴿فَكَذَّبَ خَلْقَهُ﴾ جده مو و تان پيلام
 لن بگيرن ﴿ثُمَّ لَا جُنُودَ﴾ له پاشان موله بشم مدهن (وليم مدهن) ﴿يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ﴾
 به راستي من بشتم به خوا به مسووه ﴿بِرْهَةٍ﴾ كه به و مرد گري من و به و مرد گري نيوه
 ﴿مِنْ دُونِ﴾ (هو اجد) به شينې ﴿هَبْ﴾ هبچ گيان له ديك بيه له زير پ كيش خواي گه و رده د بيت (نگري
 پيشه سهره ني) ﴿يَا يٰ﴾ به راستي به و مرد گارم ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ له سهر به يگه به كني راسته
 ﴿يَا يٰ﴾ نه و سانه گه نيوه دوو و مگيرن ﴿عَدُوًّا مُّكْرًا﴾ نه و بگومان من پيس به گياندون
 ﴿وَأَنْتَ بِهِ بِرَبِّكَ﴾ نه وې به مدهن نيرد او د بونان ﴿وَسَتُحْيِي رَبِّ قَوْمًا مُّكْرًا﴾ وه به و رده گارم
 كومه ديكې تر له شوي نيوه دده من ﴿وَلَا حَزْنَ أَشَيْءٌ﴾ نيوه ش هبچ رينايست به خوا ناگه به من
 ﴿يَا يٰ﴾ به راستي به و مرد گارم ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به سهر هم و شينكدا چاو د پير و پاريز مده
 ﴿وَمُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ﴾ وه كاتيك دهر ماني نيمه هات (بو له نا و رديان) ﴿يَا يٰ﴾ هو و دمان به رگار
 كرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ له وانه ش با و رديان هپاسو له گه لي ﴿بِرْهَةٍ﴾ به پير به اني خومان
 ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ وه نه و انمان له سهر به كني تومدو به هير به رگار كرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه و ش
 گه سي هاد بيو ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ با و رديان به هيا به به لگه و مو عجير به كاس به و رده گريان
 ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ و سهر پيچي به و رده كاسي خوايان كرد ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ و شوي دهر ماني هه مسو
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ رور داريكې سهر كاش كه و تن ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ به شويانيد بئروا ﴿يَا يٰ﴾ له و رده كاسي
 به مريس به م دو بيا به دا ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ﴾ و له و ردي دوايشيد ﴿يَا يٰ﴾ پيلان به به راستي گه لي
 هاد ﴿كُنُوزًا مَّهِمًا﴾ به و رديان به به و رده گاريان به هيا ﴿يَا يٰ﴾ پيلان به به راستي و نه و او چوون
 ﴿يَا يٰ﴾ به و رديان به به و رده گاريان به هيا ﴿يَا يٰ﴾ به و رديان به به و رده گاريان به هيا ﴿يَا يٰ﴾ به و رديان به به و رده گاريان به هيا
 صالح پيمه سهر عليه السلام ي رايان ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ ووتې نه ي گه له كم ﴿عَدُوًّا مُّكْرًا﴾ خوا به راستي
 ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ هبچ به ستر او بكنان بيه بينجكه له كم ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ نه و دروستي كړوون
 ﴿مِنْ دُونِ﴾ له و رديان به به و رده گاريان به هيا ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ به و رديان به به و رده گاريان به هيا
 دوي بيور دسي لي بكنن ﴿يَا يٰ﴾ پاشان بگري نه و بولاي ﴿يَا يٰ﴾ به راستي به و رده گارم
 ﴿قُرْبَىٰ شَيْءٍ﴾ رور به يكي دوا و دهر گره ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ وويان نه ي صالح ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ به راستي
 نه و له نا و ماندا ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ جيني تومدو به و ردي پيش نيمه ﴿يَا يٰ﴾ كاس به به رديان به به و رده گاريان به هيا
 له به راستي ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ نه وې كه نا و نا پير انمان به رستو و يانه ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ و به راستي نيمه
 له گومانديس ﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ غَمِّ يَبِيسٍ﴾ نه وې تو يانگمان ده كه يت بولاي و دوو دلي ﴿يَا يٰ﴾

﴿هَٰذَا يَوْمُ يَمُوتُ الْفَٰسِقُ كُلُّهُمْ﴾ پټم بلیس نه گهر من ﴿عَلٰی يَمُوتُ مِنْ يَب﴾
 به لگه به کی ناشکرام همی له لایسې پمرو د گار موه ﴿وَهُنَّ سَیِّئَاتُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه نه لایسې جو موه
 پټمه سرینسی پی به حشیم ﴿فَمَنْ حُكِّمَ﴾ جا کی یار معنیم دعات ﴿مَنْ كُنَّ﴾ به د راسه خوادا
 ﴿وَمَنْ عَصَتْ﴾ نه گهر سهر بیجی نهو یکم ﴿وَمَنْ يَمُوتُ﴾ که واته نیوه هیچ بزم رساد ناکه ﴿عَنْ﴾
 عیسر ﴿رَهْرَهْ وَرِیَانْ﴾ نهیت ﴿وَمَنْ يَمُوتُ﴾ نهی گله کم ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ نهی ووشتره که ی
 خویه ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ که مو عیسر به کی رووه نو نیوه (المسمر راسی پټمه سرینسی کم) ﴿وَمَنْ يَمُوتُ﴾
 جائیهش واری لی پټس ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ باله روی خوا یحوات (بله وهریت) ﴿وَمَنْ يَمُوتُ﴾
 به حربه دهستی بو موبه یس ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ نه گیا سراه کی به رووی تو وشتن دهیت ﴿وَمَنْ يَمُوتُ﴾
 راپویرن به مالی خوتاندا ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ من روز ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ نهو به لیکه ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ درو به
 ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ جا کاتیک هر مانمان هات (بوله ماو بر دنیا) ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ صالح من پر گهر کرد
 ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ نه وانهش پروایان هینا بول له گله یس ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ به د راسه لایسې خومانده
 ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ له سهر شوری وریسواپی شو روز (به مانمان دان) ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ هر موی تعزیر
 به راستی پمرو د گارت هر خوی به تواناو به دمه لاته ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ هر موی تعزیر نهو بهش
 که سته میان کرد شریحه به ک گرنس ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ دتر هر حشیم ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ نیتس له ماو ماله کاتیک دا
 که وټس به ورو داو جووله بیان لی بوا (مردن) ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ وه نه روی له ریدانه بووین
 ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ پندار من به راستی گله می مموود ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ من پروایون به پمرو د گارت
 ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ پندار من دوری و له ماو چوون بگله می مموود ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ سویند
 به خو پنگومان بیر ووه کانهان هانس ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ بولای نیرا همی به مژده ووه ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾
 ووبان ملامی خوات لی بیت ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ (نهویش) وونی ملامی خوا نه تیوهش ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾
 نه ملامی نه وده دی به سرد ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ خیرا گویر که به کی سرزاوی هینا بولین
 ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ جا کاتیک بیسی ده ستیان ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ دریز ناکه بوی (ولس ی ناحون)
 ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ ماناسایی هاتنه بهر چاروی ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ و له دمر وونی خویند مه تر می
 لی کردن (که بیاری حراپان ههیت) ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ ووبان مه تر سه ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ به راستی نټمه
 بتر راوین ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ مو سهر گله می لوط ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ له و کانه دا خیرانه که ی ده ستیاو
 ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ و پټکه می ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾ نټمهش مژده مان پی دا به لیکه حق ﴿فَمَنْ يَمُوتُ﴾
 وه نه پاش لیکه حق (مژده مان پندا) به به عقوب (که کوری لیکه حق)

﴿فَإِذَا دُعِيَ﴾ (خیزانی لیراهم) ووتی و هیرو (وای) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) چوڼ عدالم ددیت کمس
 پیره ژینکم ﴿وَهُدُ﴾ (یعنی شیع) نه و مش میرده که که پیر یوه ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی نه ده
 شتیکی مه پیره ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) (هرشته کان) وویان مو سورت سورده میت ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) مه پراسی
 له کار و دهرمانی خوا ﴿رَحْمَتُ رَبِّيَ كَثُورٌ﴾ (رحمت و بهر که تی ووری حواکان له سهر میت
 ﴿فَإِنْ لَّيْتَ﴾ (ته ی نال و نه پتی لیراهیم) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی خوا سوپاس کراوی چا که هرو نه
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی ترس و بیسی لیراهیم لاچور نه ده ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی
 و نه مزده که شتی مژ هات ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) له ماره ی که له کوی لووط گفتو کوی له گوت ده کړ دیس ﴿يَا هُودُ﴾
 ﴿يَا هُودُ﴾ (چونکه) به پراسی لیراهیم ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) له سهر حورو دلهرم و ورو نه خوا یوو ﴿يَا هُودُ﴾
 ﴿يَا هُودُ﴾ (ته ی لیراهیم) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) وار بهینه له م کاره ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی ینگومان
 دهر چو و (په نه و کړه) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) دهرمانی به ورو مرد گارت ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی بو نه و نه دیت
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) سهر به کی به گه راوه ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) کاتیت که هاتس ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) هرشته کمان
 یو لای لووط ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) هاتپانی یس ما خوش موو ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) وه دلگران یو و پپیان ﴿يَا هُودُ﴾
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) ووتی نه م روژه ووزیکی مه خته ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) وه که له کوی هاتس یو لای ﴿يَا هُودُ﴾
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی ده کړد (به هاتس) یو لای ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) له کاتیکدانه وان له ورو پیش ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو)
 هه میسه کړده و به ده کابیان نه به جام ددها (که بیرماری یوو) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) ووتی ته ی که له که م
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) نه وانه که که کانی می (مه به منی که که کانی هورده کوی یوو) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) نه و نه
 پاک و حال لال بوزان ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) ده ی له حوا ترس ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) و سهر شورم مه که نه له و ی
 ده تانه ویت به پراسی به وانه کاسم بیکن ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) ناخو پیاوینکی زیر و تیگه پشوو و و
 تپد می به ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) ووتیان سویدیت ینگومان ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) نو دهرانیت ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) میسیت من حی
 نیمه هیچ هوق (و نه ورو) بکمان له که که کاندایه ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی نو دهرانی
 نیمه چیمان ده ویت ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) ووتی قای خور که له به پراسی به وانه هیریکم یو به
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی به وانه قاسم سوا به به نام یی میردایه (هر گریسم ده کړد) ﴿يَا هُودُ﴾
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هرشته کان) ووتیان ته ی لووط ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی نیمه بیر وای به ورو دگاری تو یس
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) هر گیر ما که به لای تو ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) جابو و مال و مدالت و نه و ی
 به ویری یس هینا ویت به به شتیکی شه و دا پروو (و نه م شاره به جی بهیل) ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) له سهر میت
 وه هیچ که س له نیوه لانه کانه و به وای خویدا ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) جگه له زنه که ت ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) به پراسی
 به پراسی نه و تو وشی ده ویت نه و ی که تو وشی نه و ان (که له که ت) ده ویت (چونکه یی با ورو یوو) ﴿يَا هُودُ﴾
 ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) ینگومان و مخی له نا و مر دپیان به وانه یانه ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو) کایا به وانه یس مریت
 به ﴿يَا هُودُ﴾ (هېو)

﴿فَبِمَا جَاءَ قُرْآنَ﴾ چا که هر مانی همه هات (بِقَوْلِنَاوِرْدَمَان) ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهِ سُلْطَانًا﴾ لهو (شوئنه) مان
 سه‌رو ویر کرد ﴿وَرَمَقُورُنْ نَشْتَه﴾ و مارانده‌مان به‌سدری‌اندا ﴿جَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ سَیْئِسَ﴾ و ورده‌ن‌یحی گلین
 ﴿مَضْمُون﴾ مدوای به‌کداویی بچران (مباری) ﴿وَمُسْمُومَةً﴾ هم‌مو و لهو (ورده‌ن‌یحانه) دیاری گرابوون
 ﴿عَسَیْ رَیْبُهُ﴾ لای به‌رو و دگانه‌وه ﴿وَمَجِیْ مِنْ عَصِیْبٍ یَنْبَغِیْ﴾ وه لهو (مزایه) دوورنی به‌له‌ستم
 کارانه‌وه ﴿قُلُوبِیْ مَتَرَب﴾ وه (مارده‌مان) بقو (چه‌لکسی) مه‌دیه‌بش ﴿أَنفُیْ شَعْبَیْ﴾ شوعه‌یی
 برابن ﴿قُلُوبُیْ بَقُور﴾ وونی نه‌ی گه‌له‌کم ﴿تَبْدِیْقُهُ﴾ خوا به‌مرستن ﴿وَمَحْکَمٌ مِنْ یَدِیْ نَبِیِّهِ﴾ هیچ
 به‌مرستراون‌کتان سی به‌بجگه‌له‌و ﴿وَلَا یَقُورُ﴾ وه کم و کوری مه‌کن ﴿مَحْکَمٌ وَتَبْرِیْ﴾
 له‌پوانه و کیشانه‌دا ﴿یَرْیَیْ رَیْبُکُمْ﴾ به‌راستی من ده‌تان بیسم ﴿بَعِیْرُ﴾ به‌مال و سامانی روره‌وه ﴿وَلِیْ
 حَافِیْ عِیْنُکُمْ﴾ وه به‌راستی من ده‌ترسم لیکن ﴿عَدِیْ یَزِیْرُ مَحْیَبُ﴾ سرایه‌ک که گه‌ماروتان به‌دات
 و لی ررگار به‌من ﴿وَلَا یَقُورُ﴾ جانه‌ی گه‌له‌کم ﴿وَفِیْ تَحْصِیْبٍ وَتَبْرِیْ یَلْتَبِیْ﴾ پتو به‌و کیشانه
 راست و دروست له‌محام به‌من ﴿وَلَا تَحْصِرُتْ قُلُوبُیْ تَبِیْهَیْ﴾ وه کم و کوری مه‌کن له‌شت و مه‌کی
 خه‌ل‌کیدا ﴿وَلَا یَقُورُ﴾ لای من قنیرت ﴿وَحَرَابَیْ کَرِیْ مه‌کن (یا خرابه‌ی بلا و مه‌کده‌وه) له‌روید ﴿وَلِیْ
 عِیْنُ تَبِیْ حَبْرُکُمْ﴾ له‌وه‌ی خوا ده‌به‌یله‌وه (له‌قارانه‌ی چه‌لال) چاکتره‌ی بونان ﴿وَلِیْ کُیْ
 نَزِیْرُیْ﴾ نه‌گهر تیوه‌ی بر وادارن ﴿وَمِنْ سَیْحُکُمْ یَحْمِیْزُ﴾ و من پاریر به‌سهرت به‌وه ﴿وَلِیْ
 عِیْنُ تَبِیْ وَوَتَّانْ نه‌ی شوعه‌یپ ﴿سَبُوحٌ دُحْرُیْ﴾ نایا موئزه‌ک‌ت به‌رمات به‌ن ده‌دات ﴿وَلِیْ
 سَبُوحٌ﴾ که‌تیبه‌ی وارینین ﴿وَمِنْ سَیْحُکُمْ یَحْمِیْزُ﴾ له‌وه‌ی ناوو ناپیرانه‌مان به‌مرسترویه‌انه ﴿وَلِیْ
 سَبُوحٌ﴾ یان وارینین له‌وه‌ی به‌ویستی خو‌مان له‌مال و سامانه‌مانا ده‌یکم ﴿وَلِیْ سَبُوحٌ﴾
 به‌راستی تو به‌له‌مه‌کری لی‌ران و هوشمه‌ی‌دیت ﴿وَمِنْ سَبُوحٍ﴾ ووسی نه‌ی گه‌له‌کم ﴿وَلِیْ سَبُوحٌ﴾
 به‌ده‌سی ﴿وَلِیْ کُیْ عِلْ یَسْمُیْ نِیْ﴾ نه‌گهر من به‌ل‌کبه‌کی رووم له‌لایه‌ن به‌رو و دگانه‌وه به‌ن بیت
 ﴿وَرَفِیْ مَنَ رَقَاحُیْ﴾ وه‌رو و ده‌کی روو ناشی بیدام له‌لایه‌ن خویه‌وه اچ مه‌به‌ستیکم هه‌به‌درو
 به‌کم ﴿وَمِنْ سَبُوحٍ﴾ وه من هه‌رگیر مامه‌ویت پیچه‌واته‌ی تیوه‌ی به‌کم ﴿وَمِنْ سَبُوحٍ﴾
 له‌و (کره‌ی) به‌رگری تیوه‌ی لی‌ده‌کم (خوم بی‌کم) ﴿وَمِنْ سَبُوحٍ﴾ من هیچ
 مه‌به‌ستیکم سی به‌بجگه‌له‌چاک‌کمر دن و چاک‌کساری به‌بیت نه‌وه‌ده‌ی شوانم و له‌توانام به‌بیت
 ﴿وَمِنْ سَبُوحٍ﴾ سه‌ر که‌و تیشیم ته‌با به‌(بشیواتی) خوابه ﴿عِیْنُ تَبِیْ﴾ بستم هه‌ر به‌و به‌ستوه
 ﴿وَلِیْ تَبِیْ﴾ هه‌ر بولای نه‌ویش ده‌گهر به‌مه‌وه ﴿وَلِیْ تَبِیْ﴾

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پشې گله کي ده کوريت ﴿يَوْمَ يُقَيِّمُهُ﴾ له روزي دواړي ﴿وَأَوْرَثَهُمُ كُتُبًا﴾ نه مېا
 هه موويان د بانه ناو ناگري دوزخ ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ ناي چمد خراپه نهو شوي بهي نهواني
 بؤ دهرست ﴿وَالْغَوَايَ هَذِهِ خُذْهَا﴾ وه لم (دوبا) دا به مريان به شويان بير اووه ﴿وَأَوْرَثَهُمُ﴾
 هه روه مال روزي دوايشدا ﴿يَنْتِ الْأَفْقُ تَزَوُّدًا﴾ ناي چمد خراپه نهو به خشر او وي پيان به خشر
 ﴿لَيْسَ مِنْ رَبِّهِ شَيْءٌ﴾ نه وي (باسکرا بؤت چمد هه واليکه) له هه والي شاره کاس رابور دور
 ﴿نَفْسُهُ عَيْتٌ﴾ ده گيرينه وه موت (هم سورته نه) ﴿مَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ هه ديكېن موان
 وهه ديكېن نريان به موان (وئران بوون) ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ وه تيمه سته ممان لسي به کردن
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ به لکو خويان سته ممان کرد له خويان ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ جا هيچ سوو ديكې
 پي به گهياندي ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نهو به رستر او نه يان ﴿يَنْتِ الْأَفْقُ تَزَوُّدًا﴾ که ده يان به رستر و هه ريان لي ده کردن
 ﴿مَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ له جياتي خوا ﴿مَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ به هيچ شيت (سو ديان پي به گهياندي) ﴿مَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾
 کاتن نه رمانی به روه دگارت هات (بو له ناو مريان) ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نهو (ست) به هيچيان
 ريد به کرد بو نهو نه (ي ده يان به رستر) بهي که ريان و له ناو چوون بهييت ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾
 شيويه سرادني به روه دگارت ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ کاتنک حد لکي شاره کاس سراده دت ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾
 له کاتنک سته مکار بوون ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ به راسني توله سمدسي نهو ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نهو به ريه
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ به راسني له ودا (باسکرا) بهيدو ناموزگاري هيه ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ بو که سيث بشر سيث
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ له سري دواړو ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نهو روزه روزيکه ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ که ناده مې بو
 کوزه گريته وه ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ و نهوه روزيکي ديارو بهر چاده (هه موان لاساده نبيد) ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ وه تيمه دواي ماحه مې ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ مه گهر بو کاتنکي ديارو بهر چاو بهييت ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نهو روزه که ديت ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ هيچ کس نه ماکات ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ مه گهر به موله تي خوا
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نهو ساله مارياندا هيه بي بهخت (وچاره بهش) و هيه به خته وه (و ناسو وده)
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ جا نهوانه ي پي بهخت و چاره بهش بوون ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نهو به ساو ناگريان
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نهو به ساو نهو (ناگريه) دا هه ريان و لوف و هه سکه به ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نيادا
 ده ميسه وه به هه ميسه مې ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ تا ناسمانه کان و زوي بهييت (مه بهست پني
 ناسمان و روه به له قيامه ندا که نهوانيش هه رديين) ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ مه گهر نهو که سهي
 به روه دگارت بهييت (وررگاري بکات) ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ به راسني به روه دگارت ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾
 نهوي که بهييت ده بکات ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ به لام نهوانه ي ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ که به خته وه و ناسو وده گراون
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نهو به به هه شت دان ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ به هه ميسه مې ده ميسه وه نيادا ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ تا ناسمان و زوي بهييت ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ مه گهر نهو که سهي به روه دگارت بهييت
 ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾ نهو به خستکه ي برانه وه ﴿وَمَنْ يَرْزُقْ تَزَوُّدًا﴾

﴿فَلَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ که واته هیچ خوره گومان و دودلیه کت نهیت ﴿يَسْجُدُوا﴾ له (پراستی) نه وی نه وانه ده پېرستن ﴿مَعْبُودُونَ﴾ ته بها نه وه ده پېرستن ﴿لَا تَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ که باوو پېرانیان ده پان پېرستن ﴿مِن قَبْلُ﴾ له ووهو پیش ﴿وَنَسْجُودُ﴾ پراستی نیسه پنیان ده دپس نه ووی ﴿تَسْبُحُهُ﴾ نه شی خویان (له سرا) ﴿عَن مَّقَرَّتِ﴾ نهی لی که مکر دموه (پراوېر) ﴿وَلَمَّا تَأْتَتْ﴾ سوتد به خو نه راستی نیسه به خشیمان ﴿مُوسَىٰ نَحْنُ﴾ به مووسا پېر وی (نه ورات) ﴿وَنَحْنُ﴾ به محیا واری بنداکرا ﴿وَنُؤَدِّيكَ سَبْقًا﴾ نه گهر له هر بریاریک به یوايه که پیشتر دراوه ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ له لایه سی به ورو د گار نه وه ﴿نُفُوسُ بَشَرٍ﴾ دادوهری ده کرا له یوانیاندا ﴿وَنُفُوسُ﴾ و نه راستی نه وه به ﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له گومان و دوو دلیدان له و (قورنانه) ﴿وَنُفُوسُ﴾ بیگومان هم ووه (له و نه ی جپا و رن) ﴿لَمَّا تَوَلَّوْا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به ورو د گارت (پاداشتی) کر دوه کانپان به نه ووی پس ده دات ﴿لَمَّا تَوَلَّوْا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به راستی نه و ناگاداره به هر کر دموه به که که ده پکهن ﴿وَلَمَّا تَوَلَّوْا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ که واته راست به به و شیوه ی هر حالت پېر اوه ﴿وَمِن دَابَّ مَعَكْ﴾ وه نه وانه ش نویه پان کر دوه به گول تودا (و گم او نه نه وه) ﴿وَلَمَّا تَوَلَّوْا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به ورو دوی به که که ده پکهن به راستی نه و (خوا) بیایه به هر کر دموه به که که ده پکهن ﴿وَلَمَّا تَوَلَّوْا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ پال مده و (پان دپس طسور) به وانه وه که سته پان کر دوه ﴿مَمْسُوكًا﴾ چومکه دوو چاری ناگری دورح ده پان ﴿وَمِن مَّعْمُورٍ﴾ دوو شوم اولیه ﴿وَبِهِمْ﴾ به خوا هیچ پشنيو نیکتان مایی ﴿لَمَّا تَوَلَّوْا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ پاشانیش یار مته سی دپس ﴿وَلَمَّا تَوَلَّوْا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه نویز نه مجام بده ﴿طَرَفَ سَهَابٍ﴾ له م سه و نه و مده ی پروژدا (له به یانپان و نیوار بده) ﴿وَرُبَّمَا مِّنْ رَبٍّ﴾ و له به شیک له شه ودا ﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ چومکه به راستی (کر دوه) چا که کان (بده پشنيو) (کر دوه) خرابه کان لاده پان و ده یانسر نه وه ﴿لَمَّا تَوَلَّوْا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له و به به و ناموز گاری به بو پند و هر گران ﴿وَنَحْنُ﴾ وه خورا گره به ﴿وَنَحْنُ﴾ چومکه به پشني خوا ﴿لَمَّا تَوَلَّوْا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ پاداشتی چا که کاران وون ساکات ﴿وَنَحْنُ﴾ له ی بابو به له باو نه و نومنه تانه ی ﴿مِن مَّعْمُورٍ﴾ که له پیش نیوه دابوون ﴿وَنَحْنُ﴾ که سانی خواوه لایین و زیری ﴿وَنَحْنُ﴾ که هر گریان مکر دایه له خرابه کاری له و ویدا ﴿وَنَحْنُ﴾ که مکر که مینک ﴿مِن مَّعْمُورٍ﴾ له وانه ی پر گار مان کردن له و گه لانه دا ﴿وَنَحْنُ﴾ له ی بابو به و نه وانه ی که سته میان کر دشونی زیان خوشی و پان وادن که ووتن ﴿وَنَحْنُ﴾ به ورو دمو موب له خر په کاری ﴿وَنَحْنُ﴾ به هر گیر به ورو د گارت به ستم حالکی شارو گو سده کد له باو نامات (واته خوی گه ورو ستمکار نه) ﴿وَنَحْنُ﴾ له کاتیکدا دانیشتوانی (نه و شارانه) موصلح و چا که کار بوون ﴿وَنَحْنُ﴾

﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ که په رومرد گارت بويستايه ﴿يَجْمَعُونَ﴾ گشت خه لکي ده کرد ﴿فَأَمَّا الْجِدَارُ﴾ به (په پره وي) به ك ناييں ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْلِهِمْ﴾ به لاه نه وان به روموم حيا واردهس ﴿فَلَا يَخْرُجُ﴾ به كه كه سيك په رومرد گارت ميره ماني له گهل كرتيت ﴿وَيَسْأَلُونَ عَنْهُمْ﴾ وه هدر له در نه وهش دروستي كړدوون ﴿وَمَنْ حَكَمَ﴾ به برباري په رومرد گارت دهر چوور (كويي هات) ﴿فَلَا تَلَّا جَهَنَّمَ﴾ كه سويده خوا توره چ پر ده كه م ﴿فَمِنْ أَيْنَ مَتَّعْنَاهُمْ﴾ له حوكه و به ناده مي هدمو و پيگه وه ﴿وَلَا يَنْصُرُهُمْ﴾ هه مووت بو ده گيرينه وه ﴿فَمِنْ أَيْنَ يَنْصُرُهُمْ﴾ به هه والي په مومر ن (عليهم السلام) ﴿فَأَنْشَبْنَاهُ فُؤَادًا﴾ بو نه وه كندلي توي پي دامر راو پيگه يں ﴿وَجَعَلْنَا فِي هَدْيِهِ خُوفًا﴾ وه لاه (سورته) دا حق و راستيت بو هاتوره ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْقَوْمِ النَّاسِ﴾ وه ناموز گاري و په دپشي تيا به بو پر واداران ﴿وَلَقَدْ لَدَّيْنَاهُ﴾ وه بلن به وانه ي ﴿لَا تَقُولُوا﴾ كه بر واهيں ﴿تَعْمَلُونَ لِنَا كَمَا كُنَّا﴾ نيره كار و كرده وه بگه له سهر نه و شيوي خوتان (كه نه وه تان له سهر ي) ﴿لَا تَقُولُوا﴾ بنگومان نيسهش كرده وه ده كه يں (به گويي نه وه ي كه خودا همر ماني پي كړدوويں) ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ به مومر و والي بگه (مو به سهر هاتي خراب) به راستي نيسهش چاوه ووايں ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّفْثَاتِ كُلَّهَا﴾ وه ته بها بو خوا به (رايبي) به يسي ناسمانه كال و ره وي و ته بها هدر نه ريش پي ناگاداره ﴿وَلَقَدْ رَجَعْنَاهُ﴾ هدر بولاي نه ويں ده كه ريش نه وه ﴿لَا تَقُولُوا﴾ هه موو كار وباريك ﴿فَأَنشَأْنَاهُ وَنَحْلَهُ﴾ كه واته نه و پهرسته و هدر پشت به مو به سته ﴿وَلَقَدْ رَجَعْنَاهُ﴾ وه بنگومان په رومرد گارت بي ناگايه له همر كرده وه به ك نيره ده يگه

سورتي ﴿يُوسُفَ﴾

﴿يُوسُفَ﴾ به ماري خواي به خستده ي ميره يان

﴿يُوسُفَ﴾ به (له لپ، لام، را) ده خوي نيره وه خوا راناره به مانا كه ي بو رانياري ريانر به پري سهره ناي سورته ي (البقره) بگه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كُنَّا نَعْبُدُ﴾ ته مانه پشانه كاني كتيي ناسكرن ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ﴾ به راستي نيسه يار دومانه ته خواره وه ﴿فَرَأَيْنَاهُ﴾ قور مانيك به هدر يي ﴿فَصَبَّحْنا بِهِ﴾ بو نه وه ي ريريس ولسي ي نيس بگه م ﴿فَمِنْ أَيْنَ يَنْصُرُهُمْ﴾ نيسه ده گيرينه وه بو نه وه ﴿فَصَبَّحْنا بِهِ﴾ جوان تريس چيرونك و به سهر هاتي ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كُنَّا نَعْبُدُ﴾ له رينگاي نه م قور نانه وه نيگمان كړدووه بوت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كُنَّا نَعْبُدُ﴾ هدر چه مده تو له پيش (هاتي) نه م قور نانه د ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كُنَّا نَعْبُدُ﴾ له م به سهر هاتي بي ناگا بوويت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كُنَّا نَعْبُدُ﴾ (بيريان خه وه) كانيك يوسف به باوكي ورت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كُنَّا نَعْبُدُ﴾ نه ي نايه گيان به راستي م له خه مدا ديم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كُنَّا نَعْبُدُ﴾ يارده نه سيره ﴿وَأَشْفَقْنَا عَلَيْهِ﴾ و مانگ وروژ ﴿رَبُّنَا الَّذِي أَوْفَتْهُ﴾ ديمس سورته يان مو دهر دم

﴿هَاتِي﴾ وونی نهی کوری شیرسم ﴿لَا تَقْضُ رَبِّي﴾ خهوه کهت مه گنبره وهه ﴿عَلَىٰ حَتِّكَ﴾
 سؤراکت ﴿يَكِيدُ مَكِيدَةً﴾ نهوه که هویوهه دین و پیلانکت لی نگین ﴿يَا شَيْص﴾ به راستی
 شه بیان ﴿يَا سَيِّدُ الْمَلِكِ﴾ دوزمینکی ناشکرایه بو نادهمی ﴿وَكَيْفَ تَقْبَلُ﴾ نهوه شپوهه
 هدلت ده برترت (سو پتعه مه رایه نی) ﴿رَبِّكَ﴾ پمروهر دگارت ﴿وَلَمَّا مَلَكَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 وه دتري لیکدانه وهی خهوه کانیشت ده کات ﴿رَبِّهِ جَمْعُهُ عَيْنٌ﴾ وه بیعتت و به هره ی خوی
 نه واده کات سوت ﴿وَعَلَىٰ يَدَيْهِ يُعْقَبُ﴾ وه بؤ نه مالهی به عقوبش ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ههر چوبیت
 نه ووی کرد بو ههر دوو نابیرمت ﴿مِنْ مَعْنَى﴾ له پیشدا ﴿بِرَبِّهِمْ﴾ که تیر اهییم و نیسحاق
 ﴿يَا رَيْحَ عَيْسَ حَكِيمَةً﴾ به راستی پمروهر دگارت رانای کار دروسته ﴿لَمَّا كَانَ يَرْوِيهِ﴾
 سوید به خوا به راستی له به سهر هانی یوسف و براکانی دا ﴿يَا يَسَافِرُ﴾ په بدو ناموز گاری هه به
 بو پر سپار که ران ﴿يَا قَانُ﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿يُوسُفُ وَخُوهُ﴾ ییگومان یوسف
 و براکهی ﴿حَبْلُ يَسَافِرُ﴾ خوشه و پسترون له نیمه به لای یو کمانه وهه ﴿وَحَبْلُ عُصْبَةٍ﴾ نه کاتیکدا نیمه
 کومه لیکي به هنر و توانایس ﴿يَا بَنِي﴾ به راستی یو کمان ﴿بَنِي صِلَافٍ﴾ نه هه له به کی پروون و
 ناشکرا ده ﴿يَا قَانُ﴾ (هه مدینکیان ووتیان) یوسف بکوزن ﴿يَا صِرْحَوُ رَسَبُ﴾ یامریس بدهه
 روهی به کی دورور ﴿وَحَبْلُ مَكْنُوعَةٍ يَكُونُ﴾ (نهوه کاته) سهر محی یو کمان ته بیا بولای نیوه ده بیت
 ﴿وَكُونُوا مِنْ أَقْدَمِ قَوْمِ صِدْقَةٍ﴾ و له ووی نه وهه ده بیس به کومه لیکي چا که کار (به توبه کردن) ﴿يَا﴾
 ﴿يَا بَنِي سَهْرَ﴾ که که ریت له وان ووتی ﴿لَا تَقْضُوا يَوْسُفَ﴾ یوسف مه کوزن ﴿وَرَوَّاهُ فِي عَيْبِ لُجَّتِ﴾
 به لکوه فرنی بدهه بی بیرنکوهه ﴿سَهْرَةُ نَفَرٍ سَبِيرَةٍ﴾ همدینک له کار واییدکان (دهی دور نه وهه)
 وهه لی ده گرن ﴿يَا كَشْفُ دَمْعٍ﴾ ته که ر نیوه (کاره که) ههر ده کمن ﴿يَا لَوَائِيَّاتُ مَلِكٍ لَانَاثَ عِيُ يَوْسُفَ﴾
 (پاش کیشانی به خشه و بیلا نه که بیان) ووتیان نهی ماو کی به یرمان له به رچی تو له یوسف لیسان
 دلیم بیت و (به گوماییت لیسان) ﴿يَا بَنِي شَحْوَرِ﴾ له کاتیکدا که نیمه دلسورو خه محوریس بوی ﴿يَا﴾
 ﴿يَا سَهْرُ مَعْدَ﴾ سه بیس له که لمان سبیره (بوده و دهشت) ﴿بِرَبِّهِ وَهَبُ﴾ (به تار ووی خوی) خواردن
 بحوات و یاری بکات ﴿يَا بَنِي حَبْطُونِ﴾ و ییگومان نیمه یاریر گاری ده که بیس ﴿يَا بَنِي يَحْرُوقِ﴾
 (یوکیان) وونی به راستی دلته نگ و خمبار ده هم ﴿يَا نَهْرُوهَ﴾ که نیوه یوسف مدرن (له گهل خوتن)
 ﴿يَا بَنِي أَصْكَةَ شَبَابٍ وَشَرَّعَهُ عَوْنُوتِ﴾ وه دهر سم که نیوه لینی بن تاگاس و گورگ بیحوت
 ﴿يَا بَنِي أَصْكَةَ شَبَابٍ﴾ ووتیان چوون گورگ ده بحوات ۱۰ ﴿وَحَبْلُ عُصْبَةٍ﴾ نه کاتیکدا نیمه
 کومه لیکي به هیریس ﴿يَا بَنِي دَحِيضَرُوتِ﴾ به راستی نهوه کانه نیمه روهه ر مه دیس (پرو و روهی تو
 ده بیس) ﴿يَا﴾

﴿فَاسْتَفْتَىٰ هُكَيْمًا﴾ حاکم کابینې ژبه که (ی عمریر) نانوی به شمیری توانی بیست ﴿زَسْتِیْ یَٰهَی﴾
 ماردی به دواړه دا ﴿وَنَدَبَ هُوَ نُسْکًا﴾ ناماده ی کرد یوان شوسی (خوشی دانستی و) شان ددین
 ﴿وَهُیَ کُلٌّ وَجَدُوهُنَّ بَکْرًا﴾ و هر به ک له وای چه قریه کی پیدان (یو میوه له ت گردن) ﴿وَقَالَتِ الْخُرَجُ
 عِثْرُی﴾ نهو سا ووتی (به یوسف) وده یو یوان (بابیس) ﴿فَمَزَّاتُهَا کَرْمًا﴾ هدر که نهو (یوسف)
 یان بینی چه به سان (له جوانی نه ودا) ﴿وَضَعُفَ یَدَیْهِ﴾ و همو ویان (له کانی میوه له بگردند) دهستی
 خوبانیان سری ﴿وَلَسَّ خَشْنًا﴾ و ویان پاکسی ویکه ردی سو خوا ﴿رَهْمًا شَرًّا﴾ نه مه ناده می بیه
 ﴿بَارَهْمًا لَا مَتَّ کَرْمًا﴾ نه مه ته مه تر شتمه کی به رو به بره ﴿وَالْهَبْ﴾ (ژبه که) ووتی پیدان
 ﴿وَبِکْرٍ کَرْمًا﴾ نه مه نهو که سه به که ﴿نُشْیَ وَهْ﴾ نیوه سمر رومشتی متان ده کرد له سهری ﴿وَبَدْرُؤُ اللَّهِ
 عَن نَّفْسِهِ﴾ وه سونید به خوا بنگومان و ستم ده ستم له گول نیکول کات ﴿فَاسْتَفْتَرُ﴾ به لام نهو
 خوی گرنووه (نه یکرد) ﴿وَبِیْنَ یَدَیْهِمَا نَرْدًا﴾ وه سونید به خوا نه گره نه ووی هر مانی پین ده کم
 به پکات ﴿فَاسْتَفْتَرُ﴾ ویکو یس نصیری ﴿نهو به بگومان به مد ده کرنیت و به پسوایان ده بیست ﴿وَبِیْنَ
 یَدَیْهِمَا نَرْدًا﴾ (یوسف) ووتی نهی به رو مرد گارم به مد کردم لا خوشتره ﴿بِمِیثَقِیْ یَٰهَی﴾
 له ووی که نهو به دواړی ده کن لیم (که بیکم) ﴿وَوَدَّاعْرِقُیْ کِدْشَ﴾ وه نه گره بیلانی له و ژمانه
 لسی لانه ووی ﴿نُشْیَ یَٰهَی﴾ به وانه به دلم یو لایان بر و (هر یان لسی مکم) ﴿وَوَدَّاعْرِقُیْ نَجْمِیْ﴾
 پاشان به به دماان دهم و ده چمه بر به وانه وه ﴿وَدَّاعْرِقُیْ یَٰهَی﴾ نهو سا به رو مرد گاری دوا که ی
 لسی ودر گرت ﴿عَصْرًا عَدَّ کِدْشَ﴾ و بیلانه کی نهو (ژمانه) ی لسی لادا ﴿یَٰهَی هُوَ سَمِیْعٌ خَبِیْرٌ﴾
 به راستی هدر خوا بیسهری رانایه ﴿نَدَبَ هُوَ مَسْمُورًا زُلَّیْبًا﴾ نه مه با بویان دهر که ووت
 و پیدان چاک سوو پاش نه ووی نهو هدمو به لکه یان (لسی) بیسی ﴿یَسْخَرُهُ حَیْیِی﴾ نهو به به ک
 به لدی مکهن ﴿وَرَسَّ مَعَهُ نَبِیْشَ مَدِیَّةً﴾ نهو سا دوو کووری لاو (خرمه نکار) له گه لسی جو و به
 به بد پخاسه ﴿وَلَسَّ حَدَّهْ﴾ به کیکیان ووتی (به یوسف) ﴿وَبِیْنَ یَدَیْهِمَا نَرْدًا﴾ به راستی له خه و مد، خوم دی
 ﴿أَبْصَرَ حَرًّا﴾ تریم ده گوشتی که دهی به هره رق ﴿وَوَدَّاعْرِقُیْ یَٰهَی﴾ وه نه ووی تریان ووتی ﴿وَبِیْنَ یَدَیْهِمَا
 نَرْدًا﴾ له خه و دا خوم دی ﴿نُشْیَ یَٰهَی﴾ نامم هنده گرت به سمر سمره وه ﴿فَاسْتَفْتَرُ یَٰهَی﴾ بالنده
 لسی ده خوارد ﴿فَاسْتَفْتَرُ یَٰهَی﴾ لیکداته ووی نهو (خه) مان پین ملی ﴿فَاسْتَفْتَرُ یَٰهَی﴾ به راستی
 نیمه تو له چاکه کار به دمیسی (که چاک خه له به ک ده دته ووه و به رزی ده که یت) ﴿وَوَدَّاعْرِقُیْ یَٰهَی﴾
 تررق به و (یوسف) ووتی (سبه یی) هیچ خور اکینکمان پی نادریست که به یحور ﴿وَوَدَّاعْرِقُیْ یَٰهَی﴾
 پناویمه ﴿به هدر دوو کتان ده لیم چی و جینان سو ده یتش ﴿وَوَدَّاعْرِقُیْ یَٰهَی﴾ پینش نه ووی بگانه لادن
 ﴿وَوَدَّاعْرِقُیْ یَٰهَی﴾ نه مهش لهو به هره انه به که به رو مرد گارم فیزی کردوم ﴿وَبِیْنَ یَدَیْهِمَا نَرْدًا﴾
 ودرم هیناوه ﴿وَبِیْنَ یَدَیْهِمَا نَرْدًا﴾ له نایسی گه لک ﴿وَوَدَّاعْرِقُیْ یَٰهَی﴾ که بر وایان به خو به هینا ﴿وَوَدَّاعْرِقُیْ یَٰهَی﴾
 کهر و ﴿وه نه وای بی برواش یوون به ووزی دوا یی ﴿وَوَدَّاعْرِقُیْ یَٰهَی﴾

﴿فَاَوْفَيْتُ اَمْرَهُ﴾ وويان خموي ټيكنل و ټيكنل (و پر وپوځه) ﴿وَمَنْ غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ فَعَلِيكُمْ﴾
 و ټيكنه ش ټيكنه وهی خموي ټيكنل و ټيكنل مارايس ﴿وَقَدْ اَتَيْنَا اِيضاً مِّنْ مَّوَدِّعِهِمْ﴾
 نه وسالنه ويان که پر گاري بو له دوو (نه د گراو) ده که له پاش چمد ساليك پيري که ونه وه ووتی
 ﴿لَنْ يَنْفَكُوا مِنْكَ﴾ من مويان ليکنه د موه مانای نهو خموه ﴿وَلْيُسْرُ﴾ جا (هه موو) مېرمن
 (به دواي يوسف دا که له به بد پخانه دايه) ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ (هات ووتی) يوسف نهی
 هه وړی راسنگو ﴿تِلْكَ اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ مانای نهو خموه مانای نهو خموه مانای نهو خموه
 چي به ۴ جهوت مانگای قهلهو که جهوت مانگای له وړ لاوار پياحوات ﴿وَسَمِعَ سَلْبُ حُصِرَ﴾
 راسي ۵ هه وړه ه جهوت گولي دانه وتلهی هه وړه جهوت گولي ووشك ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾
 گنيس ۶ تا من بگه رېعه وه مولای خه لکي ﴿غُلِبْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ مو نه وهی نه وانه نه وانه برانس ۷
 ﴿فَالْزُرُّوْهُمْ﴾ (يوسف) ووتی جهوت سال کشتو کال ده که من به دواي په کدو
 به به دواي ﴿فَاَصْحَابُ الدِّينِ﴾ جانه وهی که دروینه تان کرد بيهلنه وه له گوله که پيدا
 ﴿لَا اِيْلَآ اِلَهُ اِلَّا هُوَ﴾ که ميک به بيت له وهی که د بېخون ۸ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ نه مجا
 له پاش نهو (جهوت ساله) جهوت سالي ترديت که سه حت وقات و قريبه ۹ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾
 نه ۱۰ هه رچيان پاشه کهوت کردوه بو نهو (جهوت ساله سه حته) د بېخون ﴿لَا اِيْلَآ اِلَهُ اِلَّا هُوَ﴾
 مه گه که ميک له وهی قايم هلی ده گرن (بو نه نوو وياشته وهی ساليکي تر) ۱۱ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾
 عات ۱۲ پاشان دواي نهو (جهوت ساله سه حته) ساليک ديت ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ خه لکي تپدا
 (پر گره ده گرن) بارايان بو د بېر تربيت و تپدا دوشاو (ي ميوه هات) ده گرن ۱۳ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ پاشا
 ووتی ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ نهو (پياوه) م بويس ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ جا کانيك بيردراوه که (ي پاشا) هاته لای
 يوسف ﴿فَالْزُرُّوْهُمْ﴾ (يوسف) ووتی مگه رېعه وه مولای که وړه کهوت (پادشاه کهوت) ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾
 و پر سياري لمن بکه ۱۴ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ هوی چي بوو که نه وړانه ده سنی خويانيان
 مری ۱۵ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ بگومان به وړه د گارم به پيلانی نهو (ژن) نه ناگه د وړه رمايه ۱۶
 ﴿فَالْزُرُّوْهُمْ﴾ ووتی (به وړه کهان) مېهستان چي بوو کاتيك ويستان
 يوسف به له تپين و کاري خرايی پي بکه ۱۷ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ (ناره ته کهان) ووتيان باک و بيگه ردي بز
 حوا ۱۸ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ ټيکه هيچ خراپه به کهان لی نه د بوه ۱۹ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ ژنه کهي هه رير ووتی
 ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ ثانيستا حقي و راستی دمر کهوت ۲۰ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ من دمويست (يوسف)
 ده ستم له گه ل ټيکه ل کات ۲۱ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ و بېگومان نهو له راست گويانه ۲۲ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾
 ۲۳ (يوسف ووي) نه وه بز نه وهی (پادشا) برانی به راستی من ۲۴ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ به به بهانی ناپاکی
 و خپانه تم نه کردوه لني ۲۵ ﴿يَا اَيُّهَا اَصْحَابُ الدِّينِ﴾ وه به راستی خواش پيلانی ناپاگان ناگه به نيته
 نه به جام ۲۶

﴿وَمِنْ آيَاتِنَا تِلْكَ﴾ (یوسف ووتی) مس هر گس پاکانه بنو حوم ناکم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (چونکه) بهر کسی به‌فص رور در مان دهر به‌خرابه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ بیت‌گه نه‌و به‌فصی به‌رورد گارم
 به‌جمی پس گرفتیت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ به‌راستی به‌رورد گارم لیورده‌ی میهرمانه ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ جا پادشا ووتی (به‌زیر ده‌سینه‌کانی) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌و یوسف به‌وینش ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾
 ده‌یکه‌مه (که‌میکی) نایه‌ت به‌حوم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ جا کانی که (پادشا) قسه‌ی له‌گه‌ل کرد ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾
 ووتی به‌راستی تو ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌میر و لای نیمه‌ی خاومی پله‌و پایه‌و باو به‌پنگر وی ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ علی‌حری ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (یوسف) هر سووی (به‌پادشا) له‌سهر خدره‌و دارایی
 ره‌وی (میسر) دایمی به‌راستی مس پاریره‌ریکی شدره‌وام ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ نایه‌و جزره
 یوسفمان پایه‌دار و جیگیر کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌خاک (ی میسر) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ له‌هر
 شوینک (ی میسر) بیروستایه‌ده‌زیا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ هر که‌سمان سوی به‌ر میهره‌پانی
 خومانس ده‌خه‌یس (به‌دویدادا) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ و باداشس جا که کاران وون ناکه‌یس ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و به‌راستی باداشس روزی دوابی جا کتره ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ یو نه‌و که‌سبه‌ی
 بر وایان هیناره ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و به‌هه‌میشه‌ی حو پاریر سووی (له‌هاویدش بریار دان و ناوان)
 ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ (و حه‌ت، خور، یوسف) و (له‌کانی گرانی‌دا) بر اکانی یوسف هاتس (یو میسر) ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ نه‌وسا
 چوونه لای (یوسف) ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و هر هه‌ر و هر هه‌ر مکرور ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ ده‌ست به‌جی (یوسف) نه‌وانی ناسی به‌وه‌و به‌لام
 نه‌وان له‌عیان به‌ناسی به‌وه‌و ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و نه‌هه‌ر هه‌ر هه‌ر ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ جا کاتیک که‌ریکی خست و به‌وه‌ی که‌و پسپان
 پیسی دس ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و ووتی برایه‌کی باو کیشان هه‌یه‌یوم یشتن ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ نایا ناپیش
 که‌مس ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ پیوانه‌م نیر و نه‌واوه (یو کر باره‌کان) ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و مس حانه‌ی خونی
 جا ککم ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ (وون لوب‌لوی به‌ه) جا نه‌گر نه‌و (مرا به‌تان) م تو نه‌هیت ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و نه‌وه
 پیوانه‌ی (دانه‌ویل) اتان لای مس به‌و مریک (نم و ولاته‌ش) مه‌که‌و نموه ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و وونین
 هه‌ول و نه‌نه‌لا ده‌ده‌یس له‌گه‌ل باو کی دا ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و دلپایه‌ی نیمه‌و نه‌و کاره‌ده‌که‌یس ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾
 بیبیه ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و ووتی به‌هر ده‌ست و خر مه‌نکاره‌کانی ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ در او ده‌کیان که
 دایرانه (به‌دری به‌وه) بیجه‌به‌باو باره‌کیان ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ به‌لکو بیبانه‌وه ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾
 کاتیک که‌گرانه‌وه‌و باو مال و منالان ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ تا (سینه‌هوی نه‌وه‌ی) مگر نه‌وه
 و یینه‌وه (جاریکی تر) ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ نه‌مجا کاتیک که‌گرانه‌وه‌و بنو لای باو کیان ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾
 یانان ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و وونین نه‌ی باو کی به‌ریر مان ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ (یو سالی داهاتو) پیوانه‌م لای قده‌هه
 کر او (ششمان پشامروشس نه‌گر بیامین به‌یریت له‌گه‌لماندا) ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾ و سق فب خات بکس
 جا که‌واته‌مرا که‌مان به‌گه‌لماندا سیره‌پیوانه‌ش ده‌که‌یس (دانه‌ویل ده‌کریس) ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾
 و دلپایه‌ناگادارشی ده‌که‌یس ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا﴾

﴿فَالْجَبَّارُ﴾ (یه‌عقوب) ووتی (یئیسار) ﴿هَلْ مَسَّحَتْ﴾ تا یا دلجاسم لیسان دهر باره‌ی ﴿وَلَا حَكْمَ﴾
 علی جیه‌ی من قتل ﴿هَرُوه﴾ پیشتر دلجا بووم لیسان دهر باری (یوسفی) برای ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾ که واته
 خوا چاکتریس پدیرتوره ﴿وَالْهَرُوهُ﴾ (جیر) و و نه‌و به‌رمیی دارتربسی هموو به‌رمیی دارانه ﴿وَلَا﴾
 لسا حوسمه ﴿جاکاتک باره‌کانبان کر دعوه﴾ ﴿وَجَدَ بَعْضُهُمْ رِذَّةَ﴾ (یئیه) بی‌نی پان ده‌سمایه که بان یز
 گهر پراوه‌ده‌وه ﴿وَلَا﴾ ووتیان نه‌ی یاوکی به‌رمیرمان ﴿مَنْ﴾ چیمان ده‌وئیت ﴿عَدُوٌّ﴾
 نه‌مه در او که مانه ﴿زَلَّ﴾ بزمان مژدر او مته‌وه ﴿وَبَرَّ﴾ بزیوشش مو خاو خبر اتمان ده‌هینس
 ﴿وَحَفِظَ﴾ و برا که شسمان دهر باریس ﴿وَرَّ﴾ و ساری ووشتریکیش (دانه‌ویلله)
 ریب ده‌هینس ﴿رَبِّكَ﴾ (ساره‌ش) نعم (ساره‌ش) پتوانه‌یه‌کی که مه (و نه‌ناسانی ده‌مان ده‌س) ﴿وَلَا﴾
 به‌لیتکی بشوم پی نه‌ده‌ن له‌لایمن خواوه (تا سوندم بو به‌حور به‌خوا) ﴿فَالْجَبَّارُ﴾ که به‌یگومان
 (به‌پیره‌ی) نه‌ی هینسه‌وه بزم ﴿وَلَا﴾ مه‌گهر دهر بدرن و چارسان به‌میتیت ﴿وَلَا﴾
 مویته ﴿لَمَّا﴾ کاتیک به‌یمانیان پیدا (سوندیان خواوه) ﴿وَلَا﴾ (یه‌عقوب)
 ووتی خو ناگادار و چار دیره سه‌بارت به‌وه‌ی که ده‌پلیس ﴿وَلَا﴾ و ووتی نه‌ی گوره‌کام
 ﴿وَلَا﴾ همو و تان نه‌دور گابه‌که ده‌چه‌زور و ده‌وه ﴿وَلَا﴾ به‌لکو
 له‌چه‌سه‌دور گابه‌کی حیا حیاوه به‌چه‌زور و ده‌وه ﴿وَلَا﴾ و من هیچ سوودن
 پی ناگه‌به‌م به‌ه‌رانه‌ر (پشهایی) خواوا ﴿وَلَا﴾ هموو حوکم و بر باریت نه‌ی بزو به
 ﴿وَلَا﴾ بشت هر مه‌و ده‌هستم ﴿وَلَا﴾ و خوشپزانش با خورن
 هر به‌و بسپرن ﴿وَلَا﴾ حاکاتیک چووه‌زور و ده‌وه ﴿وَلَا﴾ به‌و شوننه‌وه‌ی
 که باو کیل ده‌رمی پی دابورن ﴿وَلَا﴾ (چووه‌به‌و حوره) هیچ سوودی پی به‌گه‌بدن
 ﴿وَلَا﴾ له‌به‌رمیر (قدوری) خواوا ﴿وَلَا﴾ به‌لکو نه‌وه‌مه‌به‌سینه‌ک بوو ﴿وَلَا﴾
 یقوب ﴿وَلَا﴾ به‌ه‌ووی به‌ه‌ویدا بوو ﴿وَلَا﴾ (به‌م شیره) نه‌جامی دا ﴿وَلَا﴾ و به‌راستی
 به‌عقوب حاره‌ی راست و رانیاری سوو ﴿وَلَا﴾ چوکه نیمه‌هیرمان کرد بوو ﴿وَلَا﴾
 کاتب (یوسف) به‌لام روریمه‌ی خه‌لکی ماران ﴿وَلَا﴾ کاتیکیش که چووه
 زور و ده‌وه بولای یوسف ﴿وَلَا﴾ (یوسف) برا که‌ی برده‌به‌نا حویموه ﴿وَلَا﴾
 ووتی به‌راستی من برا که‌ی نرم ﴿وَلَا﴾ که واته هیچ غمبار مانه ﴿وَلَا﴾ به‌وه‌ی
 که نه‌وان ده‌یکدن (له‌گمت) ﴿وَلَا﴾

﴿وَأَن مَّعَادُ اللَّهِ﴾ (یوسف) ورتی به‌ما به‌خوا ﴿لَنُخْرِجَنَّكَ لَاسَ وَجِدَ مَعَا جِدَهُ﴾ له‌روی که هیچ
 که‌سی بگریس بی‌جگه له‌روی که ناو حور (بی‌واته) که‌مان لا دؤریوئه‌وه (که‌در را‌بوو) ﴿وَأَن
 مَّعَادُ اللَّهِ﴾ به‌راستی له‌گهر وا بکهرس نیمه له‌ستم کهرن ده‌یس ﴿وَمَّا تَسْتَوْفِيهِ﴾
 جاکا کاتیک بی هیوا پی‌وون له‌روی (وهریر به‌ره‌لای بکات) ﴿حَسْبُوْا حِجَّتَ﴾ چورو به‌باریک به‌چپه
 راوتن‌یان ده‌کرده ﴿ثُمَّ لَّعَنَّا كَفْرَهُ﴾ بیا گه‌وره که‌بان ورتی ﴿وَمَنَعْنَاهُ﴾ نه‌ی مارانی ﴿أَن يَّهْجُوْهُ﴾
 که بی‌گومان ناو کتان ﴿وَلَدَّحْنَاهُ عَنَّا مَرْجَءَ﴾ سویند و به‌یمانیک بی‌ماوی حو‌اره بی وهر گرتن
 ﴿وَمِنْ مِّمَّا مَرَّحُشْنِيْ يُّوسُفَ﴾ بی‌شتریش (له‌و به‌لینه‌ی بیکان دابو) ده‌ر باره‌ی یوسف که‌مته‌رخه‌میتن
 کرد ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ که‌واته من شهم ره‌ویه به‌جی نایه‌لم ﴿حَقِيْبًا رَّيْبًا﴾ هه‌تا ناو کم
 مژله‌تی (گهر نه‌وهم) پین به‌دات ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ یان حو‌ا بر یارم نو به‌دات ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ هه‌ر ته‌ویش
 باشتر بی دادو ره‌انه ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ تیوه بگه‌رینه‌وه بؤلای ناو کتان ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ وپس بلیس
 نه‌ی ناو کی خومان ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ به‌راستی کوره که‌ت در ی کرد ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ و نیمه‌ش
 بی‌جگه له‌روی ده‌مانرانی شایه‌تیمان سه‌داوه ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ خو نیمه ناگاداری شداروه
 و به‌یتی به‌کان به‌بووین ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ (خو نه‌گهر بر وانا که‌یت) له‌خه‌لکی له‌و شاره‌ش بیر سه
 ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ که‌تیمه‌ی لی بووین ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ وله‌و کار وانه‌ش (پیر سه) له‌گه‌لیدا گم به‌وه
 ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ و به‌راستی نیمه راست گویس ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ ده‌ن سزوت نه‌خه‌ر نه‌خه‌ر اثر ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ ده‌عقوب
 علیه‌السلام) ورتی وانی به‌ه‌لکو به‌فسی خوتان کاریکی بو جیون (و ناسان) گردون ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾
 جیون ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ بویه چارم دن به‌خودا گرتنه به‌جوانی ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ به‌و تو میده‌ی خوا
 هه‌مووین (یوسف و نو بیامیش) م بؤ به‌یتیمه‌وه ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ به‌راستی هه‌ر له‌و رانای
 کاردروسته ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ نه‌وسا روی لی وهر گیران ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ ورتی ناح و
 داح بؤ یوسف ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ وه هه‌ر دوو چاوی سپی (و کویر) بوون له‌داح و خه‌ده‌تدا
 ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ چو بکه هه‌ر داح و خه‌ده‌تی خوی ده‌خوار ده‌وه ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ ورتیان سویند
 به‌خوا ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ وارا به‌یتی هه‌ر بیر ی یوسف ده‌که‌یتیمه‌وه ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ هه‌تا به‌کت
 ده‌که‌وینت به‌به‌خوشی و خه‌ده‌ت حو‌اردن ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ ورتیان سویند و ده‌چپه‌ی بریری
 له‌و چوان ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ ده‌لیم شکر نی و خری نی نه‌ه ورتی من سیکالا و ده‌دی دل و خه‌ده‌ت و
 به‌زارم هه‌ر لای حو‌اده‌کم ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾ وه من له‌لا به‌ن خوارو شتاینک ده‌رانم
 که تیوه نایرانی ﴿وَمِنْ اَلْأَشْجِ اَلْأَرْصَ﴾

﴿يَسِيْرًا﴾ (به عقوب و ورتی) نه‌ی کوره‌کانم بیرون ﴿فَنَجَّوْهُ مِنْ بُيُوتِ﴾ (جابه‌گیرین و هم‌والی یوسف و براهی براس) ﴿وَلَا تَحْشُرْ مِنْ رُوحِ أَهْلِهِ﴾ (ناو‌میلش معین له‌به‌زبانی و میهره‌بانی خوا) ﴿يَتَذَكَّرُ لَنْ يَنْفَكُ مِنْ رُوحِهِ﴾ (نه‌راسی ناو‌میلد نایست له‌به‌جم و میهره‌بانی خوا) ﴿لَا تَقُوْرُ تَكْفِيْرًا﴾ (جگه له‌واتی که‌ی بیرون) ﴿وَلَا تَحْشُرْ خِيْرًا﴾ (جا کاتیت که‌چوره لای نه‌و (یوسف) ورتین ﴿يَا يَهْ نُصِيْر﴾ (نه‌ی عه‌ریر (پادشا) ﴿مَسَدًا قَبْلَ النَّصْرِ﴾ (زیان و برسیتی تووشی خومان و مال و مدالمان سووه) ﴿وَجَسِيْعًا مَرَجًا﴾ (در او‌یکسی که‌معان هیناوه (سو‌کریسی خوراک) ﴿وَأَنْتَ لَا تَحْكُمُ﴾ (توش بی‌توانه که‌مان به‌نه‌واوی بدوری ﴿وَصِدْقَ عَيْبٍ﴾ (خیریشمان پی بکه) ﴿يَا نَهْ يَحْيٰى تُنْفِضْ يَدَكَ﴾ (به‌راستی خوا‌پاداشتی خیره‌ومندان ده‌داته‌وه) ﴿وَلَنْ يَنْفَكُ عَنْ يَدَيْكَ﴾ (ووتی نیوه‌ده‌راس چیتان کرد) ﴿يُوسُفُ وَجِيْدٌ﴾ (به‌یوسف و براهی ﴿يَا شَرَّ جَهَنَّمَ﴾ (له‌و کاتید که‌نیوه‌ه‌ران موون) ﴿وَلَا تَلَبَّسْ يُوْسُفُ﴾ (وونیان به‌راستی تو یوسفیت) ﴿وَلَا تَلَبَّسْ يُوْسُفُ وَهٰذَا﴾ (ووتی (بیسان) من یوسفم و نه‌م‌دش برامه) ﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ (به‌راستی خوا منته‌س مایه‌سه‌رمالدا) ﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُصِيْ رِيْحَ الْوُضْءِ﴾ (به‌راستی هه‌ر که‌س غوی بی‌زیریت و له‌خو بترسیت و دان به‌خویدا بگریت) ﴿وَلَنْ يَنْفَكُ عَنْ يَدَيْكَ خَيْرٌ مِّنْ خَيْرٍ﴾ (له‌وسا به‌راستی خوا‌پاداشتی چاکه‌کاران ورن ساکت) ﴿وَلَنْ يَنْفَكُ عَنْ يَدَيْكَ﴾ (وونیان (به‌یوسف) سویند به‌خوا) ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى عَبْدٍ﴾ (به‌راستی خوا‌توی هه‌ل بزارد به‌سه‌ر تهمدا) ﴿وَلَنْ يَنْفَكُ عَنْ يَدَيْكَ خَيْرٌ مِّنْ خَيْرٍ﴾ (ووتی نه‌مرو هیچ سه‌ر ره‌مشت و ته‌سه‌ریکتان نه‌سه‌ر به‌به (له‌لایمن منه‌وه) ﴿يَقْنُصْ يَدَاكَ﴾ (خوا‌لیتان خوش بیت) ﴿وَقَرْنَ رُحْمًا﴾ (ره‌نه‌و (خوا) له‌هم‌موو میهره‌بانان میهره‌بانسه) ﴿وَلَا تَحْشُرْ يَمْنَىٰ هٰذَا﴾ (نم کراسه‌ی من به‌دن) ﴿وَلَا تَقُوْا عَلَىٰ رُحْمٍ﴾ (ویدلن به‌سه‌ر دم و چاوی یارکم دا) ﴿يَا نَصِيْر﴾ (ده‌ست به‌جی) چاوی چاک ده‌پینه‌وه ﴿وَلَنْ يَنْفَكُ عَنْ يَدَيْكَ خَيْرٌ مِّنْ خَيْرٍ﴾ (تو‌س هه‌موو که‌س و کارتان یس بو (نم و لانه‌ی) من) ﴿وَلَا تَقْصِبْ أَيْدِيْكَ﴾ (جا کاتیت کاروانه که‌ (له‌میسر) ده‌ر چوو) ﴿وَلَنْ يَنْفَكُ عَنْ يَدَيْكَ خَيْرٌ مِّنْ خَيْرٍ﴾ (به‌راستی من یومی یوسف هه‌ست پی ده‌که‌م) ﴿وَلَا تَقْصِبْ يَدَاكَ﴾ (نه‌گر به‌خه‌له‌ناو و یس عه‌قلم دانیدین) ﴿وَلَا تَقْصِبْ يَدَاكَ﴾ (وونان سویند به‌خوا) ﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُصِيْ رِيْحَ الْوُضْءِ﴾ (تو هه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی کۆس حوتی)

﴿مَتَّاعًا خَيْرٌ﴾ جا کاتیک مژده دهره که هات ﴿تَعْبَهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ نمو (کرسمه)ی دابه‌سهر
 دم و چاویدا ﴿وَأَرْزُقْ بَعِيرًا﴾ به کسر بیایی گهرابه‌وه (که‌بشتر مابا‌موو بوو) ﴿وَأَنْزِلْ لَكُمْ﴾
 (به‌عقوب) ووتی من به‌نیوهم به‌ووت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا﴾ دلپاس من له‌لایدن خواوه
 شتابت دهرشم لیوه مایزانس ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ ووتیان نه‌ی بابه ﴿تَسْتَفِيتُمْ دُونَهُ﴾ داوای لی خوش
 بووسی گو‌ده کانیان سو‌نکه (لای پهر و مرد گار) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا﴾ به‌راستی نیمه گو‌ده‌سرویس
 ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ (به‌عقوب) ووتی پیشان دواتر ﴿تَسْتَفِيتُمْ دُونَهُ﴾ داوای لیور دنسان بو‌ده که‌م
 له‌پهر و مرد گارم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا﴾ به‌راستی ههر شه‌لیسورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 سل یوسف ﴿جا کاتیک چوربه لای یوسف (له‌ولانی میسر) ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ داپت و یاوکی برده
 بریکی خوی (وده‌ستی کرده ملیان) ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ و ههر مووی پتیان وهره میسر ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 آفریش ﴿وَهَبْ لِي﴾ نه‌گهر خوا‌یه‌ویت شارام دهم (هیچ ریابیکشان تووش مابه‌ت) ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 آفریش ﴿وَهَبْ لِي﴾ و دیککی له‌سهر نه‌حت (ی حو‌کمرانی حو‌ی) دانا ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ و ههر موو
 که‌وتس به‌رو و دا‌سوی به‌سورده برده‌وه ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ (یوسف) ووتی نه‌ی ناوکی خوشه‌ویستم
 ﴿وَهَبْ لِي﴾ له‌مه لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌وه که‌م سوو ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ که‌له‌مه و پیش (بیسم) ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 خدای پنگومان پهر و مرد گارم به‌راستی گیرا ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ و به‌راستی خوا‌چا‌کده‌ی نه‌گس کردم
 ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ کاتنی له‌ریدان دهری هینام ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ و نه‌نیو‌هشی له‌لادی
 و بیابانه‌وه هینا ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی شه‌پشان ماحو‌شی و ما‌کو‌کی خسته
 ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ بی‌رونی حو‌ف ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ بر اکاسم ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ به‌راستی پهر و مرد گارم ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 به‌راسته نه‌وه‌ی به‌رویت ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ به‌راستی ههر نه‌ورانی کار دروسته ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 داپیتی ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ پهر و مرد گارم به‌راستی بیت به‌خشپووم ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ هه‌مدیت له‌ده‌سه‌لات و باش‌به‌تی
 ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ و نه‌نیو‌هشی له‌لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌ونت میر کردوم ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 و لایس ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ نه‌ی دروست‌کهری ناسمانه‌کان ورموی ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ و نه‌نیو‌هشی
 دهری می‌نه‌دوبیا و له‌روزی دوا‌یی دا ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ نه‌موسو‌لحانی‌تی به‌مریبه ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 و به‌مهره‌ی ریسری پیاو چا‌کانه‌وه (له‌دوا‌ی وژدا) ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ نه‌وه‌ی (که‌باس کرا) نه
 هه‌واله‌به‌رانسرو و په‌نه‌ه‌کسه ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ که‌نه‌وه‌حی بو‌ت ده‌نیرس (نه‌ی مو‌حممه‌د) ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ تو‌لای نه‌وان (براکاتی یوسف) به‌رویت ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ کاتنی که‌ههر موو
 بریداری حو‌یدان دا (به‌به‌نی) ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾ و پیلا‌پیان دارشت ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 و وروره‌ی جه‌لکی ههر چه‌دبو سو‌وریت (المسر ناوهر هتانان) ناوهر نا‌هش

سوره‌ی (الرعد)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ماوی خوای نه‌خشنده‌ی میهره‌مان

﴿الر﴾ نه (نه‌لیع، لام، را) ده‌خویشتموه خوارانانسه به مانا که‌ی، نورانیاری ریانر سه‌یری
 سهره‌تای سوره‌ی (الرعد) نکه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌مانه نایه‌ته‌کانی کتبی (ناسمانی)
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌ته‌وی بیزراونه خوارموه بۆتو ﴿مَنْ يَدَّخِرْ خَيْرًا﴾ له‌لایه‌ن به‌رومردگارته‌وه حق
 وراسته ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌لام رورمه‌ی خه‌لکی باومر باهیس ﴿إِنَّ اللَّهَ الْوَحِيدُ﴾ نه‌و خواپه‌ی
 ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کانی به‌رر کردوته‌وه ﴿يَعْلَمُ الْغُيُوبَ﴾ به‌ی هیچ‌پایه‌وستویش ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ک ده‌بیس
 ﴿أَلَمْ يَكُنْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ پاشان به‌رر بوموه بۆ سه‌ر عهرش و قهراری گرت (به‌وشیوه‌ی شاپسینه‌ی خوایست
 که‌نیمه‌چو بیتیه‌که‌ی مارانی) ﴿سَمِعَ سَمْعًا عَمِيمًا﴾ وه‌خورومدگی رام‌هیناوه (بو خرمه‌تکردمی خه‌لکی)
 ﴿كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِحُسْنِ عِلْمٍ﴾ هه‌ر به‌که‌یان ده‌گه‌ری تاکاتی دیاری کراو ﴿يَذَرُ الْأَرْضَ إِذَا كَانَتْ غَرَابًا﴾ هه‌مور کاروباریت
 هه‌لده‌سوریتی ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ و نایه‌ته‌کان روون ده‌کاته‌وه (بو تان) ﴿مَنْ يَدَّخِرْ خَيْرًا﴾ به‌رر بوموه بۆتو (هه‌تا
 له‌ (ریمدوو بوموه‌وه) گه‌یشتن به‌خرمه‌ت به‌رومردگار تان دلپایان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ (خوا)
 نه‌وراته‌یه‌که‌ ره‌وی راخستوه (به‌پای و دریزی) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ و چمدھا چیار پروباری
 نیدد داره (دروست کردوه) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌له‌هه‌مور جورده‌میوه‌یه‌ک ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ (بو تان)
 جوئیث بیر و منی نیدا دروست کردوه ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ شعو دمدات به‌سه‌ر پروژده (بو تان)
 به‌راستی له‌وانده ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ به‌لکه‌و بیشانه‌هه‌یه‌بو نه‌و که‌سانه‌ی که‌بیرده‌که‌مه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌له‌زه‌ویدا ﴿فَمِنْ آيَاتِهِ﴾ چمد پارجدی له‌بال به‌کتریدا هه‌ن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾
 هه‌روه‌ه‌ باحانی تری و به‌ر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ و کشتو کال ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ (با حانی) درخورمای ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾
 و به‌ر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ دووقه‌دی به‌ک سج) و به‌ک قه‌د ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ هه‌موریاں به‌به‌ک لاه‌ناوده‌درین
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ که‌چی هه‌زالی هه‌ل‌یکیمان داوه‌به‌سه‌ر هه‌مدیکی فریاده ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾
 له‌خوارده‌د ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ به‌راستی له‌وانده ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ چمد بیشانه‌ی روون هه‌یه‌بو نه‌و به‌ی
 نی ده‌گه‌ن و بیرده‌که‌مه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ جانه‌گه‌ر تو سه‌رت سور به‌یسن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وه
 قسه‌ی نه‌وانه‌جیی سه‌ر سورمانه‌که‌ده‌لیس ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ نایا کاتیث (که‌مردیس و) بویه‌وه
 به‌خاک ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ نایا قیمه‌سه‌ر له‌بوی دروست نه‌کرتیه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وه
 که‌سانیکس ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ که‌ی باومر بوون نه‌به‌رومردگاریان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ (با حانی) شاپسینه‌ی
 جانه‌وانه‌کوت و رحیر له‌گه‌ردیاندایه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌نه‌وانه‌هه‌وه‌لانی ناگور
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ که‌به‌هه‌میشه‌یی ده‌میشه‌وه نیدا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾

﴿وَسَنَفِضُ عَنْكَ الْغَيْظَ﴾ په پله داوای سرات لی ده کهډ ﴿قَالَ نَحْسَبُ﴾ پینش چاکه و بهر یی ﴿وَهَذَا حَتْمٌ مِّنْ عِندِ رَبِّكَ﴾ که بیگو مان له پینش نعمانه وه روز همدوون توله یان لی سمنراوه ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ و بهراستی بهر و در گارت ﴿مُوعِدٌ يُبْشِرُ﴾ خاومسی لی مو و نه سو خه لکی ﴿عَنِ ظُهُورِ﴾ که رچی سته مکاریش بې ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ همدروها بهراستی بهر و در گارت ﴿تَذَكِّرُ﴾ نوله سینیکی نوید ونیزه ﴿وَيُذَكِّرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی که من ناوړ سوون ده یان ووت ﴿رَبِّ الْأَعْيُنِ﴾ نه وه سو به نیز دراو ته حواره وه سوی ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ مو عهیر هی که له لایه بهر و در گاریده وه ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ نه ی مو حه مده ی تو همدرو سیمتری ﴿وَيُذَكِّرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و بو همدوون که لیک ریشتنده ریشت هدیبه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ خوادهرانی همدوون مینه به که (له مالدانیدا) چی هدی لگر تو وه (کوچ یان کوچ) ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ وه همدروها دهرا نیت مالدانه کان چی لی که مده یته وه ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ و چی ریاد ده کات ﴿وَيُذَكِّرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه همدوون شتیک لای شه و (خو) نه بهر یی (دپاری کراوی حق) هدیبه ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ و (خو) رانابه به همدوون دپار و نادپار یث ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که وړه و بهرزه ویلده ﴿سُورَةُ الرَّحْمٰنِ﴾ په کسانه (نو خو) نه و تان به بهیتی قه بکات ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ وه نه و تان به ناشکرا (قه) بکات ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ و نه و ی که له شه و دا خوی ده شاریته وه ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ نه و ی که له پوزدا دهر ده که ویت ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ بو نه و (تاده می) هدیبه چه دهر یشته به که که به دوا ی به کدا دیس ﴿مِنْ خَلْفِهِ﴾ و من حلقه به له پینش و به دو یه وه ﴿خُفِّضُوا عَنْكُمْ﴾ به همدرومانی خواده ی پاریس لهریان ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ بهراستی خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (بار و حالی) هیچ که لیک ماگوریت ﴿حَسْبُكَ رَبُّكَ﴾ هه تان و ان خویان (درو حالی) خویان به گورن ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ وه کاتیک خوا به ویت ﴿مَقُورٌ شَوْءٌ﴾ که ل و هوزیت تو وشی به لا و سز بکات ﴿وَلَا مَرَدُّ لَهُ﴾ هیچ شتیک ماتوانیت ریگری لی بکات ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ و بهر یی و بهر یی و جگه له و (خو) هیچ یار مانی دهر و بشنیوانیکان بی به ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ (خو) نه و رانه یه ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ برو سکه تان بیشان ددهات ﴿حَقٌّ ذَمِيمٌ﴾ که هوی ترساندن و هیوا و نومیت تانه ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ همدروها همدرونی قورس (به ناو ی باران) نه دی ده هیتیت ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ و همدروگر مه سو یاس و سنایشی نه و (خو) ده کات ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ همدروها مریشته کابیش له هدیته و ترسی نه و (ستایشی ده کهډ) ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ وه (همرو و در دگر) همدرو برو سکه کاب دهیریت ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ و دمیادت له همدرو که سی که به ویت ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له کاتیکدا نه وانه دمه دهمی (و موجد امله) ده که ی دهر یاره ی خوا ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ و نه و (خو) هیر و نوانای روز به تینه ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾

﴿أَنْتَ حَتَّىٰ﴾ حاتایا که‌سیک که برانیت (زیری نه‌خاته کار) ﴿مَنْ يَدُ﴾ به‌راسی نه‌وی می‌راره‌ته
 خوار بو تو ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌لایه‌ن به‌رو و ردگار نه‌وه حق و راسته ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌ک نه‌و که‌سه به
 که کوثریت (زیری خوی نه‌خاته کار و منی ساور میت) ﴿مَنْ يَدُ﴾ بینگومان هدر
 نه‌وانه بیر ده‌که‌سه وه که‌خاومی زیری ﴿مَنْ يَدُ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌یمانی خو ده‌به‌نه
 سهر ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌لایس ناشکین و هه‌لی ساویشته وه ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌لوانه‌ی که
 به‌یوه‌سدی خرمایه‌تی به‌حق ده‌هین ﴿مَنْ يَدُ﴾ سه‌وی خواهرمانی داوه که به‌یوه‌ست
 بکریک له‌گه‌لیاندا (وه‌ک به‌سهر کرده‌وه‌ی خرمان) ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌له‌به‌رو و ردگاریان ده‌ترس
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌له‌خرابه و سه‌خس لیبرسیه وه ده‌ترس ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌نه‌وانه که
 دانیان به‌خوینان گرت ﴿مَنْ يَدُ﴾ به‌مه‌سه‌سی به‌رامه‌سدی به‌رو و ردگاریان ﴿مَنْ يَدُ﴾
 وه‌نویزیان به‌حق هیناوه ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌له‌و و وره‌ی پیمان داوون به‌خشیاوریانه ﴿مَنْ يَدُ﴾
 و لایه ﴿مَنْ يَدُ﴾ به‌هشتی و به‌ناشکرا ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌به‌چاکه به‌رگری له‌خرابه ده‌کدن (به‌چاکه
 خرابه‌کانیان ده‌سره‌وه و لای ده‌ن) ﴿مَنْ يَدُ﴾ سهر نه‌ممانی چاکی نه‌و دریا هدر بو
 نه‌وانه ﴿مَنْ يَدُ﴾ به‌هشتانیت جیگای مانه‌وی هه‌میشه‌ی به‌﴿مَنْ يَدُ﴾ که نه‌و به‌چه‌ناریه وه
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ هدر وه‌ها نه‌وانه‌ش که چاک سوون ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌سار و نابیرانیان ﴿مَنْ يَدُ﴾
 و هاوسه‌رانیان و وه‌چه و به‌وه‌کانیان ﴿مَنْ يَدُ﴾ مریشه‌کانیش ﴿مَنْ يَدُ﴾ ده‌چه
 زوره وه بز لایان له‌هه‌وو و ده‌ر گایه‌که وه ﴿مَنْ يَدُ﴾ (بیان ده‌لین) سه‌لامت من یمن ﴿مَنْ يَدُ﴾
 چونکه نارامتان گرت (له‌دوبادا) ﴿مَنْ يَدُ﴾ جاچه‌مد سهر نه‌ممانیکی چاکتان بو ﴿مَنْ يَدُ﴾
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ سه‌لامت من یمن ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌پاش
 به‌سهر و گری دانی ﴿مَنْ يَدُ﴾ نه‌و به‌یوه‌سدی خرمایه‌تی که خواهرمانی
 پی داوه به‌جینی ماهیس و نه‌یچریس ﴿مَنْ يَدُ﴾ و خرابه‌کاری ده‌کدن له‌ره‌ویدا ﴿مَنْ يَدُ﴾
 له‌سه‌هه‌ر بو نه‌وانه به‌فرین و دوری له‌به‌ره‌ی خوا ﴿مَنْ يَدُ﴾ هه‌وه‌هاو نه‌وانه سهر له‌ممانی
 خراب ﴿مَنْ يَدُ﴾ خوا برق و زوری قروان ده‌کات ﴿مَنْ يَدُ﴾ بو هه‌ر که‌سیک خوی
 به‌ویت ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌که‌می ده‌کات (بو هه‌ر که‌سیک به‌ویت) ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌نه‌وانه دلخوش
 بوون به‌زمانی دوب ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌کاتکدا زمانی دویا هیچ به‌﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌چاو و زوری دویدا
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ حگه له‌به‌ساردیکی چمد سانیکی کم به‌یت ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌وانه که‌بی مر و
 بوون ده‌لین ﴿مَنْ يَدُ﴾ بوچی به‌سیراوی ﴿مَنْ يَدُ﴾ مو‌عجیره‌به‌ک له‌لایه‌ن به‌رو و ردگار به‌وه
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ (له‌ی مو‌حه‌مه‌د) بلی به‌راستی خوا ﴿مَنْ يَدُ﴾ هه‌ر که‌سی بویت گو‌م‌رای
 ده‌کات (که‌شیایو گو‌م‌راکرده) ﴿مَنْ يَدُ﴾ وه‌به‌سور و سهر که‌سیک ده‌کات که بو لای
 خوی که‌پایشه وه ﴿مَنْ يَدُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌مر و ابان هیناوه ﴿مَنْ يَدُ﴾ و له‌نارام ده‌یت
 ﴿مَنْ يَدُ﴾ به‌یوه‌سدی خوا ﴿مَنْ يَدُ﴾ تاگاداریس که‌مه‌ر به‌یادی خوا ﴿مَنْ يَدُ﴾ له‌کاب نارام
 ده‌گرن ﴿مَنْ يَدُ﴾

﴿تَنْبِيْهُنَّ﴾ نه‌وانه‌ی بر وایان هتاوه ﴿وَتَعْمُوْهُنَّ﴾ و کر جموه چاکه کاسان کر دووه ﴿سَوِيْهُنَّ﴾
 خوش به‌حسی بو له‌وانه ﴿خُسْ نَیْ﴾ له‌گه‌ل سهره‌ی جامی چاک ﴿حَکِیْمٌ رَّسُوْلٌ﴾ هدر به‌شبه‌وی
 (پیمبره‌ی راسی سر) تو میان په‌وانه کر دووه ﴿وِیْ نَیْ﴾ له‌ساو گه‌ل و تومعه‌تکدا ﴿فَذَحَّتْ مِنْ قَبْلِیْ﴾
 که له‌پیش نه‌وانه‌وه گه‌ل و تومعه‌تی تر هاتوون و چوون ﴿تَسُوْ عَیْنُ یَدِیْ﴾ بو نه‌وه‌ی بی‌خونیته‌وه
 به‌سه‌ریاندا نه‌وه‌ی ﴿اَوْحَیْتُ﴾ بیگاسان کر دووه سوت ﴿وَقَرِیْکُزُّوْا بِرَحْمَتِیْ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وه
 بر واده‌تس به‌حوی میهره‌یان ﴿فَلْخُزُّوْا﴾ بلی نه‌وه‌ی مردگاری مه ﴿لَا یَلْهٰوُ﴾ هیچ به‌رستر وینکی
 به‌هه‌ق می به‌یبحکه له‌نه‌وه ﴿عَبَدُوْکُمْ﴾ پشتم هدر مه‌وه‌ی سستوه ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ گه‌رانه‌وه‌شتم
 هدر بولای نه‌وه ﴿وَتَرَفُّوْا﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر قورنایک (به‌خونیته‌وه‌ی) ﴿سُیْرَتٌ بِهٖ لَیْسَ﴾
 چپا کانی پین برابه (بو شویینکی تر) ﴿وَقُتِبَ﴾ یان ره‌وی پی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿وَحَکِیْمٌ﴾
 آلتی یان له‌گه‌ل مرد وواندا قسه‌ی بگردایه (نه‌مجا باوهر ماهیت) ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ به‌لام هدمور
 کار و باره‌کان به‌حضت خوان ﴿اَلَمْ تَرَ﴾ ده‌ی نیایی هیوا به‌بوون (و نه‌یان ر نیوه) ﴿تَنْبِيْهُنَّ﴾
 نه‌وانه‌ی که بر وایان هتاوه ﴿اَلَمْ تَرَ﴾ که نه‌گه‌ر خوا بیویستانه ﴿بِهِدِیْ نَیْ﴾ هدمور
 خه‌لکی ده‌خسته سهر ریگه‌ی راست ﴿وَلَا یَرْجُوْا﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی باوهر بوون هه‌میشه
 ﴿تَسْمِعُهَا سَمْعُ رَیْ﴾ به‌لای مه‌حتیان تووش ده‌یت به‌هوی نه‌وه‌ی کر دوویانه ﴿اَوْعَلَّ قَرِیْبَاتِیْ﴾
 ز ره‌ز یان له‌وه (به‌لایه) له‌ریک مال له‌کایانه‌وه پرووده‌دات ﴿حَسْبُ یَدِیْ نَیْ﴾ هه‌تا به‌لای خوا
 دپته دی ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ به‌راستی خو به‌لای خوی به‌دی ده‌یت ﴿وَنَیْ نَیْ﴾
 سویده به‌خو بیگومان گالته و سو و کایته‌ی کرا ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ به‌پیمبره‌ی راسی رور له‌پیش تووه
 ﴿وَأَمِیْنٌ یَّدِیْ حَکْمُورُ﴾ میش (ماوه‌یک) موله‌تم دانه‌وانه‌ی بی باوهر بوون ﴿نَیْ نَیْ﴾ پدشان
 نه‌وانم گرت (تولم لن سه‌مدن) ﴿وَحَکِیْمٌ عَدَبُ﴾ جاجون بوو توله‌ی من (ده‌ر باره‌یان) ﴿وَنَیْ نَیْ﴾
 ﴿اَلَمْ تَرَ﴾ ده‌ی نه‌وه (خواه‌ی) چاودیره ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ به‌سهر هدمور که سه‌وه هدر چی
 کر دووه (وه‌ک بت‌یکه تاگای له‌هیج می به‌) ﴿وَحَکْمُورُ عَدَبُ﴾ نه‌وانه‌ی هاو به‌شایکیان بو خوا بریار
 دوه ﴿اَلَمْ تَرَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د یو) بلی ناوی نه‌وه (ست و هاو به‌شانه‌م) سو بلی ﴿اَلَمْ تَرَ﴾
 یان نیوه هه‌وال دهن به‌خوا ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌بالی نیوه) مایرانیست له‌ره‌ویدا
 ﴿اَلَمْ تَرَ﴾ یان قسه‌ی روت و (سی مانا) ده‌کمن ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ (نه‌خیر خوا
 هاو به‌شی می به‌) به‌لکو نه‌وانه‌ی من باوهر بوون قیل و پیلای خوا یان مو براریر یه‌وه ﴿وَنَیْ نَیْ﴾
 شپس ﴿وَهْ قَه‌ده‌هه‌ کرا له‌ریگه‌ی راست ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ هدر که میش خوا گومرای مکات
 ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ نه‌وه هیچ ری میشاندرینکی بو می به‌ ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ نه‌وانه‌ی له‌ریانی
 دوبادا سر یان بو هه‌به‌هه ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ وه به‌راستی سرای روزی دوا می سه‌خت تر و گرت تره
 ﴿وَنَیْ نَیْ﴾ وه بیگومان هیچ پاریردک می به‌بو نه‌وان له‌(سزای) خوا ﴿وَنَیْ نَیْ﴾

﴿مَنْ جَاءَهُ يَأْتِهِ تَسْوَعٌ﴾ وینه‌ی نه‌مه‌هسته‌ی کسه‌لیس در اوه سه‌بار بر کاران و له‌خواتر سدن
 ﴿يَعْرِىٰ مِنْ حَيْثُ لَا تَحْصُرُ﴾ ووباره کان دهر وون به‌زیر باخه‌کانیک ﴿أَكُنَّاهُ يَوْمَ يُنْفَخُ﴾ میوه و سینه‌ره‌کانی
 (به‌هسته) هم‌میشه‌یین ﴿يَذَلِكْ عَقْبَىٰ يَوْمَ تَأْتُو﴾ نه‌و (به‌هسته) ناکامی نه‌واندیه که خوریان پارسه
 (له‌دوبید) و له‌خواتر سدن ﴿وَعَقْبَىٰ تَحْكُمُ يَوْمَ تَأْتُو﴾ و ناکامی بی‌ماوه‌رانیس همره‌ناگه‌ه ﴿وَأَنْزِلُ
 الْعَذَابَ نَكْبَ﴾ نه‌وانه‌ش کتیسمان بی‌دابوون ﴿وَمَرْحُومٌ يَوْمَ تَأْتُو﴾ شددنه‌س به‌ده‌ی پیراوه‌ته
 حواره‌وه‌هوت ﴿وَمِنْ لَّا حَرْبَ مَعِ﴾ و همدی له‌گرو و ناقمه‌کن هدر ﴿مَكْرُفَتِهِ﴾ همدیک له‌وه
 نیکار ده‌کن ﴿فَلْيَنْتَظِرْ﴾ بلن من تمها همرمانم به‌وه پیراوه ﴿فَلْيَنْتَظِرْ﴾ که خو پیرستم
 ﴿وَلَا تُشْرِكْ بِهِ﴾ و هیچ‌هاویه‌شیک بی‌دانه‌نیم ﴿يَوْمَ تَأْتُو﴾ هدر بولای خوا (خهلکی)
 بانگ نه‌که‌م گهر به‌وه‌شم تمها بولای نه‌و (خویه) ﴿وَكَذَلِكَ نُرْشِدُ﴾ به‌و شتیوه نه‌و (قورنانه‌مان
 ماردنه‌خواره‌وه‌هوت) ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ که همرمانیک هدره‌بیه ﴿وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّخَوِّفٌ﴾ سوتند به‌خوا
 به‌پاستی نه‌گهر تو شومس نار و وه‌کانی نه‌وانه‌بگه‌وی ﴿يَوْمَ تَأْتُو﴾ نه‌ده‌ای نه‌و و ه‌چی و
 شاره‌راییه‌ی که هاتوره‌هوت ﴿وَمَنْ مِّنْكُمْ مِّنْ دَابٍّ﴾ هیچ‌بار بر درنگت نایست به‌(سرای) خوا ﴿وَمَنْ
 مِّنْكُمْ مِّنْ رَّسُولٍ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ سوتند به‌خوا پینگومان پیش تو پیغمه‌میدر انیکمان مارد و وه ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ
 وَبَيْنَ دَانِ﴾ و زنده‌دیده‌هوت ﴿وَمِنْكُمْ﴾ و ه‌چه ﴿وَمِنْكُمْ﴾ و ه‌نق هیچ‌پیغمه‌میدر یک به‌وه
 ﴿أَنْ يَأْتِيَهُمْ﴾ (پیش تو) بیشانه‌یه‌ک (موجیریه‌ک) بیس ﴿وَلَا يَأْتِيَهُمْ﴾ مه‌گهر به‌نیری خوا به‌بیت
 ﴿يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ بو ه‌موو کاریک و ه‌ختیک نایستی ه‌دیه که نو و سر اوه ﴿يَوْمَ تَأْتُو﴾ به‌مه‌ر الله‌میشا (میشا)
 نه‌ده‌ی خوا بیه‌وی ده‌بسر پته‌وه‌و (نه‌ومش بیه‌وی) ده‌بیلته‌وه ﴿وَمِنْكُمْ﴾ و ه‌کب ﴿وَمِنْكُمْ﴾ سهر چاوه‌ی
 کتیبه‌کن لای نه‌و (خوا به‌که لوح‌المحموظ) ﴿وَمِنْكُمْ﴾ حاله‌گهر بیشادت ده‌س ﴿وَمِنْكُمْ﴾
 لای ﴿وَمِنْكُمْ﴾ همدیک له‌و ﴿وَمِنْكُمْ﴾ هدر مشاته‌ی لیمان کردون ﴿وَمِنْكُمْ﴾ بیان (پیش نه‌وه) به‌نرین
 ﴿وَمِنْكُمْ﴾ پینگومان تو همره‌را که یاندیت له‌سهره ﴿وَمِنْكُمْ﴾ و لیبر سینه‌وه‌ش له‌سهر
 نیمه‌یه ﴿وَمِنْكُمْ﴾ نایا (بی‌وهران) سهر محیان سه‌داوه ﴿وَمِنْكُمْ﴾ لای لای سقش من طرفه‌ه که نیمه
 ره‌وی که‌م ده‌که‌به‌وه له‌ه‌مرو لایه‌کانی به‌وه ﴿وَمِنْكُمْ﴾ و خوا (به‌وستی خوی) بریار
 ده‌دات ﴿وَمِنْكُمْ﴾ که‌س ماتوانی بریاری نه‌و (خوا) بگوری (یا ه‌له‌وه‌شینیته‌وه) ﴿وَمِنْكُمْ﴾
 ﴿وَمِنْكُمْ﴾ و نه‌و (خوا) لیبر سینه‌وه‌ی خیرایه ﴿وَمِنْكُمْ﴾ و ه‌مگر بیز من قیده‌ه و ه‌مگر بیز من قیده‌ه
 نه‌مایش میل و بیلاتیان گیره ﴿وَمِنْكُمْ﴾ به‌لام ه‌موو بیلان و (به‌خشیه‌کی سهر که‌وتوو) بو
 خوا به‌(به‌ره‌امهر نه‌خشه و بیلاتی نه‌واتدا) ﴿وَمِنْكُمْ﴾ (خوا) ده‌ر انیت ه‌موو که‌س چی
 ده‌کات ﴿وَمِنْكُمْ﴾ و له‌مه‌و دواش بین ماوه‌ران ده‌ران ﴿وَمِنْكُمْ﴾ سهر نه‌مجامی (ه‌هر
 دوو حیجان) بو کی ده‌بیت ﴿وَمِنْكُمْ﴾

«وَبُشِّرُوا الَّذِينَ كَفَرُوا» و نه نه وانهی من مابعد بیست و هفتمین «لَنْتَمَسَّلَا» نوره وانه کراو
(و بیعه مبدی خوا) بیت «لَا تَكُنْ يَتِيمًا» توش (نهی موحمهده بیت بیان) ملی خوا به سه «نَهِيَّةً»
بی ویتاکنه «شایهت بیت نه بیوان من و نیوهذا» «وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا» هر و هانه و که سه ش
که شماره زایی کتبی (تاسماتی) لایه ۵

«**ابوهم**»

● به نوازی خجسته به خشنودی میسر باد ●

[illegible]

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يُقْرَأُ﴾ (ایریان بحیره‌وه) کاتیک موسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿ذَكَرُكُمْ لَكُمْ لَقَدْ﴾
 عَبَّحْتُمْ ﴿بِئْسَىٰ ثَمَرُ الْعَمَلِ وَبِهِرْه وچاکه‌ی خودا بکه‌م‌وه که به‌سهرتانه‌وه به ﴿لَا يَحْصِيكُمْ﴾
 (نه‌ویش نه‌وه بیو) کانت کمررگاری کردن ﴿مِنْ عَمَلِكُمْ﴾ له‌داری ده‌سته‌که‌ی بیرعه‌ون
 ﴿سَوْفَ نَكْتُمُوهُ﴾ که‌سرای خرابیان بی ده‌چه‌شتن (به‌ه‌میشه‌ی) ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾
 وکوردانی نیو‌دیان سه‌ره‌ده‌یری ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ و تافره‌تانی نیو‌دیان به‌ریسه‌دوری ده‌ه‌شته‌وه
 (بؤ خرمه‌ت کاری) ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌وه‌تانه‌داتاقی کردنه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌یو
 له‌لایه‌ن به‌رورده‌گارتانه‌وه ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ (ایریان بحیره‌وه) کاتیک که به‌رورده‌گارتان
 رای گه‌باند ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ سونیدی بیگومان ته‌گه‌ر نیو‌ه سوپاسی (چاکه‌ی) من
 بکه‌ن یوتان ریاده‌که‌م ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌لام بیگومان ته‌گه‌ر سوپاسی بکه‌ن نه‌وه
 به‌راستی سرای من روریه‌تیه ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ موسا به‌رورده‌یو ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌گه‌ر نیو‌ه
 ماسوپاسی (به‌مه‌نه‌کاسی خوا) بکه‌ن ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ و هه‌موونه‌وه که‌سانه‌ش به‌ره‌ویدن
 ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وه به‌راستی خوائی بیاری سوپاس کراوه ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ نایابونان به‌هاتوره
 ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌والی نه‌وه گه‌لاته‌ی که له‌پیش نیو‌ه‌دا یوون ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ک
 گه‌لی سووح و هه‌د و سه‌موود ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی که له‌پاش نه‌ون یوون
 وه‌انس ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ بیجکه له‌خوا هیچ که‌س نایابونانیت ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وه
 پیعه‌به‌ره‌کانیان بزهات به‌موه‌جیره‌وه‌لگه‌ی ناشکراوه ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌مه‌ا
 نه‌ون ده‌ست و به‌جیه‌ی خویان گه‌ست له‌رق و قیس دا ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ و ووتیان به‌راستی
 نیمه‌ی من ماوه‌ریس ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌وه‌پامه‌ای که به‌نیو‌ه‌دایر دراوه ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌به‌رستی
 نیمه‌ی له‌گومادریس ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌وه‌ی نیو‌ه‌مانگمان ده‌کس سولای و دوو دلیر ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾
 ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ پیعه‌به‌ره‌کانیان ووتیان (بیان) ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ نایاب له‌(بووس) خودا گومان
 هه‌یه ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ که به‌دیبه‌نه‌ری ناسمانه‌کان و ره‌ویه ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌نگتان ده‌کات
 ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ سو نه‌وه‌ی له‌گوماهه‌کانتان خوش یست ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ و دواتان به‌خت
 ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ بو کاتیک دیاری کراو ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ ووتیان نیو‌ه‌ش ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌ر ناده‌یه‌کی
 وه‌ک نیمه‌ن ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌تانه‌ویت به‌رگری نیمه‌بکه‌ن و لامان ده‌ن ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾
 له‌(به‌رستی) نه‌وه‌ی که به‌اوو مایر انسان ده‌یان به‌رست ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌ی بشانه
 و به‌لگه‌یه‌کی به‌وومان بویش (نه‌گه‌ر راست ده‌کس پیعه‌مه‌رون) ﴿وَنُفِثْهُ فِي الْأَرْضِ﴾

﴿فَابْهَرُ رُسُومَهُ﴾ پیمه‌سهره‌کانیان پیمان وون ﴿بِرَّ ثَقَلِي لَا سُرُتْ مُنْكَرُ﴾ نیمه‌هه‌ر ناده‌میه‌کیب وه‌کو
 نبوه ﴿وَلَيْكُنْ لَهُ﴾ به‌لام خوا ﴿يُسْرُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ بَنِي دَهْرٍ﴾ مه‌ت ده‌نیت به‌سهر هه‌ر گام به‌به‌نده‌کانیدا
 که‌بیه‌وشت (ده‌یکانه‌پیمه‌سهر) ﴿وَمَكَرَ﴾ وه‌قیمه‌هه‌ر گیر ناتوانیب ﴿رَبِّ بَيْكِي سُلْطٰنِي﴾ مو‌عحیره
 وه‌لگه‌به‌کسان سو‌بیس ﴿لَا يَهْدِي لَهُ﴾ مه‌گهر به‌تیری حوا‌میت ﴿وَعَلَى كُنْهٍ فَيُوحِي تَوْهِيٰتٍ﴾
 وه‌بام‌واداران پشت هه‌ر به‌حوا‌میت ﴿وَمَنْ لَا يُوْحِيْ عَلَيْهِ﴾ وه‌ناب به‌چی پشت به‌خوا
 به‌به‌ستیب ﴿وَمَنْ هَدٰى شَيْئٌ﴾ که‌بیگومان نه‌و (را‌ته) بی‌نگای راستی پیش داوین ﴿وَرَحْمٰتٍ﴾ وه‌به‌راستی
 دن به‌خوامانه‌ده‌گریب ﴿عَلٰى دِيْشُوْتٍ﴾ له‌سهر هه‌ر نارازیک که‌بمان ده‌ن ﴿وَعَلَى كُنْهٍ فَيُوحِيْ تَوْهِيٰتٍ﴾
 ﴿تُؤْمِرُكَ﴾ ده‌با‌خو‌سپتران پشت هه‌ر به‌خوا‌میت ﴿وَمَنْ يُؤْمِرُكَ﴾ بی‌بر‌وا‌کان ورپان
 ﴿بِرَّ سِبْطِهِ﴾ به‌پیمه‌سهره‌کانیان ﴿تَحَرَّكَ مِنْ رُكْبٍ﴾ به‌راستی له‌خاک و ولاته‌که‌مان ده‌رتان ده‌که‌بیب
 ﴿اَوْشَعُوْتِ فِيْ يَوْمٍ﴾ یان به‌راستی ده‌بی بگه‌ریمه‌وه‌ماو‌نایه‌که‌ی نیمه‌﴿دَوْحٍ﴾ به‌هه‌ر رَهْمَتٍ ﴿جَا
 پَه‌ر وه‌رد‌گه‌ریان بی‌گای مو‌(پیمه‌سهران) کرد ﴿تَهْمُكِرُ عَصِيْبِيْنَ﴾ که‌بیگومان سسته‌مک‌را‌ر له‌ور
 ده‌به‌پس ﴿وَتَسْتَحْكِرُ﴾ و بیگومان نبوه‌نیشته‌چی ده‌که‌پس ﴿لَا زَمَّ مِنْ يَمِيْنِهِ﴾ له‌و‌خاکه‌دا
 پیش (تپ‌چو‌وسی) نه‌وان ﴿دَهْمَتِ بِحَرْفٍ مَعْرِیْ﴾ نه‌وش بو‌که‌سانیکه‌له‌وستانی به‌ره‌ده‌م من
 ده‌ترس (به‌قیامه‌تد) ﴿وَحَدَّ وَبَدَّ﴾ وه‌(پیشتر) تر‌سایت له‌هه‌ره‌شه‌(ی من) ﴿وَتَسْتَفْهِرُ﴾ وه‌
 (پیمه‌سهران) داوای سهر‌که‌وتن و‌رال بو‌یان کرد (له‌خوا) ﴿وَحَدَّ حَتَّىٰ جَبَّ عَصِيْبٍ﴾ وه‌مو‌و‌ملهور
 یا‌خیشک بی‌هیوا‌سرون ﴿مَنْ وَرَّاهُ حَبْرٌ﴾ له‌دوای (تپ‌چو‌ونی جی‌گای) نه‌و‌دوره‌خه‌﴿وَتَسْتَفْهِرُ
 مِنْ مَوْصِدٍ﴾ وه‌کیم و‌رو‌خوا‌تاو‌ده‌دیت (ده‌کری‌ت به‌گه‌رو‌و‌یانه‌دا) ﴿تَحَرَّغْتُ﴾ که‌قوم‌قوم
 (رُز به‌قیره‌وه‌) ده‌بخوانه‌وه‌﴿وَرَيْنَكَ رُسِيْمَةً﴾ به‌لام ناتوانی قونی بدات ﴿وَبَأْيَةُ تَمُوْتٍ﴾ و‌مردی
 نو‌دیت ﴿مِنْ حَبِّ مَحْكَبٍ﴾ له‌هه‌مو‌و‌لایه‌که‌وه‌﴿وَمِنْ حَبِّ مَحْكَبٍ﴾ و‌که‌چی ماشمریت ﴿وَمِنْ وَرَّاهُ﴾
 وه‌دو‌ی نه‌وش ﴿عَدَاةً عَنِقَدَ﴾ سوای سه‌خت (ده‌دیت) ﴿مَنْ تَدْرِيْ حَكْمَ بَرِيْهَةٍ﴾ نه‌و‌به‌ی
 بی‌بر‌واسرون به‌په‌ر وه‌رد‌گاریان مو‌و‌به‌ی ﴿عَمِيْرٌ حَكْمِيْ﴾ که‌دوه‌کانیان وه‌ک‌خوله‌میشک و‌به
 ﴿اَشْدَدَّتْ بِرَّيْحٍ﴾ به‌تو‌دی بالایی هه‌ل‌ک‌ر دیت ﴿وَيُورِ عَصِيْبٍ﴾ له‌رو‌ز‌مکی ره‌شه‌بای سه‌ختد ﴿لَا
 يَقْدِرُ بِنَفْسِكَ عَنِ شَيْءٍ﴾ نه‌وان هه‌جیان ده‌ست ما‌که‌ویت له‌وه‌ی که‌له‌دوساد، که‌دوبانه‌﴿وَالْاَلْفُ
 هُوَ نَفْسٌ تَبِيْعَةٌ﴾ نا‌نه‌ویه‌گو‌م‌را‌بو‌وی دور له‌راستی ﴿

﴿لَمَّا رَأَى أَنَّهُ لَا يَأْتِيهِ رَأْيُهُ﴾ (نه‌تانیسوه) که ینگومان خوا ﴿حَقُّ الشُّعُوبِ وَالْأَرْضِ يَأْتِي﴾
 ناسعانه‌کان و ره‌وی به‌هق و راستی دروست کرده ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌گهر به‌دوتت یتوه لا
 ده‌بات و مانان هیلیت ﴿وَهُتَّ بِحَقِّ جَدِّهِ﴾ وه (له‌جی ی یتوه) دروست کراونگی تر ده‌هیتیت
 ﴿وَقَدْ دَلَّكَ عَلَىٰ أَنَّهُ بِفَرْسٍ﴾ نه‌وهش بو خوا گران و ده‌حه‌ت نی به ﴿وَبَرَزَ لَهُ خَيْفٌ﴾
 وه‌موریان (له‌گوره‌کایان دیسه‌ده‌روه) بو خوا ده‌ده‌کمون و ناشکرانه‌س ﴿ثَقُلَ الصُّعُودُ﴾
 نه‌معا (له‌روزی دوایدا) بی ده‌سه‌لانه‌کان ده‌لیس ﴿بَرَزَ سَكَنُكَ﴾ مه‌رور دارو حو نه‌رل ر نه‌کان
 ﴿وَأَسْفَلَ﴾ به‌راستی نیمه‌له‌دوبادا ﴿لَا كَرِيمٌ﴾ شوین که ونووی نیوه بوویس ﴿فَلَمَّا سَأَلَ﴾ تاخو
 نیوه ﴿مُتَّوْبَةً﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌نیمه ﴿وَمِنْ عَذَابٍ مِّنْ نَّارٍ﴾ همدینک به‌سرای خوا
 ﴿وَهُوَ﴾ (نه‌وانیش) ده‌لیس ﴿وَهُدًى مِّنْ رَبِّكَ﴾ نه‌گهر خوا نیمه‌ی ریموویس بگردیه نیمه‌ش
 یتوه‌مان ریموویس ده‌کرده ﴿سَوَاءٌ﴾ به‌کسه‌به‌بومان ﴿حَرِثَ الْأَرْضَ﴾ هاوار و ماله‌بکه‌پس
 پسان نارام بگره‌س ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ بر گار بوومعان بی به (له‌سرای خوا) ﴿وَقَالَ شَيْئٌ﴾
 جها‌شه‌پان ده‌لیت ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ کاتیک که کار نه‌واو ده‌پیت (ولیر سینه‌و‌پان کوتایی دیت)
 ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ ینگومان خوا به‌لنی پیدان ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ به‌به‌لنیک هق و راست ﴿وَوَعَدُكَ سَفَرٌ﴾
 فاحقه‌مکه ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ به‌لنیم پیدان به‌لام دروم کرد له‌که‌لنادا ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ وه‌من‌نم
 بوو به‌سهر نادا ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ هیچ رور و ده‌سه‌لانیك ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ تنه‌ا نه‌وه‌به‌پیت که باگم
 کردن (بوگو مریس) ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ تیر یتوه‌ش به‌ده‌سگه‌وه‌هات (و به‌گوتان کردم) ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾
 که‌واته‌لومه‌ی مس مه‌که‌ن ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ به‌لکو لومه‌ی غوتان بکه‌ن ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾
 به‌راستی من ماتوانم بیم به‌هاواری یتوه‌وه ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ و یتوه‌ش مانوانس بی به‌هاواری مه‌وه
 ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ به‌راستی من بروام نه‌بوو ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ به‌وه‌ی که به‌لستر (له‌دوبادا)
 متان کرد بوو به‌هوه‌ش بو خوا ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ به‌راستی مستم کاران ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ سرای
 سه‌ختیان بو هیهه ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ و نه‌وانه‌ی باومریان هیه‌وه و کرده‌وه
 چا‌که‌کامیان کردوه‌ده‌خرنه ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ حای خوری من بجه‌لانه‌ر ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ ماوه‌ه‌شدانیك که روماره‌کان دین
 و ده‌چس به‌ژیری‌سدا ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ به‌همیشه‌بیابدا ده‌میشه‌وه‌به‌تیر نی په‌روه‌رد گریان
 ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ به‌خیر هاتیان له‌و (نه‌هسته) دامووه‌ی سه‌لامه ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ نایا به‌ت ر یتوه؟
 ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ خوا چوون مووه‌ی هیه‌وه‌ته‌وه ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ که ووه‌ی چاک
 و راست (لا اله الا الله) وه‌که‌دره‌ختیکی چاک و به‌سوود وایه ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ به‌گی قییم (نه‌ره‌ویدا)
 د کوبیت ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾ و لق و بویه‌کاتیشی (مه‌رور بوویته‌وه) نه‌ناسماندا ﴿وَمِنْ مَّحْضٍ﴾

﴿قَدْ كُنَّا أَهْلَ الْمَدِينَةِ﴾ و بهر مگرست ﴿كُلَّ حَيٍّ يَرْجُو﴾ همسو و کانتست به لیرسی
 بهر و رد گاری ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ و خوانه و مووانه نه هیتنه و ﴿لَمَّا سَأَلْتَهُمْ لَمْ تَكُونُوا﴾
 یو خه لکسی یو نه و ی بیر نکسه و ﴿وَمِنْ حَسَمِهِ خِمْسٌ﴾ و مو و سه ی و و ته ی خراب و پیس
 و (بن با و د ی) ﴿حَسَمَتِهِمْ خِمْسٌ﴾ و کو دره خیمکی خراب و پیس و ابه ﴿تَحَسَّبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا﴾
 هه لکمرایت له سه و دوی (و په گ ی به بیت) ﴿مَا تَعْلَمُونَ﴾ هه حوی نه گریست ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ مِنْهُمْ﴾
 ، مؤ ﴿لَهُ وَانْهَى﴾ که بر و ایان هیتا و خوا دمه و ر و ایان ده کات ﴿وَأَنْتُمْ شَرِبْتُمْ﴾ به و و ته ی به ی و وحی
 (که شایه تو مانه) ﴿فِي تَحِيٍّ وَتَبَؤُا لَاحِرَةً﴾ له ژبانی دو بیادا و له پر قوی دو پشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ﴾
 تطبیقست ﴿وَهُوَ اسْتَمَّ كَارَانِيْشْ گومراده کات ﴿وَيَعْلَمُ مَنْ يَشَاءُ﴾ و خوا هه رچی به و نت ده بی کات ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾
 ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ ناپاسه پری نه وانه ت به کر دوه ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ أَهْلًا لَّهَا﴾ له جباتی (سویاسی) به هره
 و چاکه ی حوی ی با و د و سپله بوون ﴿وَأَحْمَدُ مُمْسِكًا﴾ و گله که بیان بهر و هه لکمر بره ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾
 ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ نه ویش دوزخه که ده چنه ساوی ﴿وَأَنْتُمْ تَقْرَرُ﴾ که جیگ به کی رو و خرابه ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾
 ﴿وَجَعَلُوهُ نَذِيرًا﴾ (بن با و د ی) چه د ها و تابیان یو خوا بر یاردا ﴿فَضَرَبَ عَلَى سَيْبِهِ﴾ یو نه و ی
 (خه لک) گومر ایکه نه بر یگی خوا ﴿قَدْ كُنْتُمْ﴾ نه ی (موجه ممد د ی) بلی به وانه و اب و پرن (له دو بیادا
 یو کوی ده چس) ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ مُمْسِكِينَ﴾ چومکه بیگومان چاره بو ستان هه ر دورخ ده بیت ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾
 ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ (له ی موجه ممد د ی) بلی به ویدانه م که بر و ایان هیا و هه ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾
 به ی ر یگی بو یزه کان بکه ی ﴿وَأَنْتُمْ تَقْرَرُ﴾ و له و ی بیعان دا ورن به خشن ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ به بهیتی
 و لاشکرا ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ له پیش نه و ی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ که دوزخست بیت ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ به کر یس
 و دروشنی نید به و به دوستایه تی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ به ی ر یگی حسی مسموب و لازم ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ خوا نه و رانه یه که تاسمه به کان
 و ره و ی دروست کمر دوه ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ و له تاسمه به و یارانی یار اندوه ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾
 کمر ب ﴿وَهُوَ مُمْسِكٌ﴾ و دانه و یله (به کی یمن رواندوه) ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ که برق و پر و یه یو قنوه
 ﴿وَأَنْتُمْ تَقْرَرُ﴾ هه ر و هه که شنی بو رام هیتا ورن (و خستویه ته خرمه تانه و هه) ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾
 یامره و ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ به سات و در یادا به هه رمانی خوا ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ و پرو واره کی بو
 رام هیتا ورن (وله خرمه تانه و هه) ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ و هه ر و هه رامی هیا و ی زمان (له خرمه تانه و هه)
 ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ روز و مانگ به هه می شمعی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ و هه و و روزیشی
 بو رام هیتا ورن ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾

﴿مَنْصَبِي﴾ به‌خیرایی دعوون (به‌دم بانگ که‌ریانه‌وه) ﴿تَقْبَلُ زَيْتُ سَهْن﴾ سهریان به‌ر کر دونه‌وه (بو
 ناسمان) ﴿لَا يَزِيدُ نَهْدَ حَرِّ هَهْ﴾ پیلوی چاوسان مانو کین ﴿وَأَقْبَلْتُ هَهْ هَهْ﴾ و دلیر خالی
 به (له‌تینگه‌شس) ﴿وَأَسْرَأْتُ س﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د پچ) حه‌لکی ناگادار بکه و بتر سینه
 ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِ أَهْب﴾ له‌و پروژهی که‌سرابان بو دیت ﴿يَقُولُ نَدِينُ ظَهْرُ﴾ نه‌مجان‌ه‌وانه‌ی که‌سته‌میان
 کر دوه‌ده‌لپس ﴿رَأَيْتُ لِيْرِي حَقِ قَرِيب﴾ نه‌ی به‌روه‌دگارمان سو ماوه‌یه‌کی که‌م درامان بخه
 ﴿عَبْدُ دَعْوَت﴾ ت وه‌لامی بانگه‌واره‌که‌ت به‌دینه‌وه ﴿وَسَجَّ رَأْسُ﴾ و شوینی پیعه‌مبه‌ر بکه‌وین
 ﴿أَوْرَعُ كُؤُوتُ مُسْتَمِرَّ قَتْل﴾ نه‌ی قنوه به‌سوون پیشتر سو پلطان حوارد ﴿وَالْحَصَّ مِنْ رُؤِ﴾
 که‌هه‌ر گیر له‌ماوچس ﴿وَسَخَّتْ فِي مَكْرِ بَيْنِ﴾ هه‌ر له‌جی و شوینی نه‌و به‌بشته‌جی بوون
 ﴿ظَهْرُ الْقَهْطِ﴾ که‌سته‌میان له‌خوینان کرد ﴿وَسَجَّ رَأْسُ﴾ و به‌روونی بوتان دهر که‌وت ﴿صَغِيفَ قَتْل﴾
 به‌م ﴿که‌چیمان به‌سهر هینان ﴿وَصَرَبَ صَخْرَةَ لَأْس﴾ سوو به‌ی رور پشمان بو تان هینده‌وه ﴿وَفَدَّ
 مَكْرًا مَكْرَهْ﴾ بیگومان نه‌و (بی‌ماوه‌رانه) پیلانی که‌وره‌ی خوینانان گنرا (دژی پیعه‌مبه‌ره‌کانین)
 ﴿وَقَبَّلَ اللَّهُ مَسْأَلَهُ﴾ خوای که‌وره‌ناگاداره‌به‌پیلانه‌کانین ﴿وَسَجَّ رَأْسُ﴾ وه‌هه‌ر چه‌ده
 پیلانه‌که‌پان ﴿يَتَزَوَّدُ مِنْهُ تُجَالُ﴾ شاحه‌کانی بن بتراریت (وله‌پس بیت) ﴿فَلَا تُحْسِنُ اللَّهُ﴾
 جا و اگومان به‌به‌مخوای ﴿تُخَفِّفُ وَتُغَيِّرُ رُؤْسَهُ﴾ نه‌و به‌لیسه‌ی دهره‌تی به‌پیعه‌مبه‌رانی به‌دی
 ماهیتیت و ماهیتیت جی ﴿رَأَيْتُ اللَّهُ غَيْرَ رُؤْسِهِ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن توله‌یه ﴿
 يَوْمَ تُدْرَأُ الْأَرْضُ﴾ له‌روژیکدا که‌نم ره‌وی به‌ده‌گوریت ﴿بِرَ الْأَرْضِ رَأْسُ﴾ به‌ره‌وی به‌کی تر
 و لاسمانه‌کانیش (ده‌گورین به‌ناسمانی تر) ﴿وَسَرُّ رَأْسُ وَجَدَ لَهْزِ﴾ نه‌وسا هه‌موو (له‌گوره‌کانین
 دینه‌دوره) دهرده‌که‌ون سو خودای نه‌های ران و به‌ده‌سه‌لات به‌سهر هه‌موو شتیکدا ﴿
 وَتَرَى الْمُخْرِمِينَ يَوْمَ﴾ و له‌و پروژهدا تاوان ناران دمیسی ﴿مُعْرِضِينَ فِي الْأَسْوَءِ﴾ له‌کوت و رنجیردا
 بینکه‌وه به‌ستراون ﴿سَرِبَتْهُمُ فِي قُضْرٍ﴾ بو شاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَقْبَلُ وَجْهَهُ الْأَرْضُ﴾ و دم و
 چاوشیان ناگر دایبوشیوه ﴿يَجْرِي مَعَهُ مَكْرُ نَفْسٍ مَكْسَبِ﴾ بو نه‌وه‌ی خوا تو له‌و پاداشتی هه‌موو
 که‌سبک بدات به‌گویره‌ی نه‌وه‌ی که‌کر دویمتی ﴿يَتَزَوَّدُ مِنْهُ تُجَالُ﴾ به‌راستی خوا (موحه‌مه‌کردن)
 و به‌ر سینه‌وه‌ی خیرایه ﴿هَدَّ سَبْعَ سَبْعٍ﴾ نه‌م (قورنانه) راگه‌یاندن و حاریتکه‌سو هه‌موو خدالت
 ﴿وَيَسْرُدُ يَوْمَ﴾ وه‌هه‌تا پیسی بیدار بکرینه‌وه ﴿وَيَقْبَلُ وَجْهَهُ وَجْهَ﴾ وه‌بو له‌وه‌ی بران بیگومان
 نه‌و (حرا) به‌رستراونکی ناک و نه‌هایه ﴿وَيَسْرُدُ يَوْمَ الْأَيِّبِ﴾ و ناخاوه‌ن ژس به‌کان بیریکه‌مهره و
 به‌ند و به‌ر بگرن ﴿

﴿قَالَ يَبِيسُ لَكَ﴾ (خو) هه‌موی نه‌ی نیلس یو چی تو ﴿لَا تَكُنْ مَعَ كَذِبِينَ﴾ له‌گه‌ت سوزده
 به‌نده‌امه‌بویت ۱۹ ﴿وَلَا تُكْرِهْ أَهْلَهُ بِشِرِّ﴾ (نیلیس) ووتی من هیچ کاتن سوزده‌نایم یو
 به‌شه‌ریك ﴿حَقَّتْهُ مِنْ ضَعْفٍ مِنْ خَيْرِ تَوْبٍ﴾ كه‌دروستت كه‌دووه له‌تورنکی ره‌شی ترشای
 ره‌ق ﴿وَلَا تَجْزِئُهَا﴾ (خوایی) هه‌موو ده‌له‌وی (به‌هشت) برزده‌وه ﴿لَكَ جَهَنَّمُ﴾ چونكه
 به‌راستی نو‌نه‌ره‌ی من هه‌ر گراوی ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌به‌راستی به‌فریشت له‌سه‌ره
 تاروژی دویس ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ وَتَكُنْ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ووتی نه‌ی به‌رو مردگارم ده‌ی مؤله‌تم بده
 تاروژی (مردووان) ریسدوو ده‌کریسه‌وه ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ (خو) هه‌رموی له‌وه به‌راستی
 تو له‌موله‌ت دروانی ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ تاروژی كه‌کاتی دپری گراوه ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾
 آتوین ﴿ووتی نه‌ی به‌رو مردگارم له‌به‌ر نه‌وه‌ی گومرات کردم﴾ (لایس یه‌تق لایس) بیگومان
 خوشی (دوب) بیان له‌ره‌یدا یو ده‌پارمه‌وه ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌به‌راستی هه‌مو بیان گومرا
 ده‌که‌م ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ به‌نده‌دلسوره‌کانت به‌یت ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾
 (خو) هه‌رموی نه‌مه‌رینگای هلق وراسته به‌ره‌و من ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی به‌نده‌کاس من ﴿يَسِّرْ
 لَكَ عَلَيْهِمْ مَأْخِذًا﴾ تو هیچ ده‌سه‌لاکت به‌به‌سرمایندا ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ جگه‌له‌و گومر یاده‌ی
 كه‌شویت كه‌وئوون ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌بیگومان دور‌ه‌ج جیگای هه‌مو بده ۱۰
 ﴿لَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ (دوره‌ج) جه‌وت ده‌رگای هه‌یه ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ هه‌ر ده‌رگایه‌کیشپ
 له‌وانه‌داه‌ش گراوه یو جه‌مد به‌ضیفت ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی خو‌پار سرو له
 خو‌اترسان له‌ماو یاخات و کانی‌ودان ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ (پیشان ده‌روتریت) به‌چنه‌بار یانه‌وه
 به‌هیمس و ناسووده‌ی ۱۱ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ هه‌ر رق و کیسه‌ك له‌دلیاندا بووینت
 ده‌رمان هه‌ناه ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ یزای به‌کترن به‌راسته به‌کترن له‌سه‌ر کورسی دانشتوون
 ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ به‌ویدا مانه‌وو بوو بیان نووش مایه‌ت ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌ر گیر
 له‌و (به‌هشته) ده‌رماکریس ۱۲ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ هه‌وال بده‌نه‌نده‌کاسم ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ كه‌ه
 به‌راستی هه‌ر من لیپورده‌ی میهر مبانم ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ و بیگومان هه‌ر سرای منه
 سرای سه‌خت ۱۳ ﴿وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌هه‌والیان یی بده‌ده‌ماره‌ی میونه‌کاسی نیر هیم ۱۴

﴿وَإِذْ جَاءُوا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ زُورًا وَهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ کائنات چوومه زوروه مولاى ووتان سلامت لى يست ﴿فَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نيراهيم) ووتى به راسى نيمه ليسان دترسيب ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ووتيان (پنر) مدهترسه ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به راسى نيمه مژدهت ددهپس به (له دالك بووى) كورنكى رانا ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ووتى نايامر گيتيم پس ددهن ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له كاتيكدا كه پير بووم ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نير چس مژده به كم ددهسى ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ووتيان نهو مژدهى داومه به يست راسنه (و ديكه دى) ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ جاله مائو ميدان مده ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ربه به ووتى جا كى له مېهر ماس پهر و دگارى مائو مېد دميست ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ گومر ايان به يست ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نيراهيم) دهر مووى نهى به وانه كراوان (ى خوا) چ كارنكى گرنگان مده به ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ووتيان به راسى نيمه مژده رويى بو سره گالپكى ناورسار (له دويان به راس) ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ جگه له ماس و مئدالى لوط كه بېنگومان هدموويان پرگار ده كه پس ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ژبه كه ي نه يست كه بېنگومان پرېر مئداده لهو له ريسرى تياچواندا يست ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چا كاتيك مژده روه كان هاتس بولاى خاو خيزانى لوط ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ووتى به راسى نيمه مژده به كى به ماسراون ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ووتيان به لكو نيمه مژده مائو هيتاوى ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ مژده روت نهو (سراى) كه نه وان تپيدا دودل بوون ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وه نيمه راسنه مژده مژده هيتاوه ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بېنگومان نيمه راسنه گوس ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چا كه وانه مده شينكى شه ودا شه وروى به (شويكه و تروان و) خاو خيزانت بكه (له شار دهر چو) ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ و خوت دوايان بكمه وه ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ هيج كامشان لانه كه مده وه ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ و پرون بو نهو شومنهى كه دهر مائو پندراوه ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ و مصلح يو دك لآثر ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نهو كار ممان به بېنگا به لوط به رگه ياد ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ كه بېنگومان له مده مياندا نه وانه دوا سراو دهن (هدموويان له دهر دده چس) ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چا خه لکسى (ميريارى) شاره كه هاتس (به روه و مالى لوط) و مژدهيان به يه كترى ددها ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ووتى دلپاس نه مانه ميوانى مس ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ دهمى لايروم مدهن ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ و له خوا بترسن و شمردزار و پيسوام مده كهن ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ووتيان نيمه پيمان نهو ونيست نايى به رگري له كه س بكه يست (ماين كه س توخت بكه و مت) ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا نَارٌ﴾ (لوط) هر سووی ناته‌وانه کچانی مس (ماره‌بان کس) ﴿يَا كُفْرًا﴾ نه‌گه
 ئیوه (نه‌وکاره) له‌محام ده‌من ﴿عَذَابُهُمْ﴾ سویند به‌ت‌مه‌ن و زیانی تو (نه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿
 به‌راسنی نه‌وانه﴾ (سگ‌نه‌ده) له‌سهر خوشی خویاندا سهر گردان ﴿وَأَحَدُهُمْ أَصْبَحَ
 نَشْرِبُ﴾ جاله‌کانی خور هله‌هاتدا شریحه‌به‌کی به‌هیر گرسی ﴿وَجَعَلْنَا عَيْنَهُمَا نَافِثَةً
 نه‌و (شاره) مان سهر و زیر کرد ﴿وَنُفِثَ فِيهِمَا فَجَعَلَهُمَا سَفِيحِينَ﴾ و گلی به‌ر دیسان به‌سهر ده‌بار اندن
 ﴿يَا فِي ذَلِكَ لَآيِبٌ لِّمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راسنی له‌مه‌دا به‌لگه‌ی روز هه‌به‌بو نه‌وانه‌ی بیرده‌که‌سه‌وه ﴿
 وَبِهِمْ نَفْسٌ يُقَاتِلُ﴾ وه‌یگومان نه‌و (شاره ویران کراوه) له‌سهر به‌یگای سهره‌کی (کاروانه‌کی)
 دایه ﴿يَا فِي ذَلِكَ لَآيِبٌ لِّمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راسنی له‌مه‌دا به‌لگه‌ی گرسگ هه‌به‌بو به‌ر ادا‌اران ﴿
 وَبِهِمْ نَفْسٌ يُقَاتِلُ﴾ به‌راسنی له‌مه‌دا به‌لگه‌ی گرسگ هه‌به‌بو به‌ر ادا‌اران ﴿
 کدان سوو ﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ جاله‌مان لی مه‌دن ﴿وَبِهِمْ نَفْسٌ يُقَاتِلُ﴾ جاله‌مان لی مه‌دن
 دووانه له‌سهر به‌یگایه‌کی ناشکر ادا ﴿وَمَدَّ كَذِبًا فَتَخْتَرُ نَفْسُكَ﴾ سویند به‌خوا به‌یگومان
 خه‌لکی جیهریش (گه‌له‌که‌ی صالح) به‌روایان به‌په‌مه‌به‌ره‌کایان به‌کرد ﴿وَهُوَ يَشْهَدُ أَلَيْسَ
 به‌لگه‌و بیشه‌به‌کانی خورمان پیدان ﴿وَأَكْثَرُ مِنْهُمْ قُرْبَى﴾ به‌لام نه‌وان به‌رویان لی وه‌ر گتیر ﴿
 وَكَانُوا يَنْجُرُونَ﴾ نه‌وانه له‌شاخه‌کاندا ده‌پاشانی ﴿يَوْمَ مَرَّتْ﴾ خاسووی روری (قایمی)
 بی نرس و بیم ﴿وَأَحَدُهُمْ أَصْبَحَ مَضْبُوحًا﴾ نه‌مه‌دا ده‌سگ و پیده‌له‌شاخه‌ی‌کی به‌هیر گرتی
 له‌به‌ره‌به‌پیدا ﴿وَأَنفِثْنَا نَدْمًا فَوَقَّتْ﴾ جاله‌مان چیان کرد وور (خانو و له‌جیا‌کند) هیچ سوودی
 پس به‌گه‌پاندن ﴿وَمَصَّتْ كَاسُوبًا﴾ وه‌لیمه‌نا سمانه‌کان و ره‌ویدن دروست به‌کرده
 ﴿وَمِنْهُمْ نَفْسٌ لَّابِئٌ﴾ نه‌وش له‌پو‌انیاندا به‌به‌هق و راستی به‌پیت ﴿يَا كُفْرًا﴾ وه‌یگومان
 روری دویسی دیت ﴿وَمَصَّتْ كَاسُوبًا﴾ سوش به‌خوانی چاو‌پوشی بکه‌لیان ﴿يَا رَسْمًا
 نَفْسًا﴾ به‌راسنی هه‌ر به‌رو و دگارت به‌دی هه‌نری رانابه ﴿وَعَذَابُ الْعَذَابِ﴾ به‌راسنی
 سویند به‌خوا به‌راسنی جه‌وت نایه‌نی دو‌واره کراوه‌مان بی به‌خشیت (مه‌به‌ست له‌سوره‌نی
 الفاتحه‌به‌که‌چه‌مد جاریک له‌بو‌یژدا دو‌واره ده‌په‌مه‌وه) ﴿وَنُفِثَ فِيهِمَا فَجَعَلَهُمَا سَفِيحِينَ﴾ هه‌روه‌ها قورنانی
 گه‌وره‌ش ﴿وَأَسْمَاءُ مِنْهُمْ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌ده ﴿جَاوَتْ مَعْرَةَ ثَمُودَ﴾ جات م‌سره‌تمو مار و بیعه‌نی
 (دومیا) که‌دا‌مانه‌به‌﴿وَرَجَعْنَاهُ﴾ کو‌مه‌لیت له‌وی با‌وه‌رانه ﴿وَأَخْرَجْنَاهُ﴾ و خه‌میان بو‌مه‌خو
 ﴿وَجَعَلْنَا خَلْقًا مِّنْ خَلْقٍ﴾ وه‌بالی به‌زه‌یسی راخه‌بو به‌ر ادا‌اران ﴿وَقَالَ يَا أَسْدِیرَ تَشْرِيبُ﴾ وه‌بلی
 به‌راسنی من نرسه‌ریکی روو و ناشکر ام (ده‌مان بر سیم له‌سرایه‌ک) ﴿فَكَمَا تَرَأَىٰ الْأَعْمَىٰ﴾
 و به‌ی نه‌و (سرایه‌ی) بار ده‌مان بو‌دایه‌ش که‌ران (مه‌به‌ست بی جوله‌که‌و گا‌وره‌کانه‌که‌با‌وه‌ریان ده‌کرد
 به‌مه‌به‌تکی قورنای وین با‌وه‌ریش بو‌و به‌مه‌به‌تکی قوری) ﴿

﴿وَجَعَلْنَا نَقَارَ السَّيْرِ﴾ ره (همدی لهو مالاتانه) باره کاسان هله‌ده گرس (ودیه‌س) بۆ شار
 و جینگیه ﴿تَرْكُوهُ لَكُمْ﴾ که قتیوه پی مده‌گه‌یشش مه‌گه‌ر رور به‌دیه‌هت به‌یت
 ﴿يَرْكَبُكُمْ رُوحَ رَبِّهِ﴾ به‌راستی به‌روردگار تان رور به‌سور و به‌برمی به (بۆ نادعی) ﴿وَلَقَدْ
 رُفِعَ الْخَبِيرَ﴾ وه له‌سپ و مایس و ئسترو گوی دریم (ی بۆ دروست کردون) ﴿لَرْكَبُوهَ رِجَّةً﴾
 له‌بهر نه‌وه‌ی سواریان بس و هوی رازانه‌وش بس بو ئتیوه ﴿لَرْكَبُوهَ﴾ (لَقَسُوا) وه (حو) شنی و
 دروست ده‌کات که (ئیتا) ئیوه مایرانی ﴿وَعَلَىٰ نَحْمُ السَّيْرِ﴾ ریگی راست بیشتدن
 (به‌سده‌ک) نه‌به‌ی بو حرایه ﴿وَمِنْ حَيْرَ﴾ وه همدیک له‌ریگ کاس لار و باریکه ﴿وَرُوحُ السَّيْرِ﴾
 (جمیون) وه له‌گه‌ر (خوا) بیوسنابه هه‌موونانی ریمورس ده‌کرد ﴿فَوَدَّ لَوْ أَنَّ مِنَ النَّارِ مَاءً﴾
 لهو (خوا) راتیکه که له‌ناسمانه وه بارانی بۆ مارتدون ﴿فَنُفِثَ بِهِ سَرَبٌ﴾ ناو خوارده‌وتن لهو
 (بارانه‌ی) ﴿وَمِنْ سَحَابٍ مِّمَّنْ﴾ و هوی سه‌ور بووی روه کیشه که مه‌ر و مالانی لی ده‌به‌وه‌ریس
 ﴿فَبُثِّثَ بِهِ نَزْلٌ﴾ بهو (ناوه خوا) بۆ تان دهر و نیجت کشتو کال ﴿وَرُوحُوتَ وَحَجِيرَ
 وَالْأَنْبَ﴾ و ره‌شور و دار خورما سو و به‌ر ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ وه سه‌ور به‌رو میوه‌یه‌ک
 ﴿فَبُثِّثَ بِهِ نَزْلٌ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌به‌کس روون هه‌به‌بو
 نه‌و که سانه‌ی بیر ده‌که‌سه‌وه ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ وه راسی هیناوه بوتان شه‌ور و روز
 (به‌خرمه‌نی ئیوه‌دیه) ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ و خورو مانگ ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ هه‌روه‌ها
 نه‌سیره‌کانیش رام هینراوون به‌هرمانی خوا ﴿فَبُثِّثَ بِهِ نَزْلٌ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا
 (باس کرا) به‌لگه‌ی رور هه‌به‌بو نه‌وانه که زیر و ئینه‌گن ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ وه (رامی
 هیناوه) بوتن نه‌وه‌ی دروستی کردوه له‌ره‌ویدا و بلاوی کردوه نه‌وه ﴿فَبُثِّثَ بِهِ نَزْلٌ﴾ که ره‌ریگ
 و جوریان جیاواره ﴿فَبُثِّثَ بِهِ نَزْلٌ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا باسکرا ﴿لَا يَهْ يَفْزُ بِهِ حَكْرُوتَ﴾ بیسانه‌یه‌کی
 روون هه‌به‌بو نه‌وانه‌ی که ناموز گاری و ره‌ده‌گرس ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ هه‌به‌بو نه‌وانه‌ی که ره‌ریگ
 وه نه‌و (حویه) راتیکه که دهریای رام هیناوه بو نه‌وه‌ی گوشنی تاره‌ی لی به‌حون (مه‌به‌ست ماسی
 و هاوشیوه‌کابه‌تی) ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ وه به‌وه‌ی خشیشی لی دهر به‌نیس که ده‌ی
 پوش (بۆ خۆ رازانه‌سه‌وه وه‌ک دور و سه‌ده‌ف و مرواری) ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ و که شنیه‌ک
 ده‌سی نوری دهریا که له‌ت ده‌که‌ن ﴿وَمِنْ مَكْنٍ شَرِبَ﴾ وه به‌وه‌ی هه‌بدن
 له‌هه‌زله و پوری خوا به‌دمن بیش و بۆ نه‌وه‌ی سوپاسی خولش بکمن ﴿

﴿وَأَنزِلُ فِي ذَٰلِكَ رُءُوسًا﴾ ره (خوا) نه‌رویدا چهد شاخیکی دامه‌ر راوی داناوه ﴿أَن نَّمِيدَ بِهَکْهَ﴾ مو
 نه‌وی ئیوه به‌له‌رینیت ویتوان له‌سهری بزیس ﴿وَنَهَّرَ﴾ وه‌چدم و پروویاری (تباداناوه) ﴿وَنَسَبًا
 لَمَّا کَرِهْتُمُوهُ﴾ هه‌روه‌ها رنگای رور (ی به‌دی هیناوه) بۆ نه‌وی ئیوه‌ری ی پی ده‌ر که‌ن ﴿وَنَسَبًا
 وَبِأَسْخِوْفَةٍ يَّتَقَرَّبُونَ﴾ هه‌روه‌ها شانه‌ی روری داناوه و نه‌ستیرش خه‌لکی پی ده‌ر که‌ن
 (نه‌شه‌ود) ﴿أَنسَ حَتَّىٰ کَانَ لَیْلًا﴾ چا ناها راتیت (نه‌مانه) دروست ده‌کات و مک که‌سیت و به
 که‌هیچ دروست ده‌کات ﴿أَن لَّمْ یَسْکُتُوا﴾ نه‌وه بۆ بیر ما که‌مه‌وه ﴿وَأَن یَّخْشَوْا یَوْمَ لَآ یُخْشَوْنَ﴾
 وه‌نه‌گه‌ر (نه‌مانه‌یت) به‌مه‌کاتی خوا بزمیرن ماتوان بیان زمیرن ﴿بِأَن لَّمْ یَعْلَوْ رَحِیمَهُ﴾ به‌راستی
 خوا لیسورده‌ی میهرمانه ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ وه‌خوا ده‌رائی چی ده‌شارده‌وه ﴿وَأَن یُّقْبِلُوا
 وَچس ناشکر ده‌که‌ن ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ نه‌وانه‌ش هاو‌ریان لی ده‌که‌ن به‌هکه‌له‌خوا
 ﴿لَآ یُخْشَوْنَ شَيْئًا وَهُمْ یَحْمِلُونَ﴾ هیچ شیت دروست ما که‌ن به‌لکو حویان دروست کره‌ون ﴿أَتَمُوتُ عَزْرًا
 نَحِیمًا﴾ مردوی بی گینس ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ (نه‌و‌بنانه) هه‌ست ما که‌ن که‌ی (حویان
 و خه‌لکی) ریس‌دور ده‌کر نه‌وه ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ خوای ئیوه‌خوایه‌کی ناک و نه‌پایه
 ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ چا نه‌وانه‌ی که‌بیروا نه‌هیتس به‌روزی دواپی ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾
 شکرورن ﴿دله‌کاپس بی باوه‌وه‌هه‌میشه‌خویان به‌رل ده‌رائس ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾
 بنگومان خوا ده‌رائیت ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ به‌نه‌وی ده‌ی شاربه‌وه‌وه‌ی ناشکری ده‌که‌ن
 ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ به‌راستی خوا خو به‌رل ده‌رائس خوش ناویت ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾
 نه‌وانه‌ر ریکند ﴿وَه کاتیک نه‌وانه‌یوتریت ناها په‌رومردگارتدن چی نارده‌وته‌خواره‌وه
 ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ ده‌لیس حیکایه‌ت و نه‌فسانه‌ی پرو پوچی پشوووه‌کان ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾
 زورنه‌حکمه‌ی بر نه‌وی باری گونا‌هی خویان به‌مه‌وه‌وی هه‌لیگرن ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ نه‌روزی درایدا
 ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ له‌گه‌ل هه‌ندیک له‌باری گونا‌هی نه‌وانه‌ی که‌نه‌مان گومرایان ده‌کردن
 ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ به‌بی رانیاری ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ بیدارم رور به‌ده‌نه‌وه‌ی که‌هه‌لیده‌گرن (ر ده‌لیگرنه
 نه‌ستو) ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ش که‌له‌پیش نه‌مانه‌وه‌بوون بیلا‌لیان گیرا
 ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ چا خوا کوشک و خانووه‌کنا‌یاسی له‌پس و به‌ده‌وه‌ده‌ره‌پسا
 ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ نه‌وسا سه‌رمانه‌کانان له‌سه‌رمانه‌وه‌روخا به‌سه‌رمانه‌ی ده‌سهر
 ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾ له‌لانه‌که‌وه‌سرایان بۆ هات که‌هه‌ستان پی به‌ده‌کرد ﴿وَأَن یَّهْبِطَ مِنْ سَمَوَاتٍ﴾

«لَمَّا رَأَى الْعَصَا تُحْيِي الْعِظَامَ» پاشان له‌روزی دوایدا ریسوا و سهر شوریا ده‌کات «رَأَى أَنَّهُ شَرٌّ كَلَامُهُ»
 «و (خو بیان) ده‌رومونت له‌کوتس نه‌ها و نه‌شانه‌ی «كُنْتُ تُسْقِطُ رِيحَهُ» که‌تیوه له‌به‌ر
 نه‌وان مملاتیسی (بیعه‌سهره‌کان و بر واداران) تان ده‌کرد ده‌بار میاں «قَالَ تَذَرُنِي وَأَهْلِي حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ بِالسَّحَابِ» نه‌و نه‌ی
 رانیریاں پی دراسو و ده‌لین «بَارَ حَزْرَتِ آتَمَ وَشَوَّ» نه‌ی استی ریسوی و نه‌ده‌ختی نه‌مرو «عَلَّ
 تَكْمِيلُ» سو سن ناوهراته «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه‌وانه‌ی که‌فرشته‌کان گیبیاں ده‌کیش
 «مَا جِي نَفْسُهُ» له‌کاتیکدا ستم کار سوو له‌خویان «دَعَا» جالو کانه‌دامل که‌ج ده‌س
 «مَا حَكَّ عَمَلُ يَوْمٍ» (و نه‌لین) نیمه هیچ خراپه‌به‌کمان نه‌کردووه «سَيِّئًا لَّنَا فَمَنْ يَكْفُرْ بِمَا كُنَّا نَعْمُونَ»
 نه‌لی (خر په‌تان کردووه) بیگومان خوا ناگاداره به‌و کردنه‌وانه‌ی که‌تیوه ده‌تانکرد «وَلَا تَحْزَنُوا
 لَوْنِ جَنَّتِ» که‌واته‌به‌ده‌رگی کانی دۆره‌خموه بر و نه‌دووه «حَدِيثُ» تیندا بیسته‌وه به‌ده‌میشه‌ی
 «و (هه‌ناهه‌تایی) «فَبَشِّرْهُنَّ بِمَا كُنَّ يَفْعَلْنَ» نای جیگه‌ی خویه‌گه‌وره‌رانان چمده‌باخوش و خر په‌
 «رَفِيقِ يَوْمٍ» وه‌و ترابه‌وانه‌ی که‌خویان پاراست (له‌ی بر وایی) «مَا أَشْرَ رَنُكَ وَرَحْمَتُ»
 نه‌وه په‌روهر دگارتان چس نادونه‌خواره‌وه ده‌لین خیر و چاکه «لَدَيْهِ خَيْرٌ مِّنْ شَرِّ» و بیگومان
 «حَسْبُ» سو نه‌وانه‌ی که‌له‌م درپا به‌دا چاکه‌یان کردووه چاکه‌هه‌به «وَمِنْ لَّا جَزَاءُ حِزْبٍ» و بیگومان
 جیگای روزی دواپی چاکره «وَمِنْ لَّا جَزَاءُ حِزْبٍ» و چ خوشه‌مال و شویس باربر کار و له‌خواترمان
 «حَسْبُ» به‌ده‌شتانیک جیگای مانده‌وه‌ی هه‌میشه‌یین که‌نه‌وان ده‌چنه‌سوی
 «تَحْرِيرُ» (و باره‌کانی ده‌م‌ژن به‌ژیر (قه‌سرو دره‌خنه‌کان) یانه‌ «بِمَدِينَةٍ مِّنْكُمْ»
 له‌و به‌ده‌شت به‌دایه نه‌وه‌ی بیامه‌وی بوین ناماده‌یه «كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ» نابه‌و جور و خو پاداشی
 «خَوَّ بَارِئِ رَأَىٰ وَخَوَّالِدِ سَنَ» ده‌داته‌وه «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه‌وانه‌ی که‌فرشته‌کانی
 (گیان کیشان) گیایان ده‌کیشن به‌پاکي «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» (فرشته‌کان) ده‌لین سه‌لامتان لی
 «يَتَّ» «وَلَا تَحْزَنُوا لَمَّا كُنْتُمْ تُخَافُونَ» به‌ده‌شته‌وه به‌هوی نه‌وه‌ی که‌ده‌تانکرد (له‌دوب‌دا) «وَلَا
 «مِنْ مَّصْرُوبٍ» لَآن نَافَهُ سَمِیْکَه» تابا (نه‌و سن ناوهراته) چاوهری‌ی چس نه‌که‌ن جگه له‌وه‌ی
 فرشته‌کان بو‌تان یس و (گیایان نکیش) «وَلَدِي مُرِيدٌ» یان هه‌ماسی په‌روهر دگارت یس
 (سو سرادبیان) «كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ» نه‌وانه‌ی پش نه‌مانیش هه‌ر وه‌کو نه‌میاں کرد
 «وَمِنْ مَّصْرُوبٍ» و خواستمی لی نه‌کردن «وَلَكِنْ كَلِمَاتُكَ تَصْغُرُ بِمَا يَكُونُ» به‌لکو خویان سته‌میاں
 له‌خویان ده‌کرد «وَلَا تَحْزَنُوا لَمَّا كُنْتُمْ تُخَافُونَ» له‌تا کامدا توله‌ی نه‌و خر پانه‌یان نووش سوو
 که‌کردیوویان «وَلَا تَحْزَنُوا لَمَّا كُنْتُمْ تُخَافُونَ» وه‌نه‌و (سرا‌ی) که‌نه‌وان گالتیان پی ده‌کرد ده‌وری دس
 و هاته‌میریاں

﴿وَلَهُ أَرْسٌ مِنْ أَسْمَاءٍ﴾ وِه خواله ناسمانه‌وه نارانی ماراندووه ﴿فَأَحْبَبَ أَرْضَ تَدْمُوتَ﴾ جاده‌و (بارانه)
 ره‌وی ریندوو کرده‌وه دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌مردبوو ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ به‌راستی له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ بشته
 و به‌لگه‌یه‌کی روو هه‌یه بو که‌سانیک که‌(راستی) همیت ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ و به‌راستی
 له‌نازه‌و و مالایشدا سو نیوه به‌ند و ناموزگاری هه‌یه ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 دبه‌ نه‌نیوه‌ی دموشیر ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 شیرینکی پاکسی بی خه‌وشان بی دموشت ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 دار خورده و دمه‌گیش ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 ﴿وَلَهُ أَرْسٌ مِنْ أَسْمَاءٍ﴾ وِه قوری و بزنی بک و چاکشی (لی دروست ده‌کهن وک میوز و دوشاو) ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾
 لانه‌وه‌ی به‌راستی له‌معد بشته هه‌یه بو که‌سانیک که‌تپله‌گس ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 و به‌رو و دگارت سر ووش (نیله‌می) کرد بو هه‌گ ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 (بزوخت) سار بده ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 که‌خه‌لکی دروستی ده‌کهن (بوی) ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 له‌سکی نه‌و (هه‌گانه‌وه) دینه‌دهر ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 جیاواره ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 له‌معد بشته‌ی گه‌وره هه‌یه بو که‌سانیک که‌میر ده‌که‌مده ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 خوا نیوه‌ی دروست کردووه باشان ده‌نان مریت ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 له‌پوه (روور پیر ده‌بی نا) ده‌گه‌ر بته‌وه مو لاوار ترسی ته‌من ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 له‌پاش رانیس هیچ شتیک به‌راست (هه‌موو شتیک له‌پیر بچته‌وه) ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 خوا زانی به‌توانایه ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 به‌سه‌ر هه‌دیکانه‌و له‌(پیدانی) برق و ووری دا ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 جانه‌واله‌ی که‌هه‌رلی خودایان به‌سه‌ره‌وه‌یه و برق و وریان و و به‌شی به‌ده‌کاسی سی سادان
 ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 ده‌ی ئیا نه‌وانه‌ نیسکاری چاکه‌و بی‌مه‌ته‌کاسی خوا ده‌کهن ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 وِه خوا به‌گه‌ری خوتان هاوسه‌ری بو به‌دی هیتاون ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 وِه له‌ژن و هاوسه‌ره‌ک‌تان کوو و نه‌وه‌ی بو هه‌راهم هیتاون ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 بک و خوشی پیداوون ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾
 ﴿بِأَرْضِ بَكْ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾ له‌معد ﴿لَا يَهْرُجُ شَمْسُ﴾

«وَعَنْ جَعْلٍ لِّعَكْرَمِ بْنِ مُؤَكِّمٍ مِّنْكَ» وَهُوَ خَوَّامٌ لِّمَالِهِ كَانَتْ تَأْتِيهِ كَرْدُودُهُ بِهَجْجٍ دَانِيشْ وَحَدَوَاتِهِ وَ«وَجَعْلٍ لِّكُرْ
 مِّنْ جُودٍ» لِّعَكْرَمِ بْنِ مُؤَكِّمٍ نَّازِلِيشْ دَوَّارٍ وَرِشْخَالِي بُوْ دَرَاهِمِ هِتَّارٍ «وَسَنَاجُوتِهَا بُوْر
 ظَعْمِ كَرْدُودِ قَامِكُ» (هه‌له‌مدریت و ده‌گوریریشه‌وه) به‌ناسانی له‌روزی کسج و بارگردت‌ده‌ار
 له‌روزی مانه‌وه‌وشته‌جی بو‌تاند (وین شریه و شیرک) وه (ساراندویه‌تی بۆتان) له‌خوری و کولکی
 (نه‌و نژده‌لانه) «وَشَدِیْهِ تَشْوَمَقُ» وه له‌سورده‌کانان شتومه‌کی باومال که‌که‌لکی لی و ده‌گر
 «لِجِی» نسا ماو‌یه‌ک «وَسَهْ جَعْلٍ عَمَّ مَحْجُوبِلا» وه حواله‌وه‌ی که‌دروستی کردوه
 سیه‌ری رۆزی ره‌حساب‌دووه‌ بویان «وَجَعْلٍ لِّعَكْرَمِ بْنِ مُؤَكِّمٍ لِّجِی لِّعَكْرَمِ» وه له‌چیاکانده‌ پده‌گا
 وله‌شکه‌وتی بو‌سه‌دی هِتَّار «وَجَعْلٍ لِّعَكْرَمِ بْنِ مُؤَكِّمٍ لِّجِی لِّعَكْرَمِ» وه ساریده‌وه‌ بۆتان جل
 وپوشاکیک که‌ده‌تان پاریری له‌گه‌رما «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» هه‌رومه‌جا جل وپوشاکیک که‌له‌کاتی
 جه‌نگدا ده‌تان پاریریت (له‌دورمان) «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» له‌به‌ر جورده‌ چاکه‌و بیعه‌ته‌کانی
 خوی ته‌و و ده‌کات به‌سه‌رتانه‌وه «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» بۆ نه‌وه‌ی مل که‌ج و موسولمان بی «وَسِهْ
 «فَارِ بُوْ دَرَاهِمِ» نه‌وسا نه‌گه‌ر نه‌وان روویان و ده‌گیرا نه‌وه‌ بیگومان نه‌وه‌ی له‌سه‌ر
 تویه‌ ته‌ها «تَبَعِ نَبِیْنِ» راگه‌پاندنی ناشکرای (تابه‌گه‌ته) «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» نه‌وانه
 به‌هه‌رکانی عواد‌ه‌ناس (و ده‌راس) «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» پاشان نیکاری ده‌که‌ن «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ»
 وه رۆزی نه‌وانه‌هه‌ر بن باومرد «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» وه رۆزیک دی لیمه
 له‌هه‌ر نوممه‌تیک شابه‌تیک (پنمه‌مه‌ریک) بان بو‌ده‌بیرس «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» نه‌وسا
 موله‌ت مدریت به‌وانه‌ی باومریان ته‌هناوه «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» بیانوشیان بی و ده‌ماگیریت
 «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» وه کاتیک نه‌وانه‌ی مستمیان کردوه و سرای دورح ده‌بین
 «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» به‌سراکه‌بان له‌سه‌ر سووک ده‌کرتت به‌موله‌تیش ده‌ورن «وَسِهْ
 «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» وه کاتیک نه‌وانه‌ی که‌هاویه‌شیان داناوه‌ به‌رستراوه‌کانان
 ده‌بیس «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» نه‌ی به‌روه‌ردگارمان نه‌وانه‌ به‌رستراوه‌کانمان
 «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» که‌نه‌یسه‌هاوارمان لی ته‌کردن له‌جیاتی تو «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ»
 نه‌مجا نه‌و (به‌رستراوانه) ووته‌یان ناراسته‌ده‌که‌ن (و ده‌لیس) به‌راستی نیوه «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ»
 «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» و ده‌له‌و رۆژمدا هه‌موو گورایه‌لی و ملکه‌چی نه‌وسن بۆ خوا
 «وَسِهْ بِنِیْ لِّعَكْرَمِ» وه وون ده‌یت لسان نه‌و درۆبان‌ه‌ی که‌هه‌لبان ده‌ست
 (به‌دوبیادا)

﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ نه‌وانه‌ی که بی‌ساوره‌ی یورون و مهرگری جه‌لکشان کردوه
 له‌رینگه‌ی خوا ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ جگه‌له‌سرا که‌ی خویان سراپان بو‌ریده‌ده‌که‌ی ﴿رَبِّیْ
 كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌خرابه‌کاربان ده‌کرد ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ وه‌نه‌و
 برزیه‌ی که‌تیمه‌ده‌هر نوممه‌تیک شایه‌تیک (پینه‌به‌ریث) ده‌تیرین ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ بوسه‌ریان
 له‌خویان (که‌شایه‌بیان لی‌مدات) ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ وه‌توش ده‌هینس (نه‌ی مو‌حه‌مه‌ده
 ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ وه‌نه‌وانه ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ وه‌نسه‌قورئانسان یاردونه‌حواره‌وه‌بؤت
 ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ که‌روون که‌رویه‌بو‌ه‌مووشنیک ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ وه‌پیمووی
 و‌مبه‌ره‌بالی و‌مزدیه‌بو‌موسلمانان ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ به‌راستی خوا‌هرمان ده‌دت
 به‌د، دگری و‌به‌چاکه ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ وه‌به‌خشین به‌خرم و‌خویش ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ و‌تسکر
 و‌تسکر ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ به‌رگری ده‌کات له‌داویش پیسی و‌خرابه‌و‌ده‌ست دریزی ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾
 ناموزگیریتان ده‌کات بو‌نه‌وه‌ی به‌سد و‌هرگرن و‌بیرمکه‌به‌وه ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾
 وه‌به‌لیتی خوا‌به‌هی پیش کاتی که‌به‌لین ده‌دن ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ و‌به‌لیس و‌به‌یمانه‌کانتان مه‌شکیس
 ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ له‌پاش به‌ستی و‌دوپانکر دنه‌میان ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ له‌کاتیکدا
 خواتان کردوه‌به‌شایه‌ت و‌چاودنر به‌سهر خویانه‌وه ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ به‌راستی هرچی
 ده‌که‌ن خوا‌ده‌یرانیت ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ وه‌که‌نه‌و (ناره‌ته) مه‌س که‌ریسه‌که‌ی کردوه
 به‌خوری ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ له‌پاش یادان و‌رستی و‌شه‌ته‌ک دانی ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾
 سونیدر به‌یمانه‌کانتان ده‌که‌ن به‌هوی ناپاکی و‌فر و‌فیل له‌یوانتاندان ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ له‌به‌ر
 نه‌وه‌ی ده‌سته‌و‌کۆمه‌لیک زورنرو به‌هیر تره‌له‌ده‌سته‌و‌کۆمه‌لیکی تر ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ خو‌به‌وه
 ناتیقن ده‌کانه‌وه ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ وه‌سونیدر به‌خوا‌له‌روزی درایدا‌یوتان روون ده‌کانه‌وه
 ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ نه‌وه‌ی که‌نیوه‌تیایدا‌جیباوار بوون ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾
 وه‌نه‌گر حوا‌ییو‌یستایه‌نیوه‌ی ده‌کرد به‌یه‌ک نوممه‌ت ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ به‌لام (حو) هر
 که‌سیکی بویت گومرای ده‌کات (نه‌هوی سهر که‌شی حومه‌وه) ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ هر که‌سیکی
 بویت ریمووی ده‌کات ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾ وه‌سونیدر به‌خوا‌پر سیارنان لی‌ده‌کریت له‌وه‌ی
 که‌ده‌تانکرد ﴿رَبِّیْ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِیْ﴾

﴿وَلَا تَجِدُوا أَيْمَنَكُمْ﴾ وه سوتيد و په يمانتان مه كهن نه هوی ﴿وَلَا تَجِدُوا﴾ غه درو باهاكي
له نيوان په كتره ﴿فِي مَقَاتِلِهِمْ﴾ ما يې له پاش چيگير يووي (له سدر ناوېر) هغه خلیسكي
﴿وَيَدْفُؤُاْ سُوءَ﴾ و سر او باره حسی نه جه زن ﴿يَمَاصِدُهُمْ غِيَابُ﴾ نه هوی به ده لستی
كر دستان له پارسای خوا ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ (نه گمر وای) سرای زور گوره تان بو دهیت ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾
﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ وه به لیس و په پامی خوا به چيكي كهم مه گوېه وه ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾
﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ به پراستی نه وه كډای خوا هغه چا كتره بوتس ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ نه گمر
نېوه براس ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ و میده نوبت ﴿چونكه﴾ هر چي لای نوبه ته و او دهیت نه ده وتیت
و د میت به لام نه وه لای خوا به هر ده میت ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ سوتيد به خوا
نه وانهی كه به نارام بو و پاداشتيان دده به وه ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ به پاداشتي چا كتر به
كر دوه كانیس ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ هر كس له پريان نه می كړه دوه چاكي
كر دیت ريكات ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ حبه حبه و پروادارېش بو ویت نه وه سوتيد به خوا
به زېښكي خوش دهې زېښي ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ و سوتيد يې پاداشتيان دده به وه به چا كتر
﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ له وهی كه نه و ان ده پان كړه ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ (لهی موحه میده د پېر)
كاتب وېست قورنات به ووی ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ به پان كړه به خوا ده پانی نه وری
ليكرو و دهر كرو له به وېس خوا ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ به پراستی نه و (شه پتان) ده سه لاتی نی
په ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ به سهر نه وانهی كه با و وریان هېناوه ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ به پان كړه به خوا
به به و و د گاریان ده پستان ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ نه بها ده سه لاتی به سهر نه و نه ده ده به
﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ كه نه و (شه پتان) ده كه نه دوست پشنيوانی خویان و نه وانهی به هزی
نه وه به بو و نه ها و نه دهر ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ به پان كړه به خوا ده پانی نه و (شه پتان) ده سه لاتی نی
نردا دانه وریس ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ به خوا چا كتر دهرانی چي ده پان كړه به خوا ده پانی نه و (شه پتان) ده سه لاتی نی
﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ ده لیس نه و له خوته و درو هغه به پستی به ماوی خوا و ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ (وایه) به لكو
زور به پان هېچ ناراض ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ (وایه) به لكو زور به پان هېچ ناراض ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ (وایه) به لكو
په و و د گار نه وه به پراستی ﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ به پان كړه به خوا ده پانی نه و (شه پتان) ده سه لاتی نی
﴿وَلَا تَكْنُتُ بَطْرًا﴾ به پان كړه به خوا ده پانی نه و (شه پتان) ده سه لاتی نی

﴿وَبَقَّةٌ نَبَّهَتْ قُلُوبَهُمْ﴾ سونله مەخووا ینگومان شیمه دهرانس کەلمەر (سی باوەرانه) دەلس
 ﴿بِعَائِقُهُمْ بِسَرَ﴾ هەر ئاده‌می به (ئەم قورئانه‌ی) فیری (موحه‌مه‌د) ده‌کات (مەبه‌ستین
 کابرایه‌کی رۆمی بوو) ﴿يَتْلُو تِلْكَ آيَاتِ الْكُتُبِ﴾ که‌چی رمانی ئەو که‌سه‌ی ئەوه‌ی
 دمه‌به‌پال هه‌حه‌می به ﴿وَهُدًى يَسِّرَ الْيُسْرَى﴾ و ئەم (قورئانه‌)ش هه‌رمانی هه‌ره‌ی پاری و پروو
 (دیه‌ریوه‌) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْزِمُوا النَّبِيَّ﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی که‌بر وایان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا
 سی به ﴿لَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلَ الْمَوْتِ﴾ خوای گه‌وره‌رینمو وایان ساکات، و سەری سه‌ختی یۆ
 ئاماده‌کرده‌وون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْزِمُوا النَّبِيَّ﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی که‌بر وایان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا
 سی به ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ که‌باوەریان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا سی به ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 و هه‌ر خویان درۆزی ﴿مَنْ حَسَرَ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا﴾ ئەو که‌سه‌ی بی باوەرین به‌خوا به‌باشان
 باوەره‌یتس ﴿لَا مَسَاسَ﴾ مه‌گه‌ر که‌سێت زوری ئی کرایت ﴿وَعَلَيْكُمْ نَصِيحَتِي﴾ و دلێشی
 دامه‌ر و ئارام بیت به‌باوەر ﴿وَرَجْعٌ مِنْ شَرِّ﴾ به‌لام که‌سێت دلی خوش و شاه‌مان
 بیت به‌بی باوەری ﴿فَعَلَيْكُمْ عَذَابٌ﴾ ئەوه‌یه‌ر خه‌شم و قی خوا که‌وونوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾
 غه‌ظه‌ ﴿وَسَرَّاهِی گه‌وره‌یان ده‌ی ﴿لَهُمْ عَذَابٌ﴾ ئەم (هه‌ره‌شه‌یه‌) له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ به‌راستی ئەوانه
 ﴿لَا تَحْزَنْهُمْ خِلَافٌ﴾ و زبانی دووبایان لاخوشه‌وستر بوو نه‌زیانی و زۆری دوا
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ و مه‌راستی خوا رینمووس که‌سانی بی باوەر ساکات ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئەوانه‌ که‌سانیکس ﴿صَاحِبِ الْمَقَابِلِ﴾ خوا موری باوه‌ به‌سه‌ر دل ﴿وَسَمِيعِ﴾
 و نصیره‌ ﴿وَسَمِيعِ﴾ و چاواندا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وه‌ هه‌ر ئەوانه‌ی بی ناگیان ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 ﴿لَا تَحْزَنْهُمْ خِلَافٌ﴾ راسته‌ و ینگومان ئەوانه‌ له‌پروزی دوا پیدا ﴿هه‌ر حه‌زرت﴾ هه‌ر ئەوان
 ره‌ره‌مه‌دن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ﴾ به‌رێت هه‌زرت ﴿بِأَسْمَاءَ﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگارت به‌ ئەوانه‌ی کوچیان
 کردوه‌ ﴿مَنْ تَقْدِمُ قُلُوبُهُمْ﴾ له‌پاش ئەوه‌ی سەرا دران باشان جیهاد و ئی کۆشانیان کرد
 ﴿وَصَبْرٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ و به‌ئارام سوون بگومان به‌روه‌ردگارت له‌دوای ئەوه‌ ﴿لَقَدْ كُنَّا﴾
 ئه‌یسه‌ ﴿لَقَدْ كُنَّا﴾ به‌روه‌ی مه‌هرمانه‌ (بۆیان) ﴿لَقَدْ كُنَّا﴾

﴿يَوْمَ يَكْفُلُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ به روز نکند که همه‌موو که سبک دیت ﴿غَدُئْتُ نَفْسِي﴾ به رگری له‌خوی
 ده‌کات ﴿وَنُفُوءُ كُلِّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ وه همه‌موو که سبک هرچی کر دیت پاداشتی ته‌واوی وه ده‌گری
 ﴿وَقَدْ لَاقَتْهُمُ أَسْمَاتُ لَأَئِمَّاتٍ﴾ و نه‌وان ستمیان لی ماکریت ﴿وَصَرَّ كَذِبًا﴾ خوا سمو و بهی هیناوه‌نه‌وه
 به (خه‌لکی) گوند و شارنک ﴿مَكَّاتُ مِمَّا مَكَّنِيهِ﴾ که هینس و دنیا بوون ﴿يَأْتِيهِمْ رِزْقُهُمْ غَدًا﴾
 ررق و روری و روری بو ده‌هات ﴿مِنْ كُنُوزٍ مَّكَارٍ﴾ له همه‌موو شو بیکه‌وه ﴿وَكَمْ مِمَّا يَكْتُمُونَ﴾ که چی
 به راسر چاکه و بیمه‌به‌کانی خوا ماسو یاس و سبله بوون ﴿وَأَن تَبْتَ﴾ حا خو به و هویه‌وه کر دی
 به‌به‌ر (خه‌لکه که) بدا ﴿مِنْ مَّحَبَّةٍ خَوْفٍ﴾ بو شاکنی برمیکی و ترس و بیم ﴿بِمَا كَسَبَتْ يَوْمَئِذٍ﴾
 له‌به‌ر ته‌و کر ده‌وانه‌ی کده‌یا نکرد ﴿وَقَدْ حَادَّثُوا كُرْشًا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بیمه‌به‌ریکی
 له‌خو یان بو هات ﴿وَكَذَبُوا﴾ که چی با و مریان پی به‌هتا ﴿وَقَدْ حَادَّثُوا بَعْضُهُمْ صُنُوتَ﴾ جا سرا گرنس
 له‌کاتیکدا ستم کر بوون ﴿وَصَحْنُوا بِنَفْسِهِمْ﴾ حاله و یزبویه‌ی خوا پی ی به‌خشبوون بخون
 ﴿حَتَّىٰ أَصَابَ﴾ که خه‌لال و پاکه ﴿وَصَحْنُوا نَفْسَهُ﴾ و سو یاسی چاکه و بیمه‌نی خوا بیکه
 ﴿بِمَا كَسَبَتْ يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌گر نپوه هر ته‌و ده‌به‌رستش ﴿بِمَا كَسَبَتْ يَوْمَئِذٍ﴾ بیکو مان
 (خو) نه‌وه‌ی حدرامی کر دوه له‌سمرتان نه‌بها سرداره‌وه بوو ﴿وَقَدْ حَادَّثُوا خَوْفًا﴾ و خوین
 و گوشنی به‌رار ﴿وَمَا هُنَّ إِلَّا نَفْسٌ مَّكَارٍ﴾ و نه‌وه‌ی (که‌سه‌بر او وه) ناوی غدیری خوی لن هینرا وه
 ﴿مِنْ مَّحَبَّةٍ خَوْفٍ﴾ به‌لام هر که سبک ماچار بوو (له‌و حدرامانه بخوات) بپ ده‌ست درپزی
 و رساده‌پزی ﴿وَمَا هُنَّ إِلَّا نَفْسٌ مَّكَارٍ﴾ نه‌وه بیکو مان خوا لی سورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 وه به‌خو نانه‌وه به‌لیس ﴿بِمَا كَسَبَتْ يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌وه‌ی که‌سه‌رمانند دیت به‌در و ده
 حذر و خه‌ حذر ﴿وَقَدْ حَادَّثُوا﴾ نه‌وه خه‌لال و نه‌وه حدرامه ﴿وَقَدْ حَادَّثُوا﴾ بو نه‌وه‌ی درو هله‌به‌ستن
 به‌دهم خوا وه ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی درو هله‌به‌ستن به‌ساوی خوا وه
 ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾ هر گار ماسی ﴿مِمَّا مَكَّنِيهِ﴾ (له‌دوبادا) رابورادینکی که‌م (باا ده‌ی) ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 پیتر ﴿له‌دوا پروردا) سری سه‌خیان بو هدییه ﴿وَقَدْ حَادَّثُوا﴾ وه له‌سمر نه‌وانه‌ی که جو و به‌که
 بوون ﴿وَقَدْ حَادَّثُوا﴾ حدرامان کر د (لییان) نه‌وه‌ی که با سمان کر دوه بوت ﴿مِنْ مَّحَبَّةٍ﴾ له‌پیش
 (ده‌ریسی نه‌م نایه‌به) ﴿وَقَدْ حَادَّثُوا﴾ وه نه‌م ستممان لی نه‌کر دن ﴿وَلَا تَعْلَمُونَ﴾
 به‌لگو خویان ستمیان له‌خویان نه‌کر د

﴿سَمِيعٌ غَنِيٌّ﴾ پاشان به‌راستی په‌رو مردگارت بؤ نه‌وانه‌ی ﴿عَبْدُ اَسْوَدٍ خَبِيرٌ﴾ حر په‌پس
 کردووه به‌مدی ﴿شُرَاؤُ مِنْ سَعْدِيَّتْ﴾ پاشان دوی له‌وه گه‌راویده‌ته‌وه و تویه‌پان کردووه ﴿وَأَصْحٰوُ﴾
 و کرداری خویان چاک کردووه ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ به‌راستی په‌رو مردگارت ﴿مَرَّتْ بِكَ﴾ له‌پاش له‌ونه
 ﴿مَلُوْرٌ نَجِيْمٌ﴾ بیسورده‌ی میهره‌پانه ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ به‌راستی ئیراهیم ﴿حَكَمْتُ اَمْرًا قَاتِلَةً﴾ (بو
 خوی) نوممه‌نک بوو گوئرایه‌ل و قهرمانه‌ردار یو خوا ﴿حَيْفَ وَتَرِيْتُ مِنْ تَشْرِكٍ﴾ لا‌ده‌ریو له‌مه‌مور
 نابینگی ماهق و هدرگیر له‌هاویده‌ش دانه‌ران به‌بووه ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ شوکرانه‌ی بڑیری (خوا)
 بووه نه‌ه‌رامه‌ر مارو بیعه‌ته‌کانیدا ﴿نَجْمَةٌ وَهْدَةٌ مِنْ مِرْجُوْثٍ سَيِّمٍ﴾ نه‌وش هه‌لسی بڑرد و پرینگی
 راستی پشان دا (که‌تلاسه) ﴿وَهْدِيْهُنَّ اَنْبِيَا حَسَنَةً﴾ وه‌نیمه‌له‌دوبادا بیعه‌ت و به‌هره‌ی چاکمان
 پی به‌خشی ﴿وَهْدِيْهُنَّ اَنْبِيَا حَسَنَةً﴾ وه‌به‌راستی نه‌و له‌روزی دویشتدا له‌ریری چاکاندا به
 ﴿لَمْ يَحْتَسِبْ﴾ پاشان بیگمان بو کردیت ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ که‌به‌په‌رو‌ی ناییی ئیراهیم بکه
 ﴿حَيْفَ وَمَا كَانَ مِنْ تَشْرِكٍ﴾ چو بکه‌پاک و راست بوو به‌هیچ جور له‌هاویده‌ش دانه‌ران به‌بوو
 ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ بیگومان (ریزگرتی) روزانی شهمه‌ته‌ها له‌سدر نه‌وانه‌دالرا ﴿نَحْنُوْ
 بِيَّةٌ﴾ که‌جیوار بوون تپیدا ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ وه‌به‌راستی په‌رو مردگارت ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ دادوهری
 ده‌کات له‌په‌وانیدا ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ له‌روزی دوانیدا ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ له‌وه‌ی که‌نه‌وان تپیدا
 جیوار بوون ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ (خه‌لکس) بانگ بکه‌سو و پبازی په‌رو مردگارت ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾
 رانیمه‌تلاسه به‌دانیی وه‌ناموزگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَحَبْلُهُ﴾ وه‌له‌گه‌لیس مدی
 (موجاده‌له‌بکه) ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ به‌چاکترین شیوه ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ بیگومان په‌رو مردگارت خوی
 چاک دهرانی ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ به‌وانه‌ی گومراوون و لایاندا وه‌له‌پرینگاکه‌ی ﴿وَمَلُوْا عَمَّا يَشْتُمُونَ﴾
 وه‌ه‌ر خوشی رانایه‌به‌وانه‌ی له‌سدر پرینگی راستی ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ وه‌ته‌گه‌ر توله‌تن سه‌نده‌وه
 ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ نه‌وه‌به‌تسداره‌ی نه‌و مستمه‌ی دژتان کساره‌توله‌بکه‌نده‌وه ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾
 صبرشتر ﴿وَهْه‌گه‌ر نارام بگرن﴾ نه‌وه‌باشتره‌بو نارام گرن ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ وه‌له‌ی
 موحه‌مه‌د ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ دان به‌خزندا بگرن ﴿وَمَصْرُفٌ اَبْتَةٌ﴾ نارام گرتنه‌کشت هه‌ر به‌(پار مدنی) حویه
 ﴿وَلَا تَخْرُجْ عَلَيْهِمْ﴾ و خه‌ه‌تپان بو مه‌حو ﴿وَلَا تَخْرُجْ عَلَيْهِمْ﴾ و به‌و فیل و پیلانانه‌ش ده‌یکه‌ن دل
 ته‌بک میده‌ی ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾ به‌ته‌مع‌نیت قدر ﴿به‌راستی خوا له‌گه‌ل نه‌وانه‌به‌که‌خودان پاراستروه (له‌تاوون)
 ﴿وَلَيْتَ اَنْ مِّنْ مَّجْسُوْرٍ﴾ هه‌روه‌ها له‌گه‌ل نه‌واته‌شد به‌که‌خیز خوار و چاکه‌کار ﴿يٰٓاَيُّهَا﴾

سورتي ﴿الاسراء﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه ناوي خواي به خوشنده ي مېړه بان

﴿سُبْحَنَ رَبِّيَ الْأَعْلَى﴾ پاك و ښكاردې يو ته وراته ي كه شه وړه وي كرد ﴿يَعْلَمُ الْغُيُوبَ﴾ به بهنده ي خوي
له شه وړنكدا ﴿مَنْ حَسْبُكَ خَلْقَ﴾ له مرگه وتي حه رانه وه ﴿لَهُ شَارِيَ مَكَّةَ﴾ ﴿يَسْجُدَ لَا تَعْصَا﴾
يو مرگه وتي ﴿الْأَقْصَى﴾ له ﴿بَيْتِ الْمُقَدَّسِ﴾ ﴿تَبَّكَ بَرْكَتُكَ﴾ كه ده وړو به ربحان پسرور و ده وړدار
كرد ووه ﴿بَرِيَّةً مِنْ دِينِ﴾ يو شه وړي هېډنك له به لگه و ښانه پرو به كاني خوماني ښان به دين
﴿يَا هُوَ الْكَاسِيَةُ نَبِيْرُ﴾ به راسني هه رنه و پسرې پښايه ﴿وَهُوَ يَكْتُبُ﴾ وه ته وراته شمن
به خوشي به موه سا ﴿رَجَعَهُ فَتَىٰ لَاحِظًا سَرَّحًا﴾ وه ته و (ته وراته) مان كرده هوي پشمورس يو شه وړي
نېسر ائيل ﴿لَا تَجِدُ أُولَئِكَ ذُرِّيًّا وَحِيدًا﴾ (پېمان ووتس) كه پتجكه له مس كېس مه كه نه پشنيواني
خوتن ﴿ذُرِّيَّةً مِنْ حَتِّ مَرْيَمَ﴾ (شه ي) شه وړي شه و كه سانه ي كه له گل سوح (به كه شپدا)
هه لمان گرتن ﴿يَا كَاذِبٌ﴾ به راسني سوح به يده په كي رور سوياس گور ر يوو ﴿وَقَضَىٰ رَبِّي أَمْرَهُ﴾
﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبِّي بِقَبْضٍ غَلِيظٍ﴾ به ووه كاني نېسر ائيلمان نا گدار كرد و هه و الهم پندان له به به كه پاندا
﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبِّي بِقَبْضٍ غَلِيظٍ﴾ كه سويده به خواثيو خراپه كاري ده كمن له روري دا دو و جار ﴿وَتَقَبَّلَهَا﴾
﴿عَنْ حَبِيبٍ﴾ ر ښكومان به و ده و ده و رال دمن (به سمر خه لكي دا) به وړو به ووه په كي رور كه ووه
﴿يَا زَيْنَبُ وَغَدَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ جا كاتيك به كه ميس به ليس (له و دو وانه) هات (كه به لينشان پندراوه)
﴿يَا زَيْنَبُ وَغَدَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به و پسرې به سهرتان چده به به يده په كي حومان ﴿وَأُتِيَ بِسَكْرَتَيْنِ﴾ كه خاوه ي
ده ست و هشتديكي به تيس له جهنگ دا ﴿وَجِئَ بِسَكْرَتَيْنِ﴾ ته محب ته وانه ده گه ريس به دار
ور لاته كه تاندا ﴿وَحُكْمٌ مُعْتَقُولٌ﴾ وه شه و به لينكي به دي هترو بوو ﴿تَرَدَّدَتْ بِهِ عَلَيْنَا﴾
عليه ﴿له پاشان جاريكي تر نيو به سهر ياندا رال ده كه يسه ووه ﴿وَأُتِيَ بِسَكْرَتَيْنِ﴾ وه دارايي
و كوپي زور تان پي ده به خشين ﴿وَجَفَّتْ جَفَّتْ قَمِيْرُ﴾ وه له شكرو كهستان (له جاري پيشور)
رور تر ده كه پي ﴿يَا حَسْبُكَ حَسْبُكَ لَا تُفِيْكُ﴾ نه گه ر نيو چا كه يكه نه و چا كه يو خوتن ده كه
﴿وَأُتِيَ بِسَكْرَتَيْنِ﴾ وه نه گه ر خراپه ش يكه نه و (سرا كه ي) هه ر يو خوتنه ﴿يَا زَيْنَبُ وَغَدَا لَعْنَةُ اللَّهِ﴾
جا كاني به نسي (سرا و تولي) دو و هه هات ﴿سَبَّحْتَ وَنُحْمًا﴾ يو شه وړي به واره و جه هت
به و حيار تانه و ده كه و دت ﴿وَلَا تَجِدُ حَسْبُكَ﴾ وه يو شه وړي به واره ساو مرگه وتي له نصاوه
﴿يَكْفِيكَ دُخَانُ﴾ رانرو ﴿هه ر چوپيك له جاري به كه مدا چرو به ناويه ووه ﴿وَيَكْفِيكَ دُخَانُ﴾
وه نه ووه ي و تر نې يكه نه ويران كرديكي كه ووه ﴿

﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَن يَبْعَثَ رَسُولًا﴾ نو میده وایه پوره مردگار تان په حستان پس مکتات (نه گهر نگره پشمه بولای خوا)
 ﴿وَلَوْ أَنَّ قَوْمًا بِرَبِّكَ كَانُوا هَادِيًّا﴾ (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره دانسان) ﴿وَأَعْبَدُوا حَتَّىٰ بَيَّنَّ لَكَ﴾
 حسیر ﴿وَهُ دُورَهُ خَمَان کُرد به به بد بجان به یی ماوه وان﴾ ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی هم قور تانه
 پشمه موسی ده کات ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 ده دات به ماوه دارانه یی ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 به دانی گهره یان به هغه ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 دوی یی ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 هاوار یوشم و خراپه ده کات ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 وه لاده می هغه همیشه هره به ده یی ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 ده سه لانی خود ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 ونه لکه ویشانه یی پژمان دوماک کړه وه ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 بنگه یی ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 براس ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 ﴿وَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 (چا که بیت یا خرابه) ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 مایه ک که به گرامی (و هغه و کړه ده کانی بنده موسی) و ده بیت ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 مایه کات بحر ته روه ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 و هیاده ته که (سورده و قارانه که) هره به خوی دهیت ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 بوو بیت نه و ده بیگومان (په سره که) هره به خوی دهیت ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 گوماهی هیچ که سیکي مره ناگرت ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 رسول ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 شمار و گویدیت له ساو به یی ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 خراپه کار و روره کانی ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 جا بریاری (سردان) پیوست دهیت بو (دانشتوانی) نه شمار و گویدانه ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 ده که یی به بریان کړدیکی نه و او ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 نو ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)
 ﴿فَلَمَّا نَفَقْنَا فَمَنَّا﴾ به راستی ده گهر پشمه (په سره ناوان) تپتمش ده گهر پشمه (په سره ناوان)

﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ هره كه سيك ته بها زياني دوياني نویت ﴿عَنْ يَدَيْهِ﴾ لهه (دويان) داروويي
 ي دهدهين ﴿مَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ نهوهي نهانهوي بو هره كه سيك ﴿رُفْدًا﴾ لهه باشان دوره خصم
 بو سر داده ﴿يَنْتَهِي عَنْهُ مَدْحُورٌ﴾ ده چيته ناوي نه لومه كراوي و دهه كراوي له ميهه به ماناي خو ﴿وَمَنْ
 كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ هره كه سيكيش مه نهستي و فزي دوياني نوويست ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ وه هره لني
 سوليات نه و حوره ي شايسته ي نهوه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ و ناوهر داريش ييت ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾
 مشكور ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ نه و نه كو شانه كه يان وهه گير اووه (لای پهروهر دگاريان) ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾
 دهه خوشين نه هه مووان ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ نه وانه (كه هره دويانيان دهووت) و نه وانه ش (كه په رزي
 دويانيان دهوي) ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ له به خوشي پهروهر دگارت (لهه دويانيان) ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾
 مخفور ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ په رزي و به خوشي پهروهر دگارت هره گير قه دهغه كراو نه پوره ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾
 صديق ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ سه رنج يله چون ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ (لهه دويانيان) هره لني
 هه به نكيانمان داوه به سه هه به نكيانمان ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ وه به نكيانمان په دهه
 له په رزي دويانيان گه ووه ترو و هره له كانيش گه ووه ترو ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ (لهه نه دهه)
 له گهه خواوا په رسترونيكي تر ميهه رسته ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ نه گه به دهه لومه كراويكي
 سروك و رسوا ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ وه پهروهر دگارت بر ياري داوه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ كه هيج
 شتيك نه په رسترونيكي به هه نه و ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ وه له گه له دايك و باوكتان چا كه بكه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾
 ييت ييتك ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ نه گه به كيكيان (باوكت و دايكت) يان هره دويانيان لاي تو
 پير سوو ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ نهه ي ما خوشيان يي مه لني نه مانه توفيش ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ وه تيان
 مه خوره و پيانه هه نه شاخي ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ (به لكو) و و ته ي بهرم و شيريان (له گه له ده)
 به كاريته ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ بالي خو به كه م رانيش و ميهه به نيشان بزو رايحه
 ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ بالي نهه پهروهر دگارت به حميان يي كه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ هره چو ييتك
 نه وون ميان پهروهر ده كرد به عدالي ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ پهروهر دگارتان چاك دهه ييت
 به هره چي له دل و دهرو نه دهه به ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ نه گه به تيوه چاك يي و بيري چا كه تان
 ييت ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ نه وايي گومان نهو (خوايه) لي موره دهه مو تيوه كران ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾
 ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ و هه ماني خرمانيته مده ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ (هه ووه ماني) هه رزو
 رينو ييش ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ ريانه په ویش مه كهن ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ به رستي ريد دهه ووه
 ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ دوست ويرا ي شه يثانه كاس ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾ شه يث ييش به رانهر
 (بار و بيمه نه كاني) پهروهر دگاري هه ميهه سېليه ﴿وَمَنْ كَانَتْ يَدَاكَ رُفْدًا﴾

﴿قُلْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پیان بلی ﴿كُنْزُ جَبَرُ رَحِيمَةٍ﴾ نیوه‌س به‌مرد یانه‌ناس ﴿قُلْ﴾
 ﴿حَلَّامٌ﴾ یان هر درست کراونکی نرله‌وه‌ی ﴿يَكْفُرُ بِضُرِّهِ﴾ له‌میش و دلناندا گه‌وره‌به
 ﴿مُسْقُورٌ﴾ جایگومان نه‌وانه‌ده‌لیش ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ کی ریندوومان ده‌کاته‌وه ﴿قُلْ تَبَّ﴾ بلی نه‌ور نه
 (ریندوومان ده‌کاته‌وه) ﴿تَعْرِكَ اَوْ مَرُ﴾ که به‌که‌م جار دروستی گردوون ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ و سله
 جا (نه‌لاقریه‌وه) سهرت سو ده‌له‌قیس ﴿وَيَرْوُونَ نِجْوَةً﴾ و ده‌لیس نه‌وه‌که‌ی ده‌یتت ﴿قُلْ عَنَّا﴾
 ﴿يَكُونُ قَبْلُ﴾ بلی نه‌وانه‌به‌نه‌و (روژه‌هاتی) سرت ییت ﴿وَمِنْ غَوْصَةٍ﴾ نه‌و پروژی که‌هنگان
 ده‌کهن (له‌گوره‌کاته‌وه) ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ جایبوش ده‌ست به‌جی دیس به‌ده‌م بنگ کردنه‌که‌وه به
 سوپس و سه‌ماکرده‌وه ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ و راه‌رائس به‌ماوه‌نه‌وه (له‌دوبادا) ﴿لَا هِلَا﴾ ماوه‌به‌کی
 که‌م به‌یتت ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ وه (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌به‌نده‌کاسم ﴿يَعْبُو اَتَىٰ مِي تَسْنُ﴾
 قسه‌به‌ک‌یکهن که‌جوانتر و باشتری قسه‌یتت ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ به‌راستی شه‌یتان ﴿يَرْحَمُ﴾
 ماکوکی و ناراده‌خاته‌بیوانیان ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ به‌راستی شه‌یتان همیشه بوناده‌می
 ﴿عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ دوورمینکی روون و ناشکرایه ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ به‌رومردگارتان راتره به‌نیوه
 ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ نه‌گه‌ر به‌وی به‌حشاد بین ده‌کات ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ یان نه‌گه‌ر به‌وی سزاتان
 ده‌دات ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ وه نیمه‌نومان به‌ماردوه ﴿عَيْنُهُمْ﴾ به‌چاودیر و یاریزه‌ر به‌سه‌ریانه‌وه
 ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ وه به‌رومردگارت راتره ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ به‌هر چی له‌ناس به‌کهن
 وه ره‌وی دیه ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ وه سوید به‌خوا بینگومان ره‌لی همدی له‌په‌مه‌هر به‌ان
 داوه ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ به‌سه‌ر همدیکی تر باشدا ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ و ره‌ورمان به‌خششی به‌داوود ﴿قُلْ﴾
 ﴿قُلْ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (بی باوه‌ران) هاوار نکهن له‌نه‌وانه‌ی ﴿رَعْمَةٌ مِّنْ دُونِهِ﴾
 که‌نیوه به‌خوانان ده‌رائش بینکه‌له‌خوا ﴿لَا يَحْكُمُونَ﴾ جا نه‌وانه‌ده‌سه‌لاتیان به‌ه ﴿كَتِفُ نَصْرِغْكَو﴾
 به‌لاور پانتان به‌سه‌ر لایهن ﴿وَلَا يَحْكُمُونَ﴾ وه (ده‌سه‌لانی) گورانیان می به‌ه ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾
 نه‌وانه‌ی که‌نه‌و (به‌دانه‌ه) هاواریان لی ده‌کهن ﴿يَعْمُورُ بِرَبِّهِمْ وَبَيْنَهُمْ﴾ نه‌وانه‌به‌دوای هوکاریکدا
 ده‌گه‌ریس که‌بریکیان کاته‌وه له‌به‌رومردگاریان ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ کامیان سرت تره (له‌خراوه‌و پله‌و
 پایه‌ی به‌رزه‌تره) ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ وه به‌ه‌سوا و نومیدو به‌حشی شه‌ون ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ و له
 سرائشی ده‌ترس ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ به‌راستی سرائی به‌رومردگارت ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ همیشه به‌ترسی
 لیکراوه و حویدار سرائه ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾ وه (خهلکی) هیچ شارو گولینکمان ﴿لَا يَحْكُمُونَ﴾
 که‌تیمه به‌دوای به‌یس ﴿قُلْ تَبَّ﴾ بیش (هاتی) روژی دوائی ﴿وَمَنْ يَشَاءُ﴾
 یان سریان به‌یس به‌سرایه‌کی سه‌خت ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ نیلا نه‌و (سزادانه یان نه‌ماو برده‌ه)
 ﴿يَنْ شَتْرُ﴾ له (لَوْحُ الْمَحْضُوطِ) نام سرائه ﴿قُلْ﴾

﴿وَمِنْ مَّثَلِّهِمْ بَطْرُكُ بْنُ كَثِيكٍ لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ وَلَا يَسَاءُ﴾ هه‌مور
 نه‌و (به‌ر سمر او نه‌ای هاواریان لی ده‌کەر وون دەس بی‌جگه له‌خوا ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ که چی کاتیک
 که (خوا) بر گارتان ده‌کات و ده‌گه ووشکانی ﴿غَضَبْتُ﴾ ورو و ده‌گیر (له‌خودا) ﴿وَكُلَّ لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾
 کفر ﴿چونکه﴾ ناده‌می هه‌میشه سبله‌و ماسویاسه ﴿فَأَمْسَتْ﴾ جا تاب نبوه ماتر مس و بی‌ماکس
 ﴿أَلَيْسَ بِكَ حَسْبُ﴾ یا (ماتر مس له‌وی) بای تو بستان بیرته سهر به‌وورده ریح‌ه‌وه ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾
 ﴿حَسْبُ﴾ پاشان پاریره دینکیستان ده‌ست نه‌که‌ویت ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ نه‌ی نایا دلبیا و بی‌ماکس ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾
 بیه‌گزیه ﴿له‌وی بتل گیریته وه‌ماو ده‌ما ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ جارنکی تر ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ نه‌ماجا بیرته
 سه‌ر نان ﴿فَأَمْسَتْ﴾ بیه‌کی نو‌میدو تیزی ویران کەر ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ نه‌وس له‌ده‌ریا که دا بقوت
 بکات له‌به‌ر له‌وی پاوهر و سبله بو‌سه‌نان ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ پاشان ده‌ستان ما که‌ویت ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾
 تبیٰ ﴿هیچ که‌سیٔ که‌ دوا‌ی تولی نبوه له‌ نیمه بکات ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ سو‌سده‌خوا
 بینگومان بیرمان له‌به‌وی ناده‌م گرت ﴿وَحَسْبُ لَكَ الْبَحْرُ﴾ و له‌ووشکانی و له‌ده‌ریا ده‌لمان
 گرتس (به‌سوری و گه‌راماس) ﴿وَحَسْبُ لَكَ الْبَحْرُ﴾ و وری پاك و خا‌وینمان پی داو
 ﴿وَحَسْبُ لَكَ الْبَحْرُ﴾ وه‌ده‌لمان داو‌ن به‌سهر وریك ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ له‌وشتانه‌ی که‌دروستمان
 کردون به‌ده‌ریکی گه‌وره ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ (بیرمان به‌ه‌ه‌وه) نه‌و روزی که‌ نیمه هه‌مور
 ناده‌م پاك بانگ ده‌که‌پس ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ به‌ساوی پی‌مه‌مه‌ره که‌بانه‌وه (به‌ماوی په‌یامه که‌بانه‌وه) ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾
 سکه‌ی نیمه ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ جا‌ه‌ه‌ر که‌سیٔ نامه‌ی کرده‌وه که‌ی بذریت به‌ده‌سنی براسیده‌وه ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾
 کینه‌ه‌ر ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ له‌و به‌سه‌مه که‌پان ده‌خوینه‌وه ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ وه‌سته‌میان لی ما‌کرتیت ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ به‌ده‌سره‌ی
 نه‌و تاله‌ باریکه‌ی به‌ده‌وری ماوکی خور‌مادایه ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ وه‌ده‌سنی ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ به‌لام هه‌ر که‌سیٔ له‌م
 (دوب‌به‌) دا‌کویر بو‌ویت (و‌ری‌که‌ی راستی به‌بی‌ایت) ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ نه‌وه نه‌و که‌سه له‌روزی
 دوا‌یشدا‌کویره ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ بگره‌ له‌کویریش گو‌مرا‌ت‌ره ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ وه‌به‌ر سنی
 بریت بو‌و له‌وه‌لات ده‌ر ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ له‌وه‌ی که‌بی‌گامان کرد‌و‌ت ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾
 بو‌و له‌وه‌ی جگه‌له‌ قور‌نان شیت به‌ده‌م نیمه‌وه هه‌له‌سیت ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ وه‌ده‌ر گو‌مرا‌یه‌لیان
 بو‌و‌یت‌ایه) نه‌وه له‌و کانه‌دا‌ه‌یان کرد‌یت به‌دوست و خوش‌هو‌ستی خو‌یان و (گو‌مرا‌یان ده‌کرد‌یت) ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾
 ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ خو‌نه‌گه‌ر نیمه‌ تو‌مان دامه‌ر را‌وسه‌ کرد‌ایه ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ به‌ر استی بریت بو‌و‌نو
 ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ که‌میت به‌لایا‌ت‌دا‌جی ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ جا‌بینگومان نه‌و کانه‌ پیمان ده‌چه‌شتی
 ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ دو‌و به‌ر‌اسه‌ر (سرای) زی‌مان ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ دو‌و به‌ر‌اسه‌ر (سرای) سر‌دن
 ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ پاشان ده‌ست به‌ده‌که‌وت ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾ یار‌معی ده‌ر‌نك به‌ر‌انه‌ر به‌نیمه (که‌ به‌ر‌گری
 نه‌و سراه‌ت بی‌بکات) ﴿لَمَّا دَاوُوشِي بِهِ لَأَوْرَمَانَ بْنِ حَسَّانٍ مِّنْ بَنِي عَدْنٍ﴾

﴿وَبِهِمْ سَاقٍ﴾ و به بهر استی ساق بوو نو (ای ماور) اته ﴿يَسْمُرُونَكَ﴾ (به پیلان و دورنایه‌تی) ماره‌جنت بکنن ﴿مِنْ آلِهِ﴾ له‌ح‌کی مه‌ککه ﴿يَحْرِقُونَ بِهٖ﴾ مو‌نوه‌ی هجرت بکنن لی ی ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ حاته‌و کاته نه‌وانه به‌مه‌ماه وه له‌باش تو ﴿لَا هِیَ﴾ کاتیکس کم نه‌بیت (خواله‌نای دجبردن) ﴿نَسِیَ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د) ﴿وَمِنْ آلِهِ﴾ له‌کاتی لادانی خور (له‌نوه‌ی استی ناسمان) ﴿مِنْ عِوَالِهِ﴾ هه‌نا (هاتس) تاریکی شهو ﴿وَقَدْ رَفَعْنَا﴾ هه‌رومه‌ا مو‌یزی به‌پاس (به‌جی پشه) ﴿إِنَّ قَدْ رَفَعْنَا﴾ به‌راستی قورن‌ان خورنه‌ی مو‌یزی به‌پاس ﴿کَانَ مَشْهُورًا﴾ هم‌یشه دجبریت (له‌لایه‌ن هر‌یشه‌کی شهو وروژه‌وه) ﴿وَمِنْ آلِهِ﴾ وه (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د) له‌به‌شیکس شه‌ودا ﴿مُتَجِدَّةً﴾ هه‌سه شهو مو‌یزیکه به‌قورن‌ان خورن‌ان بیدا ﴿وَرَبُّكَ﴾ نه‌وه ریاده‌ی مو‌یزی تاییدت به‌نویه ﴿عَنِ السَّمَاءِ﴾ نو‌مینه‌وار به‌به‌رومرد گارت بگه‌یه‌یه ﴿مِنْ مَخْلُوقٍ﴾ به‌رو جینگه‌کی به‌سه‌د کرد (که نه‌ل‌ه‌تی گه‌ره‌به بو‌خه‌لکی له‌قیامه‌ندا) ﴿وَقَدْ رَفَعْنَا﴾ وه بلی نه‌ی به‌رومرد گارم ﴿أَذْجَلِي مُذْخَلٍ﴾ (له‌هر کارنکدا بووم) راست و چاک پیم نه‌مهام بده ﴿وَحَرَجِي مَخْرَجٍ صَدِيقٍ﴾ راست و چاکش پنم کونایی پشه ﴿وَأَجْعَلِي مِنْ دَنِّهِ﴾ وه له‌لایه‌ن خونه‌وه بووم به‌ساریه ﴿سَبَّحَ حَبْرٌ﴾ ده‌سه لاتیکی یارمه‌تی ده‌ر (که رال یم به‌سه‌ر هه‌مو و کو‌سپنکدا) ﴿وَقَدْ رَفَعْنَا﴾ وه بلی نایی راست هات ﴿وَرَفَعْنَا﴾ وه لایس باحق و به‌مان به‌ما و روشت ﴿وَقَدْ رَفَعْنَا﴾ به‌راستی به‌تال هه‌میشه له‌ناو‌چووه ﴿وَقَدْ رَفَعْنَا﴾ وه له‌م قورن‌انه‌دا ده‌بیرسه خواره‌وه ﴿وَقَدْ رَفَعْنَا﴾ نه‌وه‌ی که هوی شیما و به‌ره‌مانی به‌بو‌رو داران ﴿وَلَا تُسَبِّحُكَ﴾ (هاتس نه‌م قورن‌انه) بو‌سه‌م کاران هج ریاده‌کات حگه له‌خه‌سار و مه‌ندی به‌بیت ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ وه کاتیک چاکه و به‌مه‌تی خومان بریزس به‌سه‌ر ناده‌می (بی ناوه‌ودا) ﴿عَرَضَ﴾ روو و ده‌ره‌گیریت (له‌ریکری و یادی نیمه) ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ و ده‌ور ده‌که‌ریه‌وه ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ وه کاتیک ماخوشی و ریانی لی بکه‌ویت ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ روو نا‌نومید ده‌یت ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د) بلی هه‌مو و که‌س کار ده‌کات ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ له‌سه‌ر سرووشت و (ریباری) خوی ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ هر ﴿ح‌ا به‌رومرد گارن‌ان ران‌اره به‌و که‌سه‌ی ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ که ریباره‌کی راسته ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ وه (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د) هر‌سیارات لی ده‌که‌ن له‌باره‌ی روح‌وه (که‌جی به‌) ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ بلی رفوح له‌کار و به‌ره‌مانی تاییدت به‌به‌رومرد گارم ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ وه نیوه نه‌ما که‌مینک له‌ریباریتان پس به‌خساره ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ وه سویند به‌حواله‌گه‌ر به‌ناته‌ویت ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ بی‌گومان نه‌و (قورن‌انه‌ی) بی‌گمان کرد و وه بوت ناپه‌یلی (له‌دل و به‌ره‌کاندا) ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ له‌پاشان ده‌ست ناکه‌ویت ﴿وَدَّ لَا يُسَبِّحُكَ﴾ له‌به‌را به‌ره‌مانی کمینک که به‌ر گریت لی بکات ﴿

﴿وَصَعَدَ الْكَافِرُ الْعَرْشَ عِشْرِينَ﴾ (پاش سمدان سال) ﴿ثُمَّ نَزَلَ بِهِ الْجِبَابُ﴾ (خه‌لکسان ناگادار کرد به‌سهرماندا
 ﴿يَقْمُوعُونَ وَنَحْنُ نَعْلَمُ حَيْثُ﴾ (بۆ نه‌وی بران که‌ی‌نگومان به‌لنی خوار است) ﴿وَنُفِثَ سَائِبُ رِيبِهِ﴾
 وه‌دلیاس که‌روزی دواپی گومانی قیدانیه ﴿يَسْتَرْشِدُ عَنْهُ﴾ (خه‌لکی مان ناگادار کرد
 به‌سهرماندا) له‌گایکدا نه‌و خه‌لکه کیشمان سوو له‌یوان خویاندا ﴿أَتَرْفَعُ﴾ (دور باره‌ی
 ﴿فَوْقَ الْأَنْبِیَاءِ﴾ (جا) (همه‌دیکیان) ووتیان چه‌د خانویه‌کیان به‌سهره‌وه دروست بکه
 ﴿رُفِعَتْ أَعْقَابُهُمْ﴾ (په‌روردگی ریان ناگادار تره‌ی ریان) ﴿وَنُفِثَ عَنْهُ عَنِ الْأَنْفِ﴾ (نه‌وانه‌ی کدرال
 سوون به‌سهر کار و باری نه‌و کومه‌لدا ووتیان) ﴿سَجِسَ عَلَيْهِمْ مَنجِدٌ﴾ (ی‌نگومان مرگه‌و تنکیان
 به‌سهره‌وه دروست ده‌کس) ﴿سَمِعُوا نَسْمًا مِّنْهُنَّ لَقَدْ﴾ (نه‌وسا همه‌دیکیان ده‌لیس (نه‌و لاوانه)
 سنی که‌س و چواره‌میان سه‌که‌کیانه ﴿وَنُفِثَ عَنْهُ سَائِبُ رِيبِهِ﴾ (وه‌همه‌دیکیان تریان
 ده‌لیس پنج که‌س و شه‌شه‌میان سه‌که‌کیانه ﴿وَحَبِيبٌ﴾ (همانه‌ی قسه‌ی بی به‌لگه‌ن (تعدیگی
 به‌تاریکه‌شه‌وه‌و ده‌یس) ﴿وَنُفِثَ عَنْهُ سَائِبُ رِيبِهِ﴾ (همه‌دیکیان تریان ده‌لیس نه‌وانه‌ی حه‌وت
 که‌س هه‌شته‌مه‌کیان سه‌که‌کیانه ﴿فَرِحَ الْمُحْزِنُونَ﴾ (که‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ﴾ (په‌رورد گارم
 راناسره به‌زماره‌یان) ﴿مَرِضًا﴾ (فیل) که‌میک به‌یست له‌خه‌لکی که‌س زماره‌یان دارانیت
 ﴿فَلَا تَصْرِفْ﴾ (که‌واته) (که‌ی موحه‌مه‌د) له‌باره‌یانه‌وه ده‌مه‌قالی مه‌که ﴿وَلَا تَصْرِفْ﴾ (جگه‌به
 ده‌مه‌قالی به‌کی ناشکر او ناسان) (همه‌هانه‌و ده‌لی که‌له‌قورئاندا یوت هانوه‌و) ﴿وَلَا تَصْرِفْ﴾ (همه‌مه‌د) ﴿وَلَا تَصْرِفْ﴾
 وه‌له‌باره‌یانه‌وه په‌سپار له‌که‌سپار (خاومن نامدکان) مه‌که ﴿وَلَا تَصْرِفْ﴾ (سو (کردی) هیچ
 شتیک مه‌لی ﴿بَلَىٰ﴾ (ی‌نگومان من سه‌بی نه‌و شته ده‌کم) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (مه‌گر
 (نه‌گه‌لی دابلیت) نه‌گره‌خوا بیه‌ویت ﴿وَدَعُورِشَ﴾ (بیب) هه‌ر کانی (إن شاء الله) ت له‌بیر چو
 که‌ی بیرت هانه‌وه‌ی بلی ﴿وَلَوْ عَسَىٰ﴾ (بلی نو‌مینده‌وارم په‌رورد گارم رینو ویم بکات
 ﴿بِأَقْرَبٍ مِّنْ عَدْرٍ﴾ (سو رینگایه‌کی بریکتر (له‌راسنی) له‌مه ﴿وَنُفِثَ عَنْهُ﴾ (نه‌و کومه‌له
 لاوه) (مانه‌وه له‌ماو نه‌شکه‌وته که‌بایدا (نه‌خه‌و نووی) ﴿ثُمَّ نَزَلَ بِهِ﴾ (ماوه‌ی سنی سمدان
 (به‌سالی هه‌توی) ﴿وَنَزَلَ بِهِ﴾ (مو سالی تریشیان ریاد کرد) (نه‌گر به‌سالی مانگی هه‌ره‌ی حبس
 بکریت) ﴿فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (بلی خواراناره‌به‌ماوه‌ی مانه‌وه‌یان) ﴿ثُمَّ نَزَلَ بِهِ﴾ (چ بیا و یسره
 نه‌ها بۆ خویه‌رانیس بهی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿تَصْرِفْ﴾ (خودا) چ بیا و یسره
 ﴿مَرِضًا﴾ (بهر من دویه‌من و بی) بی‌جگه‌له (خو) هیچ پششیوانکیان بویه ﴿وَلَا تَصْرِفْ﴾ (خه‌لکه
 که‌سپیش پاکات به‌هاوبه‌شی خوی له‌نهرمانی دا ﴿وَلَوْ عَسَىٰ﴾ (بهر من دویه‌ره‌وه نه‌وه‌ی که
 وه‌حیت سو‌کراره ﴿مَرِضًا﴾ (له‌قورئانی په‌رورد گارت) ﴿ثُمَّ نَزَلَ بِهِ﴾ (که‌س به
 بتوانیت ووته‌کانی له‌و یگوریست ﴿وَنَزَلَ بِهِ﴾ (هه‌رگیر به‌به‌بکات ده‌ست پاکه‌ویت
 بی‌جگه‌له‌خوا به‌نای بۆ به‌ریت ﴿

﴿وَدَخَلَ جَنَّةً﴾ (سَنَى نَافِرَةً كَمَا يَأْتِي) چو و ده باو ناحه كه به و ده ﴿وَفُتِحَتْ بَابُهَا﴾ له كاتيكدا كه سستم
 كار سو له حَوَى ﴿وَمَا أَطُفَأَ نَارَ شَيْءٍ هِيَ﴾ و ونى باو ده ناكهم همر گير نهم ناحهم له باو به چيت ﴿وَمَا
 أَطُفَأَ نَارَ شَيْءٍ هِيَ﴾ باو ده ريش ناكهم روزى دوايى يت و پرو بدات ﴿وَجَزَاءُ دُونِ ذَلِكَ﴾ سويند
 بى خونه گهر (پاش مردن) به گير به و نه لاي پمرو ده دگرم ﴿لَا جَزَاءَ خَيْرَ مِمَّا سُئِلَ﴾ ينگومان داشته
 لهم ناحهم ده ست ده كه وى ﴿وَلَا تَقْضِيَةٌ﴾ هاو رى (نيمانداره) كه دى پنى ووت ﴿وَلَا يَحْزَنُ﴾
 له كاتيكدا كه گفتو گوى له كه گدا ده كرد ﴿صَدَقَ الَّذِي حَدَّثَ مِنْ رَبِّ﴾ ناياب تو من باو ده پيت بهر
 راته دى كه سوى به خاك دروست كر دووه ﴿لَمْ يَنْصَبْ﴾ پاشان له دلويه ناويك ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا﴾
 پاشان كر دويتى به پيدو ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ به لام من همر (ده ليم) نه و خوا پمرو ده دگرم به
 ﴿وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾ و هيچ كه سيش ناكهم به هاو به شى پمرو ده دگرم ﴿وَلَا يَرْجُو حَبْلًا﴾
 وه با كاتى چو ريت باو باخه كه ته وه ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ بتو تابه هر چى خوا به وى (همر ته وه ده پيت)
 ﴿لَا تَقْضِيَةٌ لَاحِقَةٌ﴾ هممو و توانايه كيش همر به دمن خوا به ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ نه گهر تو من ده يسي به تو
 كه مريش ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ مال و دارايى و مدالم هميه ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ نو ميند وايه كه پمرو ده دگرم
 ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ چا كتر له باخه كه دى تو من پيدات ﴿وَلَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ و به لا و
 برو سكه به كيش له ناسمانه وه به ريت باو باخه كه دى تو ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ چا (باخه كه دى) پيت
 بهر وه به كى ووشكى ساب و حليست ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ يان ناوه كه دى رو به چى به باخى ره ريدا
 ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ پتر همر گير به توانى بيدور رته وه ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ سامان و بهر و به و به كه دى
 له باو برا (به هوره برو سكه سونا و بهما) ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ نه معا كا بر اش له داخ ده سه كاتى
 ده پر واند و ده پيدان به به كدا ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ نه سهر نه و ماله دى كه خمر چى كر د سوو (له باخه كه پيدا)
 ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ له كاتيكدا (كه پرى) باخه كه دى هممو كه و تو و به سهر به كدا ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾
 (حال پاشه روژدا) ده پيت خور كه ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ كه سم به كر دايه به هاو لى پمرو ده دگرم ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾
 ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ كه سانيك به يو و باره تى به و بين به هاو نايه وه ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ بينه كه له خوا
 ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ خويشى سهر كه و تو و به يوو ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ له و شريف به دا پشتوانى
 تايه تى خواى راست و حقه ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ همر نه و يش چا كترين پاداشت نه داته وه ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾
 و سهر له محامى باشيش (به نيمانداران) ده دات ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ نه وى مو حقه مده ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾
 به تيره وه به تو نه و (بين باو ده) اته به و نه دى زيانى دوبا ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ و لك بارانيك وايه به
 ناسمانه وه ده باريتى ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ نه و سا جو و ده ها رو اوى ره وى (پى ده و ريت و) ده و و
 به باو به كدا ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ نه معا ده يته پوش و به لاش و با پرش و بلاوى ده كاته وه
 ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾ وه خوا هميشه به توانا و ده سهلات داره به سهر هممو و شتيكدا ﴿لَمْ يَنْصَبْ رَجُلًا يَدْرِي﴾

﴿لَمَّا رَأَوْا الْبُيُوتَ يَبِيسَ لَحُوقًا لِّأَنفُسِهِمْ﴾ مال و کور و کال حواتی و زینه‌ی ژیلانی دویان ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾
کرده‌ی چاکه‌کان که (پاداشیان) نه‌مینه‌یوه ﴿فَعَدَّ بَيْنَهُمَا﴾ پاداشیان چاکتره لای په‌روه‌ردگرت
﴿وَحِجْرًا مِّنَ﴾ و ریانر جیگه‌ی نومین (له‌مالی دویا) ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ وه (یادیان خه‌روه)
پورنی که شاحه‌کان ده‌حمیه‌ی ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ و پروی ره‌وی مه‌روسی و ته‌ختی ده‌یسی
﴿وَحِشْرًا﴾ و هم‌سور (خه‌لکی) کورده‌ی نه‌یوه ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ و هیچ که‌میان به‌جی ماهیل
﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ و هم‌سور (ناده‌یسی) له‌مردم په‌روه‌ردگار تدا بیر ده‌کریس ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾
سوند به‌حوا دینه‌یوه یو لادن ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ هر به‌وشویه‌ی که به‌کم جدر دروستان کردن
(به‌پرونی و بی به‌رگی) ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ به‌لام نیوه گومانان و ابو ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ که نیمه کاتین
دنامیسی بو (بیر مینه‌یوه) تان ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ نامدی کرده‌یوه کان دایش ده‌کریس (ده‌درینه ده‌ستی
راست چاک و ده‌ستی چه‌ی تاوانیان) ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ له‌محاتاوانیان ده‌یست ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾
رور ده‌ترس له‌و (هم‌سور تاوان و خراپه‌ی) که نیید به‌ ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ و ده‌لای لای هوار بو نیمه
﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ له‌م نامه و ده‌نره چیه ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ هیچ کرده‌یوه کی
به‌جور و گه‌وره‌ی به‌جی به‌هیشتوه و تواری کرده‌یوه ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ هر کرده‌یوه کی
کر دینت (نیاید) ناماده‌یوه ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ و په‌روه‌ردگار ستم له‌که‌س ماکات ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾
﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ (بیرسان به‌ینه‌یوه) کاتین مه‌ مریشه‌ی کاتمان ووت سوژده به‌رون سو ناده‌ی
﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ له‌وانیش هم‌و سوژده‌یان مرد جگه له‌نیسیس (شه‌یتان) به‌یست ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾
که له‌پنری جو که‌کان بوو ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ بویه له‌عهرمانی په‌روه‌ردگاری ده‌رجو ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾
﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ ده‌ی ناب نیوه (نه‌ی ناده‌یبر ده‌کان) نه‌وو به‌وه‌ی ده‌که‌مه ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ دوست و پشتوانی
خونان له‌حیاتی من ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ له‌کاتیندا که نه‌وان دوزمن نیوه ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ نای
چ گورینه‌یوه کی خراپه بو سته‌مکاران ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ من نه‌وان (شه‌یتان
و به‌وه‌ی) م ناماده‌ی دروست کردی ناسمانه‌کان و ره‌وی به‌کر دوه ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ هره‌یوه
(کاتی) دروست کردی خوشیابدا (ناماده‌ی به‌کر دوزن) ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ وه من هر گیر
گوهر اکهر اسم به‌کر دوه به‌یاره‌تی دهری خوم ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ و به‌خون و شریکی‌ی بدن رعنه‌ی و ژینک
ده‌یست که خوا ده‌هر موی بانگی نه‌و بنانه‌ی که لاتان و ابو و هاره‌یسی من (با به‌یتان بدن)
﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ نه‌وانیش بانگیان ده‌کان به‌لام وه لایان ماده‌یوه (و مایه‌ی به‌هر رینه‌یوه)
﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ وه نیمه له‌بیوانیابدا شیونکی پر تارامان داناه ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾
وه تاوانساران ناگری دهره‌ی ده‌یسی ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ و هم‌و ده‌زان و دلایان که ده‌چه‌ی
وتنی ده‌که‌ون ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾ و رینگایه‌ی کیان ده‌ست ماکموی بو گه‌رانه‌یوه له‌و (ناگه‌ی) ﴿وَأُتِيتُ الْفُضَيْتُ﴾

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سوئنده خوانه براسی قیقه له‌م قورئانه داهینه و مانده وه ﴿سَبَّاسٍ مِّنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
همه‌سور جوره نمونه به‌ک سو خه‌لکی ﴿وَكُلٌّ لِّمَن لَّيْسَ﴾ به لاه هم‌میشه ناده‌می ﴿اَكْثَرُ شَيْءٍ وَجْهًا﴾
له همه‌سور شتی ریانر موجداله و ده‌ماقالی ده‌کات ﴿وَمَعَ سَنَسِرُونَ بِرُؤُوسِهِمْ هُمْ نَظَرُونَ﴾
هیچ شتیک ریگری له خه‌لک به‌کردوه که ماوه به‌نسن کاتیک هیدایهت و ریسو و بیان بو هت
﴿وَسَفَعَرُوا يَهُدًى﴾ و داوی لسن سورده نکه‌ن له په‌رو مردگارسان ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ جگه
له‌وی وه‌ک نومه‌تانی پشیمان لسن یت و (سرای خوداله ماویان یات) ﴿اَوَلَيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ﴾
پان سزا پرو به پرویان یقه‌وه (به چاوی خویان بیسی) ﴿وَمَن يَرْجِعْ تَوَّابٌ﴾ نیمه به‌به‌میر بدن
سار دوه ﴿لَا تُفْسِدُوا فِی الْبِلَادِ﴾ ته‌ها سورده دهر و ترسینه‌ر بس ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا شِدَّةً﴾
نه‌وانه‌ی که بیاده‌ن به‌ه‌ه‌ق و به‌تال ده‌ماقالی ده‌کس ﴿يَتَجَسَّوْنَ﴾ بو نه‌وی (ناییسی) راستی
پس له ماو سرون ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ نایه‌ته‌کانی من (که قورئانه) و نه‌و هره‌شانه‌ی پی
ترسینه‌ر و به‌گالته‌بان ده‌رائس ﴿وَمَن حُزِمَ مِمَّنْ دُونِ الْحَسَنِ﴾ کی سته‌مکارتره له‌و که‌سه‌ی که
ناموزگاری کرایت به‌نایه‌ته‌کانی په‌رو مردگاری ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ به‌لام نه‌و گوی ی پی به‌دار ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾
﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ و نه‌و تاوانانه‌ی که کردویه‌تی له بی‌ری خوی بانه‌وه ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ به‌راستی
نیمه چمه‌د په‌رده‌یه کی نه‌سورمان داوه به‌سور دلایند ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ (له نایه‌ته‌کانی لیحه)
﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ و نه‌و قورسی و که‌رمان خستوته گویانه‌وه (تاراستی به‌بستنی) ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾
جانه‌گه‌ر مانگیان بکه‌یت مو سهر ریگای راست ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ نه‌وانه‌هر گیر هیدایهت و هر ماگر
﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ په‌رو مردگار لسن سورده‌ی خواو من به‌ریبه ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾
نه‌گه‌ر نوله‌یان لسن سه‌می به‌هوی نه‌و (تاوانانه‌وه‌ی که کردویه‌تی به‌راستی) ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ بیگومان به
به‌ده سرای سه‌ختی بو به‌دارد ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ به‌لام مو (سرادانی) نه‌وان کاتیک دیاری کراو هه‌به
﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ بیجگه‌له‌و (خوایه) هیچ به‌مایه‌کیان ده‌ست دکه‌وی (له‌و سهریه) ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾
﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ و نه‌و هه‌مو و شار و گوماندان به‌ریاده و ینر کرد ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ کاتیک
(د بشتوانیان) سته‌میان کرد ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ و بوله‌ماو برد پیشیان کاتیک دیاری کراو من
دانا بو ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ (باسی نه‌و کاته بکه) که مووسا به‌لاوه به‌ده‌ست که‌ی خوی ووت
﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ من ههر دهر و هه‌تا ده‌گمه ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ شونیی به‌یه‌ک گیشنی دوو ده‌ریا که
﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ یان ماوه‌یه کی دوور و دریز دهر و م ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ جا کاتیک گیشنه‌ته‌ر
شونینه‌ی دوو ده‌ریا که به‌یه‌ک ده‌گن ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ ماسی به‌که‌یان له‌بیر چوو (که وه‌ک توتشو و بو
سه‌ه‌ره‌که‌یان پیان بو) ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾ جا (ماسیه‌که خوی عربی داو) ریگه‌ی خوی
گرته به‌ر له‌ماو ده‌ریا که‌دا و (تاوه‌که) له‌ت ده‌مو و وه‌ک خوی لی به‌ده‌هاته‌وه ﴿وَتَجِدُوهُمْ يَدْعُوا صِیْرًا﴾

﴿لَمَّا جَاءَهُ جَا كَاتِنٌ تَهْرُسُ﴾ (لَمَّا شَوْتَه) ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ (مُوسَا) هَرَسُووِی مَه لاره
 به‌ده‌سته‌ک‌ه‌ی خوارده‌که‌مان بُوَینه ﴿عَدَّ عِشَامَ مَن مِّنْهُ هَدَّ عَصَاهُ﴾ سَویند به‌خوابه‌راستی نهم
 سه‌هر مامدا دوو چاری مانووی و ره‌حسنت بووی ﴿وَلَمَّا رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) ووی سه‌بیرته
 ﴿وَلَمَّا رَدَّتْ صَحْرَهُ﴾ کانی چوینه په‌ما به‌رده‌گه‌وره‌که (بُو پشودان) ﴿وَلَمَّا رَدَّتْ﴾ (لاره‌که) ج به‌راستی
 مَن (لوه‌ی) ماسیه‌که‌م له‌بیر چو ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ هیچ شنی نه‌و (ماسیه‌که‌ی) لیسر به‌رده‌وه ﴿وَلَمَّا
 شَوْتَتْ لَدُنْ دَرَّوْ﴾ که باسی بکه‌م بوټ بی‌حکه‌له‌شه‌ینان ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ (ماسیه‌که‌ی) ریدرو
 بویه‌وه (و) به‌شیویه‌کی سه‌بیر ریگای خوی له‌دوریا که گرت‌دور ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ (موسا) وونی
 تهمش نه‌وه‌مان ده‌ویست ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ تهمجا به‌شونی خویاندا گه‌انه‌وه ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ به‌سهریج
 دان ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ حاه‌مده‌میک له‌مده‌کانی نیمه‌یان دی ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ که به‌لایان
 حوامانه‌وه به‌حسنتان پیدابو ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ شار مرانشان کردبو ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ له‌رانباری مایه‌می
 خوامان ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ موسا به‌و (مده‌صالحه‌ی) ووت ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ نایا ، هاو بی‌تیت بکه‌م (و)
 شویت بکه‌م ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ بُو نه‌وه‌ی میرم بکه‌میت ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ له‌و رانباریه‌راستی لیری
 بویت ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ وونی (به‌موسا) به‌راستی نو ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ هدر گیر مانووی نه‌گه‌ن
 مده‌اخوت بگری ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ نو چوون خوت ده‌گری له‌سهر ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ شنی که‌له
 رارو مینشی له‌و ناگادار بیت ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ به‌صابر ﴿مُوسَا﴾ وونی له‌گه‌ر خو بیه‌وی
 به‌خوپا گره‌میسی ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ و سه‌ر پیچی له‌هیچ نه‌رمایکت ماکدم ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾
 وونی (به‌موسا) ج نه‌گه‌ر شونیم که‌ونی ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ نمره‌پر سیاری هیچ شنیکم لی نه‌که
 ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ هه‌تا خوم دهریاری قس‌ت بو ده‌که‌م (له‌مهنیه‌که‌ی ناگادارت ده‌که‌م) ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾
 ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ تهمجا پینکه‌وه هدر دوو کیان رویشتن هه‌نا سواری که‌شنیه‌ک بوون
 ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ (پیار چاکه‌که) که‌شنیه‌کی کون کرد ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ (موسا) وونی که‌شنیه‌که‌ت کون تی کرد
 ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ بو نه‌وه‌ی سه‌رشیه‌کانی (له‌دوریا) بوقم بکه‌میت ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ سونید به‌خوا
 به‌راستی کاریکی رور خراب و ماشایسته‌ت کرد ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ (مده‌چاکه‌که) وونی نایا مَن نهم ووت
 ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ نو هدر گیر مانووی خوت بگری له‌گه‌ل مندا ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾
 (موسا) وونی لیم سوره‌له‌نر نه‌وه‌ی (له‌و مرجه‌ی دامان مابو) لیسر چو ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾
 عُسْر ﴿نَهَم رَانْبَارِی مِیر بویه‌م له‌سهر قورس مده‌که﴾ ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ تهمجا پینکه‌وه هدر دوو کیان رویشتن
 ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ هه‌نا گشتن به‌ناره‌لاوکت ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ به‌کسر (پیار چاکه‌که) نمر (ناره‌لاو‌ه‌ی) کوشت
 ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ (موسا) وونی که‌سنگی پاکسی می گوماهت هه‌روا کوشت ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ بی
 نه‌وه‌ی که‌سنگی کوشتی ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ لَمَّا جَاءَهُ﴾ سونید به‌خوا به‌راستی کاریکی رور خراب و دیره‌وات

کرد

﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ دَارٌ فِي السَّمٰوٰتِ﴾ (بسمه چاکه که) روتی (سه مووسا) پیم نه‌ووتیت ﴿لَا يَسْتَطِيعُ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بیگو مان
 سو هه‌ر گیر باتوانی خوت بگری له‌گهل متدا ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ عَمَّا عَمِلُوا صَبْرًا﴾ (مووسا) روتی نه‌گیر
 دوی له‌م چاره بریاری هه‌رشتیکم لی کردی (ره‌ختم لی گرتیت) ﴿وَلَا صَبْرًا﴾ بر هاوریه‌تیم مه‌که
 ﴿فَقَدْ يَمْنُنُ فِي السَّمٰوٰتِ﴾ چونکه نه‌راستی له‌لایمن موه یاسوت همیه (له‌وه‌ی وارم لی بیت) ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾
 ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ نه‌مجا پیکموه هه‌ر دوو کیان روشتی ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ هتا گه‌شه لای خه‌لکی شاریک
 (له‌و کاته‌دا برسیان موو) ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ دارای خوراکیان کرد له‌خه‌لکی شاره‌که ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾
 نه‌ویش (خه‌لکی شاره‌که) میوان داریان لی نه‌کردن ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ نه‌مجا پیم دیواریک له‌و (له‌و شاره‌و)
 ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ بریک بوو بکه‌وت ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ (بسمه چاکه که) دیواره‌که‌ی راستی کرده‌وه وه‌له‌جیه‌وه
 ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ (مووسا) ووسی نه‌گیر بنویستایه ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ کریمه‌کت له‌سه‌ری وه‌ده‌گرت ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾
 ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ روتی تالیردا کاتی جی بورمه‌وه‌ی من و نوبه ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ ناگ‌دارت ده‌که‌م
 له‌حیکمه‌نی ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ نه‌و شانه‌ی که نو به‌توانی خوت بگری له‌سهر (روودان) یان ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾
 سیه‌ه‌ی (کورن کردی) که‌شتیه‌که (نه‌وه بوو) ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ می چمه‌د که‌سکی
 هه‌زار بوو ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ نیشیان ده‌کرد (به‌و که‌شتیه) له‌و ده‌ریاده ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ بویه ریستم
 (به‌گون کردی) هه‌ب دری بکه‌م (تا پاشا ده‌ستی به‌سهر ده‌گرت) ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ چونکه له‌پیشینه‌وه
 پاشایک هه‌بوو ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ ده‌ستی ده‌گرت به‌سهر هه‌موو که‌شتیه‌کی (چاک) دا ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾
 وه‌دیه‌لاه‌که‌ش (که‌کوشتم) ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ نه‌وه باوک و دایکی نیشاندار موون ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾
 جا نیشه‌ش ترساین (خوشه‌وستی له‌ولاه) بالیان پیوه‌یت ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ مو سهر که‌شی و می باوه‌ری ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾
 ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ حد (سه‌و کاره) و ستمان به‌روورد گارمان (له‌سری نه‌وا) موسان بگوریت ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾
 به‌رگوه ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ چاکتر له‌و پاکتر له‌گو ماف ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ به‌سور و به‌ریس ترسیان موسان ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾
 ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ نه‌و هوی (چاکتر ده‌وه‌ی) دیواره‌که‌ش چونکه می دور مدالی هه‌تیر
 بوو ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ له‌شاره‌که‌ده ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ نه‌زیریدا گه‌جه‌یه‌ک هه‌بوو که‌می نه‌و دوو
 مداله‌بوو ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ وه‌باوکس نه‌و دوو مداله‌چاک و خواناس موو ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ له‌به‌ر نه‌وه
 به‌روورد گارت و سنی ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ هه‌ر دوو کیان گه‌وره‌و به‌یر پیم ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ پاشان
 گه‌همیه‌که‌یان ده‌ریس ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ نه‌مه به‌همه‌نیک بوو له‌لایمن به‌روورد گار نه‌وه (به‌به‌ر باوکیان)
 ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ نه‌و (شتانه‌ی) کردم له‌خومه‌وه‌ه‌بوو ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ نه‌وه به‌ی و هوی شه‌و کرده‌وانه
 بوو ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ که‌تو توانای خو گرت نه‌بوو له‌سهر (کردن) یان ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾
 هه‌رومه‌ف بر سبارت لی ده‌که‌ن ده‌ریاره‌ی (دو القریس) ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾ (له‌وه‌لایماندا) بلی له
 به‌ریه‌وه هه‌نیک ماس ده‌که‌م بوتان ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُ﴾

[illegible]

﴿ذٰلِ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ (دو القریس) ووسی نم (دروسه کرسه) بر حمتیگه له لایسن پروردگار و سه
 ﴿مِنْ مَّوَدَّةِ رَبِّكَ﴾ حاکم کات بلنی پروردگارم هات (بدر چوری یا حوج و ماحوج ﴿حَمْدٌ مِّنْ رَبِّكَ﴾ نه بکاته
 ره‌یه کی بخت ﴿وَرَبُّكَ خَدَّ﴾ وه بیگومان بلنی پروردگارم هتق و راسته ﴿وَرَبُّكَ﴾ وار (مخملکی)
 دینس ﴿مَصْحُوفٌ مِّمَّنْ فِی عِلِّیِّ﴾ له وور هادیس و نه‌چس به‌سویه کسره (وه کو شهبوس دهری) ﴿وَنُجِیْ فِی الْاَسِّ﴾
 و عور نه‌کری به‌شه‌پور د ﴿لَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌وسا هم‌وویان کو نه‌کیده‌وه سمراب (کنسیان لی جس مایب) ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ وه له‌و ورو هاد دورح یشانی کافران ده‌فیس ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌شسان دانکی به‌روا ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌وسای که (لهم دیوایم) چاربان (فی عینس کر) به‌رده‌ی به‌سره‌دا هانیوو له‌بندی مس
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ وه نه‌وانه به‌بان ده‌روانی (قورشان) بیسن ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ لایه له‌واله‌ی
 بی ساورن و گومان دجهن سوودی همی بویان ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ که به‌ده‌کامه (و ملک فرشته و هیس) بکه
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌بار و پاوه‌ر و به‌ستر او جگه له‌مس ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌راستی لیمه دور به‌حصان کاماده
 کردوه ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌جیگا و شوی (میوانداری) بوی ساورن ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ بلی لایه هوالن به‌هس
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌خساره‌تمه‌بترس (کس) له‌کار و کرده‌وه کاپاند ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ بلی سر سبزه‌ر (له‌وانه) له‌و
 که سانه‌ن که کرده‌وه کرششیان به‌غیر و چور ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ له‌زبانی دیواد (و عینس کر) و اشیان گومان ده‌برد
 به‌رامنی به‌روان ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ کاریکی دور چاک ده‌کن ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌وانه که سانیکن بی پاوه‌ر بوون
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌یشانه‌کانی پروردگاریان و گیشش به‌خرمسی (لهم ورو د) ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ له‌به‌ر
 نه‌وه کرده‌وه کانین پو چهل و بی پاداشت دهر چور ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌وانه له‌ووزی دویسی دا هیچ برخ
 و برینکیان بو دانانیس ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌وه نه‌وسا حرایان دوره‌خه ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ له‌مهر سه‌وه بی پاوه‌ر بوون
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ و گانه‌بان نه‌کرد به‌یشانه‌کان و به‌مهرانی لیمه ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌راستی
 نه‌وانه که لیمان و ساوربان هسانه ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ وه کرده‌وهی چاکیان کرده‌وه ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌جیگه‌ر بزدوس کر
 به‌هسته‌کانی به‌ردوس جیگای (میوانداری) نه‌وانه ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌رده‌وامی بیضا ده‌مینه‌وه
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ دارای گواسته‌وه ناکن نه‌وانه‌هسته‌دا ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌ی موحه‌ممه ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ بلنی
 نه‌گر (لای) ده‌ریگان بیوا به ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌مره‌کعب مو (نوسجی) راباری پروردگارم ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾
 بیگومان (لای) ده‌ریگان سه‌واو عبوون ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ پیش تموی راباری پروردگارم تمواو بیت
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌گر چه‌ده نه‌وسده‌ی ده‌ریا کایش بیس (یکه‌بس به‌مره‌کعب راباری خوا سه‌واو مایب)
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ بیس (به‌وی باورانه) بیگومان میث نه‌ها نادمیر انیکم وه‌نیر ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌لام وه‌حیم
 بودیت ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌راسی پروردگاری نیر پروردگاریکی ناک و مایه ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ به‌س‌گان به‌رحم ده‌به‌جا
 هه‌ر کس به‌مغایه به‌خرمعت پروردگاری بگات (نه‌قیامندا) ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ نه‌وه به‌کرده‌وهی چاک بکات
 ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾ وه له‌به‌رسی پروردگاری دا کس نه‌کات به‌عاویمنی ﴿وَلَمَّا مَدَّ يَدَهُ﴾

﴿ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴾ که پەر و مرد گساری ناسمانه کان و رهوی و هر چس له دیوانیاندایه
 ﴿ فَاعْتَصِمْ ﴾ و تحفظ بیدر که وانه بیهسته و رور خوگر مه له پهرستیدا ﴿ هَلْ يَنْفَعُكَ نَسِيبُ ﴾
 نایب ناگداریت و نه‌ی نه‌و (حوایه کی تر) هه‌یت ﴿ وَبَشِّرْ نَسِيبُ ﴾ ناده‌می (بشیر) ده‌ن
 ﴿ رَبُّ مَعْنَى ﴾ نایب که مردم ﴿ اسْوَدَّ حُجَّ حَبَّ ﴾ له داهاتو و داهه رید و ویس (له گور) دهر ده‌هیرنم ﴿
 ﴿ اُولَئِكَ حُجَّ رِاسُ ﴾ نه‌وه ناده‌میراد بو بیر نا کاته‌وه ﴿ اَسْقَمَ مِنْ قَتْلِ ﴾ که یتگو می نیجه له سه‌ره‌ناه‌وه
 نه‌ومان دروست کردوه ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾ که نه‌و شیک به‌وو ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾ نه‌وجا سویند
 مه پەر و مرد گسارت نه‌و (سی بروایانه) کز ده‌که به‌وه (له روزی دو بیدا) ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾ (له گهل)
 نه‌و شه‌بنانه‌ی (که گومر یان کردن) ﴿ ثُمَّ سَحِيرٌ نَهْمٌ ﴾ پاشان به‌راستی هه‌موویان ناماده ده‌که‌ی
 ﴿ حَرَجْتُ جَنَّتْ ﴾ سه‌ده‌وری دور و خدا به‌سهر نه‌زو بیدا که و موون (له به‌ر تر ساکی نه‌و روز) ﴿
 ﴿ ثُمَّ لَمْ يَخْرُجْ ﴾ پاشان بیگو میان دهری دینیس (و ده‌یخه‌یه دور و خه‌وه) ﴿ مِنْ مَحَلِّ سَبْعٍ ﴾ له هه‌ر پیر
 ده‌سته‌یه‌ک ﴿ عَمَّ أَشَدُّ لَوْ خَرَجْتَ ﴾ که مه‌یان تا و انبار تر (یاخی تر) بووه له به‌ر الیه‌ر خوی میهره‌یاند
 ﴿ ثُمَّ حَسَّ نَهْمٌ ﴾ نه‌وجا بیگو میان نیمه رانتر یس ﴿ تَبَيَّنَ خَدُّ رُبُّكَ جَدِّ ﴾ به‌واسه‌ی که شپاو ترن
 به‌خرینه دور و ح و بسوینس پیس ﴿ اُولَئِكَ مَكْرُ ﴾ کهس یه له نیوه ﴿ اُولَئِكَ مَكْرُ ﴾ به‌روات و تینه‌به‌ریت
 به‌سه‌ر دور و خدا ﴿ كَالْغَالِ عَلَى رَيْنَ حَتَّى مَقْبِي ﴾ (نه‌و تیه‌رینه) بریار یکی بر او یه له پەر و مرد گسارت نه‌وه ﴿
 ﴿ ثُمَّ لَمْ يَخْرُجْ نَهْمٌ ﴾ دواتر نه‌وانه بر گار ده‌که‌ی که پاریر کار و له‌خواتر من موون ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾
 جیب ﴿ و مستهم کاران نه‌سه‌ر چوک نه‌ساو (دوره‌ح) دا ده‌هیل به‌وه ﴿ رُبُّكَ شَيْءٌ ﴾ رُبُّكَ شَيْءٌ
 هه‌ر کاتن ثابته روون و ناشکر اکاتی نیمه به‌سه‌ر یاندا به‌جو میرا به‌ته‌وه ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾ نه‌و به‌ی
 بن پیر و موون ده‌یان ووت ﴿ اُولَئِكَ مَكْرُ ﴾ به‌وانه‌ی نیمانیان هیا موو ﴿ اُولَئِكَ مَكْرُ ﴾
 کام لسم دور کز مه‌له جی و شونی (خانو و به‌ره‌ی) خوشتره ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾ و کزور
 مه‌جیبسی چاکتره ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾ و به‌یش نه‌مان چه‌د بسمان نه‌ساو برد ﴿ مِنْ قَرَبٍ ﴾ له‌گه‌ه
 (بی بار و ده‌کان) ﴿ هَلْ يَنْفَعُكَ نَسِيبُ ﴾ کهل و به‌لی ناو مال و لاشه و ثیافه‌تیشیان له‌مان جواتر بوو ﴿
 ﴿ قُلْ مَنْ كَانَ يَنْفَعُهُ ﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌د پیر) بلی نه‌وه‌ی له‌گومر ایس دایه ﴿ قُلْ مَنْ كَانَ يَنْفَعُهُ ﴾
 باخوای میهره‌یان مو له‌نی پی بذات و نه‌مه‌نی درمژ مکات (تاریانر تاوان مکه‌ن) ﴿ حَتَّى رَأَوْا مَا وَعَدُوا ﴾
 هه‌تا کاتن نه‌و هه‌ره‌شانه‌ی کراوه لیان ده‌ییس (دینه‌دی) ﴿ اُولَئِكَ مَكْرُ ﴾ (نه‌وه‌ش) یان
 سه‌رانه (له دیادا) بان (هاتی) روزی دوا به‌ ﴿ مَسْمُورٌ ﴾ جاله داهاتو و داهه‌رانی ﴿ مِنْ قُرْبٍ مَكْرُ ﴾
 کی جیگا و شونی (خانو و به‌ره‌ی) خراپ و ناخوشه ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾ وه‌کی سه‌ر بار و له‌شکری
 بی هیرتره (کامران یان باوه‌رداران) ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾ و به‌رینه‌ی نه‌و ده‌و خدی ﴿ نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر و یساری
 هیدایه‌ت بوون خوا هیدایه‌یان بو ریا ده‌کات ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾ نه‌و کز ده‌وه‌چا که‌ی له
 (روزی دوا بیدا) ده‌مینوه ﴿ حَتَّى رَأَوْا ﴾ لای پەر و مرد گسارت پاداشسی چاکتره ﴿ وَرَبُّكَ شَيْءٌ ﴾
 و نا کامشی باشتره ﴿

﴿مَرَّتْ لَيْلٌ﴾ ناسانهو که سمت دسوه ﴿صَكْرَتِ يَت﴾ بی ماور سوو به شانه و تاده کدی نیمه
 ﴿وَرَقٌ﴾ وونی ﴿لَا وَبِـلَا وَه﴾ (له روزی دوايشدا) مال و کورم بی ددری ﴿شَعْبُ نَعْتَب﴾
 نایب به بهینه کان تاگداره ﴿وَرْتَدَّ رَحْمِي عَهْدٌ﴾ به بهیسی له خوای میهرمان و مرگرتووه ﴿
 صَكْلًا﴾ به خیر (وانیه) ﴿سَكْبُ مَبْلُوتٌ﴾ له مویانش نهووی دهیلن دهیوسین (له مهوری)
 ﴿وَسَعْدُهُ مِنْ عَذَابٍ مِّنْهُ﴾ ساووی سرای یو دریز نه که بهووه ﴿وَرِيَّةٌ مِّنْهُ﴾ نهووی نهو دهیلن
 (له مال و مدال) به میرات لی و مرده گرسهوه ﴿وَرْتَبِ مَرْدٌ﴾ (له روزی دوايید) به تمها دیتسهوه لامان ﴿
 وَتَغْدُ وَبِـلَا وَه﴾ نهوانه بیحکه له خوا بریاریان داوه بو خویان ﴿بِهْ﴾ چمد بهر ستر اونک
 ﴿بِـلَا وَه﴾ یو نهووی نهو بهر ستر اونانه بیسه بهر متهی ددر (و شکاکار) بزیان ﴿کَلَّا﴾
 به حیر (وانیه) ﴿بِـلَا وَه﴾ به لکو بهر ستر اووه کان (له قیامت دا) نیکاری بهر ستنه کدی
 نهوون ده کمن ﴿وَرْتَبِ مَرْدٌ﴾ وه دینه دزیان و بهر بهر چیان ددهمهوه ﴿بِـلَا وَه﴾ نایب نه تدبوه
 (سهر بهت به دووه) ﴿بِـلَا وَه﴾ که بیگومان نیمه شهیتانه کانمان رن کردووه ﴿بِـلَا وَه﴾
 به مهورین باوهران دا ﴿تَوْرَقْدُ زَا﴾ چاک هانیاں دهم (بو کور و تاوان) ﴿بِـلَا وَه﴾
 جا (تهی مو حده مده دیتسهوه) به له یان لی مه که ﴿بِـلَا وَه﴾ بیگومان نیمه بهر مار دینکی ورد (روزانی
 نه مهورین) ددر مهورین ﴿بِـلَا وَه﴾ باسی نهو پرورده بکه که باریر کاران و نه خواترسان کو
 ده که بهووه ﴿بِـلَا وَه﴾ دهسته دهسته و کز مهل کومهل بهریر و حور مدهوره دیا به بی بو لای خوای
 میهرمان ﴿بِـلَا وَه﴾ ناو انباریش دده به بهر ﴿بِـلَا وَه﴾ بو دوروح به نیویتهی (به وینهی
 که به لاردهل) ﴿بِـلَا وَه﴾ دهسه لاتی تکاو لاله یان بی به ﴿بِـلَا وَه﴾ جگه لهو که سدی
 ﴿بِـلَا وَه﴾ به بیسی له خوای میهرمان و مرگرتووه (وه که بیعه مهران و شه هیدان) ﴿
 وَرَقٌ وَتَغْدُ رَحْمِي وَه﴾ (گدور و جووله که کان) دیمان ووت خوا مدالی بو خوی دانده
 ﴿بِـلَا وَه﴾ سووند به خوا به راستی شنبکی روز نامه جی و سهر ده بیس ﴿
 وَتَغْدُ رَحْمِي وَه﴾ (بریکه) رهویش شوق بهرنت و بقلیشی ﴿وَرْتَبِ مَرْدٌ﴾ (بریکه) چیاکان
 به بهک جدر بر و خیس ﴿بِـلَا وَه﴾ له بهر نهووی (بی باوهران) مدال دده به یان خوای
 میهرمان ﴿بِـلَا وَه﴾ مو خوای میهرمان شیاو نیه ﴿بِـلَا وَه﴾ که مدالی هه بیس ﴿
 بِـلَا وَه﴾ هه سوو نهووه سی له ناسمانه کان و ره ویدان ﴿بِـلَا وَه﴾
 به مده بیسی دینه لای خوای میهرمان (هیچ که سی لهوانه تیه مدهی خوای میهرمان به بیس) ﴿
 وَتَغْدُ رَحْمِي وَه﴾ سووند به خوا به راستی هه موویانی سهر زمیری کردووه بهر مار ددر ﴿
 وَتَغْدُ رَحْمِي وَه﴾ هه هه موویان به ناک و تمها دیتسهوه سو لای (خو) له روزی
 قیامت ده. ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ نَارٍ﴾ و کرده‌وه چاکه گانی‌شیان
 کر دوه ﴿نَسِيتُمْ نَارَ الْوَحْشِ﴾ بینگومان خوی میهر میان خوشه‌ویسیان ده‌کات (معدلی باوردار اندا)
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَارٌ﴾ جا به‌راستی نیمه قورناتمان له‌سهر رمای تو ناسان کردوه ﴿سُبُّهُ﴾
 انیسیت ﴿تَبَّ عَزَّوَجَلَّ﴾ پی مدهیت به‌پارس کدار و نه‌خواتر میان ﴿وَسُيِّرَ بِهِ نَارُ الْوَحْشِ﴾ نه‌و که‌ساندشی
 پی به‌سینیت که‌به سه‌خنی دزایه‌یت ده‌کات ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَمِنْ حَرْبٍ﴾ گن و کومه‌لی رومان پیش
 نه‌مان (له‌به‌ر خرابیان) به‌ساویرد ﴿هَلْ عَلَّمْتُمُ الْمَاءَ حَرًّا﴾ تابا‌هست نه‌کفیت به‌هیچ که‌سینت له‌واسه ماییت؟
 ﴿وَلَسْتَ بِمُحْصِيٍّ﴾ یان هیچ وورنه و سر‌نیمه کیان ده‌ییت ﴿

سوره‌ی طه

﴿سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به‌ماوی خوی به‌خشندوی میهر میان

﴿طه﴾ به (طه) ده‌خویرینه‌وه، خو رانتره به‌ماناکدی مور‌تیاوی ویا‌تر سه‌بری سه‌ره‌تای سوره‌تای
 (البقرة) بکه ﴿وَرَبِّكَ نَارٌ﴾ قورناتمان به‌ماردوتنه خورده‌وه بو سه‌ر تو ﴿سُبُّهُ﴾ بو نه‌وی
 دوه چپاری بار‌مده‌تی هم و په‌زاره بیت ﴿لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ تمها ناموزگاری و بیر خسته‌وه‌یه
 بو له‌و که‌سه‌ی (له‌خوا) ده‌ترسی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (نهم قورنانه) به‌ش به‌ش میر دوا‌وه به‌خوردوه به‌لایه‌ن
 رانیکه‌وه ﴿سُبُّهُ﴾ کده‌وی و ناسمانه به‌رور و بلندگی دروست کردوه ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 که (خوی) میهر به‌نه ﴿عَلَى نَارٍ﴾ که‌به‌ور موده سه‌ر عمرش و قدراری گرت (به‌و شیوه‌ی شپاری
 بیت نیمه چوبه‌تیه‌کی بارایی) ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ و نه‌وه‌ی له‌میان‌لایه‌و نه‌وه‌ی له‌زیر خاک‌دابه
 ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ نه‌گره‌توبه ناشکرا‌قه به‌کفیت ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ نه‌وه به‌رستی نه‌و (خوا)
 به‌نیس و له‌به‌نیس شاره‌وتیش ده‌راسی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ خوا (نه‌ورانه‌یه) که‌هیچ به‌رستراویکی
 نری به‌ه‌دق و راستی سی‌یه جکه له‌نه‌و ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ نه‌ها بو نه‌وه ساوه هدره جوبه‌کان
 ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (نه‌ی موح‌ممه‌د) مایا‌ه‌وال و تمگومانسی مو‌سا به‌معبرت پی گدیش‌وه
 ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ کانی ناگریکسی پی (له‌گره‌انه‌میدا بو میهر له‌شه‌ویکی ساردد) ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 جا (مو‌وسا) ورتی به‌خبرانه‌کی لیره به‌میسموه ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ به‌راستی من ناگریکم به‌دی کردوه
 ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (نه‌روم بو‌لای) ملک‌و‌ل‌مو ناگره چلو‌سکیکتان مو‌نیم (خونانی پی گرم بکه‌وه)
 ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بان لای نه‌و ناگره و یگا‌شان ده‌رمکم ده‌ست کدی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ جا که‌گشته‌لای
 (ناگره‌که) ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ مانگی لی کرا نه‌ی مو‌وسا ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ به‌راستی من به‌رو‌رد‌گاری تو
 ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ نه‌ی پیل‌وه کانت داکمه (له‌سهر ریری شوینه‌که) ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ چونکه
 بینگومان تو له‌شوی به‌رو‌رد به‌فیری (طوا) دایت ﴿

﴿فَالْأَشْجَارُ أَغْلَتْ﴾ (مورسا) هر موروی رانیاری شهوه لای پمرو مردگارمه ﴿وَالْأَشْجَارُ﴾ به پمراویکده به
 ﴿لَا يَنْبُرُ﴾ و لایسی ﴿پمرو مردگارم هیچی نی وون نایی و هیچی لمیر ناجی﴾ ﴿بَلْ يَحْمِلُ كُفْرَهُ لَأَرْضٍ مَّهْدَةٍ﴾
 (پمرو مردگارم) راتیکه که رهوی بو کر دوخته شونی جه سانهوه (وه کو بیکه) ﴿وَسَلَّكَ لَكَ رَبِّي سَبِيلًا﴾
 وه لعناوید، چنده ها پیگای بو هر اهدم حیوان ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ مَّنْ﴾ وه له ناسانه وه باران دبارینی
 (نوسان) ﴿وَأَحْرَقَ بِهِ﴾ حانه و ناراهی و واندومانه ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ مَّنْ﴾ رور جونی جور او جزو له ووهك
 (که حیوان له تم و بون و پمگ و شیوه) ﴿صَلُّوا لِقَابِ﴾ (تهی مروزله کان) بحون و لانه
 و لانه کیشتن طه و دین ﴿وَلَدَيْكَ﴾ به راستی له ودها (که ماسکرا) ﴿لَا يَبْذُرُ﴾ به لگه و میشانی
 رور همیه بو له وانهی خاومسی زیرس ﴿مِنْ مِّنْكُمْ﴾ له و رهویه دروستان کردون ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾
 دو و پاره ده تانگیر سه وه سار رهوی (به مردوویس) ﴿مِنْ مِّنْكُمْ﴾ جاریکی تر له و رهویه دهرتان
 دیسه وه (به مردوویس بو لیر سیه وه) ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ سوتید به خوا به راستی نیمه هه ووه
 به لگه و میشانی کانی خومان بشان میر هه وون دا ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ که چی باومری به هیا و سه ره چی کرد ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾
 ﴿فَالْأَشْجَارُ﴾ (میر هه وون) وونی هاتوویت بو مامان بو تهوی دهرمان که بیت ﴿مِنْ مِّنْكُمْ﴾
 له خا که که مان به جادوو گهر به کت تهی مورسا ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ سورینی جادویه کت بو (به کار)
 پیشی ﴿مِنْ مِّنْكُمْ﴾ رهك شهو (جادووی خوت) ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ جاشوین و کانیک له بیرون نیمه
 و حوله دایسی ﴿لَا تَقْبَلُهُمْ خُزُلًا﴾ به نیمه و منو خومانی نی به پورین ﴿مِنْ مِّنْكُمْ﴾ (با) جینگاه کی
 نه حیت بی ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ (مورسا) هر موروی کانی دیدار کر وونان روزی حوپر انده وه
 (روزی چه زن) بیت ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ به مهر چی له کانی چیشه نگاود حه لکی کو بکرینه وه ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾
 ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ له و جینگاه ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ و هه مور جادوو گهره کانی کو کر ده وه
 ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ پاشان هات (بو شونی دیاری کراوا) ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ مورسا به جادوو گهرانی روت
 ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ هاور بو شه درو به دم خواوه به کن ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ له گی به سر بهك
 له ومان دعوات ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ به راستی هر کسی درو هه لمستی به دم خواوه به وجه به و دهیت
 ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ نه مجا (جادوو گهره کان) سمارت به کاره که یان له بیوانیان دا جیاری پمدا
 بوو ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ و بهیسی چر بهیان نه کرد ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ وونیان به راستی نه سانه دوو
 جادوو گهرن ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ بهیانموی دهرتان به رین ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ له خاک و وولانه که تان
 به جادوو که یان ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ وه پیار و به رینه هره ماشه که تان لعناو هرون ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾
 حاکمه واته هه مور جادوو و بیلا بیکشان کو بکرینه وه ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ پاشان به بهك ریر بینه (گور بهانه وه)
 ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾ به راستی هر کسی نه و سمر کموی پر گاری دین و سمر مراره ﴿وَمِنْ مِّنْكُمْ﴾

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان سه‌ی موسا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (چادوره‌کشت) هری سده ﴿لَا تَنْفَعُ الْإِنْسَانُ إِلَّا الْيُسْرَى﴾ یا نیمه له‌سهر متاره هری ی ده‌میس ﴿وَلَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانُ إِلَّا الْيُسْرَى﴾ (موسا) هره‌سوی به‌خیر نیوه (به‌پیشه‌وه) هری ی مدمن ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (نه‌واتیش فریاند) حال‌سا کاود، گوریس و دار ده‌سته‌کانین ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (موسا) به‌هزی جادوه‌کینه‌وه که‌به‌راستی ده‌جولیس و ده‌روون ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (موسا) له‌دلی حوید که‌می بر‌سا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ ووتیان پی‌مه‌تر سه‌وی ساک‌به ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ بی‌گومان هره‌سز سه‌ره‌که‌وتور ده‌می ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌وه‌ی به‌ده‌ستی راستیایه (که‌گوچانه‌کته) هری سده ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ هره‌چی (جادور) له‌وان کر دوریانه قونی دعات (هه‌لی ده‌لوشی) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ بی‌گومان له‌وه‌ی له‌وانه کر دوریانه به‌ها هره‌لی جادو و ساره ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ جادو و بارین سه‌ره‌که‌وتور بابی به‌هه‌ره کوی وه‌هاتیس (هرچی بکات) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ له‌وس جادو و گه‌ره‌کان خیران به‌روود، به‌سوزده بر‌ده‌وه (به‌خو) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ ووتیان بر‌وامان هیا به‌په‌رو مرد‌گری هاروون و موسا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (هره‌هون ووتی بیان) به‌سوزده‌ش، به‌سوزده ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ ناپا نیوه بر‌واتان پی هینا پیش له‌وه‌ی موله‌تتان به‌دهم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ بی‌گومان نه‌وه موسا گه‌ورمه‌انه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ که‌هیری جادوری کر دوون ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ جا سویند بیت ده‌بیرم (ده‌بیر نیم) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ ده‌ست و قاجان به‌په‌جده‌وه (راست و چه‌پ) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ و می‌گومان به‌قه‌دی دار خورمادا هه‌لتان ده‌راسم (ده‌سانکم به‌دار) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (له‌وس) به‌راستی ده‌رانس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ کامسان (می‌پان خواگی موسا) سرامان سه‌ختر و به‌رده‌وام شه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان نیمه هره‌گیر شه هله‌نایزترین ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ به‌سهر ته‌ویشانه‌و مو‌هه‌بیراندا کمومان هاتووه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ (وه‌تو هله‌نایزترین به‌سهر) ته‌و خوی به‌ی که‌له‌سه‌وون نیمه‌ی دروست کر دووه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ جا هره‌چیت به‌ده‌ست دیت بی‌که ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ بی‌گومان تو ته‌ها لدم ژیا نی دویا ده‌ست ده‌رواو بر‌یار ده‌دیت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ به‌راستی نیمه بار‌وامان هیا به‌په‌رو مرد‌گاران ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ بو نه‌وه‌ی له‌توانه‌کانسان خوش بیت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ هره‌وه‌ها له‌و جادو و هشی که‌به‌روور بیت ده‌کر دیس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ وه‌خوای گه‌وره (یاداشتی) چاکتر مر به‌رده‌وامتره ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ به‌راستی هره‌که‌سی بگه‌پنده‌و لای به‌روه‌د‌گاری ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ به‌تاوانساری ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ نه‌وه بی‌گومان دوزخ جی‌گایه‌نی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ به‌ده‌سری نی‌دا به‌ده‌زی (به‌ناسوودمی) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ وه‌شه‌و که‌سه‌ی به‌بار‌ود‌داری بگه‌پنده‌و لای (خوای گه‌وره) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ به‌راستی کر ده‌وه‌ی چاکیشی کر دیس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ تاله‌وانه پله‌و پیه‌ی به‌رو و پله‌بان هیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ که‌به‌هشتانیکه جی‌گای مانه‌وه‌ی هه‌مه‌میشه‌یه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ ورساره‌کان ده‌روون به‌ژیر یاند ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ بی‌برانه‌وه ده‌میشه‌وه نی‌دا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾ م‌برگی نه‌وه یاداشتی که‌سبکه خوی پاک و خاوین را بگری (له‌کومر و ناوان) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ﴾ به‌راستی بیگامان بارد سو مووسا ﴿ثُمَّ يَهْتِفُ بِأُخُوهُ هَارُونَ﴾ که به‌بله کانم به شهو
 بیه (وله میصر ده چس) ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ رینگه به کی ووشکیان له ده‌ریای (سور)
 ده سو بکه ره‌ود ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ مهر سه (فیر همون) بیت مگات ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ وه مهر سه (له‌خکب
 له‌ده‌ریا ده) ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ نه‌محا فیر همون به سه‌رماره‌کانیه‌وه شونیان که‌وتس
 ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ جا له سا‌کاو تعریا نه‌وانی (له‌ساو شه‌پولی خقیدا) داپوشی ج
 داپوشیست ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ فیر همون که‌له‌که‌ی خزی گومرا کرد ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ و‌رینمووی
 به‌کردن ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ نه‌ی سه‌وی نبرائیل ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ به‌راستی بر گارمان کردن
 له‌دورمه‌که‌تان ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ وه به‌لیمان پندان ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ (به‌هانی موسا بق) لای راستی
 کیوی طور ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ و‌بوسان ماردن ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ که‌رو و‌شیل‌اقه (بالله‌به‌که‌گوشتی به
 سه‌سو و‌بالله‌به‌که‌خوشتره) ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ به‌حون له‌و و‌زویه پاک‌سه‌ی پندان داو
 ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ و‌ریاده‌رقی تینا به‌که‌ن ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ نه‌گیا خدشم و‌قاری من ده‌نگریته‌وه
 ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ جا‌هر که‌میک قار و‌خه‌شمی من دایگری ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ نه‌وه بینگو‌مان تیا‌چو‌وه
 هله‌دیراوه ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ وه به‌راستی من رو‌ر لی‌سور دوم له‌و که‌سه‌ی به‌ری‌ی کردی
 ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ و‌سا‌وه‌ری هبانی و‌کرده‌وی چاکی کردیت ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ پاشان به‌رده‌وام
 بوسی له‌سه‌ر نه‌و ریساره ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ (خوا‌هر سو‌وی) نه‌ی مووسا بو‌چی
 بیش که‌له‌که‌ت که‌ونی (بو‌گیشتی به‌کیوی طور) ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ (مووسا) به‌رموری
 که‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌مون ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ بویه به‌به‌له‌هانم سو‌لات نه‌ی به‌رو‌رد گارم
 ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ سو‌نه‌وی لیم راری بیت ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ (خوا‌ی گه‌وره) به‌رمووی ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾
 جا به‌راستی لیمه‌قه‌ومه‌که‌نمان تا‌قی کرده‌وه ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ له‌پاش (هانی) تو ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾
 وه سامیری گومرای کردن ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ نه‌محا (پاش و‌مر گرتی نه‌ورت) مووسا گه‌پایه‌وه
 بو‌لای که‌له‌که‌ی ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ به‌تو‌ور می و‌قار و‌خه‌شمه‌وه ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ و‌ونی له‌ی گدل که‌م
 ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ نابا‌په‌رو‌رد گار‌تان به‌لینی بی به‌دان ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾
 بو‌چی من رو‌رد پس چموو ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ یان همر و‌یستان ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾
 و‌خه‌شم له‌لایه‌ن به‌رو‌رد گار‌تانه‌وه به‌خه‌تان بگریت ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ بویه به‌لینی متان شکانه
 ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ و‌وتیان نیمه‌به‌لینه‌که‌ی تومان به‌شکانه ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ به‌ویست و‌ده‌سه‌لانی
 خق‌مان ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ به‌لکو نیمه‌چهد کول و‌باری درابو‌و به‌کولمانه ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾
 له‌خشمی نیمه‌کان ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾ جا‌مریماندایه (ناو‌ناگرده) هرو‌ها سامیری‌ش
 مری‌ی دا ﴿وَأَخِي هَارُونَ﴾

﴿فَأَخْرَجَ مُوسَىٰ مِصْرَٰهُ﴾ نتر (سامیری لهو حمله توانانه) په مکه ری گویره که به کی بو دروست کړدن
 ﴿لَهُ جُودًا﴾ بور به کی هه سور (وهك سوره ی گویره که) ﴿وَهُوَ﴾ نه مجا ووتیان ﴿وَهُوَ﴾ نه مکه ری نه شوی
 ﴿مُوسَىٰ﴾ نه مه خوی نیو و خوی مووساشه ﴿مُوسَىٰ﴾ نه وه (مووسا) له میری جووه (هه مکه ری نه شوی
 خوادا) ﴿وَالَّذِينَ﴾ نایا نه وان ماران (داییس) ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و گویره که به (وه لامي
 هیچ ووبه به کیان ماداقوه) ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و خوامی هیچ ربان و قار انجیک بیه بوین
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ سویند به خوا به راستی هاروون پیس ووتس ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه ی که له کم ﴿وَالَّذِينَ﴾ پنگومان تیو نه و (گویره که به) نانی کړ نه وه (گویر بوون)
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ به راستی به ورو در گاری نیو و خوی میهرمانه ﴿وَالَّذِينَ﴾ که وانه شویس من
 بکه وون ﴿وَالَّذِينَ﴾ گویر ایدلی نه رمانی من من ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 ماهیتس و به و وریدا دیس و ده به رستس ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و خوامی هیچ ربان و قار انجیک بیه بوین
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ ووتس نه ی هارون ﴿وَالَّذِينَ﴾ چ شتیک نه رگری کړدیت ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و
 صلو ﴿کاتس بیست نه مانه گویر بوون﴾ ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ نایا به به پش نه رمانی مت کړد ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ موی پش و به رمانی مت کړد ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 که (هاتنه و پش) بلیت ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 نزلت وین ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 نه ی سامری توله نه کاره ترسا که چی موو کړد ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 ووتس من شتیک من نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 پر زاندم (نه خمله یواوه که و) ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 شیرین کړدم ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 ناماوی له زبانه (هه ر کهس لست بویوه) نه ی بلیت ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 وده ستم لی مده ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 پر گدر نابیت نی ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 که به رده و ام ده به رست ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 (خو له میشته کهش) پر زو ملا و ده که به مده به رست ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 به میتیت ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 که هیچ به رستراونکی راست من به نه و نه بیت ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه و و پش ووتیان هه رگیر وار
 گر توله وه

﴿مَعْنَى أَنَّهُ﴾ تَعَمُّدًا بِمَرُورِهِ بِلَحْدِهِ ثُمَّ خَوَّاهُ ﴿حَبْلُ خَوْفٍ﴾ كَقَدَمِهِ لَا تَدَارِكُنِي (پادشاهه‌کی) حَقِّ رِاسَتِهِ
 ﴿وَلَا تَقْضِي بَأْفَرَارٍ﴾ پَهْلَه مَه کَه لَه (خویندسی) قورناندَا ﴿مَنْ قَبِلَ﴾ لَه پِیش تَهوهِ ﴿أَلَيْسَ بِرَبِّكَ وَحَيْثُكَ﴾
 وَهَجَى كَرَمَه کَهی بِمَوْتِ تَعَوَّادِ بَيْتِ ﴿وَقَدْ رَپَرِی بَعْدَ﴾ وَصَلَى تَعَى بِهَر وِرد گارم وَا نَسِیت وَا رَا بَرِیم وِیاد
 بَکَه ﴿وَقَدْ عَهِدَ بِدَوْدَ رَپَرِی﴾ سَوِیَنَد بَه خَوَا بَه رَاسَتی نِیمَه پِیشتر بِعِیمَان وَا بِهَلِیمَان تَه لَادَم وَا رَگِرت
 (لَعْنَه خَتی قَعْدَه کَرَاو بَه خَوَات) ﴿وَبِی﴾ بَه لَام کَارِی بِی مَه کَرَد (لَمِیرِی چَوو) ﴿وَلَا تَجِدُهُ عَرْمًا﴾ وَه نِیمَه
 لَه وُرد بِیَمِ رَئِیمَان مَه دِی (کَه بِیَمِ رِیت بِی عَرْمَانی خَوْدَا یَکَا ت) ﴿قَدْ قَسَبَ بِسَیْطَرَه﴾ (بَاسی) تَهو کَا تَه بَکَه
 بَه فَرِیشْتَه کَدَمَان وُورَت ﴿سَجْدَهُ لَا رَ﴾ سَوِزْدَه مَرَم مَو نَادَم ﴿مَسْجِدَ﴾ بَموایش عَمَم وُور تَه یَا بَرَد
 ﴿لَا یَنبِیْ بِی﴾ جَکَه لَه شَه یَنَان کَه سَمِ رِیجِی کَرَد (و سَوِزْدَه ی مَه وُردَا) ﴿وَبِی بَعْدَ﴾ تَعَمُّدًا وَوَتَمَان تَعَى لَادَم
 ﴿بَرَه﴾ بَه رَاسَتی تَم (نِیسیسه) ﴿عَدَا لَکَ وَرِجْجَ﴾ دُور مِی تَوو هَا و سَه رَه کَه تَه ﴿وَلَا یَجْزِیْکَ مِنْ جَنَه﴾
 کَه وَاتَه (لَا کَا دَریس) مَه بَه هَشت دَه رَنان مَه کَا ت ﴿مَشْرِی﴾ چَو مَکَه دُور چَارِی مَخُوشِی وَ رَه حَمِیَّت دَه بَیْت
 ﴿يَا لَيْتَ لَا نَحْنُ بِأَعْيُنٍ﴾ بِیگُومَان تَهو لَهو (بَه هَشتَه) دَا بَر حِیَّت بَاسی ﴿وَلَا نَعْرِی﴾ وِی وُورَت رَ نِیوَت
 بَاسی ﴿وَلَيْتَ لَا نَعْرِیْ﴾ وِیگُومَان تَه وِی دَا نِیوَت مَی بَیْت وُورَد عَصَا ﴿وَه عَه تَاوِی (حَوْر) لَیْت
 سَادَات (لَا وُورَت بِی نَاگَه بِه مِی﴾ ﴿وَرِشُوسَ﴾ تَه مَعْلَ ﴿تَعَمُّدًا شَه یَنَان نِیازِی عَرَا بِی خِیستَه دَلِیَه وَه
 ﴿لَا﴾ وُورَت ﴿یَنَادَم﴾ تَعَى نَادَم ﴿حَزَنَ﴾ نَایَا بِشَانَت سَدَم ﴿عَلَّ شَحْرَ عَدَدَ﴾ دَه رَه خَتِی بَه مَری
 (هَر کَه مِ لَی بِخَوَات هَر گِیر مَری) ﴿وَلَيْتَ لَا یَیْ﴾ وَا مَوْلَا و دَه سَه لَای عَمَر دَوَاسِی مَه بَیْت ﴿وَلَا
 فَا سَکَلَا یَنَدَ﴾ تَه مَیج هَر دُور کِیَا ن لَهو (مَه وِی وُور مِی دَه مَخَنَه) بَا ن خَوَا وُورَد ﴿مَدَدَ﴾ مَهو هَوِیَه وَه (جَل
 وِی مَر گِیَا ن دَا مَال مَرَاو) دَه رَه کَه مَوْت ﴿نَهْمَا سَوَدَ نَهْمَا﴾ عَمِیَّت وَا هَوِی مَتِیَا ن ﴿وَلَطِیفَ﴾ وَه دَه سَنِیَا ن کَرَد
 ﴿بَعَثْنَا نَحْنُ عِیْهَم مِ رِی خُشَه﴾ بَه دَا بِوِشِی لَه شِیَا ن مَه گَه لَای (دَه رَه خَنَه کَانِی) بَه هَشت ﴿وَعَصَى دَه رَه رَه﴾
 وَه نَادَم سَمِ رِیجِی عَرْمَانی بِه رَه وِرد گَارِی کَرَد ﴿مَرِی﴾ فِی تَر لَه رِیگَا ی رَاسَت لَای دَا ﴿نَمْ حَبِیْرَه تَه﴾
 بِشَان بِه رَه وِرد گَارِی هَه لِی زَا رَد (سَوِی خَه مَه رِیسی) ﴿مَدَدَ بِه رَه دِی﴾ وَه وِی دِی لَی قِیوُور کَرَد و
 بِمَمُورِی کَرَد ﴿وَا قَبِلَ مَدَدَ﴾ (خَوَا) مَه مَمُورِی هَر دُور کَتَا ن بِرَوِی خَو رَه وَه لَه وِی (لَه بَه هَشت)
 ﴿حَقِیْقَ﴾ مَه بَه کَه وَه ﴿بَعَثْنَا مَخْرِی مَدَدَ﴾ (مَه وَه کَا تَا ن) دَه مَه دُور مِی بِه کَرِی ﴿بَا مَدَدَ بَشَکَرَه یَیْ مَدَدَ﴾
 جَا نَه گَه ر (بَه بِیَمَه مَه رَا نَدَا) بِه یَا مَتَا ن مَو هَا ت لَه لَای مَن مَه وَه ﴿مَدَدَ سَجْدَی﴾ تَهو سَا تَه وِی شَوِی
 بِنَمُورِی مِ نَکَه وِی ﴿وَلَا یَجِزُ وَلَا یَشْفِی﴾ تَهو (لَه دَوِیَا دَا) گُومَرَا نِی وَا (لَه وِوِزِی دَوِی شَدَا) تَوُورِشِ
 مَخُوشِی وَ رَه حَمِیَّت بَاسی ﴿وَمَنْ عَرِی﴾ وَه هَر کَه مِی دُور وَه رَ گِیرِی ﴿عَلَّ یَحْکَرِی﴾ لَه رِی یَا رُو یَا دِی
 مِی ﴿وَا نَ مَه مَجِشَه صَکَا﴾ تَهو بِیگُومَان تَهو کَه مَه گُورَه رَا نِی کِی سَه خَت وَا تَمِگِی دَه بَیْت (لَه گُورَدَا)
 ﴿وَرِشُوسَ نَحْنُ نِیَمَه﴾ وَا لَه وِوِزِی دَوِی شَدَا حَه شَری دَه کَه بِس ﴿عَمِی﴾ مَه کُومِری ﴿وَا رَ پَ﴾ دَه مِی تَعَى
 بِه رَه وِرد گَارَم ﴿بَر حَشْرِی عَمِی﴾ بَوِچِی بِه کُومِری حَمِشَرَت کَرَدَم ﴿وَقَدْ کُنَّ بِبِیْرَ﴾ خَو مِی (لَه دَوِی دَا)
 چَاو مَاع وَا مَد وُورَم ﴿

سورق (الانبیاء)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ناوی خوای نه‌خشده‌ی میهران

﴿قَتَرْنَا مِنْ جَنَّتَيْنِ﴾ لیرسیه‌وی خه‌لکی مرگ بوسه‌وه ﴿وَفَرَّقْنَاهُمْ﴾ نه‌لام نه‌ون
له‌سی ناگای و خه‌له‌مدا ﴿فَتَجِدُنَا﴾ پشت بنکر و رو و مرگیرن (له‌تابی خوا) ﴿وَنُفِثْنَا بِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رنده‌ی رنده‌ی خد پ ﴿عَمْرًا﴾ پیماکی نارایان له‌په‌رو مرد گاریانه‌وه بزیت (که قورانه)
﴿وَلَا تَسْتَفْتُونَهُمْ﴾ نه‌وان ده‌بیستی و گالته‌ی پی ده‌کمر ﴿وَلَا تَسْتَفْتُونَ﴾ ده‌کمر ﴿وَلَا تَسْتَفْتُونَ﴾ ده‌کمر ﴿وَلَا تَسْتَفْتُونَ﴾ ده‌کمر
پن ناگایه ﴿وَسُورَةُ﴾ رور به نه‌تی چه‌پیان ده‌کرد ﴿وَسُورَةُ﴾ نه‌وانی که ستمیان کرد
﴿فَتَجِدُنَا﴾ (ده‌لیس) تابا نه‌م (پیمه‌میر)ش هه‌ریه‌شهریک بیبه و مک لیه ﴿وَأَنزَلْنَا﴾
نیختر ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ ده‌ی تابا نه‌وه ده‌رو به دوی خادودا ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ نه‌کانیکدا نه‌وه ده‌پس (ده‌نر له‌وه‌ی
موحه‌مه‌ده) ده‌یلن سیره) ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ (پیمه‌میر) ده‌موری ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ په‌رو مرد گمر
به‌هه‌مو و قسه‌به‌ک (چه‌ریه‌یه‌ک) ده‌رانیست ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ له‌ناسمان بیست به‌له‌وه‌ی
﴿وَأَنزَلْنَا﴾ نه‌وراته‌یه‌ری رانابه ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ نه‌وانه‌ووتیان به‌خیر (نه‌وه‌ی موحه‌مه‌ده
هیتا ویه‌تی بیگایه) به‌لکو ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ چه‌مه‌ده‌ی بیبکی نیکه‌ن و بیکه‌لی (موحه‌مه‌ده
خویه‌تی) ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ ما به‌لکو موحه‌مه‌ده‌ی خوی نه‌م (قورانه‌ی) هه‌له‌سنووه ﴿وَأَنزَلْنَا﴾
ما به‌لکو نه‌و (موحه‌مه‌ده) شاعیره ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ ده‌مانی‌شاه و موچه‌ریه‌کسان بویتی ﴿وَأَنزَلْنَا﴾
﴿وَأَنزَلْنَا﴾ ده‌و موچه‌ریه‌ای (پیمه‌مه‌رانی پیشووی پی میرداسون) ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ پروایان
به‌هیتا ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ (خه‌لکی) هیچ شار و گویدیک پیش نه‌مان که له‌ماومان مردوون
﴿وَأَنزَلْنَا﴾ ده‌ی تاب نه‌مان باور دنس ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ به‌مان مار دووه ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ پیش تو (له‌ی
موحه‌مه‌ده) ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ جگه له‌پایانیک ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ که بیگا و سر و شمان بز کردوون
﴿وَأَنزَلْنَا﴾ ده‌ی پرسیار بکه له‌خاومی کتیه‌کانی (پیشووه‌ی رانایانی گارور و جووه‌که)
﴿وَأَنزَلْنَا﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌ماراس ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ نیمه‌له‌و پیمه‌مه‌رانه‌مان به‌کردوته
به‌یکه‌ریست ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ که خواردن به‌خون ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ وه نه‌وان هه‌میشه‌یی و به‌مر
به‌بوون ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ پاشان به‌لینیک که پیمان دابوون به‌جیمان هیتا ﴿وَأَنزَلْنَا﴾
جانه‌وانه و هه‌ر که سیتکمان ده‌ریست (له‌باور داران) پر گارمان کردن ﴿وَأَنزَلْنَا﴾
وه ریاده‌ریانمان له‌ماورده ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ سویند به‌خوا مار دومانته‌خوا ده‌وه ﴿وَأَنزَلْنَا﴾
کنیتیک تو نیوه ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ که سهره‌ری و ناویانگی نیوه‌ی نیدایه ﴿وَأَنزَلْنَا﴾ ده‌ی تابا بو
بیر ناگه‌وه

﴿وَجَعَلْنَاهُ نَجْمًا﴾ نهمجا نیر اهم همو و ته کانی وورد کرد ﴿لَا حَكِيمٌ لَهُ﴾ جگه له ته ره که بیست
به بیت ﴿أَعْلَهُ﴾ به نومیدی نه‌وهی ﴿بِهِ تَرْجُونَ﴾ بگه رینه‌وه بولای تمو (بولای نیر اهمیم نه‌ویش
پر استن پین بلی به لکونیا و پریش) ﴿وَوُتِّي﴾ (مت په رستان) ووتیان ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ کنی نه‌مه‌ی کردووه
﴿فَبَهَبْنَا﴾ به خواکانتان (به ته کانتان) ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ به پراسنی تمو که سه ﴿فَبِئْسَ الْفِتْنَى﴾ له سه‌مگر نه
(ده‌سی سر ایدرنت) ﴿وَوُتِّي﴾ (چمند که سبک) ووتیان ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ گونمان له لاوند بور
﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ پاسی تموانی (به کانی به خرابه) ده‌کرد ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ پسی ده‌لیس نیر اهمیم ﴿وَوُتِّي﴾
(کومه‌لی له گه‌له‌کی) ووتیان ﴿وَوُتِّي﴾ به که‌وانه بیهیس ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ له پیش جاری
خه‌لیک (بیو سنبیس) ﴿وَجَعَلْنَاهُ نَجْمًا﴾ به لکون (تموانه‌ی دیبا سنبه‌وه) شایه‌تی له سه‌ر بدن ﴿وَوُتِّي﴾
﴿وَوُتِّي﴾ ووتیان ﴿وَوُتِّي﴾ نایا مو ته‌مه‌ت کردووه ﴿فَبَهَبْنَا﴾ به خواکانتان (به ته کانتان)
﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ نه‌ی نیر اهمیم ﴿وَوُتِّي﴾ (نیر اهمیم) ووتی ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ به خیر به لکون له ته
گه‌وریدان نه‌وه‌ی کردووه ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ ده‌پر سیار تموانه (به شکاوه‌کان) بکن ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾
نه‌گه‌ر له به قسه ده‌کهن ﴿وَجَعَلْنَاهُ نَجْمًا﴾ نهمجا گه‌ر نه‌وه بولای به کتری (سه‌ریان کرد
به به‌که‌ا) ﴿وَوُتِّي﴾ جا (به مار خوباندا همدیکیان) ووتیان ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ به پراسنی نیوه ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾
همر حویان سه‌مه‌کارن ﴿وَوُتِّي﴾ (به مار خوباندا همدیکیان) ووتیان ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ به پراسنی نیوه (گه‌ر نه‌وه بو سه‌ر
سه‌ختی ره‌فامیه‌که‌یان) ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ به پراسنی تو ده‌ترانی ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ تموانه‌ی قسه‌باکهن
(نه‌ی نیر اهمیم) ﴿وَوُتِّي﴾ (نیر اهمیم) ووتی ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ ده‌ی نیوه ده‌پر سنبیس ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾
جگه له خوا شتانیث ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ که هیچ قاراج و سوودیکتان پین ناگه‌به‌نن ﴿وَوُتِّي﴾
﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ وه هیچ ره‌بیکشندان لی مده‌ن ﴿وَوُتِّي﴾ ﴿وَوُتِّي﴾ ﴿وَوُتِّي﴾ ﴿وَوُتِّي﴾ ﴿وَوُتِّي﴾
بتانه‌ش که ده‌پر سنبیس ﴿فَنَزَّلْنَاهُ﴾ له حیاتی خوا ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ ده‌ی نایا ژمر نابین (نیر و هوشندان
ماخه‌به‌کار) ﴿وَوُتِّي﴾ (هم‌مدی له مت په رستان) ووتیان ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ (نیر اهمیم) چاک بسوئیس
﴿وَوُتِّي﴾ و یار مه‌تی خواکانتان (به کانتان) بدن و سه‌ریان بدن ﴿وَوُتِّي﴾ ته‌گه‌ر نیوه
نه‌و کاره ده‌کهن ﴿وَوُتِّي﴾ (که نیر اهمیمان خسته ناگرموه) ووتیان ﴿وَوُتِّي﴾ نه‌ی نه‌گر ﴿وَوُتِّي﴾
﴿وَوُتِّي﴾ سدر به‌ره‌وه‌ی بی ریانه ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ له سه‌ر نیر اهمیم ﴿وَوُتِّي﴾ ﴿وَوُتِّي﴾ ﴿وَوُتِّي﴾
و سنبیان بیلان مگیر به نیر اهمیم (به سووتان له‌ناوی بمرن) ﴿فَبَدَّلْنَاهُ﴾ به لام نیمه ته‌رانتان کرده
﴿وَوُتِّي﴾ ره‌ره‌مه‌بتریس (دوراوتریس) که‌س ﴿وَوُتِّي﴾ ﴿وَوُتِّي﴾ وه نیر اهمیم و لو و طمان
ورگر کرد ﴿وَوُتِّي﴾ و (مار دمان) بو تمور ره‌وه (بو وولانی شام) ﴿وَوُتِّي﴾ به‌سنبیس
که بیت و ده‌رمان تی حستوو ﴿وَوُتِّي﴾ وه به‌حشیمان به نیر اهمیم ﴿وَوُتِّي﴾ ﴿وَوُتِّي﴾
نیم‌حاق و (به نیم‌حاقیش) به عقوب، به ریاد (له داوا که‌ی نیر اهمیم که داوای مندالیکی کرد)
﴿وَوُتِّي﴾ وه همو و یانمان کرد ﴿وَوُتِّي﴾ به پیروی چاک ﴿وَوُتِّي﴾

﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده هندی له شه پناه کان (مان رام هیا بوو) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ده چو و نه زیری دهریا بو
 سورنه پیمان (تا گه و همر و مرواری نو دهر بهیش) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده حگه لهره گاری تریشیان ده کرد
 (نوی و ده کزشت دروست کردن) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ به راستی بهش چاودیر (و یاودیر وای له وای
 بوویس) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده (ناسی) ته بووت (نکه) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ کانیک هواروی له پهر و ورد گاری کرد
 (له دواي ماسی ماویه کی وور) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ به راستی من ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ وای و نارار و به خوشی دوو چارم
 بووه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و نوش میهر مانتریس میهر مانانی ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ جالعهش هوار
 و مراکه پیمان گیرا کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و لامان یزد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نو وریان و نارار و به خوشی کی که هدیو
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده همر و مال و مندا لیمان پی به خشمه و ده (که پیشتر مرد بوون) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و لهره مده ی
 تریش له گه لپاند، ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نه و ده رحمه یکی ناپیدت بوو له نیمه و ده ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده پیر خدر و ده
 و ناموز گاری بوو بو خوا بهرستان ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده سمعی و دهریس و ده ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده (ناسی) نیسماعیل و لیدریس
 و ده یکیم (نکه) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ همر وریان له نارام گران بوون ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده نیمه نه و انمان خسته
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ما و ده رحمه سی خومان (که به خسته) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ بیگومان نه وانه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 له چاکه که گران بوون ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده (ناسی) رمنور (یوس یکه که به خسته مده ی خدگی به پنه و
 بوو) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ کانیک پروشت ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ به نور می (که له گه ی به جی هشت) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ وای دهرانی
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نیمه نه گانه ی به سدر و ناخسین و همر و واری لی دهرین ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ (خوا ی
 گه و ده تافیکر و ده و فریدریه مار دهریا و به خسته قووی دا) حاله تاریکه کاندا (مار یکی شو و دهریا و مار
 سکی نه خسته) هواروی کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ (له ی خوا یه) به راستی هیچ بهر ستر او نیکی به هق و راستی
 میه جگه نه سو ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ باکی و بگه ردی بو نویه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ بیگومان من ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 له سته مکاران بووم (له بهر نه وای نارام به گرت و وارم له گه له کم هیا) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نیمهش
 مر و هواروی له ومان گیرا کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و لهره خستم و خده به بر گارمان کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 همر بهر شیو میه ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نیمه اندارانش بر گار ده که یس ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده (ناسی) و ده کهریا
 (یکه) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ کانیک هواروی له پهر و ورد گاری کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نه ی پهر و ورد گارم ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 به به بها به میهر و ده (مدالینکم پی به خسته) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده سو ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ چاکریس میهر انگرانی ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ نیمهش دوحای نه ومان و ده لایم دایه و ده ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده حیا مان پی به خستی
 ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و خیرانه که شیمان بو چاک کرده و ده (له بهر و کی) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ بیگومان له وانه ی
 (باسکران له به خسته و ان) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ پیش بر کیان ده کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ له (نه خمدانی) همر و
 خیر و چاکه به کدا ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و هواریان له نیمه ده کرد ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ به نو مندی (به هشت) و ده ترسی
 (دوره) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ و ده نه وان ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾ ملکه چ بوون بو نیمه (و ده ترسی لیمان) ﴿وَمِنْ أَتَشَیْطَیْیِیْنِ﴾

﴿وَأَنفِ﴾ وه (ناسی) نه‌و نافرته (مهریه‌ی کچی هیران بکه) ﴿أَحْسَنَ فَرْجَهَا﴾ که‌داوتی حوی
 پاراست ﴿مَعْتَدَهَا﴾ نه‌معا مورمان پنداکرد (نه‌هوی جویره‌شده‌وه) ﴿مِنْ رُوحٍ﴾ نه‌و روحی
 که‌هسی خومس یوو ﴿وَجَعَلَهَا نِيفَ﴾ وه نه‌و (مهریه‌ی) و کوره‌که‌یمان کرد ﴿أَبَیْهُ تَقْصِیْرَ﴾
 به‌موحیره‌یه‌ک بؤ جیهاییان ﴿بِتَّ هُوَ﴾ به‌راستی نا‌نه‌مه‌یه ﴿مُحْكَمَ﴾ ناییسی نیوه
 ﴿مُتَّ رَجِدَ﴾ که‌یه‌ک ناییسه (ناییسی هم‌وو پینه‌مه‌رانه) ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ و میش پدرو مرد گارتانم
 ﴿فَتَعَذَّبَ﴾ که‌وانه نه‌ها سی به‌رستی ﴿وَلَمَّا مَوْءُودٌ شَقِیْقَةً﴾ به‌لام خدلکی
 جیواریان که‌وته بیوان و سه‌ریچی پی‌مه‌یه‌ره‌کانیان کرد. رزویه‌یان یوو به‌چهد کومه‌ل
 گرومیکه‌وه (هم‌ستان ده‌ستیانکرد به‌به‌رستی بت وه‌ه‌واو ناررووی خویان) ﴿مَكْلَ﴾ (به‌لام)
 هم‌موویان ﴿بِتَّ رَجُوبَ﴾ نه‌ها بو لای قیسه ده‌گه‌رینه‌وه ﴿نَسَ﴾ نه‌معا هر که‌س
 ﴿يَقْتُلُ مِنَ النَّفْسِ﴾ (هرچهد) له‌کرده‌وه چاکه‌کان سکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (نه‌و مدرحی)
 باوه‌پداریش بیت ﴿لَا تَكُنْ﴾ به‌به‌رستی نه‌وه (پاداشتی) کوششه‌که‌ی وون بیت و به‌پرو و پروت
 ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ به‌راستی نیمه‌بو (کرده‌وه‌کانی) نه‌و بو و به‌ریس ﴿وَحَرُّهُ عِلْقَ قَرْصٍ﴾
 وه‌هرامه‌قه‌ده‌قه‌یه‌و ناشیت بو خدلکی نه‌و گوند وشارانه‌ی ﴿فَتَحْصِلْ﴾ که‌کا ولسان کردن
 و به‌ماومان بردن ﴿لَمْ تَكُنْ﴾ که‌حاریکی تر بگرینه‌وه (بؤ دویا) ﴿حَقَّ إِذَا﴾ (ژدن)
 درینزه‌ی ده‌بیت) نا‌نه‌و کانه‌ی ﴿فَبِحَبِّ الْحَبِّ وَبِخُورٍ﴾ (به‌رسته‌که‌ی) به‌لحوج و به‌لحوج
 ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَهُمْ﴾ نه‌وانیش ﴿مِنْ حَبِّ حَبِّ﴾ له‌هم‌وو به‌رزه‌یه‌که‌وه ﴿بِیَسْلُونَ﴾ به‌به‌له
 (وپه‌خیر سی) دیته‌خواروه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ و به‌ریک بوته‌وه ﴿وَعَدُ حَقٍّ﴾ به‌لینی به‌ست (هاتی
 قیامت) ﴿بِدَ﴾ جا له‌ب کاودا ﴿مِنْ حَبِّ حَبِّ﴾ نه‌بلق و ره‌ق ده‌ی ﴿تَكُنْ﴾ چاری
 نه‌وانه‌ی یی پروا وون ﴿بِیَسْلُونَ﴾ (ده‌لش) هاو و و مرگ بو نیمه ﴿بِدَ حَبِّ﴾ بیگومان نیمه‌له‌دوبادا
 ﴿بِیَسْلُونَ﴾ له‌بش نا‌گایه‌ک (ی ته‌واو) ادا بووین له‌نعم ﴿بِیَسْلُونَ﴾ به‌خیر به‌لکو
 نیمه‌سته‌مکار بووین ﴿بِیَسْلُونَ﴾ به‌راستی نیمه‌وه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ و نه‌والش ده‌تاپه‌رستن
 ﴿مِنْ رُوحٍ﴾ جگه‌له‌حوا ﴿حَبِّ حَبِّ﴾ (ده‌به‌) سوو به‌می (وه‌لگیر سینه‌ری) ده‌زوخ
 ﴿أَشْرَفَ رُوحٍ﴾ نیوه (و نه‌وان) ده‌چنه‌ماویده‌وه ﴿تَكُنْ حَبِّ حَبِّ﴾ نه‌گه‌ر نا‌نه‌واته (بته‌کان)
 ﴿بِیَسْلُونَ﴾ خوابو و مابه ﴿بِیَسْلُونَ﴾ نه‌ده‌چرو به‌ناو نه‌و (ناگری دورخ) وه‌وه ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ وه‌هم‌وو
 (بت ویت به‌رستان) ﴿بِیَسْلُونَ﴾ به‌هه‌میشه‌یی تپیدا ده‌میشه‌وه ﴿بِیَسْلُونَ﴾ بؤ نه‌و (دوره‌خپانه) هدیبه
 ﴿بِیَسْلُونَ﴾ له‌دوره‌ح دا ﴿بِیَسْلُونَ﴾ هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لکیشان ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ وه‌ته‌وان له‌وید (به‌دوره‌حدا)
 ﴿بِیَسْلُونَ﴾ هیچ ناییستی ﴿بِیَسْلُونَ﴾ بیگومان نه‌واته‌ی ﴿بِیَسْلُونَ﴾ له‌لایه‌ن نیمه‌وه
 بیشتر بریدار دراهه‌نویان ﴿حَبِّ حَبِّ﴾ که‌به‌حتمومریس (وچاکه‌به‌رسته‌ریان) ﴿وَلَمْ تَكُنْ﴾ نه‌و به
 ﴿بِیَسْلُونَ﴾ له‌دوره‌ح دور ده‌خه‌نه‌وه ﴿بِیَسْلُونَ﴾

﴿لَا يَسْمُوتُ﴾ (نه‌وان) نایمیش ﴿خَسِيفًا﴾ (نیمه‌ی قرجه‌ی) ناگری دورج ﴿وَهُمْ﴾
 وه‌نه‌وان ﴿فِي مَا أَشْتَهَتْ عُشُوهُ﴾ له‌ماو نه‌مو (مارو نیمه‌نه) ی دلیان حه‌ری بی‌سی ﴿حَدِيدًا﴾
 به‌همیشه‌یی سی برانه‌وه ده‌مینه‌وه ﴿لَا يَخْرُجُ مِنْهُ﴾ (عمارمان ساکات) ﴿تَنْفُخُ الْأَكْبُورُ﴾ ترسه
 هه‌ره گه‌وره که (له‌قیامه‌ندا) ﴿وَسَيُفْقَهُنَّ تَتَنَبَّهْنَ﴾ و فرشته‌کانیش پیشو ریان لن ده‌که‌ن (له‌هر
 ده‌رگانانی به‌همشتدا) ﴿هَهُنَّ يَوْمَ تَكُونُ النَّارُ﴾ (ویبار ده‌لیس) نه‌مه نه‌مو روزبه ﴿كُتِبَ لَهُمْ عَذَابٌ﴾
 که به‌یتان پی درابو ﴿فَزِدْ﴾ (یتنه‌وه بیرمان) نه‌مو روزی ﴿تَقْوَىٰ تَسْمَعُ﴾ که‌ناسمانه‌کان ده‌یچی‌نه‌وه
 ﴿كَمْ كُنْتُمْ لِي كُفُورًا﴾ وک پیچانه‌وه لول کردسی تو‌ماری کتیب و به‌تروکیک ﴿کَدِّبْتُ﴾
 اژ حقی ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ كُفْرًا﴾ (بهروت و قوونی) ﴿يُفْسِدُ﴾ (پاش مردیش) له‌و
 (دروست کرده) دو‌واره ده‌که‌پسه‌وه ﴿وَعَذَابٌ﴾ (جی به‌جی کردی) له‌سهر لیمه‌به
 ﴿بِالْمَكِينِ﴾ بیگومان نیمه (نه‌وه به‌لیشه) به‌دی ده‌میش ﴿وَعَذَابٌ﴾ (سویند به‌حوا
 بیگومان نیمه بو‌وسیر و مانه) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ له‌ره‌بووردا ﴿مِنْ شَكٍّ﴾ له‌دی بو‌وسیی له‌(لوح
 المحفوظ) دا ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ به‌راستی سهر ره‌وی (به‌دهشت) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ ده‌سه خاوه‌سی به‌میرانی
 ده‌یمن ﴿بِالْمَكِينِ﴾ به‌مه چاک و پا‌که‌کانم ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ بیگومان له‌مه‌دا
 (له‌وه‌ی له‌م سورده‌دا ناسکرا) به‌سه که‌پسه‌وه و ناموزگاری بیت ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ بو‌گه‌نی خوا
 به‌رستن ﴿وَمَا تَسْتَعِينُ﴾ (نه‌وه به‌لیشه) وه (نه‌ی مو‌حسمه‌ده) تو‌مان نه‌ها بو‌نه‌وه
 سار دو‌وه که‌رحمت بیت بو‌جهانیان ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ بیگومان ته‌به‌شیت که‌بیگا
 کرو به‌من ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ (نه‌مه‌به) که‌به‌راستی به‌رسترای ئیوه خاوه‌ی ساک و نه‌هایه
 ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ نه‌ی نابا ئیوه ملک‌چ ده‌سی ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ جانه‌گه‌ر بر و مان وه‌گر
 ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ نه‌وه ملی هه‌مو و مانم ناگادار کرد ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ به‌به‌کسانی ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ و با‌شریم
 ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ بریکه بادو‌وره (هاتسی) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ نه‌وه ده‌ده‌شده‌ی لیان ده‌کریت ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾
 یقه‌ه به‌راستی خو‌دعزانی ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ به‌وونه و قسه‌ی ناشکرا ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ وه
 ده‌شریت به‌و‌نسه‌ی ده‌یشاره‌وه ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ و من مارانم (موله‌ت دانان) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾
 له‌وانه‌به‌ تا‌فیکرده‌وه بیت بو‌تیوه ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ (بهریت) تا‌ما و ده‌ک (وارنان لی به‌یتیت) که‌ر بو‌یرن
 ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ (بیمه‌به‌ر پی‌یوه) به‌رمووی ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ نه‌ی به‌رو و مردگارم به‌داد گه‌رانه‌ بریار به‌ده (له
 نیوان من و نه‌م بی باره‌را نه‌دا) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ وه به‌رو و مردگاری نیمه ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ میهرانی یارمندی
 لی داواکراوه ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ له‌به‌وانه‌ر (نه‌وه قسه‌ی بابه‌جیانه‌ی) نیوه ده‌لیس و هه‌لیده‌به‌ستن ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾

﴿لَسَدَ نَدَافَتَرِ تَحْتِ سِدَ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشدی میهرمای

﴿بَايَا اَلْسِ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿تَوَارِيكُم﴾ سرس له (سرای) به‌رو مرد گارتان ﴿اَر رَه سَاعَه﴾ چونکه
به‌راستی بوومله‌رره‌ی قیامت همتان ﴿شِيْءٌ عَجِيْبٌ﴾ شتیکی رور گه‌وره‌یه، کارمسانیکی ساما که
﴿اَبُو رُوْبٍ﴾ به‌رو رورمدا نیود نمو (بوومله‌رره) دمیس ﴿رَدَحُ﴾ بن ناگاده‌یی (به‌رسی نه‌و رورده)
﴿سَكَنُ تَرْمِيْنٍ﴾ هم‌وو ناهره‌تیکی شیردهر (کاتس کسمکی له‌دعی صداله‌کمیدایه) ﴿عَرِ اَصْعَبُ﴾ نه‌و
(صداله‌ی) شیر ی پی داه ﴿اَصْعُ﴾ وهر یی دعات وله‌باری ده‌جیت ﴿مَجْنُوبُ﴾ هم‌وو درو گیانیک
(میینه‌کی سبک پر) ﴿حَسْبُ حَمْدٍ﴾ سکه‌کی (کوزیه‌کی) ﴿وَسِرُّ سِرِّ﴾ خه‌لکس دمیس ﴿سَكْرَتِ﴾
(وه) به‌رو خوشی ﴿وَسَحْرُ سَحْرِ﴾ به‌لام به‌رو خوشیش یس ﴿وَحَسْبُ حَسْبٍ﴾ به‌لکو سرای
سه‌خت به‌یسی حوا (وای لی کردون) ﴿وَمِنْ سَمِ﴾ له‌مروغه‌کاندا که‌سی واهیه (به‌صری
کوپی حدارث) ﴿نَحْدَرُ لِيْ نَهْ﴾ موجداله‌ده‌کات دهریاری خوا (و سبغه‌نه‌کاتی) ﴿يَغْرَعُ عَرِ﴾ به‌یی هیچ
رانباری و رانسیث ﴿اَرِجُ سَكَنُ شَرِيْطٍ مَّيْهْ﴾ وه‌شویس هم‌وو شه‌ینابکی به‌ر که‌ش ده‌که‌ریت ﴿
﴿مَجْنُبُ عَيْنِهْ﴾ له‌سهری مو سراه (بریار دراه) ﴿اِنَّ مِنْ وَّلَادٍ﴾ که‌ینگومان به‌ر که‌سیت خوشی بویت
(وشویس بکه‌بویت) ﴿اِنَّ لَافْعِيْهْ﴾ نه‌وه به‌راستی گو سرای ده‌کات ﴿وَتَنْبِيْهْ﴾ وه‌به‌سورس ده‌کات
﴿اِنَّ عَذَابَ تَنْجِيْهِ﴾ بو سهری ناگری هه‌لگیر ساوی دهرخ ﴿اِنَّ يَدَ اَسَ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿اِنَّ سَكَنَ﴾
نه‌گه‌ر نیوه ﴿اِنَّ رِبَّ مِّنْ عَمْبٍ﴾ له‌گومانان به‌ساره‌ی رسدور ووه‌وه ﴿اِنَّ عَمْبَ عَمْبٍ﴾ نه‌وسا (براس)
به‌راستی نیمه‌نیوه‌مان دروست کردوه ﴿مِنْ نَّارٍ﴾ له‌خاک (خول) ﴿اِنَّ مِّنْ نَّصْبٍ﴾ پاشان (به‌رکان)
له‌بوته‌به‌ت (دروست ده‌یی) ﴿اِنَّ مِّنْ عَمْبٍ﴾ دوتر (ده‌یکه) بارچه‌خویسکی مه‌یو ﴿اِنَّ مِّنْ مَّصْدَرٍ﴾ دوی نه‌وه
(ده‌یکه) بارچه‌گوشیک ﴿مُضْمَرٌ مِّنْ مَّحْمَدٍ﴾ شکل و شیوه‌کیشراو و شکل و شیوه‌نه‌کیشراو ﴿اِنَّ مِّنْ مَّحْمَدٍ﴾
بن نه‌وه‌ی رولی بکه‌ینه‌وه بو نیوه ﴿اِنَّ مِّنْ نَّارٍ﴾ وه‌له‌مدالداند ده‌یه‌نینه‌وه (پدیده‌گریس) ﴿اِنَّ مِّنْ نَّارٍ﴾
نه‌و (ینچه‌وه‌ی) به‌مانه‌بویت (به‌بار به‌جیت) ﴿اِنَّ اَحْبَ مِّنْ مِّنْ﴾ ماکاتیکی دیاری کراو ﴿اِنَّ مِّنْ نَّارٍ﴾ پاشان
(له‌سکی دایکتان) دهرتان دمیس به‌ساوایی ﴿اِنَّ سَبْرَ نَهْ عَمْبٍ﴾ پاشان گه‌وره‌هس تاده‌گسه‌نه‌واری
هیزو توانانان ﴿اِنَّ مِّنْ نَّارٍ﴾ وه‌(له‌م تمه‌به‌ده) همدیکتان دهری سیریت ﴿وَمِنْ مِّنْ مِّنْ﴾ وه‌هم‌دیکتان
ده‌گه‌به‌رته ﴿اِنَّ اَحْبَ مِّنْ مِّنْ﴾ نه‌و به‌ری پیری یی که‌لکرمی به‌من ﴿اِنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ بو نه‌وه‌ی به‌رانی و
له‌سری به‌مینیت ﴿مِنْ عَمْبٍ عَمْبٍ﴾ ههرچی که‌دیرانی ﴿وَمِنْ مِّنْ مِّنْ﴾ وهره‌وی دمیس (له‌رسانده)
﴿اِنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ خاموشه‌ووشت ویر گیایه ﴿اِنَّ مِّنْ مِّنْ﴾ جا کاتیک باره‌مان به‌سهر دا باراند ﴿اِنَّ مِّنْ مِّنْ﴾
ره‌وی (پرووه‌کی لی دهرویت و) ده‌جولیت ﴿وَمِنْ مِّنْ﴾ ره‌وی هه‌ل دعات (به‌ر ده‌ییت) ﴿وَمِنْ مِّنْ﴾ و (ره‌وی)
ده‌روسی ﴿مِنْ مِّنْ مِّنْ﴾ له‌هم‌وو جووه (گیا و گولیکی) جوان ﴿

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ يُخَوِّفُ لِقَاءَ رَبِّهِ﴾ که خواحق و راسته ﴿وَمَا عَنِ اتَّقِي﴾
 و بیگومان مردوره‌کان رسد و ده‌کاتمه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ و بیگومان نمو (خوایه) توانای به‌سمر
 هم و شنگدا همیه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ و هم راستی قیامت ﴿بِأَنَّهُ يُخَوِّفُ لِقَاءَ رَبِّهِ﴾ گومانی
 پندای به ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ و دلایش بی خوا ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ ده‌کاتمه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ هم و نه که سانه‌ی لعاو
 گزوه‌کنند (مردوب) ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ و لعاو خه‌لکدا کمسی واهیه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ موجدوله ده‌کات
 در ساری خوا ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ همی هیچ رایاری و شاور مایمک (دلگه‌ی مایمک) ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ و نه‌ی
 کتبیکی پرومکره‌وه (له‌لایه‌ن خواوه) ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ (که‌میگد) پرو و مرده‌گیریت (و حق و ورن‌گیریت)
 ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ بو نه‌وی خه‌لک له‌ریگی خوا لادا ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ نور که‌سه له‌دوباد سمر شوم
 ده‌بیت ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ و له قیامتیشدا بی ده‌چیزین ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ سرای سوتینه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ (پس
 ده‌و تریت) له‌و سرایه (که‌یاس کرد) ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ به‌وی نمو (گوماندوه‌یه) که‌به‌ده‌سی خوت پیشت
 مستوره ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ و بیگومان خوا ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ مستم کار می به ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ به‌به‌ده‌کاتی ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ (پس
 من) و له‌و خه‌لکدا کمسی واهیه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ خوا ده‌پهرستی ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ به‌و قمر اهدا (ده‌یو ایگدا)
 ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ حیرت جان‌ده‌گر نووشی خیر و خوشی بو ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ دلخوش ده‌بی بی (به‌ده‌وام ده‌بی
 له‌خواهرستی‌دا) ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ و نه‌گر نووشی نایمکر ده‌وه‌له‌لا بو ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ به‌ده‌و رجه‌ده‌و
 هدله‌ده‌گیریت‌وه پاش گمر ده‌بته‌وه له‌لایس ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ ره‌مر مه‌مدی دوب و قیامت بو ده‌ران
 ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ نه‌به‌نه‌وه‌یه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ و یاناری و خه‌سارت مه‌مدی پرو و باشکرا ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ نه‌و ده‌بارنه‌وه
 (وده‌پهرستی) ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ جگله‌خوا ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ شنگل نه‌ریاسی پیده‌گه‌یه‌بیت ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾
 و نه‌سور و قارانه‌بشی پیده‌گه‌یه‌بیت ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ تمها نه‌وه‌یه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ له‌ری لادای (گومانی)
 رور دور له‌پراسی ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ نه‌و هار و ده‌کات و ده‌پهرستیت ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ (له‌) که‌مینت که‌ریانی
 ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ به‌سور و مریکره ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ نایج پیشوانیکی خرابه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ و ده‌و ده‌وی
 و هار و ده‌میک خرابه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ به‌راستی خوا ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ نه‌وانه‌ی که‌یو ده‌ریان
 هیناوه و کردوه‌چاکه‌کیان کردوه‌ده‌یانه‌خانه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ باخه‌کاتی به‌ده‌شده‌وه ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾
 که‌رو و ده‌کان ده‌رو به‌زیر یاسدا ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ بیگومان خوا ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ نه‌وی به‌ریست ده‌بکات ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾
 ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ هر که‌س و انگومان ده‌بات (له‌ی پروایان) ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ که‌هر گیر خوانه‌و (په‌ده‌میده‌و ده‌و)
 یار همی مادات و سه‌ری مادات ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ له‌دوب و دوار و زنا ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ ده‌په‌بیک
 به‌سره‌وه (به‌به‌ریبه‌وه) ده‌لواستیت (و علی پندایکات) ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ پاشان هه‌ماسه‌ی بی‌ری (ت ده‌خکیت)
 ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ نه‌وسا بیسی (سه‌ریج بدا و میر کاتمه‌وه) ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾ نایابم کاره‌نه‌ورق و یو ریبه‌ی
 (له‌دلیده‌یه) لایده‌بات (و نایبیت) ﴿وَأَمَّا عَنِ اتَّقِي﴾

﴿يَوْمَ﴾ رنگه درا (به‌جنگ و جیهاد کردن) ﴿تَبَرُّنَ الْمُتَّقِينَ﴾ به‌نو (موملمان‌ه‌ی) شهریان له‌گه‌لدا
 ده‌کرنست ﴿بِأَهْلِ ذُرِّهِ﴾ له‌مر نه‌وه‌ی که به‌راسی مستقیان لی کراوه ﴿وَاللَّهُ﴾ وه‌ینگومان خوا
 ﴿عَلَىٰ قَصْرِ عَمْرٍاءَ﴾ سو سه‌رخستیان به‌توانایه ﴿تَبَرُّنَ الْمُتَّقِينَ﴾ نه‌وانه‌ی که ده‌ر کران ﴿بِأَهْلِ ذُرِّهِ﴾
 بقصرخی ﴿لَهُ مَنَ وَوَلَاتِيَانِ﴾ به‌ماحق ﴿بِأَهْلِ ذُرِّهِ﴾ به‌ها (گوماهیان نه‌وه‌سو) که ده‌یان ووت
 ﴿رَبُّنَا﴾ به‌رو و ده‌ر دگار مان خوابه ﴿وَتَوَلَّاهُ﴾ به‌س ﴿وَهُنَّ﴾ وه‌نه‌گمر خواخه‌لکی له‌ساو به‌مردیه
 ﴿غَضَبُهُ﴾ به‌یقین ﴿هَمْدِيكِيَانِ﴾ به‌ه‌مدیکی بریان ﴿عَمْرٍاءَ﴾ ینگومان ده‌روختر (ویران ده‌کر)
 ﴿حَمِيمٍ﴾ دیر (خه‌لوه‌نگه) ﴿وَبِئْسَ﴾ و‌کلیسا ﴿وَصَوَّبَ﴾ و‌کمیسه ﴿وَمَجِدَّ﴾ مرکه‌وتنه‌کان
 ﴿بُدْعَتِهِ﴾ به‌شهر الله‌صبر ﴿که پادی خواله‌و (به‌رستگابانه) دارور ده‌کر ﴿وَلِيَّطَرِبَ﴾ و‌لیطرب الله‌س ﴿وه
 ینگومان خوا یار مه‌تی که سانیک نه‌دات (وسه‌ریان ده‌خات) ﴿مَصْرُءٌ﴾ که بار مه‌تی (دبی) خوا
 ده‌دن ﴿بِأَهْلِ ذُرِّهِ﴾ به‌راستی خوا ﴿نَمُوْكَ عَمْرٍاءَ﴾ به‌هیر و به‌لاده‌ست و به‌توانایه ﴿وَلَدِيَّتِ﴾
 مکتبه‌ی لاس ﴿نه‌وانه‌ی که ده‌ر ده‌سه‌لایمان پندان له‌رویدا ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ به‌چاکس یوز
 به‌حسن ده‌هیس ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ وه‌زه‌کات ده‌دن ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ و‌فهرمان ده‌دن به‌چاکه
 ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ و‌به‌رگری ده‌کن له‌خرابه ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ و‌سه‌ر ده‌جاس ه‌سو و کاره‌کان
 نه‌بها به‌ده‌ست خوابه ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ وه‌نه‌گمر (بی باره‌ران) توبه‌دروژن ده‌ران و باره‌رت بی‌ناکن
 ﴿فَقَدْ سَكَنَتْ قَعْبَةَ﴾ نه‌وه‌ینگومان پیش نه‌وانیش (که‌لانی تر) باره‌ریان به‌کرد (به‌پیعه‌به‌ره‌کالیان)
 ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ وه‌کلی روح و‌هاد و‌سه‌موود ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ وه‌کلی بره‌به‌دو و‌لو و‌کلی
 نیر هیم و‌کلی لروط ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ ه‌روها یارانی مه‌دیه (ه‌وری شو عه‌دیه) ﴿وَمَوْءُودٍ﴾
 نوس ﴿وه‌مو و‌ساش به‌دروژن دانرا ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ نه‌مجا (بو باره‌به‌ک) موله‌تی بی باره‌الحد
 ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ دواتر توله‌م لی سه‌دن و‌گرمس ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ جا چون سو و‌به‌گز چورمی
 نیمه (له‌وان) ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ نه‌مجا چه‌نده‌ها شار و‌دیه‌انسان ویران کرد ﴿وَمَوْءُودٍ﴾
 ماله‌س ﴿که (خه‌لکه‌کی) سه‌مکار بوون ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ نه‌و (شارانه دیواری خانوه‌کانی)
 که و‌توون به‌سه‌ر سه‌ریانه‌کالیاندا ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ وه‌چه‌نده‌ها میرین خاوه‌ن بوون (له‌کار که و‌توون)
 ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ وه‌چه‌نده‌ها کوشکی به‌رو و‌لدا (بن خاوه‌ن بوون) ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ وه‌ی
 تاب نه‌وانه به‌ره‌وی دانه‌گه‌راون ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ نادلیان ه‌دیت ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ بیری بی‌بکه‌ده
 (له‌و ویران بووه) ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ یان گوپیان ه‌دیت گوپی بی‌نگر (بو راستی) ﴿وَمَوْءُودٍ﴾
 لافنی لافنی ﴿نه‌راستی دا چاوه‌کان کویر مان ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ به‌لکو نه‌و دانه‌کویر ده‌س
 ﴿وَمَوْءُودٍ﴾ که له‌سبه‌کاتدان ﴿

﴿الْمَدَنُ يُقَرِّبُكَ﴾ دمه لات و پاشاه تي لمو روزه داته مهابو خوابه ﴿تَحْكُمُ بَيْنَهُ﴾ نه بو اباندا دادوړي ده کات ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعُوا فَسِيلَ﴾ تمحما نهو که سانه ي باوړيدار هيتاووړو کړدووه چا که کانس کړدووه ﴿فِي حَبْطِ تَعْيِيرٍ﴾ له نه هه شتاني پر مارو سمه ت د ر ﴿وَتُؤْتِي الْحَبْلَ﴾ وه نهو که سانه ي بن باوړ بوون ﴿وَحَبْلُ تَوْبَتٍ﴾ وه ثابته کاني نيمه يان به درو ده راني ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بزو نه وانه هه يه ﴿عَبْدٌ مَّهْيُوتٍ﴾ سرای ريسوا که ر ﴿وَتُؤْتِي الْحَبْلَ﴾ وه نهو که سانه ي کوچيان کړدووه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ريگای خوا دا ﴿تُرْفِيضُ أَوَّلُ﴾ پدش کور ر (شهيد بوون) يان مرون ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ينگومان خو ږوق وږوړيه کي چا کيان دده اتني ﴿وَتُؤْتِي الْحَبْلَ﴾ وه ينگومان خوا ﴿نَهْرٌ حَرٌّ يَرِيحُ﴾ چا کتريسي ږوړي ده رانه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ سويده خوا، خوانه وانه ده خاته جيگا په ک که پني ر ري دهن ﴿وَتُؤْتِي الْحَبْلَ﴾ وه ينگومان خوا رايای له سر خويه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له مهي (باسان کړد بو ت) ﴿وَمِنْ غَائِبٍ﴾ وه هه که سبک تولي خوي بسبب (له دهن دريژي که ر) ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به ريښي نهو سته مهي لي کړدوه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له دواي نهو هه چارنکي تر ده ست دريژي بکريښه سر ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نهو ينگومان خوا پار موني دده ات (سوري ده خات) ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به ر سني خوا چا وېوشي که ري ليور دويه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له م (سدر خندي خوا) له بهر نه و په بهر استي خوا ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (نه و منده به دمه لات) شهو ده بانه باو ږوړه وه (کاتیک شهو دريژ تر بيت له ږوړ) ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ږوړ ده بانه باو شه ووه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بهر ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ينگومان خوا پيسه ري پيايه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له م (سدر خندي خوا) له بهر نه و په بهر استي هه خوا هق وراسته ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ينگومان نه و په جگه له خوا هه راري لي ده که ن (وده پيسه ري) ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه نه و به تال و ماراسته ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ينگومان خوا ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه خوي بهر رو بلدو که وړه يه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تايبا نابيسي ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که بهر استي خوا باراندويه تي ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ناسماندوه باران ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (به سوي لهو مارانه وه) ره وي سهو ده نيټ (سرو ملک) ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ينگومان خوا ورور ديسي ناگابه (مه همو و شتيک) ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه مو خوابه نه و په له ناسماندوه که نه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه وېشي له ره ويدايه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بهر استي خوا ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه خوي يي بار و ده له مېنه وشايسته سويامه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

﴿تَرْجِعُنَّ لَهُ﴾ نایا مایسی (مارانی) به‌راستی خوا ﴿حَجْرُكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ رامی هتاوه بوسن
وحستویه‌یه حره‌تانه‌وه هممو و نه‌و شتانه‌ی له‌رویدایه ﴿وَتَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌کشتی (رم
هتاوه بوسن) وه‌روات ﴿وَالْحَجُّ بِطَرَفِ الْمَبْعُوتِ﴾ به‌او به‌رمادا به‌رمانی نه‌و (به‌رمانی خو)
﴿وَتَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌ناسمانی راگیر کردوه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ما به‌کومت به‌سار ره‌ویدا
﴿وَالْحَجُّ بِطَرَفِ الْمَبْعُوتِ﴾ مه‌گر به‌رمانی نه‌و به‌یت ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌راستی خوا ﴿وَتَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
دلسور و به‌ره‌مانه به‌راته به‌ه‌لکی ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌نه‌و (خو) راتیکه که‌زیانی
پی به‌خشیور (له‌سهره‌تای دروسکر دتانه‌وه) ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ دواتر ده‌ده‌ریست
پاشان به‌دوونان ده‌کاته‌وه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بیگومان ه‌لکی رور ماسوپس و سپلن ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌ه‌موو نومه‌تیک ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شه‌ریعت و به‌رامه‌به‌کسان داناره
﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وان کاریان پی کردوه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که‌واته ماییت (خواوه
ناییه‌کانی تر) له‌کاری ناییدا کیشه و نازاوه‌ت له‌گه‌لدا دروست کن ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌تو خه‌لث
بانگ بکه بۆ لای به‌رو و درگرت ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بیگومان تو له‌سهر نایینکی راستی ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جانه‌گر ده‌مه‌قالتی و مو جاده‌له‌یان له‌گه‌لدا کردیت ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بوش
بلی خوا خزی چاک ده‌رانی به‌و کرده‌رانی که‌نبوه ده‌یکم ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ خو دادوهری
ده‌کات له‌بیوات‌دا ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌روزی دوییدا ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌و شتانه‌ی که‌نبوه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
ناییدا جیوارن ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نایا مارانی ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌راستی خوا ده‌رانی ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌ه‌موو نه‌و شتانه‌ی له‌ناسمان و زه‌ویدایه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بیگومان نه‌وه‌ی
باسکر له‌کتب له (لوح المحفوظ) دایه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌راستی نه‌م (رباریه‌ی باسکر)
به‌لای خواوه‌ناسانه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ دره‌ی مر دوس نه‌م ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا شتیک ده‌به‌رست ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
شعبه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هیچ به‌لکه‌به‌کسی به‌ماردوته خواره‌وه له‌سهری ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌بیگومان
خوشیان هیچ رباریان دهریاره‌ی نه‌و (به‌رستوه) به‌ ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌مستهم کارن به
﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هیچ یارمه‌تی ده‌ریک ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌کاتس به‌خوینرینه‌وه بوسان ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
پیشت ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بوشانه رووه‌کامی لیمه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌دهم و چاوی نه‌و که‌سانه‌ی بی باوه‌رن
ده‌یسی ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ روو گرژی و توره‌یی ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بریکه به‌لامار (وه‌یرش) به‌رن بۆ
نه‌و که‌سانه‌ی ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که‌نایه‌ته‌کامی تیمه‌یان به‌سهردا ده‌خوینرینه‌وه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌ی
موحه‌مه‌ده‌ی ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بلی نایا ه‌والنان به‌ممن ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌خراپه‌ر له‌و (رو گرژی و توره‌ییه‌ی)
تنبوه‌چی به‌ ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ناگری دوره‌خه ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که‌خوی گه‌وره به‌لایسی دوه‌به‌ر
که‌سانه‌ی که‌بی باوه‌رن ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ چ حیکه و ناکامینکی خراپه (که‌بی ی ده‌گه‌ن) ﴿وَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

﴿بَلِّغْ نَبَأَهُ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿ضَرْبٌ مِّثْلُ نَاسْتِغْوَاءٍ﴾ نمو و به‌یه‌ک هیتراوه‌ته‌وه جا‌گونی بؤ بگرن
 ﴿بَلِّغْ نَبَأَهُ﴾ بنگومان نه‌وانه‌ی هاواریان لی ده‌کهن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیانی حوہ ﴿وَلَمْ
 يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ هه‌رگیر ماتوانس میتشیک دروست بکهن ﴿وَرَبُّكَ خَلَقَ اللَّهُ﴾ هه‌رچه‌ده هه‌مووشیان بوی
 کزیره‌وه ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ وه نه‌گهر میتشیش شستیکیان لی به‌رینی ﴿لَا يَسْتَفِيدُونَ مِنْهُ﴾
 ماتوانس لیس بستیته‌وه ﴿سَعْدٌ خَيْرٌ وَأَسْفَرٌ﴾ داواکار و داوالن کراو لاوار و بی ده‌سه‌لانس ﴿وَلَمْ
 يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ نه‌وانه‌یه‌وه شیره‌پنویسته خوا‌یامس به‌یان ماسیوه ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾
 بنگومان حو به‌توانای به‌ده‌سه‌لانه ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ خواله‌فرشته‌کاندا
 بتر درو هه‌لده‌بڑپرست ﴿وَمِنْ نَبَأِهِ﴾ هه‌روه‌هاله‌خه‌لکیش دا ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ به‌رستی
 خوا‌یسه‌ری بیایه ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ به‌ده‌روم‌حقیقه‌م‌خوا‌نا‌گاداره‌به‌وه‌ی له‌به‌رده‌م‌پ‌ده‌به
 (رووی داوه) و به‌وه‌ی له‌دوایانه‌وه‌به (دراثر پروده‌دات) ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ وه‌موو‌کاره‌کهن
 هه‌ر بؤ لای خوا‌ده‌گه‌پ‌ته‌وه ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌رتن هیتاوه ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ
 دُونَكَ﴾ کورسوش و سوزده‌به‌رن و به‌رومرد‌گارتان به‌رستی ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾
 نه‌کاره‌چاک بکهن بو نه‌وه‌ی بر‌گارس ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ جه‌به‌ده‌جه‌به‌ده
 و تیکوشان بکهن له‌پتاری خوا‌ده‌به‌وشیره‌به‌ی شایسته‌وشیاوه‌نی ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ نه‌وه‌(خوا)
 نیوه‌ی هه‌لبزاردوه (بو هه‌لگرتی نه‌م‌نایه) ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ وه‌له‌نایه‌ده‌هه‌ج
 کارنکی نورس و گرانی له‌سه‌ر‌دانه‌ماون ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ نه‌مه‌نایس ئیرا‌هیمی باوه‌گه‌وره‌ده
 ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ به‌پشیر‌نیوه‌ی به‌موسلمان ماو‌باوه‌وه‌له‌م‌قور‌نانه‌شدا
 ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ تا‌پیمه‌میر بیت به‌شاهید له‌سه‌ر‌نیوه‌﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ وه‌نیوه‌ش
 بیه‌شاهید له‌سه‌ر‌خه‌لکس ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ که‌واته‌به‌چاکس نوری‌دکانتان بکهن
 وره‌کات بدمن ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ وه‌ته‌مه‌پشت به‌خوا‌یسه‌مسن ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ چونکه‌هه‌ر نه‌وه‌پشتیوانت به
 ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾ نای جه‌به‌پشتیوان و یارم‌نی دهرنکی چاکه ﴿وَلَمْ يَخْلُقْ دُونَكَ﴾

﴿مُؤْمِنِينَ﴾ به‌ماوی خوا‌ی به‌حشتمی میهرمان

﴿قَدْ فَتَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی باوه‌داران پرگار ده‌ن (سهر ده‌که‌هون) ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 نه‌و که‌سه‌انی که‌له‌ بو‌ژه‌گانه‌ده‌ ﴿حَبَشُونَ﴾ له‌خواترس (که‌ده‌ن که‌چس بو‌خوا) ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 وه‌ نه‌وانه‌ی ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ له‌مشی بی‌ هو‌ده‌خویان دو‌ور ده‌گرن ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ که‌ره‌کاتی (سامانیان) ده‌ره‌که‌هون ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 حوط‌لوت ﴿که‌باریر مری داوتیان (له‌شعروان پیسی) ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ مه‌گهر سو‌خیرانی
 خویان ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ بانو که‌به‌ره‌کیک که‌بو‌رس به‌خاوه‌یان ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ نه‌وه‌ به‌راستی
 نه‌وانه‌ سه‌ره‌نشست ن‌کرتن ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ نه‌مجا‌ه‌ره‌ که‌سی بیاری جگه‌له‌و (دو‌و‌خو‌ره
 ناره‌ته) بکات (و نه‌رووی خوی تیر بکات) ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ نه‌وسا نه‌وانه‌ ده‌ست دره‌زی
 که‌رن ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که‌باریر مری سپارده‌و به‌یمانه‌ گانیان ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که‌به‌ره‌ده‌وامس له‌سه‌ره‌بو‌ژه‌ گانیان ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 هه‌ره‌نه‌وانه‌ن میرات گران ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ده‌نه‌خوا‌می فیر ده‌وس و میرانگری
 (به‌هه‌شت) ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ نه‌وان له‌به‌هه‌شت‌ده‌مپه‌وه‌ به‌هه‌مپه‌هه‌ن ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 سو‌یند به‌خوا‌ به‌راستی مرزومان دروست کرد ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ له‌خولاسه‌و پالفتیه‌ له‌تور ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ له‌باشان نه‌ومان کرد به‌موت‌ه‌به‌ک ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ نه‌نارامگی‌به‌کی قایم (مال‌دانی
 دیست‌دا) ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ دواتر بوت‌ه‌که‌مان کرد به‌خو‌می مه‌یو ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 نه‌مح‌ خو‌ینه‌ مه‌یو‌ که‌شمان کرد به‌پارچه‌ گوشیکی جو‌واو ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ نه‌مح‌ پارچه‌
 گوشته‌ که‌شمان کرد به‌نیس‌فان ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ نه‌مجا‌به‌ گوشت (به‌یک‌ه‌ره) نیس‌که‌ که‌مان
 دپوشی ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ باشان نه‌ومان کرد به‌دروست کراویکی تر ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ جگه‌وره
 و‌بیروره‌ نه‌و خوا‌یه‌ی ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ که‌چاک‌تری مه‌دی هیت‌رانه ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 باشان به‌راستی نیوه‌ له‌دو‌ای نه‌وه‌ هه‌مو‌وتان ده‌رون ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ له‌باشان
 بنگومان نیوه‌ له‌روزی دو‌یداریدو‌و ده‌کر نه‌وه‌ ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ سو‌یند به‌خوا‌ به‌راستی
 له‌سه‌ری نیوه‌وه‌ دروستمان کردو‌ه‌ ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾ حه‌موت مه‌وم نام‌مان ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾
 وه‌ نیمه‌ له‌ دروست کراوه‌کان مین‌ ناگانیان ﴿وَلَيَبْلُغَنَّ أَهْلُهَا أَصْلَابَهُمْ﴾

﴿مَنْ يُؤْتِكُمْ ذَٰلَکَ فَهُوَ مِنْكُمْ وَلَا حُجَّةَ عَلَیْکُمْ فِیْهِ﴾ هه‌ج ئوممه‌ش له‌ ساوه‌ی دباری کراو (مؤ مردن) بیان ته‌ پش ده‌ که‌وون ﴿وَمَنْ یَسْتَرْحِبْکُمْ فَاُولَٰئِکَ لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ هه‌ دواش ده‌ که‌وون ﴿لَا یَحْسِبُهُمْ رَبُّکُمْ﴾ له‌ پاشان پی‌مه‌ میرانی خو‌مان به‌ک له‌ دوی به‌ک دارد ﴿کُلٌّ مِّنْ دَمِیْنٍ مَّوَدَّۃً سَوَیَّةً﴾ هه‌ر کاتی ئوممه‌تیک له‌ خو‌مان پی‌مه‌ میرانکسان سو‌مه‌اندیه‌ ﴿کَذَٰلَکَ﴾ ساوه‌ پرسان بین ده‌ هه‌شا ﴿فَاَنْتَ بِعَصَاهِکُمُ مُّخِیْبٌ﴾ جا‌ نی‌ه‌ش هم‌ ئوممه‌ه‌ (بی‌ ساوه‌اته‌مان) به‌ک به‌ دوی به‌کدا (ده‌ماورد) ﴿وَجَعَلَهُمْ سَافَکِیْنًا﴾ وه‌ (ناسی) نه‌وانان کرده‌ پرووداو و جه‌له‌ به‌مه‌ره‌مانیک (که‌ خه‌لکی له‌ می‌ن خویان ماسی بکه‌ن) ﴿وَجَعَلَ قُلُوْبَ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ اَتَمَّ مِمَّا دُوْرٰی﴾ (له‌ مه‌حمی خوا) بو‌گه‌لی ساوه‌ره‌مانیک ﴿لَا یَسْتَرْحِبُوْنَ اَوْ سَافَکِیْنُوْنَ﴾ له‌ پاشان مو‌سه‌ و هارو‌می برامان دارد ﴿بِیْنِیْهِمْ وَبِیْنِیْکُمْ﴾ به‌شانه‌ کانمان و نه‌لگه‌ی تاشکراوه‌ ﴿یَرْحَمُوْنَ وَیَعْلَمُوْنَ﴾ بو‌لای میره‌ون و دارو ده‌سته‌ که‌ی ﴿یَسْتَسْکِرُوْنَ﴾ به‌لام خویان به‌گه‌وره‌ دانا (ساوه‌ پرسان به‌هینا) ﴿وَاَنْتَ اَوْدَعَهُمْ﴾ وه‌ نه‌وان گه‌یک‌ی ده‌سه‌ لاتدار مو‌ون به‌مه‌ر جه‌لکیدان ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ نه‌مه‌ ووتیان تاپا نی‌مه‌ به‌دوو که‌می وه‌ک خو‌مان ساوه‌ره‌مانیک ﴿وَاَنْتَ اَوْدَعَهُمْ﴾ له‌ کاپنکدا گه‌له‌ که‌هان (به‌ی لیسرا‌ئیل) نی‌مه‌ ده‌به‌رستن (گه‌ردن که‌چس بۆ نی‌مه‌) ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ له‌ به‌ر شه‌وه‌ ساوه‌ پرسان بی‌ به‌هینان ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ نه‌مانیش (وه‌ک گه‌لانی تر) له‌ماوردان ﴿وَجَعَلَ بَیْنَهُمْ بَیْنَهُمْ﴾ مو‌ینه‌ به‌خوا بی‌گو‌مان نی‌مه‌ نه‌ورانمان به‌خشی به‌مو‌سه‌ ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ تا (به‌ی لیسرا‌ئیل) به‌م‌وون بی‌ ﴿وَجَعَلَ اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ هه‌روه‌ما عیسی‌ کور‌ی مه‌رم‌م و دایک‌یمان کرد به‌به‌لگه‌و مو‌مه‌ره‌به‌ک ﴿وَه‌ وَتَمَّیْنِیْ اَوْو﴾ وه‌ر دوو کیان (عیسا و دایکی) مان دانا له‌ شو‌نیکی بلد (بیت المقدس) ﴿وَدَابَّ اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ که‌خواه‌سی (هه‌موو هه‌به‌کی) جه‌مانه‌موو کانیاوه‌ ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ ته‌ی میر ووانی خودا ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ نه‌خو‌راکی پاک (جه‌لال) به‌وون ﴿وَاَنْتَ اَوْدَعَهُمْ﴾ وه‌ کرده‌وه‌ی جه‌ک بکه‌ن ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ به‌راسنی من به‌وه‌ی نی‌وه‌ ده‌یکه‌ن ناگه‌دارم ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ وه‌ بی‌گو‌مان هه‌ر نه‌مه‌یه‌ غایب و دی‌می نی‌وه‌ (ته‌ی پی‌مه‌ میران ده‌ستی پی‌وه‌ بگرن) ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ که‌به‌ک نی‌یس و به‌ره‌مانیه‌ ﴿وَاَنْتَ اَوْدَعَهُمْ﴾ وه‌میش به‌رورد گه‌رتانم که‌واته‌ خو‌مان پاروسن (له‌توله‌م) ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ (شو‌نیکه‌و نه‌وانان) تابه‌ که‌یان (که‌به‌ک نی‌یس بوو) پارچه‌ پارچه‌ کرد له‌ یوان خو‌یاند به‌چه‌یه‌ پارچه‌ به‌ک ﴿کُلٌّ حَرِبٌ بِیْهِ یَهْدِیْهِمْ﴾ جا‌ هه‌ر که‌مه‌ل و ده‌سه‌یه‌ کیان دل‌خوش مو‌ (نه‌شه‌ تایی‌ه‌ی) که‌هه‌یانه‌ ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ که‌وا بوو واریان لی بی‌ته‌وه‌ی ناگایی و گو‌ماری‌ به‌ی دای‌وشیون ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ (باز‌ی) تاماوه‌یه‌ک ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ نایا نه‌وانه‌ وانهرانی ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ ته‌وه‌ی بی‌ان ده‌مه‌خشی ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ له‌سمان و مه‌لال ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ (به‌هوی شی‌او‌یانه‌وه‌) به‌مه‌مان کردووه‌ بو‌یان له‌خیر و خوشبه‌کانه‌ ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ (به‌حیر وانی به‌) به‌لکو نه‌وانه‌ هه‌مه‌ت ماکه‌ن (که‌ مو‌تانی کردنه‌وه‌یانه‌) ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ (باز‌ی) هه‌ره‌یه‌ به‌ره‌یه‌ به‌ره‌یه‌ ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ به‌راسنی نه‌و که‌مانه‌ی له‌مرسی (سرای) به‌رورد گه‌ریان هه‌مه‌شه‌ ده‌مرسی ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ وه‌ ته‌و که‌مانه‌ش که‌هه‌یانه‌ته‌ کانی به‌رورد گاریان ساوه‌ره‌مانیک ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾ وه‌ ته‌و که‌مانه‌ش که‌هه‌یانه‌ش بو‌ به‌رورد گاریان دانا‌نین ﴿لَا تَرٰی اَنْ یَّسْرِیْ مَیْمَنُکَ﴾

﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (بیاان ده‌وتریت) ئایا ئایه‌نه‌ کانی من لهدو بیادا نه‌سه‌ر باندانه‌ده‌ خو‌نرا‌یده‌وه‌؟
 ﴿مَكُونُوا بَشَرًا﴾ که‌چی نیوه‌ به‌درو‌تان ده‌راتی و ئیمان‌تان بێ نه‌ده‌هیتا ﴿ذُلُّوا﴾ (له‌وه‌ لاه‌دا)
 ده‌لیس نه‌ی به‌رو‌ده‌د گاری ئیعه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ به‌دی و خرابی خو‌مان ران بوو نه‌سه‌رماندا
 ﴿وَكُنْ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾ وه‌ ئیعه‌ که‌سانیک‌ی گو‌مر بو‌ویس ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ نه‌ی به‌رو‌ده‌د گاری
 له‌م (دوره‌جه‌) ده‌رمان بیه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ جانه‌گه‌ر جارنکی تر گه‌ر به‌وه‌ (بو‌ی نه‌وه‌ری)
 نه‌وه‌ به‌راستی ئیعه‌ سه‌مه‌کار بێ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وه‌ (خو‌ا) ده‌ده‌رموی به‌پرسوایی
 به‌په‌نه‌وه‌ له‌دوره‌جدا و هیچ ته‌به‌یه‌ کم له‌گه‌لانه‌مه‌ که‌ر (اخ‌سا) بو‌سه‌گی به‌گه‌ردی کاتی ده‌ری ده‌که‌یت
 و پسی ده‌لیس (جه‌ه‌) ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ بێگو‌مان له‌دو بیادا کومه‌لیک له‌نه‌نده‌ کانی من
 ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ ده‌پان‌و‌وت نه‌ی به‌رو‌ده‌د گاریمان ئیعه‌ باوه‌رمان هیناوه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ ده‌ی لیسان
 خو‌شبه‌ و به‌حه‌مه‌ل بێ بکه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ چو‌بکه‌ تو چاک‌تری میهره‌مانانی ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾
 بیه‌ری که‌چی نیوه‌ گانه‌تان به‌وان ده‌کرد ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ نا (نه‌وه‌ گانه‌ کردنه‌تان به‌) له‌وان پادی
 می له‌بیر به‌ده‌وه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وه‌ نیوه‌ هه‌میشه‌ به‌وان پته‌ که‌بیس ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾
 بێگو‌مان نه‌مه‌ر و پاداشتم داوه‌ته‌وه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ به‌هوی خو‌گر بیانه‌وه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ به‌راستی
 هه‌ر له‌وان سه‌ر که‌وتوو ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (خو‌ا) ده‌ده‌رموی چه‌مه‌سان له‌سه‌ر
 ده‌ری دامانه‌وه‌؟ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (له‌وه‌ لاه‌دا) ده‌لیس بو‌ژیک یا که‌مه‌تر له‌بو‌ژیک میسه‌وه‌
 ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ نه‌و (فریشت) انه‌ به‌سه‌ که‌زه‌میریان ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (خو‌ا) ده‌رموی
 به‌مه‌وه‌ته‌وه‌ ماوه‌یه‌کی که‌م به‌ییت ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ نه‌گه‌ر به‌راستی نیوه‌ ده‌نان‌راسی ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾
 ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ ئایا نیوه‌ گو‌مان‌تان واسووه‌ که‌بێگو‌مان نیوه‌مان به‌ی هوده‌ دروست
 کردووه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وه‌ بێگو‌مان نیوه‌ ماگه‌ر به‌ته‌وه‌ بولای ئیعه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾
 جانه‌رو‌ی بیدی نو‌خوا‌ی پاشای ده‌ست و ده‌وا ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ هیچ به‌رسته‌ر ویک من به‌جکه‌ له‌ر
 ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ که‌به‌رو‌ده‌د گاری هه‌رشه‌ به‌رینه‌و به‌رده‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ هه‌ر که‌س به‌رستی
 ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ به‌رسته‌ر او‌یک‌ی تر له‌گه‌ل خو‌ادا ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ که‌هیچ به‌لکه‌ به‌کی نه‌ی
 له‌سه‌ر نه‌و (به‌رسته‌) ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ نه‌وه‌ به‌راستی لیره‌یه‌وه‌ی ته‌به‌لای به‌رو‌ده‌د گاریتی
 ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ بێگو‌مان کاران پرگارمان ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ)
 بلی نه‌ی به‌رو‌ده‌د گاری لیم خوش به‌و‌ر به‌مه‌م بێ بکه‌ ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وه‌ تو (خو‌یه‌) چاک‌تری
 میهره‌مانانی ﴿لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾

﴿فَإِنْ لَمْ تَجِدْ لَهَا كَافًا﴾ ئەمەجانە گەر كەستان بەدی تابك ﴿فَلَا تَحْسَبْ﴾ ئەوە هەچە ژورە وە نو ئە ومانە
 ﴿حَتَّى يَخُوضَ﴾ هەتا مۆلەت بەدرێش ﴿فِي مِحْنَتِكَ﴾ وە ئە گەر پێشان ووترا ﴿أَجْمَلُ فَتَجِدْ﴾
 بگەریتەوه ئەمەن بگەریتەوه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئەوە چاكر و پاكرە بونان ﴿وَأَنَّهُ يَمْشِي﴾
 وە خوارانایە بەهەسو و ئەو كرده وانهی دەبێكەن ﴿يَسْجُرُ كُفْرًا﴾ هیچ گوماهیكتان بەسەر بیه
 (گوپ هەسار بێش) ﴿لَا تَخْضِبُوا﴾ كە بچە ئەو مالانەى ﴿عِزَّ مَكْرُوهٍ﴾ كەسى تێدا
 بێشەجى بێ بە و كەل و پەلێ خوتانی تیا بێت (وَكُنْ تَوَكَّلْ) ﴿وَكُنْ تَقَرَّ﴾ وە خوا دەوانی ﴿مُتَّقِينَ﴾
 وە بگەریتەوه بە وەى ئاشكرای دەكەن و بە وەبێش دەشارەوه ﴿فَلَا تَحْسَبْ﴾ (ئەى موحەممەد
 ﷺ) بێش بە پیاو سی ئیماندار ﴿يَعْتَصِرُ﴾ چاوی حوزیان (لەسەر كوردی مامە حەرم) داخەن
 و پەرێرن ﴿وَيَحْتَمِلُ﴾ وە عەورەیان (لە داوی پێش) پەرێرن ﴿لَا تَكُنْ﴾ ئەوە چاكر
 و پاكرە پەرێرن ﴿لَا تَكُنْ﴾ بێگومان حواناگە بەهەسو و كرده وەبێك كە دەبێكەن
 ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ وە بێش بە ئاوەتانی ئیمانداریش ﴿يَعْتَصِرُ﴾ چاویان داخەن
 و پەرێرن (لەسەر كوردی مامە حەرم) ﴿وَيَحْتَمِلُ﴾ وە عەورەیان پەرێرن (لە داوی پێش)
 ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ وە جوانی خویان دەربەخەن ﴿لَا تَكُنْ﴾ جگە لەوەى بەدەرە وەبێك و دەرە
 لە جوانی (وَكُنْ) چاویان و دەستیان) ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ وە بەسەرپوشە كانیان بەدەن
 بەسەرپوشە و بەرۆكیاندا ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ وە جوانی خویان دەربەخەن (رێدە لەوەى دەردە كە رێت)
 ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ سو میردە كانیان بەبێت یا ناو كیان ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ یا ناو كسى میردە كانیان
 ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ یا كوردە كانیان یا كوردی میردە كانیان ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ یا بێر كانیان
 یا كوردی برا كانیان ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ یا كوردی خوشكە كانیان ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ یا ئاوەتانی (ئیماندار)
 ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ یا كەبیرە كە كانیان ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ یا ئەو شوێن كە وەر
 پێوانەى كەمى بێر لە ئاوەت (وَكُنْ) خزمەت كار و پێر و بەخوش كە ئاوەت و وێر و میردایەتیا بیه
 ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ یا ئەو مەدالە كوردانەى كە ئاگایان لە لەش و (عەورەتى)
 ئاوەتەن بەبێت (بەلەسە وەوێش) ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ (ئاوەتەن لە كانی پوشتەن د) قاجیان بەدەن
 بەرەوى دا ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ (ئاوەتەن لە كانی پوشتەن د) قاجیان بەدەن
 جوانی بێش كە ئاوەتە وێرە وێرە ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ هەموو ئاوەتەن و بگەریتەوه نو لای خوا
 ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ ئەى ئیمان دارەكان ﴿وَلَا تَكُنْ﴾ تارر گار و سەر كە ووتوو بێش

﴿وَبِشَاخٍ لِّمَنْ يُرِيدُ الْإِبْرَاقَ﴾ وە کانی که‌مه‌اله کانتان مانع سوون ﴿فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ هُمْ﴾ ئەو سا‌ه‌ه‌ی
موله‌ت وەریگرن ﴿كَمْ مِّنْ مِّثْقَالٍ ذَرَّةٍ فِي سِتْرِهِ﴾ وە کەو چۆن که‌مه‌ه‌ی پێش ئەمان مۆله‌یان
وەرده‌گرت (له‌هه‌موو کاتێکدا) ﴿كَيْفَ يُحِيطُ بِشَيْءٍ﴾ نابه‌م جۆره‌ خوارووی ده‌کاته‌وه ﴿لَّا يَكُنْزُ
لَهُ شَيْءٌ﴾ نابه‌نه‌کانی مۆلیوه ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ وە خواراتای دانابه ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾
وە نامهره‌مانی پێرو له‌کار که‌وتوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو نامهره‌مانه‌ی ئومیدی شوکره‌یان
نه‌ماوه ﴿فَإِنَّ عَيْنَ اللَّهِ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ هیچ گوماه‌یه‌کیان له‌سه‌ر می‌یه ﴿أَلَيْسَ لِلَّهِ الْغَنِيُّ﴾ که‌(هه‌مدیک له‌)
پوشه‌که‌کانیان لانه‌رن ﴿عَزَّ وَجَلَّ﴾ نه‌لام رینه‌ت و جوانیان ده‌ره‌خه‌ن ﴿وَلَا يَسْتَفْقِحُ﴾
خۆ له‌گه‌ر لایه‌به‌ن و پۆشته‌ین ﴿حَاشَ﴾ نه‌وه چاکره‌ بویان ﴿وَلَا يَسْبُغُ عَيْبُهُ﴾ وە خوارپه‌ری
رانابه ﴿إِنَّ عَيْنَ اللَّهِ تَاطَّلَاتُ لَئِنْ رَأَتْ مَكْرًا﴾ کۆیر گوماه‌ی نه‌سه‌ر می‌یه ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ و شهل گوماه‌ی
له‌سه‌ر می‌یه ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ هه‌روه‌ها به‌خوش گوماه‌ی نه‌سه‌ر می‌یه (ئه‌م جۆره‌ که‌سه‌به
گوت، ئی به‌ بۆیان مان خواردن له‌گه‌ل که‌سانی سا‌ه‌دا) ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ وە بۆلیوه‌ش گوماه‌یه‌یه
﴿أَلَيْسَ لِلَّهِ الْغَنِيُّ﴾ که‌ له‌ماله‌کانی خوتان مان به‌خون (مالی منداڵ و خیرانه‌ کانتان هه‌ر به‌مالی
خوتان داده‌ری) ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ یا (مان به‌خون له‌) مالی ماو کانتان ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شێءٌ﴾ یا مالی
دایکانتان ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ یا مالی براکانتان ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ یا مالی خوشکه‌ کانتان
﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ یا مالی مامه‌ کانتان ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ یا مالی پوره‌ کانتان (خوشکه‌کانی
بارک) ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ یا مالی خاله‌ کانتان ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ یا مالی پوره‌ کانتان
(خوشکه‌کانی دیک) ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ یا نه‌و مالانه‌ی که‌کێله‌ کانیان به‌لیویه‌یه
﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ یا مالی براده‌رو هاوڕێشان ﴿إِنَّ عَيْنَ اللَّهِ تَاطَّلَاتُ لَئِنْ رَأَتْ مَكْرًا﴾ هیچ گوماه‌س له‌سه‌ر می‌یه
﴿أَلَيْسَ لِلَّهِ الْغَنِيُّ﴾ نه‌کومه‌ل یا نه‌ه‌یا مان به‌خون ﴿وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ حاکانی چوونه
(هه‌ر مالک له‌) مالان ﴿فَإِنَّ عَيْنَ اللَّهِ تَاطَّلَاتُ لَئِنْ رَأَتْ مَكْرًا﴾ نه‌وه‌سه‌لام له‌یه‌کتر مکه‌ن (له‌وانه‌ی که‌وه‌ک خوتان وان)
﴿يَحْيَىٰ مَوْلَايَ﴾ به‌سه‌لام کردیه‌ک له‌لایه‌ن خواره‌ (هاتووه‌) ﴿نَبِيَّكَ﴾ سه‌لامیه‌کی جوو
وچاک و پاک ﴿كَلِمَاتُ اللَّهِ﴾ نامو شپوه‌ خوارووی ده‌کاته‌وه ﴿لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ نابه‌نه‌کانی بۆ
ئێوه ﴿لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ نه‌لکو ژیرتان په‌خه‌ کارو بیرکه‌مه‌وه ﴿

﴿وَإِنْ تَحْمِلْ مِنْ حَمَلٍ يَحْيِي﴾ کاتس (نهم ناگه) له‌دوره‌ی نه‌وان ده‌ییتت ﴿سَمِعُوا نَهْأَعِيفَ رَوْحِهِ﴾ برکه
 و نه‌ی گر و بلیسه‌ی ده‌ییس (که بیشانی برق و قبی روریه‌تی لیان) ﴿وَبَدَأُ نُفُوسَهُمْ مَكَانَ صِفِّ﴾
 وه‌کاتس مری ده‌دیره‌ی جینگابه‌کی تمسگ له‌دوره‌ی مخدا ﴿فَعَرِيسَ﴾ به‌جسوت کر او‌ی ده‌ست و قاج
 و مبد له‌کوت و رمحیرد (یا له‌شیان به‌کوت و رمحیر پنگه و به‌سراوه) ﴿ذَعُوْا هُدًى لِّیْهِ﴾ له‌ویدا
 داو‌ی تپ‌چوون و مردن ده‌کدن ﴿ذَٰلَکُمْ نُفُوسٌ تُنْزَلُ وَحِدٌ﴾ نه‌مرو داو‌ی ته‌یپ مردیست مه‌کدن
 ﴿وَنُفُوسٌ حَافِیَةٌ﴾ نه‌لکو داو‌ی مردی رور مکن ﴿قُلْ أَتُحِبُّونَ﴾ ملی نایا نه‌مه‌چا‌کتره ﴿أَنْزِلْ
 حَمَلٌ نَّحْنُ نَبِیُّ رُوحٍ مُّسَوِّیٍّ﴾ یانه‌و به‌ده‌شته‌هه‌میشه‌ییه‌ی که نه‌لیس در او‌ه به‌پاریر کاران و له‌خواترس
 ﴿كَانَ لَهُ جَرَّةٌ مِّنْ مَّيْمَرٍ﴾ که باداشت و سه‌ر نه‌معام و نا‌کامیانه ﴿فَلَمَّا زَجَرَ﴾ نه‌و (به‌ده‌شته)
 ده‌ه‌ر چیان بوی هه‌یه ﴿حَبِیْرٌ﴾ به‌ده‌میشه‌یی و بی برانه‌وه ﴿فَکَانَ غَرَضًا مِّنْ رَّحْمَتِهِ﴾ نه‌وه
 به‌لیتیکه له‌لایمن په‌رو ده‌گارت‌وه نه‌ولی به‌پر سیاره ﴿وَبَدَأُ نُفُوسَهُمْ﴾ وه‌ده‌و روزه‌ده‌خو‌شور
 (بت په‌رست) انه‌کژده‌کانه‌وه ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ له‌گهل نه‌و په‌رستراو‌نه‌ی که په‌رسترویان
 جگه له‌خو ﴿وَبَدَأُ﴾ نه‌مجا‌خو (به‌په‌رستراو‌نه‌کان) ده‌لی نایا نیوه ﴿فَلَمَّا زَجَرَ﴾ نه‌و به‌مدانه‌ی متان گومرا کرد
 ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ (په‌رستراو‌نه‌کان) ده‌لیس پاک و بیگه‌ردی بو‌تو ﴿فَکَانَ رَّحْمَتِهِ﴾ بو‌لیمه‌شاپسته
 به‌سووه ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لِّیْهِ رُوحًا مِّنْ رُّوحِنَا﴾ که بی‌جگه نه‌تو په‌رستراو‌یک بو‌خومان د بینش ﴿وَبَدَأُ مِّنْ رَّحْمَتِهِ﴾
 وه‌ب‌ه‌نه‌ی به‌لام سارو به‌مه‌نت دانه‌نه‌وان و باوو به‌پراتیان ﴿فَکَانَ رَّحْمَتِهِ﴾ هه‌ن (وابس
 لی‌هات) پدی نویان له‌بیر چو ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ وه‌نه‌وانه‌ کومه‌لیکی نیاجووی بی‌خیر بوون ﴿وَمِنْ
 رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ (خواترست په‌رسته‌کان ده‌لی) حاینگومان په‌رستراو‌نه‌کانتان نیوه‌یان
 به‌درو خسته‌وه له‌و قسانه‌ی که ده‌تان کرد ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ نه‌مجا‌نه‌ده‌توانس (سرای
 خوا) به‌خواتان لاده‌ن نه‌ده‌توانس یارمه‌تی (خوا) به‌ده‌س پیش ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ وه‌هه‌ر که‌س
 له‌نیوه‌ی منه‌م بکات (هاو‌ن بو‌خوا دابی) ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ سراه‌کی گه‌وره‌ی بی‌ده‌جه‌زیس ﴿وَمِنْ
 رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ بی‌مجا‌نه‌ده‌توانس (خوا) به‌ده‌س پیش تو‌هه‌ر کام له‌بی‌مه‌به‌ر انمان ناردیست ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾
 نه‌ف و بی‌نگومان له‌وان خوار دیان خوار دوره ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ و به‌بارادار و رشتوون
 ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ وه‌تمسه‌هه‌مدیک له‌نیوه‌یان کرد هوی تاقیکر ده‌سوه‌ی هه‌مدیکی
 ترسان ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ نایا حق ده‌گرن ﴿وَمِنْ رَّحْمَتِهِ مَن ذُو نَبْءٍ﴾ وه‌په‌رو ده‌گارت باباه (به‌مه‌مور

شیک)

﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعُ أَصْفًا﴾ هه‌ر سوو‌نه‌و مسهلکت بق‌ش (اله‌ر خم‌و پشپاره‌نامه‌جیکانان) ﴿وَلَا تُؤْتِي
 بِالْأَبْصَارِ﴾ نهمه‌وه‌لامه‌که‌یما‌ن سو‌تو‌هیتاوه‌به‌راستی و جوان‌سریس‌دوون‌کرده‌وه ﴿وَلَا
 تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ نهمه‌که‌ساته‌ی که‌مسهر‌دو‌خا‌رماندا‌ده‌بریس (راهه‌کیشریس)
 بو‌دوره‌ح ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ نه‌وانه‌خرا‌پریس‌جینگایان‌بو‌ه‌یه ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا
 الْبَصَرَ﴾ (گو‌م‌تره‌) ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ سو‌یند‌به‌خوا‌به‌راستی‌ته‌ورا‌تم‌ان‌دا‌به‌مو‌وسا
 ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ وه‌هارو‌وسی‌برایش‌یمان‌کرده‌یارینه‌ده‌ری ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا
 الْبَصَرَ﴾ نه‌م‌حا‌ورت‌مان‌ه‌مدو‌و‌کتان‌سرو‌ن ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ یو‌سهر‌نهمه‌که‌له‌ی‌که‌یا‌وه‌پ‌ان
 به‌ن‌به‌ته‌کانی‌نهمه‌سی‌به‌به‌درو‌ی‌ده‌ران ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ نه‌وسا‌ل‌تا‌ومان‌بردن‌به‌له‌ما‌وبر‌دینگی
 ر‌ور‌خ‌را‌پ ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ گه‌لی‌بو‌وحش‌کاتن‌پنهمه‌به‌ران‌بان‌به‌دور‌سی
 ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ (له‌ن‌وی‌لا‌فا‌ودا) بو‌ف‌ص‌ان‌کردن ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ وه‌کرده‌س‌به‌به‌ندر‌عیرت‌پ‌ز
 سه‌لث ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ وه‌تاماده‌مان‌کر‌دو‌وه‌بو‌سته‌م‌کاران ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ س‌رای‌سه‌حت ﴿وَلَا
 تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ وه‌گه‌لی‌عادو‌سه‌مو‌ودو‌خوا‌می‌چال‌و‌بیره‌کس ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾
 وه‌ر‌ور‌گه‌لی‌تر‌که‌له‌ی‌ن‌ان‌بان‌دا‌بو‌ون (له‌ما‌ومان‌بردن) ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ وه‌بو‌ه‌مو‌وب‌ان
 چه‌مدین‌نهمه‌و‌یمان‌هیتا‌وه‌(به‌لام‌پیریان‌به‌کر‌دو‌وه‌) ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ وه‌ه‌مو‌ویان‌مان‌له‌ما‌وبر‌د
 به‌له‌ما‌وبر‌دینگی‌خ‌را‌پ ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ سو‌یند‌به‌خوا‌به‌راستی‌له‌وان (قوم‌پش) تپه‌پ‌بو‌ون
 به‌نهمه‌و‌شاره‌دا (سه‌دوم) ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ که‌بدانی‌ش‌مر (نهمه‌دای‌به‌سهر‌دان‌مار‌س‌را‌بو‌و) ﴿وَلَا
 تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ ناپ‌نه‌وان‌سه‌و (شاره‌به‌ردیاران‌کر‌ا‌وه‌) بیان‌به‌پی‌پ‌وه ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾
 (وانی‌به‌پی‌پ‌و‌ویانه) به‌ل‌کو‌نه‌وان‌به‌ته‌مای‌ری‌ندو‌و‌بو‌وه‌وه‌میس ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ وه‌(که‌ی‌مو‌وح‌مه‌د
 ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ کانن‌تو‌بیس ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ به‌س‌کال‌نت‌پنی‌ده‌ک‌ن ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾
 و (ده‌لین) ل‌ا‌ته‌مه‌یه‌خوا‌نار‌دو‌یه‌نی‌به‌پی‌مه‌مسهر ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ (وه‌ده‌لین) مریت
 سو‌وله‌پ‌ه‌ر‌ستر‌ا‌وه‌کان‌مان‌لا‌مان‌بدات ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ نه‌گ‌ه‌ر‌له‌مسهر (پ‌ه‌ر‌ستی) یان‌خ‌و‌گر
 به‌بور‌سی‌به (سو‌و‌ر‌پ‌ه‌خ‌و‌ن) له‌ده‌ها‌ت‌و‌دا‌ده‌ران ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ کانن‌س‌را‌(ای‌خوا) ده‌بیس
 ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ کی (گو‌م‌تره‌) ری‌گای‌وون‌کر‌دو‌وه ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ (س‌ر‌س‌) ن‌ای‌دیت ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾
 نه‌و‌که‌سه‌ی‌ه‌ه‌وا‌و‌نار‌درو‌ی‌خ‌وی‌کر‌دو‌نه‌پ‌ه‌ر‌س‌را‌وی‌خ‌وی ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾ ن‌ایات‌و ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾
 نه‌پ‌ته‌پ‌ار‌بر‌ه‌ر‌بو‌نه‌و (که‌شو‌نی‌نار‌م‌روی‌به‌که‌ویت) ﴿وَلَا تُؤْتِي السَّمْعَ عَيْنًا وَلَا الْبَصَرَ﴾

﴿أَدْخِلْ﴾ نایا وادەرائی ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ وقرەنی ئەوانە دەیستس یا ئێدەگەن
 ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا نَفْسٌ فَتَحْمِلْ﴾ ئەوانە هەر وەك نازەلی ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ بەلگە ئەوان گومرا مریشس ﴿
 ﴿أَنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ناید مایس بەر وەردگارت ﴿كَيْفَ تَحْمِلُونَ﴾ چۆن سینەری دریز کردو ئەو (لەمانگی
 بەیدیانە و ناخۆر هەڵاس) ﴿وَتَوَلَّيْتُمْ جَعَلَكُمْ﴾ ئەگەر یوستایە پای دەگرت بەوەستای
 (سینەرەگە بەر دەوام دەبوو) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ لەپاشان خۆرمان کردە ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ بەلگە لەسەر
 ئەو (سینەرە چۆنکە ئەگەر خۆر مەیت سینەر ماناسریت) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ پاشان ئەو سینەرە
 یۆلای خومان دەبەیمو (تەختەسەر) بەشتەیی و کەمە کەمە مایهیلین ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ئەو (خوای)
 راتیکە ﴿جَعَلَكُمْ﴾ کەشەوی بو کردو بەدەپوشەر (پوشاک) ﴿وَتَوَلَّيْتُمْ﴾ وەخەوتی
 بۆ کردوون بەهۆی مەسوون ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ وە یۆزی بۆ هەستان (لەخەو بۆ کردو پست
 بەیدا کرد) داناو (خوای) ئەو (خوای) راتیکە ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ساکان دەتیری ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾
 بەدەپوشەر (تەختەسەر) بەمژدەدەر پشش بەجمەتی خوی (ماران مارین) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ وە لەناسمانەو
 باراندومانە ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ناریکی پاکو کەر (پاک و خاویس) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ناریکی
 مەردووی پس دەنۆزێبەو (تەختەسەر) وە ناوی ئەوەن بەو (مارانە) لەوانە ی دروستمان
 کردوون ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ نازەل و خەلکایکی روو ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ سۆنید بەخوای
 بەراستی تێمە بەچەمە جۆر ئەم (نیشانە) مان گوری لەپوانیاندا ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ت پیریکی بەو (خوای)
 ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ بەلام روورە ی خەلک جگەلە سەلەبی (بی بەو ی) هیچیان ناویت
 ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ئەگەر بمان وستانە بیگومان دەمان سارد ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ لەهەموو
 شارو شارو چکە بەکە ترسینەریت ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ کەواتە نو بەگرمی نیشاوەرین مەکە
 ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ بە (بەلگە کانی) ئەم قورئانە بەرەره کانی بەکی گەورەیان لەگەڵدا بەکە
 ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ئەو (خوای) راتیکە دوو دەریا (ناو) ی بەرەلا کردووە لەباز بەکە (خوای)
 عذاب قوت ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ئەمەیان شیرین و سارگەر (ناوی روواریو کانیاو) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ئەو ی تریب روو
 سویر و ئال و نعتە (ناوی دەریاکانە) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ وە لەپوان ئەو دوو (ناو) دەنەریستینگی
 داناو (خوای) مەجھوور ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ و مەرگرمی کەریکی ئەستور (تائەو دوو ئاوە تیکەن بەبەك بەس) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾
 ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ئەو (خوای) راتیکە لەناو (ی مروف) ئەمەیرادی دروست کردووە ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾
 ئەو (خوای) ئەمەیان ئەو (ناو) ی کردووە هوی رەچەلەك (پشت کە بەریگی ییری بەگەن بە مروف
 وەك کور) و خرم (کە بەریگی نامرەت دەگەمە بە مروف وەك کچە راو خوشکەر) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾
 بێز ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ بەر وەردگارت هەمیشە بە دەسلەلات و توانایە ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ ئەوانە جگە لەخوای
 شەبانە دەبەرسش ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾ کە مەسوود بەریان بەو (ناو) مەگەس ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾
 ئەو (خوای) وە یی روویان بەر دەوام نزی بەر وەردگاریان پشیوانی بەگرمی (بو تاوان و خرابە) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ تَحْمِلُونَ﴾

﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكْوِرُ﴾ و ده که سانبکی که له گهل خوا دا باهر منی ﴿وَلَيْسَ لَكَ عِلْمٌ مِّمَّا تُكْوِرُ﴾ هیچ بهر ستر او یکی
 تر ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ما کوژن ﴿تَنْفِرُ فِي حُرْمَةٍ﴾ هیچ که منن که خوا کوشتی نوری با سماع (حرام)
 کرد و ده ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به هقی و به وانه یی ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده زیما و داوین پیسی ما کنن ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 و ده هر که من نه و با وانه نکات (که ماسکران) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ بووشی بوله کدی دیت ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 به کفایت ﴿سَرَّاهُ﴾ سترای بنو چه سد بار ده کریمه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ له روزی قیامتدا ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 و ده یی برانه و به یی ریز و پیسوا یی له دؤره ح داده میتیمه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده سب و ده من ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به چنگه له کسی نه ویدی
 کردی و با و ده یی هینایی ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ کار و کرده یی چاکیشی کردیت ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ لانه و به
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ حوا حرا به و با وانه کانیا ده گو ریت به چاکه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده سب و ده من ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 و ده خوا ده همیشه لیس و رده یی به به رومی به ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده سب و ده من ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده هر که من نه ویدی
 کرد و کرده یی چاکی کرد ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ نه و به راستی نه و که سه ده گهرینه و به لای خوا
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به گهرانه و به کی نه و او ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده سب و ده من ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده (بمده کانی حوا) که سب سبکی
 که شایه تی در زنده و ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و کاتی تی به یی به لای شنی یی سو و ده (نه محام بدریت
 له لایه و به فامانه و) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ تی به ده کن به ریز و ده (بی گویدانه به فامان) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 دیکر و ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده که سانبکی کانی ناموز گاری مکرین ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به ثابته کانی به و ده و ده گاریان ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 بجز و سب ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ ما که ون به سه ریانه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به کوری و کوری ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده سب و ده من ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 و ده که سانبکی که ده لیس نه یی به و ده و ده گارمان به خسته پیما ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ له ها و سه ر ب
 و به و ده کاسمان (میداله کاسمان) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ نه و ده یی چا وانی یی گهش یی هوی دلخوشی بیت
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده بمانکه به پیشه وای پاریس کاران و له خوا ترسان ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ نه و به
 (که نه و سبفه تانه یان تیابه) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ به داشت ده در نه و به به له و کو شکی به و
 له به ده شتدا به هوی لارام گرنیان ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده سب و ده من ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده شوینه دا سلا و یان لی
 ده کوری (له لایه و به ریشته کانه و ده و ده به گهر می) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ یی برانه و به تیابه ده میشه و
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ و ده سب و ده من ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ چن حیگا و شون و مانه و ده کی جوان و خوشه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ (نه یی موحه مده و ده) ملی خه لکبه به و ده و ده گار گوتان یی مدات و هیچ بایه خیکتان یی به لای
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ نه گهر دوعا و مر اتان به یی (له کاتی تمگی و باره حه تیدا) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ که چی
 (رو ربه تن) ناییس خواتان به و ده و ده رانی (برواتان به هینا) ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ جاد لیما یی بوله کدی
 به خه تن ده گری و لیان جیا بایتمه ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾

بسم الله الرحمن الرحيم به‌ماوی حوای به‌خشنده‌ی میهر میان

﴿عنه﴾ نه ﴿طه﴾ سبب ﴿میم﴾ ده‌خویریموه خو رانانرد به‌ماناگهی، مو رانباری ریائر سمیری سهرمنای سورمی
 (البقره) یکه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 خدریکه خوت به‌ناو ده‌بی ده‌کوژی به‌خه‌هت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 بیت بویان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 نه‌کرد (له‌وی باره‌بویمان) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 گانه‌و لافرتیپان بی ده‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 به‌لنگی گه‌وره‌هیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 به‌روه‌دگارت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 کانه‌ی به‌روه‌دگارت بالنگر مووسای کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 (مورس) روتی نه‌ی به‌روه‌دگرم ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 به‌سنگم ردیم) نه‌گ بی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 به‌به‌سی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 بداد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 که‌به‌کوژان (به‌جیانی نه‌و کوزراوه) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 شسمون ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 که‌تو به‌و لیسرائیل (مؤیر ده‌سبی خوش) به‌ره‌لا کیمت له‌گه‌ل شمد (پرویس مو شام) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 سوچه‌ده سالییک له‌نه‌هت له‌ناو تیممدا به‌مایموه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾
 که‌کردت (که‌کوشنی قینی یکه‌بو) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾ نهم (سورته) لغتایینه‌گانی قوونانی پروونگرموهیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنَةُ﴾

﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَيْخٍ﴾ یا شویس جادو و گهران بکهوین ﴿يَكْذِبُ﴾ نه گهر نهوان رال و سهر کهوین و یوون
 ﴿فَلَمَّا سَمِعَ بِشَيْخٍ﴾ نه معصا کاتی جادو و گهره کان هاتس ﴿وَهُوَ عِيسَى﴾ ووتین نه میرعمون ﴿يَسَى﴾ نایا
 بهراستی پاداشتمان همیه ﴿يَكْذِبُ﴾ نه گهر نیمه رال و سهر کهوین و یوون ﴿قَالَ نَسَرَ﴾ (میرعمون)
 ووتی نهلی ﴿وَتَكْفُرُ﴾ ویکومان نیوه نهو کاته لمریکانی خوم دمس ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾
 موسا نه ساحیره کانی روت ﴿أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ﴾ بیهاویژن نهوئی نیوه هارویزه ریانس (له جادوو) ﴿قَالَ لَوْ جَاءَهُمْ عَذَابٌ﴾ نه وائش گوریس و حمل و دار دمهت کانیاں فریدا ﴿وَرَأَوْا بُعْرَةً مَّرْعُوتٍ﴾ وه ووتیان
 سوئندیه گهره پی میرعمون ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ بهراستی همر نیمه رال و سهر کهوین و یوون ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾
 غصه ﴿لَمَعَا مَوْسَا وَهَارُونَ﴾ فریدا (و یو و بهمازیکر گهره) ﴿فَمِنْ هُنَا مَبْجُوعٌ﴾ چاکوت
 و پسر نهو (ماده گهره) ههرچی جادوویان کر دیو و هلی لوشی ﴿قَالَ لَهُ سَعْرٌ مُسْتَعْتَبٌ﴾ نه معصا جادو و
 گهره کان خیران (کهوتس) بهروردا به سوژده بردهوه (بو خوا) ﴿قَالَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ ووتیان نهوا
 یار و پمان هتا بهرورده گوری جیهانیاں ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ که پهر و مرد گوری موسا و هارووه ﴿قَالَ لَهُمْ﴾
 (میرعمون) و موسی نایا با و پمان پی هیتا ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ پیش نهوئی موله نشان بدهم
 ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ بهراستی نهو (موسا) جادو و گهره گهره کتانه که میری جادووی کر دوس
 ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ چا بیگومان لهمه و دوا دمرانس (چیتان لی ده کم) ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ بهراستی
 دهست و فاجیان راست و چهپ دهرم ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ وه بیگومان هه مووتان ههال دهو مسم (به دارا)
 ﴿قَالَ لَهُمْ﴾ (جادو و گهره کان) ووتیان هیچ ریانی سی به (بو نیمه نهوئی تو نهوئی بیکه) ﴿قَالَ لَهُمْ﴾
 (یو پمانسون) (چونکه) بهراستی نیمه گهره نه و ههال سو لای بهرورده گهره مانه ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ بهراستی
 نیمه به نهماپس و لومبد ده که پیس ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ که پهر و مرد گهره مانه گو باهو ناو نه کانسان بیوری
 ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ چونکه نیمه به که می سا و مرداران موسی (له گله که مانه) ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾
 وه حیصان سارد بو موسا ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ که به شه و بهمه (یار و داره) کانم پیده (و میسر به جی بئلس)
 ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ بیگومان (میرعمون و کومله کهی) دواتان ده کمون ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ (و آس فرعون که پی حشرین)
 نه و سب میرعمون پیارسی کو کهره وهی سارد به شماره کانه (بو کو کر دهره لی لهشکر و هیر) ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾
 ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ (میرعمون ووتی) بهراستی نهوانه رقی نیمه ههالده میس (به ووسار و کرداریان) ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾
 وه بیگومان نیمه کومله کیس بیدار و ناگادریس (به بیلا نه کانیاں) ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ نه معصا
 نهوان (میرعمون و کومله کهی) امان دهر کرد نه باخات و کانیاوه کان ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ وه (دهرمان
 کردن) لمر هه مو و گمیج و همره و کوشکه رور حیران و چاکاته ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ نا بهو حوره (له ومان بردن)
 ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ نهو کانی به عقوب (جو و له که امان نه جیگاسان دانه) ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾ نه معصا
 (میرعمون و لهشکره کهی) کاتی خور ههلهان شویسان کهون ﴿يَا مَعْشَرَ الْفَالِغِينَ﴾

﴿يَا هَـذَا الَّذِي كَذَّبْتَ﴾ نعمه (ی تو هتاته) تمها درووه دلمهسه پشپانه ﴿وَمَنْ لَّيْسَ بِكَ﴾
 وه نیمه سرا نادریس ﴿وَكَذَّبْتَ مَا أَهْلَكَ﴾ نیر ماوهریان پی نه چپا بویه نیمهش له ماوهان مردن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بیگویمان له ودها (ناسکرا) پشپانه کی گه ووه دهسه ﴿وَمَنْ كَانَ أَكْثَرُ مُؤْمِنِينَ﴾
 به لآم رور به بیان ماوه در دار نه بوون ﴿وَمَنْ رَدَّتْ بَلْوَاهُ فِرَاجُهُ﴾ به راستی هدر به ووه ردگرت
 به دهسه لات و به بهرمی به ﴿كَذَّبَ سُورٌ مُّزْمِنٌ﴾ گملي سمعوود پیچه به راستی به در وورن راسی ﴿وَقَالَ أَتَمُوتُ بِمَا نَفَخْتُ فِيهِ﴾ کاتن صالح (علیه السلام) ی بریان پنی ووتن ﴿لَا تَمُوتُ﴾ نایا (له سرای خوا)
 خوتان به برین ﴿إِنَّكَ رَسُولٌ مُّزْمِنٌ﴾ به راستی من پیچه بهرمی کی تمیم بو تان ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا﴾
 دهی له خوا بترس و گوی رایله لی من مکهن ﴿وَمَا أَنتَ بَشَرٌ مِّثْلُ﴾ و من هیچ کوی و پد شتیت
 له سر نه م (پچه بهرمی به) له نیوه داوا ماکه م ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾ کوی و پاداشتی من تمها
 لای به ووه ردگری جیه پانه ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾ (وا در اس) وارتان لی ده هتری له دو پادا
 به همی (دهزیس) ﴿فِي حَتِّ وَغَيْرِ﴾ له ساو باحات و کاپیاری رور دا ﴿وَمَنْ رَدَّتْ بَلْوَاهُ﴾
 هیزر ﴿وَهْ لَمَّا وَكُشْتُكَ﴾ رور و باحاتی دار خورمای میوه گه بیودا ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾
 ترهون ﴿وَهْ لَمَّا وَكُشْتُكَ﴾ ده خا نو و دانه تاش رور به لیر اتانه ﴿وَمَنْ رَدَّتْ بَلْوَاهُ﴾ که واته له (سرای خوا)
 بترس و گوی رایله لی من مکهن ﴿وَلَا تُصَبِّرْهُنَّ﴾ وه گوی رایله لی ریاده به وون مکهن ﴿وَلَا تُقَبِّضْهُنَّ﴾
 ﴿لَا تُقَبِّضْهُنَّ﴾ نه واهه ی خرا به کاری ده کهن له رموی ده ﴿وَلَا تُقَبِّضْهُنَّ﴾ وه کرده وهی چاک
 ناکه ن ﴿وَلَا تُقَبِّضْهُنَّ﴾ وویان (به صالح علیه السلام) تو تمها به کیکی له جادو و
 لیکر اوس ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾ تو تمها مر و فیکسی وه نیمه ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾
 دهی نایهت و مو عجیره به کمان مو نیمه نه کهر له راست گویانی ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾ (صالح علیه
 السلام) روتی نه م و شتره مینه (مو عجیره) به ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾ نه ووه روژیک بو
 نه ووه و روژیکش بو نیمه به ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾ دهستی بو معده نه خرا به ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾
 نه گپا سرای توله ی روژیک کی گه ووه نو و شتان دیت ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾ که چی نه وون
 سهریان بری نه و سا به شیمان بو و نه ووه (له مرسی توله ی خوا) ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾ نه مچا سرای
 (خرابه که بیان) نه وانی گرت ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾ به راستی له ودها (ناسکرا)
 پشپانه به کی گه ووه دهیه به لآم رور به بیان ماوه در دار نه بوون ﴿وَمَنْ حَرَّيْتُكَ مِنْهَا﴾ بیگویمان
 به ووه ردگرت ر ل و به دهسه لات و به بهرمی به

﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهِمْ يُضَاهِي أَسْفُودَ﴾ ﴿وَرَأَى ثَمُودُ نَارَ سَمُودَ﴾ ﴿لَاسْفُودَ﴾
 کانی لوطی بر ایان (علیه السلام) وومی بیان تابا نیوه له‌خوا ماتر مس خوب پارینون ﴿
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ سَمُودُ﴾ ﴿مَرَّاسْتِي مِّنْ بَيْنِهِمْ رَيْكِي تَمِيمٌ بُونِيو﴾ ﴿وَأَنقُذْهُ وَآيِيْمُ﴾ ﴿كَهَوَاتِهْ﴾
 له‌خوا ترس و گوی رایه‌لی مس بکهن ﴿وَمَا تَسْأَلُكَ عَنْهُ مِنْ جَزَاءٍ﴾ ﴿وَهُ مِنْ هِجْ بِدَاشْتِیْتْ لَه‌سَهْر﴾
 (بیمه‌سهر پشنگم) له‌نیوه داوا ناکم ﴿وَلَا تَخْزِيْ دَاوَا نَاكُم﴾ ﴿بَادَاشْتِي مِّنْ تَهْمَا لَای پَه‌رو مرد گای﴾
 جیهابانه ﴿وَلَا تَنْزِلْكَ مِّنْ تَمِيمٍ﴾ ﴿تَابَا لَه‌مَّو (هَمَّو وَخَلَكِي) حِیْهَابَانْدَا نِیوَه بَر باری ده‌کهن﴾
 ﴿وَنَزَلُوكَ﴾ ﴿وَهُ وَارْدِیْنِس﴾ ﴿وَمَا حَقَّ حُكْمُكَ﴾ ﴿لَا مِّنْ رُّجُؤَ﴾ ﴿لَهُو هَاوَسَهْر اَه‌تَا که پَه‌رو مرد گارتان بوی﴾
 دروست کردون ﴿بَلْ سَمُودُ نَازِر﴾ ﴿بِه‌خِیْر بَه‌لَکُو نِیوَه کُز مَه‌لِکِی دَه‌ر چوو له‌سوری ناره‌روو﴾
 ﴿وَلَا تُؤْنِسْ لَاسْمِیْنُور﴾ ﴿وَوَتِیْدَانْ بَه‌رَاسْسِیْ لَه‌ی لُوطَ نَه‌گَر وار بَه‌هِنِی (لَه‌م کاره‌ت)﴾ ﴿سُکُوْنِ مِّنْ﴾
 نَفْخِیْنِ﴾ ﴿بِیْگُومَا لَه‌دَه‌ر کَرَاوَا دَه‌یِیْت (لَه‌م خَاکَه)﴾ ﴿وَلَا یَرْجِعُکُمْ مِّنْ قَفَايِ﴾ ﴿(لُوطَ)﴾
 ورنس بیگومان مس رور قه‌لس و بیرارم له‌و کرده‌وتان (بیرباری) ﴿وَلَا یَرْجِعُ وَهَبِ مِّنْ یَقْصُور﴾
 له‌ی پَه‌رو مرد گارم خوم و مال و خیرانم در گار مکه‌له‌(توله‌ی) له‌و کرده‌وی له‌وان ده‌یکهن ﴿
 ﴿وَمَجْنَةُ رَهْنَهْ﴾ ﴿حَمِیْمِ﴾ ﴿نَه‌مَحْ نِیْهَشْ لُوطَ وَهَمَّو وَخِیْرَانَهْ کَه‌یْمَا وَر گَر کرد﴾ ﴿وَلَا عَجُوزِی﴾
 ﴿لَمِیْمِ﴾ ﴿بِیْجِگَهْ لَه‌پَه‌رَهْ رَمِ﴾ ﴿خِیْرَانِی لُوطَ﴾ ﴿کَه‌لَه‌حِیْوَاوَا وَ(تِیْاچِوَاوَا) بُوو﴾ ﴿وَلَا مَرَّوَا لَآخِیْرِ﴾
 پاشان نه‌وسی نرمان به‌ناو سرد ﴿وَمَطَرَهْ عِبْهَدْ مَسْرُور﴾ ﴿وَهُ بَارَانِیْکَمَا (لَه‌بَرْد) بَه‌سَه‌رِیْدَا بَارَانْد﴾
 ﴿فَلَا تَحْزَنْ لَمَیْمِ﴾ ﴿نَه‌مَحْ نِیْهَشْ لَای چ خراب بوو بَارَانِی تَر سِیْر اَوَه‌کَا﴾ ﴿وَلَا یَرْجِعُکُمْ مِّنْ قَفَايِ﴾ ﴿بَه‌رَاسْسِیْ﴾
 له‌مه‌د (باسکرا) به‌بدینکی گه‌وره‌ه‌پَه‌ه ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿بَه‌لَام رور بیه‌ب بَوَه‌ر دَه‌ر بَیْوَو﴾
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿بِیْجِگَهْ لَه‌پَه‌رَهْ رَمِ﴾ ﴿خِیْرَانِی لُوطَ﴾ ﴿کَه‌لَه‌حِیْوَاوَا وَ(تِیْاچِوَاوَا) بُوو﴾ ﴿وَلَا مَرَّوَا لَآخِیْرِ﴾
 ثَمُودِ﴾ ﴿خَاوَه‌سِی بَاخَاخَهْ جِر و پَه‌رَه‌کَاشِ بَیْهَمَه‌مَواتِیَا بَه‌دَر وِر دَا﴾ ﴿وَلَا یَرْجِعُکُمْ مِّنْ قَفَايِ﴾ ﴿لَاسْفُودَ﴾
 کانی شو‌ه‌ه‌ب علیه السلام بی ووتن تابا خوتان ماپاریس و له‌خوا ماتر مس ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾
 به‌رستی مِّنْ بَیْهَمَه‌مَواتِیَا تَمِیْمٌ بُونِیو ﴿وَأَنقُذْهُ وَآيِيْمُ﴾ ﴿كَه‌وَاتِهْ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾
 مس بکهن ﴿وَمَا تَسْأَلُكَ عَنْهُ مِنْ جَزَاءٍ﴾ ﴿وَهُ مِنْ هِجْ کَرِی وَ بَادَاشْتِیْ لَه‌نِیوَه دَاوَا نَاکَم لَه‌سَهْر﴾
 بیمه‌سهر رایه‌تیه‌کَم ﴿وَلَا تَخْزِيْ دَاوَا نَاکُم﴾ ﴿بَادَاشْتِیْ مِّنْ تَهْمَا لَای پَه‌رو مرد گای جیهابانه﴾
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾
 ماته‌واو بیپور ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾
 مه‌خمن ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنْ لَمِیْمِ﴾

﴿مَآ أَتَىٰ عَمَرَ﴾ سوودیان بی ناگه‌ی می ﴿مَسَكُوا يَشْقُو﴾ نهو همدو خوشی و رابوارده‌ی بدو
 در سوو ﴿وَمَا هَكَذَا مِنْ قَرْدٍ﴾ هیچ شازو گونیکمان له‌او به‌ردووه ﴿وَلَا يَسِيرُ﴾ دل‌یابه
 تر سینه‌رانیکی هه‌بووه ﴿وَكَمْ وَنَاكَ صَبِيحٍ﴾ بو نه‌وی بیر بکه‌مه‌وه، وه نیمه سته‌مکار به‌بووین
 (به‌سرادانسه) ﴿وَمَا نَرَىٰ مِنْ شَيْءٍ﴾ شه‌یتانه‌کان شهو (قورنانه) یان به‌هتاوه‌ته حواره‌وه ﴿وَمَا
 يَسْتَبِيحُ نَهْرًا يَسْتَوِي﴾ به‌شیاوی نه‌ومن و به‌دهشتوانس ﴿وَنَهْرٌ عَنِ اسْمِجٍ مَعْرُوفٍ﴾ به‌پاستی
 شه‌یتانه‌کان به‌گوی گرتس (ی هوالی ناسمان) به‌رگری کراوون ﴿وَمَدَامَ مَعَ اللَّهِ نَهْرًا حَزَنًا﴾ که‌واته
 هیچ به‌رستراونکی تر به‌په‌رسسی له‌گه‌ل حیوادا ﴿وَمَعَهُ مِنْ تَعْدِيهِ﴾ ته‌گیا له‌سرادران ده‌یی
 ﴿وَأَنْتَ عَشِيرَتُكَ لَا تَدْرِي﴾ خرم و که‌سه‌رور مریکه‌کانت مر سینه ﴿وَأَخِيضُ جَانِبٍ﴾ و‌نالی
 به‌ره‌سی و به‌رم و بیابیت پراخه ﴿مِنْ بَعْدِ مَنْ تَتَوَلَّى﴾ بو نه‌و باوه‌پ‌دارانه‌ی که‌شونست که‌وتوون
 ﴿وَمِنْ غَصْبٍ﴾ ته‌مجا نه‌گه‌ر سه‌ری‌بیجان کردی ﴿فَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ نه‌وسا بیجان بلسی
 به‌پاستی من به‌ریم له‌وه‌ی نیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿وَتَرَىٰ عَنِ الْقَبْرِ رَجَبًا﴾ وه پشت به‌و خورایه‌یه‌سته
 که‌ر و به‌ره‌سی به ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ نه‌و (خورایه) که‌ده‌تیبین کانی به‌مه‌یا مویژ ده‌که‌ی ﴿وَتَرَىٰ
 مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ وه (ده‌یسی) مویژ کردت له‌سار مویژ گه‌ر اندا (که‌پیش نو‌یژیان بو ده‌که‌یت) ﴿وَتَرَىٰ
 مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ به‌پاستی ته‌نه‌وه‌یه‌ری نا‌گادار ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ هه‌والان
 بدمی شه‌یتانه‌کان داده‌به‌ره‌به‌ر کی ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ دادمه‌زه‌به‌سار هه‌موو (که‌سیکی)
 رور دروزسی رور ناوانبار ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ ماش گوی ده‌گرن (بو شه‌یتانه‌کان)
 وه رورنه‌یان دروزس (له‌وه‌والانسه‌ده‌مده‌ن به‌خه‌لکی) ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ (په‌مه‌به‌ر
 شاه‌یرسی به) شاه‌یره‌کان نه‌ها گومراکان شوی‌بیان ده‌کمون ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ تاب‌نایی
 که‌ته‌رانه ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ به‌هه‌موو دول و شیونکدا به‌سار لی‌تیواوی ده‌رؤن (شیر ده‌لین) ﴿وَتَرَىٰ
 مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ وه به‌پاستی نه‌واته‌ششی ده‌لین که‌خویان مایکه‌ن ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾
 رغیواو شه‌حیاب جگه‌له‌وانه‌یان بر وایان هتاوه‌وه کردوه چاکه‌کیان کردوه ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾
 وه یسار و ریکری خویان رور کردوه ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ وه توله‌یان سه‌ده‌وه‌له‌پاش نه‌وه
 سته‌میان لی کراوه ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾ وه نه‌واته‌ی سته‌میان کردوه له‌مه‌ردوا ده‌رانس ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ
 مَقَامًا﴾ که‌چون که‌رانه‌وه‌یه‌لا ده‌گه‌ر نه‌وه (بو لای خوا‌دوای مردن) ﴿وَتَرَىٰ مِنْهُمْ مَقَامًا﴾

﴿وَقَدْ رَسَدَ لَكُمْ لَكُمْ خَافَتُمْ صِدْقًا﴾ سوتند به‌خوا مار دمان بؤ گملی سه‌مود صالح بیعه‌میری بویان
 (عليه السلام) ﴿قُلْ غَدَوَاتُكُمْ﴾ (پس ووس) که‌خوا بیهرست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که‌چی
 نه‌ران بوونه‌دور کومه‌لی دژ به‌یه‌ک ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ ووتی ته‌ی گه‌له‌که‌م بوجی به‌له‌ده‌که‌م
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ (به‌هاتی) سر او توله‌پیش (هاتی) به‌حمت و چاکه ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 بوجی (ناگه‌پشته‌وه) داوای لی‌حوشیون ناگه‌ن له‌خوا ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ تا به‌حمتان پنی بکرت
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ ووتیان نیت ووشی شومی و نه‌گه‌تی بویس به‌هوی سو و نه‌و به‌ی
 له‌گه‌ن تودان (باو بردن) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ (صالح) ووتی هوی له‌و به‌گه‌تی به‌ی لیوه‌له‌لای
 خوبه (که‌بی به‌و پت به‌ه) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ به‌خیر به‌لکو نیوه‌گه‌لیک ناتی ده‌کرت به‌وه ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 (وصف‌ی ندره) له‌و شاره (ی صالح) دا ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ لا ص و لا یفیدون ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ بو که‌س
 هدیون له‌و دیدا خرابه‌کریان ده‌کرد به‌هیچ جزو چاکه‌یان به‌ده‌کرد ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ ووتیان
 (به‌به‌کتری) سوتند بحون به‌خوا ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ که‌به‌شه‌و دا هیرش ده‌که‌پنه‌سەر مال و خیرانی
 (صالح و هدیونان له‌و ده‌بیس) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ له‌پاشان ده‌لیس به‌که‌س و کاری (صالح)
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نیمه‌ناگه‌مان له‌کوشش و تیاچووسی خیرانی نه‌وسی به‌ه و لا یفیدون ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 وینگومان راستیش ده‌که‌پس ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نه‌وان پیلانی نه‌خشه‌یان دارشت به‌پیلانده‌لیکی
 خراب (بو کوششی صالح) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نیمه‌ش (له‌مرامه‌ر پیلانی نه‌وانده‌ا) پیلانمان گنرا
 (بو له‌و بردیان) به‌پیلانگیرانکی به‌هیر ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان هدیونان به‌ده‌کرد
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نه‌معا سه‌ریج به‌ه سه‌ر نه‌معا پیلانی نه‌وان چی لی‌هات
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ چون نیمه‌نه‌وان و گه‌له‌که‌یانمان هدیونان بیکه‌وه‌له‌و مرد ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نه‌معا نه‌وه (چی) حابووه‌کانیانه ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ چول و خالی به‌له‌به‌ر
 نه‌وه‌ی سه‌میان کرد ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ به‌راستی له‌و به‌سه‌ره‌هاته‌دا به‌دو ناموز گاری و به‌لگه‌هده‌به
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ سو کومه‌لیک که‌همرانی (چمان به‌سه‌ر نه‌وانه‌هده‌وه) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ وه‌نه‌وه‌که‌سه‌انه‌مان زرگار کرد که‌بروایان هینابو و له‌خوا ده‌مرسان ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾
 ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ وه‌یامسی لووط بکه‌کاتی ووتی به‌گه‌له‌که‌ی ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ نایا نیوه
 نه‌وه‌کاره‌رور خراب و ناشیرینه‌ده‌که‌س ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ که‌نبوه‌ده‌پس و ده‌رانی (چه‌ند پس
 و ناشیرینه‌ه) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ چون نایا به‌راستی نیوه‌ده‌چنه‌لای
 پیماون له‌جیانی نامره‌تان بؤ به‌چی هینانی ناره‌روو (ه‌کاشان) ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾ دباره‌نیوه
 گه‌ل و کومه‌لیکی نه‌فام و نه‌زاتس ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ﴾

﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا﴾ نه‌مجا وه لانی گه‌له‌کی هیچ نه‌بوو ﴿فَلَا تَنُوتُ﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌وونین
 ﴿أَخْرِجُوا لَوْطًا مِنْ فِرْعَوْنِ﴾ لوط و که‌سوکار و (شوین که‌وتوانی) له‌شاره‌که‌تن ده‌رکه‌ن
 ﴿يَهْتَفُ النَّارُ غِلَقُوتَ﴾ به‌راستی نه‌وان که‌سانیکن حویان پاک رانه‌گرن (له‌م کرده‌وه‌ی نیمه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ دَلِيلٌ﴾
 ﴿وَالْجَنَّةُ وَالْأَرْضُ لَا تَسْمَعُونَ﴾ نه‌مجا نیمه لوط و حیرانه‌که‌ییمان بر گار کرد جگه‌له‌هاوسه‌ره‌که‌ی
 ﴿فَتَرْجَمُوتَ الْعَبْرَةَ﴾ که‌بریار میان دا نه‌و (هاوسه‌ره‌که‌ی) له‌جمنساوان بیست له‌سرا دا ﴿وَأَمْطَرُ﴾
 ﴿شَيْهَ مَطَرٍ﴾ وه‌مارانیکمان (له‌سهره‌د) به‌سریان دا ناراند ﴿بِسَاءِ مَصْرٍ تُقَدِّسُ﴾ ندی چ حیرت
 بوو نارانی تر سینه‌راوه‌کان ﴿فَبِئْسَ الْاٰمَنُوتُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د پیچ) ملی هدموو سوپاس و ستایش
 مق حوا ﴿وَسَمِعَ عَلَى عِوَادٍ بُرُوتَ مَطْعُونٍ﴾ وه‌سه‌لام و درود له‌سهر نه‌و به‌دانه‌ی خوا هه‌لیبزار دوو
 (بو پیعه‌به‌رایه‌نی) ﴿وَاللَّهُ حَيٌُّّ مُّسَبِّحٌ﴾ نایا حوا باشره‌یا نه‌و بتانه‌ی ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌شی خو ﴿وَالْأَرْضُ﴾
 ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ الْمَلَأَتْ سَمَواتُ الْأَرْضِ﴾ نایا راتیک که‌ناسانه‌کان وره‌وی دروست کردوه ﴿وَالْأَرْضُ لَعَنُوهَا﴾
 له‌ناسانه‌وه‌بارانی بو باراندون ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ نه‌مجا به‌و (بارانه) چه‌د یاخچه‌به‌کی
 خواون جوانیمان روانه‌ ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ که‌قبوه‌نه‌تان دتوانی دره‌خت و رووی
 نه‌و (یاخچه) برویس ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ﴾ نایا هیچ به‌رسترای تر له‌گه‌ل خوا دا هه‌به‌ ﴿بَلْ هُنَّ فُتُورَاتُ﴾
 (به‌خیر نی به) به‌لام ته‌وانه‌گه‌نیکس لاده‌دن له‌په‌گای راست ﴿بَلْ هُنَّ فُتُورَاتُ﴾ نایا راتی
 که‌ره‌وی کرده‌نه‌جنگی نارانی و بیسته‌جی بوون ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ وه‌له‌و (ره‌وی) دا چه‌د
 پروباری به‌دی هه‌تاوه‌ ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ وه‌چمد چبای گه‌وره‌ی سورده‌ی داناوه‌ ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾
 ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ وه‌له‌بیوان دوو ناودا (شیرین و سویر) به‌ره‌ستی داناوه‌ (بو نه‌وه‌ی نیکه‌ل نه‌بن)
 ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ﴾ نایا هیچ به‌رسترای تر هه‌به‌له‌گه‌ل خوا دا ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ به‌خیر نی به
 به‌لام و زوره‌به‌یان ماران ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ نایا راتی که‌دیت به‌هداری ماچار و دما و وه
 کاتیک هداری لی ده‌کات ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ وه‌ماخوشی و به‌لاکان لاده‌ت ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾
 ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ وه‌ده‌تان کاته‌جیشی گه‌لانی تری سهرده‌وی ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ﴾ نایا به‌رسترای یکی تر هه‌به
 له‌گه‌ن خوا دا (به‌خیر نیمه) ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ به‌لام رور که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه‌ ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾
 طمسی ترو تاجر ﴿نَايَا رَاتِنِ﴾ که‌ریموومی قبوه‌ده‌کات (به‌نه‌ستیره‌و شتی تر) له‌تاریکی به‌کانی
 روشکانی و ده‌رمادا (له‌شه‌ودا) ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ و راتیک که‌ (یا) ده‌بیریت
 به‌مورده‌ده‌ر پیش نارانی به‌جمه‌تی ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ﴾ نایا هیچ به‌رسترای یکی تر هه‌به‌له‌گه‌ن خوا دا
 ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾ خوا به‌رور و بلندره‌له‌وه‌ی مت به‌رستان ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌شی ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحِيَّاتِهِمْ﴾

﴿أَلَمْ يَدْعُوا لِحَبْلِ أَفْئِدَتِهِمْ﴾ نایا راتی که له‌سمره‌تاوه بوموهر نه‌دی دینیت پاشان (دوی مردی) حاریکی
 تر دروستی ده‌گانه‌وه ﴿وَمِنْ بَيْنِ فُكْرٍ كَسَمِعُوا وَاعْتَمَلُوا﴾ وهرانی که له‌ناسمان وره‌وی به‌وه پرق و پروریت
 ده‌دات ﴿وَلَا يَمْنَعُ اللَّهُ﴾ نایا هیچ به‌رستراوی نه‌ه‌به له‌گهل خوا‌دا (نه‌خیر بی‌یه) ﴿قُلْ فَاؤْ بَرَهْ كُ
 رْ حَكْمَتِهِ صَدَقَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی به‌لگه‌سان بیس نه‌گه‌ر تیره راست ده‌کهن ﴿قُلْ
 لَا أَعْلَمُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِلَّا بِمَا كَانَ﴾ بلی که‌سانی که له‌ناسمانه‌کان وره‌وی ده‌ن عه‌یب نارانی ﴿وَلَا يَنْفَعُ
 بَيْعُكَ لَعَجْوًا﴾ (نه‌ها نه‌و ده‌یرانی) ﴿وَمِنْ بَيْنِ فُكْرٍ كَسَمِعُوا وَاعْتَمَلُوا﴾ و نه‌وان همت ماکهن چ کانی زی‌دور
 ده‌کر تیره‌وه ﴿قُلْ دَرَكْتُ عَنَّهُمْ وَلَا خَوْفٌ﴾ به‌لکو راناری نه‌وان ده‌یراری دوری دوا‌یی کورته و بر
 ساکات (رانبار به‌کسی وایس بی‌یه) ﴿قُلْ فَنُفِثَ سَنَفًا﴾ به‌لکو له‌باراری (پوقزی دوا‌ی) به‌وه نه‌وان
 له‌گومان و دور دلی‌دان ﴿قُلْ هَدَيْتُهُمْ عَنِ النَّارِ﴾ به‌لکو نه‌وان له‌و باره‌یه‌وه کورن ﴿وَقَالَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾
 نه‌وانه‌ی بی‌نار و بون ده‌یان ووت ﴿يَا حَبِيبَتِي أَمَرَ رَبِّي﴾ نایا کانی تیره و دور بایر انمان بو‌ویس
 به‌خاک ﴿يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نایا تیره‌وه ده‌ر هیرنیس (له‌گوره‌کانسان و ریدور ده‌یسه‌وه) ﴿قُلْ
 وَابْعَثُوا فِرْعَوْنَ وَهَارُونَ﴾ سو‌تند به‌خوا به‌راستی تیره و بارو بایر انمان له‌مده و پیش به‌لنی نه‌م
 (ریدور کرد ده‌وه) مان پی دراپو ﴿يَا هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ ذِكْرًا﴾ نه‌م (ده‌ر مده‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ)
 لی‌مان ده‌کات) نه‌ها درز و ده‌له‌سه‌ی گه‌له پیش‌وه‌گانه (که‌موسرا و ده‌وه) ﴿قُلْ سِرُّنِي لَا يَسْرُ
 نِي﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بی‌یان) بلی برز نگرین به‌ره‌وی و ولان دا ﴿وَنُفِثَ وَكَيْفَ كَانَتْ عِثَّةُ
 الْفِرْعَوْنِ﴾ نه‌مجا سه‌ریج بدن برانس سه‌ر که‌حامی نا‌واناران چون سو‌وه (چی‌یان به‌سه‌ر هات‌وه)
 ﴿قُلْ لَا خَيْرَ عَلَيْهِمْ﴾ خه‌فت مه‌خو سو‌ نه‌وانه (که‌موسرا و ماهیس) ﴿وَلَا يَكُنِ فِي صَبْرٍ وَلَا يَكُنِ فِي
 وَهَبٍ﴾ و سبک و دلت نه‌گ به‌سی له‌و پیلان و خرابانه‌ی ده‌بکهن (ده‌نه‌و) ﴿وَنُفِثَ وَكَيْفَ كَانَتْ
 عِثَّةُ الْفِرْعَوْنِ﴾ (سرای پیمان ده‌ده‌ن) که‌ی دیت ﴿يَا حَبِيبَتِي صَدَقَ﴾ له‌گه‌ر تیره راست ده‌کهن ﴿قُلْ
 عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنْ عَمَلِكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی له‌وانه‌به زور لی‌تانه‌وه بریت سو‌ویته‌وه
 ﴿بَعْضُ نَبِيِّنَا يَتَّبِعُهُمْ﴾ هه‌مدی له‌و سرای به‌په‌له دوا‌ی هاتی ده‌کهن ﴿قُلْ رَبِّكَ يَدْرُسُ بَعْضَ عَمَلِكُمْ﴾
 وه‌به‌راستی په‌ره‌رد گارت خا‌رم و هرل و چاکه‌یه به‌سه‌ر حه‌لکه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾
 به‌لام رور به‌یان سو‌پاس (ی په‌ره‌رد گار) ماکهن ﴿قُلْ يَكْفُرُ الْفِرْعَوْنُ﴾ وه‌به‌راستی په‌ره‌رد گارت
 نا‌گاداره‌وه ده‌ر انیت ﴿يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌و (دور مایه‌نی و کیه‌ی) نه‌ده‌رو بای‌ندا ده‌یشار به‌وه
 و به‌وه‌ش ده‌ری ده‌یرن (مای‌شار به‌وه) ﴿قُلْ مَنْ يَمْنَعُ بَيْنَ كَسَمِعُوا وَاعْتَمَلُوا﴾ وه‌هیچ شستکی مادیار بیه
 له‌ناسمان وره‌وی د ﴿قُلْ لَا يَكُنْ خَشْيَةً﴾ مه‌گه‌ر له‌کینسی و وون (الروح المع‌موظ) دایه ﴿قُلْ هَدَىٰ
 اللَّهُ﴾ به‌راستی نه‌م تور نه‌ه ﴿يَقْضَىٰ عَمَلُهُمْ﴾ ده‌یگیز تیره‌وه بو‌نه‌وه‌ی نیر ائیل ﴿أَكْثَرُ نَبِيِّنَا
 يَهْتَفُونَ﴾ رور به‌ی نه‌و مه‌سه‌لانه‌ی که‌نه‌وان نی‌دا حی‌وارن ﴿

﴿وَلَهُ كَذِبٌ عَرَجٌ مِّنْ عَرَجِ الْمَوْعِدِ﴾ وه بهر اسنی نعم (غورنانه) رینموومی مېهرمانی په مو لیمانداران
 ﴿وَلَهُ رَتْكَ تَقَعِي بَيْنَهُمْ يَحْكُمُ﴾ بهر اسنی په رومردگارت دادوړی ده کات له یوانیان دا به بریاری خوی
 ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ مُّبِينٌ﴾ وه خو بهر اسنی لای وانییه ﴿مُوحِكٌ لِّمَن يَدْعُو﴾ که و اسو و پشت هر به خوا به ست
 ﴿إِنَّكَ لَفِي ظَنِّ آلِ إِبْرٰهٖمَ﴾ بهر اسنی مو له سر ثابتگی راست و دوومی ﴿إِنَّكَ لَاسْمِعٌ لِّتَوٰی﴾ بهر اسنی نو
 ماتوانی (بانگوارت) بهر دووه کان بیبیت ﴿وَلَا تَسْمَعُ لَدُنَّہٗ﴾ وه ماتوانی مانگوارت به وانه ی
 که پر بزه و نسی ﴿وَلَوْ مَرَّی﴾ کانی پشت هه لده کمر و دپرون ﴿وَرَبَّ یَدَیْ نَعْتٰی عَنِ ضَلٰلَہٖ﴾
 وه تو ماتوانی کورسرا پر گار که بیت له گومرایه کمان (په سوویان بکیمیت) ﴿فَی تَسْمَعُ اِلَّا مَن یُّؤْمِنُ بِآیٰتِہٖ﴾
 نو له ی (په سوویت) به که من دهر به و نسی که مروا به ثابیت و یشانه کانی نیمه دینی ﴿فَیہُ مُسْتَبْرٰٓؤُنَ﴾ چونکه
 له و نه هه یشه ملکه چس (بو هوق) ﴿وَرَبَّ وَّلَیِّہٖ مَوٰجِدٌ﴾ وه کانی له و به لسی (اسرایه ی پیا در او)
 به سر یاندا هات ﴿حَرْفٌ یَّہْدٰہٗ بِسَیِّئٰتِہٖمُ﴾ (که مپک پیش و دانی قیامت) گواں له بهر پست بهر وی
 دهر د هیس یوسا ﴿فَکَذٰہٗ﴾ فسه یان له گه لدا ده کات ﴿لَیْسَ کَوٰیہٖتَ لَا یُفٰوُنَ﴾ (ده لسی) بهر اسنی
 نعم حد لکه باره ی راسته قیبه یان به هپنا به ثابته کانی نیمه ﴿وَرَبُّ عَشْرَمِ مِّنْ حٰجِیْنَ ثَوٰیہٗ﴾ (ندی مو حه مده
 ﴿بَاسِی﴾ له و ورزه بکه به هه موو میلله یف پولیکی رور کوزه که به و هه ﴿بِمَسْکٰتِہٖ یَدَیْہٖ﴾ له وانه ی
 ثابته کانی نیمه یان بهدرو دهرانی ﴿فَہٗ یُورِثُ﴾ نعم حه نمون (له پیش و دوا که وس) بهر گری ده کریس (به پر
 دپرون) ﴿حٰی حٰو﴾ هدا کانی دین (بو شونی کو کر دمو دیان) ﴿لَیْسَ اَسْمٰتُہٗتِ نَوٰی وَّلَا یُخْبِرُہٗ اٰہٰتُہٗتِ﴾
 (خو) نه فرموی نیا نیوه ثابته کانی متار بهدرو دهرانی (باو و تان پی به هپنا) به کانی که هیچ و انیار به کتان
 دهر باره یان به موو ﴿فَہٗ کُتِبَ فَعْمُو﴾ یان نیوه چیتان ده کرد (له دو ییا) ﴿وَرَبَّ عَوٰیہٗ عَظَمٰہٗمُ﴾
 وه بریاری (سرا دیان) به سر اده مہ پی به هوی مہ مکاری یانموه ﴿فَہٗ لَا یَسْمَعُ﴾ له مپک له و ان هیچ
 فسه مانکون ﴿فَہٗ یُورِثُ﴾ ثابا (بی بر وایان) به یان رانیو مو مایس ﴿لَیْسَ بِسَیِّئٰتِہٖمُ﴾ نیمه شه و مان
 ساراندووه مو ته و ی ته و ان نارامی تیا مگرن ﴿وَسَیِّئٰتِہٖمُ﴾ وه روزمان و روناک کر دووه (نیش و کاری
 نیاده کمن) ﴿اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَآیٰتٍ لِّمَن یُّعٰوٰمِنُ﴾ بهر اسنی نعمه دا چمد به لکه و یشانه هدیہ بو که سانی باو و دینی
 (به خوا) ﴿وَرَبَّ یُسْمَعُ فِی حُجُوْرٍ﴾ (ندی مو حه مده د پلا) ماسی (سور و زه بکه موو ده کری به شه پوردا
 ﴿فَعَمٰی عَمٰی فِی السَّمٰوٰتِ وَفِی الْاَرْضِ﴾ حه هه چس که من له کاسمانه کان و روی دایه دهر سی و راده چله کی
 (هه مو دهرن) ﴿لَآ مَن شَکَّ لَہٗ﴾ حکه له و که ستدی خوا یه و ی (به مارام س و به مرن) ﴿وَعَمَلٌ لَّہٗ رَاجِعٌ﴾
 وه هه موو به ملکه چس و سر شوری دیتووه لای خوا ﴿وَرَبُّ عَظَمٰہٗمُ﴾ وه مو کیو و چیا به دپسی
 و ا دهرانی دامه راون (له شونی خویان دا) ﴿وَمِنْ ثَمَرِہٖمُ سَبَبٌ﴾ (کاتی موو کرا به شه پوردا) چیا کان و کو
 پوشنی هور دپرون ﴿صَاحِبُہٗ تَنۡبِیۡیٰتٍ مِّنْ حٰجِیْنَہٗ﴾ نعمه دروست کراوی له و خوا به که هه موو شینکی به و
 بهری ریت و پکی دروست کر دووه ﴿فَہٗ یُخْبِرُہٗمَ بِمَا فَعَلُوْا﴾ بهر اسنی خو ناگ داره به همر کرده و به ک نیوه
 ده پیکون ﴿﴾

﴿مَنْ يَدْعُ بِهِ﴾ هه رکس کر موری چاکی کر دیت ﴿فَهُوَ سَعِيدٌ﴾ (له روزی دوایدا) پاداشتی چاکتری
 له (کر موری) ای بو هدیه ﴿وَفَرِحَ بِهِ فَمِنْهُمْ﴾ وه نمونه دلیان لغرس و داخله کانی گه موری له روزی ﴿وَهُوَ﴾
 ﴿وَمِنْ جَدِّ يَسْتَبِيحُ﴾ وه هه رکس خرابه ی کر دیت ﴿وَكَيْفَ يُخَفِّهُمُ﴾ (له روزی دوا) به سهر و و دیت و دم
 و چاوایاندا ده خرنه ناو ناگر (ی دوزخ) ﴿هُوَ يَجْزِيهِمْ﴾ (له روزی دوا) تا یا سهر ا دغرس جگه له موری دغنا کر د
 ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ﴾ (له موری مو حه مسعد) ﴿يَوْمَ﴾ بیگومان من هه مانم پی در اوه ﴿وَمِنْ جَدِّ يَدْعُ بِهِ﴾
 که نه یه پهر و ده گاری نه م شاره (مه ککه) پهر شتم ﴿يَوْمَ حَرَمٌ﴾ (له موری مو حه مسعد) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 شاره ی حرام کر دوه ﴿وَمِنْ جَدِّ يَدْعُ بِهِ﴾ وه موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 وه هه مانم پی در اوه له موری مو حه مسعد ﴿وَمِنْ جَدِّ يَدْعُ بِهِ﴾ وه هه مانم پی در اوه (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 حه لکسی د ا ﴿وَمِنْ جَدِّ يَدْعُ بِهِ﴾ جها هه رکس هدایم من و هر گرت له موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 هدایم د و ده گری (قارانه کدی بو حه موری) ﴿وَمِنْ جَدِّ يَدْعُ بِهِ﴾ هه رکس هدایم من و هر گرت (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 ﴿وَمِنْ جَدِّ يَدْعُ بِهِ﴾ وه بیلی به راسی من نه یه یه کینکم له موری مو حه مسعد ﴿وَمِنْ جَدِّ يَدْعُ بِهِ﴾ وه بیلی
 هه موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 دانه یه یه دایان من (که نه یه یه خوان) ﴿وَمِنْ جَدِّ يَدْعُ بِهِ﴾ وه پهر و ده گاری بی ناگ بیه له موری
 که نه یه ده یکه ن

سوره فی (العمل)

﴿يَوْمَ يَدْعُ بِهِ﴾ به موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)

﴿يَوْمَ يَدْعُ بِهِ﴾ به (طاس، سیم، مسم) ده موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 ﴿الْبَصْرَةَ﴾ بکه ﴿يَوْمَ يَدْعُ بِهِ﴾ (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 ﴿يَوْمَ يَدْعُ بِهِ﴾ به موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 موری مو حه مسعد به راسی و دروستی ﴿يَوْمَ يَدْعُ بِهِ﴾ به موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 ﴿يَوْمَ يَدْعُ بِهِ﴾ به راسی به موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 ﴿يَوْمَ يَدْعُ بِهِ﴾ به موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 ﴿يَوْمَ يَدْعُ بِهِ﴾ به موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 خرمه سکارو که موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 ﴿يَوْمَ يَدْعُ بِهِ﴾ به موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 ﴿يَوْمَ يَدْعُ بِهِ﴾ به موری مو حه مسعد (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 که لاوار و زیر ده ست کر بوون له و و لانی (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)
 بیه وای بیان که بیه میرات به راسی (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا) (له روزی دوا)

﴿وَسَابِغٌ لِّسَانُهُ وَتَسْوِيٌّ﴾ کاتن مووسا گه‌شته نه‌ویه‌ری پینگه‌یشسی له‌ش و زیری تیر و ته‌واو بوو
 ﴿عَالِيَهُ جَنَّاتُ رَمَّةٍ﴾ دانایی وراستمان پیدا ﴿وَنَكَمٌ بَحْرِيٌّ مُّجَبِّين﴾ همره‌وشیویه‌یه پاداشتی چاکه کارن
 ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ نَاقُورٌ مِّنْ حَبِيبٍ﴾ وه (مووسا) روشته داوشاریی نه‌وه‌ی خه‌لکی شار
 نا‌گایدن لئ یی ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ رِجْلَانِ﴾ جالو شاره‌دا دوو پیای دی له‌گه‌ل به‌کتر شه‌ریب ده‌کرد
 ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ مَوْجِدٌ مِّنْ عَدُوٍّ﴾ نه‌مه‌یان له‌تابه‌ی خوی بوو نه‌وی تریشیار له‌دورمانی بوو ﴿وَتَشَعَبُ
 لَدَىٰ مِنْ شَبِيعَةٍ﴾ نه‌مجا نه‌ویه‌یان که له‌تابه‌ی خوی بوو داوای یارمعی لئ کرد ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾
 له‌دزی نه‌وه‌ی که له (ناقصی) دورمه‌که‌ی بوو ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ نَاقُورٌ مِّنْ حَبِيبٍ﴾ نه‌مجا مووسا ش بو کرینکی
 لیدا و نه‌وه‌ی (قیتی به‌ی) گوشت ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ نَاقُورٌ مِّنْ حَبِيبٍ﴾ (مووسا) ووتی لهم (کوشته) له‌کرده‌وه‌ی
 شه‌یتانه ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ (شه‌یتان) دورمیککی گومرا که‌ری پروو و ناشکر به
 ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ رِجْلَانِ﴾ ووتی نه‌ی به‌رو و دگرم به‌راستی من ستمم له‌خوم کرد ﴿وَتَشَعَبُ لَدَىٰ مِنْ
 عَدُوٍّ﴾ ده‌ی لیم خزشه‌ جالویش (خودا) لئ ی خوش بوو ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾ بینگومان ته‌ها
 نه‌و بیورده‌ی به‌به‌ری به‌ ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ رِجْلَانِ﴾ (مووسا) ووتی نه‌ی به‌رو و دگرم به‌به‌فی چاکه
 و بیعه‌ت له‌مهرم (نه‌وه‌ی و تو نایه‌یه که پیتداوم) ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾ بویاری همر گیر به‌یم
 به‌پشتو بی تاوانباران ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ رِجْلَانِ﴾ به‌موی نه‌وه‌ (کوشته) ره نه‌شارد به‌به‌ری به‌وه
 جاوه‌برانی ده‌کر (به‌به‌ری به‌کانی چ هله‌و بیستیکان ده‌ی) ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾
 له‌سا کاودا نه‌وه‌ (به‌ی شیرانی به‌ی) دوی داوای یارمعی کرد له‌وه‌ (مووسا) له‌گه‌ل به‌کینکی
 نردا شه‌ری به‌ی (هانی مو موسا هینا فریاری که ووت ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾ مووسا به‌ر
 (به‌ی شیرانی به‌ی) ووت به‌راستی تو که‌میککی گومرای ناشکرای ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾ نه‌مجا کاتی
 که (مووسا) ویستی ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾ به‌توبدی بدات له‌وه‌ پیای ده‌ی دورمسی همر دوو که‌به
 ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ رِجْلَانِ﴾ ووتی نه‌ی مووسا نایا ده‌وه‌ی بزم کوزی ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾
 به‌روه‌ کو دوی که‌سینکت گوشت ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾ تو همر ده‌وه‌ی به‌رو دبر
 مده‌ور بیت له‌ره‌وی دا ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ رِجْلَانِ﴾ وه ماته‌وی له‌پیدا چاکان (پینگه‌ران) بیت ﴿لَئِنْ
 سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾ نه‌مجا پیایسک له‌وه‌ به‌ری شاروه‌ به‌به‌له‌ هات (بؤ لای مووسا)
 ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ رِجْلَانِ﴾ ووتی نه‌ی مووسا (نا‌گادار به‌) کار به‌ده‌ست و سه‌ر گه‌وره‌کان ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ
 عَدُوٍّ﴾ کو بو و نه‌وه‌ له‌باری تو وه (خسه‌ ده‌که‌ن) بو نه‌وه‌ی بکوزن ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ رِجْلَانِ﴾
 که‌واته‌ ده‌رجو له‌شار (بانه‌ت گرن) بینگومان من دل‌سورتم ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾ نه‌ویش له‌شار
 ده‌رجو به‌تر سه‌وه‌ جاوه‌روانی ده‌کرد (بئی مران و بیگرن) ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾ (مووسا)
 ووتی نه‌ی به‌رو و دگرم بر گارم بکه‌ له‌م کو ماله‌ سه‌مه‌کاره ﴿لَئِنْ سَأَلْتَهُ مِنْ عَدُوٍّ﴾

﴿وَتَقْصِي مَوْسَى الْأَجَل﴾ نهمجا کاتیت مووسا ماوه‌ی شوانی به‌کهی نه‌واو کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾
 له‌گهل خیراته‌کهی به‌شهو رۆشنی (له‌معدیه‌مه‌وه بو مبصر) ﴿لَمَّا مَنَاجِبَ الظُّلُمِ﴾ له‌دوره‌وه لای
 راستی کیوی طور ناگرو پروماکی به‌کی بی ﴿وَالْأَخِيهِ هَارُونَ﴾ (مووسا) وونی به‌حیر به‌کهی نیوه
 (بیره‌دا) به‌یتنه‌وه ﴿يُؤْتِي السَّابِقَ﴾ به‌راستی من ناگرو یکم به‌دی کرد (بیی) ﴿سَبْقًا سَكْرًا مِنْ بَيْنِهِ﴾
 به‌لکو هه‌والیکی (رینگاتان) بو ییشم لای نه‌و (ناگروه) ﴿وَجَدُوهُ مِنْ سَبِيلٍ مُسْتَقِيمًا﴾
 یان چلو سکیکی ناگرتن بو ییشم به‌لکو خونانی بی گهرم که‌مه‌وه ﴿فَمِنْ ثَمَرِ عَرْشِهِ﴾ له‌مجا کاتی
 هاته‌ریکی نه‌و (ناگروه) مانگی لن کرا ﴿مِنْ شَعَرَةٍ نَازِلًا﴾ له‌که‌ناری لای راستی شیوه‌که‌وه ﴿وَلَمَّا
 كَلِمَةً تَنْجُوهُ مِنَ الْعَذَابِ﴾ له‌و بار چهره‌وی به‌به‌ه‌رو و بیروری سربک دره‌خته‌که‌وه ﴿لَمْ يَمُوتْ﴾
 (بانگی لن کرا) که‌له‌ی مووسا ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی من خوابه‌کم به‌روه‌رد گاری
 جبه‌یانم ﴿وَلَمْ يَمُوتْ﴾ (وه‌بانگی کرا) که‌گو چانه‌که‌ت هریده ﴿سَمِعَ رَجُلًا نَذِيرًا﴾
 نه‌مجا کاتی مووسا له‌و (گوچه‌به‌ی بیی) وک تیرهار ده‌جوولی به‌به‌له ﴿وَلَمْ يَمُوتْ﴾ پشنی
 نن کرد و رابکرد و به‌گه‌ربه‌وه‌سهری ﴿سَمِعَ نَذِيرًا﴾ (خواه‌هرمووی) له‌ی مووسا وه‌ره
 پیش و مه‌ترسه ﴿رَبِّكَ مِنْ قُلُوبِهِ﴾ به‌راستی نو له‌و که‌سانه‌ی بی مالک و بی ترس ﴿سَمِعَ نَذِيرًا﴾
 خه‌بیک ﴿دَهَشَتْ بِهِ فَاوْحَاهُ﴾ (و زهر یالت) ﴿وَجَاءَ بِعَصَاهُ مِنْ عِزِّهِ﴾ (کاتی ده‌ری ده‌ی) دپته
 ده‌ره‌وه به‌سپنی و تیشک ده‌داته‌وه بی نه‌وه‌ی به‌له‌کی و به‌خوشی بیت ﴿وَصَفَّاهُ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 ده‌ست بلکینه به‌خوبه‌وه (و بی‌جهره‌سهر دلت) بو (به‌هیشی) ترس و بیم ﴿يَدُ الْبَاقِ﴾
 ک نه‌م دور به‌ (گوچه‌به‌که‌ت و ده‌ست) دوو موچه‌بهره‌ن له‌لایه‌ن به‌روه‌رد گارتنه‌وه ﴿وَأَرْعَاهُ
 وَهْلًا﴾ (بیره‌راوه) بو فیرمه‌ون و دارو ده‌سه‌که‌ی ﴿يَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الْمَوْتِ﴾ به‌راستی له‌وانه
 کومه‌لکی له‌سنوور ده‌رجوون ﴿وَالرَّحْمَنُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ (مووسا) وونی نه‌ی به‌روه‌رد گهرم
 بنگومان من به‌کیم نه‌وان کوشتنوه ﴿وَأَخْلَفَ النَّفْسَ﴾ له‌مه‌ر نه‌وه ده‌ترسم که‌م کوزر (له‌حیاتی
 نه‌و کوزراوه) ﴿وَأَخْلَفَ النَّفْسَ﴾ وه‌هاروومی برام له‌من ره‌مانی بار و تهره ﴿وَأَرْسَلَهُ
 مِنْ رِزْقٍ يُسْوِغُهُ﴾ جا نه‌وم له‌گهلعا بیر به‌شیرانم بیت و وته‌کانم به‌سلمینی ﴿إِنْ عَافَى الْيَوْمَ﴾
 به‌راستی من ده‌ترسم که‌به‌دوررم دابتنی (باوهرم بی به‌هیش) ﴿وَلَمْ يَسْأَلْ عَصَاهُ﴾ (خو)
 ده‌رمووی بنگومان نیمه به‌براکه‌ت تو به‌هیرت ده‌کیم ﴿وَلَمْ يَسْأَلْ عَصَاهُ﴾ وه‌ده‌سه‌لانیک
 به‌هه‌ردو و کتان ده‌ده‌ی ﴿وَلَمْ يَسْأَلْ عَصَاهُ﴾ نه‌وسا به‌هوی تایمه‌کانی نیمه‌وه ده‌ستین
 به‌نیوه ناگات ﴿سَمِعَ نَذِيرًا﴾ به‌ها نیوه (مووسا و هاروون) و نه‌وه‌ی شویت ده‌که‌وی
 سهرده‌که‌وون ﴿

﴿فَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا کاتیگ کمووسا مو عجیره، روونه‌کانی نیمه‌ی مو هینب
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەوان وویان ئەمه (نۆ هیناوه موسا) بەنھا جادووێه‌کی دەست هەڵدەستە
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمه ئەممان بەیستوو ئەساو واپیره پێشووە کانیان ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ مووسا ووتی پەرورەدگارم رانتره ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەو کەسە
 کە پێشووێی لای ئەو و هیناوه ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەو (رانتره) بەو کەسە سەر بھام
 و دوای وژی چاکی دەیت ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ بەراستی ئەو (خوا) ستمکاران پرگار بەکات ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ فیرەو ووتی ئەی کار بە دەست و دەسه‌لاتداران ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 غیری ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ هیچ پەرستراویکی تۆتان هەبێ ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ جە
 (بۆ ریانر دلچایوون) ئەی هەمان کورە‌ی تاگر تاودەو خشتی سوورەو کرۆی لی دروست بکە بۆم
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا (لەخشتە) کوشکیکی مەرم بو دروست بکە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 (بەگالشیوە ووتی) بەلکو سەیری خواکە‌ی مووسا بکەم و ببینم ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 و بەراستی وادەرانی ئەو (موسا) لەدور وێنە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەو (فیرەو) و لەشکر و
 سەربازەکانی خویان بەرل رانی ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ لەوولات و رەوی (میسر) دا بە پەروا
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە گومانیان وایو کە پێدوو ماگر پێتەو ماگر پێتەو بولای ئێمه ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ جەتو لەمان لە ئەو (فیرەو) و لەشکر و سەربازەکانی سەددو
 تۆرمان دانە داو دەریای سوورەو ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ ئەمجا سەرنج بدە (لە
 موخەمەد ﷺ) سەرتەجەمی ستمکاران چوون بوو ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 ئەوانمان کردە پێشە وایاتیگ کە (خەلک) مانگ دەکەن بۆ تاگری دورەج ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 لا پێشووێ ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە لەروژی دوا پێشدا یارمەتی نادری ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾
 دوی پێشدا بەفریمان سارد بەدایان دا ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ وە لەروژی قیامە پێشدا
 ئەوانە لەبیرا و دور خراوە کانی ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سۆسد بەخوا بیگومان تەوراتمان
 بەخشی بە مووسا ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ لەپاش ئەوەی خەلکی چەرخە پێشووە کانیان
 لەدایرە ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ تا بەر چا و رووی و رێشووێ و رەخمەت بێن بۆ خەلکی
 ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ بۆ ئەوەی ئەو خەلکە بیر بکەموو ناموزگاری وەرگرن ﴿وَمِنْ جَاءَهُمْ مُّوَسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾

﴿وَمَنْ كُنِيَ بِغَيْرِ قُرْبَىٰ﴾ تُو (تهی موحه ممد) ﴿لَه لای خور ناوای (شاخی طور) به بویت
 ﴿بِه لصبان مونی لآثر﴾ کاتیت که هرمانی پتعه به رایه تمان دا به مووسا ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾
 وه تُو له نامه ده بووانی (لهو رووداره) به بویت ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ به لام نیمه چنه چیر
 سه ده ممان دروست کرد (له پاش مووسا) ﴿مَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ نه معا ماوه به کی دوورو دریزین
 به سه ده دایه پری ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ وه تُو له ناو حملکی مه دپه مدا پشته جی به بویت
 ﴿مَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ که نایه نه کانی نیمه به سه ده نا مغویشته وه ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ به لام هر
 نیمه بووین پتعه به رمان دارد ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ وه تُو لای کیوی طور به بویت
 کانی مانگ (ای مووسا) مان کرد ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ به لام نه وه به ربه به که له به رده دگر نه وه
 (به توی داوه) ﴿مَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ بو نه وه ی گه لیت بتر مینی که پیش تو هیچ
 تر سینه رنکیان بُو به هاتوره ﴿مَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ به لکو بیر بکه نه وه به سه ده رگر ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾
 نیمه به رده گهر (پیش ماردی پتعه به ر) تووشیان بیوایه ﴿مَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ به لایه ک
 به هوی نه وه (خرپانه وهی) که کر دوویانه ﴿مَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ جاده یان ورت لهی
 به رده دگاری نیمه بوچی پتعه به رینکت بو نه ماردین ﴿مَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ بو نه وه ی شوین لایه به کانت
 بکه به سایه ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ وه له بر واداران بووین به ﴿مَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ نه معا
 کانی راستیان بو هات له لایه نیمه وه ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ وونیان بوچی به وه (موحه ممد) به در وه
 ﴿مَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ به هی نه وه ی به مووسا در وه ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ لپ نه ون
 پیشتر بی بر وانه بوون به وه ی در اوو به مووسا ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ ده یان ورت (قورنان و تهورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری به کتر ده کهن ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ وه ده یان ورت بیگو مان نیمه
 بی باوهریس به هه موویان (به قورنان و تهورات) ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ (لهی موحه ممد
 ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ بلن دهی تیوه کتیییک له لایه خاوه میشت ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ که نه ور (کتیبه) راست تر بیت
 لهو در وانه (قورنان و تهورات) من شوینی ده که دوم ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ نه گهر نیوه بر سنگون ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾
 ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ نه معا نه گهر به گویدان به کردی (و وه لایمان به دایته وه) ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾
 ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ نه وه برسه که ته بها شوین هه اوو شار مروی خویان ده که مون ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾
 وه کن له و که سه گو مر اتره که شوین شار مروی خوی بکهویت ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ بی برینمووسی
 له لایه خاوه ﴿وَمَنْ كُنِيَ مَنِ الشَّهِيدِ﴾ بیگو مان خاوه برینمووسی گه لی سه مکار

ماکات

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدِيتُهُ عَلَىٰ نَفْسِي﴾ (قاروون) ووتی بیگو مان نم سامانه‌م پیدراوه به‌قوی رانیاری به‌که‌وه که همه‌ه ﴿وَأَوْفَيْتُكَ اللَّهُ﴾ نایا (قاروون) به‌برانیوه که به‌راستی خوا ﴿وَدَلَّكَ عَلَىٰ صِدْقِهِ﴾ نقرور ﴿له‌چهرخه‌کاسی پیش نه‌مدا له‌ساری سردوهه ﴿فَمَنْ حُشِدْهُ فَمَا لَمْ يُحْشِدْ﴾ که‌مسی را که له‌ر (قاروون) به‌هیر تر بیورن کور و کومه‌لشان له‌و رور تر بیوهه ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ نَجْمُ ثَوْبِكَ﴾ (کاتینک سرای خوا هات) هر سیار باکری له‌موانه‌کاسی نم تاوانسارانه ﴿وَصَدَّحْتُكَ عَلَىٰ رَيْبِكَ﴾ نه‌مدا (قاروون) به‌خو را رانده‌وه هاتمه‌در مو داو گم‌له‌که‌ی ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكَ رَيْبٌ﴾ نه‌و به‌ی زبانی دوییدان ده‌ویست ووتیان ﴿بِئْسَ مَا كُنْتَ تَفْعَلُ﴾ نای خور که نه‌و به‌ی به‌قاروون در اوه نیمه‌ش به‌م نایه ﴿لَا تَرْحَمُهُ عَصِيرٌ﴾ به‌راسی نه‌و (قاروون) خواوه‌ی به‌ش و به‌ختیکی گه‌وره‌یه ﴿وَمَنْ كُنَّ أُولَئِكَ﴾ به‌لام نه‌و که‌سانه‌ی (باو مدار سوون) و رانستیان بن در اسو ووتیان ﴿وَتَكْفُرُ لَكُمْ﴾ هاوار یوتیه باداشتی خوا (له‌روزی دوییدا) له‌وه چاکتره ﴿لَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ به‌نه‌و که‌سانه‌ی بر وایان هیناوهه کردوه‌ی چاکین کردوهه ﴿وَلَا يَنْفَعُكَ﴾ وه که‌س نه‌و (ووته‌ی رانیانه) وه راگری جگه له‌خو را گران ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ نه‌مدا نه‌و (قاروون) و کوشکه که‌پمان برد به‌ماخی ره‌وی تا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ هیچ ده‌سته‌یه کیشتی به‌بوو له‌به‌رانیه‌ری (سرای) خوا دا پارمندی بذات ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ وه له‌ر که‌سانه‌ش به‌بوو بنوس خوی ور گار بکات ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ وه نه‌وانه‌ی دوتنی تاوانیان ده‌خواست له‌شوپس و پله‌ی نه‌و (قاروون) داس وایان لن هات ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ ده‌پان ووت وای وادیاره خوا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ روری رور ده‌کات بو هه‌ر که‌س خوی بیه‌وی له‌به‌نده‌کاسی که‌میش ده‌کاته‌وه (نق هه‌ر که‌س خوی بیه‌وی) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ له‌گر خوا منته‌ی به‌کردایه به‌مه‌رمان دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ نه‌مشی ده‌برد به‌ماخی ره‌وی دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ نای له‌م به‌مه‌ر هاته مه‌ر سوو هینه‌ردا بیگو مان پر گار مان نه‌وانه‌ی شو کرانه بزیری چاکه‌ی خوا بین (کافرون) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ نه‌و مالی دوا روزه (به‌هشت) ده‌پان به‌و که‌سانه‌ی ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ به‌به‌روری و خور به‌رل رانیان ده‌ویت له‌ره‌وی دا به‌ده‌ست در بیوی و خرابه‌کاری ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ وه مه‌ر نه‌بجانی چاک بو خویار نه‌رانه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ وه هه‌ر که‌س کاریکی چاکا بکات نه‌وه (باداشتی) چاکتر له‌ره‌ی بو هه‌یه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ هه‌ر که‌میش خرابه بکات ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ نه‌وه توله ماسه‌ری له‌وانه‌ی خرابه‌کانب کردوهه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾ به‌بها به‌نه‌نداره‌ی نه‌و کر ده‌وانه به‌یت که‌کر ده‌وانه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَحِيمٌ﴾

«وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» و نه‌وانه‌ی باو دیران هیناوه‌و کرده‌و چاکه‌کانیان کردوه «لَا يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» بینگومان حرایه‌کانیان دهرینه‌و لییان «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» به‌باشتر له‌وه‌ی که‌کردویه‌ پاداشتیان دهمه‌یه‌وه «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» وه‌ دهرمانسان دوه به‌لاده‌می که‌چاکه‌له‌گه‌ل دایث و باوکی دایکات «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» وه‌ نه‌گهر (دایث و باوکت) هه‌ولیان له‌گه‌ل دای بو‌له‌وه‌ی که‌هاویه‌شم بو‌بریدار بده‌ی «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» که‌هیج رانی‌یه‌کت می‌یه‌ دهرساره‌ی «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» نه‌وه‌ به‌گویان مه‌که‌ «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» نه‌هایق لای مه‌ گهرانه‌وه‌ن (به‌دوار و زدا) «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» نه‌وسا هه‌والشان دهمه‌می به‌و کرده‌وانه‌ی ده‌نانکرد «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» وه‌ نه‌و که‌سانه‌ی باو دیران هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» بینگومان ده‌یان خه‌ینه‌ریسی پیاو چاکانه‌وه «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» هه‌مدی له‌خه‌لکی ده‌ین باو دیران به‌خوا هیناوه «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» نه‌می کانی سرا پدیری له‌پتای خوادا (به‌لایه‌ن کافران‌وه) «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» نارو و سرای خه‌لکی وه‌کوئارو سرای خورا دده‌نی «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» وه‌ نه‌گهر له‌لایه‌ن به‌رو و دگر ته‌وه‌ سهر که‌وسپک بیت «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» دل‌یابه‌ نه‌وانه‌ ده‌لیس بینگومان نیمه‌له‌گه‌ل نیوه‌دا بو‌ویس «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» نایا خوا راناو ناگادرتربه «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» به‌وه‌ی له‌دل و دهرومی هه‌موو که‌س دایه «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» گهرت «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» سوید بی خوا چاک ده‌رانی نه‌وانه‌ی باو دیران هیناوه‌و کی «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» وه‌چاک ده‌رانی دو‌رو و انیش کی «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» نه‌وانه‌ی بی بر و ابوون و ونین به‌وانه‌ی نیحان در بوون «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» شومس ریگا و ریسری نیمه‌نکه‌ون «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» و تاوانه‌کانتان به‌ته‌ستوی نیمه «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» نه‌وانه‌ (بن بر و یان) هیچیت له‌تاوان و گو‌ده‌می نه‌وان (باو دیران) هه‌لماگرن «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» به‌راستی نه‌وانه‌ در ورس «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» سوید به‌خوا (هیناوه‌ران) باری گران (کوهر و تاوانی) خویس هه‌لده‌گرن «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» وه‌باری گران (خه‌لکانی) تریش له‌گه‌ل باری گران خویس دا (هه‌لده‌گرن) «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» وه‌ به‌راستی له‌روزی قیامت دا پر سیاریان لی ده‌کری «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» له‌و در و ده‌له‌سانه‌ی له‌دوبادا هه‌لیان ده‌به‌ست «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» سوید به‌خوا بو و حمان نار دبولای که‌له‌که‌ی (به‌په‌میری) «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» نه‌میحا نه‌ویش مابه‌وه‌ له‌باویان ده‌وسه‌د و په‌مجا سال (هه‌رار سال به‌مجا کم) «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى شَيْءٍ مِّنَ الشَّيْءِ» له‌نه‌کامد، لافاو و رریان له‌تاوی بر دن له‌کانتکدا نه‌وان ستمکار بوون

﴿فَالْحَيَّةُ وَالتَّحِيْبُ كَتَبْتُهُ﴾ نه معناهو (تووح) و كه سانيك له كه شتيه كه دا موون برگرمان كردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهُ فِي تَقْوِيْمٍ﴾ وه نهو (كه شتي به) مان كرد بعنشايمك بو حيهاتيان ﴿وَالَّذِي هِيَ أَقْبَلُ
 بِقَرْبٍ﴾ وه (تهی موحه ممد ﴿يُؤْتِي﴾ ياسی) نيراهيم نكه كانی به گهله كهی ووت ﴿عَلِدُوْا لَدُوْا تَقْوٰهٖ﴾
 حوا بهرستن ولى ی بترس ﴿يَعْلَمُ حَيْثُ يَكْمُرُ الْكَافِرُ﴾ نه وه چاكترو بو نيوه ته گهر
 نيوه برانس ﴿يَا مَعْشَرُ ذُوْا اَلْبَعْضِ﴾ بهراستى نيوه له جياتى خو بو تاپيت ده بهرستن
 ﴿وَالْحَقُّوْا رُبَّكَ﴾ وه نيوه درويه كسى كه وره هه له بهرستن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهراستى
 ته وانهی كه نيوه ده بان بهرستن بيجگه له خوا ﴿لَا يَتَّبِعُكُمْ كُرْهُهُ﴾ مانوان روق و دروى نيوه
 بدهن ﴿فَالْحَقُّوْا رُبَّكَ﴾ كه واته داواي روق و دروى له خوا بگهن ﴿وَالْحَقُّوْا رُبَّكَ﴾
 وه نهو بهرستن و هه سوپاسی نه ویش بكه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته بها بولای نهو ده گهر نيزنه وه
 (نه قیامه ندا) ﴿وَالْحَقُّوْا رُبَّكَ﴾ وه ته گهر نيوه ماوهر به هينس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وه
 نومعه نانی پيش نيوهش ماوهر بان (به پيغمهره كانبان) به هيسا ﴿وَالْحَقُّوْا رُبَّكَ﴾
 وه پيغمهره ته بها ر كه پاندى ناشكراو دروى له سه ره ﴿وَالْحَقُّوْا رُبَّكَ﴾
 ﴿كَلِمَاتٍ يَتَذَكَّرُ﴾ كه چور خوا دروستكراوان بهدی ده هيتيت ﴿لَا يَتَذَكَّرُ﴾ له پاش
 (به مان) ده هيتيت وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بگومان نهو (ريسدو و كرده وه) بو خوا له سانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿فَالْحَقُّوْا رُبَّكَ﴾ (تهی موحه ممد ﴿يُؤْتِي﴾ بلى بروی بگهرين بهر وهی دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 و سه ريج بدهن كه چور دروستكراوه كانی له سه ره تاوه بهدی هيناوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له پاشان
 هه ر خو بهدی هينانی دوا و ویش بهدی دینی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهراستى خوا به تو باده
 به سه ره هه موو شتيكدا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (خوا) سراي هه كه سينك ده دات كه بيهوی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 من شانه ﴿وَالْحَقُّوْا رُبَّكَ﴾ به هر كه سات به هر كه سی كه ميهوی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ته بها بولای خوا
 ده گهر نيزنه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نيوه مانوان له ده ست خوا ده رمانس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 سمانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده له نه له ناسماندا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه بو نيوه تی به جگه له خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 روي و لا نصير ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هج دوست و بار معنی ده رنك ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ته وانهی كه
 به شانه كانی حوا و دسلاری باره بان می به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نانه وانه له بهر هين من (حو)
 مانوميد دهبين ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ته وانه سراي به سو و سه حتيان بو هه به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

﴿وَمَا كَانَ حِزْبٌ فَرِحَ لِآلِ فُلَانٍ فَهُوَ﴾ نه‌مجا وه لای گه‌له‌کهی نهو (ئیراهیم) نه‌ها نه‌وه بوو که ورتیاں
 ﴿أَفَلَا تُحَرِّقُونَهُ﴾ (ئیراهیم) نکوزن یا سوختن ﴿وَتَجْعَلُونَ مِنْهُ نَارًا﴾ خواش نه‌وی بر گار
 کرد له و ناگهه ﴿وَنَارُهَا﴾ بیگومان نهو (بر گار کردی ئیراهیم) ادا ﴿لَا يَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ چه‌ند
 بشانه و به‌لگه هه‌یه بۆ کهسانی باوهر ده‌هتس ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ مِنْ دُونِهَا﴾ وه (ئیراهیم)
 ووتی بیگومان نه‌وی نیوه هه‌لتان بزار دووه له‌جباتی خواشانیکس ﴿مَوَدِّعَةً فِي سَخِرَوهٖ﴾
 له‌سهر حوشه‌ویستی بنواشتان له‌زیانی دویا (ده‌یانهرستن) ﴿نَدْوَاهُ﴾ آهیمه‌ی که‌مهره‌ی بیگومان
 له‌پاشان له‌روزی درایی ده‌ه‌دینکنان پیراری ده‌ده‌یون له‌ه‌دینکی توتن (دان نانین به‌یه‌کتری دا)
 ﴿وَيَنْفُخُ فِيهِمْ نَارًا﴾ وه به‌فریس له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿وَمَا يَنْفُخُونَ﴾ جیگاشتان ناگری
 دورخه ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ وه هیچ باره‌نی ده‌نیکش‌تان سی به‌ ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾
 نه‌مجا لوروط باوهری نهو (ئیراهیم) هینا ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ وه (ئیراهیم) ووتی بیگومان
 من کوچ ده‌که‌م بۆ لای به‌روه‌رد گارم (له‌بابله‌وه بر شام) ﴿يَذْكُرُونَ نَارًا﴾ به‌رستی
 نه‌ها نه‌و رالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروسته ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ وه به‌خشیمان به‌نه‌و
 (ئیراهیم) (سحاق ای کومی) و به‌عقوب (ای کوره‌رای) ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ وه به‌خشیمان
 وه به‌خشیمان بریاردا له‌نه‌وه‌کانی (ئیراهیم) دا ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ وه له‌دویادا
 پاداشتمان دیوه ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ وه به‌رستی نه‌و له‌روزی دواشدا به‌پیار چاکه
 ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ (باسی) لوروطیش بکه‌کاتی به‌گه‌له‌کهی ووت ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾
 بیگومان نیوه کارنکی ماشیریس و قیرم‌ون ده‌که‌ن (که‌بیرباریه) ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾
 له‌جیه‌اند که‌س بیش نیوه نه‌و کاره‌ی به‌کردووه ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ نیوه بیریاری ده‌که‌ن
 ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ وه ریگ ده‌گرن (له‌ریواران) ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ وه له‌مادی و شونی
 کوپونه و نه‌اندا هه‌موو حرا به‌به‌که‌ده‌که‌ن ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ که‌چی وه لای گه‌له‌کهی نه‌ها
 نه‌وه بوو که ورتیاں (به‌لوروط) ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ سرای خوامان بو بیته ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾
 نه‌گه‌ر تۆ له‌راست گریانی ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ (لوروط) ووتی نه‌وی به‌روه‌رد گارم یارمه‌تیم به‌ه
 (ورالم بکه) ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾ به‌سهر نه‌و گه‌له‌حرا به‌کاره‌دا ﴿وَنَارُهَا تَحْتَهُ﴾

﴿وَتَجِدَنَّ رُشْدًا بِشَرْقٍ﴾ و ه کاتیک بیر اوه کانی نیمه مزده‌ی (به‌حشیمی نیسماعیل) یس
 ده‌یغیر هم ﴿فَإِنْ يَرَوْهُ كُفْرًا فَهُمْ عَنْ حَبْلٍ ذَرْبٍ﴾ ورتان بیگومان نیمه لعدویمری دیشتوانی هم
 شاره‌ی (سه‌دوم) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا﴾ به‌راستی دانیشتوانه‌کهی سته‌مکار بوون ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ
 يَوْمَ يَبْعَثُ اللَّهُ الْبَاقِيَ﴾ (بیراهیم) ورتی بیگومان لووط لهو (شاره) دایه ﴿وَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ يَبْعَثُ اللَّهُ
 الْبَاقِيَ﴾ چاک دهرایس کیس لیله ﴿شَجِيئَةً وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ﴾ سویند به‌خوایمه لووط و نه‌دایمانی
 خیرانه‌کهی زرگار ده‌کهن جگه‌ی نه‌کهی ﴿حَدَّثَ مِنْ أَقْبَرٍ﴾ که له‌جیم‌وان (نیاجووان)
 ده‌یست ﴿وَمَنْ أَلْحَقَ بِهِمْ ذُرِّيَّتًا فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَعْنَابِ﴾ کانی بیراهه‌کامان هانس بو لای لووط ﴿بِهِمْ
 وَفِي الْأَعْنَابِ﴾ پیان نیچچوو و زور دل ته‌سگ و ناره‌حده‌ت برو ﴿وَفِي الْأَعْنَابِ﴾
 ورتان مه‌ترمه‌حهم مه‌خو (چونکه) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا﴾ بیگومان نیمه تو و خیرانه‌کهی
 زرگار ده‌کهن جگه‌ی نه‌کهی ﴿حَدَّثَ مِنْ أَقْبَرٍ﴾ که‌تهو له‌جیم‌وان (نیاجووان) ده‌یست ﴿وَمَنْ
 أَلْحَقَ بِهِمْ ذُرِّيَّتًا فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَعْنَابِ﴾ به‌راستی نیمه دهرایس به‌سهر دیشتوانی هم شاره‌ی
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا﴾ سراهیک له‌تاسمانه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا﴾ له‌بهر نه‌وه‌ی له‌سوورو دهرمانی (خو)
 دهرچوون ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ فِيهَا يَكْمُ﴾ سویند به‌خوایم‌گومان لهو شاره (ویران کراوده‌ی)
 بیشانه و په‌دیکس دیارمان به‌چن هیشته ﴿يَوْمَ يَقُومُونَ﴾ بؤ گهل و کومه‌لی که‌یبرس ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ
 فِيهَا يَكْمُ﴾ وه‌بو خهلکی مه‌دیه‌یش شوچه‌یی برایانمان (بهره) ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ فِيهَا يَكْمُ﴾
 ورتی نه‌ی که‌نه‌کهم خوا به‌رستی ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ فِيهَا يَكْمُ﴾ وه‌بو خهلکی مه‌دیه‌یش شوچه‌یی برایانمان (بهره)
 ﴿يَوْمَ يَقُومُونَ﴾ وخرابه‌کاری بوچوو مه‌س له‌هوی دا ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ فِيهَا يَكْمُ﴾
 به‌لام له‌ران باره‌ریان پی به‌هیتا تموسا بوومه‌لهره به‌تینه‌که‌گرتی (لیس دان) ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ فِيهَا يَكْمُ﴾
 حشیم ﴿بِهِمْ ذُرِّيَّتًا فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَعْنَابِ﴾ له‌خانووه‌کاسی خویاندا نه‌زویان دا دایوو مردن ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ فِيهَا يَكْمُ﴾
 وه‌گه‌لی عباد و سه‌موودیشمان (له‌ماو سرد) ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ فِيهَا يَكْمُ﴾ به‌رستی
 (نه‌وله‌ماو پرده) پروون بووه‌ته‌وه‌یونان له‌شوتمواره (ویرانه) کانیانموره ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ فِيهَا يَكْمُ﴾
 شه‌یتان کرده‌وه خرابه‌کانیانی بو و راندبووه‌وه ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ فِيهَا يَكْمُ﴾
 به‌هوی نه‌وه‌وه به‌رگری کردن له‌ریگی راست له‌کاتکدا نه‌وان توانای بیر کرده‌وه‌ی ه‌بوو (زیر
 بوون) ﴿وَنَذَرْنَاهُمْ فِيهَا يَكْمُ﴾

﴿وَسَقِّمْ لِي بِشَايِبٍ﴾ به پهله داوای (هیتانی) سرات لی ده‌کن ﴿وَلَوْلَا جِئْتُ بِهَذَا مَقْدَرٍ﴾
 نه‌گهر ماوه‌ی دیاری کراو به‌بویه (بۆ سرادانی نه‌وانه) بینگومان سراکه‌یان بو ده‌هات ﴿وَرَبِّ السَّمَوَاتِ
 وَالتُّرَاكِيبِ﴾ وه به‌راستی له‌ناکاودا نه‌و سرایه‌یان بۆ دی که نه‌وان هه‌ستی بێ ماکن ﴿سَقِّمْ لِي بِشَايِبٍ﴾
 بۆ پهله له‌تو داوای (هیتانی) سرا ده‌کن ﴿وَلَوْلَا جِئْتُ بِهَذَا مَقْدَرٍ﴾ که به‌راستی دورح
 دوری کفرانی داوه ﴿وَرَبِّ السَّمَوَاتِ وَالتُّرَاكِيبِ﴾ له‌روژ بیکدا سرا دایان ده‌پوشی ﴿مَنْ قَرَّبَهُ رَبِّي
 فَقَدْ أَقْرَبَهُ﴾ له‌لای سه‌ریانده و له‌زیر پیاوه ﴿وَمَنْ أَلْجَأَهُ مَقْدَرٌ﴾ وه (خو) ده‌هه‌رموی
 به‌چیز نوله‌ی له‌و کردنه‌وه‌ی که له‌دو بیادا ده‌یان کرد ﴿يَعْبُدِي يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌ی نه‌ده‌کانم که
 ماوه‌یان هیتاوه ﴿يَوْمَئِذٍ وَبِعَدَّةِ﴾ بینگومان ره‌وی مس پای و فراوانه ﴿يَوْمَئِذٍ وَبِعَدَّةِ﴾ که وانه هه‌ر
 مس به‌ر مست ﴿قُلْ لَيْسَ دِينِي مُتَّبَعٌ سِوَاكَ﴾ هه‌موو که‌س مردن ده‌چیزی و ده‌میری
 پاشان بۆ لای لیسه ده‌گه‌ریسه‌وه ﴿وَرَبِّي مَوْلَايَ﴾ وه که‌سانی که باوه‌ریان
 هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کیان کردوه ﴿لَسَوْفَ يَكُونُ خُذْلًا﴾ سویند به‌خوا له‌گۆشکه‌ به‌رزه‌کانی
 به‌هه‌شته‌دا بیسته‌جیب ده‌که‌یس ﴿تَعْرِىٰ مِنْ عَذَابِ النَّارِ﴾ که رووباره‌کان به‌زیر بیدا دیس و ده‌چس
 ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَفْرِقِيِّ﴾ بی برانه‌وه تیا به‌د ده‌مینه‌وه‌ی خای چده‌ چاکه‌ پاداشتی چاکه‌ کاران ﴿وَلَا
 تَدْرِي مَن يَرْزُقُكَ﴾ نه‌وانه‌ی دانیان به‌خویندا گرت و ته‌ها پشتیان به‌په‌ر و ده‌گه‌ریان
 به‌ست ﴿وَمَنْ يَرْزُقُكَ﴾ روو گیان له‌به‌ر (رپنده‌وه‌ر) هه‌په‌ پوری خوی هه‌ل‌گری
 و گوی ما‌کانه‌وه (بو‌دا‌هانوو) ﴿تَبَارَكَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا رووری نه‌و (گیان نه‌به‌رانه‌و) و نه‌وه‌ش ده‌هات
 ﴿وَمَنْ يَشَاءُ يَكُنْ﴾ وه هه‌ر نه‌وه‌ به‌سهری رانا ﴿وَلَيْسَ بِشَيْءٍ حَقٍّ أَنَّ يَمُوتَ﴾ سویند
 به‌خو نه‌گه‌ر په‌ر سیار له‌و (سی ماوه‌رانه) بکه‌یت کی ئاسمانه‌کان و ره‌وی دروست کردوه
 ﴿وَمَنْ يَشَاءُ يَكُنْ﴾ و روژ و مانگی رامه‌پاوه و خستویه‌یه خر مه‌نیانه‌وه ﴿يَوْمَئِذٍ يَكُونُ يَوْمَئِذٍ﴾
 بینگومان ده‌لیس حوا ده‌ی که‌واته‌ چو (له‌ به‌رستی خو) لا‌دراو ﴿لَا يَكُونُ يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ﴾
 عیار و به‌رانه‌و ﴿خو رووری فراوان ده‌کات بو هه‌ر که‌س له‌ به‌ده‌کان که به‌وی یا بوی که‌م ده‌کات
 ﴿لَا يَكُونُ يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ﴾ بینگومان خوا به‌هه‌موو شینگ رانایه ﴿وَمَنْ يَشَاءُ يَكُنْ﴾ وه نه‌گه‌ر په‌ر سیاریان لی
 بکه‌یت ﴿مَنْ يَشَاءُ يَكُنْ﴾ کی له‌ ئاسمانه‌وه‌ باران ده‌بارینی ﴿وَمَنْ يَشَاءُ يَكُنْ﴾ نه‌مها
 به‌و بارانه‌ ره‌وی مه‌رووی پی رینه‌وه‌ ده‌کانه‌وه ﴿يَوْمَئِذٍ يَكُونُ يَوْمَئِذٍ﴾ بینگومان ده‌لیس خوا ﴿وَمَنْ يَشَاءُ يَكُنْ﴾
 (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ملی هه‌موو سوپاس هه‌ر بۆ خوا به‌ ﴿يَوْمَئِذٍ يَكُونُ يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌لام روو به‌یان
 زیریان به‌کار ماهینی ﴿

﴿وَمَا يَكْفُرُ الْكَافِرُ﴾ سډلام نومانه یی یامو سوون و دانان نه ده ﴿يَتَنَبَّهْ وَيُنَاجِ الْأَجْرُ﴾
 به پشانه کانی نیمه و گه بشس هر ورزی دوايي ﴿وَأَوْفَىٰ بِعَهْدِهِمْ﴾ له نه وانه له سرا (ی دور و ح)
 دا نه ده ده کړی ﴿فَتَنَجَّاهُ﴾ نه محاطا و ینګه ردی خوا بللی ﴿بِیْنِ سَمَوَاتٍ وَبِیْنِ نَصِيبِ حَوْثٍ﴾ کانی
 ټټو رمان لږ دیت، وه کانی به بیانیا لږ دمیته وه ﴿وَبِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه سوپاس هر
 بر خوا به له نه سمه کان و ره ویدا ﴿وَسِیْرُ سَمَوَاتٍ وَبِیْنِ عُلُوٍّ وَدَلَالٍ﴾ وه (پاکي و ینګه ردی خوا بللی) له شه ودا
 و کانی یوه دوتان لږ دیت ﴿وَالْجَنَّةُ نَارٌ مِّنْ نَّارٍ مِّنْ سَمِیٍّ وَخُجْیٍّ سَمِیٍّ مِّنْ لَّیْلِ﴾ (خوا) ریسدو له مردور
 هر دپی و مردو له ریسدو هر دنی ﴿وَالْجَنَّةُ نَارٌ مِّنْ نَّارٍ مِّنْ سَمِیٍّ وَخُجْیٍّ سَمِیٍّ مِّنْ لَّیْلِ﴾ وه رهوی ریسدو ده کاتسوه له پاش
 مردن و وشت بووی ﴿وَالْجَنَّةُ نَارٌ مِّنْ نَّارٍ مِّنْ سَمِیٍّ وَخُجْیٍّ سَمِیٍّ مِّنْ لَّیْلِ﴾ وه هر به و حوره ټټو شس ده دمیتریز (له گور کاشان) ﴿وَالْجَنَّةُ نَارٌ مِّنْ نَّارٍ مِّنْ سَمِیٍّ وَخُجْیٍّ سَمِیٍّ مِّنْ لَّیْلِ﴾
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ له پشانه کانی نه و (خوا به) که ټټو له خاک دروست کړدوه
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ له پاش (ماوه بهك) کټویر ټټو ناده میس و ملا و پوه نه وه له ره ویدا ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ وه له پشانه کانی نه وه (پشانه کانی خوا به) که بوی دروست کړدوون
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ له (ره گه ری) خوتان هادسهرانیك بو نه وه ی نارام بگر له لایان
 ده ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ وه خوشه و پستی و بهر می خستونه بیواتان ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾
 پند کړو ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ بهر استی له ودا به لکه و پشانه ی روز هم به نو که سانی که بیر ده که نه وه ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾
 حلق سوب و لاری ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ وه له پشانه کانی (ده س لانی) نه وه دروست کړدی ناسمانه کان و رهوی
 ﴿وَالْجَنَّةُ نَارٌ مِّنْ نَّارٍ مِّنْ سَمِیٍّ وَخُجْیٍّ سَمِیٍّ مِّنْ لَّیْلِ﴾ و حیوازی رمانان و به گورنات ﴿وَالْجَنَّةُ نَارٌ مِّنْ نَّارٍ مِّنْ سَمِیٍّ وَخُجْیٍّ سَمِیٍّ مِّنْ لَّیْلِ﴾ بهر سنی
 له ودا (بکړه) به لکه ی روز هم به یز رانایان ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ و تهر ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ وه له پشانه کانی
 نه وه، خه رنشان به شه و پروژدا ﴿وَالْجَنَّةُ نَارٌ مِّنْ نَّارٍ مِّنْ سَمِیٍّ وَخُجْیٍّ سَمِیٍّ مِّنْ لَّیْلِ﴾ و ه و لدا نشان (به رزدا) به به هره
 و هر گرنس له به خشی (روری) خوا ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ بهر استی له ودا به لکه
 پشانه ی روز هم به یز کومه لی بیست ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ بهر استی له ودا به لکه
 (خوا به) که ه و ره برو سکه تان پشان دمدات یز ترسان و ټو مید (ترسان له ه و ره برو سکه و ټو میدی
 باران بړس) ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ له ناسمانه و ساران دمازیس ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ که
 رهوی دوی مردی به هوی نه و بارانه و دمیور نه وه ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾ بهر استی له ودا (که بکړه)
 ﴿لَا یَسْأَلُ عَنْهُمْ شَرٌّ﴾ چهند به لکه و پشانه هم به نو نه وانه ی زیریان نه کار ده میس ﴿وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَرٌّ لِّلْعَالَمِیْنَ﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ و نه‌بیشانه‌کانی نه‌ره ﴿لَا تُغْنِي عَنْهُمْ كُنُوزُهُمْ﴾ که‌ناسمان و ره‌وی به‌قدرمانی نه‌ره
 و نه‌ستانون ﴿ثُمَّ دَعَوْا لَهُمْ لَاحِقًا﴾ پاشان کاتی (له‌روزی دوا‌بیدا) له‌ره‌وی به‌وه بانگتان ده‌که‌ن
 ﴿لَا تَنْفَعُهُمْ﴾ به‌که‌سه‌ر نیوه (له‌گوره‌کاشان) دینه‌ده‌رموه ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ له‌وه‌ی
 له‌ناسمانه‌کان و ره‌وبدابه‌تمها هی‌خوا‌به ﴿كُلُّهُمْ فِي سُوءٍ﴾ هم‌و‌ی‌ان هم‌بو‌نه‌و (خو) که‌ردن
 که‌چس ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نه‌و (خو) راتیکه‌به‌مدی ه‌ناسی هم‌س پینگر دوه‌ه ﴿وَلَا يُفِيدُهُمْ﴾
 له‌پاشان (دوا‌مردی) دوه‌واره‌دروستی ده‌کانه‌وه ﴿وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نه‌م (دروست کرده‌وه‌ی دوه‌م)
 لای‌خو‌اناسان نه‌ره ﴿وَلَا تَنْفَعُهُمْ لَاحِقًا﴾ و هم‌بو‌نه‌وه (هم‌وو) سیعه‌نیک‌ی به‌رو
 بلند به‌ناسمانه‌کان و ره‌وبدا ﴿وَهُوَ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ﴾ و ه‌ره‌نه‌وه رالی کار دروست ﴿مُتَرَبِّعُ أَلْعُرْجِ
 مَثَلًا قُلُوبُهُمْ﴾ (خو) هم‌و‌به‌به‌کشان له‌خودی خو‌تانداسو ده‌هیتنه‌وه ﴿مَنْ يَنْصُرْكُمْ مِنْ يَسْتَفِ
 بِمَنْكُمْ مِنْ شَرِّكُمْ﴾ تایا له‌به‌نده‌کاشان دا‌ه‌و‌به‌شانیک ه‌به‌به‌بو‌نیوه ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ
 سَوِيٌّ﴾ له‌و‌رو‌ری و مسامانه‌ی به‌نیوه‌مان دا‌بو‌و به‌جوری نیوه‌و نه‌و به‌دانه‌تیا‌به‌د به‌کشان
 ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ و له‌وان ده‌ترس (حسابیان بو‌یکدن) و نه‌کو ترستان به‌که‌سانی و نه‌ك
 خولتان ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نابو‌و جو‌ره‌بیشانه‌کان بو‌ون ده‌که‌به‌وه (به‌د‌ری‌زی‌یاسی ده‌که‌ه‌ن)
 ﴿يَقْضِي الْيَقِظَاتِ﴾ بو‌که‌سانی زه‌ریان به‌کار ده‌ه‌نس ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾ (وار‌هان‌لن
 بیت) به‌ل‌کو له‌وه‌ی منه‌پان کر‌دشوی نار‌و‌روی خو‌ریان که‌وش ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾
 ﴿مَنْ يَنْصُرْكُمْ مِنْ يَسْتَفِ بِمَنْكُمْ مِنْ شَرِّكُمْ﴾ نه‌صح کن (ده‌ن‌وان) به‌م‌و‌وسی که‌سی سکات که‌خو‌گو‌مری کر‌دین
 ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾ له‌کاینکه‌دا‌بو‌نه‌وان هیچ یار‌مدنی ده‌رسک بیه ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾
 که‌واته‌رو‌وی خولت ریلک مکه‌ره‌نایی نی‌سلام و باک و ر‌ست بو‌خوا ﴿يَقْضِي الْيَقِظَاتِ﴾
 (شوی‌ن‌نایی) به‌کتابه‌رستی مکه‌وه، نه‌و‌نایسه‌ی که‌خو‌ای گم‌وره (له‌سه‌ره‌ما‌وه) نه‌ره‌نی‌پاکی
 مرو‌لی له‌سه‌ره‌دروست کر‌دوه‌ه ﴿لَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾ تاپس و دروست‌کرا‌وه‌کانی خو‌ا‌هیج‌جور
 گورانی بو‌سی به‌ه ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾ نه‌و (نایسه‌ی باسکرا) ه‌ره‌نه‌وه‌نایسی ریلک و ر‌اسنه
 ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾ به‌لام رو‌ری‌به‌ی ناده‌سی م‌راس ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾
 ان‌سونه‌ه به‌تویه‌کار‌به‌وه‌شوی‌ن‌نایی بکه‌و‌و، و نه‌بولای خو‌ا‌یگر‌به‌وه‌ه و ه‌ره‌له‌و‌یش به‌تر‌سی،
 و نه‌به‌چاکی بو‌یژه‌کاشان نه‌محام به‌ن ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾ و نه‌ه‌ا‌و‌به‌ش داسه‌ره‌ان به‌ن ﴿وَلَا
 يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی که‌نایسه‌که‌بان به‌ش به‌ش کر‌د ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾ و بو‌ون به‌چه‌ند‌کو‌مه‌ل
 و ده‌سته‌به‌که‌وه ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾ ه‌ره‌کو‌مه‌لی‌کان نه‌و (نایسه‌ی) خو‌یان دل‌خوش ﴿وَلَا يَنْصُرْكُمْ فَاِنَّهٗ بِهٖ سَوِيٌّ﴾

﴿قَا بَرُوْا لَآ اَرْضَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ه) ﴿لَیْسَ بِمَرْمُوطَا لِّمَكْرِمٍ﴾ ﴿فَاَنْصَرِ وَكَفَّ غِيْبَهُ نَبَسٌ مِّنْ فَاٰءٍ﴾
 نه‌محا سه‌ریج بنده سه‌ر نه‌مجامی نه‌واته‌ی له‌پیش (تیوه‌ه) برون چون موو ﴿كَانَ عَكْرًا مُّشْرِیْكَیْ﴾
 كه‌روریه‌یان هاوبه‌ش دانهر برون تو خو ﴿فَاَنْصَرِ وَكَفَّ غِيْبَهُ نَبَسٌ مِّنْ فَاٰءٍ﴾ كه‌واته پوروی خوت مكره
 ناییسی ریث و راست ﴿مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّآئِیْ یَوْمَ﴾ له‌پیش نه‌وه روزی بیست ﴿لَا اَنْصَرُ بِهٖنْ اَبَدٌ﴾ له‌لایه‌ن
 خواوه كه‌ گنرا نه‌وی بو نیه ﴿یَوْمَ یَسْخَرُوْنَ﴾ له‌و روزمدا خه‌لكی جبانسه‌وه نه‌به‌كتر ﴿مِّنْ كَفَرٍ﴾
 له‌به‌كتره ﴿هَلْ كَرِهَ مِّنْ بَیْ اَبَوِّهِ یَوْمَیْ هَؤُلَاءِ﴾ (توله‌ی) بی باوه‌ریی به‌كدی له‌مهره ﴿وَمَنْ عَمِلْ صَاحِبًا﴾
 هدر كه‌سبیش كرده‌وی چاكی كر دیت ﴿بَلَاغٌ لِّمَنْ یَّهْتَدُ﴾ نه‌وه شویس بو خویس (له‌نه‌ه‌شتند)
 نامه‌ده كه‌ن ﴿یَحْیٰی نَبَسٌ مِّنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾ بو نه‌وی كه‌سانی كه‌ باوریا ن هیناوه‌و كرده‌وی
 چاكیا ن كرده‌و پداشتیا ن داته‌وه ﴿مِنْ غَیْبٍ﴾ له‌میه‌رمانی و چاكی خوی ﴿بِهٖ اَلَا نَحْبُ لِّكَلْبٍ﴾
 به‌راستی نه‌و (خوا) بی باوه‌ریی خوش ساوی ﴿وَمِنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾ وه‌له‌یشانه‌كانی نه‌و (خویه)
 ﴿لَیْسَ اِلَیْهِ اَرْجُ فَنُیْرِبُ﴾ كه‌چه‌مدا به‌كی مزده‌هر (مباری نار) ده‌تری ﴿وَمِنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾ بو نه‌وه
 همدی به‌ (ماری) به‌ریی خویتا ن بی بچه‌زی ﴿وَمِنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾ و تو نه‌وی كه‌شیه‌كان به‌هرمانی
 خو (به‌و بیه) برون و بگه‌ریس ﴿رَسْمٌ مِّنْ صَدَقَةٍ﴾ بو نه‌وی مه‌دوای پوری نه‌و (خوا) د بگه‌ریس
 (به‌ده‌ریاد) ﴿وَمِنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾ تا شو كرا نه‌و بگری خوا بس ﴿رَعْدٌ اَرْسَدَ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا
 به‌رستی پیش تو (نه‌ی موحه‌مه‌ه) ﴿بَارِدٌ مِّنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾ به‌مه‌مه‌رانیك بو لای گه‌له‌كانی ن
 ﴿فَاَنْصَرِ وَكَفَّ غِيْبَهُ نَبَسٌ مِّنْ فَاٰءٍ﴾ نه‌محا مو‌عجیره و به‌لگه‌رو به‌كانیان بو هینان (به‌لام باوه‌ریان به‌هین)
 ﴿فَاَنْصَرِ وَكَفَّ غِيْبَهُ نَبَسٌ مِّنْ فَاٰءٍ﴾ نه‌محا توله‌مان سه‌مه‌له‌وانه‌یان ناوانیا ن كرد ﴿وَكَانَ حَقًّا عَنِ النَّبِیِّ﴾
 وه‌پارمه‌تداسی باوه‌رداران و سه‌ر حستیا ن هقی و ما‌بكه‌له‌سه‌رمان ﴿لَیْسَ اِلَیْهِ اَرْجُ فَنُیْرِبُ﴾ خوا
 رانیكه‌ نه‌و بیا به‌ده‌یریت ﴿مَنْ یَّرِیْ سَعَابَ﴾ بو نه‌وی هموره‌كان به‌حولیس (بگه‌ریس) ﴿مِنْ صَفَةِ﴾
 ﴿لِاَسْمَةِ كَیْسٍ﴾ نه‌محا نه‌و (هموره‌خوا) چون به‌وی ملاوی ده‌كاته‌وه نه‌ناسماند ﴿وَمِنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾ وه
 نه‌و (هموره) ده‌كاته‌و بارچه‌یه‌ك (و كویان ده‌كاته‌وه له‌سه‌ر به‌كتر) ﴿بَدْرٌ نُّورٌ مِّنْ جَدِّهٖ﴾ نه‌محا
 ده‌یسی قه‌نره قه‌نره‌ی نارن له‌بیوانی هموره‌كه‌وه ده‌اریت ﴿مِنْ اَصْحَابِ یَمَمٍ مِّنْ عَادَةٍ﴾ نه‌محا
 كانی (خوا) نه‌و بارانه‌بیرینی بو (وولات وزه‌وی) هدر كام له‌به‌نده‌كانی كه‌یه‌وی ﴿وَمِنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾
 كتیپر دل‌خوش و شادمان ده‌ن (به‌و نارانه) ﴿وَمِنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾ نه‌و گه‌ر چی پیش
 نه‌وی باران به‌سه‌ریاند به‌ری ﴿نَبَسٌ مِّنْ فَاٰءٍ﴾ بی هیوا و ماتومید برون ﴿وَمِنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾
 نه‌محا سه‌یری ناسه‌واری نارانی خوانكه‌ (ومك كشتوكال و گزو گیا و درخت) ﴿كَيْفَ خَلَقَ لَآ اَرْضَ یَقْدُ﴾
 متیله‌ه ﴿چون ره‌وی رینه‌وو ده‌كاته‌وه دوای مردن و ووشك بووی﴾ ﴿یَقْدُ﴾ به‌راستی
 هدر نه‌و خوا به‌رینه‌وو كه‌ره‌وی مردو وانیشه ﴿وَمِنْ رَّحْمٰی كَیْسٍ﴾ و هدر نه‌ویش به‌ده‌سه‌لانه
 به‌سه‌ر هه‌موو شتكلدا ﴿

﴿رَبِّیْ رَحْمٰنٌ رَّحِیْمٌ﴾ سونید نه‌خوانه‌گه‌ر بایه‌کی تو میدی (ره‌مه‌بد) میریسی ﴿قُرْاٰهُ مُقْسَطًا﴾ حاتهر
 (هه‌وره یا کشتو کاله‌که‌یان) ده‌بیس ره‌ره‌د بوویسی ﴿عَمَّ یَسْفَهْوُ یُکْفَرُو﴾ له‌باش نه‌و (ریانه)
 هه‌ر تاشو کوی ده‌که‌ن ﴿وَیَسَّعُ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ چونکه‌به‌پرستی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿اِنَّکُمْ﴾
 به‌مردووان (کافران) بیستیتیت ﴿وَلَا تُشْعِکُمْ اَسْمَآءُهُمْ﴾ و ناتوانی مانگه‌وارت به‌که‌ری (کافران)
 بیستینی ﴿وَیُؤْتِی مَن یَّشَآءُ کَثٰرًا مِّنْ دُوْنِ ذٰلِکَ﴾ کانی روو و ده‌گیر لیت به‌بشت نیکر ده‌وه ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ
 صٰلِحَةٌ﴾ وه‌تو پریموویسی که‌ری بایسایان بیت (پر گاریان که‌یت) له‌گو میری یان ﴿وَلَا تُشْعِکُمْ اَسْمَآءُهُمْ﴾
 من یؤمیر به‌اید ﴿تَوَّابًا﴾ تو نه‌بها نه‌که‌سانن ده‌شه‌وتی که‌به‌نیشانه‌کانی نیجه‌ناوهر ده‌هیش ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ
 فَیُضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ چوبکه‌نه‌وانه‌گه‌ردن که‌چس (بو بانگ و هه‌رمانی سو) ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾
 نیوه‌ی دروست کردوه‌له‌لاواری (لاواری تونه‌و بیچوو صدالی شبیره‌خور) ﴿وَلَا تُشْعِکُمُ اَسْمَآءُهُمْ﴾
 صعب‌نوه‌پاشان دوی لاواری به‌هیری کردون (سوون به‌لاو) ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾
 له‌دوی به‌هیر کردشان لاوار و پیرتان ده‌کات ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾ خوا هه‌رچی بویت دروستی ده‌کات
 ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه‌رانای به‌ده‌سه‌لات ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾
 هه‌لده‌سی ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ تاوانیاران سوید ده‌حور (له‌دوبادا پاله‌به‌ره‌رح دا) ﴿وَمَن یَّهْدِ
 اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾ ته‌بها ساتیک ماوه‌به‌وه (له‌دوبادا) ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ هه‌ر به‌وینه‌نه‌وان له‌دوبادا
 لا‌دران له‌پرستی ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾ وه‌که‌سانی که‌رانباری و نیسانیان بین دراوه‌ورپان
 ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ سوید به‌خوا به‌پرستی نیوه‌له‌(به‌ره‌خدا به‌پی بریداری) نو‌سروی
 خوا هه‌تا رژی ریدو و بو‌سه‌ره‌ماوه‌ته‌وه ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾ ته‌مجا نه‌سه‌رژی ریدو و بو‌ونه‌وه‌به
 ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ به‌لام نیوه‌به‌تان ده‌رانی (پرسته و دینه‌دی) ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾
 مفه‌رتنه‌ز ﴿جانه‌و رژه‌دا که‌سانیت که‌سته‌میان کردوه‌به‌هانه‌و بیانو و هیانه‌وه‌سو و دیان بین مانگه‌به‌بیت
 ﴿وَلَا تُشْعِکُمُ اَسْمَآءُهُمْ﴾ وه‌نه‌وان داوایان لی ماکری خواله‌حزبان داری بکه‌ن ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾
 سوید به‌خوا به‌پرستی هتا و مانه‌ته‌وه‌بو خه‌لکی ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾ له‌م فور تانه‌دا به
 هه‌سور جورده‌مرومه‌و ماسیت ﴿رَبِّیْ جَشْفٌ رَّحِیْمٌ﴾ ته‌مجا به‌پرستی نه‌گه‌ر بیشانه‌یه‌کیان بو بینی
 ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ دلیاس نه‌و بی مروایانه‌ده‌لیس ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾ نیوه‌هه‌ر دراست
 و به‌نالی (له‌مه‌سیجره) ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ تا‌سه‌و جورده‌خوا مور ده‌بیت ﴿وَمَن یَّهْدِ اللّٰهُ فَاٰیةٌ صٰلِحَةٌ﴾
 به‌سه‌ر دلی نه‌وانه‌ی که‌سی ناگسا و نه‌رانن ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ حادان به‌خودا بگه‌ر بیگو‌مان
 به‌لنی خوا پرسته ﴿وَمَن یَّضِلّْهُ اللّٰهُ فَیَسَّعْ لَکُمُ سَبْعُ سَمٰوٰتٍ﴾ تا‌وه‌کو نه‌وانه‌ی بین ماوه‌ردن له‌(ثابیسی) راست لات
 به‌ده‌ن و بیرارت به‌که‌ن ﴿

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ سوید نه‌خوا به راستی دانای و حیکمه‌ماندا به لوقمان ﴿تِلْكَ آيَاتُ﴾
 (وېمان ووت) سوپاسی خوا بکه ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ جا هدر کهس شوکرانه بزیری
 خوا بکات نموه بنگومان شوکرانه بزیری (بو قارایج و سوودی اخوی ده‌کات ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾
 خسته) هدر که‌میش با سوپاسی کردی (ویانی به‌خو به‌گه‌یاندوره) نموه بنگومان خو بی بیاری
 سوپاس کراوه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَحْسًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) باسی نه‌وکانه بکه
 که لوقمان به‌کوپه‌که‌ی ووت که ناموزگاری ده‌کرت ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (ووسی) نه‌ی کوپه
 شیرینه‌که‌م هاویه‌ش بو خوا دامی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ چونکه به‌راستی هاویه‌ش دانای بو خوا
 مسته‌میکی رور گه‌وره‌به ﴿وَرَوَّيْتُمْ عَنْهُ﴾ وه هدر مانمان داوه به‌ئاده‌می (به‌چاکی هدلس
 و که‌وت کردن به‌گه‌ن) دایک و باوکیدنا ﴿حَمْدَهُ مَن قَدَرَهُ﴾ دایکی هدلی نه‌گری به‌دو و گیانی
 (پسی لاوردی) لاوردی له‌دوای لاواری ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ و برینه‌و‌ی له‌شیر له (دو نه‌می)
 دو و سالیوه ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ (وه هدر مانمان به‌ئاده‌می دا) که سوپاسگوری مس (خو)
 و باوک و دیکت بکه ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ تمها بولای منه گه‌رانه‌وتان ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾
 وه نه‌گه‌ر (باوک و دیکت) نه‌به‌ری هه‌ولیان داله‌گه‌لت بونه‌و‌ی شنی بکه‌یت به‌هاویه‌شی
 مس ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ که‌هیج رایاری به‌کت پیسی به‌نه‌وه گویرایه‌لیان مه‌که
 ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ به‌لام له‌دوپادا رور به‌چاکی هاویه‌تی وه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لدا
 بکه ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ و شویس پرپاری که‌سبک بکه‌وه که‌به‌دلسوری گه‌راوه‌نه‌وه بولای مس
 ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ (له‌دو و روردا) گه‌رانه‌وتان تمها بولای منه ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ نه‌معا
 هه‌والشان ده‌دمی به‌و کرده‌وانه‌ی که‌کردونه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (القمان ووتی) نه‌ی کوپه شیرینه‌که‌م
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌راستی له‌و (چاکه و ناوانه) نه‌گه‌ر کبشی نو و هدر نه‌له‌به‌کیش بیت
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له‌ساو به‌دیکدا پان له‌ماو ناسمانه‌کان پان له‌ره‌وی دا بیت
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ خوا (له‌قیامت دا) ده‌به‌نی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌راستی خوا و ورده‌پیس و نه‌گه‌داره
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ی کوپه شیرینه‌که‌م مویتز به‌جی بیته ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾
 و هدر مان بکه به‌چاکه و بریگری بکه له‌خرا به ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ هوگر و نه‌نارام به‌له‌سهر هدر به‌لار
 باخوشی به‌ک تو و شت دی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بنگومان نموه له‌وکاره گه‌ورانه به‌که خوا پتو‌پستی
 کردووه ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ روو له‌خه‌لت و مره‌گیره ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ و به‌که‌شحه
 و فیره‌وه مه‌رو به‌ره‌وید ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیج خو‌به‌ر و رانیکی
 شاناری که‌ریعوش ناوی ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ وه له‌روشتندا مام ناوهدی به (به‌هیوش به‌به‌ده)
 ﴿وَمِنْ شُكْرِ رَبِّكَ يَتَذَكَّرُ﴾ (له‌فقه‌کردندا) ده‌نگت نرم بکه‌روهه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌راستی
 باخوش تریسی ده‌بگه‌کان ده‌میکی (سه‌ره‌ی) گوندر نه‌ه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوی به خشندهی میهرمان

﴿ان﴾ به (نه لیب. لام، میم) ده خوی تریتوه خواراناره به مانا که ی نورانیاری ربانر سهیری سدره نای
سوره قی (القرة) نکه ﴿قُرْآنُكَ لَاحِدٌ﴾ هینانه خواره وهی نهم قورئانه هیچ گومانی
تبدانی به ﴿سِرِّبُ حَمِيمٍ﴾ له لایم بهر و مرد گاری جیهانیانه و میه ﴿مُتَقَوُّونَ اقْرَبُ﴾ نایا
(سید و په کان) دلیس موحه ممد یخوی نهم (قورئانهی) هله ستووه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (به خیر
هلهس به ستووه) به لکونو (قورئانه) راست له لایم بهر و مرد گارتووه (هاتووه) ﴿سَبْرُودُ﴾ بو
ته وهی یو (قورئانه) بتر می خیلکن ﴿مُسْتَهْزِئٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ که له پیش تو هیچ تر میه و یکس
یو به هاتووه ﴿مُسْتَهْزِئٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ به لکونو پشمودسی و مرگرون ﴿نَهْدِيكَ الْحُبُّوْبَ وَالْاُصْحٰبُ
بَاقٍ﴾ خواراتی که ناسمانه کان و رهوی و ته وهی له یوانیاندایه به دی عیاوه ﴿قُرْآنُكَ لَاحِدٌ﴾ به
شش پرورد ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾ پاشان بهر و یو یو به بو سهر عمرش و قهراری گرت (نیمه یان
پیته تی و جز به ته که ی مارتی) ﴿مُسْتَهْزِئٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ بیحکه له (خو) هیچ پشنیوان و تکا
کارینکنن میه ﴿اَلَا سَدُّوْنَ﴾ دهی بو بیر ماکه به و پند و مرما گرون ﴿بَدَّ لَکُم مِّنْ سَدِّیْ لَاحِدٌ﴾
خواه موو کار و بده کان بهر یو ده بات له ناسمانه وه تار موی (هتا پرزی دوی) ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾ به پاشان
همو و نه کار و بده بهر و ده یته و بو لای خوی ﴿قُرْآنُكَ لَاحِدٌ﴾ به پند و مرما گرون ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾
(له قیامته) که ته بداره که ی هدرار ساله له و سالانه ی تیوه ده بر میرون ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾ به
(خو) رانایه به همو و بهتی و ناشکر ایك ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾ به دهسه لات و میهرمانه ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾
گل خوی سلفه ﴿رَانِیْكَ هَمْوُ شَتِیْكَ﴾ به جواتر بس شتووه دروست کردووه ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾ له پاشان
پیش ﴿حَا مَرُوْلِیْ﴾ له سدره تاوه له قور دروست کرد ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾ به پند و مرما گرون ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾
سه وهی مرولی له بوخته به له تاوی بی سرح و قهر و دروست کردووه ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾ به پند و مرما گرون
رُوسه ﴿لَهْ پاشان پست و پیکر کرد (به شیوهی نادمی) و هو ی کرد به بهرید له روحیک که خوی
دروستی کرد (دانه بالی دُوح یو لای خوا یو زین و نه شریعه) ﴿رَجْعٌ لَّکُمْ سَعٍ﴾ و لا تُصْرَفُ لَاحِدٌ ﴿
گوی و چاو و دلی پیه خشیرون ﴿سَلَامٌ شَتِیْكَ﴾ به لام روو که م سویاسی خو ده که ﴿
﴿وَقَدْ اُتِیْتُ لَاحِدٌ﴾ (می پروا کان) دلیس نایا کاتیک (مردی و له شمان پر و) له یو ره ویدا
ورن بووین ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾ نایا سهر له نوی جارینکی تر دروست ده کری به و (ورید و ده یینه و)
﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾ (وانیه) به لکونو ته و ان ناو و برسان میه به حرمت بهر و مرد گاریان بنگن
(بو داد گایی قیامت) ﴿قُرْآنُكَ لَاحِدٌ﴾ (نهی موحه ممد یخوی) بلی فریشتهی
گیان کیشان که گیان کیشانی تیوه ی بن سپنراوه ده تان مریتی ﴿نَسُوْبُكَ عَرِشٌ﴾ له پاشان بو لای
بهر و مرد گارتان ده که برین ته و ﴿

﴿وَلَوْ سَئَرًا دَانَسَ لَمْ يَصَـبْ﴾ نه‌گهر ده‌سی کانتك (له‌قامه‌ت دا) تاوانباران ﴿رَبِّكَ وَسَوَاءٌ يَهْرَمِدَ أَمْ يَكُنَّ﴾
 له‌جوروری په‌روورد گاریاندا (له‌خه‌جالتی دا) سه‌ریان داخستووه ﴿يَا قُتَيْبَةُ وَتَمِيمَةُ﴾ (ده‌لش)
 نه‌ی په‌روورد گاری شه‌ه (نه‌هوی به‌لست یی دایوویس) دهمان و یممان ﴿وَأَرْجَفَ ثَمَلُ ضَبْحَةٍ﴾ ده‌ی
 به‌مانگیر ده‌وه (بوق دویانا) کرده‌وه‌ی چاك بکه‌ییس ﴿يَا مُؤْمِنُ﴾ به‌راسی نیمه‌ دل‌ییب (له‌قیامه‌ت)
 ﴿يَا تَوْبَتُ لَا تَبْتَ كُنْ مَعِ فَدَمِ﴾ نه‌گهر به‌مانیستانه‌ به‌نمو و یممان به‌هه‌موو که‌سی ده‌دا
 ﴿وَكُنْ حَقَّ نَفْسٍ مَيِّ﴾ به‌لام به‌لش من چه‌سپاو و جینگیر بووه ﴿لَا مَلَأَ حَمْرُ﴾ که‌یینگومان دوزخ
 پرده‌که‌م ﴿يَا نَجْمَةُ رَبِّكَ تَحْمِيصُ﴾ له‌جو که‌ و ناده‌ی به‌بکرا ﴿وَدَفْعُ آبِ بَيْسُطَةَ يَدَيْهِ﴾
 که‌واته (سرای دورخ) به‌چه‌ژن، چونکه‌ که‌بشن به‌م روزه‌نان له‌بیر کرد بوو ﴿يَا سَبَّاسُ﴾
 به‌راسی نیمه‌ش ئیوه‌مان له‌بیر حومان برده‌وه ﴿وَدَفْعُ آبِ نَحْلٍ﴾ و سرای به‌رده‌وام به‌چه‌ژن ﴿بَدَ﴾
 مکتوبه‌تقمیوس به‌هوی نه‌وه‌ی ده‌نانکرد (له‌دویادا) ﴿يَا نَفْسُ بَعِثْ بَدَنَ﴾ نه‌به‌ که‌سانی باوه‌ر
 به‌ل‌به‌ه‌کاسی نیمه‌ ده‌هش ﴿يَا مُجْتَبَا وَيَا حُرَّ سَجْدَةٍ﴾ هور کاسی به‌و (نایه‌تاسه) ناموز گاری بکریس
 نه‌که‌هون به‌ پرودا به‌مسورده‌ برده‌وه ﴿وَسَبْحُ حَمْدِ رَبِّهِ﴾ و به‌پاکی ستایشی په‌روورد گاریان ده‌که‌ن
 ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ و خویان به‌گوره‌دانایی ﴿سَجَّادٌ خَوَّافٌ عِيَّ سَجَّادٌ﴾ نه‌بیشتیان دور
 نه‌که‌وینه‌وه‌له‌ جینگای خه‌وتیان (واته له‌خه‌وه‌له‌ده‌س مؤشه‌و بوئز کردن) ﴿بَدْعُ آبِ حَمْرٍ حَقَّ وَصْفٍ﴾
 هوار و براله‌په‌روورد گاریان ده‌که‌ن به‌ترس و هیواوه ﴿وَمَدَارُ عَمَلٍ مُبْقُوتٍ﴾ و له‌و پوری و سامه‌ده‌ی
 پیمان داوون ده‌به‌خشن ﴿وَلَا تَقْضُ فِتْنُ﴾ نه‌مجا هیچ که‌س ناراسی ﴿يَا حَلِيْلُ هُمْ مِنْ فِتْنَةِ أُنْبِيَ﴾ چی
 شاراوته‌وه‌ بویان له‌ (به‌هه‌شت دا که‌هوی) که‌شبووی چاوه‌کاس ﴿حَرَّةٌ بِمَا كَانُوا يَمْسُونَ﴾ نه‌م
 یاداشته (ده‌درنه‌وه) به‌هوی شه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ کردیانه ﴿يَا كَا مُؤْمِنُ﴾ ده‌ی کایا که‌سی
 نیمانه‌در بووین ﴿كُنْ كَانُ فَاغَمُ﴾ و لك که‌سیک ده‌ر چووی له‌ نیمان (و فاسق بوویت) ﴿لَا يَسُورُ﴾
 هورگیر چوبیه‌ك یی ﴿يَا نَذِيرٌ عَمُو وَتَمِيمُ صَبِيحُ﴾ حانه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه
 چا که‌کاتیان کرده‌وه ﴿يَا هُمُ حَسْبُ نَمُودِ بَرَدٍ﴾ نه‌وه به‌هه‌شتاییکی پر بررو خوشیای بو همیه ﴿يَا مَآكَوْا﴾
 بشوون به‌هوی شه‌و کرده‌وانه‌وه‌ی که‌ه‌یان کرد ﴿وَدَفْعُ آبِ بَيْسُطَةَ يَدَيْهِ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ فاسق بوون
 ﴿وَمَدَارُ عَمَلٍ مُبْقُوتٍ﴾ نه‌وه جگایان ناگهره ﴿كُنْ كَانُ فَاغَمُ﴾ هور کاسی به‌هوی له‌ دورخ
 ده‌ر چس ﴿يَا بَدْرُ مِدْ﴾ دووباره‌ ده‌یانگیر نه‌وه‌ تاو دورخ ﴿وَمِنْ يَدِ رُفُوْعٍ بَرِّ شَرِّ﴾ و پنیان ده‌وتری
 به‌چه‌ژن سرای شه‌و ناگهری ﴿يَا نَذِيرٌ عَمُو وَتَمِيمُ صَبِيحُ﴾ که‌ ئیوه‌ باوه‌رتان یی مده‌کرد ﴿

﴿وَسِیْءُ مَعْدُیْنِ نَّعْدَابٍ ۝۱۱﴾ و به راستی قیمة سرای دوییدان بین ده چیزین ﴿ذُرِّ نَعَبٍ ۝۱۲﴾
 جگه‌له سرای هه‌ره گه‌وره (ی دوروج) ﴿نَمِیْمٌ یُّزْجَرُ﴾ تا بگه‌رنه‌وه (بو لای خوا) ﴿۝۱۳﴾
 ﴿طَمْرِیْمٍ ۝۱۴﴾ و کئی مستمکار تره لهو گه‌سه‌ی به نایه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگاری نامورگاری
 بکریست ﴿۝۱۵﴾ دوا له‌وه‌روه‌ره‌گیرست و پشستی می بکات ﴿۝۱۶﴾
 به‌راستی نیمه‌توله‌سپهرین له تاوانباران ﴿۝۱۷﴾
 نیمه‌ته‌ور اتمان دا به‌مورسا ﴿۝۱۸﴾
 له‌گه‌پشت به‌مورسا (بان گومانت به‌بیت له‌گه‌پشتی ته‌ورات به‌مورسا) ﴿۝۱۹﴾
 و نه نیمه‌ته‌و (ته‌ورانه‌سان کرد به‌ریموویسی که‌ری به‌سو نیرانیل ﴿۝۲۰﴾
 له‌و ته‌واند، پیشه‌وایانیکمان دانا ﴿۝۲۱﴾
 ﴿۝۲۲﴾
 به‌ته‌ویان هینا ﴿۝۲۳﴾
 ده ﴿۝۲۴﴾
 که نیمه‌پیش له‌مان رور گهل و ته‌وه‌مان له‌ماو سردوه ﴿۝۲۵﴾
 به‌راستی له (آب چوومی) له‌واندا چهند به‌لگه‌ی گه‌وره‌هه‌یه ﴿۝۲۶﴾
 ده‌نیریس بو ده‌وی ووشکی سی رووړك ﴿۝۲۷﴾
 گزو گبه‌رویس ﴿۝۲۸﴾
 ده‌لیس له‌مان له‌وانه‌ماس ﴿۝۲۹﴾
 ده‌لیس له‌مان حوکم و مرادانی قیامه‌ته‌که‌ی ده‌ی ﴿۝۳۰﴾
 ساوهر هیسان سوود ناگه‌یبه‌بیت به‌وانه‌ی بی ساوهر بوون له‌دوبادا ﴿۝۳۱﴾
 پی سادری ﴿۝۳۲﴾
 ﴿۝۳۳﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای نه‌خشنده‌ی میهرمان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ نَبِيُّ اللَّهِ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ (مرد ده‌وام) له‌ خوا ترسه ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا شَرًّا﴾ به
گونی کاسران و دو وروده‌کان به‌که ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بیگو مان حواری‌ای کار نه‌جیه
﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ دِينًا شَرًّا﴾ به‌شون نه‌وه‌ بکوه که له‌ پورو دگار نه‌وه‌ و وحیت بؤکراوه
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ به‌راستی حوای نه‌وه‌ی که ده‌یکمن ناگنداره ﴿وَلَا تَجْعَلْ لِّدِينِكَ
دِينًا شَرًّا﴾ به‌ر که نه‌وه‌ و وحیت به‌ خوا به‌سه‌ بار بر مر بیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ
وَالْمُنَافِقِينَ﴾ (ناده‌می‌هک) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ دور دل به‌ باوسه‌گیدا
﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌ (خوا) نه‌وه‌ هاوسه‌ رانه‌نانی به‌کردونه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ
وَالْمُنَافِقِينَ﴾ (ظاهر) بان له‌ گول ده‌کمن (بیان ده‌لیس نیوه‌ و هک پشنی دایکمان وان بو تینه‌) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ
الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌ حوای به‌ کور کراوه‌ کانتانی به‌کردونه‌ کورنن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ
وَالْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌ کس نانه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ خواش و ونه‌ی راست ده‌لیس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ
الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ به‌موریس (خه‌لک) ده‌کات بو ریگی راست ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾
باو کپانه‌وه‌ بانگیان بکمن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ نه‌وه‌ راستره‌ به‌ لای خواوه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ
الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر باو کپان به‌ماس (تابه‌ باویانه‌وه‌ بانگیان بکمن) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ
وَالْمُنَافِقِينَ﴾ و دلمست و خوشه‌ و پستانس ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ هیچ گوماه‌یکمن له‌ سدر مس به‌
له‌وه‌ (بانگ کردمه‌) که به‌ به‌رائیس گوتیبیان (پیش هاتی نهم مایه‌ته‌) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ
وَالْمُنَافِقِينَ﴾ به‌لام (گوماه‌بار ده‌س) نه‌گه‌ر به‌دل و به‌ده‌س نه‌مه‌ست بیکمن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ
وَالْمُنَافِقِينَ﴾ لیپورده‌ی میهرمانه‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ سنی و فو و شومین من نسفتر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ
الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ پیغمبر ﷺ له‌ خودی پرو داران بو
خویدن له‌ پیشتره‌ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ خیرانه‌ کانشی دایکی ماوه‌ بردارن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ
الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ و نه‌وه‌ی (به‌ به‌سه‌) خرمی به‌ کترن (نه‌گه‌ر موسلمان مس) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ
وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بویه‌ کتری به‌ پیشترن (میرات له‌ به‌ کتر نه‌وه‌) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ له‌ تبع‌داران و کوچه‌رن
(که حرم مس) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ مه‌گه‌ر خودن چاکه‌هک (به‌خشس با و سه‌بی) بو
دوست و خوشه‌ و پستانان بکمن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ نه‌وه‌ بر باره‌ له‌ قورنن (بان به‌ لوح
المحفوظ دا) نو سراوه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾

﴿وَدَّ أَحَدُهُمْ أَنْ يَسْبِقَ الْآخَرُ﴾ (ته‌ی موحه‌مصد ﷺ بیریاں بجه‌روه) کاتی که به‌یمانمان وەر گرت
 له پیتعه‌مبه‌ران ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ لَا يَمْلِكُ شَيْئًا﴾ هه‌روه‌ها له تو و له سووچ و نه‌تیرا هیم و
 له مووسا و له هیسای کوری مه‌ریهم ﴿وَأَحَدُهُمْ يَسْتَأْذِنُ﴾ وه‌له هه‌موویان به‌یحانی به‌هیز و به‌تو و
 وەر گرت ﴿يَسْتَأْذِنُ الْغُفَّارُ﴾ نو‌تعو‌ی (خوا) پرسیار له‌راست گویان نکت ده‌بار ه‌ی
 راستیان ﴿وَأَعْيُنُهُمْ فِي غَمَامٍ مُّضًى﴾ و سترای پر نیش و ناراریشی ناماده کردوه نو‌سی ماوه‌را ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ماوه‌ران هیناوه ﴿كُلُّهُمْ لَكَ عَدُوٌّ﴾ بیر له‌چاکه و بی‌عه‌نی
 خوا‌نکه‌به‌وه به‌سه‌رتانه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کاتی له‌شکر بکی و ورتان نو‌هات (له‌جه‌گی خه‌نده‌قد)
 ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ الرِّسَالَ﴾ له‌محائنه‌ نایه‌کی به‌هیزمان نو‌باردن ﴿وَجُودَ بِرَسُولِهِ﴾ و له‌شکری (هرشته‌ش)
 که‌نیوه به‌تان بیسی ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ لَا يَمْلِكُ شَيْئًا﴾ وه‌خوا به‌وه‌ی نیوه ده‌پکه‌ن بیسایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 یں لو‌ه‌کو و من شعر و ص‌ط‌ر کاتی (بی‌ماوه‌را) هیرشپان نو‌هین له‌سه‌رو و نه‌وه و له‌خوا رتانه‌وه
 (چوار ده‌وری مه‌دینه‌پان گرت) ﴿وَمَنْ يَرْجُ الْآخِرَ لَا يَمْلِكُ شَيْئًا﴾ وه‌چاره‌کان له‌بله‌ق سوون ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و له‌کان (له‌ترسا) که‌پشپو و نه‌گه‌روو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و گومانی خو‌ریه‌جو‌رتان
 به‌خوا ده‌برد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌ویدا ایمانداران تاقی کرانه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه
 راوه‌شهران به‌راوه‌شان‌دینکی توبه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و مس‌ق‌نور و مرش‌ک (بیر بکه‌به‌وه) کاتیک
 دوو پرووه‌کان و نه‌واله‌ی له‌دیاندا به‌خوشی هه‌سو و ورتان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و خو‌ر
 پیتعه‌مبه‌ره‌که‌ی بی‌جه‌که‌له‌ته‌مه‌دان هیچ به‌لیت‌گیان پی نه‌دایس ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌کاتی
 ده‌سته‌یه‌له‌و (دو‌پرو و نه‌و) و ورتان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی دایش‌خوانی مه‌دیه‌نیر
 جینی مانه‌وه‌تان بی به‌ده‌ی بکه‌رینه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌کو مه‌لن تر له‌ران مؤ‌لنه‌ی گه‌را‌ده‌وه
 له‌پیتعه‌مبه‌ره‌ ﷺ ده‌خوا‌رن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌یان ووت خانو‌وه‌کامان من باربره‌ر و پرووت
 و که‌لیت‌ویه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌کاتیک‌دا واش به‌وو (که‌ده‌یان ووت) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وان ته‌ها
 مه‌به‌ستیان هه‌له‌هاتن بوو (له‌جه‌هاد کردن) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ته‌گه‌ر هیرش به‌تیرایه‌ته
 سه‌ریان له‌هه‌مو و لایه‌کی (مه‌دیه‌وه) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌م‌جا داوای کاه‌سوون و جه‌نگ
 کردیان لی بکرایه (دژ به‌تو ته‌ی موحه‌مصد ﷺ) داوا‌کیمان به‌حی ده‌هینا (و به‌گویان ده‌کردن)
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌نهم داوایان دوانده‌خست ماوه‌یه‌کی کم نه‌یت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه‌من‌فتن بنگومان نه‌وانه له‌پیش نهم (پرو و نه‌وه) به‌یمانان به‌خوا‌د‌بوو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ که‌(به
 هه‌رد) پشت هه‌ل‌اکه‌ن و رانا‌که‌ن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌به‌یمانی خرا به‌خوا (خوا‌ده‌که‌ی)
 لیر س‌را و ده‌بی ﴿﴾

﴿مِنْ حَؤْمِيٍّ رَحْمًا﴾ لغو و با و مرداران داپاوانست همن ﴿فَصَدَّقُوا مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ﴾ راستیان کرد له‌گه‌ل
 نه‌و په‌یمانه‌ی که دایریان به‌خوا ﴿فَتَمْنَعُكُمْ نَصِيحَةً﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان به‌زرو به‌لنسی خوی به‌حس هیتا و
 (شه‌هدیو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَبْصُرُ﴾ همدسکشان چاو و روانی (و هشتاله‌زماندان) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْمَعُ﴾ هیچ
 گوراینکیان (له‌به‌لنسی خویان ده) نه‌کر دووه ﴿يُحَرِّقُ نَارَ الْعَذَابِ﴾ یو نه‌وه‌ی (خو) باداشنی
 راست گویان بدانه‌وه به‌هوی راستی به‌که‌یمانه‌وه ﴿وَالْعَذَابُ شَدِيدٌ﴾ وه‌سرای دوو پرووه‌کن
 بدات نه‌گه‌ر په‌ویت ﴿وَأَنْتُمْ حَبِيبَتُمْ﴾ یان نه‌و به‌یانی گیراکات ﴿يَوْمَ تَكُنُ كُلُّ أُتَىٍّ فِى كَيْفَتِهَا﴾ بی‌گومان
 خوا اینورده‌ی مبه‌ره‌یمانه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو كَدْرًا يُفْتَنُ﴾ وه‌خوا کافره‌کانی (قوره‌پش که به‌شکر یان
 هیتا و بو سهر مه‌دینه) گه‌راندوه به‌رق و مه‌راقوه (بو ولاتی خویان) ﴿تَرْجَىٰ نَوْحِيَّتُهُ﴾ هیچ حیر و
 نادانیکیان (له‌با و بردنی نیمانداران) ده‌ست به‌که‌وت ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ خو نیمان دارانی
 له‌جده‌نگ پاراست (به‌هوی پای توید و فرشته‌وه کافران پرزو بلا و کرد) ﴿وَأَكْثُ الْأَشْوَاقِ﴾ وه‌خوا
 هه‌میشه به‌هنری به‌ده‌سه‌لامه ﴿وَأَلْقَىٰ مِنْ مَّهِرٍ فَخَسِبَ﴾ (به‌می قوره‌پره) که به‌ستگیری
 نه‌وان (قوره‌پش و غطفان) یان کرد خوی گموره هیمانه‌وه خواره‌وه ﴿مِنْ مَّيْمَنِهِ﴾ له‌قه‌لاکانیان
 ﴿وَقَدْ بَلَغَ أَهْلُهَا الْمُدُنَ﴾ وه‌ترسی خسته ساو دلپانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ کومه‌لیکیان ده‌کوزان
 ﴿وَأَسْرَرَتْ رِيَّتُهُ﴾ وه‌کومه‌لیکی تریان به‌دیل ده‌گرون ﴿وَأَوْرَثَهُ مَوْلًىٰ وَثَرَةً﴾ (درای
 تپاچورنی نه‌وان خوا) ره‌وی و خانو و سامانی نه‌وانی دابه‌نیهوه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ هه‌روه‌هاره‌وی
 به‌کیش که پیتان پیمانه‌ماوو ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ وه‌خوا به‌سهر هه‌مور شینکدا به‌تو مایه ﴿وَمِنْهُمْ
 مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ نه‌ی پیمه‌مبه‌ر به‌خیرانه‌کانت بلی ﴿يَوْمَ تَكُنُ كُلُّ أُتَىٍّ فِى كَيْفَتِهَا﴾
 نه‌گه‌ر نیوه‌زیانی دوبیا و برادره‌ی نه‌وانار ده‌وی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ ده‌ی هه‌موونان و درن موئعه‌تان
 بین بده‌م (موئعه‌پاره و شتومه‌کینکه ده‌دیرته‌نافرمنی ته‌لاق دراو) ﴿وَأَسْرَحَتْ رِيَّتُهُ﴾ وه‌ته‌لاقتان
 بده‌م به‌ته‌لاق دینکی چاک و بی ریان ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ وه‌نه‌گه‌ر تپوه
 خوا و پیمه‌مبه‌ره‌که‌ی و باداشتی روزی دواپی تان ده‌وی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ نه‌وه‌بی‌گومان
 خوا نامده‌ی کردوه‌بو چاکه‌کاران له‌تپوه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ باداشتیکی گه‌وره ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾
 خیر به‌کاس پیمه‌مبه‌ر به‌خیرانه‌کانت بلی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ هه‌م کام له‌نیوه‌گوماهیکی گه‌وره‌مکات
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ مسرای بو دوو به‌راسر ده‌کرته‌وه به‌دوو قانی (خه‌لکی مر) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾
 دالک علی‌آله‌سید ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾ وه‌نهم کده‌ش بو خوا نامانه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو نَصْرًا﴾

﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ (نهی حیرانه کانی بنعمه مهر بَنَاتُ) هدر کام له تیوه له مهر گو تر یه لی
 خواو پیعه مهره گدی سرده وام بیست ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه کرده وهی چاکیش سکات ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 مرثیہ ﴿دووجار پاداشتی بن فدهمین ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه پروریه کی چاک و خوشمان بق ناماده
 کردوه (له به هشت دا) ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ نهی زمانی بنعمه مهر بَنَاتُ ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ تیوه
 وه هیچ بهک له نافرمانی دیکه بین ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ نه گدر حوتان پاریزن و له خو ترس ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 بکنی ﴿که واته به خمره و باره وه قسه به کهن (وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ) به موش نرم) ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 مهره کو نه وهی که دلی نه خوشه (دروون نرمه) بیاری خراب سکات ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 (که واته) قسه ی چاک و به جی بکنی ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه له ماله کانی حوتاندا به پیخته وه
 ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه ریعت و جوانی حوتان دهرمه خور (له باو جهلکی ماله حره مدد)
 وه کو خورده رخصسی نافرمانی سرده می به فامی به کم (پیش نیلام) ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 مویش بکنی و رذکات سدهن ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه گویرایه لی خواو پیعه مهره گدی بکنی ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 بکنی ﴿به راستی خوا ده به ویت ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ نهی نیان و به پتی (پنعمه مهر
بَنَاتُ) هدر جورده پیسی و گو ما هیک له تیوه دوور سحانه وه ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ و پاک و خاوریتن
 بکانه وه به ته وای ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه بیریکه سده له وهی ده خو ترست
 له ماله کساندا ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ له تابه ته کانی خواو دانایی (هر موده کانی پیعه مهر بَنَاتُ)
 ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ به راستی خوا ووردیسی ناگاداره ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 به راستی پیاده و مسلمانان کان و نافرمانه و مسلمانان کان ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه پیاده باوه داره کان و
 نافرمانه باوه داره کان ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ و پیوانی همیشه گو تر ایدل و نافرمانی همیشه گو تر ایدل
 ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ و پیاده راست گوکان و نافرمانه راست گوکان ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 و پیوان و نافرمانی خوگر و به نارام ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ وه پیوانی له خو ترس و زبانی
 له خو ترس ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ و پیوان و نافرمانی به خشنده ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 و پیوان و نافرمانی روز و روان ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ پیوان و نافرمانی داونس پاک
 ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ پیوانی که روز بادی خوا ده کهن و نافرمانی که روز بادی
 خوا ده کهن ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾ خوا ناماده ی کردوه بو هم موویان ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾
 و پاداشتی گه وره ﴿وَمِنْ بَنَاتِكُمُ اللَّاتُ وَاللَّاتُ﴾

﴿تَجِبْهُرْ بِمَعْبُوتِ رَسْمٍ﴾ رڼو ژمنه پیاوړه داران ده گڼه حزمیت لرو (خوا) به خبر هاتن به (ووشه ی) سه لاهه ﴿وَأَعْدَ بَعْرَاحِرْ حَكِيدٍ﴾ وه خوا یاداشی چاکم یو ناماده کردوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ نه ی پیمبر ﷺ بنگومان لیمه تومان سار دوه (یو خملکی) ﴿نَهْدَ رَقِيشِزْ وَبَدِيرٍ﴾ به شابهت و مزده دهر و تر مسینه ﴿وَرَبَّ عِلْيَانِ مَعْبُوتِ قَبْدٍ﴾ و به مانگ حواریو (ریگه ی) خو به قدر دمی نه و ﴿وَبِعْرَ شَمِيرٍ﴾ و چر به کسی پروساك كه روه ﴿وَبِعْرَ شُومِيْنِ بِلَ نَهْدٍ﴾ وه مزده بیده به شپه داران كه پینگومان بؤ نه وان هه به ﴿مَنْ مَّهْ تَقْلَاحِكِبْ﴾ به هر دو به خششپکی گه وره له لایه ن حواوه ﴿وَلَا تُطِيعْ تَكْمِرِيْنِ وَتُسَبِيْحٍ﴾ گویند ایه لسی کاسران و دوو پروان مه که ﴿وَبِعْرَ نَهْمٍ﴾ گوی مه ده نه نارار دانی له وان (یو تو) ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ﴾ و پشت هدر به خوا بیهسته ﴿وَحَسْبُكَ يَابَدَ وَكَبِيْلَا﴾ وه خو به سه كه پشتیوان بیت ﴿يَا أَيُّهَا بَدِيْنُ مَرْ﴾ نه ی نه وانه ی كه پیاوړتان هیاوه ﴿وَبِوَكْتَلِ تَشْوِمِيْ﴾ کاتی ناهر دانی لیماند ار تن ماره کرد ﴿لَمْ يَمْلِكْ لَكُمْ مِنْ مَّرِيْنِ تَشْوِيْرٍ﴾ له پاشان له پیش نه و دی بچه لایان ته لاقتن دان ﴿فَمَا حَسْبُكَ نَهْمِيْنِ مِّنْ يَدٍ وَنَهْدٍ﴾ نه و نه سه ریان بیه بو نشوه هیچ عیده به ك هه تر میزن ﴿مَتَعَوْهَنْ وَبِرْ حَوْفٍ﴾ كه واته مو تمه یان (پوشاك و بوتی بو دلخوشیان) بده سی و نه لاقیان بده ن ﴿بِوَكْتَلِ حَبِيْلَا﴾ به ته لاقتن پکسی جوان و ريك و پینك ﴿يَا أَيُّهَا سُوْبُ اَحْلَدِ بَدِ﴾ نه ی بیهه مبر ﷺ بنگومان لیمه چه لالمان کرد بو تو ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ تَشْوِيْرٍ﴾ نه و هاوسه رانه ت كه هدر بیت پس داوون ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ مَّهْ تَقْلَاحِكِبْ﴾ هه روه هانه و كه مبره گاهه ی كه خو دهنی نوی خستن (به هوی رال بو ویت به سه ر کافراندا) ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ مَّهْ تَقْلَاحِكِبْ﴾ و (بومان چه لال کرد بیت) كه چاسی مامت و كه چاسی پورت (خوشکی باوكت) ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ مَّهْ تَقْلَاحِكِبْ﴾ و كه چاسی خالت و كه چاسی پورت (خوشکی دایكت) ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ مَّهْ تَقْلَاحِكِبْ﴾ نه وانه ی كه كوچیان کرد له گه لث ﴿وَبِوَكْتَلِ تَشْوِمِيْ﴾ نه وانه ی كه پیمبر ﷺ و ویسی ماره ی مكات ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ مَّهْ تَقْلَاحِكِبْ﴾ (له مه یان) ته بیا بؤ تو دروسته به جیا له نیماندارانی تر ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ مَّهْ تَقْلَاحِكِبْ﴾ به پامستی نیمه دهر بین چیمان پیویت کردووه له سه ر نیمانداران ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ مَّهْ تَقْلَاحِكِبْ﴾ دهر دهر ی هاوسه ر گانین و كه مبره كه گانین ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ مَّهْ تَقْلَاحِكِبْ﴾ له مهر نه و دی هچ له لات رحمت و گران به یی (كه شتانیكت به جیا له مو سلحانان بو دروسته) ﴿وَبِوَكْتَلِ بِلَ نَهْدٍ مَّهْ تَقْلَاحِكِبْ﴾ وه خوا لیورده ی مبره بانه ﴿

﴿ثُمَّ جَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ مِنَ الْمُدَّةِ الْكَلْبَةِ﴾ (تهی موحه محمد ﷺ) سورهی (همریه کیک له خیرانه کانت وویست درای بهه
 ﴿وَتَوَلَّى بَنَاتُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ (پیشی بهه) بیته یو لای خوت ﴿وَمِنْ أَهْلِ
 الْمَدِينَةِ مَنَدُودٌ بِالْمَدِينَةِ﴾ (پته لات) لهوانه ی بهر که مارت کردوون لهوه وپیش ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾
 هیچ گو بهکت لهسه ریه ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ (مهر غنغرن) نمو (سهرشک کرده) بریکسره که چاوو
 دلیانی پی گش پشه وه ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ و جهفت بهخون ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ و همو وپیش
 داری س بهوهی که پنت داوور ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ و خواهرانی بهوهی که له دلتاندا به
 ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ و خواهرانی لهسه ر خویه ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ دوی له مانه
 (که هاوسه رتن) هیچ ناهه نیکت مو حه لال بیه ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ و داشتو پی
 گوپی به هاوسه رانی تر ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ هر چه ده به جوانان سهرسام بیت (پیک و پیک
 سهرجنت راپیکشن) ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ مه گهر وک که بیرک بیه هاوهی ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾
 تی وریب ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ و خوا بهسه ر همو و شتی که داو دیره ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ تهی لهوانه ی باوه رتن
 هتاوه ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ مه چه ژووره وه مو ماله کاسی پیته بهر ﷺ ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾
 مه گهر رینگه تان پی بدهی بو نان خوار دیک ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ پی تهوهی چاوهرانی پینگه بشتی
 بکهن ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ به لام نه گهر بانگ کران (بو نان خوار دن) نهو سا برو به ژووره وه
 ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ نه محانه گهر خوار دینه که تان خوار د بلاوهی لی بکهن ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾
 وه مه مینه وه یق قسه کردن ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ چونکه بهراستی نهو (مانه و نان) ناراری پیته بهر
 ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ تهویش شهرم ده کات لیان (که بی ده بکه) ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾
 به لام خواله (ووتی) هق شهرم باکات ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ وه همو کاتی داوای شتیکی بو مالت
 کرد له (هاوسه ر کانی پیته بهر ﷺ) ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ تهوه له بشتی بهر دوه لیان داو که
 ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ نمو (شیوه داوا کرده) نان خاوین تره بو دلی کیوه لهوانیش
 ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ به هیچ شیوه به بو تیره دروست می به نارری (دلی) پیته بهری
 خوا بهه ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ وه هر گیر ماسی خیرانه کاسی پش خوی ساره بکهن
 ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ بهراستی نهو (نار دانی دل و ماره کرده) تان ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ به لای خواوه
 (گو بهکی) رور گهور به ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ نه گهر همو شتک ناشکر بکهن (پیلی) ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾
 یا بیشار بهه (له دلتاندا) ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾ نهوه بهراستی خوا رانده بهه مو و شتک ﴿وَالْمَدِينَةُ﴾

﴿لَا جَاحَ عَلَيْهِمْ﴾ (هاوسه رانی پیمه مبر ۱۱۲) هیچ گوماهیکیان له مبر میده ﴿فِي آبٍ يَمِينٍ وَلَا تَأْتِيهِمْ وَلَا﴾
 ﴿خَوْفٌ﴾ (نه گهرین جحجاب بی) لای ماوکیان و کور انسان و بر کسان ﴿وَلَا أَلَمٌ لَهُمْ وَلَا أَلَمٌ لِّمَنْ يَحْكُمُ﴾
 و برار کانیان و خوشکه را کانیان ﴿وَلَا يَحْزَنُ وَلَا يَسْتَفْزِفُ﴾ و لای نافرمانی ها و دبیان و لای
 غولام و کهیرانی حقیان ﴿وَلَقَدْ يَمَنُّ﴾ و له حوا بنو سن ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَلَىٰ حَكِّ طَبَقٍ﴾ به راستی
 خوا چاو دیر و ناگاداره به مبر همو و شینکدا ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَلَىٰ حَكِّ طَبَقٍ﴾ به راستی
 خوا و فرشته کانی سه لاوات دهن له مبر پیمه مبر ۱۱۳ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی
 که باور و ناس هیندوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 بدهن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 و به سری بر سو اکری بو ناماده کردون ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَلَىٰ حَكِّ طَبَقٍ﴾ به راستی
 پیاوون و نافرمانی نیمه دار نه دهن ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَلَىٰ حَكِّ طَبَقٍ﴾ به راستی
 ختمو نهان نه نیست ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 و به کجانت و به نافرمانی بر واداران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 خویالدا (خویان و جوانیانی بی دپوش) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَلَىٰ حَكِّ طَبَقٍ﴾ به راستی
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 له دلیاندا به خوشی هیده ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَلَىٰ حَكِّ طَبَقٍ﴾ به راستی
 بیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 که م بهین (له مدهینه دا) در و سیت ناس (دوره کرم) ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَلَىٰ حَكِّ طَبَقٍ﴾ به راستی
 له هر کوی بهر دهست که و تن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانه ی که باور و ناس هیندوه
 که پیشتر بوون ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَلَىٰ حَكِّ طَبَقٍ﴾ به راستی

﴿تَبٰرَكَ الَّذِي مَخْلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰةَ﴾ (ئەي موحەممەد ﷺ) حەلەت پەرسارت لی ئەکەن دەربارە ی (بەربا بووی)
 پورزی درایی ﴿قُلْ تَعٰلَوْا يَدْعُوْنٰ اِلٰى رَبِّنَا﴾ (بەربا بووی) ئەو روزه تەبە لای خوا بە ﴿وَنَدْعِيْكَ﴾
 تۆ چور بێت ﴿عَمَّا تَدْعُوْنَ﴾ (ئەوانە بە پورزی دواسی بۆت بێت) (سەلام حەلەت بار س) ﴿وَ
 اِن تَعٰلَوْا يَدْعُوْا اِلٰى رَبِّكَ فَقُلْ اِنَّ رَبِّيْ هُوَ الَّذِيْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ سِرَّهُ﴾ (ئەوانە بە پورزی دواسی بۆت بێت) (سەلام حەلەت بار س)
 هەلکەب ساری بۆ نامادە کردوون ﴿حٰمِلٌ يَّوْمَئِذٍ﴾ (بەهەمیشە بێ تێدا ئەستەو) ﴿وَلَا يَخْذُوْهُ رَبُّ
 وَّلَا يُبٰرِكُ﴾ (هێچ بشتیوان و یاری دەدەریکیان بێ) ﴿يَوْمَ تَقُفُّ اَنْفُسٌ فِى الْاَنْفٰكِ﴾ (پورزی کە دەم
 و چاویان بە ناگری دۆرە خە ئەم دەبوو ئەو دەکرێت) ﴿مُتَوَلِّينَ﴾ (دەلێن خورگە و کاشکای
 ﴿اَتَعٰلَمُ اَنَّهُ وُفِّقَ رَسُوْلًا﴾ (گۆبایە لێ خواو گۆبایە لێ بێمە بەرمان بکە دایە) ﴿وَقَدْ اٰتٰتْ
 و دەدە لێ ئەو پەر وەر دگەرمان) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (بە پەستی تێمە بە گۆنێ سەرمان و گەر وەر کەمان کرد
 ﴿اَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ﴾ (ئێشەر لە پێنگای پەست گۆماریان کردین) ﴿اَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ﴾ (بە پەستی تێمە بە گۆنێ سەرمان و گەر وەر کەمان کرد
 پەر وەر دگەرمان دوو بەر وەر سەرمان بێ) ﴿وَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ﴾ (بە پەستی تێمە بە گۆنێ سەرمان و گەر وەر کەمان کرد
 ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (ئێشەر لە پێنگای پەست گۆماریان کردین) ﴿اَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ﴾ (بە پەستی تێمە بە گۆنێ سەرمان و گەر وەر کەمان کرد
 کە مووسایان ئارادا (تۆمەتێان بۆ کرد) ﴿فَبَدَّلَ اٰتَمَاسَ﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 دەیان ووت ﴿وَكَانَ عٰدُوْهُ﴾ (مووسا) لای خوا بێر و بێ و بایە هەبوو ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾
 لێ ئەو بە ی بار و پێتان هەبوو ﴿فَبَدَّلَ اٰتَمَاسَ﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 پەست و دروست بکەن ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 و بە ماوە کەمان خوش دەیی ﴿وَمِنْ اٰتَمَاسَ﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 ﴿فَبَدَّلَ اٰتَمَاسَ﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 بێگومان تێمە سەبار دەمان بێشانی ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 دا) (هەلکەرتی ئەمانەتی دێدارمان پێشیار کرد ئۆمان) ﴿وَلٰكِنْ لَّيْسَ بِهٖ اِلَّا نَفْسٌ مَّرْكُومَةٌ﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 پاری بەبوون کە هەلکەرت و ترسان ئەو (ئەمانەتە) ﴿وَلٰكِنْ لَّيْسَ بِهٖ اِلَّا نَفْسٌ مَّرْكُومَةٌ﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 هەلکەرت ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 رەشەب) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 (سرای) پیاوان و ئاوەتانی هاوێل داتەریش (مەدات) ﴿وَلٰكِنْ لَّيْسَ بِهٖ اِلَّا نَفْسٌ مَّرْكُومَةٌ﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی
 و ئاوەتانی ئەمانەتەو بە وەر گەرت ﴿وَكَانَ عٰدُوْهُ﴾ (جا خوا مووسای پاک کردووە لەو ی

سوره‌ی ﴿سجده﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نماوی حوای نه‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمْدُهُ ثَمَرٌ﴾ همه‌سور سوپاس و ستایش بۆ حوایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَتَقَى الْأَرْضَ﴾ که‌مهرچی
له‌ناسمانه‌کان وره‌ویدایه‌ تمیای مولکی نه‌وه ﴿وَرَبُّكَ فِي كَعْبٍ﴾ وه‌له‌ دوار و ژیشدا ستایش هر
بق نه‌وه ﴿وَهُوَ عَرْشُهُ عَذْبٌ﴾ وه‌ نه‌وه (حوای) دروست کاری ووردیسه ﴿لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾
(خوای) دهرانی چی ده‌چی به‌ماور ویدا ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ وچی لی دهرده‌چی ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾
وه‌چی دیتته حواره‌وه‌ له‌ناسمان ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ وچی بو‌سهر ده‌که‌وی ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾
وه‌خوای میهره‌بانی لیورده‌یه ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ بی‌باوه‌بان ووتیان ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ روزی
دواییمس (به‌سهرده) بایه‌ت ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌ده‌ده) بلی (رانیه) سویتند
به‌پهر وهردگارم نه‌وه (قیامه‌ته) تان بو‌دی ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ (خوای) رانای همه‌ور به‌به‌انه‌کانه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾
له‌خوای گوم باین ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ سوپاس و ستایش گهر دپله‌به‌له‌ له‌ناسمانه‌کان وره‌ویدا
﴿وَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه‌ به‌چو‌کسرو گهرده‌تر له‌وه‌ ییه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ له‌بلا
له‌کتیپکی ناشکرو ورویدایه ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ سوپاس و ستایش بو‌نه‌وه‌ی پداشتی له‌وه‌ی
باوه‌ریسان هیناوه‌و گهرده‌وه‌ی چاکیان گهرده‌وه‌ بدانه‌وه‌ ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ بۆ نه‌وانه‌ هدییه‌ بیور دنی
(پهر وهردگار) ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ وپاداشت وروزی به‌کی چاک ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ وه‌ که‌سایت
که‌هه‌ول ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌یشانه‌کانی نیجه‌به‌کری ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ ده‌سته‌ پاچه‌ن و هیچیان بین ماکریت
﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ بۆ نه‌وانه‌یه‌ سرای روز خراب و مه‌خت ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ ورو دیت او‌واله‌ه
نه‌وانه‌ رانباریان بین دروه‌ دهرانس ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ نه‌وه‌ی له‌ پهر وهردگار نه‌وه‌ بوت
هاسوره‌ ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ نه‌مه‌انه‌وه‌ راسته‌ ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ وریسووی (خه‌لث) ده‌کات
سورینگای حوای رانی ستایش کراو ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی بین باوه‌ر سوون ده‌بانووت
﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ نایه‌ پادرومکتان یشان بده‌س ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ که‌ هه‌والتان بین ده‌دات
کاتس (مردن و) به‌ نه‌واوی وریس و پاره‌ پاره‌ بوون ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾ مه‌راستی لیوه‌ سهر له‌وی
دروست ده‌کریته‌وه‌ ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْهَا﴾

﴿مَنَّاكَانَ سَبْعِي مَسْكِينَةً أَلَيْتَ﴾ سَوْتَنده‌خوا به‌راستی سو خد لکی سدهء له و شونی ژیا نه‌یاسدا
 بیشانه‌یهك (به‌سهر دمه‌لانی خوا) همبوو ﴿حَسْبُكَ عَمَّيْ وَشِدَّةٌ﴾ دوو ناخات لای راست و لای
 چه‌بی (شونته‌که‌یانه‌وه) همبوو ﴿نَحْنُ مِنْ رِزْقِكَ﴾ (پیان و نرا) له‌پروری په‌رو و ردگار تان بخون
 ﴿وَشَكَرُوا﴾ و سو یاس نه‌و بکن ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ و لایکی پاك و خوش و په‌رو و ردگار یکی
 لیپوره (یان هیه) ﴿وَعَرَصُوا﴾ نه‌محار و ویان و مرگیرا ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ سو هو به‌وه
 لاهوای و نر نكار مان سو ساردن ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ دوو ناخاتی (چاکی په‌رو و سووم دار)
 نه‌وانمان گوری به‌دو و ناخاتی ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ (خرایی) حاو و نه‌ریکی نعمت و تاب و
 دار گهر ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ و که‌میک له‌داری به‌یک (تاوگ، سپدر) ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾
 شابه و جو و نه‌مان لی سهندن به‌هو ی سا سو یاسیانه‌وه ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ و نایا جگه
 له‌واله‌ی رور سپلن توله له‌که‌س نه‌سپن ۱۴ ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ سو یاسیانه‌وه
 (رینگای) له‌وان و له‌و شاره‌ی پینو به‌ره‌که‌تمان تی خوشبوون (له‌شام) سدراند بو و مان ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾
 چه‌د شار و چکه و دیهاتی مریت و له‌یه‌که‌وه دیار ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ و ریگه‌ی مریکمان بو و روشن
 له‌بیوان (سو دیهاتانه) دا دانابوو ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ (و و تمان پیان) چه‌د شه‌رو و روژ
 به‌ر (ریگه‌یانه) دا پرور به‌نارامی ری نورس ۱۵ ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ که‌چی (خد لکی سدهء)
 و ونیان نه‌ی په‌رو و ردگار مان ماوه‌ی (ریگه‌ی) سده‌ره‌کانمان دور بخه‌ره‌وه ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾
 و سته‌میان به‌حویان کرد ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ نیمه‌ش کردمان به‌داستانی له‌دار خد لکدا بیگنیر به‌وه
 ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ پرور و ملا و مان کردن (به‌و لاناندا) به‌و به‌ری پرور و ملاو کردن ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ به‌راستی
 له‌و به‌سهر هاته‌دها ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ چه‌د بیشانه‌هه‌به‌بو همبوو و ور خو گری شو کر به‌بزر
 ۱۶ ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ سوینده‌خوا به‌راستی شه‌پتان گومانی خوی له‌و بدا به‌دی هینا
 ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ بویه نیمانداران به‌یست همبوویان شونی شه‌پتان که‌وتی ۱۷ ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾
 صفا (له‌غنه‌ش سندی) و شه‌پتان هیچ دمه‌لانی به‌سهر نیمانداران دانابوو ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾
 ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ نه‌بها به‌نه‌وی برانریست کنی پاوه‌ری به‌پرورزی دواپی همه‌هه ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾
 و ه‌کسی له‌وان دهر سدری (دوا پرور) له‌گوماندا به‌هه ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ و به‌رو و ردگارت
 (له‌ی مو حه‌مه‌دین) به‌سهر همبوو و شیکدا چاو دیر ۱۸ ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ له‌ی مو حه‌مه‌د
 ۱۹ ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ له‌و به‌هه‌ی که‌بیجگه له‌خوا به‌په‌ر سمر او تان دهرانین ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾
 به‌قه‌دور هه‌ره و ردیله‌به‌کیان به‌دوست بیه ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ به‌له‌ناسمانه‌کان و به‌له‌ره‌یدا
 ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ و نه‌و په‌ر سمر او تان هه‌و به‌شی (خوا) نه‌بوون (له‌دروست کردی) ناسمانه‌کان
 و ره‌یدا ﴿وَمِنَ الْغَنَةِ وَتَبَشُّورٌ﴾ و هیچ به‌ک له‌وان یار معنی ده‌ری خوانده‌بوون ۲۰

﴿وَلَا تَسْمَعْ سَمْعَهُ يَذَرُ﴾ و ه تکا کردن لای خوا سوودی بیه ﴿لَا يَسْمَعُ﴾ مه گهر نو که سنی نهو
 (حوا) ریگه هدات ﴿حَوَّيْ قَوَّيْ قَوَّيْ﴾ ههنا کانی نرس ویم لعدلی (نکا کاران) لاده بری (نه‌موی
 ریگه پندانی شه‌ععت) ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ (نه‌به‌کتر) عطقین پمرو مردگارمان چی بریارینکی همرموو
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ ده‌لیس ووته راسته که‌ی همرموو (که‌ریگه دانه هتکا کردن) ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ و ه ته‌نھا
 (حوا) به‌مررو بندنو گهرمه ﴿قَدْ نَزَّلْنَاهُ مِنْ مِّنْ سَنَابِلِ الْأَرْضِ﴾ بلی کنی پرورتن هدات
 له‌ل‌سمانه‌کان و ره‌یدا ﴿فَلِلَّهِ﴾ بلی خوا (روریحان هدات) ﴿فَلِلَّهِ﴾ بلی گومان نیمه پ‌نیوه
 (به‌کیتکمان) ﴿عَلَىٰ مَدْيَنَ﴾ ل‌مسمر پرتمووین یان له‌گومریمه کی ناشکرادین ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾
 لعدلی (بلی) پرسیارن‌لن ماکری له‌تاوانی که نیمه کردو زمانه ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾
 لعدلی (بلی) پرسیارمان ل‌ن ماکری له‌موی نیوه ده‌یکه‌ن ﴿قَدْ نَزَّلْنَاهُ مِنْ مِّنْ سَنَابِلِ الْأَرْضِ﴾ بلی به‌رو مردگارمان
 نیمه و تیره کژده کاته‌وه ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ له‌پاشان بریار هدات له‌یواناماند، به‌عق و راستی
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ و ه همر نه‌موه دادوهری رانا ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ بلی لاده‌ی
 پیشانم ده‌ن له‌و هاو به‌شینه‌ی بردو بوونانه پیری خواوه ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ وانیبه به‌ل‌کورانی خوا به
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ رالی دروست کاره ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ و ه نیمه
 تو‌مان به‌سارده‌بو ه‌م‌موو ناده‌می به‌مژده‌دور و ترسینه‌ر به‌پیت ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾
 به‌لام رو‌ریبه‌ی ناده‌می مارانی ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ و ه ده‌لیس له‌م به‌لیسی (روزی دوین)،
 که‌ی دین ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ نه‌گهر نیوه راست گون ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ بلی به‌لیسی تیره
 روژنکه ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ به‌ساتیک دوا ده‌ک‌وون لیبی و به‌پیشیش ده‌ک‌وون ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾
 به‌رو به‌پیش هم قورنانه ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ و ه و کتیانه‌ش پیش هم (قورنانه) هان‌وون
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ خورگه هدات دی کانی نه‌و سته‌مکارانه ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ راده‌گیرین
 له‌م‌رده‌م (داد‌گای) به‌رو مردگارماندا ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ قسه‌و داوان ناراسته‌ی به‌کتر
 ده‌ک‌وون ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ لاوارو زهرده‌سته کراوان عدلیس ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ به‌و‌به‌ی حق‌دین
 به‌گ‌وره‌ده‌رانی (ده‌سه‌لات‌داره‌کان) ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾ نه‌گهر نیوه به‌و‌و‌نابه‌ی بلی گومان نیمه
 باوه‌ردار ده‌بووین ﴿وَلَا تَسْمَعُ﴾

﴿هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ﴾ له‌وانه‌ی خۆیان به‌گه‌وره‌ی دادنا ده‌ئیس ﴿خَبِيرٌ مُّسْتَكْبِرٌ﴾ به‌و به‌ی زیر ده‌سته
 و لاواز کرابوون ﴿أَتَنْتَضِلُّونَ فِي هَذَا﴾ نایا ئیمه به‌ر گریمان کردن له‌رینعوون ﴿بَعْدَ إِجَاءِكُمْ﴾
 دوی له‌وه یوتان هات ﴿بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِينَ﴾ (به‌خیر وانه) به‌لکو خۆتان تاوانار بوون ﴿وَعَلَّآ تَتُوبُونَ﴾
 تَشْتَعِبُونَ ﴿زَیْرُ دَهْستِه و چه‌وساوه‌کان ده‌ئیس ﴿خَبِيرٌ مُّسْتَكْبِرٌ﴾ به‌وانه‌ی خۆ به‌رل ران بوون
 ﴿بَلْ كُنْتُمْ تُبْزَوْنَ﴾ (به‌خیر وانه) به‌لکو پیلانی (ئیه) به‌شه‌و و به‌روز (چه‌وانه‌ی کردین)
 ﴿بَلْ كُنْتُمْ تُكْفَرُونَ﴾ کاتیک به‌رمانان پین ده‌داین که‌یی پرواین به‌خوا ﴿وَجَعَلْنَا نَدْرًا﴾ وه‌وینه
 و هاویه‌شانی بۆ دانیس ﴿وَنَزَّلْنَا سَحَابًا﴾ هم‌وو یان به‌شیمانی ده‌شاره‌وه ﴿وَنَزَّلْنَا نَدْرًا﴾ کاتیک
 که‌سرای دورح ده‌ییس ﴿وَجَعَلْنَا نَدْرًا﴾ وه‌وینه و نه‌و نمان کرده‌ی گوردی
 بی‌پاوه‌یان ﴿هَلْ تُحَرِّصُونَ﴾ نایانوله‌یان لی نه‌سه‌ریت جگه‌له‌سرای نه‌وه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَمِنْ
 دَهْستِه یه‌ر به‌ر به‌ر﴾ وه‌له‌هیج شاریکدا پیعه‌سه‌ری ترسینه‌رمان به‌ناردووه ﴿وَلَا تَنْتَضِلُّونَ﴾
 مه‌گه‌ر خاوه‌ن بارو به‌مه‌ته‌کانی (ده‌وله‌مه‌مه‌کانی) ووتووینه ﴿بَلْ كُنْتُمْ تُكْفَرُونَ﴾ به‌راستی
 ئیمه به‌و به‌رمان سی به‌و (نایسه‌ی نیوه‌ی پی بیردراون ﴿وَدُونَ كُنْتُمْ تُكْفَرُونَ﴾ وه
 ووتیان ئیمه سامان و مدالمان رورتره (له‌ئیه) ﴿وَمِنْ دَهْستِه یه‌ر به‌ر﴾ وه‌ئیمه قه‌ت سیرامادریس
 ﴿فَلْيَرْجِعْ﴾ بلی به‌راستی به‌روهر دگام ﴿يَتَشَفَّعُ لَكُمْ﴾ روری هراون ده‌کات
 و ده‌یگر به‌وه به‌هر که‌سین بیه‌وی ﴿وَكُنْتُمْ تُكْفَرُونَ﴾ به‌لام رور به‌ی خه‌لک مارانی ﴿وَمِنْ
 دَهْستِه یه‌ر به‌ر﴾ وه‌سامان و مدالمان شتیت بین ﴿بَلْ كُنْتُمْ تُكْفَرُونَ﴾ لای ئیمه به‌و پایه‌تان
 مریت بکه‌ده‌وه ﴿وَلَا تَنْتَضِلُّونَ﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی باوه‌ری هینان و کرده‌وه‌ی چاکنی کردی
 ﴿وَلَا تَنْتَضِلُّونَ﴾ سو له‌وانه‌ی پاداشتی دوو به‌رامه‌ر هیه ﴿بَلْ كُنْتُمْ تُكْفَرُونَ﴾ به‌هوی نه‌و چاکه‌ی
 که‌کردوبه ﴿وَلَمْ تَنْتَضِلُّونَ﴾ نه‌وان له‌کوشکه‌به‌ره‌کانی (به‌هه‌شتدا) له‌ئامانیش دان ﴿وَمِنْ
 دَهْستِه یه‌ر به‌ر﴾ وه‌نه‌وانه‌ی هه‌ولی بوچه‌ل کرده‌وه‌ی بیشانه‌کانی ئیمه ده‌دهن ﴿مَنْ جَزَيْتُمْ﴾
 ده‌سته پاچه‌ن و هیچیان پی ناگری ﴿وَلَمْ تَنْتَضِلُّونَ﴾ نه‌وان له‌سرای دۆره‌خدا ناماده‌کرور
 ده‌س ﴿فَلْيَرْجِعْ﴾ بلی بیگومان به‌روهر دگام ﴿يَتَشَفَّعُ لَكُمْ﴾ روری هراون ده‌کات
 هه‌ر کام له‌به‌سه‌کانی بیه‌وی هراوان یان که‌می ده‌کات بۆی ﴿وَمِنْ دَهْستِه یه‌ر به‌ر﴾ وه‌ئیه هه‌ر شتیت
 به‌خس (له‌پیتاو خوادا) ﴿وَلَمْ تَنْتَضِلُّونَ﴾ نه‌وه‌خوا حینگه‌ی پرده‌کانه‌وه ﴿وَمِنْ دَهْستِه یه‌ر به‌ر﴾ وه‌نه‌و
 (خوا) چاکترینی روری هه‌رانه ﴿وَمِنْ دَهْستِه یه‌ر به‌ر﴾

﴿وَرَبُّكَ خَبِيرٌ﴾ و ده روزتک (خواب) هموویان کو ده کاته وه ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ پاشان به‌ه‌ریشه‌کان
 ده‌ه‌رموی ﴿حَوْلَ الْكَافِرِ﴾ نایا نه‌وانه (له‌دویا) ئیوه‌یان ده‌ه‌رست ﴿وَأُولَئِكَ﴾
 (ه‌ریشه‌کان) ده‌لئیس پاک و ینگه‌ردی بو تو ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ تمیا تو گه‌وره ریشتیوانی نیمه‌ی
 سه‌ك له‌وان ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ به‌لکبو نه‌وان جنو که‌یان ده‌ه‌رست ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ له‌مجا که‌مرد
 مانوانس هیچ سو و دوریا نیک به‌به‌کتری مکه‌یمنی ﴿وَلَا يَرْجُونَ﴾ وه به‌ستمکاران ده‌لئیس
 ﴿وَلَا يَرْجُونَ﴾ س‌رای ناگری دوروح به‌ه‌ژن ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ له‌وه‌ی ئیوه‌ی نه‌وان پ‌تان پ‌نی
 به‌بوو ﴿وَلَا يَرْجُونَ﴾ کانن مغویرنه‌وه به‌سم‌ریاندا ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ بیشانه‌ی رووه‌ی کانن نیمه
 ﴿وَلَا يَرْجُونَ﴾ ده‌لئیس له‌مه (په‌مه‌به‌ر) هیچ سیه‌ی جگه‌ی له‌پیاویك ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ ده‌ه‌ری
 ریگریشان بکات ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌باوو مایه‌ریشان ده‌یان به‌رست ﴿وَلَا يَرْجُونَ﴾ وه
 ده‌لئیس له‌مه (قوران) شینک سیه‌ی ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ بیجگه‌ی له‌درویه‌کی ه‌له‌به‌سترو به‌ماوی خواره
 ﴿وَلَا يَرْجُونَ﴾ وه بیماوه‌یان به‌راستی به (قوران) یان ده‌روت که‌بزیان ه‌انور
 ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ له‌مه ته‌یها جادوویه‌کی ناشکرایه ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ وه به‌سم‌ریانده‌ی به‌سم‌ریانده‌ی (خو
 نیمه) پ‌شتر چه‌مد ک‌نیکمان پی به‌دایون که‌پانه‌ه‌وسه‌وه ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ و یومان به‌نار دیون
 ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ پ‌ش تو هیچ په‌مه‌به‌ریکی تر س‌به‌ر ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ وه که‌سانن پ‌ش
 له‌مان (قوم‌ه‌پشیه‌کان) ماوه‌یان به‌په‌مه‌ه‌رانبان به‌ه‌یا ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ له‌مان (قوم‌ه‌پش)
 به‌گه‌یشتیرو به‌ده‌یه‌کی له‌وه‌ی به‌وانمان دابوو ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ له‌مجا نه‌وان ماوه‌یان به‌په‌مه‌ه‌رانی
 من به‌ه‌ینا ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ جا چون بوو بوله‌ی سه‌مدنی نیمه (له‌وان) ﴿لَا يَرْجُونَ﴾
 بلی من ته‌یا به‌یه‌ك شت ناموزگار یان ده‌که‌م ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ که‌دور دوو، یه‌ك یه‌ك، له‌به‌ر
 خو ه‌لئیس (وگو‌یرایه‌لی فەرمانه‌کانن بن) ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ پاشان بیر بکه‌به‌وه
 هاو‌رینکه‌تان (په‌مه‌به‌ر) شیت سیه‌ی ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ ته‌و (په‌مه‌به‌ر) ته‌یا تر س‌به‌ره‌ی بو
 ئیوه ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ له‌پ‌ش ه‌اتنی س‌زای سه‌ختی (قیامت) ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ له‌پ‌ش ه‌اتنی س‌زای سه‌ختی
 بلی ه‌ر ک‌م‌ری و پاداشتنیکم لئس داوا ک‌م‌درون له‌وه‌ی بو خوتان ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ پاداشتنی من
 ته‌یها له‌سه‌ر خوابه ﴿لَا يَرْجُونَ﴾ وه ته‌و (خواب) به‌سم‌ریانده‌ی به‌سم‌ریانده‌ی (لَا يَرْجُونَ)
 پ‌ش ته‌و (خواب) بلی به‌راستی به‌رو و د‌گ‌ارم به‌تویدی ه‌ق ده‌دات به‌سم‌ریانده‌ی (لَا يَرْجُونَ)
 (خواب) زانایه‌ی به‌به‌نی و شار‌اوه‌کان ﴿لَا يَرْجُونَ﴾

«وای یگیزد» نه‌گمر ماوه‌ریسان پی به‌جاست (دلگراں همه) «وای یگیزد» چونکه به‌راستی
 بیعه‌به‌راستی پیشش بوش باوه‌ریسان پی نه‌جیرا «وای یگیزد» هموو کارو باره‌کان ته‌ها بولای
 خوا ده‌گهرته‌وه «وای یگیزد» نه‌ی حنکینه بنگومان نه‌لی خوا راسته «وای یگیزد»
 لاجوره‌ده «دهی که‌واته باژیانی دوبیا فریوتان به‌دات «وای یگیزد» وه باشه‌یتان به‌به‌ره‌یی
 و بیورده‌ی) خوا فریوتان به‌دات «وای یگیزد» به‌راستی شه‌بتان دوزمی نیویه «وای یگیزد»
 عدو «دهی که‌واته لب‌وش به‌دورمی خوتانی دایس «وای یگیزد» بنگومان نه‌و (شه‌یتان) تا‌قم
 و کومه‌له‌که‌ی مانگ ده‌کات «وای یگیزد» مو نه‌وه‌ی نه‌ه هاره‌لانی ناگری هه‌لگیرسوی
 (دوره‌ی) «وای یگیزد» نه‌وامه‌ی بی باوه‌ریسان سرای به‌تیپان بزه‌یه «وای یگیزد»
 و غیو نه‌جاست «وای یگیزد» نه‌وامه‌ی باوه‌ریسان هیناوه‌ی کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه «وای یگیزد»
 و پاداشنی که‌وره‌بان به‌هیه «وای یگیزد» دهی تاپا که‌سی که‌کرده‌وهی خری خوی
 به‌جوان کاروه «وای یگیزد» به‌چاک و جوانی ده‌یی (وه که‌سینکه‌به‌وری چاکه‌و خرابه‌ی تایی
 بیت) «وای یگیزد» وه به‌راستی خوا هه‌ر که‌سیکی سوی گومرای ده‌کات «وای یگیزد»
 وه هه‌ر که‌سیکی سوی ریمووی ده‌کات «وای یگیزد» دهی که‌واته به‌خه‌دات خواردن
 له‌به‌ر (کیم به‌پانی) له‌وان خوت مه‌دوتنه «وای یگیزد» به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌له‌وان
 ده‌یکه‌ن ناگ‌دوره «وای یگیزد» «وای یگیزد» خواراتیکه (ما، هه‌وا) کانی ساردوره «وای یگیزد»
 نه‌وه‌ی هه‌وره‌کان بگه‌رتی (بلاویسان بگه‌سه‌وه) «وای یگیزد» نه‌مه‌حاله‌و (هه‌وره‌اله) ده‌پری
 به‌سهر رلاتیکسی سروره «وای یگیزد» جها (بارانی لی ده‌باری و) ره‌وی پیش ریدور
 ده‌که‌سه‌وه به‌پاش روشنت بوون و مردی «وای یگیزد» ریدور کرده‌وه‌ی (مردو وایش له‌قیامه‌تدا)
 هه‌ر به‌و شیویه «وای یگیزد» هه‌ر که‌سی که‌وره‌یی و سهر به‌وری ده‌وی (نه‌خوی سوی)
 «وای یگیزد» چونکه به‌راستی هموو که‌وره‌یی و ده‌مه‌لات هه‌ر به‌خوایه «وای یگیزد»
 وونه‌ی پاک و چاک نه‌ها بولای نه‌و (خوا) سهر ده‌که‌وی «وای یگیزد» وه (وونه‌ی پاکو)
 کرده‌وه‌ی چاک به‌ر ده‌کاته‌وه (بولای خوی) «وای یگیزد» وه نه‌وانه‌ی که‌پیلانه خرابه‌کان
 ده‌گیر «وای یگیزد» سراهه‌کی تویدو به‌تیپان به‌هیه «وای یگیزد» و قیل و پیلانی نه‌وانه
 له‌ساو ده‌چی «وای یگیزد» خوا (ماوکی) نیومی له‌خاک دروست کرده‌وه «وای یگیزد»
 له‌پاشان (به‌وه‌کانی دروست کرد) له‌تو نه‌یه‌ک «وای یگیزد» نه‌مه‌حاله‌و (خوا) کرده‌وی به‌چند
 حیوت (بیر و می) «وای یگیزد» وه هیچ مینه‌یه‌ک (تاره‌تیت) دوو گیان مایی و
 سکه‌که‌ی داننی (بایت) مه‌گمر به‌ناگاداری خوا نه‌یت «وای یگیزد» وه هیچ نه‌من درین کاروی
 نه‌مه‌ی درین کار «وای یگیزد» وه له‌مه‌می که‌م ناگری مه‌گمر له‌کتیبت (لوح
 المحفوظ) دا به‌سراوه «وای یگیزد» به‌راستی نه‌م کاروه به‌خوا به‌سانه «وای یگیزد»

﴿وَمِنْ بَشِيرٍ ذَا نَجْمٍ﴾ نه‌کونرو بیسایه‌کسان ﴿وَلَا تَحْشَبْ وَلَا تَهْتَبْ﴾ و نه‌تاریکست
 و پرویاکی (وه‌ک‌یه‌کس) ﴿وَلَا يَجْرُ وَلَا يُجْرُ﴾ و نه‌سینه‌رو خزره‌ساو (وه‌ک‌یه‌کس) ﴿وَمِنْ
 نَسِيرٍ لَّخِيَّةٍ وَلَا تَمُوتُ﴾ نه‌رسدووان و مردووان نه‌رانه‌رو ﴿يَرْسَعُ بَشِيرٌ مِّنْ شَأْنٍ﴾ نه‌رستی حوا
 (نایگی خوی) ده‌بستی نه‌هر که‌س که‌یه‌ومت ﴿وَمِنْ نَّاسٍ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌لام تو ناتوانی
 (نه‌ی موح‌مه‌د) په‌بامه‌ک‌ت) بیستی به‌وانه‌ی نه‌گوره‌کان‌دان (مردوون) ﴿يَسْأَلُ الْإِنْسَافُ﴾
 تو نه‌ها ترسینه‌ری ﴿يَسْأَلُ الْإِنْسَافُ الْإِنْسَافُ﴾ بیگو مان نیجه‌تومان به‌(نایی) براسنه‌وه
 ماردووه‌مزدده‌رو ترسینه‌ریت ﴿وَمِنْ مَّوَدَّعٍ مِّنْ مَّوَدَّعٍ﴾ هر گدل و ثومسه‌تیت (پیمه‌به‌ریکی)
 ترسینه‌ری تیلدا هاتووه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه‌نه‌گر باوهرت پی به‌هیت ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 نه‌وه‌بیگو مان له‌بیش نه‌رانیشه‌وه که‌سانیت باوهریان به‌هیتا (به‌پیمه‌به‌ره‌کانیان) ﴿يَسْأَلُ الْإِنْسَافُ﴾
 پیمه‌به‌ره‌کانیان هاتنه‌لایان به‌موه‌عیره‌کان ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و به‌رو کتیه
 دورن که‌روه‌کانه‌وه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ پاشان نه‌وانه‌پان بن باوهر سوون قیام‌لین گرنش
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ جا چوون بوونوله‌سه‌بدنی نیجه‌(له‌وان) ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نپا به‌ندی ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 ششاه‌ماء فخرجه‌به‌نمرب که‌به‌راستی خواله‌اسمانه‌وه یارانی باراسدووه‌نه‌معایه‌ویدر به
 هه‌سوور جووره‌میوه‌به‌کمان رواند ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ که‌شیوه‌و به‌نگه‌کانیان جی‌واره ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 خذرت و له‌جی‌کاندا چه‌ند ریگا هدیّه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ که‌ره‌مکیان سیی و سووره‌(سیی
 و سووره‌کانیش) جی‌اوارن ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و هه‌شیانه‌به‌شیکی توخه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه‌له‌تاده‌سی و ریسده‌وه‌رو تازهل و مالانیشه‌دا ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ره‌گی جور و
 جور هدی‌به‌به‌ویسه‌ی جی‌اوا ری میوه‌هات ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌راستی له‌ساو به‌نده‌کانی
 خود، نه‌ها ریان (وه‌ک‌پیوست) له‌خوا ده‌فرس ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بیگو مان خوارانی
 مالاده‌ستی لیورده‌یه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌کتیمی خوا ده‌خوینله‌وه
 ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و نه‌چاکی سونزبان نه‌جی هساوه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه‌به‌وه‌ی
 که‌پنمان داوون نه‌هی و ناشکرا ته‌مخشن ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ چاوه‌روانی بدر گانیه‌کس هه‌رگیر
 ره‌ره‌ماکات ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بو نه‌وه‌ی (حوا) به‌تیر و ته‌واوی به‌داشتان بداته‌وه ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 نه‌سه‌ده‌ی (وه‌له‌ه‌ه‌رل و به‌ه‌ه‌ری حوی ریا تریشیان بن بدات) ﴿وَمِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌راستی حوا
 لیورده‌ی سوپاس و مرگ‌ه

﴿وَأَمَّا زُجَّاجُكَ فَكَيْفَ﴾ و نه‌موی له‌قورئاندا بیگمان کردو سو تو ﴿فَوَلِّكَ مَلْأَتَهُنَّ
 بَدَنَهُ﴾ هه‌ر نه‌م و راسته و پشتیوانی کتیه‌کانی پیش خویمنی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ بیگومان حوا
 نه‌میده‌کانی ناگادارو بینایه ﴿ثُمَّ زُجَّاجُكَ﴾ له‌باشان تم قورئانده‌مان نه‌خشی نه‌که‌سایت
 ﴿مُصْعِفَةٍ مِنْ يَدَيْهِ﴾ که له‌ماو نه‌میده‌کاناندا هه‌لمان بزاردن ﴿لَسْتُمْ بِمُصْعِفِينَ﴾ نه‌میده‌مان نه‌بکنین
 سه‌میکارن له‌خودی حویان ﴿وَمِنْهُمْ مُعْتَصِفٌ﴾ و هه‌مدیکان مام باوه‌مدین ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْأَتْحَادِ بِهَدْيٍ
 نَبِّهِ﴾ و هه‌مدیکی تریان به‌هه‌رمانی حواپشکه و توون به‌هوی چاکه‌کانیا نه‌موره ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ
 يُصْرَ﴾ قورئان پیدانه له‌خویدا به‌هه‌ریه‌کی گه‌موریه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ نه‌وانه ده‌چده‌دار
 به‌هه‌شتانیث که جینگای مانه‌موی هه‌میشه‌یی به ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ له‌وئندا
 به‌بارسی نالغوسی و مرووری ده‌دارمیرنه‌موره ﴿وَمِنْهُمْ مُعْتَصِفٌ﴾ و یوشاکیشیان تیدا لاوریشه ﴿وَمِنْهُمْ
 مُعْتَصِفٌ﴾ و نه‌وان ده‌لش هه‌مورو سویاس بو نه‌م و خویبه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ که‌خه‌هه‌تی
 لایردین و به‌به‌شت ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ به‌راستی په‌رو و مردگارمان لیورده‌ی شایسته‌ی سویاسه
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ نه‌م و (خویبه) که به‌چاکه و به‌هه‌ری غوی به‌شته‌جینی کردین
 له‌مانی هه‌میشه‌یی (به‌هه‌شت دا) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ له‌ویدا به‌هه‌یچ ماندوو بوو بیگمان تووش ده‌یی
 ﴿وَمِنْهُمْ مُعْتَصِفٌ﴾ و به‌هه‌یچ نه‌رک و زه‌حمه‌تیکمان دوو چار ده‌یی ﴿وَمِنْهُمْ مُعْتَصِفٌ﴾ و نه‌م و به‌هه‌یچ
 ناگری دورح بو نه‌وانه‌یه بی باوه‌ر بوون ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ بیرباری مردن مادری به‌هه‌ر دایاندا
 تا بمرن ﴿وَمِنْهُمْ مُعْتَصِفٌ﴾ هه‌رو هه‌ها هه‌مدی له‌سرای (دوره‌ی) یسان لی سووک ناگری
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ نابو و جزره تولد نه‌سه‌یین له‌هه‌مورو بی باوه‌ریت ﴿وَمِنْهُمْ مُعْتَصِفٌ﴾ و نه‌م و به‌هه‌یچ
 بی و نه‌وانه نه‌دوره‌خدا هاوار ده‌کن ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ ده‌لین نه‌ی په‌رو و مردگارمان
 (له‌دوره‌ی) ده‌رمان به‌یه تا کرده‌موی چاک نه‌کدین ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ جیاوار له‌موی ده‌مان کرد
 (نه‌دوبیادا) ﴿وَمِنْهُمْ مُعْتَصِفٌ﴾ (و نه‌لام ده‌درینه‌موره) نایا تمه‌مان درم نه‌کردن ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾
 نه‌م و ده‌ی نه‌موی ده‌یه‌وی بیر نکانه‌موره تیا بیدا بیر نکانه‌موره ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ و نه‌تر سینه‌رتن بو نه‌هدت
 ﴿وَمِنْهُمْ مُعْتَصِفٌ﴾ ده‌ی (نه‌و سرا) به‌چه‌زن چونکه هه‌یچ مار نه‌ده‌رک بو (بی باوه‌ره)
 سه‌تمکاره‌کان نیسه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ به‌راستی حوا به‌هه‌نی له‌سه‌به‌کن
 و نه‌موی رانیه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾ بیگومان حوا به‌هه‌نی دلا ناگاداره ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لَا تَنْجِبُنَّ يُصْرَ﴾

﴿وَيُؤَيِّدُ بِنُحْسٍ﴾ وہ نہ گھبر حوا قار بگمری لہ غلہ لکی (تولہ یان لی بسمہ) ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾
لہ سر نہو (خر بسمہ) کردوانہ ﴿مِنْ رِزْقِ ظَهْرِهِمْ﴾ ہج گیاندار لکی بسمہ رمویہ
مدہ ہشت ﴿وَأَمَّا كَيْفَ يُجْرِفُهُ﴾ بلام (خوا) مولہی نہو دہات نا ماوہی دیاری
گراو ﴿فَإِنْ جَاءَ أَحَدُهُمْ﴾ نہ محاکاتی ماوہ کہ بیان (کو تابی) مات (دہیان مرینی) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾
﴿بِعَمَلِهِمْ بَصِيرًا﴾ جاپنگومان خوا نہ مدہ کاس ناگدارو بیابہ ﴿۱۵﴾

— ۱۲۰ —

«مسلم نه روزه زخمی» به باوری خوای به خشنودی میهر و مان

﴿س﴾ به (یا، سین) ده خورسینه و ده حوراناته بهمانا که ی زواری زیاتر سه بوی سه رهنای
سورتنی (البقرة) بکه ﴿وَمَرْيَمُ الْحَكِيمَةُ﴾ سویند به قورئانی پر له دانی ﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِمَا
بِرَأْسِی نُو﴾ (شهی موحه ص ۱۱۲) له پیغه سه رانی خوی ﴿عِصْرَةَ مُنْشِرٍ﴾ له سه ر زواری
رانی ﴿مَرْيَمُ مَرْيَمُ نَزَّیة﴾ (قورئان) دایه رنراوه له لایه خوی رانی بالادهستی میهره بانه و
﴿إِسْمَاقِيلَ﴾ (سورته نازع) و ﴿یونس﴾ (سورته یونس) که باور و پیرانیان به تر سینر ابوون
﴿مَرْيَمُ﴾ (سورته مريم) و ﴿یونس﴾ (سورته یونس) سویند به خوا به راستی
به لیتی خوا چه سپاو هاته دی له سه ر و رورنه یان ﴿یونس﴾ (سورته یونس) چونکه تهوان باور و پیرانیان
﴿یونس﴾ (سورته یونس) (وهك كهسانی وان كه) تهو قمان کردیته گدره یان ﴿یونس﴾ (سورته یونس)
جانه و (تهو قبه) تاچه ما که پان هاتی (گدره یانی به تهوای گرتیته و) ﴿یونس﴾ (سورته یونس) تهو سه ر یان
به رر کر بیته و (به توانس بو خوارو تهو لاو لا یحو لیس) ﴿یونس﴾ (سورته یونس) و حنف من یی یه ته وین حنفه سه
وه به ربه ستمان له سه ر ده و پشینه و ده دانراوه ﴿یونس﴾ (سورته یونس) و ده سه ر ده و ده سه ر ده و ده سه ر
چاوبان دا نوبه تهوان (راستی) یاسی ﴿یونس﴾ (سورته یونس) و ده سه ر ده و ده سه ر ده و ده سه ر ده و ده سه ر
ج بیان تر سینیت یان به یان تر سینیت ﴿یونس﴾ (سورته یونس) باور و پیرانیان ﴿یونس﴾ (سورته یونس) و ده سه ر ده و ده سه ر ده و ده سه ر
تو تهها که سینت ده تر سینیتی که شوین قورئان ده که ویت ﴿یونس﴾ (سورته یونس) له پیغه میهایشد ده
خوی میهره سان ده تر سینیتی ﴿یونس﴾ (سورته یونس) و ده سه ر ده و ده سه ر ده و ده سه ر ده و ده سه ر
مژده یی به لیه خوشبووی (گو ماهه کانی) و پاداشتی چاکی (به هشت) ﴿یونس﴾ (سورته یونس) و ده سه ر ده و ده سه ر ده و ده سه ر
به راستی هر نیمه مردووان رینه و ده که یسه و ده ﴿یونس﴾ (سورته یونس) و ده سه ر ده و ده سه ر ده و ده سه ر
کر دو بانه و شوینه واری پاشی خوشسان ده سوین ﴿یونس﴾ (سورته یونس) و ده سه ر ده و ده سه ر ده و ده سه ر
شتی کمان له به راوتکی روون و ناشکر ادا زمارتووه و نووسیوه که (الوح المحفوظ) ﴿یونس﴾

﴿وَصَرِيبٌ مِّمَّا تَصْبِيحُونَ﴾ (تهی موحه معده پښتني) موو نه پيا بڼو نه روه به خه لکي شاري
 (انطاكیة) ﴿يَذِيقُهُمْ فَسُوْدَ﴾ کاتني که پيغمبر اتيان سو هات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات)
 کاتني دوو (پيغمبر) مان سار د سو ناويان ناو پيا بڼو نه کردن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) ته معج به (مار دسي
 پيغمبري) سبيهم نه هيز مان کردن (ويشتعان گرتي) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) حه (هموويان)
 ورتيان بيگومان نيمه بير دراويش نو سهر نيوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) حه لکه که (وويان نيوه
 هدر ناده ميه کي وک نيمه) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) وخواي ميه رمان هيچ شتيکي (له بيگ) نه در دونه
 خو روه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) نيوه نه بها در ورتيان و در وده کون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات)
 (پيغمبري) وويان بهر وده رگ رمان ده راني نه راستي نيمه (پيغمبري) بير دراويش نو سهر
 نيوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) و نيمه ته بها گه باندسي (نابه که) مان له سهر بهر وويي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) وويان بيگومان نيمه به هزي نيوه دوو چاري شوومي و به ديه ختي
 يوويي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) سونډ به خوا نه گهر وار به هيش (له و کاره تان) بهر د بار اتيان ده کون
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) و به راستي له لايه نيمه دوو چاري سراهه کي پر ليش و نارار دهس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) ورتيان شوومي نيوه به خوتانه و په چوپکه نيوه
 نه گهر ناموز گاري بکړن (هست به شوومي ده کون) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) (به خير و به) به لکو نيوه
 گه بکسي له سوور در چوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) و له و بهري شاره که ره پياوېت
 به به له هات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) ووتني تهی گه له کم شويس لهم پيغمبر اتيان بکون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) شويس که ساني بکون داوای هيچ کړي و پاداشنيکتان لي نا کون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 مهندون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) ووتني تهی گه له کم شويس لهم پيغمبر اتيان بکون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 که سي به دي هيناوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) و هدر بو لای نهوه ده گهر نهوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات)
 بته گه له (خوا) بهر ستر او بک بو خوم بريار بدم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) ته گهر خواي ميه رمان
 ريانس بو من سوي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) نکاي نهوان هيچ سوو ديتک به من نا گه به من ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) بر گارم نا کون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) بيگومان من (ته گهر هاوره ش
 دابيم) نهو کاته له گو مراهه کي روو تاشکر انام ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) بهر ستي من باوهرم
 هينا بهر وده رگ رتان و ده نيوه ش گوینان لبيس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) (نم پياوېان شهيد کرد) پني
 ورترا پر وده به هشتهوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) (تهو پياوېش) ووتني خو رگ گه له کم بيانر اتيان به
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) به نهوه کي که بهر وده رگ رمان ليم خوشبوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات) و بهر ديه
 پيري پيژ گير او انهوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (که پيغمبر اتيان سو هات)

﴿أَرْزُقُوهُ﴾ نایا نه‌یان دی (نه‌یان راتیوه) ﴿تَصِفْهُمْ بِمَا هُمْ يَدْعُونَ﴾ که ینگومان نیعه
 نازه‌لمان سو نه‌وان دروست کردووه ﴿يَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ نه‌محا نه‌وان خواهمیانی ﴿وَرَشَّاهُمْ﴾
 وه رامحان هیتون بویاب ﴿يَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ نه‌محا سواری همدنکیان دهی (گوشتی)
 همدنکیان ده‌جون ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ وه رور سو ودهان لی ده‌س وشی خوارده‌وه‌شدین
 لی ودرده‌گرن ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ دهی نایا سو پاسی خواهاکمن ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ وه
 بیجگه له خوارچه‌مد پرمستراونکیان بو خویسان داناره ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ بهی هیوایی یارمه‌تی
 بدریس ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ (نمو پرمستراوانه) ماتوان یارمه‌تیان بدین ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾
 به‌لام نه‌مان سه‌رباری ناماده‌ن، له خرمه‌تیانده‌ان (وملکه‌چی نه‌و بناسن) ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ جا
 نسه‌کدیان جه‌مبارت مه‌کات ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ چوکه به‌راستی نه‌وه‌ی ده‌ی شارب‌وه‌ور
 نه‌وه‌ی ناشکرای ده‌کمن ده‌یرانیس ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ نایا ناده‌می به‌یرانیوه ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾
 که نه‌ومان له بونه‌یه‌ک دروست کردووه ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ که‌چی په‌کسه‌ر ده‌یسه‌ دوزمنیکی
 سه‌سه‌ختی دیار (ده‌مقالی که‌ریکی ناشکراپه) ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ وه نمو وده‌مان بوز
 دینسه‌وه و به‌دیه‌تیانی حوی له بیر چونه‌وه ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ (نه‌و یی پروپه) ده‌لی کی
 نیسکه‌کان زیدووه‌کاته‌وه‌له‌کاتیکدا که‌ریوون ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ (نه‌ی موچه‌مه‌ور
 بلی نه‌و راته‌ریدوویان ده‌کاته‌وه‌که‌له‌به‌که‌م جاره‌وه‌به‌دی هیتاون ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ و
 نه‌و به‌همرو دروست کراویک رانسا و ناگاداره ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ زانی که
 له دره‌ختی سه‌ور ناگری بوز دروست کردون ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ نیر نیوه‌ ناگری یی ده‌که‌مه‌وه
 ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ نایا رانی که‌ناسمانه‌کان و روه‌ی به‌دی هیتاوه ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾
 یخاق مشهم ﴿ماتوانی ونه‌یان دروست نکات؟ ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ ده‌لی ده‌توانی و هدر نه‌ویش
 دروست که‌ری رانیه ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ به‌راستی کاری نه‌و (خو) نه‌مه‌یه‌ه‌ر کاتی به‌وی
 شتیک نه‌دی به‌یست ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ بی ده‌لی یه، ده‌ست به‌جی (نه‌و شته) ده‌ست ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾
 ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ جاپاک وینگمرده‌نمو خوایه‌ی که‌مولکابه‌تی هموو شتیک
 به‌ده‌ست نه‌وه ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾ و بو لای نه‌ویش ده‌گه‌رسنه‌وه ﴿وَيَهْدِيهِمْ سُبُلَ الْمَسْكِينِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشنیدی می‌هرمان

﴿وَقَدْ صَدَّقَ﴾ سویند نه‌و فریشتانه ریز برتون (له‌کاتی عیادتدا) ﴿وَالْحَرُورِ رَجَزٌ﴾ وه‌سویند به‌وانه که ده‌خورن به‌سر هه‌وره‌کانه ﴿وَالْجِبِّ يَكْرَهُ﴾ وه‌سویند به‌خوینده‌رانی قورشان ﴿وَالْهَرَجِ وَجَدَ﴾ به‌راستی به‌سترای نیوه‌تاک و تمه‌ایه ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ و به‌رویه‌دگاری ئاسمانه‌کان و روه‌ی ونه‌وی له‌یواییانده ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ و به‌رویه‌دگاری خورمه‌لانه‌کان ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ به‌رویه‌دگاری بنگومان نیمه‌ئاسمانی دو‌یامان به‌جوانی ته‌سیره‌کان راواندوتنه‌وه ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ وه‌له‌هه‌موو شه‌پانینکی سهر که‌ش باره‌سوومانه ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ به‌ماتوانی گوی بگرن بوئه‌و فریشتانه‌ی له‌یواییانده دان ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ وه‌له‌گهر به‌چن گوی بگرن (له‌هه‌موو لایه‌کی ئاسمانه‌وه) ناگر یاران ده‌کریس ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ و او ده‌ریس و وره‌ی نومدی و (له‌قیامته‌دا) ساریان به‌ده‌وامه و سه‌حه‌ته ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ (شه‌پانانه‌کان ماتوانی گوی بگرن) مه‌گهر به‌کیچیان به‌دریه‌وه هه‌والێک (له‌فریشته‌یه‌ک بیستی و) به‌په‌له‌یهریسی ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ بریسی گه‌دار و سونیه‌ری شویس ده‌که‌ویت (و ده‌ی سوینی) ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ نه‌سحا (له‌ی موحه‌مه‌د پیغه) بیرسه‌له‌وانه‌ی (که‌بیاردن) نایا نه‌وان دروسنگراونکی گه‌وره‌تر و گرنگتر و به‌هیرتون ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ یار نه‌و شتانه‌ی تر که‌دروسنمان کردوره (له‌ئاسمان و خور و روه‌ی و) ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ به‌راستی نیمه‌شه‌وان (ئاده‌می) مان دروست کرد له‌قورینکی لیه‌ی جبر ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ به‌لام (سه‌په‌ره) تو سهرت سووماوه (چون باوه‌ر به‌هین) که‌چی نه‌وان گالنه‌ده‌کهن (به‌تو که‌ده‌لیت ریندوو بوومه‌وه‌یه) ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ وه‌کاتی ئاموزگاری بگریس ئاموزگاری و مرماگرن ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ وه‌کاتی موحه‌یر به‌ده‌کهن به‌یکه‌به‌گالنه‌جار ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ وه‌له‌ی (له‌سخر شین) وه‌ده‌لیس نه‌م (قورخانه) هیچ یه‌جگه‌له‌خاوه‌وبه‌کی ئاشکرا ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ (ده‌لیس) نایا نیمه‌که‌مردی و مووی به‌خول و نیسی وریس ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ نایا نیمه‌ریندوو ده‌کریسه‌وه ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ له‌گه‌ل باوو مایه‌رانی پیشیانمان ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د پیغه) بی به‌لی (هه‌موومان ریندوو ده‌کریسه‌وه) و له‌ر کانه‌دا نیوه‌ره‌لیس و سهر شووب ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ (چونکه‌شه‌و) ریندوو بوومه‌وه‌یه) سهر به‌ده‌کهنه‌نهر ده‌ست به‌چی ریندوو و هه‌رواتن ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ وه‌له‌ی (به‌بوئین) وه‌ده‌لیس وای بوخومان نه‌مه‌روژی توله‌سه‌یدن و په‌داشته ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ (په‌یان ده‌مری) نه‌مه‌نه‌و روژی بریارده‌یه‌که‌باوه‌رمان پنی به‌بوو ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ (خوا به‌فریشته‌کان ده‌هه‌رموی) نه‌وانه‌ی مه‌میان کرد گویان بکه‌به‌وه له‌گه‌ل هه‌وریکانیان (هاو وینه‌کانیان) ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ له‌گه‌ل نه‌واته‌ش ده‌یان به‌رستن ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ به‌یکه‌به‌جگه‌له‌خوا ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ نه‌مه‌جاریگای دوره‌خیان یشان ده‌ن ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾ وه‌نه‌وانه و اوه‌ستیتس بیگومان پر ساریان لی ده‌کری ﴿وَالْبَرْقِ سَوْبٌ﴾

﴿يَقُولُ أَفَغَافَتُمْ عَنْكُمْ﴾ دمی ووت نایا به راستی تو له وانهی باو ورت ههیه (به ریندور بو و نه وه ۱۴)
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ نایا کاسی مردین و بوویس به خاک و نیشقانی پریوو ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي﴾ نایا
 به راستی نیمه (ریندور ده کریمه وه) سرا ده دین ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ (پیاره به هه شیه که) ووتی
 نایا لیه ته ماشا (ی دوزخ) ماکه ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ ته مجا خوی سه بری کرد کتوبر
 له ناوه راستی دوزخه خدا له (هاوایی) سی ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ پی ووت موسد به خوا سرت
 سور میش هه لیدی ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ وه نه گهر میهر مانی په روره دگرم
 مریام به که و نه، میش له ناماده کراوان (ی ناو دوزخ) ده بوم ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ دمی نایا نیمه
 مامریس ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ جگه له مرده که ی به که م (ی دویا) مان ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾
 وه نیمه سرا مادریس ۱۴ ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ به راستی ته نیمه سدر که وتی گه وه ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ باتیکو شمران بو باشه ریزی دوزنکی واتیکوش ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾
 کر فیه نایا نه (به نیمه تاله ی باسکرا) رپر گرتن و میوان داریه باشه، یان (به ری) دره ختی زه قه مووت
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ ینگومان نیمه له (داره) مان کرده هوی تاقی کرده وه ی سته مکرر
 (که له دونیادا گشته یان پی ده کرد) ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ به راستی نه (زه قه مووت)
 دره ختی که به بیخی دوزخ داده ورت ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ به رورو و بومه که ی هه و نه
 سه ری شه یثانه کانه (ماشپریس و چل چلاوی به) ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ جا ینگومان له
 (دوره خیه) له و دره خته ده خور ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ و سکیان له (به ری) له و دره خته پر ده که
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ له پاشان به راستی ناریکی لیلی رور گدرمی به سه رد ده خونه وه
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ ینگومان دواتر گمراهه و مان سو دوره خه ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾
 مان به راستی ته وان ساو و باپیرانی خویانیان به گومرایی بیی ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ ته مجا
 ته وان هانده درن بو شوین که و نه یان (له گومراییدا) ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ سویند به خوا
 ینگومان پیش نه (گومرایی قوره یس) رور به ی گه له پیشیه کان گومراییوو ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾
 به گدریس ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ سویند به خوا ینگومان نیمه له ساو خویاند (به نیمه پیرانی) بر سینه درمان بو ماردن ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ ته مجا (ته ی موحه مه د) سه ریج بده سه ره ته مجا
 تر سیر وه کان چن سوو ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ به جگه له به بده هه لیز ترا وه کاسی خو ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾
 ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾ سویند به خوا به راستی بووح (علیه السلام) هاواری می کردین
 ته مجا نیمه ش رور چاک وه لایمی (هاواری که ی) ته و مان دایه وه ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾
 خوی و کهس و کاری (ناوه داری) مان له ته مگانه گه وه که بر گار کرد ﴿وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُ عَنَّا الذُّلَّ﴾

﴿وَجَعَلَ نُفُوسَهُمْ لَكُمْ﴾ و ده تمهانه وه کانی نومار (لهم رهي) هشتمود ﴿وَمَا كُنَّا بِكُمْ لَاحِظِينَ﴾
 وه باس و دربانگی (ماشی) نومار له مارو گهله پاشینه کانداهشته وه (که تمهیه) ﴿سَنَسْأَلُ عَنْ نَوْجِ
 الْفَاسِقِينَ﴾ سه لام و درود له سمر روح له لاهن همور جیهانانه وه ﴿إِنَّ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْتَبِينَ﴾
 به راستی نیمه ن به و شیوه پاداشی چاکه کاران دهده وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان
 نه و له به سه ماوه و داره کانی نیمه بوو ﴿ثُمَّ نَرْفَعُ الْخَبِيرَ﴾ له پاشان نموانی تر (دورمان) مان
 موقم کرد ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ به راستی نیر اهیم له به به و مان و شوی که و توانی روح بوو
 (به به ما کانی نایبدا) ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ إِبْرَاهِيمَ﴾ کانی به دلیکی ساغه وه به ره و پروردگاری
 هات ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَفَرِيضَةَ عَذْرَاءٍ﴾ کاتی که به ماو کی و گهله کی ووت چی ده به رستن
 ﴿إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبِّي أَعِزَّنِي﴾ نایب نیمه که له خوا به رستراویکی درو و هله ستر اوتان دهوی (به به رستن)
 ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ ناخو گومانان چونه به ران به به پروردگاری جیهانان ؟ ﴿مَنْ مَعَهُ﴾
 ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ نه معا به بریکی نه ستیره کانی کرد ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ حا وونی من به خوشم (نایبم بوو
 جه ربه که تان به ده ره وی شار) ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ نه وایش پشیمان تی کرد و روشش (بو ده ره وی
 شار بو جه ربه که بیان) ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ حا (نیر اهیم) به بهیسی روشش بو لای
 به رستراوه کانیان (به گهله وه) پی وونی نه وه بوشت ماخون ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ نه وه چتانه قسه
 ماکن ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ نه معا به دهستی راستی (به نه ور) دهستی کرد به لید نیان (ورد
 وردی کردن جگه به گه وره که بیان) ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ (گهله کی وانیان) به کسر به به له به ره ور
 نیر اهیم هاتس ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ (نیر اهیم) وونی نایب نیمه بنایت ده به رستن که حوتان
 ده پاشش و دروستی ده کهن ؟ ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ له کاتیکدا خوا به ده بهیسه ری خوتان و نه ور
 بتانه شه دروستان کردون ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ ووتیان بینایه کی به رری بز دروست
 بکهن (پری کهن له ناگر) و مری ی مدمه ماو ناگره که وه ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾
 وریستیان (بیکوژن) به پیلان به لام نیمه نه و اتسان زیر خست ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾
 (نیر اهیم) وونی من ده ورم بو لای به ورم و گارم. دلنام رن سوویم ده کات ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾
 نه وی به ورم و گارم مالیکی چاکم پی به خسته ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ نیمه شس مژده ی کورینکی
 له سه رخومان پیدا ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ جا کانی نه و (کوره گه وره بووتا) گه شته نه وه ی نیش
 و کار بکات له گه ل (نیر اهیم) دا ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ (نیر اهیم) وونی له ی کوره
 خوشه ویمسته که م به راستی من له خودا بیسم که سهرت ده برم ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ حا سه رنج بده ده لیت
 چی و پات چی به ؟ ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ (کوره که = یسماعیل) وونی بابه گیان نه وه ی به رمانت
 پی دراوه بیکه ﴿وَمَنْ شِيعَةٍ أَنتَ بَازٍ﴾ دلیانه ده میسی به وریستی خواله خو گر

﴿مَكَدُونَهُمْ فِي الْهَضْمَةِ﴾ كه چی باو دریان به هینا به نیلیاس که او بوو بیگومان نه وان تا امانه نه کریس (له دور هع دا) ﴿لَا عِبَادَ لَهُ﴾ حگه بهنده هه لیزیر اوه کانی خوا ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَیْهِ الْآخِرَةَ﴾ وه باسی چاکی نهو (نیلیاس) مان له ناو گه له پاشینه کان دا هیستموه ﴿سَمِعْنَا عَلَىٰ رَبِّنا سَمِیعًا﴾ له سه ر نیلیاس بیت (نیلیاسین و نیلیاس هه ر بهك كه سه) ﴿فَبِیْ كَذِبِكَ نَجُودُ﴾ نیمه نا مه و شیوه پاداشتی چا که کاران دمعه نه وه ﴿بِیْذِیْنِ عَمِدٍ تَخْمَدُونَ﴾ بیگومان نهو (نیلیاس) له بهنده ناو و دره کانی نیمه نه ﴿وَرَبُّنَا یَسْمَعُ﴾ به راستی لووط (پیمه به ریت بوو) به پیمه به ران ﴿یَذِیْحَنَّهُ وَهَبَ خَمِیْنًا﴾ کاتیک خوی و هموو که سه کانی و شویس که و تو و انیمان پرگار کرد ﴿وَجُورِی الْغَیْبِ﴾ ینحگه له پیر مزینت (خیرانی لووط) که به تیا چوو و کان بوو ﴿تُؤْمِرُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ پاشان نه وانی ترمان له ناو برد ﴿وَنُحْزِنُ سُرُورَ عَثَبٍ﴾ به راستی نبوه (لهی قور به شیه کان) به به بیایاندا (به روز) دهر وون به سه ر (شویه واره کاناندا) ﴿وَرَبُّنَا لَا یَعِیْبُونَ﴾ و به شه و دا لب لیزیر زیر مابن ﴿وَرَبُّنَا یَسْمَعُ خَمِیْنًا﴾ وه به راستی یوس (پیمه به ریت بوو) له پیمه به ران ﴿فَبِیْ نَبِیِّنا نَعْلَمُ الْغُیْبَ﴾ کاتی رای کرد بو لای که شنه کی پر (له خدك) ﴿فَبِیْ هَؤُلَاءِ نَعْلَمُ الْغُیْبَ﴾ نه معا (نهو که شنه له بهر نه وهی باری نوور من بوو، له ترسی بوقم به یوس، خه لکه که کی که له ما ویدا بوون، قورعه کیشیان کرد بو نه وهی نهو که سهی دهر چور پیمه به ناو دهر یا که وه و باری که شته به که سو و کتر بیت) قورعه بیان کرد (یوس) نهو که سه بوو له قورعه که سه به که ووت ﴿وَنَعْلَمُ الْغُیْبَ وَنُفَصِّلُ الْآیَاتِ﴾ (خرابه دهر یا که و) نه معا به همگیك قوونی دا نه ویش شایانی سه ر هشت بوو ﴿فَبِیْ هَؤُلَاءِ نَعْلَمُ الْغُیْبَ﴾ خو نه گه به راستی نهو له بهد کارانی (خوا) به یوایه ﴿فَبِیْ هَؤُلَاءِ نَعْلَمُ الْغُیْبَ﴾ ههتا روزی ریدوو بوو سه وه به ناو سکی نهو (به هه گه دا) ده ما به وه ﴿فَبِیْ هَؤُلَاءِ نَعْلَمُ الْغُیْبَ﴾ به هوی نه وه و فریمان دایه ره و په کی رورت (بسن دار و دره خت) و به خوشیش بوو ﴿وَنُفَصِّلُ الْآیَاتِ﴾ وه بر ووه کینکی کوله که میان به سه ریدار واند ﴿وَنُفَصِّلُ الْآیَاتِ﴾ نه و سا به پیمه به ریتی ماردان بر لای سه د هه رار که من یار یاتر ﴿وَنُفَصِّلُ الْآیَاتِ﴾ گه نه که ش با وهر یان هینا و بهر هزیسه و به هره به دمان کردن له زیان تا ما و به سه ك ﴿وَنُفَصِّلُ الْآیَاتِ﴾ نه معا (لهی موحه مه د) پر سیاریان لی بکه نایا کچان بو په ر و در دگاری تویه و کورایش هی نهو به ؟ ﴿فَبِیْ هَؤُلَاءِ نَعْلَمُ الْغُیْبَ﴾ یان نه وان به دیار و وه بوون که نیمه فریشنه کانمان به عینه دروست کرد ﴿فَبِیْ هَؤُلَاءِ نَعْلَمُ الْغُیْبَ﴾ یندار بن به راستی نه وان له دمس هه لیه سی خویانه وه ده لبس ﴿وَنُفَصِّلُ الْآیَاتِ﴾ خوا مدالی بووه و بیگومان نه وانه در ورس ﴿فَبِیْ هَؤُلَاءِ نَعْلَمُ الْغُیْبَ﴾ نایا (خوا) کچانی هه لیزیر دووه (نو خوی) نه سه ر کوران دا

﴿لَا تَكْفُرْ بِاللَّكُوفِ﴾ چنانچه چون بریاری و اذعن ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ دهی تاب بیر ناکمه‌وه ﴿لَا تَكْفُرْ﴾
 ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ بیان به‌لنگه‌کی روونان (لهم باره‌وه) هدیه ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ پکیکون کثرت‌سور ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ دهی
 کنیه‌کسان (به‌لنگه‌کسان) بیس نه‌گهر راست ده‌کمن ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ و جعوت بی‌سور ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ده‌نمو (بی
 ماوه‌رانه) له بیون حواو جنو که‌ما حرمایه‌نی بیان بریار داوه ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ و نقد عجب یحیی‌الهمز سحرون ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ سوید
 به‌خوا بیگو مان جو که‌کان ده‌بان وانی که‌به‌راسنی نمودان ناماده ده‌کریس (له‌روزی دوا پیدا) ﴿لَا تَكْفُرْ﴾
 ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ پاك و بیگه‌رده خوا له‌وهی نمو (بی ماوه‌رانه) ده‌لیس ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ له‌معنا به‌راسنی
 (همه‌ویمان سرا ده‌ریس) بی‌حکه به‌سده حواو کراوه‌کانی خوا ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ له‌معنا به‌راسنی
 نپوه و نمو (بتانه) پیش که‌ده‌پهر منی ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ نیوه باتوانس به‌مرانبری حواو ده‌گوهر اکهری
 (که‌س) بی ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ بی‌حکه نمو که‌سه‌ی (خوا ده‌رانی) ده‌چیشه دۆره‌جه‌وه ﴿لَا تَكْفُرْ﴾
 ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ (مرشته‌کان ده‌لیس) هیچ کام له‌نیمه بیه نه‌گهر پله و شوپکی دیاری کراوی
 خوی هدیه ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ وه به‌راسنی نیمه همه‌ویمان به‌ریز و مستاوین (بی عیاده‌ت و به‌جی
 هتانی به‌رمانی حواو) ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ وه بیگو مان نیمه‌بی همیشه نه‌سبب‌حات وریکر وادی نمو
 ده‌که‌بی ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ بیگو مان هدر چه‌پله بت به‌رستان ده‌بانووت ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ له‌معنا
 به‌راسنی نه‌گهر کنیبت (ی نامسانی وه‌ک کنیسی) پیش‌بانان همه‌وایه ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ له‌معنا
 به‌راسنی نیمه نه‌به‌د پاك و خاویه‌کانی خوا همه‌ویمان ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ له‌معنا (که‌کنیسان
 بو هات) باوه‌ریان پی به‌هپا، جابه‌رویی ده‌رانی (سور به‌حامی سی بر وایه‌کدیان چون ده‌بی) ﴿لَا تَكْفُرْ﴾
 ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ سوید به‌خوا بیگو مان پیشتر بریار مان داوه بو به‌سده بر در او کسان
 ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ که‌بیگو مان هدر نموان سور ده‌خوین ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ دیاریشه هدر
 سه‌ریاری نیمه سور ده‌کوون ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ نوش واریان لی بهینه نه‌که و ماوه‌ی (دیاری
 کراوه بو له‌ماور دیان) ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ وه بیان بیه (سور به‌حامیان چون ده‌بیست) له‌معنا ولا
 نه‌وانیش ده‌بیس (حیان به‌سور دیت) ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ جانا به‌پله داوی سرای نیمه ده‌کمن ﴿لَا تَكْفُرْ﴾
 ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ هدر کانی سرای نیمه هاته خواره‌وه بو ناو ماله‌کانیان ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ له‌معنا
 تر ستر او ان چ روزنکی خراب و نه‌گیان ده‌بی ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ وه واریان لی بهینه هدر نمو
 ماوه‌ی (دیاری کراوه بویمان) ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ وه بیه له‌معنا له‌معنا له‌معنا ده‌بیس ﴿لَا تَكْفُرْ﴾
 ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ پاك و بیگه‌رده، به‌رو و دگاری بی‌لا ده‌ست له‌وهی
 بی باوه‌ران ده‌لیس (ده‌ریاره‌ی) ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ سلاو و درودیش بو گشت پنه‌م‌به‌ران ﴿لَا تَكْفُرْ﴾
 ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ سوپاس و ستایش تو خوائی ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ به‌رو و دگاری همه‌ویمان ﴿لَا تَكْفُرْ﴾

﴿وَجَاءَ الْوَحْيُ بِهَا فَتَنَزَّلَتْ بِهَا﴾ و ده ژن و حاله‌کاسی و نه‌وسده‌ی نریشمان له‌گه‌لیان دابه (نه‌یوب) به‌حشی
 ﴿وَحْتَه‌ی دَیْدَگَرْدَرِیْ لَآئِبْ﴾ نه‌و‌حم و میهرمانی له‌لایه‌ن حزمانه‌وه (بو نه‌یوب) وه بۆ پند و نامورگاری بۆ
 خاومانی ژیری و یرو هوش ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ (پیمان ووت) چه‌پکی شوب (داری رور
 ماریت، نه‌ده‌سه‌وه بگره و پی نه‌ (له‌خیزاست یه‌ک حار) و سونله‌کمت مشکینه (که له‌خیرانت خوارده‌بوو
 سه‌ده‌داری لی نه‌وی) ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی نیمه‌نه‌و (نه‌یوب) مان به‌خوگری بیی ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾
 چ نه‌سپه‌کسی چان بوو به‌واسی نه‌و رور گویرایه‌ک و روو له‌خوا بوو ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی هیز و توانا
 وه به‌واسی نه‌سپه‌کاسی نیمه‌بکه نیراهیم و نسحاق و به‌غشوب ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ که خاومانی هیز و توانا
 و بیایی بوو ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی له‌بهر نه‌وی هه‌میشه‌ی روزی دریاان له‌بیردا بوو
 نیمه‌ (به‌به‌سده‌ی تاپه‌نی خومان) هه‌لیمان بژاردن ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی له‌وانه
 (هه‌ر سبانیان) لای نیمه‌ له‌بهر هه‌لیریدراوه چاکه‌کاسی ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی
 (به‌نده‌کاسی نیمه‌) نسحاق و نه‌سپه‌سح و دو لکیهل بکه ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ که هه‌موویان له‌چاکه‌کارانی
 ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی پی‌مه‌به‌رانه‌) به‌اس و ناویانگی چاکیه‌نه‌ له‌دری‌دا و بیگومان
 پاریرکاران سه‌ر نه‌سپه‌میک چاکیه‌نه‌ هه‌یه ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ که بریتی به‌له‌ (به‌هه‌شمانی
 جیگای مانه‌وی هه‌میشه‌یی، که ده‌رگ‌کاسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 براره‌وه) پالیان داوه‌سه‌وه ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 ده‌کهن ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 میرد‌کیان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 لیرمینه‌وه (ی قه‌مت) ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 بووسی بوینه ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 خیر پیرین پاشه‌ی روزیان هه‌یه ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 به‌در خه‌یه ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 (به‌گوهر اکهره‌کان ده‌نری) نه‌مه‌ کۆمه‌لێکه‌ له‌گه‌ل نیو‌مه‌دا دیسه‌ دوروح ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 ده‌لێس (به‌خیر نه‌یه‌ن) ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 نه‌وان (به‌گوهر اکهره‌کان) ده‌لێس به‌لکو نیوه‌ به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 و نه‌م سهراتان پیش هینا بومان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 ده‌لێس نه‌ی په‌ر و ده‌رگ‌ارمان هه‌ر کهن (هوی) پیش هینا نه‌م سهرایه‌ بوو بو نیمه‌ ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 نه‌وه‌ سهری نه‌و کهسه‌ له‌دۆر و حذا چهند قات بکه‌ ره‌وه ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ نه‌واسی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿وَمَنْ تَبِعَ حَتَّى يَمُوتَ﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی)

﴿بِالْأَنفُسِ وَالْأَنفُسِ﴾ (خو) نه موی من جهنم هر جهنم شهیم ﴿لَا تَدْرِي جَهَنَّمَ كَيْفَ وَفِيهَا﴾
 ﴿وَنُفُوسٌ﴾ به راستی دوره ج پر ده کم له تو و نهوانی (له ناده میان) شوینت ده کمون به تیکرا ﴿لَا تَدْرِي﴾
 ﴿فَلَا تَدْرِي﴾ (نهی مو جهنم) یلی من هج کری و باداشتت له سر گه پندی
 نه نایبه له نبوه داوانا کم ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ و من لهو کسانهش بیم که درو هله ستم و رور له
 خوم بکم ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجَعِمْ﴾ نه (قورانه) تمها پمد و ناموز گاریه بو هه مو و جیهانن ﴿وَنُفُوسٌ﴾
 ﴿وَنُفُوسٌ﴾ به راستی پاش ماویدک له ههوالی نه (قورانه) ده ران

سوری ﴿الرعر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوی به خشنوی میهره بان

﴿بِالْأَنفُسِ﴾ نه (قورانه) هیراوه نه خواره وه ﴿مِنْ لَّدُنْكَ﴾ له لایه خوی بالاده سنی
 کر به جی و ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجَعِمْ﴾ بیگومان نیمه به حق و راستی قورانه میان بو تو
 هیراوه نه خواره وه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ کهواته خوا پد رسته و به تمها هر بو نهو مدک هج
 به ﴿لَا تَدْرِي﴾ بیداریه نایبی (که ردن که چس) پاک و خاونس هر بو خوابه
 ﴿وَنُفُوسٌ﴾ ده کسانن جگه لهو (خو) چمد به رستر ریکین بو حویدن داواوه
 ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ تمها له بهر نهوه ده بان به رستین بریکمان بکه نهوه به
 خو ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجَعِمْ﴾ بیگومان خوا بریار دمدات له بیوانیاندن ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ له
 شت نه دا که نهوان نیابا جیاور موون ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجَعِمْ﴾ به راستی خوا پد رسته
 که سنی ساکات که درورسی رور من ساویره ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ نه گهر خوا بیورسته به
 مدالیمت بق خوی بریار بدات ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ نهوه له مار دروست کراوه کانبد که نهی
 بوورسته به هلی دهزارد ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ پاک و بیگهرده هر نهوه خوی نه نهایی
 رال و به ده سلات ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجَعِمْ﴾ (خو) ناسمانه کان و رهوی به هقی دروست
 کر دوره ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ شه و ده هینی به سمر پوزدا ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ و پوز ده هینی
 به سهر شه ودا ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ و حور و مانگی رام هیراوه ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾
 هدریه که بیان (له خولگیه حویدا) نانهو ماویدیه بوی دباری کراوه ده گهریت و ده سوریت نهوه
 ﴿وَمِنْ لَّدُنْكَ﴾ بیداریه هر نهو (خو) رالی لی بورده به

﴿سَقَرًا مِّنْ نَّحْسٍ وَجِدُوا﴾ (خوا) نیوی له ناکه که سیک (نادهم) دروست کردوه ﴿تَرْجَعْنَ سَرَّاحًا﴾
پاشان لهو (که سه) هاوسره که ی (حهوای) به دی هتاوه ﴿وَرَأَى الْكَلْبُ لَأَنَّهُمْ نَحْسٌ لَّيْلًا﴾ و ده بر
نیوه هشت جوروی (نیر و می) له نازل به دی هتاوه ﴿تَجْعَلُكَ فِيْ اَهْلِ اَهْلِكَ﴾ نیوه دروست
ده کات له مار سکی دایکتندا ﴿حَدَّثَ مِنْ نَّحْسٍ حَتَّى﴾ نه به دی هتانی به ک له دوی به ک ﴿فِيْ طَبَقِ شَيْءٍ﴾
له مار سی ناریکی (مار سیک، مندا لدار، به مری کور به له) دا ﴿حَضَرُكَ رَكْبُهُ كُنْتُ﴾ نه نه وه
په روره دگاری نیوه به که ده به لات و پشایی همر مولکی نه وه ﴿لَا يَمْلِكُ اَنْ يَّضْرِبَ﴾ هیچ
په مرستراوینکی راست جگه له رانی نه وه به، که واته نیوه چون له ناییس پرست لاده ورین ﴿
﴿نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه گهر نیوه بی باور یس ﴿وَرَأَى الْكَلْبُ لَأَنَّهُمْ نَحْسٌ لَّيْلًا﴾ نه وه بیگومان خوا بی بیاره له نیوه
﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَّضْرِبَ﴾ و پرری بیبه به یی باور یی بو به مده کانی ﴿وَرَأَى الْكَلْبُ لَأَنَّهُمْ نَحْسٌ لَّيْلًا﴾ و نه گهر
سوپ سی خوا بکه (و گهر دن که چ یس) به وه لیسان پرری دهیت ﴿وَلَا يَمْلِكُ اَنْ يَّضْرِبَ﴾ هیچ
گوماهاریست گوماهی که سیک تر هه لا گریست ﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ پاشان گه رانه وه مار
همر بو لای په روره دگارتانه ﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه وه هه والشان ددانی به وه ی که ده تن
کرد ﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ به راستی خوا ناگاداره به بهیتی دلال ﴿وَرَأَى الْكَلْبُ لَأَنَّهُمْ نَحْسٌ لَّيْلًا﴾
و ده کانی ناده می ریانیکی لی بکه می ﴿وَرَأَى الْكَلْبُ لَأَنَّهُمْ نَحْسٌ لَّيْلًا﴾ ده گهر یسه وه بو لای په روره دگاری
وهواری لی ده کات ﴿وَرَأَى الْكَلْبُ لَأَنَّهُمْ نَحْسٌ لَّيْلًا﴾ پاشان نه گهر له لایه خویه وه به هره و به مده نیکی دایه
﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ نه وه ی له میر ده بیت که له پیشتر هاواری له په روره دگاری ده کرد
﴿وَرَأَى الْكَلْبُ لَأَنَّهُمْ نَحْسٌ لَّيْلًا﴾ وه و نابانی مو خوا داده می ﴿تَجْعَلُكَ فِيْ اَهْلِ اَهْلِكَ﴾ نه وه ی (خه لک) له پرگی نه ور
گومراکات ﴿قُلْ مَن يَّحْكُمُ بَيْنَنَا﴾ (نه ی مو حه مده د یه نه هه ر شوه) لی نه یی مار و پرکات که بیت
له رت و ده گره له زبان ﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ چونکه به راستی نو له هاو لانی نا گری دور می ﴿
﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ (هاو بهش دمه ران چاکترن) یار که سیک ملکه چ و خو به پرست بیت ؟ ﴿وَرَأَى الْكَلْبُ لَأَنَّهُمْ نَحْسٌ لَّيْلًا﴾
وقایه ﴿نه کاته کانی شه و دایه سور ده بردن و راوستان (له شه و مو یژدا) ﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
که نه (سرای) دوا پر و ده تر میت و به هیوای به مری په روره دگاری به می ﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
(نه ی مو حه مده د یه) پلی نایا نه و انه ی دمراس به کساتن ﴿وَرَأَى الْكَلْبُ لَأَنَّهُمْ نَحْسٌ لَّيْلًا﴾ نه گهر له و انه ی که
ماران ﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ به راستی ته ها خوا و مانی زیری نامور گاری و ده گرون ﴿قُلْ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
لایه موه ﴿نه ی مو حه مده د یه) لی نه وه به ندانم که مار و بیان هتاوه ﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ له (سرای)
په روره دگارتان خو به پاریز ﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ که سانی له م دو بیایه د، چا که بیان
کردوه، پاداشی چاکیان مو هیه ﴿وَرَأَى الْكَلْبُ لَأَنَّهُمْ نَحْسٌ لَّيْلًا﴾ و ده وه ی خوا مر اوانه ﴿نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
به پشایی ﴿به راستی ته ها نارامگران به یی حساب و ژماردن پاداشیان ده ر شوه ﴿

﴿أَفَسِ شَرُّهُ مِنْهُ صَدْرُهُ﴾ دهی تایا که موی حواسینهی گوشاد کردوه بو نیسلام ﴿فَهَرَعْلَى نَوْرٍ﴾
 من رفته ﴿وَنَهْوْ لَه سَهَر رِیْیَارِی رَوو ماکِی پەر و مرد گاریه تی (وَهْکَ که سینکه دلی بهق بو و بیست
 له ناست نیسلام) ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ جاسرا و له باو چو و بو نه و ائی دبیل و له
 له ناست (قورانی و) یادی خوادا ﴿وَأُفٍّ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ناندوانه له گومرایه کی ناشکر ادا ﴿وَأُفٍّ
 لِلْمُصَلِّينَ﴾ حوا جواترین نهر مابشتی مار دوته حواره ووه ﴿کَلْبٌ مُّسْتَبِطٌ﴾ قورنابیکه
 (که نه به نه کاسی) نه به که چووی دوریات کرا و من ﴿مُتَعَبِرٌ مِنْهُ جُودٌ بِرٍّ﴾ نه و که سب بهی
 له پەر و مرد گاریان دهر مس پشیمان تهر ووی پیدی (نه بیستی قورانی) ﴿ثُمَّ يَرْجِعُ جُودُهُمْ وَفَوَيْلٌ
 لِلْمُصَلِّينَ﴾ پاشان پشیمان و دلان نهر م دهین به پیدی (قورانی) خودا ﴿رَبِّكَ هَدَىٰ نَهْجَهُ﴾ نه و (قورانه)
 رنمو و می خوابه ﴿يَهْدِيهِ إِلَىٰ يَمِينِهِ﴾ نه و (قورانه) رنمو و می ههر که سسی دکات که بهی وی ﴿وَمِنْ
 يَهْدِيهِ إِلَىٰ يَمِينِهِ﴾ ههر که سیش خوا گومرای نکات ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ نه و رنمو و می که ریک بو نه و بیه ﴿وَمِنْ
 يَمِينِهِ﴾ ایسقی بوجهه خوه نهد به یوه نیسه ﴿دهی تایا که سبیت نهدم و چاوی خوی پیدریت له سرای
 سه خنی روزی دواپی (وَهْکَ که سینک وایه که له به هه شت دایت) ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ نه و سته مکاران ده گوتری
 ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ به چهر سرای نه و (کرده وانهی) له دویا ده تان کرد ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ نه و سته مکاران ده گوتری
 نه وانهی پیش نه مان (پیش قور ویشیه کان) بو و با و مریان نه هیتا به پیعه مبره کانیاں ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾
 به و هزیه و سر (ی خوا) یان بۆ هات ﴿مِنْ يَمِينِهِ﴾ له لایه که ووه که هه مشیان پی به کرد
 ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ نه و معا خوا پی چه شتن ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ رنمو و می له زیانی دویا و دویا و دویا و دویا
 ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ و دینگومان سرای روزی دواپی که و رتر ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ نه و گمر نه وانه یزانن ﴿وَمِنْ
 يَمِينِهِ﴾ سو و نه به حوا به راستی له م قور فاند دا هیتا و مانه نه و به بو خه لکی ﴿وَمِنْ
 يَمِينِهِ﴾ هه سو و جو ره سو و به یه ک ﴿مُتَعَبِرٌ مِنْهُ﴾ ناپه ندو ناموز گاری وهر گمر ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾
 عیزدی عوج ﴿نه و قورانه﴾ قورنابیکی ههر می به هیچ خواری و لاری به کی نیاییه ﴿مُتَعَبِرٌ مِنْهُ﴾
 بو نه ووی (له سرا) خو پیدرین وینه له خواتر من ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ حوا سو و بهی هتا و نه ووه
 نه پیا و یکی (نه وده) ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ هی چمد که سینکه نازا و میده له سهر نه و (نه وده) ﴿وَمِنْ
 يَمِينِهِ﴾ و پیا و یکیش که نه میده ی پیا و یکه ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ تایا نه و دو که سبه و هک به کن
 ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ هه سو و سو پاس تمها بو خوابه نه لام رو و مریان مارانن ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾
 و نه و قورانی ﴿نه ی موحه مده دیت﴾ به راستی نو دهری و نه و انیش دهرن ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾
 له پاشان بنگومان قنوه له روزی دوا پیدا ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾ لای پەر و مرد گارتان دواچی دهن
 دزی به کتری ﴿وَمِنْ يَمِينِهِ﴾

﴿قَمَرٌ مُّنتَبِهٌ﴾ له محاککی مستم کار تره ﴿مِنْ صَكَبَ فَوْقَهُ﴾ لهو کسمه ی که درو نه ناوی خواوه ده کات
 ﴿وَصَكَبَ بِآبِ عَيْنَيْهِ﴾ وه ساوهری بهر اسسی قورئان می به ﴿بِآبِ عَيْنَيْهِ﴾ که سوی هاتووه ﴿بِآبِ عَيْنَيْهِ﴾
 متوی القکریت ﴿نَایَا له دور هج دا جگه یه﴾ سی به سوی سروا پاں ﴿وَنَایَا له دور هج دا جگه یه﴾ وه نهر
 که مده ی قورئان می هتاده (واته بیعه مده یه) ﴿وَصَدَقَ بِهِ﴾ ساوهریشی بی به نی ﴿وَصَدَقَ بِهِ﴾
 هدر نه و انس به خوا تر مسان و پاریر کاران ﴿بِهِ﴾ هدر به نوب بعد به هدر ﴿بِهِ﴾ بومان هدر به (به به هشت
 ده) نه وه ی بیان ویت لای بهر وه ردگار یان ﴿بِهِ﴾ نه وه به پاداشی چا که کاران ﴿بِهِ﴾
 ﴿بِکَفَرٍ﴾ تاحوا لیدن سریتوه ﴿بِکَفَرٍ﴾ خراپترین (کرده به ک) که کر دو ویده
 ﴿وَبِکَفَرٍ﴾ وه پاداشنیان بداته وه ﴿بِکَفَرٍ﴾ به (پاداشتی) چا کترین
 نه و کرده وه ی کر دو ویده ﴿بِکَفَرٍ﴾ نایا خوا ابو به مده ی خوی (بیعه مده یه)
 به من سی به (که پیشوائی بیست) ﴿بِکَفَرٍ﴾ نه ی موحد محمد ﴿بِکَفَرٍ﴾ نه و بیاده رانه ده تر سین
 ﴿بِکَفَرٍ﴾ به و نه ی جگه له خوا (واته ده تر سین به خوا کبار که ریالت بی ده گه به س)
 ﴿بِکَفَرٍ﴾ وه هدر که من که خوا گو مرای نکات ﴿بِکَفَرٍ﴾ نیشر هیچ که من ناتو نیت
 بیست به ریمو ویکه ری و هدایه تی بدات ﴿بِکَفَرٍ﴾ وه هدر که من که خوا ویشمو و من نکات
 ﴿بِکَفَرٍ﴾ نه وه هیچ گو مر که رتکی بوی به ﴿بِکَفَرٍ﴾ نایا خوا رالی
 بالاده سنی توله سین بیه ﴿بِکَفَرٍ﴾ سویند به خوا نه گهر پر مباریان لی بکه بیت ﴿بِکَفَرٍ﴾
 ﴿بِکَفَرٍ﴾ کن نامسانه کان و رموی دروست کر دووه ﴿بِکَفَرٍ﴾ بیگو مان ده لین خوا
 ﴿بِکَفَرٍ﴾ ده ی بیم بلیس ﴿بِکَفَرٍ﴾ نه وانه ی ده یان بهر مش ﴿بِکَفَرٍ﴾ جگه له خوا
 ﴿بِکَفَرٍ﴾ نه گهر خوا وویسی ریایکم بی بگه به بیت ﴿بِکَفَرٍ﴾ نایا نه ر
 (بهر ستر او به) ده توانس نار و ریانی نه و من لی لاده ی ﴿بِکَفَرٍ﴾ پا نه گهر وویسی بیعه ده
 و به هر به کم بین بدات ﴿بِکَفَرٍ﴾ نایا نه وانه ده توانس به هر و میهر ده من نه و من لی
 بگره وه ﴿بِکَفَرٍ﴾ بلی من هدر حوام به سه ﴿بِکَفَرٍ﴾ خومیرر نه بها پشت
 به رده به سنی ﴿بِکَفَرٍ﴾ بلی نه ی گه له کم ﴿بِکَفَرٍ﴾ نه و له سمر وینار و شینوازی
 خوتان کار نکهن ﴿بِکَفَرٍ﴾ مش (له سمر ریاری حوم) کار ده کم ﴿بِکَفَرٍ﴾ نه و من به م
 روانه ده رانس ﴿بِکَفَرٍ﴾ کی (له م دو نیا دا) سراهی کی تو دیت که ریسوای ده کات
 ﴿بِکَفَرٍ﴾ وه سراهی کی بین بر انه وه ی به سمر دای ﴿بِکَفَرٍ﴾

﴿إِنَّ تَرْتِيبَهُمْ فِي الْعِلْمِ وَالْجَوَارِ﴾ بهر اسسی هم قورنانه مان نو مسر تو مار دونه خواره وه ﴿لَسَّٰتُ بِسَاحِلٍ﴾ بو
همو و خه لکی به حق و راستی ﴿لَسَّٰتُ بِسَاحِلٍ﴾ جا هر کسسی هیلایهت و هر گریست ﴿فَلَمَّسَهُ﴾ نه وه
قاراحی هر سو حویه بی ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ هر کسبیش لاری و گومرایست ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ نه وه
به راستی ریانی گومر ایو وه کدی هر بو خوقمنی ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ وه نه ی به هر مسر
نق کار سپتر راو و چاودیر نیت به مسر پانه وه (قاروا بهس) ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ خو گینه کان
ده گیش ﴿جِئْتَ مِنْهُمْ﴾ له کاتی مردیان دا ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ وه نه وه ی به هر دینت ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ له کاتی
خه و تید ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ نه محاشمو (گیانانه) راده گری ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ بریاری مردنی دا وه
﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ وه نه وانی تر بهر لاده کات (کده بی ریندو و بهس) ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ ناما و به کدی
دیاری کرو ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ به راستی له مه دا چمد به لکه همه به ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ بو هر
که سانه ی بیر ده که وه ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ ناخو جگه له خوا نکا کارانیکیان بو
خویان داناره ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ بلی گهرچی نه وانه ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ به هیچ شتیکیان به ده سته
﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ وه به نیش ده گهن ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ بلی نکا هم سووی هر سو خو به
﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ مولکی ناسمانه کان و رهوی هر بو نه وه ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ پاشان
هر بولای نه وه که به بر نه وه ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ ده کاتیک یادی خوا بکری به تان و نه بها
﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ تیکده چیت وه بیرار دمی دلی که سانی ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ که با وه بریان به
به روزی دوا بی ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ که چی کاتیک ماوی بهر ستر اوانی به جگه له خوا بیریت
﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ به کسر شادو پروو خوش دمن ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ بلی نه ی خوا به ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾
﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ به دینتهری ناسمانه کان و رهوی ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ رانی بهیسی و ناشکراکان
﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ هر تو دادوهری ده که بیت له میوان به مده کانتدا ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ نه وه ی نه و ب
نیایدا ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ جیاو رموون ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ به راستی نه گهر سی نه وه که سانه بو به
سته میان کرد ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ همو و نه وه ی نه مسر و هیلایهت ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ نه وه مده ی تریشی
له که لند، بیت ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ له بریتی خویان دا ده کانتدا ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ بو زر گار بو و بیان له سیرای
حراپی ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ روزی قاصدت ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ وه له لایمن خواره بو بیان ده که و ت
﴿وَمِنْ صُلَّ﴾ شنی وا که نه و ان بیرمان لنی به کر دوه توهو گومانیان بوی به چوره ﴿وَمِنْ صُلَّ﴾

﴿وَبَدَّلْنَا سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ وە بۆشباں دەر کەوت چی خراپەمان کردووہ ﴿وَوَسَّوْا بِهِمْ﴾ وە دەوری
 گرتن ﴿مَا كَانُوا بِهِ سَاهِبِينَ﴾ ئەو سەرای ئەوان گالەیان پە دە کرد ﴿وَإِنَّمَا هِيَ إِتْرَافٌ﴾
 ئەمەج کاتن ئەمەس رەسکی لێن کەوت ﴿عَنْ﴾ هاورەمان سۆ دێسی ﴿لَهُمْ فِي حَتِّهِ يَفْعَلُ مَا﴾
 لە پاشان هەر کاتن بە هەرە و بیعە تێکمان پێدا ﴿مَنْ يَدَّ يَدًا﴾ دەلێن ئەو سەس ئەم بە هەرە و بیعە ئەم
 پێدراوہ ﴿عَلَى عِزٍّ﴾ بە هۆی لێزانی و راستی حۆمەوہ ﴿فِي عِزِّهِ﴾ (وێس یە) بە لکۆ ئەوہ ئەرمون
 و تەقی کردەوہیہ ﴿وَلَيْسَ كَثْرَةُ دَلِيلِهِمْ﴾ بە لām رورەمان ماران ﴿فَلَقَالُوا﴾ لێزین
 فەتەد ﴿بِئْجُومَانِ﴾ ئەم قەسە کەسانی پێش ئەمانیش کردیان ﴿وَدَعَوْا عَلَيْهِمْ﴾ بە لām هیچ سوودی پە
 بە گەیانەن ﴿مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئەوہی ئەوان کردیان ﴿وَدَعَوْا بِهِمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ ئەمەج دور
 چاریان بوو (تولە ی) ئەو خراپەمانی کردبوویان ﴿وَدَعَوْا بِهِمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ ئەو کەسانەمان سەتەپان کردە
 (بیاوەرانی مە کەکە) ﴿سَيُّئَاتِهِمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ لەمەو پاش دوو چاری (تولە ی) کردەوہ خراپە کانیان
 دەپن ﴿وَدَعَوْا بِهِمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ وە ئەمانە (لە دەستی خوا) دەر یار مابن ﴿وَدَعَوْا بِهِمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ ئەمانە پانەرانیوہ
 کە پێگومان خوا ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾ روری فراوان دەکات و دەبیشگر ئەوہ لە هەر کەسێک
 کە بەریت ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾ پێگومان لەوہا بە لکە و بیشانە ی رورەمان بوو ئەو کەسە ی
 بەرەپ دێس ﴿فَلْيَعْبُدِي رَبَّكَ﴾ ئەو کەسێکە (ئەو کەسێکە) بەرەپ دێس ئەو کەسێکە
 ئەو ئەوانە ی کە حوتان رور گوماهەر کردووہ ﴿لَا تَقْصُرْ بِنِعْمَةِ اللَّهِ﴾ مانویند مەپن لەمپەرەمانی
 و بەرەپس خوا ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾ چونکە پێگومان خوا لەمەو و گوماهەر کان خوش
 دەپن ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾ بە راستی هەر ئەوہ لی بور دە ی بە بەرەپس یە ﴿وَدَعَوْا بِهِمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾
 (بەو مەر جە ی کە) مگە پەوہ سولای پەر وەرد گارتان ﴿وَدَعَوْا بِهِمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ وە گەردن کە چی ئەو پە
 قنار یان یان کەمەن ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾ بەر لەوہی سەراتان بو پیت ﴿لَا تَقْصُرْ بِنِعْمَةِ اللَّهِ﴾ پاشان یار مەتی نادریس (لە لایەن
 هیچ کەسێکەوہ) ﴿وَدَعَوْا بِهِمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ وە شویس چاکترین شتی مەکون کە پێدراوہ ئە
 خواروہ بوئەن ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾ لە پەر وەرد گارتانەوہ ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾ بەر سەوہ ی
 لە سا کارداسەراتان بو پیت ﴿لَا تَقْصُرْ بِنِعْمَةِ اللَّهِ﴾ کە تیوہ هەر هەستی پە بە کەن ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾
 ئەو کە لەو سا کەسێکە پەن ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾ ئەو مەحایس لە سەر ئەوہ ی کە مەر جە مەم کرد
 ﴿بِسَبْأٍ رَبِّهِمْ﴾ لە کار کردن ئەوہ ی خودا ئەرمانی پێکردووہ ﴿وَدَعَوْا بِهِمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ وە بە راستی مە
 لەو گالە چیانە بووم (کە گالەیان بە تاییە کە ی دە کرد) ﴿

«ویری لَئِنْ كُنْتُمْ عَلٰى حَقٍّ» و ده فرشته کاس نهیسی «حَاقُّنَ مِنْ حَقٍّ عَرِشٍ» چوار دهوری عه رشیان داوه
 «يَسْخَرُونَ مِنْكُمْ يَوْمَ الْبَعْثِ» نه سییحات ده کس نه ستایشی پهرومردگاریان «وَنُفِثَ مِنْكُمْ فِي الْحَيٰۤاتِ» و ده
 له یوانیاند، نه حق دادوری کرا «وَمِنْ عَذَابِهِ» و ده (له کوتایی دا) دهووریت همدور سوپاس هدر
 مو خوبه «رَبِّ الْعَالَمِیْنَ» که پهرومردگاری جیهانیانه ﴿۱﴾

سورته فی عذری

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به نای خوی به خنده می مهربان

﴿حَمْدٌ﴾ به (حاء، میم) ده خوشترینه و هو خوا بهواتای نه م پیتانه راناقره، سهرمخی سهرهتای
 سورته فی (البقرة) بده دهر باره ی وانا که یان ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ نه م قورنده هینراوه ته خواره و ده ﴿مِنْ
 اَنْۢبِیَآءٍ اَلْمَیْمِیْنَ﴾ له لایه ن خوی بالادهستی دانوه ﴿عَلَّمَهُمْ کِتٰۤابَ الْاِنۡشَآءِ﴾ لیورده ی نادان و ﴿وَهُمْ اَنْۢبِیَآءُ﴾
 و ده رگری تزیه ی (گوبه باران و سوبه کارانه) «شَدِیۡدَ الْعَذَابِ» (نهو خودایه) توله ی سهخت و به تینه
 «رَبِّ الْعَالَمِیْنَ» و ده خاوه ن درل و نه هره و چاکه به «لَا یَلٰۤاهُ اِلَّا هُوَ» بیحکه له و هیچ په رستر رینکی به هقی
 و به ست می به «رَبِّ الْعَالَمِیْنَ» که پانه وه ی همدوران هدر بولای نهوه ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ و ده
 قاتل و کیشمه کیش پاکت له میخانه کانی خوادا ﴿لَا یَلٰۤاهُ اِلَّا هُوَ﴾ بیخاوه ن به بیت «لَا یَمُرُّکُمْ» که و ا
 بوو فریوت به دات «بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ» هاتوچو و که برانیان په وولاندا (بوو بررگانی و سامان دهس
 خصل) ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ بیش نهوان گهلی بووچ ناوه بریان به هیت (بمورح) «وَلَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ»
 بقیه نه و دهسته و ناقمه کاس دوا ی نهوانیش (ناوه بریان به هیا) «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ و ده موو گه لیت
 وریستور به نی (بیاری کرده و ده) «بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ» که بیخه مه ره که بیان مکورن (به بیگرن و
 نادر ی بدس) «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ و ده دهه قالیان (له گه ل) ده کرد به باره و ده «بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ» بو نه وه ی
 پراسی پی لاهرن و نه به یلی «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نیر (قار و تووره یی) من گرتی «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ ها چون
 بوو توله سه بدی من لهوان ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ و ده نابو جور و بریاری پهرومردگارت
 به دی هات «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ له سه ره نهوانه ی من ناوه ی بوو «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ که بیگومان نهوان
 دوره خین ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نهو فریشتانه ی هدرگری عه رشی و «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نهو بهش
 به دهوری دان «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ به ستایشی پهرومردگاریان نه سییحات ده کس «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾
 و ده ناوه بریان به وه هیه «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ و ده دوا ی لیوردد ده کس بو نهوانه ی نیماندان «وَمِنْ
 عَذَابِهِ﴾ (ده لیس) نه ی پهرومردگارمان میهره بانی و رانیاریت همدور شتیکی
 گرتوته و ده «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ ده ی خوش به نهوانه ی توبه بیان کرده و ده «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ و شونی
 ریگای تو که و توو «وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ و ده بیانپاریره له سرای نوره ﴿۱﴾

﴿رَبِّهِمْ وَاجْهَدْ حَتَّىٰ تَقُومَ﴾ نهی پهروه دگار مان پشيان خمره همه شتابکی همیشه بی ﴿تَنَاجَىٰ وَغَدَّ نَضْرًا﴾
 که بهلیت بی دایورن ﴿وَمِنْ صُلْحٍ﴾ نه و کهسانهش چاکه کار بوون ﴿مِنْهُ بَیْهَمٌ وَزُرَّ جِیْهَتُهُ زُرَّیْسَهْتُمْ﴾
 له برو بایورن و هار سه ران و رزله کانیاں (نه وه کانیاں) ﴿بِیْنَمَا مَلَأَ ثَوْبَهُ خُفْرًا﴾ به راستی هه ر تو
 رالی کار دروستی ﴿وَرِیْضٌ سَبِيحٌ﴾ وه بیانپار سرده نه (توله ی) ناوانه کان ﴿وَمِنْ نَبْئِ الْاَنْبِیَاءِ﴾
 تو سیر ﴿چونکه هه ر که سبت نه (توله ی) خرابه و تاوان پیاریری له و پوزمدا ﴿فَمَنْ رَجَعْتَ﴾ نه وه
 بینگو مان په حمت بی کمر دووه ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ وه هه ر نه وه به سهر که وتی رور گه وره
 ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ به راستی که سانی سن باومر بوون (له پاشمه رزدا) بانگ ده کریس
 ﴿بِیْنَمَا مَلَأَ ثَوْبَهُ خُفْرًا﴾ که به راستی نوره بی و خه شمی خو (له دو بیادا) گه وره تر بوو
 له برق و توره بیتان له خوتان (له قیامه ندا) ﴿بِیْنَمَا مَلَأَ ثَوْبَهُ خُفْرًا﴾ کانیک بانگ ده کران بو
 باره پ هیتن به لام باور تان مده هینا ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ هه ر تو دوار مان تو دوو
 جارت مراندو و تیس ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ وه دوو جاریش زیانت مده ردا کردو ویس ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾
 جب دانمان سا به تاوانه کامان دا ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ دهی تابا پینگ به ک هه به سو دهر بار بوون
 ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ نه وه سهره ﴿نَمَّ سَرَابِیْتَانِ لَهَبَرٍ نَهَبِهِ﴾ که به راستی هه ر کاتی
 خو به تانک و تمید بی په ر ستریه نیوه بی باومر دموون ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ وه نه گه ر هاویه شمی بو
 دسرایه باومر تان ده هیت (به و هاویه ش دانانه) ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ برید ران هه ر بو خوای
 بلسو به ررو گه وره به ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ نه وه راتیکه پشانه کامی خوتان پشان ده دات
 ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ وه له ناسمانه وه برق و رورشان بو دهر رتسه خواره وه ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾
 کهس بیروما کانه وه (په سد وهر ما گری) ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ مه گمر که سبت روو له محو سی ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾
 نه مضیی به تانک ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ هه ر چه مده بی باومر انیش بیان ما خوش بی ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾
 (خو) پله و پایه رور به رری خاوهن هه ر شمی معرته ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ به فهر ماسی خوی وه حی
 ده بیوی ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ نه وه ر کهس له مده کان که مبه وی ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ نه (خه لک)
 بتر سینی له رورزی به به کتر گیشش ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ روزی که هه موو (له گوره کبیاں دینه دهر و)
 ناشکر دهین ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ هیچ شتکیان له خوا به بهان ناییت ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ (خوا
 دهه ر مووی) نه ور پادشایه تی و همه لات بو کتیه (وه لام قاعریته وه) ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾ (خوی
 وه لام ده داته وه و دهه ر مووی) هه ر تو خوای تانک و تنهابه که به سهر هه موو شتد، راله ﴿وَلَا تَنْفُتْهُنَّ﴾

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْأَمِينِ﴾ سویند به‌خوا اینگو مان پیتسیر یوسف پتعه‌مهرتس بو هات
 به‌بلنگه روو به‌کانه‌وه ﴿فَمِنْ ثَمَرِ شَجَرٍ﴾ که‌چی نیوه هدر له‌گو ماندا بوون ﴿فَمِنْ ثَمَرِ شَجَرٍ﴾
 له‌و به‌لگانه‌ی سوی هینا بوون ﴿خَبْرَ هَيْدٍ﴾ تا کاتی (یوسف) وه‌ماتی کرد ﴿قُلْتُ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
 مِنْ بَعْدِي رَسُولًا﴾ ووتشان نیشر دواي نمو خوا هیچ پتعه‌مهرنکی تر نانیری ﴿كَذَلِكَ يُبَصِّلُ اللَّهُ
 ثَابِتًا وَجُورًا﴾ خوا گو مرای ده‌کات ﴿مَنْ هُوَ مُشْرِفٌ مُرَافٍ﴾ نمو که‌سه‌ی رساده‌ی دوی دودله ﴿لَا
 يَكُنْ يَحْمِلُ لَوْنٍ﴾ بب‌له‌ نه‌وانه‌ی دهریاره‌ی شانه‌کانی خوا دمه‌قالتی ده‌کهن ﴿يَعْرِضُ سُلْطَانُ سَفَرٍ﴾
 به‌بی نه‌وه‌ی به‌لنگه‌به‌کیان بو هاتیس ﴿حَدِّثْ مَقْتَدَمًا﴾ (نمو دمه‌قالتی) هوی توپ‌ده‌ی به‌لای حوای
 گه‌وره ﴿وَعَدَ نَارٍ﴾ و‌له‌لای نه‌وانه‌ش باوه‌ریان هبتاوه ﴿كَذَلِكَ يُبَصِّلُ اللَّهُ ثَابِتًا وَجُورًا﴾
 ﴿عَلَى كُنْزٍ قَلْبٍ مُسْكِرٍ حَارٍ﴾ به‌سهر دلی هه‌مو و خویمول رانیکی زور داردا ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُ
 فِرْعَوْنٍ وَوَنِي نَمِي هَامَانُ﴾ کوشکیکی به‌روم بو دروست نکه ﴿أَنْتَ أَمِيرٌ الْأَسْبَابِ﴾
 به‌لکو بگمه‌له‌و ریگایانه ﴿أَسْبَابُ سَمَوَاتٍ﴾ که‌ریگاکانی (به‌رو بوو به‌وه‌ن بو) ناسمه‌به‌کی
 ﴿وَالْطَّيْرِ وَالْبَحْرِ﴾ بو نه‌وه‌ی (له‌ویوه) سه‌یری خوا که‌ی موسا نکم ﴿وَبَيْنَ الْأَسْبَابِ﴾ وه
 به‌ر سنی من وا گو مان ده‌به‌م نمو (موسا) درورته ﴿وَحَدِّثْ رَبِّي فِرْعَوْنَ﴾ نابو حوره‌ی درنیرایه‌وه
 بو میره‌مون ﴿شَوْءٌ غَمِيضٌ﴾ کرده‌وه‌ی خرابی ﴿وَضَعُفٌ لَهِيضٌ﴾ وه (به‌هویه‌وه) ریگری کرا
 له‌ریگای راست ﴿وَمَا سَكَنَ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي بَابٍ﴾ وه ههر قیل و بلانیکی میره‌مون هه‌بوو به‌یرو چور
 ﴿وَقَالَ لَيْسَ بِأَمْرٍ﴾ وه‌له‌و (پیاوه‌ی) باوه‌ری (به‌موسا) هینا مو وونی ﴿بَعْدَ تَلْعِينٍ﴾ له‌ی
 گه‌له‌که‌م شونن من یکمون ﴿أَفَدِ كُنْزَ سَبِيلِ تَرْفٍ﴾ ریگای راستان نیشان ده‌دم ﴿يَعْقُوبُ
 لَمَّا هَدَاهُ أَحْيَاؤُهُ الْأَنْبِيَاءُ﴾ له‌ی گه‌له‌که‌م به‌راستی زیانی نم دونیایه‌ی رابواردینی که‌مه ﴿وَبِ
 الْأَسْرَةِ هُنَّ دَرْتَمَرٌ﴾ وه به‌راستی ههر پاشه‌روژ جینی حه‌سه‌به‌وه‌ی هه‌میشه‌یی به ﴿مِنْ غَمَزِ
 سَيْفَةٍ﴾ ههر که‌سینک کاری خرابه‌ی کردی ﴿وَلَا تَحْرِقْ لَامَةً﴾ ههر به‌له‌سدره‌ی خرابه‌ی که‌ی
 سزا ده‌دیری ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ ههر که‌مش چاکه‌ی کردینت ﴿مِنْ دَعْوَى نَارٍ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ تا‌مروت
 ینت یسان پیاو (به‌و ههرجه‌ی) باوه‌ردارینت ﴿وَأَوْشِكُ يَدُ حُورٍ﴾ تا نه‌وانه‌ی ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه
 ﴿تُرْفُوتُ بِهَا عَيْنِي حَسَابٍ﴾ له‌وندا به‌ی و‌ماوه‌ی و حباب روق و روریان پی ده‌درنت ﴿

﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ و نهی گهله کدم نهوه چی به من بانگهان ده کدم بزرگاربون
 ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ که چی نیوه من بانگ ده کن بزرگاری دوره ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ بانگم
 ده کن بزرگاری بی بدوهریم به خوا ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ و نهی بکمه هار به شی خوا که هیچ
 رانباری به کم لی ی به ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ له کاتیکدا من بانگهان ده کدم بزرگاری
 به ده سه لانی لیورده ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ راسته و گومانی تبدای به نهوه می بو بانگ
 ده کن ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ شیاوی بانگ کردن میده به له دوپا و به له دوار بزرگ
 ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ و به راستی گمراه و همان همدو بزرگاری خوا به ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾
 و بیگومان ریاده رویان هار لانی ناگری دوره من ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ جاله مه و دوا
 نهوه می من پستان ده نیم بیرتان ده که و نهوه ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ و من کاری خود به خوا ده سپهر
 ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ به راستی خوا به به به به کاس ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ جاخو تار
 (پیاوه نیمه داره) ی به راست نه ریانی نهوه و هیلاته می ده یان کرد ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾
 و سرای ساحت هات و دار و ده سته می به هم می گر نهوه ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾
 به ی بیان و نیور ر (بهره من و ده ست و پیوه ده که می) ده ربه دیداری ناگری دوره ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾
 است عه ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ قیامت هله ده ست ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ (دهرمان ده درن)
 دار و ده سته می به هم من به ده سه خنری سراده ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ و کاتیک
 (در ره خیه کان) له و ناگره که داده قالی ده کن ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ لار و کان
 به رانه می خو به ران برون ده لیس ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ به راستی نیمه شوی که و تووی نیوه برون
 ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ دهی نایا نیوه له جیاتی نیمه نه نه سو ده گرن ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ به شیک له
 ناگره ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ نهوه می خو به ران و روردار برون ده لیس ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾
 به راستی همو و من له ناگره دایس ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ بیگومان خوا له بیان به به کاتیک
 داد و ده می کرد و و (و خو کس تموا و برون) ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ و نهوه می
 له ناگری دوزر حیدان به دهر گاوانه کانی دوره خ دایس ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ داو له بهر و مرد گارتان بکه
 ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾ نه به به ران له مهر سورک مکات ﴿وَلَا تُقِرُّ مَوْتَهُمْ أَبَدًا﴾

﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ ﴿أَوْرَثَهُ نَاسِيكَرُ مَسْجِدِهِ﴾ ﴿ثُمَّ أَبْعَدَ مَعَهُ كَانُ مَعَهُاتِي بُولَانِ﴾ ﴿يَا نَسِيكَرُ﴾ به چه مدیس
 به لگه ی پروون و ناشکراوه؟ ﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ (هیتابوویان) ﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ بیان ده لیس ده ی خوتن
 پیر به یوه ﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ لای مسی ﴿یَنگومان پارانم ده ی یی باوهران وون ده یی ویی سورده﴾ ﴿
 ﴿يَا سَفَرُ رُسُلٍ وَنَسِيكَرُ مَسْجِدِهِ﴾ به راستی نیجه پیتعه مهر انعام و نعمانه ی ماوهریان هیتاوه سهر که وتوو
 ده که پس ﴿يَا لَحْزَمَةُ نَسِيكَرُ﴾ له زمیانی دوبیدا ﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ به لگه ی پروون و ناشکراوه (قیمهت) که
 شایه ته کن هله ده سته وه ﴿يَا دَمْعُ نَسِيكَرٍ مَسْجِدِهِ﴾ پروون که بیانوو و پاک به کردی یی ماوهران
 هیچ سوو دیان یی ناگه به نیت ﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ هدموویان به هره تیای لی کر اووه و خر پتیر
 حیگایان هه به ﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ سوید به خوا به راستی نیجه نه ورا انعام دا به مووسا
 ﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 ﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ (که هسوی) به یسموویسی و به سلو بیر غره وه به یو خواوین زیسری به کن ﴿
 ﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 دی ﴿وَأُولَٰئِكَ دَعَا لِي﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 به ستیشی به ورو و دگارت ﴿يَا نَسِيكَرُ﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 به راستی نه و که سانه ی دهه قالی و کیشده ده کن ﴿يَا دَمْعُ﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 سَنَاطِي سَنَاطِي به یی نه وه ی به لگه به کیان بُو هاتیت ﴿يَا دَمْعُ﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 می به جگه له خوزه دل رانی به نیت ﴿يَا دَمْعُ﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 بَاسَاطَةٍ به کواته به ما به خوا مگره ﴿يَا دَمْعُ﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 ﴿يَا دَمْعُ﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾
 به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾ به یوه کالی نیسرا نیلما کنده میرات گری نه ورت ﴿يَا دَمْعُ﴾

﴿هُوَ الَّذِي يَخْلُقُكُمْ فِي بُحْرٍ﴾ لهو خواجه كه ميوه لى له خاك دروست كرده و ﴿ثُمَّ يُمْسِكُكُمْ فِي يَدَيْهِ﴾ له پاشدن
 له دلقينك ناو ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ﴾ پاشان له پارچه خورينك ﴿ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ كُدًّا﴾ له پاشان به مدالى
 (ساو يى) ده تان هسته دمر (لهسكى دابك) ﴿ثُمَّ يَمُنُّكُمْ كُدًّا﴾ له پاشان تاده گمبه تيسى هير
 لاويقان ﴿ثُمَّ يَكُونُ شُيُوءٌ﴾ له پاشان ناپير دمن ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يَمُوتُ مِنْ قَبْلِ﴾ وه همدىكنان پيش پيربون
 ده مريش ﴿وَمِنْكُمْ جُلُودٌ﴾ هه تاده گمبه نمو كاتهى كه مويان دبارى كروه ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾
 بؤ له وهى پير كه موه ﴿هُوَ الَّذِي يَخْرِجُ النَّعْلَ﴾ لهو خواجه به كه ده زيش و دمرين ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾
 جب هه كاتيك (به ويت) بر باريك بدات ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ تهها ينى ده لهر مو ويت
 به دهست به جن دمين ﴿الَّذِينَ يَلْبَسُونَ ثِيَابًا﴾ نابا سدر مچى نه وانهت به داوه سه بارهت
 به بهلگه و پشانه كانى خواجه مه قالى و موحاده له ده كهن (بهى هيج رانبار بهك) ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾
 چون له ريسى (راست) لاده درين ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ نه وانهى باوه ريان به توران به هيتا
 ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ وه بهو (به وانهى) به پچه ميره كانماندا ماردومانه ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾
 نه وه له مهر پاش (مه رنه جامى حويان) ده رانن ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ كاتى رجير
 ته و قبان له گهر دندابه ﴿يَنْجُوتُ﴾ پى ي راده كيشرين ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ له ماو ناوى رور گهرمدا
 ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ پاشان له دوره خدا دهسوتيرين ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ له پاشان پيش ده و تريت
 ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ له كويس لهو هاويه شانهى بر خواتان دامان ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ بهيگه له خوا
 ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ ده لى وون بوون ليحان ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ (وامى به) بهلگو ليحه له دويا
 (بهيگه له خوا) شينكمان به ده به رست ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ ثابم جوره خوايى باوه ر
 له رنگه لاده دات ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ نه ممان له مهر نمويه كه تيوه ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾
 بهر هوا شادى و كه پشان ده كرد له ره ويدا ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ وه له مهر نمويه كه تيوه پير و كه شحاتان
 ده كرد له ره ويدا ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ دهى له مهر گاكاني دوره خدوه پرونه ژووره ويدا
 ده مپنه وه به هميشه يى و نيحكاري ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ ناي چهد خراپه شونى خوبه رل ران
 ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ دهى كه واته (نهى موحده مده) خوراگره ينگومان به ليشى خوا
 راسته ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ جايدان همدىك لهو بهلپانه ي پيش ده دهين پشانت ده دهين
 ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ يان تى ده مريش (به لپنه كان نايى) ﴿وَمِنْكُمْ نَفْسٌ﴾ نه وسا همدونان ههر بولاي
 نيمه ده گهر نموه

سورۃ النبی ﴿ صیدہ ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نوازی خدای به عظمی میهرمان

﴿حَمَّ﴾ به (حما، میم) ده خور می پخته و خواران آن را به او تانی، سه پیری سهرقنای سوره نای (البقرة) ش بکه
﴿يَرْبِطُ الشَّيْطَانَ﴾ ترجمه ترجمه ﴿قورشان له لا یمن حوای به خشنده می مهر مانده و نیز در او نه حواره و نه﴾
﴿كَتَبْتُ نُسْرَةً﴾ به او یک به یک که گانی پوون گرا و نه و (نیک جیا گرا و نه و) ﴿فَرَأَاهُ عِزُّو﴾
﴿يَقُولُ﴾ قورشان بکه بهر مانی عمر می بؤ که لیک که شمار مران و ده رانی ﴿شیر و شیر﴾ مرده و در
ترسیده ﴿فَالرَّحْمَنُ فَهَذِهِ تَشْمُو﴾ که چی و ربه یان گوی ی پس مادن و بویه (قورشان) نابینا
﴿وَمَا أَوْفَوْا بِوَعْدِهِ﴾ ده لیس دله کاسان له ما و چند بهر ده به کدایه (نی ما که پس) ﴿مَسْعُوبٌ﴾ به
له نه و ی تو نیمه ی سو بانگ ده که بیت ﴿وَقَدْ سَوَّيْتُ﴾ و نه له گوی به کاساندا گرنی و کمری هیه
﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَاتٍ﴾ و نه له یوان نیمه ی تو دا بهر ده به ک هیه ﴿وَعَمَلٌ غَيْرُ﴾ که واته یو کاری
خوشت بکه و ینگومان نیمه یش کاری خو مان ده که پس ﴿فَلْيَسِّرْ لَنَا مَخْرَجًا﴾ بلن بهر مانی
من عر و فیکم و هک فیو ﴿عِزُّو﴾ به لام (همده هیه م) بیگام بود که ریت ﴿نَمَّ﴾ به ک یه و جد
که بهر مانی بهر سترای نبوه خوابه کی تا و ته یایه ﴿وَسَتَجِدُوهُ﴾ بهر ستر و ده که واته یو ووتن
هر بهر و خوا بیت (له بهر سته کانتاندا) و داوی لیور دسی لی مکن ﴿وَوَيْلٌ لِلشَّامِكِ﴾
و نه ستر او له ما و چوون بؤ ها و بهش دان و نه ﴿فَلْيَسِّرْ لَنَا مَخْرَجًا﴾ نه وانه ی کمره کات مادن و
﴿وَمِنْ آيَاتِ بَيْتِ حَبَاتٍ﴾ با و بهر شپان بهر و زی دوا پس سی به ﴿فَلْيَسِّرْ لَنَا مَخْرَجًا﴾ بهر و غیو صیحب
به راستی نه وانه ی ما و بهر یان ها و بهر کرده و چاکه کانیان کرد و و ﴿بِهَرَجَرٍ عِزْمُورٍ﴾ به داشتنی یی
بهر نه و یان بؤ هیه ﴿فَلْيَسِّرْ لَنَا مَخْرَجًا﴾ بلن ناخو بهر راستی نبوه با و بهر یان بهر و رانه ی به
﴿فَلْيَسِّرْ لَنَا مَخْرَجًا﴾ که ره و ی له و و روز دا و در و ست کرد و و ﴿يَقُولُ﴾ و نه ها و بهر شانی یو
داده پس ﴿وَاللَّهِ﴾ هر نه و بهر و بهر و دگری جیهانیان ﴿وَجَمْعٌ﴾ بهر و سی م و بهر و نه
له بهر و بهر شخی روری دانا و ﴿وَسَرَّ﴾ و نه بهر و بهر که تنی نی خست و و ﴿وَقَدْ رِيحٌ﴾
و نه بزوی (همه و گیاندار یکی) له ره ویدا دباری کرد ﴿وَلْيَسِّرْ لَنَا مَخْرَجًا﴾ له ها و بهر ی چوار و زدا ﴿سَوَّءٌ﴾
بلا شپوشت ﴿به بهر کسانی بؤ گشت دا و اکمران﴾ ﴿لَا تَسْوِي﴾ بهر و بهر دسی باش در و ستر دسی
ره و ی تیراده ی در و ستر دسی تاسمانی کرد که بیشتر دو که لیک نوو ﴿فَلْيَسِّرْ لَنَا مَخْرَجًا﴾ نه مح
به لاسمان و بهر و ی بهر و و مر ﴿طَوَّعًا﴾ بهر و یسی خوشتان یان به ما چاری (بیه ژیر بهر مانم)
﴿فَالْأَنْبِيَاءُ﴾ بهر دو و کبان و و یان بهر و یسی خوشتان هانی ﴿

﴿فَصَلِّ مِرْقَاتٍ فِي رَمَقٍ﴾ نه‌وسا جهوت ناسمانی له‌دو و روزدا دوست کرد (که‌واته خوای
 گه‌وره ره‌وی و ناسمانه‌کانی نه‌شه‌ش پرور دوست‌کرد) ﴿وَالْآخِرُ كَيْفَ يَحْكُمُ﴾ وه‌هدر ناسمانه‌ی
 ده‌رمان (کار) ی خوی مؤ‌نارد ﴿وَرَبُّكَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌ناسمانی دو‌بیامان نه‌ته‌ستیره
 دره‌وشاوه‌کان برانده‌وه، ویا‌رتر‌راوه (له‌گوی گرنی شعیثانه‌کان) ﴿رَبُّكَ يَعْلَمُ أَتَمَّ الْقَوْلِ﴾ نه‌وه
 پر‌یاری خوای رانی نه‌ده‌سه‌لانه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ ﴿فَقُلْ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 نه‌وه بلی نه‌ه‌وره تریشقه‌یه‌ک (بروسکه‌یه‌ک) ده‌ناتر‌سیتم ﴿مَنْ صَبَحَ يَهُودِيًّا﴾ وه‌ک هه‌وره
 تریشقه‌ی (گه‌لی) عبادو سه‌موود ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ کاتس پی‌عه‌مه‌ره‌ک‌ن‌س هائسه‌لایس
 ﴿مَنْ يَبِيْءُ يَدْعُهُمْ رَبَّهُمْ﴾ نه‌هر ده‌میان و له‌پشتیانه‌وه (له‌هه‌موو لایه‌ک‌وه) ﴿لَا يَجِدُ لِلَّهِ﴾
 (پیان وون) که‌جگه‌له‌خوا به‌پهرستی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ ووتیان نه‌گهر به‌ره‌ورد‌گرم‌س
 بی‌یستایه‌هریشته‌به‌کی ده‌سارده‌خواره‌وه (بوسان) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ بویه به‌پهرستی نه‌مه
 به‌وه‌ی لب‌وه‌ی پس بر‌راون با‌وه‌پ‌ناکه‌پس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ نه‌مه‌جا (گه‌س)
 عباد به‌میاره‌وا خویسان به‌گه‌وره‌رانی له‌زه‌وریدا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ وه‌وتیان کنی له‌ئیمه‌به‌هیر‌تره
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ ناپا به‌پان رانی بوو ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ بی‌گومان نه‌وه‌خو‌به‌ی که‌نه‌رانی
 دروست کرد‌وه‌له‌ته‌وان به‌هیر‌تره ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ وه‌ته‌وان دانپان به‌ده‌با به‌به‌لگه‌کانی نیمه‌دا
 و لی‌کارپان ده‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ نه‌وسا ئیمه‌بایه‌کی زور به‌هیری سارده‌مان بو‌م‌اردن
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ له‌روژانکی به‌ره‌ده‌وام (وشوم)‌دا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ بو‌ته‌وه‌ی سرای نابرو به‌ریس
 پس بچه‌ژیس ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ له‌ژیانی دو‌بیادا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ بی‌گومان سرای پادشه‌روژیس
 نابرو به‌ر (وری‌سواکه‌ر)‌تره ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ وه‌ته‌وان یارمه‌تی مادرین ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ وه‌ته‌اشود نه‌ده‌بهره
 (هوری) سه‌موودمان بر‌نموومی کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ به‌لام ته‌وان ریاتر جه‌ریس له‌گویری
 و گو‌م‌رای کرد تا‌شاره‌رای و بر‌نموومی ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ جا بویه هه‌وره بروسکه‌ی
 سرای ری‌سواکه‌ر لی‌سی دان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ به‌هوی نه‌وه (خرابانه‌وه) که‌ده‌یان‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾
 ، مو‌زک‌و‌س‌ف‌و‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ وه‌ته‌وه که‌سانه‌شمان پر‌گار کرد که‌سا‌وه‌ردارو پار‌س‌کار و له‌خواترس بوون ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ وه‌پور‌ت‌ک‌ه‌موو دوزمانی خوا به‌ره‌و تا‌گری دور‌وح کوده‌کر‌نه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾
 بُر‌ش‌و‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ حانه‌وان (له‌پیش که‌وتن و هواکه‌وتن) به‌ر‌گری ده‌کر‌تن (تا‌هه‌موو پینک‌وه به‌ریز بر‌و)
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ تا‌کانی ده‌گه‌به‌لای تا‌گری دور‌وح ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ شایه‌تی ده‌دات له‌دزیس
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ گوی و چاو و بیستی له‌شیان ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ نه‌وه کرد‌وه‌انه‌ی که
 کرد‌ویانه (له‌دوبانه) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ﴾

«وَقَالُوا يَجْعَلُونَهُمْ وَهْدًا وَغَيْرَ ذَلِكَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ» و ده بخت کسان دلس «بَرِئْتُكُمْ مِنْهُمْ» بوجی شانه‌تین دا له‌دژمان
 «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» ده‌لین نه‌و‌خوایه‌ی یتیم‌ه‌ی هیناوه‌ته‌ رمان «تَعْلَمُونَ» که‌ هه‌سور شستینگی
 هت‌وه‌ته‌ رمان (وقه‌کردن) «وَعَسَى أَنْ يَكُونَ» هه‌ر نه‌ویش به‌کم چار نیوه‌ی دروست کرده
 «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» وه‌ هه‌ر بولای نه‌ویش ده‌گه‌رینه‌وه «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» وه‌ یتوه‌ خوتن
 نه‌ده‌شارده‌وه (نه‌ده‌پاراست له‌گوماه) «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» له‌شابه‌تی دانی گوی
 و چاور بیسی له‌شان له‌دژتان «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» به‌لکو وا گومانان ده‌رد «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ»
 که‌جو مارانی به‌رورینک له‌و کارانه‌ی که‌ ده‌یکم «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» نه‌وه‌ گومانان
 بوو که‌ ده‌مان برد به‌په‌روردگار تان «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» نیوه‌ی هه‌لدیرا (له‌ماوی بردن) «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ»
 و چووه‌ی پیری زیانباران و ده‌سار و ده‌ناتوه «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» نه‌معا نه‌گه‌ر نارام بگرن «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ»
 نه‌م «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» نه‌وه‌ خوا هه‌ر گه‌ر پاری مایی (خوش نایی لیان) «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ»
 وه‌ چهند دژست (و هه‌دوم) مان له‌دوتیا بژ دانا «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» که‌ خرابه‌کردنی
 دویو (بی برویی) پورزی دوا بی برارنده‌وه «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» وه‌ به‌لینی (سر دانیان) به‌سهر دا درا
 «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» له‌ (پسری) نه‌و گه‌لانه‌ی دابوردن پیش نه‌مان «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» به‌جو که
 و ناده‌می «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» به‌ر استی ره‌ره‌مه‌د بوون «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» له‌ن گه‌ر لا‌تسمه‌ر به‌د نه‌نوه‌ی وه
 بی‌ساده‌یان (به‌به‌کترین) ده‌ووت گوی مه‌گرن سو‌نهم قورنانه «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» وه‌ نسدی
 پر و بوجی تیکه‌ل بکمن به‌لکو سه‌ر که‌ور (به‌سهریدا) «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» ده‌ی سوید به‌خوا
 بینگومان نه‌و نه‌ی بی‌ناوه‌ر بوون بی‌یان ده‌چیزین «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» سرایه‌کی مه‌خت «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ»
 «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» وه‌ تزله‌بان لی ده‌سه‌بی (به‌توله‌ی) خرابترین تاوانن که‌ده‌یان کرد «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ»
 «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» نه‌وه‌ی (باسکرا) سرای دورمانی خوایه‌ که‌ناگری دوره‌خه «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» مالی هه‌میشه‌ی
 نه‌وون له‌و نه‌گره‌دایه «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» نه‌و سرایه (ده‌دریس) چو‌مکه‌ دانیان به‌ده‌ما
 به‌نیشانه‌کائی یتیم‌ه‌ «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» وه‌ نه‌واته‌ی بی‌ساوهرن دلی «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ»
 نه‌ی به‌روردگار مان نه‌و دوانه‌من یشان بکمن که‌ گومریان کردین «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» له‌جو که
 و ناده‌می «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» تا بیان‌ه‌یه‌ زیر پیمان «وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ» نه‌سه‌ زیری زیره‌وه‌ی
 دوره‌ح من

﴿إِنَّ نَافِثًا ثَوًّا رَكِبَ الْكَلْبَ﴾ نه راستی نه واهی و و تیان خوابه و مردگارمانه و ﴿ثُمَّ اسْقُوا﴾ له پاشان
پیش و رست (له سهر نایی) سرده و ام سوون ﴿عَرَّأَتْهَا الْمَلَكَةُ﴾ هرشته کان پول پول
دینه لایان (کانی مردن یان ریدرو بوو و نه) ﴿لَا يَخُوفُ وَلَا تَخْرُوفُ﴾ (پیش دهلی) که نه ترسی و
جده هت مه خون ﴿وَأَجْرُكُمْ أَتَىٰ كُمُورُ﴾ وه مزده بی لبتان نه و نه هده شته ی که نه لبتان بی
مربوو ﴿عَمِ الْأَوَّلُ ذُكْرٌ فِي خُبْرٍ أَتَىٰ وَفِي كَافِرٍ﴾ نیمه نه زبانی دویا و له پروزی دواپد پشتریانی
نیو بیس ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَا يَكُونُ لَكُمُوهُ﴾ وه له و (به هده شته دا) هرچی جهری بی بکن یوتان ناماده به
﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾ وه هرچی داوا بکن له وندا له خر مه تاندا به ﴿رَأَىٰ مِنْ غُلُوٍّ رَحِيمٍ﴾
پتریشان و میو نداریه نه لایان خوی نیورده ی میهر بهاته وه ﴿وَمِنْ حَسْرَةٍ لَا يَمَسُّ رِءْوَ الْكَلْبِ﴾ کن
ورمه ی چاکترو به جیتره له و که مه ی (خه لث) بولای خوابانگ ده کات ﴿وَعَمْرٌ مِّنْ حَسْرَةٍ لَا يَمَسُّ رِءْوَ الْكَلْبِ﴾
نمشیین ﴿وَه كاری چاکه ده کات و دهلی بیگومان من له کو مهلی گهرن که چ و موسلمانانم ﴿وَلَا تَسْجُدْ لِّلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَلَا لِلشَّيْءِ مِمَّا سَخَّرَ لَدُنَّكَ﴾
شینه و له لای (خرابه) بده رموه ﴿وَدَّ كُنَّ يَتَذَكَّرُ أَلَهُ عَدُوٌّ﴾ نه و س که سپنت که نه بیوان تو و نه و دا
دوژم به نی هبه ﴿مَكَّةَ وَرَحْمَةً﴾ وهك دوشنکی دلزور و گیانی به گیانی لی دیت (نه مهش
دهر ده دمی به و شتی به رر و کار و کرد ده و ی جوانه) ﴿وَمِنْ بَشَرٍ لَا يَمَسُّ رِءْوَ الْكَلْبِ﴾ بهم ناسته
ماگات که سانیك به ییت که خوچ انه گرن و به تاراس ﴿وَمِنْ بَشَرٍ لَا يَمَسُّ رِءْوَ الْكَلْبِ﴾ وه پنی ماگات
مه گهر که سبك خدومی به شنی هره گه و ره ییت (له پاداشت) ﴿وَمِنْ بَشَرٍ لَا يَمَسُّ رِءْوَ الْكَلْبِ﴾
وه نه گهر به شه یانه وه تروشی خه تهره و خدیالی مادر و ست بویت ﴿وَأَسْعَدَ بِاللَّهِ﴾ نه وه به ما بگره
به خوا ﴿إِنَّهُ هُوَ سَبِّحُ تُحْمَدُ﴾ چونکه به راستی هدر نه و به سهری رانایه ﴿وَمِنْ بَشَرٍ لَا يَمَسُّ رِءْوَ الْكَلْبِ﴾
زشتس و نسر ﴿له پیشانه کانی (دهمه لانی) خوابه شه و و روز و خورو مانگ ﴿وَلَا تَسْجُدْ لِّلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾
سوزده مه من به مو خورو به مو مانگ ﴿وَلَا تَسْجُدْ لِّلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ به لکو سوزده به ر
سو نه و خو به ی نه وانی به دی هباوه ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾ نه گهر نیو نه مه نه و ده به رستس ﴿وَمِنْ بَشَرٍ لَا يَمَسُّ رِءْوَ الْكَلْبِ﴾
جبه نه گهر خومان به گموره رانی (منی به رستس) ﴿وَمِنْ بَشَرٍ لَا يَمَسُّ رِءْوَ الْكَلْبِ﴾ ده ی
نه وانه ی لای به روره دگارنس (هرشته کان) ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾ به شه و ر
به ررژ عیاده نی له و ده کهن و ماندو و ده رس مایس ﴿وَمِنْ بَشَرٍ لَا يَمَسُّ رِءْوَ الْكَلْبِ﴾

۱. یه تَرْدَنَر - عه ۲. رانیسی روزی دواپی ته‌یا بولای حوا ده گه رینر ته‌وه ۳. و ما عَجْرُ مِش شَرَبِ مِش کُتَمِه ۴.
 وه هدر به‌رو بود میت که نه پیست و نه باغه که‌ی دینه ده‌وه ۵. و ما خَمِلْ مِش اُنْ ۶. و هدر میسه به‌کِ تاوس
 ده‌بی ۷. و لَصِیْ ۸. و (سکه که‌ی) داده‌بیت ۹. لَاجِیْمَه ۱۰. نه‌وه (حوا) ناگای لَیْ به ۱۱. و وِزْ یَیْیَه ۱۲.
 وه روزی حوا (هاوسه‌ش به‌یدا که‌ران) باتگ ده‌کات ۱۳. اُنْ شَرِکِی ۱۴. هدر به‌شانن (که‌داتان نابور
 بو) مِش نه‌کویس ۱۵. دَنُو دَنَک ۱۶. ده‌لین پیمان راگه‌یاندی ۱۷. و مِش مِش شَیْ ۱۸. که‌مِش له‌تیغه شایه‌ت مِش
 (تو هاویه‌شت هه‌س) ۱۹. و مِش عَهْد ۲۰. وه وون بوولینان ۲۱. و مِش مِش مِش مِش ۲۲. ته‌وانه‌ی پیشتر
 ده‌ی به‌ر مستن ۲۳. و مِش مِش مِش مِش ۲۴. وه رانیان که‌هیج به‌مایه‌کیان سی به ۲۵. و لَیْسَه اَلْاَس ۲۶.
 ناده‌می ماندو باین ۲۷. مِش مِش خَیْر ۲۸. له‌داوا کردنی غیر و خوشی ۲۹. و مِش مِش شَر ۳۰. وه نه‌گه‌ر ناخوشی
 به‌کِ دوو چاری سی ۳۱. و مِش مِش مِش ۳۲. نه‌وه بی هیوا و مانو مینه‌ده‌سی ۳۳. و مِش مِش مِش ۳۴. وه نه‌گه‌ر پینان
 به‌خشی ۳۵. و مِش مِش مِش ۳۶. میهره‌مانی به‌کِ له‌لایه‌ن خومانه‌وه ۳۷. مِش مِش مِش ۳۸. له‌باش ربانیت لَی
 که‌وتووه ۳۹. و مِش مِش مِش ۴۰. ده‌لِیْت نه‌مه‌هی خومه ۴۱. و مِش مِش مِش ۴۲. وه گومان ماسه‌م روزی
 دو پی به‌ر پانیت ۴۳. و مِش مِش مِش ۴۴. وه نه‌گه‌ر گه‌ر پینانه‌وه بولای به‌رو و رد گارم (ریندو و بونه‌وه
 هه‌بورو) ۴۵. و مِش مِش مِش ۴۶. بیگومان لای حوا (پاداشتی) رور چاکم هه‌یه ۴۷. و مِش مِش مِش ۴۸.
 جیا سونید به‌حوا هه‌وال ده‌ده‌بی نه‌وانه‌ی بی ساوه‌ر مِش مِش مِش ۴۹. به‌وه‌ی کردو و پانه (له‌دوبه)
 ۵۰. و مِش مِش مِش ۵۱. وه سونید به‌خودا پینان ده‌چه‌زیس ۵۲. و مِش مِش مِش ۵۳. سیرایه‌کی به‌هیر و به‌تِش ۵۴.
 ۵۵. و مِش مِش مِش ۵۶. وه کاتی چاک و خوشیمان رشت به‌سهر ناده‌می دا ۵۷. و مِش مِش مِش ۵۸. و مِش مِش مِش ۵۹.
 و ده‌گیر و به‌خوبه‌رل رانیه‌وه دور ده‌که‌وتووه ۶۰. و مِش مِش مِش ۶۱. به‌لام کاتی ناخوشی تووش
 بیت ۶۲. و مِش مِش مِش ۶۳. نه‌وه مردو هاواری رور ده‌کات ۶۴. و مِش مِش مِش ۶۵. و مِش مِش مِش ۶۶. و مِش مِش مِش ۶۷.
 ۶۸. و مِش مِش مِش ۶۹. له‌لایه‌ن خواوه‌بوو ۷۰. و مِش مِش مِش ۷۱. پاشان ئیوه‌ش باور تال پین به‌کره
 ۷۲. و مِش مِش مِش ۷۳. مِش مِش مِش ۷۴. له‌و که‌سه‌ی که‌له‌تِزایه‌تی به‌کی دور له‌راستیدا
 بیت ۷۵. و مِش مِش مِش ۷۶. له‌مه‌ودوا به‌لکه‌کاتی خومانیان پینان ده‌ده‌بی ۷۷. و مِش مِش مِش ۷۸. و مِش مِش مِش ۷۹.
 دویب (له‌بووه‌وه‌رد) ۸۰. و مِش مِش مِش ۸۱. وه له‌خودی خویاندنا ۸۲. و مِش مِش مِش ۸۳. هه‌تا بویدان و وون
 بیت‌وه ۸۴. و مِش مِش مِش ۸۵. بیگومان نه‌م (فور تانه) راسته ۸۶. و مِش مِش مِش ۸۷. تایا به‌رو و رد گارت به‌مِش
 ۸۸. و مِش مِش مِش ۸۹. که‌به‌راسی ناگاداره به‌سهر هه‌موو شینکدا ۹۰. و مِش مِش مِش ۹۱. و مِش مِش مِش ۹۲.
 ناگادربه به‌راسی نه‌وانه‌له‌دوو دلیدان ۹۳. و مِش مِش مِش ۹۴. له‌دیدار و گمشتن به‌به‌رو و رد گارت
 ۹۵. و مِش مِش مِش ۹۶. ناگاداره به‌راسی (راست و رانیاری) خوا ده‌وری هه‌موو شینکی

سورمن (الشوری)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌حشیده‌ی میهره‌بان

﴿حم﴾ به (حامیم) ده‌خوین‌شده ﴿عسق﴾ به (عس. سس. قساق) ده‌خوین‌شده و خوار
 رانانده به ماناکه‌ی مورانیاری ریائرو وانا که‌شیان سه‌رنجی سه‌ره‌نای سوره‌نی (القمره) مده ﴿
 كَذَٰلِكَ يُخَوِّلُ الْبَشَرَ نَاحِدَةً﴾ نابه و جورده خوداینگاده کات بو تو ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه بو لهو (پیمه‌میه‌رانه‌ی)
 پیش تو ش ﴿لَا تُخَوِّلُكُمْ﴾ خوای رالی بالادستی کار دروسته ﴿لَا تُخَوِّلُكُمْ﴾ هه
 سو حوایه هه‌رچی له ناسمانه‌کان ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه هه‌رچی له رموی دایه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾
 وه نهو (خوار) بلند و گه‌وره ﴿لَا تُخَوِّلُكُمْ﴾ بریکه ناسمانه‌کان پارچه‌پارچه‌پس
 ﴿مِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ له سه‌رویه‌نه‌وه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه فرشته‌کان به‌پاکی بادو سوپاسی
 په‌روردگریمان ده‌کن ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه دارای لیسوردن ده‌کن ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ سو نه‌وانه‌ی
 له‌رویه‌ن ﴿لَا تُخَوِّلُكُمْ﴾ ناگاداری که بینگومان ته‌ها حوالیسورده‌ی میهره‌بان
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه نه‌وانه‌ی جگه له‌خوادوسانیکیان بو خوربان هه‌لیز ردوه
 ﴿لَا تُخَوِّلُكُمْ﴾ خو ناگادار و چاودیر به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه نو (نه‌ی موحدمه‌د
 ﴿لَا تُخَوِّلُكُمْ﴾ پاریرور و چاودیر بیت به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ هه‌روه‌هاینگ‌مان کردروه بوث
 ﴿لَا تُخَوِّلُكُمْ﴾ قورق‌نیت (به‌رمانس) هه‌رمی ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ بو نه‌وه‌ی خه‌لکی مه‌ککه
 و که‌سانی دورو به‌رسی بترستی ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه (خه‌لک) ترستی له‌پوزنی کوکرده‌وه
 ﴿لَا تُخَوِّلُكُمْ﴾ که هیچ گومانی نیدایه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ کومه‌لیت له به‌هه‌شندان ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه
 کومه‌لیت له ناگرمی پلیسه‌داران ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه نه‌گه‌ر خوایی‌یستایه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ ده‌یکردن
 به‌په‌ک نه‌نه‌وه (نوه‌ردریان بی‌ماور) ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ به‌لام هه‌ر که‌سینگی بوست ده‌به‌حانه‌بو
 میهره‌بانی خویره‌وه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ سته‌مکاره‌کانیش هیچ دوست و یار مهنی ده‌رنکیان
 بی‌په ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ نایا ته‌وان جگه له‌خوایی‌پشویان و دوسانیکیان بو خوربان هه‌لیز اردوه
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ هه‌ر خوایی‌پشویان و دوسته ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه ته‌ها نه‌و مردووان ریسرو ده‌کاته‌وه
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ ره‌نه‌وه‌ده‌سه‌لات وه بو انایه به‌سه‌رهمووشنیکدان ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾
 وه هه‌رشینک که تیتدا جیاوار بوون ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ نه‌وه بریاره‌ک‌ی بو لای خوار ده‌گه‌ریته‌وه
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ نه‌و حوایه په‌رووردگاری منه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ ته‌ها پشتیم مو به‌سترووه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾
 بیب ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾ وه هه‌ر بولای نه‌ویش ده‌گه‌ریتموه ﴿وَمِنْ بَيْنِ مَنْ قِيبٌ﴾

﴿قَابُ رُسُوبٍ وَلَا تُرْجَى﴾ (حوا) نه دی بهری ناسمانه کان و رهویی به ﴿جَنَّتْ كُرْكُرُ نَفْسٍ كُرْ رُوحًا﴾
 بوی نه دی هیاون هاوسهراڼ له خودی خوتان ﴿وَبَرَّ الْأَعْمِرُ رُوحًا﴾ ههرودها به نازدیشده جوتنی
 (دروستکر دوه) ﴿يَدْرُكُهُ﴾ له جوروت بوویدا زمارهتان رور ده کات ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ هیچ
 شتیک نه دینهی خوانی به (نه له رات و نه له سیقات و نه له کرداریدا) ﴿وَفَرَّ سَبْعَ نَجِيرٍ﴾ وه نه وه
 بیسه ری بایه ﴿بِهْمَدِهِ سَبْعَ نَجِيرٍ﴾ ههرو بونهوه (کلبه کانی) دهسه لانداری ناسمانه کان
 ورهوی ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ رورق و روری هراوان ده کات و دهیگریتسه وه به ههرو کهسی که
 بیهونت ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ بهر ماسی خوانا گاداره به ههرو شتیک ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ نهو
 نایسهی بوز دانوون ﴿بِهْمَدِهِ سَبْعَ نَجِيرٍ﴾ که نهر مانی داوه به سووح و ﴿وَكَيْهَنُ نَفْسًا﴾ نهو هس
 بیگمان کردوه بو تو و ﴿وَسَبْعَ نَجِيرٍ﴾ نهو هس که نهر مانی داوه به بیراهیم
 و مورب و عیسا ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ که لهسه نهو نایسهی بهرینک و راستی و جیاواری تیدا
 مه کهس ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ رور قورس و گرانه نه لای هاو هس دانم نهوه ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ نهوهی
 نهوانی بزبانگ ده کات ﴿بِهْمَدِهِ سَبْعَ نَجِيرٍ﴾ خوا ههرو کهسی بوشت ههلی ده بزیری بو (موسلمان
 بوون) لای خوی ﴿بِهْمَدِهِ سَبْعَ نَجِيرٍ﴾ وه بریموونی که شتیک ده کات بو لای خوی بگه دینه وه ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾
 ﴿وَمَقَرُّ رُوحٍ﴾ وه جیاوار نه بوون ﴿بِهْمَدِهِ سَبْعَ نَجِيرٍ﴾ مه گدر له باش نهوهی که راست و رانیاریان
 بو هات ﴿بِهْمَدِهِ سَبْعَ نَجِيرٍ﴾ بههوی دزایه نی و جه سوودی بیوانینه وه ﴿وَزُلْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ وه نه گهر
 نهر مانیک پیشتر له بهر وهردگار نهوه ده به چوبه ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ تا کانی دیاری کردو (دهی بزیر)
 ﴿نَفْسٍ يَنْهَنُ﴾ نهوه بریار له بیوانیدا ده کردو (به سر ادنیان) ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ وه
 بهرستی نهوانهی له دواي نهوان مامه بان پی در ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ له گومان و دور دلیدا بوون
 لئی ﴿بِهْمَدِهِ سَبْعَ نَجِيرٍ﴾ که واته تو بو نهوه بانگواریکه و ﴿وَسَبْعَ نَجِيرٍ﴾ راست ور ره ساوبه
 لهسه نهو نایسهی کهت بهو جوروی نهر مانست پیکراوه ﴿وَلَا شَيْءٌ خَرَّ فَرَّ﴾ وه شویس نارهرو ره کانی
 نهوان مه کهوه ﴿وَقُلْ مَسَّنْ﴾ و هلیس ساوهرم هیاوه ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ بههرو مامه یه ک
 که خو ناردویه نهیه خورمه وه ﴿وَأَمْرٌ يَسْكُرُ﴾ وه نهر مانسم پی درلووه که داد بهروهریم له
 نیو تاندا ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾ خوا بهر وهردگاری نیمه و نیو شه ﴿بِهْمَدِهِ سَبْعَ نَجِيرٍ﴾ (پاداشتی) کردوهی
 خومان بو خومان و ﴿وَأَمْرٌ يَسْكُرُ﴾ (پاداشتی) کردهوهی نیو هس بو خوتانه ﴿وَلَا شَيْءٌ خَرَّ فَرَّ﴾
 هیچ به لگه یه ک به ساوه له نیوان نیمه و نیو هدا (ماس نه کرای) ﴿بِهْمَدِهِ سَبْعَ نَجِيرٍ﴾ خوا (بهروزی دواپی دا)
 کومان ده کانه وه ﴿وَسَبْعَ نَجِيرٍ﴾ سهرو هجام و گهرا نهو هس ههرو بوز لای نهوه ﴿يَسْ كَيْهَنُ نَفْسًا﴾

﴿وَأَنْبِئْهُمْ خُورٌ فِي نَهْ﴾ نه وانهی دهه ده می ده کن له مارهی خواوه ﴿مِنْ بَقَرٍ مَّا سَحِيبٌ﴾ له دوی
 نه وهی (چه لکی نانگه واری) نه ویاں وه لآم دایه وه (و موسلمان نوو) ﴿خُفَّاءُ حِصَّةٌ بِعَدْرِ يَهُرُ﴾
 به لگه کدیاں پوچ و به تاله لای پهروه دگاریان ﴿وَعَنْتَهُمْ عَقَبٌ﴾ وه جهشم و رقی خویدن له سه وه
 ﴿وَعَنْتَهُمْ كَبِيرٌ﴾ وه سزای زور سهختیاں بو هیه ﴿ثُمَّ مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ حو نه وراته به که
 نه م قور ناندی به راستی مار دوو ته خواوه وه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه تهرار ووی سار دوو (بو جیا کر ده وهی
 حه ق و به تال) ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه تو چورایت ﴿عَلَى سَاعَةِ قُرَيْبٍ﴾ له وانیه هانتی دوی دوی زور
 مر سک پست ﴿يَسْتَعِجِلُونَ الْآزِلَ﴾ نه وانهی مار وریان پنی بیه په لهی هانتی ده کن
 ﴿وَأَنْبِئْهُمْ سَوَاعِدَ مَعَدٍ﴾ به لآم نه وانهی مار وریان پنی هیه ده ترس لی ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه
 ده راتن دوی دوی راسته ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ بیدار من به راستی نه وانهی که گو مانیاں
 هیه له روزی دوی ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ نه وه به راستی له گو مر ابیه کی زور دوو له راستی دن ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾
 حو دلسوره به نه کنانی ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ هه که سی بویت برق و دوری ده دت
 ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه هه نه وه هه و مالاده سه ت ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ هه که س
 به هه می دوا روزی بویت ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ نیمه به هه که ی بو زیاد ده که پنی ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾
 حه نه ب ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ به هه که سی دوی بویت ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ هه می نه دویای پس ده دپنی
 ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ به لآم له روزی دوی دا هیچ به شیکنی نه به ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾
 نه (بیباوه نه) هه به شایکیان هیه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ نایبکیان بو دن وون ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾
 که خوا رینگه ی بی مداده ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه نه گمر بریاری به کجاری ده به چوایه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾
 بیه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ دا بریار ده درا (به نه مار وریان) ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه به راستی بو
 مستم کاران سرای سهختی تارار ده هیه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ بو مستم کاران
 ده بیسی زور ده ترس له نا نه وهی کر دویانه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ بنگومان نهو سراهه هه دوو چاریان
 ده بیت ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ وه نه وانهی مار وریان هساوه و چاکه کدیاں کر دوو
 ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ له سار ویاختی به ههشتان ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ به لایه
 پهروه دگاریان به هه چیاں بویت بویان ناماده هیه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾ نه وهیه چاکه
 به خشی زور که وه ﴿وَأَنْبِئْهُمْ﴾

﴿رَبِّهِ الشُّرُوقِ﴾ تَبَخَّرُكَ لَا تَعْرِفُ ﴿وَهُلْ يَهْلِكُ كَانِي﴾ (دهمه لاتی) خوابه که شتیانیک و هك شاخه‌كان به
 دریدا درور ﴿بِشَاطَتِكَ يَرْجِعُ﴾ نه‌گه‌و خوابه‌وی (با = هه‌وا) راده‌گرت ﴿يُطْفِئُ رُوحَ كَعْبٍ طَهْرُودِ﴾
 تشر که شتیبه‌كان به‌سهر پشنی دریا‌که‌وه ده‌مستش ﴿يَرْجِعُ رُوحَ كَعْبٍ طَهْرُودِ﴾ به‌راستی نه‌وی (که‌یامس
 کمر) چه‌نیم به‌لگه و بیشانه‌هیه ﴿بِشَاطَتِكَ يَرْجِعُ﴾ بو‌همو و نارام گرتکی سویا‌سگورار ﴿وَأُولَئِكَ يَرْجِعُونَ﴾
 (نه‌گو‌ه‌یان) چه‌پوشی ده‌کات ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌دهمه‌ قالی ده‌کس
 در‌ساره‌ی به‌لگه‌کسی نیمه‌ در‌انق ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ هیچ به‌نابه‌کیان ییه ﴿وَأُولَئِكَ يَرْجِعُونَ﴾
 حاهر شتیكان پی به‌خسراوه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ نه‌وه به‌نابه‌خوشی زیانی نه‌م دویابه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 وانی ﴿وَهُلْ يَهْلِكُ كَانِي﴾ لای خوابه‌ چاکتر و نه‌ده‌وامتره ﴿وَهُلْ يَهْلِكُ كَانِي﴾ بو‌نه‌وانه‌ی ناو‌ه‌یان هیده‌وه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 زه‌یر سوگول ﴿وَهُلْ يَهْلِكُ كَانِي﴾ نه‌نابه‌ پشت به‌په‌روه‌دگار یان ده‌مستش ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌دهمه‌وه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 رقی و قبیان هه‌نسبت ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ نه‌وان لی ده‌موور ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که
 گو‌په‌نلی په‌روه‌دگار یان کردوه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ نویزه‌كان یان به‌چاکی نه‌بجام دوه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 ینامه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ یوان به‌هرس و مشوره‌ته ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ وه‌ده‌و‌وری یه‌ی ینان داوون
 ده‌یه‌خسش ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی کاتی ده‌ست در‌زیان لی ده‌گرت ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 توله‌ی خوبان ده‌ستین (و‌سهر‌داناخه‌ن) ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ و‌حرز سبتم سینه‌شاهه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ وه‌توله‌ی ههر خرابه‌یه‌ك
 خرابه‌یه‌که به‌وینه‌ی خرسی ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ جاهر که‌سی بیوری و ناشتی بکات ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 نه‌وه یادداشتی نه‌وه لای خوابه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ به‌راستی خواسته‌مکارانی خوش داوی ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ وه‌ههر که‌س توله‌یه‌می له‌پاش نه‌وی ستمی لیکراوه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ وه‌نابه‌که‌ن به‌نابه‌ه‌مین سبب
 نه‌وه به‌هیچ ناوان و گو‌ه‌ه‌کیان له‌سهر ییه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ نه‌وان به‌نابه‌ه‌مین سبب ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 له‌سهر نه‌وه که‌سانه‌ه که‌ستم له‌جه‌لکی ده‌کس ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌دهمه‌وه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 ده‌کس له‌ره‌ویدا ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ نه‌وانه‌ سزای رور سه‌ختان بو‌هیه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 وه‌ههر که‌س خن‌گرو لی سورده‌بی ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ به‌راستی نه‌مه‌له‌کاره‌ پسر نابه‌ج و
 په‌سه‌له‌کانه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ وه‌ههر که‌س خوا‌گو‌م‌رایسی بکات ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌دهمه‌وه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾
 پاش نه‌وه هیچ دوست و یار معنی ده‌رتکی نی‌یه ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ وه‌ستم‌مکاران ده‌بیت
 کاتیت سری (خوا) ده‌بیس ﴿وَعَمَّا يُخْبِرُ يَخْبُرُونَ﴾ ده‌لین نایا رنگایم‌ك هیه‌بگه‌رینه‌وه بو

دویا

﴿وَسَمِعَ يَرْجُوكَ عَتِيقًا﴾ و ه دهیان ییتی پیشانی دؤره دعتیرن ﴿حَبَشَتٌ مِّنْ نَّسَبٍ﴾ به مل که چی و
 رهیلی و دامادی ﴿مُضْرُوبٌ مِّنْ عَرَبٍ حَنَفٍ﴾ نه گؤشه ی چاو و مدربه و دهرواس ﴿وَهُنَّ كَذِبٌ ءَمُوءٌ﴾
 وه نه وانه ی که باومریان هیناوه دهلیس ﴿يَا نَحْشِرَ كَبِيرٍ حَسْبُكَ نَفْسُهُ وَنَفْسُهُ يَوْمَ تَقُومُ﴾ به راستی
 ریانباره کان له وانه ن که خویان و کهمس و کاریان له پرؤزی همستانه و ده له دهس داوه ﴿لَا يَأْنِ أَنْظَعَهُ
 وَغَدِبَ مُعِيرٌ﴾ پیدارس به راستی ستمکاران له سرابه کی همیشه یی دان ﴿وَمَا كَانَ يَهْدِي
 الْأَبْدَ﴾ وه نه و نه هیچ پشتو اینکیان می به ﴿خَرُوبُهُ مِّنْ رُّوْبٍ أَبَدٍ﴾ که یار مه تیان مدن بیحکه له حوا
 ﴿وَمِنْ بَضِيئِ نَسَبٍ﴾ وه هر که سینک خوا گو برای بکات ﴿وَمِنْ مِّنْ سَبٍ﴾ نه و هیچ رنگ به کی بر گار
 بروسی بو می به ﴿سَجِيْرٌ زَكِيٌّ﴾ گویر ایهل بن بو په روه ردگار تان ﴿مِنْ فِئْتٍ بِأَدْنَىٰ ذُو الْقَرْيَةِ﴾ پیش
 نه و هی پوزنک بیت ﴿لَا مَرْزُقًا مِّنْ مَّاءٍ﴾ له لایه ن خواوه که گم اندوهی بو می به ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ مَّجْرٍ
 يَوْمَهُ﴾ نه و روزه هیچ به ما گایه کنار ماییت ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ نَّكِرٍ﴾ وه هیچ نیسکاریه کنار پی ماکریت
 ﴿وَمِنْ غَرَضٍ﴾ جانه گور و وریان و هر گیر ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ حَبَشَةٍ﴾ نه و لیحه تو مان به پاری و
 و چاو دیر نه مار دوه بوسه ریان ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ لَّاسِعٍ﴾ توتهمهار اگه باندت له سوره ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ لَّاسِعٍ وَنَا
 رَحْمَةٍ﴾ وه به راستی کانی نیمه له لایه ن خومانه و به سوره و به ممتنک به که سینک به چو زیس
 ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ﴾ بیسی دلخوش دهن ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ وه نه گور ناحوشیه کیان شووش بیست
 ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ بَهْمٍ﴾ به هوی کرده و هی خویانه و ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ كَلْبٍ﴾ نه و به راستی ناده می
 پی سهران و سله به ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبٍ وَذَرْبٍ﴾ هر بو خوا به مولت و پاشابه تی لاسمه به کن
 و روه ی ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ هر چی به و نیت مدی ده بیست ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ مو هر که سینک
 به و نیت کچی پی ده خشیت ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ وه بو هر که سینک به و نیت کوری
 پی ده به خشیت ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ یان کور و کچی به به که و پی ده به خشیت
 ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ وه هر که سینکشی بو نیت به رزکی ده کات ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ به راستی
 خوا رانیسی همه لانداره ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ مو هیچ کس نه ووه که خوا
 قسمی له که لدا بکات ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ به و وحی به بیست ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ یان له پشت به رده و
 ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ یان سر اوینک سریت ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ و به فرمانی خویسه نه و هی که
 به و نیت و وحی بو ده کات ﴿وَمِنْ نَّسَبٍ مِّنْ سَبَةٍ﴾ به راستی خوا ملندی کار درومته ﴿

﴿وَكذلكَ اَحْيَا بَنَاتُ رُوحَا﴾ هەر به‌و شیوه (که روحی بن دیت) قورنایمان بۆ تو ئارد (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿مَن اُفِر﴾ به‌هرمانی حۆمان ﴿مَن كُفِر﴾ کُت و لا اَیْمَن ﴿که‌تۆ به‌تسه‌رانی کُت و تهمان چس یه﴾ و لکن جَعَلَهُ وُ ﴿به‌لام تيمه‌ تهمومان کرده پرو و ماکی یه‌ک﴾ تَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ﴿پيسمووی هەر که‌سینکی بن ده‌که‌یس که‌بمانه‌ویت﴾ مَن يَشَاءُ ﴿له‌به‌نده‌ کانمان﴾ و مَن يَشَاءُ يَبِذَلْهُنَّ فَيُحْصِيهِنَّ ﴿و به‌راستی تۆ (ج‌ه‌ل‌ت) پيسمووی ده‌که‌یت بۆ ریگی‌ی راست﴾ ﴿يُحْصِيهِ اللهُ لَيْلَى﴾ ریگی‌ی نه‌و خوی‌یه‌ی ﴿بهرمانی شوب و مای کُز﴾ که‌ هەرچی له‌ ناسنامه‌کان و هەرچی له‌ ره‌ویدا به‌ هی نه‌وه ﴿لَا يَأْتِيهِمْ مِنْهُ نَبَأٌ خَافٍ﴾ پیدایین هه‌موو کاره‌کان هەر بولای خوا ده‌که‌رینه‌وه ﴿

سوره‌ی ﴿الر‌خرف﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی مبه‌رمان

﴿ح‌م﴾ به‌ (ح‌ا، م‌یم) ده‌خویرینه‌وه خ‌واران‌تره‌ به‌ و اتا‌که‌یی بۆ رانیاری ریانر سه‌یری سه‌ره‌نای سوره‌ی (البقره) بکه ﴿و تَحِثُّبُ شَبِی﴾ سوید بدم به‌راوه‌ پرو و کهره‌به‌ ﴿يَا جَعَلَهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾ به‌راستی ئیمه‌ قورنایمان به‌هه‌ره‌ی ماناوه ﴿عَلَّامُ الْغُیُوبِ﴾ یو نه‌وه‌ی ئی بگه‌ن ﴿وَنَزَّلْنَا مِنْكُمُ الْحَبْلَ الْبَیِّنَ﴾ به‌راستی تهم قورنانه‌ له‌ تهم‌و‌ی باربر و اودا به‌ لای تيمه (له‌ لَوْحِ الْمَحْصُوفِ ذَا) ﴿تَعْلِيْمًا حَكِيمًا﴾ که‌رۆر بلده‌ و پره‌ له‌ داتایی ﴿مُفْرِنٌ غَمًّا مِّنْ دُونِ مَفْزَعٍ﴾ ده‌ی ئایا ئیمه‌ تهم قورنانه‌ تان لسن دور به‌خه‌ینه‌ وه ﴿وَلَا يَحْصِيهِ قَوْمٌ شَبِی﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی تئوه‌ گه‌لکی ربه‌د پرو ﴿وَكُذِّبَتْ مِنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ وه‌رور بیعه‌مه‌رمان له‌ گه‌له‌ پئشوه‌کان ماردوه‌ ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ﴾ وه‌ هەر بیعه‌مه‌رکیان سو هانبی ﴿لَا تَأْكُلْ أَمْوَالَهُمْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ ته‌وان هەر گانه‌یان پی ک‌ردوه‌ ﴿وَأَعْلَمُ كُنْزَهُمْ غُتًى﴾ جا‌که‌سانی که‌ له‌مان به‌هیزتر پرو و له‌مان ب‌ردن ﴿وَمَضَىٰ مِنْ لَّآزِیْمٍ﴾ وه‌ به‌سه‌ر چوو سه‌رگورشته‌یی پشیان ﴿وَجِزْنًا يُنْهَىٰ عَنْ شَرْبٍ وَذَمٍّ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر برسیاریان لی مکه‌یت کن ناسنامه‌کان و ره‌وی به‌دی هیتاوه‌ ﴿يُغَوِّرُ جَهَنَّمَ تَغْرِیرًا عَمِیقًا﴾ بیگو‌من ده‌لین خ‌وی رالی بالاده‌ستی رانا‌دروستی کردور ﴿وَبَدِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْآرْضَ مَهْدًا﴾ تهم‌خ‌وایه‌ی ره‌وی ک‌ردوه‌ به‌ لانه‌ بو‌تان ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُمُ الْبَحْرَ بَيْنًا﴾ وه‌ چمه‌د ریگابه‌کی ئیادا دروست کردوه‌ بو‌تان ﴿سَبَّحْتَ بِهِنَّ نُونَ﴾ یو نه‌وه‌ی بگه‌ن به‌هه‌سته‌ کانتان ﴿

﴿وَكَلَّمَ مَثُودًا مِّنْ قَبْلِ قَوْمِ لُوطٍ﴾ همدرو هاپش تو هج بعه مبر نکمان بهادر دوه له هج شار نکدا
 ﴿لَا قَوْلَ لَّزُومٍ﴾ مه گهر خوشگور مر اته کان (دمو له مهنده کان) ورتویانه ﴿يَا وَدَّعَاءُ بَعْدَ عَلْقَمَةٍ﴾
 به راستی تبه باوو ماییرانی غومان لمر ناسک دیووہ ﴿وَبَدَّ عَوْءٌ نَّيْهَمُ مُعَدَّرٍ﴾ وه به راستی نیمه
 له سه ر نایبی نه و ان دهر وین ﴿مِن رَّوْحٍ مَّحْدٍ﴾ وونی نه گهر چی من (نایبی) راستریشم
 بزو هتایس ﴿مما وجد شذوذاً﴾ له وای که باوو ماییر تان دیووہ له سه ری ﴿قَالُوا إِنَّا نَرِيكَ لَزِيمًا﴾
 گورون ﴿وَرَتَبَانِ بِنُكُومَانِ نِيْمَةٍ﴾ ماوهرین به و (نایبی) به نیتوه دایر دوه ﴿لَا تَسْقُطُ مَنَةً﴾ بویه
 تولدمن لئ سه بدن ﴿هَٰذَا نَفَرٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ جاسه بر که سه ر نه محامی در ورتان چون بوو ﴿لَا
 يَدْرِي هَٰذَا بَرٌّ نَّارٍ﴾ وه کاتیک نیر اهییم به ماوکی و گله که ی ووت ﴿يَوْمَ يَمُوتُ تَفَتُّونَ﴾ بینگومس
 من به ریم له وای نیتوه ده پیرستی ﴿لَا يَدْرِي تَعْمَلُ﴾ جگه له و راته ی که دروستی کرد ووم ﴿لَا يَدْرِي
 نِيْمَتُهُ﴾ چونکه همر نه ویش رینور ویم ده کات ﴿وَجَعَلَهُ كَمَدٍّ مِّنْ عَنَابٍ﴾ ته و (به که هوایه رستی)
 له وای به ووه کائیدا به جن هتست ﴿لَعَنَهُمُ الرَّحْمَنُ﴾ تایگه پرته ووه (سه ری) ﴿مِن مَّوَدَّةِ الْوَدَّاءِ﴾
 به لگو من نه و نه ویا و ماییرانیانم له خوشگور مر انیدا هتسته ووه ﴿حَقَّ لَّهٗ عَذَابٌ كَافٍ﴾ هه ل نه و کاته ی
 قورق تان بو هات ﴿وَرَسُوْنَا نَبِيًّا﴾ له گله بعه مبری ناسکرا ﴿وَجَعَلَهُ نَفَسًا﴾ جا کانی قورق تان
 بو هات ﴿وَأَوَّاهٌ مِّنْ جَدُوهِ﴾ ورتیان ته مه جادووه ﴿وَنَافِلٌ مِّنْ جَدُوهِ﴾ وه به راستی نیمه باوهری بن ما که یس ﴿وَقَالُوا لَا تَسْمَعْ لِهَٰذَا نَفَرًا﴾ وه ورتیان بوچی ته م قورق تانه به بیر او نه غوار دوه ﴿عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنْ أَهْلِ بَنِي عَصِيْمٍ﴾
 بزو بیاونکی گه وری (ماو دارو دارا) له م دوو شاره (مه ککه و طائف) ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ رَحْمَةً﴾ نایا
 نه و ان په حمده تی بهر و مرد گارت دبهش ده که ن ﴿عَمَّ قَسَمٌ لَّهِ﴾ له کاتیکد نیمه به بیوانیدا دایه شمان
 کرد ووه ﴿مَعِيشَتِي لَأُحْيِيَنَّهَا﴾ هوی گور مرانیان لمزانی ته م دو بیایه د، ﴿وَرَفَعْتُ صُفْرَتِي فَوْقَ عَصَمٍ﴾
 درجی ﴿وَهَبْتُ مَدِينَتِي لِمَنْ يَّهْدِي بِلَهِّ يَدَيْهِ﴾ وه به مبر هه مدیکی تریاند ﴿يَسْجُدُ بَعْضُهُم لِبَعْضٍ مِّنْ خَشْيَةٍ﴾
 ناهه مدیکیس تیش به هه مدیکی تریان بکمن وله خر مدتی به کتر دابن ﴿وَرَحْمَتِي يَدُورُ فَوْقَ عَصَمٍ﴾ وه
 بهر بهی بهر و مرد گارت (بو تو) له ووه چاکتره که نه و ان کوی ده که سه ووه ﴿وَقُلْ لَّيْكُم مِّنْ شَأْنٍ﴾
 و جدی ﴿خَوَّاهُ لَمَّا رَأَىٰ عَذَابَ الْوَدَّاءِ﴾ له ووه به وایه که خد لکی به ک تو مده تی یی ماوهر بو وایه ﴿لَعَنَ بَعْضُ بَعْضٍ﴾
 و رخی ﴿وَأَمَّا دَعْدُ فَهُوَ يَدْعَىٰ لِيُدْعَاهُ﴾ به وایه به وایه صیر مبدن ﴿يَدْعُوهُ سِقْدٌ شَدِيدٌ﴾ سه نفی
 خانووه کانی بهر بوو وایه ﴿وَمَعَهُ يَحْشُرُونَ﴾ همدروها پله کان که بهی داسه ده که وون (بو من
 ده کردن به زیوو) ﴿۝﴾

﴿وَيَسِيرٌ مِّنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ و ده مرگای رورمان بو جانو و ده کانیان دادما ﴿وَسُورَةُ عَلِيٍّ شَكْرًا﴾ و ده کورسی و
 قهقهه فی رور ناله موری دانیش و پال بدمه و ﴿وَرُحْرُوهٌ﴾ ورق و برق و بر راندنه و هی مالی دوبا
 (نه نالتون و ریور) (خوای گه وره وار ده عقیبت له و بیتا و پرانه که له زمت له مال و سامان و خوشی
 دوبا و در یگور، به لام باشه و روزه هر ده گه ریتمه و به ده مستی) ﴿وَرُبُّكَ حَكِيمٌ لَّدُنَّ مَتَاعٌ أَخْبِرُوا بَدَائِكُمْ﴾ جا
 ده مور نه وانه چمد ساتیکه له به هر و خوشی زبانی دوبا ﴿وَلَا جِرْمَ لِمَن دَانَ بِقِسْمِهِ﴾ به لام
 (پاداشتی) رورزی دواپی لای به و ورد گارت بو پاریر کاران وله خوا تر اسانه ﴿وَمَن تَعْلَمْ غَيْبًا فَخْبِرْ
 أَرْحَمَ﴾ و ده هر که من پشت له یاد پی خوا اهل کات ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ شه بنانیکي بو ناماده ده که
 ﴿مَهْرُ بَنَاتِهِ﴾ که ده بشه له گه لی بیت ولی جیا به یکه و ﴿وَلَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ و ده یگور من
 نه وانه (شه بتانه کان) له ریگایی راست ریگریان ده که ﴿وَلَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ واش ده ان
 که یگور من هر نه وانی که هیدایه تدر اوور ﴿وَلَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ هه تا کاتی که (ده مری و) دینه و لام
 ﴿وَلَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ و ده لی غور که یوانی من و تو به قه ده بیوان غور هه لات و غور و او
 بوايه ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ نای چ هاوری به کی غراب نووشت ﴿وَلَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ و ده
 غور که هیچ سو و دیکتان پنا گه به بیت چو که ستمان کرد ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ و ده یگور من
 ننه و به سر پی سهخت دا ها و به شش ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ دهی تابا تو (لهی موحه ممد و ده)
 ده توانی به که پی شنه و نی ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ بان کویر رسمو می نکه بیت ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ و ده
 که مدهی که له گور من به کی ناشکر ادا بیت ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ جا ته گور تو به ریپش ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾
 شش و ده یگور من نیمه هر توله له و ان ده سببش ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ و ده یگور من
 ده مدهی لیجان کرد و و پیشانت ده دهی ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ چونکه به راستی نیمه به ده سه لائین
 به سدر یاندا ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ که وانه ده دست بگره به و نور تانه و هی بزوت بقر و و
 ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ به راستی تو له سدر ریباریکي راستیت ﴿لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ مِّنْهُ﴾ و ده یگور من
 هم نور تانه هوی موداری به بو خوت و نو گه له کهت ﴿وَسُورَةُ شَمُورٍ﴾ له داها تو و شد هر سیارتان لی
 ده کریت ﴿وَسُورَةُ شَمُورٍ﴾ تو پر سیار بکه له و به مده رانهی پیش تو مار دور مان
 ﴿وَسُورَةُ شَمُورٍ﴾ نایا بیجکه له خوای میهر بیان ریبارمان داوه ﴿وَسُورَةُ شَمُورٍ﴾ به ستر او بیت
 که به سترین ﴿وَسُورَةُ شَمُورٍ﴾ سوند به خوا به راستی مو سامان به نه لکه کانه و و
 بارد ﴿وَسُورَةُ شَمُورٍ﴾ بولای میره و و دهست و پیو مده کهی ﴿وَسُورَةُ شَمُورٍ﴾ و ده یگور من
 ووتی به راستی من پیو مده ری به و و دگاری جیهان یانم ﴿وَسُورَةُ شَمُورٍ﴾ جا کاتی به لکه کانی
 نیمه ی بو هان ﴿وَسُورَةُ شَمُورٍ﴾ که چی نه و ان به نه لکه کان پند که میس ﴿وَسُورَةُ شَمُورٍ﴾

سورتهی (الدخان)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به حشمتدی میهره یان

﴿٢﴾ به (حدا، میم) ده حوضر ته وه خوارانتره به واتاکهیی بزوانیاری زیاتر سه پیری سهره قدی سورتهی
 (الفرقة) مکه ﴿٣﴾ ﴿وَنَحْشِبُهُمْ خَيْرًا﴾ سویند هم قورخانه پروون که ره وهیه ﴿٤﴾ ﴿وَنُرْسِلُهُمْ فِي بُحْرِ مَرْجٍ﴾
 به راستی نیمه هم قورخانه مان له شه وونکی پیروردا مار دوته خواره وه ﴿٥﴾ ﴿وَنَحْشِبُهُمْ خَيْرًا﴾ بیگومان
 نیمه تر سته ریس ﴿٦﴾ ﴿وَيَهْدِيهِمْ رُوحُ كَرِيمٍ﴾ لهو (شهمه پسروره) دا هموو کار و یاریکی شیوا به
 به کجیده کربته وه ﴿٧﴾ ﴿فَرِحَ مِنْ غَدَرٍ﴾ هرمانیکه له لایسن نیمه وه ﴿٨﴾ ﴿وَنَحْشِبُهُمْ خَيْرًا﴾ به راستی
 نیمه پیعه میهران ده ریس ﴿٩﴾ ﴿رَحِمَهُمْ مِنْ بَيْنِ﴾ که ره حمتیکه له لایسن پهروهر دگرته وه ﴿١٠﴾ ﴿وَنَحْشِبُهُمْ خَيْرًا﴾
 تسبیح نعیمه ﴿١١﴾ بیگومان هر خوار پیهری رانایه ﴿١٢﴾ ﴿رَبِّ سَمُودَ وَ لُوطَ وَ اِبرٰهٖمَ﴾ پهروهر دگر
 ناسمانه کان و رهوی وه هرچی له بیوانباند به ﴿١٣﴾ ﴿اِنْ مَكْرَهُمْ﴾ له گهرنبوه نیمانداری پرسته قیس
 ﴿١٤﴾ ﴿لَا يَدْرٰى﴾ هیچ بهر ستر اوینکی به هوق و راستی بی به جگه له خوا ﴿١٥﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ (خوا)
 ده ریس و ده ریس ﴿١٦﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ پهروهر دگر گاری نیوه و پهروهر دگر گاری سو و باپیره
 پیشمیه گسانه ﴿١٧﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ به لام تهران له دوو دلی و گومانده گمه و گالته ده کهن ﴿١٨﴾
 ﴿لَا يَخْبٰى﴾ جا چاره پروان به ﴿١٩﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ پهروهر دگر گاری نیوه و پهروهر دگر گاری سو و باپیره
 به پدا ده بی ﴿٢٠﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ هموو ناده می داده گری ﴿٢١﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ (ده لیس) که به به لایه کی
 سه خته ﴿٢٢﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ نهی پهروهر دگر گاریان هم سرابه مان له سدر لایه ﴿٢٣﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾
 بهر سستی قنعه ماوهر داریس ﴿٢٤﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ چون ته می خوارده بی و ناموز گاری وهرده گری
 ﴿٢٥﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ که به راستی نیمه میهریکی پروون و ناشکرایان بو هانوره ﴿٢٦﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾
 له پاشان گوئیان بی سداو ﴿٢٧﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ وه ووبان هر کر اوینکی شسته ﴿٢٨﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾
 نبله ﴿٢٩﴾ بیگومان بو ماو به کی که م هم به لایه لاده میس ﴿٣٠﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ بیگومان نیوه ده گهر سده وه (بو بی
 باره ری) ﴿٣١﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ روزیک دیت به لاماریکی به هیز و هدره گهره دیان بز ده بیس
 ﴿٣٢﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ به راستی نیمه توله ده میس (له کافران له جهنگی به دردا) ﴿٣٣﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾
 سویند به خوا به راستی له پیشر نعمان گهلی فیرعه وسان نا قی کرده وه ﴿٣٤﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾
 و نیمه میهریکی به بریریان بو هات ﴿٣٥﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ (پیی وونس) که به به کانی خوا
 (به بوئیسرائیل) به می سپرن ﴿٣٦﴾ ﴿لَا يَخْبٰى﴾ چونکه به راستی من پیعه میهریکی نه میس
 و بهر پیکراوم بو ناو نیوه ﴿٣٧﴾

﴿يَا يَوْمَ الْقِيَامِ﴾ بېگومان پروزي جيا كړننه وه (ي حَقِّ وَنَعَالٍ) ﴿مِنْهُمْ أَجْنِبِينَ﴾ كاشي ديارى
 كړاوسى همووياسه ﴿يَوْمَ لَا يَمُوتُ عَلَى شَيْءٍ﴾ وژنيكه هېچ دژستني ناتوانن كه مړين مسوود
 بگه يه تن به دژستني مخوي ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وه يار مېنښ ماديښ ﴿لَا مِنْ رَجَعٍ لَهُ﴾ مه گور
 كه سي خو به حمي پي نكات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يُزَيِّغُونَ﴾ به راستي نه بها خوارالي نالانديني مېهرده به
 ﴿يَا شَحْرِبَةُ﴾ بېگومان دوه ختي زه قه موت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ خوراكي كه ساني ناواښاره
 (كافره) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ وه كوخلته ي روډ ره يثوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ له ناو سكه كاندا ده كوليت
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ هره وه كو كولاني ناوي روډ گهرم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ (نه ر كافره) بېگومان
 به توبدي راي گيشي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ تا (ده يمه) ماو مرستي دوروح ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾
 پاشان بېرډن به سهر سهريدا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ همدې له نا گرو ناوي روډ گهرم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾
 (پښي دوو تريت) بېچيزه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ (نه گالته بېگومان دپي دهو تريت) چومكه
 به راستي تو به دوسه لات و بهر نر يوويت (له دويادا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ بېگومان نه به
 نهو سرايه به كه نپوه گومانتان لپي همووي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ به راستي بارير كارن
 وه خواترسان له شويكي بيوه يي و نارام دان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ له ناو ناخات و مريك كياودن
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ له ناو پشمي ماسك و نه ستور دهوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾
 رو به پروزي به كترى داده يښس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ همدې له ناو پشمي ماسك و نه ستور دهوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾
 ده كه به هره سهر يان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ له ناو پشمي ماسك و نه ستور دهوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ به تا سوو دپي و بيوه يي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ له ناو پشمي ماسك و نه ستور دهوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾
 ماچه ژن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ جكه له مړدي به كه م حار (كه له دويادا يوو) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾
 وه (خوا) نه سرائي دوروح باراستووي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ نه به خسته له لايه ن په روډ دگر نه وه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ شاهه يمه سهر كه ونې روډ گهره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ جانا مرستي
 نه م قورقانه مان له سهر رمانې تو تاسان كړدووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ بؤ نه وه ي بېر بگه نه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾ نير تو چاو پروان نه، بېگومان نهوايښ چاو پروان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ لَا يَمُوتُونَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ماوی خوای نه‌خشده‌ی میهره‌مان

﴿ح﴾ به (حامیم) ده‌خوئیرینه‌وه خواراناره نه‌واتاکه‌ی نه‌ورانیاری ریانر سه‌یری سده‌رنای
سوره‌ی (القرة) نکه ﴿قُرْآنُكَ﴾ هیتانه خوارمه‌وی نه‌م قورقانه ﴿مِنْ مَّاءٍ ثَمَرٍ حَكِيمٍ﴾ له‌لایه‌ن
خوای مالا‌ده‌ستی کار دروسته‌ویه ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ بیتگومان له‌ناسمانه‌کان وره‌وردا
﴿لَا يَسْقِي الثَّمَرِينَ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌هه‌به بو‌ماوم‌دران ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌له‌دروست کردنی خوئان دا
﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌نه‌و گبان له‌نه‌ران‌ی مالا‌ده‌سته‌وه ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ چه‌نده‌لگه‌هه‌به بو‌که‌سانی
باوه‌ری به‌ورپان هه‌به ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌له‌جپاوری شه‌و وروردا ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌له‌سه‌ی نه‌ی
وه‌له‌و پاران‌ی که‌خواله‌ناسمانه‌وه‌ده‌یارینه‌ت (که‌هوی ورق وروری به) ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ که
به‌هوی وه‌ره‌وی ریدوده‌کاته‌وه (وده‌بو ورپسته‌وه) ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌له‌گورانی پایه‌کاندا ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾
﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ چه‌نده‌لگه‌هه‌به بو‌که‌سانی که‌تی ده‌گه‌ن ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ کانه‌مانه‌به‌لگه‌کاسی خور
﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ ده‌یخوئینه‌وه‌بوت به‌راستی و دروستی ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ جابه‌چی قسه‌و گورثاریت
﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ دواي خواو به‌لگه‌کاسی ماوم‌ده‌هیت ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ سراد له‌ماو‌چوون
بزه‌ه‌موو درورینکی گورماهار ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ که‌به‌لگه‌کاسی خواو ده‌یسه‌یت ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾
و‌سوی ده‌خوئیرینه‌وه ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ له‌باشان (له‌سه‌ر کاسری) به‌رده‌وامه‌چونکه‌خوبه‌رل رانه
﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ نه‌لی هه‌ره‌ی بیستوهه ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ ده‌ی مزده‌ی پی نه‌ده‌سرایه‌کی سه‌خت
﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌هه‌رکاتی شتیک له‌مه‌لگه‌کاسان ناگادار بیت ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ به‌گالته‌ی
ده‌گری ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ نه‌وانه‌سرای ریسواکه‌ریان بو‌هه‌به ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ نه‌پیشبان‌وه
ناگری دوره‌خه ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ هچ سوو‌دیکبان پی ناگه‌یسی ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ نه‌وه‌ی له‌(دوب) دا
کر‌دورپانه ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌نه‌و پشته‌وانانه‌ی حگه‌له‌خوا هه‌لیان بزاردون (سوودی
سی به) ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌سرایه‌کی وررگه‌وره‌یان بزه‌به ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ له‌م قورلانه‌هوی
ریسوری به ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی پی باوه‌رن به‌نایه‌ت و به‌لگه‌کاسی به‌ره‌وردگریان
﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ بزه‌وانه‌هه‌به‌سرایه‌کی پی نازاری سه‌خت ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ له‌ده‌ی سترگه‌تیر ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ خوا
نه‌و رانه‌به‌دورپای سو‌رام هیتاون ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ تا‌به‌هه‌رمانی خوا که‌شتی نیایه‌د، بگه‌ری
﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌تاله‌هه‌مدیک به‌خششی خوا به‌هه‌ره‌مه‌دیس ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌بزه‌وه‌ی
سو‌یاسی خوا بکه‌ن ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌سه‌رگه‌م‌ی سترگه‌م‌ی ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ وه‌نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان وره‌وی دا
هه‌به‌بزه‌وه‌ی ژم‌یار کردوه (وخسویه‌تیه‌خرمه‌تانه‌وه) ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ هه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه
﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾ بیتگومان له‌وشتانه‌دا چه‌نده‌به‌لگه‌هه‌به بو‌که‌سانیک بیر
بکه‌نه‌وه ﴿وَمِنْ ثَمَرٍ ثَمَرٍ﴾

﴿قُلْ لَّيْسَ مِنِّي مَن قَتَلَ نَفْسَهُ بِذُنُوبِهِ﴾ ﴿يَعْتَرِضُ عَلَيْهِ﴾ ﴿لَا يُجِزِيهِ نَدَاهُ﴾ ﴿چاو پوشی مکن له و کهسانه‌ی هویایان نه پاداشت و سرای خواهی نه﴾ ﴿يَجْرِي نُفُوسًا بِأَحْصَىٰ يَكُونُ﴾ ﴿مُوْثَمُوْثِی پاداشی حدلکسی بداندوه به گویره‌ی نه‌وی کردووانه﴾ ﴿مَنْ مَّرَضَتْ سَعِيَّةٌ﴾ ﴿هەر کهسی چا که‌ی کرد نه وه﴾ ﴿قَارِئَةً كَهٰی﴾ ﴿بِو حویه‌تی﴾ ﴿وَمِنْ سَعِيَّةٍ﴾ ﴿وه هەر کهسن خرابه‌ی کرد نه‌وه﴾ ﴿زبانه‌که‌ی﴾ ﴿بِو حویه‌تی﴾ ﴿ثُمَّ يَرْجِعُهُمْ﴾ ﴿له پاشان بولای پەر و ورد گارتان ده‌گره‌سریه‌وه﴾ ﴿وَالْقَدَرُ﴾ ﴿بِو حویه‌تی﴾ ﴿سَوِيْدَ بَعْضًا يَكُوْمَانْ بَه موه‌ی نیسرا ئیلمان به‌خشی﴾ ﴿يَكْتَبُ وَتُحْكِرُ﴾ ﴿سَبَّوْه﴾ ﴿به‌یام و خو کمراسی و پیعه‌به‌راپه‌نی﴾ ﴿وَمِنْ مِّنْ حَبِيبٍ﴾ ﴿وه روریمان دان له شته حه‌لال و پا که‌کان﴾ ﴿وَمِنْ مِّنْهُ عَلٰی أَمْرٍ﴾ ﴿وه ریرمان دان به‌سدر جیهانیاند﴾ ﴿وَهُوَ﴾ ﴿نَسْهَمٌ يَّسِبُ﴾ ﴿لَا تُرَىٰ﴾ ﴿وه به‌لکه پروونه کانمان پیدان له باره‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه﴾ ﴿مَنْ حَقَّقُوا﴾ ﴿لَا مَن مَّجِدُ﴾ ﴿وَالْمَرْءُ﴾ ﴿جا جیو و ر به‌یوون له‌بیر خویاندا دوا‌ی نه‌وه به‌بیت رانستیان بز هات﴾ ﴿عَمَّا يَتَذَكَّرُ﴾ ﴿له‌بیر دوزمن به‌تی و حه‌ساده‌تی بیون خویان﴾ ﴿لَا يَكْتَفِي بِنَهْجِهِ نَوْمٌ أَلَيْسَ﴾ ﴿بیگومان پەر و ورد گارت له‌روزی هه‌ستانه‌وه‌دا له نیوانیاندا دوده‌ی ده‌کات﴾ ﴿يَمَسُّنَّ فِيْهِ يَبْسُوفُ﴾ ﴿له‌و شتانه‌ی جیواریان پیدا ده‌کرد﴾ ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا عَلَىٰ شِمَائِلِهِمْ﴾ ﴿له پاشان تو مان خسته‌سدر شه‌ریعه‌تیک﴾ ﴿مِنْ لَّائِلٍ﴾ ﴿له باره‌ی ناپینه‌وه﴾ ﴿وَأَنبَقَ﴾ ﴿خوش شویسی بکه‌وه﴾ ﴿وَلَا تَنفَعُ خُوَّةُ أُنَاسٍ لِّإِثْمِهِمْ﴾ ﴿وه شویسی هه‌واو شار و روی له‌وانه مه‌که‌وه که نارائن﴾ ﴿لَا يَهْدِي لَهُمْ يَوْمَئِذٍ عَنْتُهُمْ﴾ ﴿بیگومان نه‌وانه له‌لایه‌ن خواوه هیچ سوو دیکت پی ما‌گه‌بیس﴾ ﴿وَأَن نَّصْبِيْنَ بِمَعْصِيَةِ رَبِّنَا نَبْغِيْ﴾ ﴿وه به‌راستی ستم کاران هه‌مدیکیان دوست و پیشیوانی هه‌مدیکیان﴾ ﴿وَمَن يُّؤْتِكُمْ﴾ ﴿وه خوا دوست و پیشیوانی پاریر کاران وله‌خواترسانه﴾ ﴿فَعَدَّ نَصْرَ لِّكَ﴾ ﴿نعم قور له‌بیسایه و هوی چاو رشی به‌بو مه‌ردومان﴾ ﴿وَفُتِحَتْ رَحْمَةُ رَبِّكَ﴾ ﴿وه رینسروسی و میهره‌مانیه بو‌گه‌لیت که‌باوه‌ری پته‌ویان هه‌به﴾ ﴿فَاحْبِسْ يُرْسَ خُفْرٍ﴾ ﴿نَايَا نه‌وانه‌ی که خرابه‌کانیان کردووه و گومان ده‌هن﴾ ﴿لَا تُجْعِلُهُمْ كَتِبَهِ مَوْعِدُهُمْ يُصَدِّقُ﴾ ﴿نیعه نه‌وانه وه‌کو که‌سانیک داده‌بین که‌بیر وایان هه‌وه و چا که‌کانیان کردووه﴾ ﴿سَوْءٌ مَّجِيْدٌ وَمَذَلَّةٌ﴾ ﴿وه‌کو په‌ک بیت زبایان و مردپان﴾ ﴿سَاءَ مَبْعَثُكُمْ﴾ ﴿نای چه‌مد خراب دادوهری ده‌کدن﴾ ﴿وَحِوْءٌ سَمُوْبٌ﴾ ﴿لَا مَن بَاتِحِيْ﴾ ﴿وه‌خوا ناسجانه‌کان و ره‌وی به‌هق و راستی دروست کردووه﴾ ﴿وَتَجْرِي حُكُلٌ يَّقِيْنٌ﴾ ﴿مُوْثَمُوْثِی هه‌موو که‌سیک پاداشت بدرسته‌وه﴾ ﴿يَمُكِّنْ﴾ ﴿به‌گویره‌ی نه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که کردووه‌تی﴾ ﴿وَلَهُمْ﴾ ﴿وَلَقَدْ كُتِبَ﴾ ﴿وه نه‌وان هیچ ستمان لی ماکرت﴾ ﴿

﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ عَنِ عَصَايَ أَفَغَافَتُمْ أَصْوَاحَهُمْ﴾ نهو کهسهی ههواو ناره زووی خوی کردوته بهر سرری
 حوی ﴿وَصَلَّاهُمْ لِمُقَاتِلٍ﴾ حواش بهرانی گومرای کرد ﴿وَحَرَّحْنَاهُمْ لِقَابِ﴾ وه موری داوه بهسه
 گوی و دیدا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ لِقَابِ﴾ وه بهر دهی داوه بهسه چاویدا ﴿فَلَمَّا يَدْرِأَيَ رَبِّكَ﴾ دهی جنگه
 له حواکی ریمووسی دهکات ﴿لَا تَكْفُرْ﴾ دهی یوچی بیر ماکه سهوه ﴿وَلَا تُؤْمِنُ﴾ وه ووتن
 هیچ به ﴿لَا تَحِبُّهُنَّ﴾ جنگه له ژبای دوبامان ﴿عَنْهُمْ﴾ وه دهمریس و دهژیس ﴿وَمَا يَنْفَكُ﴾
 وه جنگه له پرزگار هیچ شتی نیمه له داو نامات ﴿وَمَا يَنْفَكُ مِنْهُمْ﴾ وه نهوانه بهو قسانه هیچ رانیس
 سی به ﴿لَا يَنْفَكُ﴾ نهها گومان دهمن ﴿وَلَا تَنْفَكُ﴾ وه کانیک بهو نریته وه بهسه ریاند
 ﴿وَلَا يَنْفَكُ﴾ نه لکه پرو به کانمان ﴿وَلَا يَنْفَكُ﴾ هیچ به لکه به کیان به ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ جنگه
 نه وه که ده لیس باو و پیرانمان ریدو و بکه نه وه ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ نه گهر نیوه راست ده کس ﴿وَلَا تَنْفَكُ﴾
 بخیریک ﴿بَلَىٰ﴾ حو ریدو ووتن ده کاته وه ﴿لَا يَنْفَكُ﴾ له پاشان ده تان مریشت ﴿لَا يَنْفَكُ﴾ پاشان
 کوتان ده کانه وه ﴿لَا يَنْفَكُ﴾ له پرزی دوا پیدا ﴿لَا يَنْفَكُ﴾ هیچ گومانی تیدا به ﴿وَلَا تَنْفَكُ﴾
 به لوم ﴿بَلَىٰ﴾ روری بهر دو ومان داران ﴿وَلَا تَنْفَكُ﴾ وه بو خوی به مولکداریتی
 ناسمانه کان و زهوی ﴿وَلَا تَنْفَكُ﴾ نه و پرزی قیامت هله بهستی ﴿وَلَا تَنْفَكُ﴾ له و
 پرزه ده به تال خوار کس خه سار و به من ﴿وَلَا تَنْفَكُ﴾ هموو گه سی دهیسی کو به دل کو به دل
 که و توون به سه ر نه زیودا ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ هموو گه لن ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ بانگ ده کری بولای به راوه که ی
 ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ له مرو سراز پاداشت ده درینه وه ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ نه گویری نه و کرده وانه ی که ده تا کرد
 ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ له مه به راوه که مانه ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ به راستی له سه رتان ده دوی ﴿لَا تَنْفَكُ﴾
 بهر مئی نیمه وه خوی تو سیو مانه نه وه (وینمان گر بو وه) ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ نه وه ی که نیوه ده تن نکرد ﴿لَا تَنْفَكُ﴾
 ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ سو ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ جانه رانه ی پروایان هیاوه ﴿وَلَا تَنْفَكُ﴾ و کرده وه چا که کانیک نه به جامد وه
 ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ نه وه بهر و دگاریان ده یان حاتم ساو میهره بانی حویسه وه ﴿لَا تَنْفَكُ﴾
 ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ تانه و به سه ر که وتی ناشکرا ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ وه نه وانه ی بی پروا وون ﴿لَا تَنْفَكُ﴾
 سک ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ ناخو به لکه کانی نیمه تان به سه ر ده ده خو نریده وه ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ که چی خوتن
 به گه وره ده رسی ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ وه نیوه گه لکی تا وانیار سوون ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ وه هه ر کانی
 بو و ترا به ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ سگومان به لیس خوار استه ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ وه پرزی دوی هیچ
 گومانی تیدا به ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ ده تان ووت داران پرزی دوانی چی به ﴿لَا تَنْفَكُ﴾ نیمه
 نه یا گومان ده یس ﴿وَلَا تَنْفَكُ﴾ وه نیمه دلانین ﴿لَا تَنْفَكُ﴾

﴿وَبِهِرْ﴾ وه دهر ده که ویت بویان ﴿سَبَّحْتَ مُعِیْرُ﴾ نمو خرابانه‌ی که کر دیوانه ﴿وَحَالِ بِهَر﴾ وه دهوریان دهر ﴿مُکَیْرُ بَشَهْرُور﴾ توله‌ی نه‌موی گانه‌یان پی ده کرد ﴿وَبِیْ بُیْبَسْکُ﴾ بییان ده وتری نه‌میر و له‌یر تان ده که بی ﴿کَسِبْتَ بِهَرِ بِهَرِکُده﴾ همر چوسی نیوه نم روزه‌تان نه‌میر چور سوو ﴿وَمُؤْکَرُکُتْ﴾ وه جینگای مانه‌موی نیوه دوره‌خه ﴿وَمُکَرِ بِهَرِ بِهَرِ﴾ و هیچ یارمه‌تی ده‌ریکتان می به ﴿دِکُ بِهَرِ﴾ نه‌مه له‌به‌ر نه‌ویه بینگومان نیوه ﴿تَخَذُوا بِهَرِ بِهَرِ﴾ به‌لکه‌کانی حواتان به‌گانه‌دان سوو ﴿وَعَرِکُ خَبْرُکُتْ﴾ وه زیانی دو‌بیا فرسوی دان ﴿وَدَّوْهَ لَاحِرْ بِهَرِ﴾ جانه‌مر و له‌وره دوره‌خه، دهر نه‌یرتی ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ و درینگه نادرین داوای لیور فیش نکهان ﴿بِهَرِ لَهَرِ﴾ جا ه‌مرو سو‌یاس و ستایش بؤ حوای ﴿بِیْ سَمُوبْ وَابْ دَرِمْ﴾ په‌روه‌دگاری ناسعانه‌کان و ره‌ری ﴿وَبِیْ بِهَرِ﴾ و په‌روه‌دگاری جیهان‌یان ﴿وَبِهَرِ کَرِ بِهَرِ﴾ وه ده‌سه‌لات و گه‌وره‌ی ته‌مها بؤ نه‌وه ﴿بِیْ سَمُوبْ وَابْ دَرِمْ﴾ له‌مه‌موو ناسعانه‌کان و ره‌ویدا ﴿وَفُیْ بِهَرِ خَکِکِ﴾ وه ه‌ره‌ر ته‌و رال و نالاده‌ست و دانای و کار ساره ﴿

سوره‌ی ﴿الأحقاف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوای خوای به‌خشنده‌ی میهر‌یان

﴿حَتَّ﴾ به (حدا، مهم) ده‌خو‌تر پته‌وه‌خواران‌تر ده‌مانا که‌ی نورانیاری زیاتر سه‌پری سه‌ره‌تای سوره‌تای (البقرة) بکه ﴿بِهَرِ تَکِیْب﴾ نم‌قورخانه‌هیر او نه‌خوار وه ﴿مِنْ لَهِ عَرِ بِهَرِ خَکِکِ﴾ له‌لایه‌ن خوی‌رالی بالاده‌ستی کار به‌جیوه ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ ناسعانه‌کان و ره‌وی و نه‌وه‌ی له‌یتوان‌ندایه دروستمان به‌کردوه ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ مه‌گهر به‌ه‌ق و راستی و بؤ کاتیک‌ی دیاری کر او به‌بیت ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ که‌چی نه‌وانه‌ی می‌ماوه‌ر بوون ﴿عَمَّ بِهَرِ مَقَرِشُور﴾ له‌وه‌ی که‌پنی تر سینه‌ر اوون یوو و ره‌ده‌گه‌یرن ﴿فَیْ رَیْهَر﴾ (نه‌ی موح‌مه‌ده‌تَکُتْ) بلین پشم بلین ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ ته‌و شتایه‌ی نیوه ده‌یان‌به‌رستی جگه‌له‌خوای ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ پیشانم بدن له‌ره‌ویدا چهن دروست کردوه ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ یان له‌(دروست کردی) ناسعانه‌کاندا به‌شداریان کردوه ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ دی په‌رویکم بو به‌یس ﴿مِنْ لَهِ عَرِ بِهَرِ خَکِکِ﴾ له‌پیش‌نهم (قورخانه‌هاتین) ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ یسان ران‌به‌رست که‌له‌پیش‌ووون به‌جی عایت ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ ته‌گهر نیوه راست گمون ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ کی گوم‌پ‌تره ﴿مِنْ لَهِ عَرِ بِهَرِ خَکِکِ﴾ له‌و که‌سه‌ی که‌هاوار له‌عه‌یری حواتکت ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ که‌وه‌لامی ماداته‌وه ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ تار و زری دواپی ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ وه ته‌و (هاوار لی‌کراو) له‌له‌هاواری نه‌وان ﴿وَلَا فَرْسَمُور﴾ می‌ناگان ﴿

﴿وَصَرَفَ بَنَاتَهُمْ نَجِيًّا﴾ وە (بیریان خەر وە) کاتیک چەند خو که یە کەمان بارد بو لات ﴿سَمِعُوا
 الْفَرْقَ﴾ ت گوی لە قورئان بگرن ﴿فَصَحَّفُوهُ﴾ جا کاتیک نامەدی گوی گرتن لە قورئان بوون ﴿قَالُوا
 جَسُو﴾ ورتیان (نە یە کتری) بێ دەنگ ب (و گوی بگرن) ﴿بِمَصْنُوعٍ﴾ حا که (قورئان خویندە که)
 ئەو او سوو ﴿قَالُوا فَمَهْ مَبْدُوبٌ﴾ هەموویان گەڕانە وە بولای قەوم و هورە کەیان بەر سینه‌ر ﴿قَالُوا
 يَتُوبُ﴾ وویان ئەی هورو قەومە کەمان ﴿بِمَصْنُوعٍ﴾ بە راستی نیە گوی بیستی کتیبیک
 بووس ﴿بَرٍّ مِّنْ عَدُوِّهِ﴾ که ئەپاش مووسا بێر در و تە خوار وە ﴿مَصْدَقٌ مِّنْ رَّبِّهِ﴾ پەر وە کانی
 پێش خوی بە راست دادەن ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ (حەلک) پێمووی دەکات بۆ هەق و
 پێندری راستی ﴿قَالَ جَبُورٌ عَنِ النَّهْرِ﴾ ئەی قەومە کەمان وە لامی بانگەخواری خوا (موحەممەد ﷺ)
 بەدە وە ﴿قَالَ مَوْجِدٌ﴾ و باوەری بێ پێش ﴿يَقْرَأُكُمْ مِّنْ رُّبُكُمُ﴾ (خوا) لە ناو ئە کاتێان خوش دەین
 و دەپسێنە وە ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ وە لەسرای سەخت دەمان پارێزی ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
 هەر که سێش وە لامی بانگەخواری خوا (که موحەممەد ﷺ) بەداتە وە ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
 بە هیچ جوریک ماتوای لە رهوی دالە دەست خوا دەر چس و خوی قوتار کات ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
 وە جگە لە خو پارە تەدەر و پێشبوایکی نی یە ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ نا ئەوانە بە گومر بێ بەکی
 ناشکرادن ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ تیا ئەوانە بەیان رانیوہ ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ بە راستی
 ئەو خوابە ی تاسمانەکان و رهوی دروست کردوہ ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ وە
 لە دروست کردیاد ماتوانا و دەستە پاچە بەبوہ وە بەتوانایە مردووانیش ریدرو بکاتە وە ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
 ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ بێگومان خوابە سەر هەموو شیکدا بەتوانایە ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
 وە روریک بێ باوەران بەرانیە دروہ رادە گیر ب ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ (بیان دەلێ) نایا ئەمە راست می یە
 ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ دەلێ بەلێ سوید بە پەر وەرد گەرمای راستە ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ (خوا) دەلەرموی
 دەی ئەو سەر یە بچەژن ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ چونکە قیوہ باوەرتان بێ بەدە کرد ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
 خو گرە (ئە ی موحەممەد ﷺ) ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ هەر وە کو پێمە بەرانی خو پەر گری
 بە هیز دانیان بەخودا گرت ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ وە بەلە مە که بو (سرادان) یان ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
 ئەو روزه ی که (سری) بەلێس بێدراو یان دەیس وادەران ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ بەها ساتیک
 لە روزه بە دویدا ماوە ئەوہ ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ (ئەم قورئانە) تاگاداری یە ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾
 دەچیت ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾ جگە لە گەلی لە سوور دەرچوو نەیت ﴿قَالَ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ماموی خوی منخشمی مهرمان

﴿مَرَّ كَرُوا﴾ نمر که‌ساته‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ وه رینگری (خه‌لک) یان کرد له‌پیری
 خو ﴿صَلَّوْا عَلَيْهِمْ﴾ (خو) کرده‌وه کاتبان پوچله‌ده‌کاتمه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ش باور یاب هیناوه
 ﴿وَعَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردو ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ باوریشین هیناوه (قورانه) ی که
 بیر در اوته خورده‌وه بو موحه‌صده (بیت) ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ تمها نمیش راسمو له‌لایم پمرو در گریانه‌وه
 هانوه ﴿مَرَّ كَرُوا﴾ خواله‌گورانه‌کانیان خوش بووه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ دل و هوشین پیک و چاک
 کرده‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وش له‌سور نموده‌وه راسمو له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ شوین
 به‌ش و پمرو پوچ که‌وش ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ و بیگومان له‌وانه‌ش نیمان هیناوه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ شوین
 له‌وه‌ده‌که که‌وتوون که له‌لایم پمرو در گریانه‌وه هانوه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ نام و شیوه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ مشهم
 خو سورنی (کرده‌وه) خوبان بو ده‌پیکه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که که‌وش
 له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که که‌وش له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ هت کاتی کوشتاری
 ورپان سی ده‌که‌وش ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که که‌وش له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ ج دوانس پان به‌منه‌ت
 و چاکه (به‌ره‌لایم که‌وش) ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ یان به‌فیده و برنی ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ هتا جه‌گ چه‌که‌کان (به‌بی
 باور پان) ده‌وه‌س (پان) جه‌گ کوتایی دیت به‌معانی بت پمروان ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که که‌وش
 خو بیورسینه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ خوی نوله‌ی لی ده‌مه‌دن ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ به‌لام (له‌وانه‌ی بی باور بوون
 به‌جه‌گ) تا به‌به‌کتری باقیان بکانه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که که‌وش له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ کوژان
 ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که که‌وش له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون
 رینوویان ده‌کات ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ دل و بیریا پاک ساف ده‌کات ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون
 له‌وه‌ده‌که که‌وش له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون
 نه‌که‌ر تیره‌وارمه‌نی (تابی) خو مله‌ن ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ خواش تیره‌وال و سه‌رکه‌وتو ده‌کات (به‌سور کاران ده‌)
 ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ وه‌پیه‌کانان جیگیر ده‌کات (له‌جه‌گدا خوراگران ده‌کات) ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون
 بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که که‌وش له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون
 و بی مایه‌ده‌کات ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وه‌ده‌که که‌وش له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون
 له‌وه‌ده‌که که‌وش له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون
 ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون
 پیش خویان سه‌رمحامیان چون بووه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ خواله‌ناوی بردن ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ له‌وانه‌ی بی باور بوون
 بی باوریش سه‌رمحامیان له‌وانه‌یه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ چونکه‌بیگومان خوا ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ پیشوایی
 له‌وانه‌یه که‌باورین هیناوه ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ وه‌بیگومان بی باوریش ﴿وَمِنْهُمْ عَمَلٌ سَوِيٌّ﴾ هیچ پشتیوانیکان

«دووشه» نه گهر زمانو بیستایه «لأحضر» نهوانه مان یشان ده دایت (که دو و پروو) «دفر منه
 بیماز» نهوسا هه به شتوه و دیمه بیاندا ده مناسین «دفر قهری حی حق» وه بینگومان به شیواری
 قسه شیاندا ده بانه سییت «و مد یقهر تمکک» وه دلنایس خواسه هموو و کرده و کانتان ده رانیت
 «و سونوگ» سویند نه حوا ناقتان نه که بیسهوه «حی قهر» مادهری معهیس و دیارین «لحجیدین
 مکر و خدیو» موجاهیدان و خوراکر اتان «و سو لجرک» وه تا هه و التال چی به ناشگری که پس
 «پس بون کهر» بینگومان که سنانی که بی باوه پروو «و صدو غر نیس الله» وه بریگری (خه لک)
 بان ده کرده له ریازی خوا «و شد قو ترش» دزایه تی یه معمه بریشان ده کرده «من بعد مبین لهد لهدی»
 پاش نهووی ههق و راستان پو پروو یوتوه «من ضرر الله شک» هیچ ریانیک به حوا ما که بهس
 «و سنجید لهد» وه به رووی (خوا پیلان) و کرده وه کانایان سو و چهل ده کاته وه «بنا لهد
 لهدی» نهی نهو که سانهی که باوه رتان هیتاوه «خدیو قو» و «خدیو ترسون» هه زمانه مردار و گو تر به لی
 خوا و پیعه به بریس «و لا یخبرو تمکک» وه کرده وه (چاکه) کانتان هه لهد و شپسه وه «پس کدر کفر»
 بینگومان نهوانه ی که بی باوه پروو «و صدو غر نیس الله» وه بریگری (خه لک) بان ده کرده له ریازی
 خوا «لتر و و لهد مکر» پاشان به من باوه ری مردن «من یقهر نه لهد» نهو هه رگیز خوا بیان
 خوش نابیت «و لا یخبرو و یخبرو نیس» حا (باوه داران) لاوار و سست مهب و داوای ناشنی
 (و شهم و هستان) مه کهن «و لهد لهد» چونکه هه ر تیره رال و به هیر نون «و الله مکر» (یار مه تی)
 خواش به گهل تیره دایه «و یخبرو تمکک» وه (پاداشتی) کرده وه کانتان که م ما کانه وه «و لهد
 لهدی» بینگومان زبانی دوبانه بها «حت و نهو» گالته و که پیکه (وده بر تته وه) «و یخبرو و یخبرو»
 خوله گهر باوه به بریس و له حوا ترس من «و یخبرو حور حکر» (خوا) پاداشتی خوتان پس ده دت
 «و لا یخبرو مکر» وه داوای به حشبی هموو دارا پس و مالشان لی ساکات «و یخبرو مکر»
 نه گهر (خوا) داوی به حشبی هموو سامانتان لی بکات «و یخبرو مکر» روزویش داکو کی بکات بیتن
 «و یخبرو» تیره چرو و کی و ره ریلی ده کهن «و یخبرو صعه صعه» و برق و کبیهی دهرو و تان ده رده خات
 «و لهد لهدی» بیدار پس تیره نهو که سانه «و یخبرو» که بانگ ده کریس «و یخبرو نیس الله» تاده
 پیناری خوا مان به خوش «و یخبرو مکر» که چی هه ندینکانتان رزدهی ده کهن «و یخبرو مکر» هه که سیش
 رزدهی و ره ریلی بکات «و یخبرو مکر» نهو بینگومان ته بها رزدهی له (دزی) حوی ده کت
 «و الله حق» چونکه حوا (ده و له میده) و بی مباره «و یخبرو مکر» هه ر تیره ههزار و بی نهوا
 «و یخبرو» جا نه گهر تیره پشت هه لکهن (له تابه کتان) «و یخبرو مکر» (خوای گه و ره)
 تیره ده گوریت نه که سانیکی تر (ی زور چاک) «و یخبرو مکر» پاشان (نهوان) وه کو تیره مان
 (پراسگون له گهل بهرو و ر دگار یاندا)

سورنی > الفصحی

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خواجه به‌خشده‌ی میهرمان

﴿إِنَّكَ خَلَقْتَ الْفَلَاحَ﴾ (نه‌ی موح‌محمد ﷺ) بینگو‌مان نیمه‌سهر که‌وتینکی ناشکر‌امان بین‌دایت
 (که‌رتیکه‌وتنی خود‌پیدیه) ﴿يَعْرِضُ﴾ تا‌خوا خوش‌بیست ﴿مَعَهُ مِنْ رَبِّكَ وَمَا خَرَّ﴾ به
 گویاهه‌کانی را‌بور‌دور ده‌اتووت ﴿وَمِنْ بَعْدُ عَيْبٌ﴾ وه‌یعمه‌تی خوی به‌ته‌واوی بر‌ریت به‌سهر‌تدا
 ﴿وَمِنْ بَعْدُ عَيْبٌ﴾ وه‌ریگای راست بشان بدات (به‌ره‌وامت کات) ﴿وَيُضِرُّكَ اللَّهُ﴾
 وه‌حواسه‌رت بغات ﴿نُشْرُ عَيْرٌ﴾ به‌سهر که‌وتینکی بالاده‌ستانه ﴿نُشْرُ عَيْرٌ﴾ نه‌و حواری‌تیکه
 ﴿أَنْتَ السَّكِينُ﴾ نارامی دابه‌زاندووته ﴿يُفُوتُ شَوْصِي﴾ ناودلی نیماندان ﴿وَرَبُّكَ يَبْ﴾ ته‌نیمانیان
 ریدد‌پکت ﴿مَعَ بَعْدٍ﴾ له‌گهل نه‌و نیمانه‌ی که‌ه‌یانه ﴿وَمِنْ خُورٍ﴾ ته‌یها می‌خوایه‌سهر‌یارانی
 ﴿أَسْمُوبُ وَأَرْضُ﴾ ناسمانه‌کان و‌زه‌وی ﴿وَكِنْ مَعَهُ حِكْمَةٌ﴾ وه‌همیشه‌خوا‌زارامی کار‌دروسته ﴿وَكِنْ
 مَعَهُ حِكْمَةٌ﴾ تا‌پیاوان و‌ناره‌نانی با‌و‌دار بانه ﴿حَبِيبٌ غَرِيبٌ﴾ به‌ه‌ش‌بیت
 که‌رو‌باره‌کان به‌زیر‌پاندا ده‌روات ﴿حَبِيبٌ مَبٍ﴾ به‌همیشه‌ی تاپاندا ده‌مینسه‌وه ﴿وَكِنْ عَيْبٌ
 سَهْبٌ﴾ وه‌تا له‌گویاهه‌کانیان خوش‌بیست ﴿وَمِنْ بَعْدُ عَيْبٌ﴾ وه‌نم (به‌لینه) لای‌خوا
 ﴿وَكِنْ عَيْبٌ﴾ سهر که‌وتینکی گه‌وره‌یه ﴿وَمِنْ بَعْدُ عَيْبٌ﴾ و‌تاسرای بدات پیاوان
 و‌ناره‌دسی (دور‌رو) و‌ما‌پاک و‌﴿وَكِنْ عَيْبٌ﴾ پیاوان و‌ناره‌نانی ها‌ویه‌ش په‌یدا‌کری
 ﴿وَكِنْ عَيْبٌ﴾ گومان به‌رانی خراب‌ده‌باریه‌ی خوا ﴿عَنْبَرٌ رَهْبٌ﴾ نه‌و‌خر به‌(له‌دور
 چو‌وسه‌ی چاو‌دروانی ده‌کدن سو‌نیماندان) همر به‌سهر خویاندا دیت ﴿وَكِنْ عَيْبٌ﴾ وه‌خوا
 خه‌شمی لی‌گرتوون و‌﴿عَمِيدٌ﴾ به‌فریسی لی‌کردوون و‌﴿وَمِنْ بَعْدُ عَيْبٌ﴾ دوره‌خی سو‌نماده
 کردوون ﴿وَمِنْ بَعْدُ عَيْبٌ﴾ نای‌چ سهر‌نم‌حامینکی خرابه ﴿وَمِنْ بَعْدُ عَيْبٌ﴾ ته‌نهای خوایه‌سهر‌یارانی
 ﴿أَسْمُوبُ وَأَرْضُ﴾ ناسمانه‌کان و‌زه‌وی ﴿وَكِنْ مَعَهُ حِكْمَةٌ﴾ وه‌خوا همیشه‌بالاده‌ستی
 کار‌به‌حی‌یه ﴿وَكِنْ عَيْبٌ﴾ به‌راسی (نه‌ی موح‌محمد ﷺ) بومان مار‌دوره ﴿نَهْدٌ وَنَشْرٌ وَبَدْرٌ﴾
 به‌شایدت و‌مژده‌ده‌ر و‌تر‌سته‌ر ﴿وَكِنْ عَيْبٌ﴾ بزنه‌وه‌ی با‌وره‌نه‌خوا و‌په‌مه‌ره‌که‌ی
 به‌تس ﴿وَكِنْ عَيْبٌ﴾ وه‌بشیواتی لی‌نکدن و‌ریری لی‌نگرن ﴿وَكِنْ عَيْبٌ﴾ وه‌تس
 ته‌سبحاتی خوا بکدن به‌یه‌یانیان و‌نیواراندا ﴿وَكِنْ عَيْبٌ﴾

﴿وَهُوَ الْكَافِرُ﴾ خوانده و رانده ﴿كَفَّ يَدَيْهِ عَنْكَ﴾ که دستش توانی (کافران) له‌نیوه کوتا کرد ﴿وَأَنزَلْنَاكَ عَنْهُ﴾ دستش نیوه‌ش له‌وان (کوتا کرد بهرینکه‌وتنی خودمیه) ﴿بَطْنِ مَكَّةَ﴾ له‌ماو حدر گه‌ی مه‌ککه‌دا
 ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌پاش نه‌وی ﴿أَنَّ الْأَفْرَكَ عَنْهُمْ﴾ نیوه‌ی به‌سهر نه‌واندارال کرد ﴿وَكَاثُ أَتَى بِمَقْعَدِ بَصْرٍ﴾
 وه‌حو به‌هرچی نیوه‌ده‌بکه‌ر بیایه ﴿عَمَّ أَفْرَكَ عَنْهُمْ﴾ همر نه‌وان (مه‌ککه‌یه‌کان) بورن کافر بورن
 ﴿وَصَدْرُكَ عَنِ تَسْجِدٍ تَحْجَرُ﴾ وه‌رینگری نیوه‌پان کرد (له‌رباره‌تی) مرگه‌وتنی حدرام (که‌عه‌ی پیرو) (که‌عه‌ی پیرو)
 ﴿وَنَهَضَ مَقْكُوهَ﴾ وه‌(مدیا به‌بشت) قورمانیه وه‌ستیراوه‌کان (له‌خودمیه‌پید) ﴿أَنْ سَمِعَ مِنْهُمْ﴾ بگاته
 شومیس سه‌ر بریس خوی ﴿وَقَدْ رَاحَ مَوْسَى وَتِلْكَ الْأَرْضُ﴾ (حوارانی ده‌کردن به‌سهر مه‌ککه‌دا) له‌ر
 سالد) (نه‌گر پیاو و نافر تانی نیحاندار نه‌بویه (له‌ماو کافران مه‌ککه‌دا) ﴿بَرَسْوَكَ﴾ که‌نیوه‌بدن
 ده‌سپس ﴿أَرْطَوْكَ﴾ پشان پیداده‌مان (ده‌تان کوشش) ﴿فَبِئْسَ كُتْمُهُمْ مَعْرُوءٌ﴾ جابه‌هوانه‌وه‌تووشی
 نه‌وان ده‌بورن ﴿بَعِثْهُمْ﴾ بی شه‌وی بران ﴿فَبِئْسَ مَعْرُوءٌ﴾ تاحوایینه‌خاته به‌ر به‌ره‌ی خوی
 ﴿مِنْ بَشَرٍ﴾ نه‌و که‌سه‌ی که‌خوی ده‌یوی ﴿تُؤْتِيهِمْ﴾ نه‌لام نه‌گر (نیحانداران و کافران له‌مه‌ککه‌دا)
 له‌په‌کتر جیایو واپه‌ته‌وه ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ بیگومان بی باوره‌کانیامدن سراده‌دا ﴿عَذَابُ اللَّهِ﴾
 به‌سز دانیکی سه‌خت ﴿فَبِئْسَ كُتْمُهُمْ مَعْرُوءٌ﴾ کاتبیت نه‌وانه‌ی بی باوهرن ده‌مار
 گیریدن خسته‌دلپانه‌وه ﴿حَبِيبٌ خَبِيرٌ﴾ که‌ده‌مارگیری به‌فامی به‌ ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ﴾ جا خواش
 دلپایی و نارامی حوری مارده‌خواره‌وه ﴿عَنْ رَسُولِهِ﴾ بو پیغمبه‌ر ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ﴾
 ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ﴾ وه‌باوم‌دانی پابه‌د کرد به‌ووشه‌ی (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه
 ﴿وَكَاثُ أَتَى بِمَقْعَدِ بَصْرٍ﴾ وه‌نه‌وان به‌ووشه‌یه‌شیاوتر بورن و خواهمی بورن ﴿وَحَكَّاءُ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾
 وه‌خوا به‌مه‌مورشتیت ناگادار و رانده ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ سوزنده‌خوا ایگومان ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾
 خو نه‌وخده‌وی که‌پیغمبه‌ره‌که‌ی دیوی به‌راستی گیراوه‌نیامدی ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ که‌(ووتوی)
 دلبیابن ده‌چه‌ماو مرگه‌وتنی حدرام (که‌عه‌ی پیرو) ﴿بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ به‌دوویستی خوا ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾
 بن‌ترس ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ مه‌رمان تاشیوه‌پان کورمان کرد و نه‌وه ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ (له‌دورن)
 مانر مس ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ حانه‌وه‌ی (حوا) ده‌برانی نیوه‌نه‌تان ده‌رانی (که‌خیر له‌رینکه‌وتن دایه)
 ﴿فَبِئْسَ مَوْسَى وَتِلْكَ الْأَرْضُ﴾ وه‌جگه‌له (چو وه‌مه‌ککه) بریاری داوه ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ سه‌ر که‌وتینی بریت
 (بو نیوه‌یه که‌رینکه‌وتنی خودمیه‌یه) ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ خوانده و رانده که‌پیغمبه‌ره‌که‌ی
 ساردوه ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ به‌ریمووسی و ناییسی راستوه ﴿عَدَّتْ بَرَكَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌سهر
 مه‌مو و به‌رینکه‌دارانی بکات ﴿وَكَاثُ أَتَى بِمَقْعَدِ بَصْرٍ﴾ تمها حوا به‌سه که‌شاهدیت له‌سهر نه‌مه ﴿٢٨﴾

﴿فَنَحْنُ رُسُلُ اللَّهِ﴾ موحه‌ممد پیغمبری خوایه ﴿وَأَنذَرْنَا﴾ ئەو (باوهر دار) انه‌ش که‌له‌گه‌لیدن
 ﴿أَشَدَّ نَارِ النَّارِ﴾ هه‌رامهر یی باوهران بوئو میژن و ﴿زَحْمَتُ النَّارِ﴾ له‌بنوان حویاندا به‌هره‌ییس ﴿بِرَّهْمِ
 رُكَّاسِجِد﴾ ده‌یان بیسی (هه‌میشه) له‌گورموش و سوزده بردسدن ﴿تَسْمَعُونَ فِصْلًا مِّنْ لِّلَّهِ وَهُوَ
 دَاوِی هَدْل و دهر مه‌ندی خودا ده‌که‌ن ﴿سَمْعُ خَرَقٍ وَخَوْهْمِ﴾ بیه‌مه‌یان له‌ناو چاوانیا‌دا دیا‌ره ﴿مِنْ أَمْرِ
 السَّجُودِ﴾ به‌هوی رۆر سوزده سهرن (یانسه‌وه) ﴿رَبِّكَ مَنُحَدِّی سَوْرَةً﴾ جا‌شمو (ه‌وه‌له‌به‌ریرانه) ئەوه
 سموده و صیغه‌نیان بوو له‌ته‌وراتدا ﴿وَسَمْعُیْ لَّعَلَّی﴾ وه‌سموده و صیغه‌نیان له‌نیسه‌لیشدا
 ﴿كَرَّجَ أَخْرَجَ مَقْنَعِ﴾ وه‌ك پرومك و کشتو کالیك وایه چه‌که‌ره‌ی دهر کردیست (سه‌ور بوویس)
 ﴿فَرَرَهُ وَأَسْفَضَ﴾ ئەمه‌جا چه‌که‌ره‌که‌ی به‌هیز کردین و قاییم بوویس ﴿وَسَمْعُیْ عِوَسُوهُ﴾ جا‌له‌سه‌ر
 لاسکی خوی ریت و سستانی ﴿لَعَلَّی سَمْعِی﴾ (ئه‌وسده حوان س) حوتیاره‌کانی سه‌رسام کردی
 ﴿يَحِيطُ بِهِنَّ كَقَدَرٍ﴾ تا به (رۆر بوونی) هه‌وه‌لانی داخ و مه‌راق بدا به‌کامهران ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا به‌لیتی
 داوه ﴿كَلْبِیْ، مَوْعِدُیْ عَصَبَتِیْ بِهِنَّ﴾ به‌وانه‌یان که‌باوهریان هیاوه و کرده‌وه‌ی چا‌که‌یان کردوه
 ﴿مَعْقِرَةً وَخَرَّ عَصَمًا﴾ به‌لیوردن و پاداشتی گه‌وره (که‌به‌عه‌شته) ﴿۵﴾

سورق ﴿المُحَرَّبُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی نه‌خشده‌ی میهره‌ان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، أَسْمُوكَ﴾ ئەوی ئەو که‌سانه‌ی که‌باوهرتان هیاوه ﴿لَا تُعِدُّوهُ﴾ بیه‌ش مه‌که‌ون (له‌هیج
 کاروبریارینکدا) ﴿بِئْسَ بَدِيءُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ له‌خواو پیغمه‌یره‌که‌ی ﴿وَرَنُوهُ اللَّهُ﴾ و له‌خواو بترس
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، عَصِمْتَ﴾ بێگومان حوا‌ییه‌ری رانابه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، أَسْمُوكَ﴾ ئەوی ئەو که‌سانه‌ی
 باوهرتان هیاوه ﴿لَا تَقْرَءُ صَوْرَتَهُ﴾ ده‌گشان به‌رر مه‌که‌مه‌وه ﴿فَوَيْحُكَ سَمْعِی﴾ به‌سه‌ر ده‌گی
 پیغمه‌یره‌د ﴿وَلَا تَكْهَرُوهُ بِتَقْوِي﴾ وه‌به‌ده‌گی به‌رر قسه‌ی له‌گه‌ل مه‌که‌ن ﴿لَا تَكْهَرُوهُ بِتَقْوِي﴾
 وه‌ك ده‌گ به‌رر کرده‌وه‌نیان له‌گه‌ل به‌کتر بدا ﴿لَا تَكْهَرُوهُ بِتَقْوِي﴾ مه‌وه‌کو کرده‌وه‌کانتان به‌نال بیه‌وه
 ﴿وَأَسَدُ لَأَسْفَرُونَ﴾ و خوششان هه‌ستی یی مه‌که‌ن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، عَصِمْتَ﴾ بێگومان ته‌وانه‌ی ﴿يَقْضُونَ صَوْبَهُمْ﴾
 ده‌گیان برم ده‌که‌مه‌وه ﴿بَعْدَ رُسُلِ اللَّهِ﴾ له‌خر مه‌نی پیغمه‌یره‌دا ﴿وَأَنذَرْنَا لَكُمُ النَّارَ﴾ ئەوانه‌ ئەو که‌سانه‌ن
 ﴿تَسْمَعُونَ لَكُمْ مَوْبَعُهُمْ﴾ خوا دلیانی راخا‌و داوه و پاکی کرده‌وه‌مه‌وه ﴿سَمْعُیْ﴾ سوتنه‌و و خو‌ناسین
 ﴿بِهِنَّ مَعْقِرَةً وَخَرَّ عَصَمًا﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گه‌وره‌یان بو هیه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ، عَصِمْتَ﴾ بێگومان ته‌و
 که‌سانه‌ی ﴿لَا تَقْرَءُ صَوْرَتَهُ﴾ له‌ده‌ره‌وه‌ی رۆره‌کان یانگت ده‌که‌ن (ئه‌ی موحه‌ممد ﴿۵﴾
 ﴿أَكْثَرُ لَاقِيَتِهِمْ﴾ رۆره‌یان به‌قامی و یی ناگه‌ن ﴿۵﴾

﴿يَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنۢ يُؤْتِي النَّفۡسَ الْكَافِرَةَ ۖ لَهَا جَزَاءُ مِّمَّا كَسَبَتْ ۖ وَأَنۡتَ بِهَا بِصِيرٌ ۝١٤﴾
 گومانه کان بیاریون ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ چونکه به راستی همدینک له گومانه کان تاوانس ﴿وَلَا يَحۡسِبُوۥ﴾
 مسیحوپی مه گهن (وبه دوی ماته راوی په کتر ده مه گه پریس) ﴿وَلَا يَحۡسِبُ تَقۡصُرَ ۙ﴾ له پاشمله به حر په
 ماسی په کتری مه گهن ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ نابا کام له نپوه پی ی خوشه ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ که گوشتی
 برا (نابسی په که ی) بصوات ﴿مَنۢ﴾ بهر دوی ﴿وَلَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ بیگومان قتر تان لسی دته وده
 پیتان ناخوشه ﴿وَلَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ وه له حوا بنر مسی ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ بیگومان خوانه ویه گیرا گری
 به بهر پی به ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ نه ی خه لکینه ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ بیگومان نیمه دروستان کردوون ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾
 وانی ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به نر و می به ک ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ وه کردومانس ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به چمند گل و هوریکه وه ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾
 نایه کتری ماسس ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به راستی به پیر تریستان لای خوا ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ نه و که مه تانه زیاتر
 له خودا دهر سبت ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ بیگومان حو راغای ناگاداره ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ عه ره به
 ده شته کیه کان ووتیان باور مار هیاوه ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ (نه ی مو حه محمد ﷺ) بلن باور تان به هیتاوه
 ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به لکو بلن مسلمان بوویس (به سهر راره کی) ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ (و مایندل لایس ی قورنی) ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾
 چونکه هیتا به وده به چو وده ساو دله کاتانه وه ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ (و مایندل لایس ی قورنی) ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾
 خوا و پیغه به ره که ی پس ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ هیچ له (پداشتی) کرده وه کانش که ماکاته وه
 ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به ماسی خوا لیورده ی میهره بانه ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ بیگومان نیمه انداران
 راسته قیه نه وانه ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ که باور بیان هیاوه به خوا و پیغه به ره که ی ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾
 پاشان درو دل نه بوون (له نیمانه که یاندا) ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ (و مایندل لایس ی قورنی) ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾
 کردروه ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ له پیاو ریاری خواوا ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ هدر نه وانه پاستگوریان ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾
 ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ (نه ی مو حه محمد ﷺ) بلن نابا نپوه خوا ناگاداره ده گهن ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به نایبه که تان
 ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ له کاتیکدا خوا ناگاداره و دهرانی ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به هر چی له ناسمانه کان و
 ره وی دپه ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ وه خوا به همموو شتیک رانایه ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ (و مایندل لایس ی قورنی) ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾
 ده گهن به سهر تودا (نه ی مو حه محمد ﷺ) ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ که مسلمان بوون ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به لکو خوا مهت
 توش بلن مهتی مسلمان بوویس خوتان به سهر مندا مه گهن ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به لکو خوا مهت
 ده کات به سهر نپوهدا ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ که رینموویس کردوون بو باور هیتان ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ نه گهر
 نپوه پاستگون (که نیمه انداران) ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به راستی خوا دهرانی ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ به پی
 ناسمانه کان و ره وی ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾ وه خوا بانه به هر کرده و به ک که نپوه ده پیکهن ﴿لَا يَحۡسِبُ خِرَافَةً ۙ﴾

﴿وَلَمَّا حُلِقَ﴾ سوید به‌خوائیمه نادمیمان ممتی هیاوه و ﴿وَمِمَّا يُوحِیْهِ﴾ بئله ﴿چَاكْ تَاكاداریس
 به‌و خه‌بال و خه‌ترانه‌ی دیس بعل و دوروویدا ﴿وَمِنْ قُرْبٍ﴾ و نیمه له‌ووه مریکترین (واته خوای گه‌وره
 هیسم و رایسی به‌وای هه‌یه به‌هه‌موو جموحو لیکسی نادمیراد) ﴿مِنْ حَبِ تَوْرٍ﴾ له‌شاده‌ماری دلی ﴿
 دِیْنِی اَلْیَعْلَبِ﴾ کاتیک نه‌و دوریشته (کارداری) تومار ده‌گن ﴿عِیْ تَبِیْ وَغَرِ تَمَلِّیْ﴾ که له‌لای
 راست و لای چه‌په‌ره نایشتوور ﴿مِنْ قُرْبٍ﴾ هه‌ر ووتنه‌ک له‌دمسی دورچی ﴿وَلَا یَرْهَبُ سَیِّدُ﴾
 چاو‌دیریکی به‌سره‌وه‌یه (و ده‌سوسی) ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ تومار ده‌گن ﴿وَمِنْ قُرْبٍ﴾ تومار ده‌گن ﴿وَمِنْ قُرْبٍ﴾
 راسته‌کاندا ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ (پتی ده‌ووتری) نه‌ه نه‌و (مرغه) به‌که خوت بی‌ده‌پاراست و لاددا
 ﴿وَمِنْ قُرْبٍ﴾ نه‌معج سور ده‌گری به‌(شه‌پور) که‌رمادا ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ نه‌و وروزی (به‌دی هاتی)
 هه‌ره‌شه‌کانه ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ له‌گه‌ل هه‌موو که‌سپ‌کدا دیت (بو‌مه‌شهر) ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ دور
 فریشته، به‌کینکین پشش خوی داوه، نه‌وی دیکه‌شیاں شاهیدی له‌سهر نمدات، (له‌ته‌راوی له‌و کارور کر ده‌ترانه‌ی
 که‌کر دوسی له‌دوبیادا، ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ (پتی ده‌ووتری) سوید به‌خوا به‌راستی تو به‌ه بی
 تاگا بوویت له‌دوبیادا، ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ حائیمه پهرده (ی قیامت) مار له‌سهر لادیی ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾
 جا نه‌مرو (که قیامت) چاوت تیزه و چاک ده‌سی ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ وه نه‌و (فریشته شاهیدی) له‌گه‌ل‌یه
 ده‌لیت ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ نه‌ه (نامه‌ی کرده‌وه‌کانه) ناماده‌یه و لای مه ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ (خو‌ده‌فرموی
 به‌دور فریشته‌که) فیری ی بده‌سار دور‌خه‌وه ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ هه‌موو کاریکی سه‌ر که‌شی ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾
 لاجیر ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ ده‌ست دریز که‌ری گومان‌دوی ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ (بی‌جمن به‌له‌له‌) له‌و
 سه‌ر ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ که‌سه‌ی که‌به‌ر سترای تری له‌گه‌ل خوادا داناره ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ حاهه‌ر دوو کتک (له‌ی
 فریشته‌کان) فیری ی بده‌سار سه‌خته‌وه ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ وه نه‌و (شه‌پانه‌ی له‌دوبیادا) له‌گه‌ل‌یه‌و ده‌لی
 ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ نه‌ی به‌روورد گارم من نه‌وم سه‌ر که‌ش به‌کرد ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ به‌لکو خوی
 له‌گو مریسی به‌کی دورور له‌راستیدا بوو ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ (خو‌ده‌فرموی) له‌لای سد، ده‌مه‌قلی و
 مشویر مه‌گن ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ چو‌که بیگو مان بیشتر هه‌ره‌شم (له‌م باره‌یه‌وه) بار درو بوئان ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾
 ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ به‌لای من هه‌ر گیر گورانی به‌سره‌دامایت ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ وه من هیچ خوره‌سته‌میک
 له‌به‌ده‌کاسم م‌کهم ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ روریک سمیت سه‌دورج ده‌لیس ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ لید پیر بوویت
 ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ دور‌خیش ده‌لی تا‌با که‌سی تر هه‌یه (بی‌هتس) ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ به‌هه‌شتیش (نه‌و
 روزه‌دا) بریست کروده‌وه بو پاریر کاران وله‌خواترسان ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ دورور به‌الیان ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾
 (پیان ده‌وتری) نه‌ه نه‌و (به‌هه‌شته‌یه) که‌به‌لیت بی درانوو ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ به‌هه‌موو روو له‌خوا به‌کی
 خو‌پاریر ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ نه‌وی له‌خوای میهرمان ترسای له‌به‌ده‌پادا (وخوی له‌گو‌ناه
 پاراست یست) ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ وه به‌دلیکی روو له‌خواوه که‌رایتموه (سو لاما) ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ (که‌خو‌ده‌سلیم
 (پیان ده‌وتری) هه‌موو تان بر وه ناو به‌هه‌شته‌وه، دلی و بی ترس من (له‌سراو ماخوشی) ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾
 تم روزه وروزی هه‌بشه‌یی و به‌ری به‌ ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ له‌و به‌هه‌شته‌نا هه‌ر چیاں بویت بوید ناماده‌یه
 ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾ وه له‌وه ریاتریشمان هه‌یه (که بیسی خوای گه‌ورمه) ﴿وَمِمَّا یُوحِیْهِ﴾

﴿وَأَسْمِدَ ذِبْ حَسْبٍ﴾ و هسوئند به ناسمانی خواودن پیگای رور (خواودن جوانی و ریک و پیک) ﴿نَزَّغَیْ قَبْلَ تَنْجِیْ﴾ ینگومان نیوه له قسه و گوفتاری حیاوردان ﴿لَا تَعْدِرْنِیْ لَهُ نِیْعَانْ﴾ که لا تراوه (چونکه خوی گو مریه) ﴿فَبِئْسَ خَرُوسٌ﴾ هک به کوشت چن تدر درورمانه (و نه مریبان لی بی) ﴿تَبِیْخُ خُزْ﴾ نه وانه که سانیکن ﴿فِی عَرْوِ قَحْطُورٍ﴾ له گیزاوی تدرانیدا این ناگن (نه هه مو و شت) ﴿سَمُورٌ لَّیْسَ یُوهَ تَبِیْ﴾ (نه گالته وه) ده برسن که ی پوقی دوابی دیت ﴿یَوْهَ خُزْ﴾ روزنیک (سر ده برنیس) که نه وان ﴿عِیْ سَیْفُورٍ﴾ نه ناگری دورح ده سو تیریس ﴿دَوْرُ فِیْ سِکْ﴾ (پیان ده و تریست) سر اکه تان بچمزن ﴿عَدَّ لَیْسَ﴾ نه مه شو (سرایه) ﴿کُتِبَ تَشْتَعْبُورُ﴾ (به گالته وه) به په له داواتان ده کرد ﴿بِیْ تَنْجِیْ﴾ ینگومان پاریر کاران و به خوا ترسان ﴿فِی حَسْبٍ وَ عِیْبٍ﴾ وان له باخات و که ماری سدر چه شمی ره و اندا ﴿سَیْبِیْ مَدَّ سَیْفُورٍ﴾ نه وه ی خوا پیی داوون و هری ده گرن ﴿بَهْ کَاوُفُشْ بَیْکَ مَحِیْبُوتْ﴾ (چونکه) ینگومان نه وان له وه و پیش چاکه کار پروون ﴿کَاوُفِیْلَامْ کَبْ﴾ نه وانه که میک له شه و دا ﴿سَمْعُورُ﴾ ده خوتن (نه وی تری شه و نویزبان ده کرد) ﴿وَرِیْلَ شَعَارْ هَزِیْ سَمْعُورُ﴾ وه له به ره بیاناندا داوای لی خوشو و بیان ده کرد ﴿وَرِیْلَ تَوْبِیْ﴾ وه له مال و دارایی یاندا ﴿خُلُوسْ بَیْ وَ سَخْزُورْ﴾ بؤ (هزاری) داوا که رو داوانه که مانی خویان هه بوو ﴿وَرِیْلَ دَیْشْ بَیْ تَوْبِیْ﴾ وه له ره مرید به لگه و بشانه هیه سو باوه برداران ﴿وَرِیْلَ سِکْ﴾ وه له خودی خوشتندا (به لگه ی رور هیه) ﴿مَلَّیْ جُورُورْ﴾ ده ی نایا بو و ورد باسه وه و سه ریح مادن ﴿وَرِیْلَ شَعَارْ هَزِیْلَ کَرْمُورْ﴾ و هریق و روری نیوه و نه به لیسانه ی پیشان ده دری له ناسمانه ﴿وَرِیْلَ تَنْجِیْ وَ لَازِیْ﴾ حاسوئند به په و هردگاری ناسمان و زهوی ﴿بَهْ بَیْ﴾ ینگومان نه وه (ی باسکر) هه ق و پرسته ﴿مَشْرُومْ لَکْ شَعُورْ﴾ به ویه ی نه و قسانه ی خوتان ده یکن ﴿هَلْ سَکْ﴾ نایا پینت که شتوه ﴿خَبِیْثْ صَبِیْ بَیْزِیْ هَزِیْلَ کَرْمِیْ﴾ به سمر هاتی عیوانه رنرداره کانی تیر هیم ﴿بَیْزِیْ هَزِیْلَ کَرْمِیْ﴾ کانی چو و به لای تیر هیم و ﴿وَرِیْلَ سَمْعُورْ سَمْعُورْ﴾ ووتیان سلاو (نه ویش) ووتی سلاو له خوتان ﴿وَرِیْلَ سَمْعُورْ﴾ (نیوه) که سانیکن به ماسراوون ﴿وَرِیْلَ دَیْشْ﴾ چا حیرا چو و بؤ لای خیرانه که ی ﴿لَکْ دَیْشْ﴾ سیر ﴿نه میجا گویره که یه کی قه لیموی (به برزاوی بویان) هیا ﴿دَیْشْ بَیْزِیْ﴾ و هریکی کر ده وه لیان (به لام به بیان خوارد) ﴿وَرِیْلَ لَکْ کَرْمِیْ﴾ ووتی نه وه ماخون ﴿وَرِیْلَ حَسْبِ مَهْرَجَفْ﴾ نه و سالیان ترس ﴿وَرِیْلَ لَکْ دَیْشْ﴾ ووتیان مه ترسه (نیمه سیر دراوی حواین) ﴿وَرِیْلَ دَیْشْ بَیْزِیْ﴾ وه مرگیتیان بی دا به کورینکی دانا (که نیس حاقه) ﴿وَرِیْلَ لَکْ دَیْشْ بَیْزِیْ﴾ جزا نه که ی قریوه به کی کرد و هات ﴿وَرِیْلَ لَکْ دَیْشْ بَیْزِیْ﴾ وه دای به پرو و مته ی خویدا (وه ک باووی زمان) ﴿وَرِیْلَ دَیْشْ بَیْزِیْ﴾ وه ووتی پیره زینکی به رُوک (چون مندانی دهی) ﴿وَرِیْلَ لَکْ دَیْشْ بَیْزِیْ﴾ (مریشته کان) ووتیان به و ره ردگار و ی له رموه ﴿بَهْ دَیْشْ بَیْزِیْ﴾ ینگومان هه خوا کار به حنی ی رانابه ﴿

﴿فَارْتَضِبْكَ يَا تَمْرُوسَ﴾ (تیراهیم) وونی چیتان یی مسپتر در او نه‌ی میرواوانی خوا ﴿وَأَنْتَ يَا
 أَرْيَاسَ قَوْمِ تَجْرِينَ﴾ وویار ییگومان نیمه بیرراویس بق سمر گملی ناواناران ﴿يَرْيَسُ عَلَيْهِ تَجَارُوسُ
 جِي﴾ سونه‌وی بار ییسی به سمریانداسرد له گلی سورمه‌وه کراوی ﴿مُسْمَةُ عَسْرِيكَ تَمْرُوسَ﴾
 بیشاهه کراو له لایه‌ی پهر وهر دگار نه‌وه بو له سوور دهر جوان ﴿مَحْرُجُ مَرَكَّانٍ مَهْمَرُ تَمْرُوسَ﴾ نه‌مجا
 هدرچی بوو له و (شاره‌ی لووط) داله‌ی پرواداران دهرمان کردن ﴿يَا وَجِدَ يَا عَزِيزَ مَسْ كَتَمِمْ﴾
 وه به‌ماسدی تیندا ییجگه له‌به‌ك مالی موسلمان به‌میت (نه‌وش مالی لووط بوو) ﴿وَلَكِنْ يَمَّا
 هَاتِي﴾ وه‌په‌ند و نه‌شانه‌به‌کمان تیندا به‌جی هشت ﴿يَا عَزِيزَ حَبِ الْاَيَّةِ﴾ بق نه‌وانه‌ی که له سزای
 به‌تازار دهرمس ﴿وَلَكِنْ يَمَّا هَاتِي﴾ ههر و مهاله به‌سمر هاتی موسادا (چمد به‌لگو و په‌ند هه‌به)
 کاتن کمار دمان ﴿وَمَرْغُوبُ سَاعِي شِي﴾ بولای بیر هه‌وی به‌لگو ی روو و ناشکراوه ﴿مَنْ لِي
 يَرْكَبُ﴾ بیر هه‌ویش روی وهر گیر او سهر بیچی کرد به‌هوی ده‌سه‌لانه‌که به‌وه ﴿وَمَنْ سَحَرُ تَجْرِينَ﴾ وه
 وونی (مروست) جادوو گهره یان شپه ﴿مَحْمُودَةُ وَخُودُ﴾ نیمه‌ش خوی و له‌شکره‌که بمان گرت
 ﴿مَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ و درنسان دانه‌سار دهرساوه ﴿وَمَرْغُوبَةُ﴾ که له‌وشیادی لومه‌کردن بوو ﴿وَلَكِنْ
 عَادَ﴾ وه له‌گلی هاددا به‌لگو و په‌ند هه‌به ﴿يَا عَزِيزَ مَتَمْرُوسَ﴾ کاتی که یاردمانه‌سهر یان ﴿لَكِنْ لَقِيَهُ
 بَاي﴾ (گهرمی تویدی) یی خیر ﴿مَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ به‌سمر هدر شتیکد، پرویشته‌ی واری لی
 به‌ده‌هینا ﴿لَا حَتَّ كَارِمِهِ﴾ هه‌نا وه‌ك بر روی لی نه‌کرد ﴿وَلَكِنْ تَمْرُوسَ﴾ وه له‌گلی سه‌موددا (په‌ند
 ولامور گاری هه‌به) ﴿لَكِنْ يَمَّا هَاتِي﴾ کاتی که بییان ووترا ﴿سَحَرُ حِي جِي﴾ رابویرن ت کانی خوی دیت
 ﴿مَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ جانه‌وان سهر که شیان کرد له‌هه‌رماسی پهر وهر دگاریان ﴿مَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾
 نه‌مجا هه‌وره بروسکه بیدان ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان (نیاچووس خویانیان) به‌چاو ده‌ینی
 ﴿مَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ تیر به‌یانتوانی هه‌سته‌وه ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ وه سهر که ونوویش نه‌بوون
 ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ وه گلی بوو حیث له‌پیش نه‌ماندا بوو ﴿يَمَّا هَاتِي تَمْرُوسَ﴾ که به‌راستی
 گه‌بکی به‌دکار و له‌سوور دهر چوو بوو ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ و نامسمان به‌هیر و توانا به‌کی
 گه‌وره دروست کردوه ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ وه نیمه به‌راستی مراوانکه‌ری (نامسمان) به‌به‌رده‌وامی
 ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ وه ره‌ویسان راخستوه ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ نای ج راخه‌ریکی چاکین نیمه
 ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ وه له‌هه‌موو شتیک جووتیک (تیر و می) مان دروست کردوه
 ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ سونه‌وی بیریکه‌سه‌وه و په‌مدی لی وهر بگرو ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ نه‌مجا به‌په‌له‌به‌ره‌و
 لای خوا برؤن ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ به‌راسی من له‌لایدن خواوه تر سینه‌ریکی ناشکراو وورم بو
 تیره ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾ وه له‌گهل خوادا پهر سمرای تر دامه‌مین ﴿وَمَهْمُودَةُ تَمْرُوسَ﴾
 به‌راستی من له‌لایدن خواوه تر سینه‌ریکی ناشکراو وورم بو تیره

﴿ثَلَاثَ مِائَةٍ مِّنْ فَرَسَيْنِ رُحْبَ﴾ همر بسم شیویه هیچ پتعمه ریک بهمانووه سو لای نومنه نانی
پش نه مان ﴿لَا يَأْتِيَنَّكَ الْمُجْرِمُونَ﴾ مه گمر ورتو وانه (نمو پعمه موره) جدو و گمره مان شپته ﴿
﴿لَا تُصَوِّفُهُ﴾ نایا (نه مان و نه وان) راسپار دهمان بویه کسری کردووه ﴿لَنْ يَكُونَ لَكَ خَلْدٌ﴾ (نه حیر)
بهلکو نه مان گه لیکسی مهر کهش و باحیس ﴿مَوْلَاهُمْ﴾ تو (نه ی مو حمه د پت) پرو وین
لی وهر گیره ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ چونکه مولومه کراو بیت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّكَ بِيَدِهِ خَلْدٌ﴾ وه ناموز گاریان بکه و بیریان بخه ره وه
﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّكَ بِيَدِهِ خَلْدٌ﴾ چونکه نه راستی ناموز گاری (نه گمر سوودی بویی پروایان بهی) سوود
نه گه بهی به پروایان ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ وه من جو که و ناده میرادم نه به بۆ نه وه
دروست کردووه که به ندایه نی من بکه من ﴿مَوْلَاهُمْ﴾ من هیچ روریه کم سوئی لیان
﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ ماشه وی خوار دم بدسی ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ به راستی نه به خوا خوی روری
دوره ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ که خاوه من دمه لانی رور به غیره ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ نه محای بگرم
بو له وانه ی ستمیان کردووه سرای رورمان بو ناماده کردوون ﴿مَوْلَاهُمْ﴾ هه روک چون بۆ
هه وول و هه ریره ک بیان ناماده مان کردووه ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ دهی با تیر به له به کمن (له داوا کردی سرا)
﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ سا هاوار بو نه وانه ی بی ناوه پروون ﴿مَوْلَاهُمْ﴾ له و پروزی
که هه شه پان بی لیکراوه ﴿

سوره فی (النریات)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهر مان

﴿وَالنُّجُومِ﴾ سوید به کسوی طوور (به و کبوهی مووسا له مهوری قسبی له گه ل خوی گه وره
کرد) ﴿وَالنُّجُومِ﴾ وه به کتبی نووسراو (مه به ست پیس نور نانه) ﴿وَالنُّجُومِ﴾
له چه ند به ربه کی بلار کراوه (نور نان مووسراو نه وه له چه ند به ربه کدا) ﴿وَالنُّجُومِ﴾ وه
سوید به و خاندی نار دمه (بیت المعمور جیگاه به که له ناسمان، تریشته کب هه میشه به ده وریدا
دیس و ده چس، نه وانه وه ناو دانه) ﴿وَالنُّجُومِ﴾ وه سوید به بانی بلند کراو (ناسمانی
دوبی) ﴿وَالنُّجُومِ﴾ وه سوید به دهریای پر کراو (له ناویان ناگری ده گیر مان) ﴿
﴿لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ بینگومان سرای به و هه دگارت (سو من پروایان) دهی ﴿لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾
هیچ به رگری کهری می به ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ روریک که ناسمان رور تومد ده که وسته
جوله و هاتو چو ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ وه چیاکان (له جیس خویان) ده جو ویس و تومد
دهرون ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ که واته له و پروزه هاوار بو بی ناوه ران ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾
پتعمه ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ که له کاری ماره وادا پوده چس و هه میشه گالنه و گپ ده کمن ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾
بی نار جهه ران ﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ رورزی پالیان پیوه دهری مرمو ناگری دهره چو پال پیوه دهره ﴿
﴿وَمَن لَّمْ يَجْعَلْ لِّمَوْلَاهُ مِثْلَهُ﴾ (بیان ده و تربت) نه به نه ناگر به که شیوه به در و تان ده رانی ﴿

﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ ناحو هام و ژیر بیان فرمانیان یی نه‌دا هم قسانه ﴿وَمَنْ قَوْلِهِمْ﴾ (نه‌خیر)
 به‌لکونه‌مانه گه‌لینکی سهر که‌ش و یاخیس ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ یادله‌ی قورن (موجه‌مه‌د) ﴿وَلَا يَخَافُ﴾
 خوی هدلیسه‌ستوره ﴿بَلْ لَا تُخْشَوْنَ﴾ (نه‌خیر واتیسه) به‌لکونه‌روا ماهیت ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ ده‌ی
 ب نه‌و (بی‌باوهره‌کار) همو و به‌یه‌کی وه‌ک قورن نه‌ی ﴿بَلْ كَذَّبُوا صَوْتَهُ﴾ نه‌گهر راست نه‌کهن،
 (که‌هه‌له‌سه‌ستراوی مروه) ﴿لَا تُخْشَوْنَ عَذَابَ اللَّهِ﴾ نایا نه‌وان (بی‌حالتیک) له‌خویناموه دروست
 بوون ﴿أَرْهَفْتَ حَسْرَتَهُ﴾ یان خوین (خالق) و دروستکمری خوین ﴿لَا تُخْشَوْنَ عَذَابَ اللَّهِ﴾
 نه‌ی لای نه‌وان ناسعانه‌کان و زه‌ویان دروست کردوه ﴿بَلْ لَا تُخْشَوْنَ﴾ (نه‌خیر وایی به) به‌لکونه
 دلنایس و گومانمان هه‌یه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ نه‌ی نایا گه‌هینه‌کانی به‌روهردگاری تو لای
 نه‌وانه ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یان نایا هه‌ر نه‌وان ده‌سه‌لاکندار و رالی ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾
 یان به‌یژه‌به‌کیان هه‌یه (پیدا سهریکه‌وون یو ناسعان و) گوی نگر نیدا (له‌هه‌والی ناسعان) ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ جا (نه‌گهر راست نه‌کهن) با گوی گره‌که‌یان به‌لکه‌یه‌کی روون بیت
 ﴿لَمْ يَلْمِزْهُمْ عَزَمْتَ﴾ یان نایا که‌چان بو خوابه‌و کوران بو نبویه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ یان نایا
 نؤ (له‌ی موجه‌مه‌د) داوای کری و یادداشتیان لی ده‌که‌یست ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ له‌وانیش
 له‌به‌ر بزار دسی ماریان گرانه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ یا نایا رانیاری هه‌ییب لایه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ که
 (نه‌به‌ری) به‌ورسه‌وه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ نه‌ی نایا نه‌یانه‌وی قیل پکه‌ن ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ ده‌ی
 هه‌رین ماوه‌ران قیل لی کراوون ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ نه‌ی نایا به‌روستراویکیان هه‌یه بیجکه‌به‌خوا
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ خواپا که‌له‌هه‌موو هاو به‌شیک که‌موی بریار ده‌ده‌ن ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾
 ساقت و نه‌گهر پارچه‌به‌ک له‌ناسعان بیس نکه‌وینه‌خوهره‌وه ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ نه‌لین (نه‌مه)
 هه‌ورینکی به‌سهریه‌کدا که‌وتووه (مارانمان بو ده‌مارس) ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ ده‌ی لیب گهری نانووشی
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ روزی خوین ده‌س که‌نیابدا له‌ماو ده‌چس ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ روزی
 که‌بیله‌کانیان هیچ سوو دینکیان یی ماگه‌به‌ی ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ وه‌هیچ سهر که‌وتووه سهر فرار مان
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ سه‌راستی نه‌وانه‌ی مستعیان کردوه (له‌خوین و یی سروا بوون) بوین هه‌یه
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ سر به‌ک پیش سرای روزی دواپی ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ به‌لام روورنه‌یان مایر یس
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ چاوهر وانی بریاری به‌روهردگارت نه‌﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ چونکه‌ی بگو مان تو له‌پیش
 چاو و چاو دیری نیمه‌دایت (له‌م نایه‌نه‌دا جیگیر کردن و ماسکردن سبعتی چاو بو خود، هانوه‌نیمه
 پرومان پیه‌نی به‌ی هیچ لیچواندن و لیکدانه‌وه‌به‌ک، و مشیوه‌که‌ی ناراین نه‌بها خود، ده‌یر است)
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ هه‌ر کانی (له‌خه‌و) هه‌ستابت نه‌سبحات نکه‌به‌ستایش به‌روهردگارت ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾
 ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ وه‌بیهرسته و ستایشی نکه‌له‌به‌شیک له‌شه‌ودا ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾ وه‌کانیک نه‌ستیره‌کان
 ورن ده‌س (وشت هه‌لنه‌کهن) ﴿فَبَدَّلَ صَوْتَهُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ناوی حوای نه‌خشده‌ی میهره‌ان

﴿وَأَنْتَ أَهْلُ الْغُورِ﴾ سوید به نه‌سیره کانی تاوا ده‌ی ﴿مِنْ صُلَّاحُكُ﴾ هاوری که‌تان (موجه‌مه‌د
 ﴿گومر به‌سورده ﴿وَمَعْدُور﴾ وه له راستی لای مه‌داوه ﴿وَمَعْدُورُ تَهْرُ﴾ ره له هه‌دا
 و هه‌وسه‌وه نه‌ساکات (که قورنان ده‌حونیت) ﴿يَبْغُوا لَوْ تَخَوُّوْهُ﴾ هه‌رجی ده‌یلی
 (قورنانه‌و) بیگاده‌کرتت سوی ﴿عَمَّ شَدَّهْ تَوْنُ﴾ (حویه‌ئیلی) رور به‌توانا فیری کردروه ﴿
 ﴿دوره‌و﴾ حاوه‌ی بیرو هوشی نه‌هیزه ﴿هه‌سوی﴾ جاله‌سهر شنه‌وی راسته‌قی‌ی حوی به‌روسته‌وه
 ﴿وَهَرُ لَأَوْ تَأْنِ﴾ که به‌تاسوی هه‌ره به‌رری تاسمانه‌وه بوو ﴿شُرَّهْ هَدِ﴾ پشان بریت
 بوو سه‌وه (له موجه‌مه‌د) و نه‌مها هاته خواروه ﴿تَكُنْ هَبْ تَوْنِ وَبِ﴾ مابه نه‌ددره‌ی دور
 که‌وان یان که‌متر (ی‌ماوه بوو نه‌گه‌ل موجه‌مه‌د) ﴿وَدُوسْ وَبِ عَنْدَ مَأْوِ﴾ نه‌مها (خوا)
 بیگی کرد سو به‌ده‌ی خوی، نای چ بیگایه‌ک سوو ﴿مَكْبُ تَوْرَ مَرِّ﴾ نه‌وه‌ی (موجه‌مه‌د
 ﴿به‌چاوی سهر بیسی دلی (بروای پی کردو) به‌دروی به‌رانی ﴿تَسْرُوهْ عِلْ مَرِّ﴾ جا ناپا
 (بی به‌وران) نیره‌ده‌مه‌قاسی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌باره‌ی نه‌وه‌ی که به‌چاوی خوی ده‌ی بیسی ﴿
 ﴿وَلَمَّهْ دَرَّهْ تَوْرُ﴾ سوید به‌خوا بیگومان جاریکی تر جویره‌ئیلی بیوه ﴿بَعْدَ بَدْرَ تَسْمِ﴾ لای
 دره‌حنی (سیدره‌نولمو نه‌ها) ﴿عَمَّ هَبْ تَوْرُ﴾ که لای نه‌وه‌ویه به‌ده‌شتی بیشته‌جی بوو ﴿
 ﴿وَدُوسْ تَوْرَ مَرِّ﴾ نه‌و کانه‌ی (به‌مه‌یه‌ری) نه‌و شته گریگ وسر سور به‌نره‌ی بیسی که سیدره‌ی
 دپوشی چون داپوشی بیک ﴿مَعْدُورُ مَرِّ﴾ چاوی نه‌و (موجه‌مه‌د) به‌ملا و لادانه‌ی به‌ددرانی
 (به‌مه‌ست می به‌ده‌په‌ری) ﴿مَعْدُورُ﴾ سوید به‌خوا بیگومان بیسی ﴿مَسْ هَبْ تَوْرُ﴾ گه‌وره‌ترین
 به‌لگه ویشانه‌ی به‌روه‌ردگاری ﴿دَرَّهْ تَوْرُ مَرِّ﴾ ده‌ی بیسم بلیس نایا لات و هورر (که
 دووش) ﴿وَمَرَّهْ تَوْرُ مَرِّ﴾ وه‌تی سیسم که مه‌مانه (نایا هیچیان پی ده‌گری) ﴿تَوْرُ تَوْرُ مَرِّ﴾
 ﴿لَأَوْ تَأْنِ﴾ ناپ راسته نیره کوران بو خوتان و کچان بو خودا به‌روه‌و و چاک ده‌ران ؟ ﴿تَوْرُ تَوْرُ مَرِّ﴾
 صیری ﴿نه‌گه‌ر واین دابه‌شکر دینکی مادروست ده‌ین ﴿بَعْدَ بَدْرَ تَوْرُ مَرِّ﴾ نه‌م به‌نه
 هه‌ر ماوالینکی برتن که نیره و باو و ناپیراننان لیقان مارن (به‌ی ماوه‌رُک) ﴿بَعْدَ بَدْرَ تَوْرُ مَرِّ﴾ خوا
 هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سهر به‌رسترای نه‌وان به‌ماردوه‌ته خواروه ﴿بَعْدَ بَدْرَ تَوْرُ مَرِّ﴾ نه‌م به‌نه
 نه‌با شویس گومان و نه‌و شته ده‌که‌ون که به‌سی خویان جه‌ری لی به‌نی ﴿بَعْدَ بَدْرَ تَوْرُ مَرِّ﴾
 له کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن به‌رومرد گاریانه‌وه هیدیه‌تیا‌ن بو هاتروه ﴿بَعْدَ بَدْرَ تَوْرُ مَرِّ﴾ نایا
 سروف ناره‌رووی هه‌رجی کرد سوی دینه‌ی (به‌خیر) ﴿بَعْدَ بَدْرَ تَوْرُ مَرِّ﴾ چونکه هه‌ر خویه
 حاوه‌ی دریا و دواروه ﴿وَصَكَمْ مَرِّ تَوْرُ مَرِّ﴾ وه چه‌نده‌ها تریشته که نه‌تاسمانه‌کاندا هه‌ن
 ﴿لَأَنْتَ شَعْرُ مَرِّ﴾ نکا و شه‌فاعة‌یان هیچ سوودی می به‌ ﴿لَأَنْتَ شَعْرُ مَرِّ﴾ مه‌گه‌ر دوا‌ی
 نه‌وه‌ی که خوا مزلت بدات ﴿بَعْدَ بَدْرَ تَوْرُ مَرِّ﴾ یو هه‌ر که‌سبک که حوی به‌وی و راری بیت پی

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَدَّاعِ﴾ بهر اسټي نه وانهي که ساو مېر مه پړوزي دواړي ما هېس ﴿تَسْتَوُونَ لَكُمْ﴾
 نېټه لاني ﴿مړيسته کان به کچي﴾ (خو) ماو دهېس ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ له کاتيکدا هېچ ر بيار به کيد
 دهر باره ي سي په ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَدَّاعِ﴾ ته بها دواي گومان ده که وړ ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه بهر اسټي گومان
 ﴿لَا يَنْفَعُ مِنْ ثَمَرِهِ﴾ هېچ سوو دېکي ني به له راني هېق وړ اسټي دا ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ هاتر مېر مېر قورگي دگرې
 ده ي که واته توش وارېنه لهو که مه پست ده کاته قورگان و بادي نېمه ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه
 بېجگه زباني دوبا هېچي تری ماوي ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ نهمه نه وي پري راني و تېگه پشسيانه
 له رانياريدا ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ بهر اسټي په ورو دگارت چاک ده راني به وي له پندره که ي
 گو مېر ابووه ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه چاک ده راني به وي که پشويس بووه ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه مېر اسټي و مېر
 لاس ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه خوا خواوېتي هر چي له ناسماته کان و رويديا به ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ له مېر اي
 نه وانه بدات که خراپه يان کردووه به پي کردووه کايان ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه پاداشتي نه و به
 بداته وه که چاکه يان کردووه به چاکه تر (له وه ي کردووه) ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ تېر مېر مېر قورگي
 نه وانه ي که له گو ماهي گوره و کردووه ي ديو خويان د باريور ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ جگه تاواني بچووک به پيت
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَدَّاعِ﴾ بهر اسټي په ورو دگارت ليور دسي فر وانه ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾
 نه و له ه موه که س به حالي نېوه راناره له کاتيکدا که له زه وي دروستي کردون ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾
 مېر مېر ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه کاتيک که ليوه کوريه له و له مسکي دايکتانديان ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾
 و پاك دمه يي ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ خوا راناره به و که س ي رياتر له خوا تر سه ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾
 جاني د پيت نه و که س ي که پشني ه لکړ د (له ساو مېر) ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه مېر مېر مېر
 دايور که مېنکي به خشي و نه وي تری گر نه وه ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ نايان (نه و که س ي) رانيار ي به ياني
 لايور ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ و به چار د بېمي ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ يان نايان ناگادار نه کړ بوو به وي
 که له پېر اوه کاسي مو رسا دايور ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ و تر هېر مېر مېر ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه به وي که له پېر او ي نير ا همدا بوو) نه و
 نير ا همېي که په يماس خوي به چاکي به يي هينا ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ لاس و ر و ر نوري ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾
 که هېچ تاوانبارتک گو ماهي تاوانباريکي تر ه لکري ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ و ر مېر مېر مېر ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه بېگومان
 ناده يي جگه له کوششي خوي خواوېسي هېچي مېر يه (له دواړو دا) ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ و ر مېر مېر مېر
 و بېگومان ه ل کوششه که ي له داهاتو (له قيامت) دا د بېر يته وه ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾
 پاشان پاداشت ده درينه و به تير و نه ووي ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه بهر اسټي ه موه کاريت
 سه ر محامه که ي هر نو لاي په ورو دگارت ده گر يته وه ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه بېگومان
 ه ل نه وېش به سده کان ده حاته گريان و پکې يي ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾ وه بېگومان ه ل نه و
 ده ي نه يي و ريدو و شيان ده کانه وه ﴿وَرَبُّكُمْ يَمْلِكُ﴾

﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ و بهر راستی همر نهوه که جونی بمر و می دروست کردووه ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ له یونعه یهک کابیک دهر نیرنه عتال دانموه ﴿وَرَعْلَتَانِ﴾ (آخری) وه بهر راستی همر له سهر خوابه دروست کردموه ی له پوزی دوا پیدا ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ وه بهر راستی بنگومان همر نهویشه که خهلکی دموله معد و همزار دهکات ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ وه بهر راستی همر نهوه بهر و در دگاری نه ستره ی شیمرا (شیمرا) نه سیریهک سوو جهلکابیک له سهرده می به دپیدا ده پانه رست ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ وه بنگومان همر نهو خوابه گهلی عادی به که می له ساو سرد ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ گهلی سموودیشی له ناو سرد و که می به هیشتی ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ وه گهلی بوو حیثی (له ناو برد) له پیش (هادو سموود) دا ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ وه گوسده که بهر راستی له وان ستم کار سرو ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ سهر کهش تر سوو ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ وه گوسده سهر و زیر کر وه کانی (به ره ویدا) برده خوارموه (که گوینده کانی گهلی لوو طووب) ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ نه میجا نهو گوینده می دپوشی (به خوره ها سیرای سبخت) چوژ داپوشی بیک ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ له کام بارو بجهته کانی بهر و در دگارت ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ دوو دلیت ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ (پنجه مبره) تر ستره یکه له (پنجه مبره) تر ستره کانی بپشوو ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ روزی دوا می روز بریت بوو ته وه ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ جگه له جوی گه و ره کهس می به ناشکرای بکات (ویرانیت که ی دیت) ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ جانا یا له قورخانه سهر نان سور ده منیت ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ و نصیحکون (ناکون) وه پنده کهس و ناگریس ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ وه نهوه سهر گهرم و بین ناگان ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾ دهی سوژده بهر و بو خوا و بهر منشی بکهو ﴿وَمِنْ صُفْوَةٍ تَمُوتُ﴾

سورقی (انجم)

﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ به ناوی خوی به خشنده می مبره دان

﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ روزی دوا می مر یک بوویموه ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ وه مانگ لهت بوو ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ وه نه گهر بی بروین مو صحریهک بیس ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ پشت هدله کهو ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ وه ده لیس نهوه حادوویه کی نه رده واهه (و مو حمه دلیان دهکات) ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ وه نهو (بت بهر ستانه) باوهریان به هیشاو شوین هه و و ناره و روی خویان کهوتس ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ له کاتیکده هه مور کاریک سهره حامکی هبه ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ بنگومان هموالی روز (المدار بر دس باحیانان) پی گه بپشوووه (له تور ناند) ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ که بیانگیر نهوه (له بت بهر سستی) ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ (قور لسان) هه سووی حیکمه تیکی نهواوه ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ به لام تر ساندی تر سینه و ان (بو کهس می سروا) سوو می به ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ نه معا تو (نه می مو حمه معد) بروین لی وهر چهر خینه ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ (چاو مروانی) نهو روزه بکه که جار دهریت بانگی خهلکی دهکات ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾ بو شیکی روز ما خوش (که پوزی حشره) ﴿وَأَنذِرْهُمُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَادُ﴾

﴿وَبَشِّرِ الثَّانِيَةَ﴾ و به‌آلبان پی سده که‌ساره که لم‌یوانی (حوشره که‌و نه‌و) اسده سمش که‌راوه
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ هه‌ریه که‌یان له سوره ناوی خویدا حارریسی ﴿وَمِنْ مَخْلُوقَاتِهِ﴾ (که‌له که‌ی له‌م که‌ره
 پیرار بوون) حابانگی هاوری (حراپه) که‌یان کرد (قوداری کوری سالیف) ﴿مَدَامُ لِي﴾ له‌ویش
 ده‌ستی ده‌یه شمشر و (حوشره که‌ی) سهر سیری ﴿وَكَيْفَ كُنْتُمْ تَدْعُونَ﴾ جاتوله و ترسانسی می
 چوون بوو سوان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بینگومان نیمه ده‌سگیکی که‌وره‌ی برسه که‌مان بو
 ساردن ﴿فَكَفَرُوا بِهَا﴾ هه‌موو (مردن و نه‌مرو و توماس بوون) به‌وینه‌ی بووشی زیر پی ی ناره‌ل ﴿ثُمَّ
 لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ سوبد به‌خوا به‌راسی نورن‌انسان ناسان کردوه سو ناموزگاری لی و هرگرتی
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ حابانگی که‌سینک هه‌یه به‌مدی لی و هرگرتی ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ (که‌له که‌ی له‌م که‌ره
 باره‌ریان به‌یسا به‌یه‌به‌ره که‌یان ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ به‌راستی نیمه‌ش ناردماه سهریان
 بابه‌کی به‌هر به‌وره و به‌وره و له‌سوی بردن) ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ جگه‌له که‌س و کاری بووط به‌پیت
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ که‌له به‌ره‌یه‌یاندان و گارمان کردن ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ به‌به‌ریسی و به‌جه‌نی خومان
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ هه‌ره‌ش به‌پاداشی سوپاسگواران ده‌ده‌یه‌وه ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ به‌راستی (لووط)
 که‌له که‌ی ترسانده سوله‌ی سه‌ختی نیمه ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ به‌لام له‌وان گومانیاں هه‌بوو له‌و ترسانده و بره‌پان
 پی به‌بوو ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ سوبد به‌خوا اینگومان (که‌لی لووط) داوای میوانه کانیاں بیکرد ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾
 نیمه‌ش حابانگی چواریانمان کویر کرد ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ به‌به‌ریسی و به‌جه‌نی خومان
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ سوبد به‌خوا اینگومان هیرشی برده سهریان له‌به‌ره‌یه‌پاند، سراه‌کی به‌ره‌وام
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ ده‌ی به‌جه‌ن سراه و سهر به‌جه‌نی هه‌ره‌نه‌کام ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ سوبد به‌خوا
 به‌راستی نیمه قورن‌انسان ناسان کردوه سو خویدا و ناموزگاری ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ جاتوله که‌سینک هه‌یه به‌مدی
 لی و هرگرتی ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ بینگومان ترسینه‌ران (مووسا و هارون) هانس بو سهر میره‌هون
 و ده‌ست و به‌وره‌ده که‌ی ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ باوه‌ریان به‌هر هه‌موو بشانه‌کاسی نیمه به‌کرد به‌دوریاں رانی
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ حابانگی توله‌مان لی سندان به‌توله‌سندی که‌سینکی رانی به‌یوان ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ ناپاک‌تره‌کانی قیوه (نه‌ی خه‌لکی مدککه) باشنرون هم که‌لانی (که‌باسگوار)
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ یان قیوه (نه‌مان‌مانه‌تان) هه‌یه له‌کتیه ناسمانی به‌کاندا (ودلیان که‌سره‌اندرین) ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ یان ده‌لیس نیمه کوم‌لکی سهر که‌ونوویس و مانوویس ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ سهره‌ل‌ج‌ج
 بوون ندر ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ بینگومان کومه‌له‌که‌یان ده‌شکیری و هه‌ل‌دین ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ به‌مدی به‌مدی و روزی
 دویس به‌﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ وه (سرای) نه‌و روزه روزه سخت تر و تال‌تره ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ به‌مدی به‌مدی و سهر
 به‌راستی تاو‌ساره‌کان له‌گومرین و شیبی دان ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ به‌مدی به‌مدی و سهر به‌مدی و سهر
 دور‌خدا به‌سهر و وخسارماندا و ده‌کیشرمین ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ (پیلان ده‌لیس) به‌جه‌ن نازاری دیره‌خ ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾
 ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾ بینگومان نیمه هه‌موو شتیکمان به‌نه‌ناره دروست کردوه ﴿ثُمَّ لِيُزَيِّجْهُمُ﴾

﴿وَمَا أَتَيْنَا لَوْلَا وَجِدَهُ﴾ و ه ه ر مانی تینه تمها یهك جاره ﴿كَمْ مِّنْ مَّنْ يَّهْتَفِ﴾ و هك چاو تر و كانديك (و به له خير ايدها) ﴿وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ بِأَمْوَالِهِمْ كَسَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ سويند به حواي ينگومان رور له كه سانی بی باوهری و هك ثيو همان له باوهر دوو ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ مَّنْجُرٍ﴾ حائيا كه سیک هه به بهندی لن و مریگرتب ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَّسْتَفِئُ﴾ و هك ل می و فغوه و ی تئیر ﴿وَهُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهُ﴾ و ه ه ر چه کان کر دوو نه باه می کر دوو کانیا بهه ﴿وَكُلٌّ صَعِيرٌ مُّسْتَطَرٌّ﴾ و ه وورد و درشتی (کر دوو کانیا) هه موو یوسراوہ ﴿فَإِنَّ مَصْعَدَهُ فِي حَسْبٍ وَنَهْرٍ﴾ ییگومان باوهر کار و به خواترسان و ر له باخات و روو باره کانی (به هشتدا) ﴿وَمَقْعِدُ صِدْقٍ﴾ نه جیگابه کی خوش و به سیدس ﴿عِندَ رَبِّهِمْ مُّصْبِرٌ﴾ لای باشایه کی نه دهسه لانی نه توانان ﴿

سوره قی (الرحمن)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به باوی حواي به خشنده میهرمان

﴿الرحمن﴾ خوی به خشنده (نهو خوابه به) ﴿الرَّحِيمُ﴾ که قورانی میری موحده مسده ﴿وَلَدَدٌ مِّمْرَادٌ كَرَدٌ﴾ به ناسانکردی خوسنده و له بهر کرد و ییگه بشتی مات و واتا کانی ﴿حَقُّ الْإِسْنِ﴾ داده می دروست کرد ﴿عَرَّةُ ثَمَرٍ﴾ و ه فیری گمو گوی کرد ﴿نَشْرٌ وَنَقْشٌ﴾ بحباب ﴿رُزْزٌ مَّاسِكٌ﴾ به حسابکی رور وورد دیس و ده چس ﴿رُشْدٌ وَشَرٌّ مُّخْطَبٌ﴾ نه سئیره و گزو گیار در حجت (بوق خوا) سوزده دهسن ﴿رُسْدٌ﴾ هه و وضع تیرر و ه ناسمانی بلند بهر کر دوو نه و ه نه راروی هه داله نی داناره ﴿لَا ضَرْفٌ لِّبَیْرٍ﴾ و ه ه ر مانی داوہ که هه ر گیر ریاده روی له نه رار و دانه کهن ﴿رَقِیْقٌ تَوْرٍ﴾ و ه کیشانه تان ریک بکیش ﴿وَلَا حَسْرَ تَسْرِبٍ﴾ له نه رار و دانه کم و کووری مه کهن (سووک مه یکیش) ﴿وَدَّيْمٌ رَّصِيدٌ﴾ و ه زهوی بوق خه لکی راختنوه ﴿مِهْمَكَةٌ وَنَحْلٌ﴾ تیدایه میوه هات و دار خورمای خاوهن پورک ﴿وَالْحَبُّ دُوْنُ الْغُلْفِ﴾ و ه دانه ویله ی خاوهن کاو بهل و یوز دار و ریجانه ﴿دَنِيٌّ دَارِيٌّ﴾ داریک بکباب جابه کام له بیجهته کانی بهر و مرد گارتان باوهر ناکهن ﴿حَقُّ الْإِسْنِ﴾ داده می دروست کرد ﴿مِنْ صَنْعِ الْغَدَّارِ﴾ له قوریکی ووشکه و ه بودی و هك سوالهت ﴿وَصَوْنُ خَاسٍ مِّنْ مَّارِجٍ مَّارٍ﴾ و ه جنو که ی دروست کرد له بلیسه ی ناگرنیکی یز دوو کدل ﴿مِائِيٌّ دَارِيٌّ﴾ داریک بکباب جابه کام له بیجهته کانی بهر و مرد گارتان باوهر ناکهن ﴿رَبُّ شَرْبِیْنٍ وَرَبُّ تَعْرِیْقٍ﴾ (حوا) بهر و مرد گاری هه ر دوو روز ه لات و بهر و مرد گاری هه ر دوو روز ناوابه ﴿مِائِيٌّ دَارِيٌّ﴾ داریک بکباب دهی به کام نه نیجهته کانی بهر و مرد گارتان باوهر ناکهن ﴿

﴿مَنْ لَمْ يَجِدْ يَتِيمًا﴾ دور دهریای به‌ره‌لا کردووه که‌ده‌گهن به‌یه‌ك ﴿يَسْتَفْرِجُ لَا يَجِدُ﴾
 له‌یوان‌سد، به‌ره‌مست هه‌به‌تنگه‌لی به‌کتر مایس ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ جابه‌کام له‌یعممه‌ته‌کانی
 به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟ ﴿يَخْرُجُ مَهْمًا يُؤْوَىٰ خَرَجَ﴾ له‌مو دوو‌ده‌ریایه‌ سرورای و به‌رجب
 دهر ده‌چن (دروست ده‌بن) ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ جابه‌کام له‌یعممه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر
 ماکهن؟ ﴿قَوْلَهُ الْكَلْبُ الْكَلْبُ فِي الْحَرِّ كَالْشَّمْسِ﴾ وه‌بو خوایه‌ نه‌و که‌مشتی به‌گه‌وره‌ دروستکراونه‌ی که
 وه‌ك شاخی له‌ده‌ریادا به‌گه‌رنس ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ جابه‌کام له‌یعممه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان
 به‌درو ده‌رانس؟ ﴿كُلُّ مَنْ عَتَدَ﴾ هه‌رجی دروستکرا له‌سهر ره‌وید، هه‌یه‌ مایس و تیاده‌چن ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾
 به‌یو به‌یه‌رید، وه‌هه‌ر روی به‌روی به‌روه‌ردگارت ده‌مینیت (له‌م نایه‌ته‌دا جی‌گیر کردی سی‌هه‌تی
 [وجه = پرو] ابو‌خوای گه‌وره‌هاتووه، به‌لام به‌شیره‌یه‌ك که‌شاپسته‌ی گه‌وره‌یی و ته‌وای راتی خو‌یه‌ت،
 به‌یو هیچ به‌چو بدن و بنگدانه‌وه‌یه‌ك وه‌بر و اماں به‌یه‌تی و چوبه‌یه‌یه‌کی بارانی، ته‌به‌ها خوا‌ده‌به‌رانیست)
 ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ که‌خواهن شکوی به‌ر داره ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ جابه‌کام له‌یعممه‌ته‌کانی
 به‌روه‌ردگارتان به‌درو ده‌رانس؟ ﴿يَسْتَفْرِجُ مَرَى الْكَلْبُ وَالْأَحْرُ﴾ له‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و ره‌وی
 دایه (هه‌مو) دای (به‌یوستان) له‌خوا‌ده‌کهن ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ هه‌مو و پروی خو‌اله (به‌له‌یجام
 گه‌به‌ی) کارنکی (گشتی بو‌وه‌وه‌ر) دایه (یه‌ك ده‌ره‌یه‌ت، یه‌ك له‌دایك ده‌یه‌ت، به‌کیت سهر ده‌خت
 وه‌کینکی نره‌ده‌شکینیت هه‌د) ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ جابه‌کام له‌یعممه‌ته‌کانی
 به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟ ﴿سَمِعَ كَرًا لَهْ سَعْدٍ﴾ له‌مه‌ولا مو‌حاسه‌به‌تان ده‌کهن ته‌ی گزوی
 ناده‌می و جی‌که ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ جابه‌کام له‌یعممه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟
 ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ ته‌ی کومه‌لی جو‌که‌و ناده‌می ﴿يَسْتَفْرِجُ سَعْدٍ﴾ نه‌گه‌ر نوانیتان دهر چن
 ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ له‌به‌شه‌کانی ناسمانه‌کان و ره‌وی ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ له‌وه‌هه‌و به‌روه‌رد چن
 ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ ماشنوانس مه‌گه‌ر به‌ده‌سه‌لاتیک به‌یه‌ت ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ جابه‌کام له‌یعممه‌ته‌کانی
 به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟ ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ یوتان ده‌یه‌ری ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ یوتان ده‌یه‌ری
 به‌یسه‌ی ناگر و مسی نواوه (یادوو که‌لی ناگر) ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ نه‌وسا یار مه‌نی به‌کترتان به‌ی یادریت
 ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ جابه‌کام له‌یعممه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟ ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾
 ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ نه‌معا کاتیک تاسمان له‌ت له‌ت بوو ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ وه‌ك گولی سوور یان روی
 هه‌له‌فر چایو له‌یه‌تات ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ جابه‌کام له‌یعممه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر
 ماکهن؟ ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ نه‌معا له‌مو روز‌ده‌ا پر سیار تا‌کریت له‌ناوانس ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾
 هیچ ناده‌می و جو‌که‌یه‌ك (چونکه هه‌مو و کهن له‌مو روز‌ده‌ا به‌رویدا ده‌ناسرینه‌وه‌ که‌تاوانبار یان
 چا‌که‌کار) ﴿يَبْتَغِي لَا يَجِدُ﴾ جابه‌کام له‌یعممه‌ته‌کانی به‌روه‌ردگارتان باوه‌ر ماکهن؟ ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾
 ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ حرا‌به‌کاران به‌رو‌خار باندا ده‌ناسرینه‌وه‌ ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾ نه‌معا
 رانه‌کیشریس به‌موی به‌یشی سهریان و نه‌قا‌جیان (بو‌تاو دهره‌ج) ﴿يَسْتَفْرِجُ﴾

﴿مِیهر حَیْرَتِ جِسْتِ﴾ نیاندا همه نام‌ه‌تانی شاکار چاکسی پروالمت جوان ﴿مِی‌آیءِ دَیْرِکْ تُکْیَتِ﴾ جا به کام له بی‌عمه‌ته‌کانی پرووره‌دگارتان ماوهر ماکن؟ ﴿حَیْرَتِ مَقْصُورَتِ فِی الْحَیْآتِ﴾ حورِی‌بَست به‌سار حنوت و چادره‌کاندا دهرماچین و دور ماکه‌وسه‌ره (همیشه چاوه‌ریسی هاوسه‌ره‌کانیا) ﴿مِی‌آیءِ دَیْرِکْ تُکْیَتِ﴾ جا به کام له بی‌عمه‌ته‌کانی پرووره‌دگارتان ماوهر ماکن؟ ﴿تَرْقِیْبَتِ سِ قَهْمِ وَلَا جِآنِ﴾ پیش نه‌وان به‌دستی ناده‌می و به‌دستی جنوکه‌یان لی به‌که‌وتوره ﴿مِی‌آیءِ دَیْرِکْ تُکْیَتِ﴾ جا به کام له بی‌عمه‌ته‌کانی پرووره‌دگارتان ماوهر ماکن؟ ﴿مُتَحِیِّیْنِ عِزِّی خَیْرِ وَ سَعْرِی جِسْتِ﴾ بال نده‌سه‌وه به‌بستی سه‌وری‌دای پراوه و به‌رشی روزر جوانی نایابه‌وه ﴿مِی‌آیءِ دَیْرِکْ تُکْیَتِ﴾ جا به کام له بی‌عمه‌ته‌کانی پرووره‌دگارتان ماوهر ماکن؟ ﴿مِی‌رُتِ شَمْسِ بَیْرِی جَمْرِ وَّ لَاحِدِی﴾ پرووره‌ناوی پرووره‌دگاری خاوه‌ن گه‌وره‌یی به‌خشش ﴿﴾

سوره‌ی ﴿الواقعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خرای به‌خشیدی میهره‌بان

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ کاتیت که پروودای گه‌وره‌ی (قیامت) پرویدا ﴿فَأُصْبِحَتْ الْأَرْضُ كَافًا﴾ به‌رویدای هیچ دروزر گومانیت می‌به ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ بزم که‌رمه‌ی (که‌سانیکه‌و) به‌ر که‌ره‌وه‌یه (بو که‌سانیکه‌و) ﴿وَالْجِبَالُ كَالْعِزَّةِ الْوَحْشِ﴾ کاتیک که‌ره‌ی هیرابه‌حولان به‌جولانیتکی توند ﴿وَالْأَرْضُ كَالْأَرْضِ﴾ وه شاخه‌کان روزر وورد کران به‌ورد کردن ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ وه بیرون به‌ته‌پوتوری پرش و بلاو ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ وه نیوه‌دبه‌سی کومل (له دوا پرویدا) ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ وه مچ یارانی لای راست، کام یارانی لای راست؟ ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ وه یارانی لای چه‌پ، کام یارانی لای چه‌پ؟ ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ وه پیشه‌که‌وتوه‌کان هدر خوبانس پیش که‌وتوو ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ نه‌واته‌ن مریکانی (باره‌گای خوا) ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ له به‌ه‌شتانی پر بار و بی‌عمه‌ندان ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ کومه‌لیکی روزر له (که‌لانی) پیشیان ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ وه که‌منکی له پاشستان (له نومه‌تی موحه‌مه‌ده) ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ له سه‌ره‌قه‌فه و کورسی چیرا و به‌نالو ﴿وَالْجِبَالُ كَالْأَرْضِ﴾ بال نده‌سه‌وه له‌سه‌ری به‌رامهر به‌به‌کری ﴿﴾

﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا شَيْءٌ﴾ پاشان نسوه نه‌ی گورماناسی منی ساوهران ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾
 بنگومان له (میری) دره‌جسی زه‌قنه‌موروت (ده‌خون) ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ جاوورگی خوتانی
 لسن پرده‌کسن ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نه‌مجا ناوی کولای به‌سمر داده‌خوسره ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾
 شرب تهم ﴿دهی حوسره وه‌کو خوارده‌وهی (حوشرانی) نیسو ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نه‌مه
 میواسداری نه‌وانه له پورزی قیامه‌دا ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نیمه دروستمان کردون نه‌ی
 بؤبروا ماکن (به‌ریدرو بوره‌وه) ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ جا پیم بلین نه‌و ناوه‌ی که ده‌پر تۆ به‌ناو
 مدالده‌وه ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نایا تیره دروستی ده‌کسن ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ پان نیمه‌ی به‌دی
 هینه‌ریس ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نیمه له‌ماوتاندا مردمان داناه، وه‌کسن
 پیش ده‌سه‌لانی نیمه ماکه‌وی ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ (به‌ده‌سه‌لانی) که نه‌جیانی نیوه نه‌وه‌ی
 نر به‌نیس ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ وه دروستان مکه‌سره‌وه به‌شیوه‌یه‌ک که هیچی من ناراس
 ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ سوند به‌خوا بیگومان تیره له‌به‌دی هیناسی به‌کسی ناگادرس
 ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نیر بؤبر ماکه‌سه‌وه ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ جا پیم بلین نه‌و تووه‌ی که ده‌یچیس
 ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نایا تیره ده‌پر وینس ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ پانیمه‌یس ده‌پر وینس ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾
 خست ﴿نه‌گه‌ر بسان وستانه نه‌و (پرواه امان ده‌گیرانه‌پوش و کا ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نه‌مجا ده‌ستن
 ده‌کرد به‌قسی بی که‌لک ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ (ده‌تاسووت) به‌راستی ره‌ره‌لیکه‌وتو نیمه‌یس
 ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ به‌لکو نیمه له‌برق وروزی سی به‌شیں ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ جا پیم
 بلین له‌و ناوه‌ی که ده‌بحوسره ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نایا تیره له‌ه‌وره‌کسه‌وه ده‌پارینس
 ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ پانیمه‌ده‌ی نارینس ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نه‌گه‌ر بسان وستانه‌ده‌مانکرده‌ناوینکی رور
 سوزی تال ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نیر بؤسویاسی خوا ناکن ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ پیم بلین نه‌و ناگره‌ی
 که دایده‌گیر سینس ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نایا نیوه داره‌کمی‌تان به‌دی هیتاوه ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾
 پانیمه‌به‌دی هینه‌ریس ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ نیمه نه‌و (ناگره) مان کردوه به‌هتوی بادخه‌ره‌وه
 (ی ناگری دؤره‌ج) ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ وه (کردو ماننه) هوی که‌لک لی و مرگرس مو که‌شیدران
 ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ جا که‌واته یاد و نه‌سیحاتی به‌رو در دگاری که‌وره‌ی خوت به‌پاکی مکه
 ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ جا سوندیت به‌شونس (هه‌لها‌نس و ناو‌او‌وس) نه‌ستیر کان
 ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ مِّمَّنْ رُفِعَ﴾ به‌راستی هم سوند نه‌گه‌ر بران سوندیکی دؤر که‌وره‌به

﴿إِنَّهُ لَنَزَّاهٌ كَرِيمٌ﴾ که ینگومان نهمه قورقانیکی گه‌وره و نه‌میره ﴿فِي كَسْبٍ مَّحْضَرٍ﴾ له‌سار کتیبیکی
 شار او ده‌ایه (که لوح المحفوظه) ﴿لَا يَسْخَرُ السَّخَرُونَ﴾ حگه له (فرشته) پاکه‌کان که‌س
 ده‌ستی بی‌یادات ﴿بَرَزُوا لِلْعِزِّ﴾ بیز در او ته‌خوار مود له لایه‌ن به‌رو مردگاری جیهانیانه‌وه
 ﴿أَقْبَدُ نُحُوسٍ مَّوْتُهُمْ﴾ ده‌ی تابانیوه هم قورقانه‌ما و به‌ما که‌ن ﴿وَرَحْمُونَ رَحْمَةٍ﴾ وه له‌جیبانی
 سو به‌سگوراری له‌سهر پروریتان ﴿تَكُونُ كُنُوزٌ﴾ نیوه ساومر مایه‌ن ﴿فَتَوْلَاهُ بَعْبُ الْحَنُومِ﴾ ده‌ی
 بوچی کانی گس (ی به‌خوشه‌که‌نان) ده‌گاته‌گه‌رووی ﴿وَأَسْرَجَهُمِ نُصُورٌ﴾ وه نیوه به‌و کاته‌دا
 نه‌ماش ده‌که‌ن ﴿وَنُحُرُ نَرَبٍّ نَبِيٍّ﴾ له‌و کاته‌دا (فرشته‌کانمان) له‌نیوه بریکترن به‌و (که‌سه‌ی
 له‌سهره‌مه‌ر گدیه) ﴿وَنُحُلُ لَا تَقْبِضُونَ﴾ به‌لام نیوه (فرشته‌کانی) نهمه‌بایس ﴿فَتَوْلَاهُ كَفَّةً عَنَّا مَدِينٍ﴾
 ده‌ی بوچی له‌گه‌ر نیوه (ریدو و ناگریته‌وه) آباداشت مادرینه‌وه ﴿وَرَحْمُونَ رَحْمَةٍ﴾ بر جیبانی
 (مردود که‌ن) بگری به‌وه له‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿وَمَنْ كَانُ مِنْهُمْ﴾ نهمه‌ن نه‌گه‌ر له‌و (که‌سه‌ی
 له‌گیانه‌لادیه) له‌ریکان بی‌(له‌خو) ﴿فَرُوحٌ وَنُحُورٌ وَجَنُودٌ﴾ نه‌وه ده‌سانه‌وه و بونی خوش و
 به‌ده‌شتی پر له‌سار و به‌مه‌تی بزه‌یه ﴿وَمَنْ كَانُ مِنْ أَصْحَابِ نَجْمٍ﴾ وه نه‌گه‌ر له‌هاده‌لانی ده‌ستی
 راست بی‌ ﴿وَمَنْ كَانُ مِنْ أَصْحَابِ نَجْمٍ﴾ نه‌وه سه‌لامتی و بی‌ریانی بو تو (چونکه) تو له‌یارانی
 ده‌ستی راستی ﴿وَمَنْ كَانُ مِنْ أَصْحَابِ نَجْمٍ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر له‌بی باومرانی گومر اینست ﴿وَمَنْ كَانُ مِنْ جَبِیْءٍ﴾
 نه‌وه (شوری) میوانداریه‌کی نیجگار گه‌رمه ﴿وَمَنْ كَانُ مِنْ جَبِیْءٍ﴾ وه چوره‌بار
 دوزه‌خه ﴿إِنْ هَدَىٰ نُهُوسٌ نَجْمٍ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی (که‌لهم سورده‌دا به‌سکرا) حقی و بی‌گومانه
 ﴿وَمَنْ كَانُ مِنْ جَبِیْءٍ﴾ جا که‌وا سو به‌پاکی یاد و نه‌سیجانی به‌رو مردگاری گه‌وره‌ی خوت
 بکه

سوره‌ی (الغیر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشیدی مبه‌ربان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌ویدا هه‌یه ته‌سیجانی خوا ده‌که‌ن
 ﴿وَقُلْ لِّمَنْ هَدَىٰ اللَّهُ سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر بو نه‌وه
 ده‌سه‌لات و خواهمبه‌تی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿قُلْ وَبِشْءٍ﴾ ده‌وسی ده‌مریسی ﴿وَعُوذُ لِي شَيْءٍ﴾
 وه نه‌وه ده‌سه‌لاتی به‌سهر هه‌موو شتیکدا هه‌یه ﴿قُلْ لِّمَنْ هَدَىٰ اللَّهُ سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر نه‌وه به‌که‌میه (پیش هه‌موو
 شتیک هه‌بووه) وه هه‌ر نه‌وه دوا هه‌میه‌بیشه (پاشی هه‌موو شتیک ده‌میتیت) ﴿وَقُلْ لِّمَنْ هَدَىٰ اللَّهُ سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه
 دیار و ناشکریه (بو‌خواوه‌ن هوش و عامه‌کار به‌هلگه‌کانی) وه به‌مه‌ن و شدارویه (له‌چاوی به‌ده‌کان
 و رانیه به‌ناشکرا و به‌نبیه‌کان) ﴿وَقُلْ لِّمَنْ هَدَىٰ اللَّهُ سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه نه‌وه به‌هه‌موو شتیک ناگاداره

﴿بِوَرَقِ نُجُومٍ وَتُورِی﴾ له‌روژنکدا که تو پیاوان و نافرمانی نیماندار ده‌بیت ﴿یَسْقُیْهِمْ بِرِیِّ
 اَیْدِهِ وَآبِیْرِ﴾ که پروو باکی (ماوه‌ریان) له‌پیشانیته‌وه و له‌لای راستیانه‌وه ده‌روات ﴿تُسَرِّحُ نُبُورِ﴾
 (پیش ده‌لین) مژده‌ی نبوه نه‌مرو ﴿جَنَّتْ عَرِیضَتُهَا لَآهَرُ﴾ به‌هشتانیکه که پروواری رور نه‌زیرباند
 ده‌روات ﴿حَدِیْرٍ یَّهْ﴾ تیدا ده‌میت‌وه به‌همیشه‌ی ﴿یَنْهَعُ عَورًا تُجِیْرُ﴾ هدر نه‌وه‌یه سدر که ونس گه‌وره
 ﴿یَوْمَ یَقُولُ تُصَفِّقُوا لِیَ یَا اَوْیَالَی﴾ له‌روژده‌پیاوان و نافرمانی دو پروو ده‌لین ﴿یَنْهَعُ عَورًا﴾ به‌واته‌ی
 که و ده‌دار بوون ﴿تَصْرِفُ عَنِیْزِیْ وَکَرُ﴾ سه‌بریکمال بکه‌ن تاله‌روو باکیان ترو مسکینک و ده‌گرین
 ﴿یَنْهَعُ عَورًا﴾ پیاوان ده‌رویت بکه‌رینه‌وه بو دواوه‌ی خوناان ﴿تَأْتِیْهِمْ رُوحُ﴾ ده‌دای پروو باکی
 بکه‌ن بو خوتان ﴿تَصْرِفُ عَنِیْزِیْ﴾ به‌کسمر شوورایه‌که ده‌کیشری له‌پیاواندا ﴿تَأْتِیْهِمْ رُوحُ﴾ که ده‌ر گایه‌کی
 تیدا په ﴿یَنْهَعُ عَورًا﴾ پروو ماوه‌وه‌ی ده‌جمه‌ی تیدا په ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ ده‌رو ده‌بشی پروو
 له‌سره په ﴿یَنْهَعُ عَورًا﴾ (دو پروو نیمانداران) بانگ ده‌کدن و ده‌لین ﴿تَأْتِیْهِمْ رُوحُ﴾ ناپا نیمه
 له‌گدن نبوه به‌بریس (له‌پیش و پروو و دا) ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ نیمانداران ده‌لین به‌لین له‌گه‌لما سدا بوون
 ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ به‌لام نبوه خوتان جه‌له‌تاند (دو پروو پیلان گیر بوون) ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ ده
 جه‌وه‌ی وانی (به‌مانس باوه‌دار اتان) ده‌کرد و دوو دل بوون ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ ده‌هیوا و دوات فریوی
 دان ﴿حَقَّ جَاءَ اَمْرًا﴾ تا فخرمانی خواعات (و مردن) ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ ده‌شه‌پتان فریوی دان به
 لسن بورده‌ی بخوی گه‌وره ﴿یَنْهَعُ عَورًا﴾ نه‌مرو هیچ برینه‌که و ده‌رما گیریت نه‌له‌نبوه
 ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ ده‌نه‌له‌سن باوه‌دان بو در گار بووشان ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ جه‌گاتان ل‌گری
 دزوره‌خه ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ نه‌و تا گره‌شیان تانه ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ تایی جه‌ده‌سره‌نه‌جه‌امینکی خرابه ﴿یَنْهَعُ عَورًا﴾
 ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ تایی کاتی نه‌وه به‌هاتووه بو پروو داران ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ که ده‌لین
 راجله‌کیت و ملکه‌ج بی‌بزیاد و ریکری خواا و مسر مس‌خو ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ که ده‌دوبه‌تیه‌خواره‌وه
 ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ وه‌که نه‌وه‌که‌سانه (جووله‌که و گاوور) به‌سن ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ که له‌سهر
 پیش کتبی قاسمانیان بیدرا ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ ده‌ماوه‌یه‌کی دوو پروو دریزیان به‌سهر داتیه‌ری
 ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ نه‌مه‌حالیان به‌ق بوو ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ ده‌روور به‌یان باخی و له‌سوورده‌چوو بوون
 ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ بنگومان مران که خواره‌وه‌ی ریسند و ده‌کانه‌وه ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ دوا‌ی مردی
 ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ بنگومان بی‌شان به‌لکه‌کامان بووون کرد و نه‌وه ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ تایی بکه‌نه‌وه ﴿یَنْهَعُ عَورًا﴾
 ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ بنگومان پیاوان و زمانی خیر خوار ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ نه‌وانه‌ش قه‌ور
 ده‌ده‌ن به‌خوا به‌قهررتکی چاک (یار ممی هزاران ده‌ده‌ن) ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ جه‌ده‌ن به‌رامه‌ر ده‌یاندر نه‌وه
 ﴿وَصَهْرُ مَرْیَمَ﴾ ده‌بو نه‌وان به‌به‌پاداشتی رور چاک ﴿یَنْهَعُ عَورًا﴾

﴿وَتَبَرَّأْنَا مِثْقَلَةَ ذَرَّةٍ مِّنَ يَدَيْهِمْ وَفِئْجَ بَنِي إِدْرِيسَ﴾ و نه‌وانه‌ی باورسان هتاوه به‌خو او پیمه‌میدرائی ﴿أَلَيْسَ هَٰذَا بِبَشَرٍ مِّثْلِ بَشَرِكُمْ﴾ نه‌وانه حویانی راست گویان ﴿وَشَٰهَدَ بَعْرِيَّتُهُ﴾ و شه‌میدان له‌لای پدرورد گاریان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾ حاوون پاداشت و نور و پروماکی حویانی ﴿أَلَيْسَ كَقُرْءَانِكُمْ﴾ و نه‌وانه‌ی که‌یی باور پروون و به‌لگه و بیشانه‌کانی نیمه‌یان به‌درو رائی ﴿وَسَيَا أَصْحَابُ تَبَحُّجٍ﴾ نه‌وانه‌ی هاوون‌ی نگری دورحص ﴿فَاسْمِعُوا لِمَا يُخَوِّدُكُمْ﴾ و برائس که‌ی‌نگومان زبانی دو‌میان‌ها ﴿بَعْدَ وَتَقْوَىٰ رِسْةٍ﴾ گالته و گه‌مه و بر راند‌ه‌وه و ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ خوه‌ل‌کیش‌نه له‌یواناندا و لاف‌لیده‌ به‌دارسی و مدالی روره‌وه ﴿كُلِّ عَمَلٍ﴾ و مک بارانیک وابه ﴿غَبْ لَكُم مَّا تَدْعُو﴾ که‌حاصلاته‌که‌ی جوونیدان دل‌عززش بکث ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان ووشک‌بسی و به‌رودی بی‌بیست ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ له‌پاشان بیست به‌پروش و به‌لاش ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ له‌روزی درابشدا سرای‌نود و سه‌خت (همه‌یه بو دو‌میان‌پرستان) ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ و له‌ی‌ن‌پوردن و به‌راند‌ه‌ی همه‌یه له‌لایه‌ن خواوه (بو خواناسان) ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ و له‌زبانی دو‌میان‌هیج می‌به‌جنگه‌به‌ر بوردینکی خه‌له‌تینه‌ر به‌بیست ﴿فَاسْمِعُوا لِمَا يُخَوِّدُكُمْ﴾ (که‌وانه) پش‌پروکی بکه‌ن بو (ده‌ست‌خستی) له‌خوش‌پروون له‌لایه‌ن پدرورد گارتان‌ه‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ و نه‌وانه‌ی که‌ی پان‌دیس به‌که‌ی ﴿كُلِّ عَمَلٍ﴾ که‌تیس م‌د‌و‌ل‌د‌یس ﴿بِهِمْ مِّنْ مِّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ به‌وسه‌ی پان‌دیس ناسمان و رودی به‌ ﴿أَلَيْسَ هَٰذَا بِبَشَرٍ مِّثْلِ بَشَرِكُمْ﴾ نامده‌کراره‌بو نه‌وانه‌ی باورسان هتاوه ﴿بِهِمْ مِّنْ مِّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ به‌خو او پیمه‌میدرائی ﴿بَعْدَ وَتَقْوَىٰ رِسْةٍ﴾ نه‌وانه (پاداشته) به‌خششینکی حویانی به‌ ﴿بِهِمْ مِّنْ مِّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ دمیدات به‌همر که‌س که‌خوی به‌ویش ﴿وَاللَّهُ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوا خواوه‌می به‌خشش گه‌وره‌به ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ هیچ‌ریان و به‌لایه‌ک پروی مداوه ﴿فَاسْمِعُوا لِمَا يُخَوِّدُكُمْ﴾ به‌ل‌م‌وی و نه‌له‌خودی خوتاندا ﴿وَاللَّهُ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ لیلاله (الروح‌المحموظه) دانوسراوه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ پیش نه‌وه‌ی به‌دی به‌نیش ﴿بَعْدَ وَتَقْوَىٰ رِسْةٍ﴾ بیست بیست‌گومان نموه بو خواورور ناسانه ﴿فَاسْمِعُوا لِمَا يُخَوِّدُكُمْ﴾ تا‌حه‌ه‌ت به‌خوون ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ بو نه‌وه‌ی له‌ده‌ستان چووه ﴿وَاللَّهُ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌دل‌عززش و مد‌ع‌رور به‌نیش ﴿بَعْدَ وَتَقْوَىٰ رِسْةٍ﴾ به‌وه‌ی که‌ پینی‌دروون ﴿وَاللَّهُ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوا هیچ‌خو مد‌ل رانیکسی شاناری که‌ری خوش ماروشت ﴿فَاسْمِعُوا لِمَا يُخَوِّدُكُمْ﴾ نه‌وانه‌ی چروکی و ر‌م‌ری‌دی ده‌که‌ن (له‌مال به‌خشش له‌پش‌د‌ر خوردا) ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌هرمان به‌خه‌ل‌کیش ده‌که‌ن ر‌م‌ری‌ل و چروک‌س ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّكْفُرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌همر که‌س پشت هه‌ل‌کات نه‌وه بیگومان خوا ﴿فَاسْمِعُوا لِمَا يُخَوِّدُكُمْ﴾ هم‌ر خوی می‌باری سوپاسکر وه ﴿وَاللَّهُ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

﴿تَعْدِلْهُمْ دِيْنًا﴾ سوتند به خوا به پرانسی نبعه پيممه رانی خو مانمان ماردوه ﴿يَسْتَبِيحُ﴾ به به لگه و موعجيره ی روو موه ﴿وَرَبُّهُمْ مُّجِيبُ دُعَائِهِمْ﴾ وه کتبی (ناسمانی) و ندر روی دامن له گه ندا ماردن ﴿يَقُولُ اسْمُكَ يَوْمَئِذٍ﴾ بز نه وه ی خه لکی به داد گری به تار بکن (اله بار خلیاندا) ﴿وَأَسْمَاُ حَسْبُهُ﴾ وه ناسمان دروست کرد ﴿فِيهِ يَنْشَرُ الشَّيْءُ﴾ که هتريکی به تینی توندي تپدا به بز جه سگ کردن ﴿وَمَنْعُ نَاسٍ﴾ وه سوود یکی وریشی همه به بو خه لکی (اله به رک هبنانی له هه سوو جوره پشه ساری به خر مه گوراره کاندا) ﴿وَيُنْعِمُهُ﴾ وه نا خوا دهری بحات ﴿مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ حَتَّىٰ﴾ چ که سی بار مانی (نایش) خواو پيممه رانی دعات که به بهانی شه ﴿إِنْ يَشَاءُ رَبُّ هَٰؤُلَاءِ﴾ بیگو مان خوا به هیر و نه سه لانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ سوتند به خوا بنگومان سورج و تیر اھیم مان به وانه کرد ﴿وَجَعَلْنَا دُرِّيْدًا نَبِيًّا﴾ وه له ساو و هه که بی شباندا پيممه ریشی و کتبی ناسمانیان دانا ﴿فَسَمِعَ رَحْمَةً مِنْ رَبِّهِ﴾ نه محاهه مدیکان ریموریان و در گرت ﴿وَكُنِيَ مِنْهُمْ فَيُّوْمًا﴾ وه وریشیان باخی و کافر سور ﴿وَلَقَدْ جَاءَ نُوحًا بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ له پاشان به شوش نه وانه دیسان پيممه رانی خو مانمان مارد ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ كُرْهُهُمْ﴾ وه دواتر حیسای کوری مهربه مان مارد ﴿وَرَأَىٰ فِي الْكِتَابِ﴾ وه نبحیلان پی به خشی ﴿وَجَعَلْنَا نُوحًا نَبِيًّا﴾ وه له دلی نه وانه که شونی که دتن ﴿رَأَىٰ فِي الْكِتَابِ﴾ سوز و بهر پیمان دروست کرد ﴿وَرَفَعْنَا كُودُوكَ﴾ وه گوشه گیری به که که خویان دایان هیا بوو ﴿وَجَعَلْنَا دَاوُدَ نَبِيًّا﴾ که نپمه نه وانه مان به سهر پنبوست به کرد بوو ﴿وَلَقَدْ جَاءَ دَاوُدَ بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ به لام خویان دایان هیا بوو به رانه مدی خوا ﴿وَرَفَعْنَا دَاوُدَ﴾ که چی وه که پیوست پاریر گاری نه و گوشه گیری به یان به کرد ﴿وَجَعَلْنَا دَاوُدَ نَبِيًّا﴾ نپمش به خشیمان به وانه یان که ماوه ریان هیا بوو ﴿وَجَعَلْنَا دَاوُدَ نَبِيًّا﴾ پاداشتی خویان ﴿وَكُنِيَ مِنْهُمْ فَيُّوْمًا﴾ وه وریشیان له سوور دهر چوون ﴿وَجَعَلْنَا دَاوُدَ نَبِيًّا﴾ نه ی نه و که سانه ی باو در تان هیا و به ﴿وَجَعَلْنَا دَاوُدَ نَبِيًّا﴾ له خوا شرس و باو در پین به پيممه مبره که ی ﴿وَجَعَلْنَا دَاوُدَ نَبِيًّا﴾ دوو به شتان له رحمت و به خشی خوی پی به خشی ﴿وَجَعَلْنَا دَاوُدَ نَبِيًّا﴾ وه روو پاکیه کتان دداتی ﴿وَجَعَلْنَا دَاوُدَ نَبِيًّا﴾ که ریمورسی وریشی راستی پی دهر کمن ﴿وَجَعَلْنَا دَاوُدَ نَبِيًّا﴾ وه لیسان خوش ددیت ﴿وَلَقَدْ جَاءَ دَاوُدَ بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه خوالن خوشبووی مبره بانه ﴿وَلَقَدْ جَاءَ دَاوُدَ بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ تا خاوون به راوه ناسمانیه کان بران ﴿وَلَقَدْ جَاءَ دَاوُدَ بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ که دمه لاتیان می به به سهر هیچث له به خشی خوا ﴿وَلَقَدْ جَاءَ دَاوُدَ بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه همرچی به خشی همه به دمت خوا به ﴿وَلَقَدْ جَاءَ دَاوُدَ بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ ددات به همر که سیک که خوی به ویت ﴿وَلَقَدْ جَاءَ دَاوُدَ بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه خوا خاوونی به خشی رور گه و به به ﴿وَلَقَدْ جَاءَ دَاوُدَ بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾

سورتي (الحجرات)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ معنای خوای نه خشندهی میهره مان

﴿مَدَّ سَمْعَهُ﴾ به راستی خوا بیستی ﴿فَرَزَقْنَاهُ رِزْقًا رَاحٍ﴾ و ونه ی نه و ژنه ی که له باره ی میر ده که به وه
گفتو گوی له گهل نه کردی ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ وه سکا لای خوی سولای خوانه برد ﴿وَأَنَّهُ يَسْمَعُ
عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا گوتی له ووتو ویزی همدو وکتان بوو ﴿إِنَّ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ به راستی خوا بیستری
بیایه ﴿فَلْيُحِبِّكُمْ وَيَبْرِكْ لَكُمْ﴾ نه وانه تار که ظاهر ده کهن ﴿مِنْ سَائِرِ﴾ له گهل ژنه کانیا ندا (پین
ده لیس وهک دیکسان وان) ﴿فَهُمْ أَكْبَرُ﴾ نه وانه دایکی نه وان یس ﴿إِنَّ أَكْبَرُ﴾ دایکی نه ون
﴿لَا تُقِي وَدَيْعَهُ﴾ هه نه و ژمانه که نه وانیان لی سووه ﴿وَيُحِبُّكُمْ وَيَبْرِكْ لَكُمْ﴾ وه بیگو مان
نه وانه گوتار یکی خرابی مایه سمده لیس ﴿وَرِزْقًا﴾ و درو ده کهن ﴿وَرِزْقًا مِّنْ غَيْرِ﴾ وه به راستی
خوا لی خوش بوی لی بوورده یه ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ نه وانه ی ظاهر ده کهن ﴿مِنْ سَائِرِ﴾ له گهل
هاوسه ره کانیاں ﴿نَمِيزُوا﴾ له پاشان په شیمان ده به وهو (ده یانه ویت بجه لایس) ﴿يَمِيزُوا﴾
له وهی که ووتوبه (واته حیر نه لایان مادن) ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ نه وانه بیوسته به ده یه که ناراد بکه
﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش نه وهی به یه که بگن (و بجه لایس) ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ نه وانه ده یه
(که له سهرتاپ پیوست کراوه) ناموز گاری ده کریس بی ی ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ وه خو شار هه را
ولا گداره به وهی که ده بکهن ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ نه وانه گه به کیل (به سده ی) ده ست به که ویت
﴿فَيَسْمَعُ مِنْكُمْ﴾ نه وانه مادنک له سهر به که به روزو ویت ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ پیش نه وهی
بجه لای یه که ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ نه وانه گه به کیل به ویت (دوو مانگ به روزو ویت) ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾
نه وانه بانی شه ست هزار بدات ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ نه وانه ده یه که له سهرتاپ پیوست
کراوه) بو نه وانه مادنک به خوا و بجه سهری خوا (مل که چی هه رمانی خوا و بجه سهری خو یس)
﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ وه نه وانه سووری خوا ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ وه بو یس باوه ران هه یه سرای
سه حث ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ بیگو مان نه وانه ی ده یه تی و سهر بجه ی خوا و بجه سهری
خوا ده کهن ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ ریسواو سهر شور ده کریس ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ هه وه که نه وانه ی
پیش نه مان ریسواو سهر شور کراو ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ (چون مافه رمانی ده کهن) له کانیا ندا
دلیمان که نیمه به لگه ی رو ویمان ماردوته خوار موه ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ وه بو یس باوه ران سرای
ریسواو که هه یه ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ له روز نکدا که خوا هه مو ویمان تیکرا ریسو و ده کانه وه
﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ پاشان هه والیان پین دعوات به وهی که کرد و یانه ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ که خوا
(هه مووی) ژماردوه وه (به لام) خویان له میریان چووه ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾ وه خوا به سهر
هه موو شینکدا ناگداره ﴿وَتَشْكُرُ لَهُ﴾

﴿بَلَّغْ نَبِيَّكَ نَبِيَّ﴾ نهی نمو که مسانهی که با و در تان هیتاوه ﴿بَلَّغْ نَبِيَّكَ نَبِيَّ﴾ هدر کاتی (وستان)
 قسهی پنهانی له گهل پیعه بهر دا پیچ بکهن ﴿فَعَفُوْا بِمَدِّ عَوْنِكُمْ﴾ نهوه پیش چیه کرده که تان
 خیر نك بکهن ﴿رَبِّكَ حَزَنٌ لِّقَوْلِهِمْ﴾ نهوه بو خوتان چاکتر و پاکتره ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله کهر هیچتن
 به سوو ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهوه ییگومان خوا الی خوش بوو میهر میانه ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ لب ده ترسان
 (نه هه ژاری) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا بِمَدِّ عَوْنِكُمْ﴾ پیش چیه کرده که تان خیر نك بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا﴾ نهو محاله
 نه کهر خیره که تان نه کرد ﴿وَلَا تَبْلُغْ﴾ و خواش نهوهی لی گیرا کردن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو
 نهو سا مویز بکهن و ره کات سدن ﴿وَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو گویا ایملی خواو پیعه بهر ده که ی بکهن
 ﴿وَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو خواشاره رای نهوهی که ده بکهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نایا بو سه ره حیث
 مدهی له نه وانهی ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ که دوستانه تی نه کهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو گهل هوریت (ی جووله که)
 که خواخه ره بی لیگرتوون ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو ان به له نیوه و نه له نهو نیشتن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾
 وه سوید ده خون به درو ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ له کاتیکدا خویان دمران (درو ده کهن) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾
 شید ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ سو سرای دژواری بو ناماده کردوون ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ بهر راستی نهوهی نهوون
 ده بکشد کدینکی با به سید سوو ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ (درو و ووه کان) سوید کانیان کردووه
 قه لعانی (درو و خرا به کانیان) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ وه پینگری (جهلك) بان کرد له پیناری خوا
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو محاله بهر سووان هه به سرای به سووا کهر ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو تانی خه نهو و نهو
 شید ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ و صدالین هیچ سوو دینکی بی به بویان ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو وانه یار و ها و ده می ناگرن
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نیدا ده میسه وه به هه میسه بی ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو وانه کیدا که خوا
 هه مویدان ریدووه ده کانه وه ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو سا سویددی بو ده خون ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ هدر چوین
 سویدیان ده حوارد بو نیوه (له دو بیاندا) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ وه وادمران شینکیان به دهسته وه به
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ با برانن به راستی هدر نهووان دروون ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ شیدیان
 به سه ریاندا رال سووه (به جوریک) ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ که یادی خوا ی له ییر بر دووه نهوه
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو وانه کومه ل و دهسته ی شیدیان ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ با برانن که
 به راستی هدر کومه ل و دهسته ی شیدیان ره مر مملی ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ به راستی نهو بهی
 که دوستانه تی خواو پیعه بهر ی خوا ده کهن ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ نهو وانه له ریسو ترسی خه لکس ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ حرا مو سویدتی ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ که یگومان مر و پیعه بهر سم مده که وین
 ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾ به راستی خوا بهر و نه نواتای بالاعسته ﴿فَلْيَرْجِعُوْا رَجِعًا﴾

﴿لَا يَجِدُ مَرِيضِينَ﴾ که سائیک نابینیت که باوریدان همیت ﴿بِأَنَّهُمْ لَمْ يَلْحَقُوا﴾ به حور به‌روزی دویسی ﴿لَوْ دُونَ﴾ که دؤستانه‌تی بکهن ﴿مِنْ خَلْقِهِ﴾ له‌گهل نه‌وانه‌ی دزابه‌تی حوا و پیغمبه‌ری خوا ده‌کهن (واته ناییت باورمداران دؤستانه‌تی و پشتیوانی بی‌باوریدان بی) ﴿وَلَوْ كُنُوا دَابَّةً مِّنْهُ﴾ همر چه‌بلده‌نه و دوزسانه‌ش باوکان بی ﴿وَأَنَّهُمْ لَأَخْلَوْهُمُ الْعَشِيرَةُ﴾ یس کور و بر او حرم‌بان بی ﴿أَوْ يَكُونُوا كَالَّذِينَ﴾ نه‌وانه حوا باورمی له‌دل‌باند چه‌سپ‌دوره ﴿وَأَيُّهُمْ بَرٌّ مِّنْهُمْ﴾ به‌هبری کردور و سمری خستون به‌قورشان و نیم‌ان له‌لایه‌ن خویسه‌وه ﴿وَنَدَّبَهُمْ خَبْرٌ﴾ وه ده‌پانه‌خانه به‌هشتانیکه‌وه ﴿خَبْرٌ مِنْ خَبَرٍ﴾ که جوگه‌ل‌اوی رور ده‌رات به‌زیر دره‌خته‌کایاندا ﴿خَبْرٌ مِنْهُمْ﴾ به‌همیشه‌بی نییدا ده‌میه‌وه ﴿رَبِّهِمْ﴾ خوا لای‌بان پاری بوره ﴿وَرِضْوَانُهُ﴾ نه‌وانیش له‌خو راری بوون ﴿وَأَنَّهُمْ لَأَكْثَرُ كُفْرًا﴾ نه‌وانه‌ کوم‌ل و ده‌سنه‌ی خودان ﴿لَآ يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُكْفِرِينَ﴾ ناگادار بی که تمها کوم‌ل و ده‌سنه‌ی خودان پرگار و سه‌رفران ﴿﴾

سوره‌ی (الحشر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خورای به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ همرچی له‌ناسمانه‌کان و ره‌پدا به‌نسیب‌خانی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُكْسِبُ﴾ وه تمها نه‌ورالی مال‌ده‌سنی کار‌دروسته ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا راتیکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی باوریدانی خوا من کتبی ده‌کرد ﴿مِنْ دِينِهِ﴾ به‌مال و شونی خویس ﴿لَآ يَرْحَمُ اللَّهُ﴾ بویه‌که‌م کور بویه‌وه ﴿مَنْ كَفَرَ﴾ به‌تمانه‌بوون (له‌ی موسول‌ماینه) که (به‌له‌لاکایان) ده‌رجس ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ خوشیای وایان ده‌رانی ﴿مَنْ كَفَرَ﴾ حوین‌میش‌الله که نه‌لاکایان ده‌پان‌پار بی له‌(سرای) خوا ﴿بِأَنَّهُمْ لَمْ يَلْحَقُوا﴾ بویه (سرای) حوایان بؤ‌هات ﴿مِنْ حَقِّ الْيَوْمِ﴾ له‌شونیکه‌وه که گومانیان بوی نه‌ده‌چوو ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه خو ترسینگی خسته‌دار دلیان‌وه ﴿خَبْرٌ مِنْهُمْ﴾ که خان‌وه‌کانی حوایان ویران ده‌کرد ﴿بِأَنَّهُمْ لَمْ يَلْحَقُوا﴾ به‌ده‌سنی حویس و به‌ده‌سنی نیم‌اند‌ران ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ نه‌مجا به‌مد و هر گس‌ن‌له‌ی خوا من بیرو هوشان ﴿وَلَوْ لَآ أَن كَسَبَتْ أُمَّةٌ لِّغَةً﴾ نه‌که‌ر خوا ده‌ریه‌ده‌ری له‌سمر بریار به‌داد به (له‌سمر نه‌و) جو له‌کانه ﴿بِأَنَّهُمْ لَمْ يَلْحَقُوا﴾ بگومان له‌دوبادا سرای ده‌دان ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ به‌روزی دو بیشدا بؤ‌نه‌و و هیه ﴿عَذَابُ اللَّهِ﴾ سری ناگری دؤ‌رح ﴿﴾

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ﴾ ثم سرانه نه‌موی نه‌ووه‌بوو ﴿شَقَّ قَمَرَهُمْ﴾ دزابه‌تی خوا و پعه‌میران کرد
 ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌هر که‌سیتک دزابه‌تی خوا سکاات ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نه‌ووه‌بوو سستی خوا تو له
 سستی نه‌بیه ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نه‌موی برستان له‌دار خورما ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ پاسبی گهران
 ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ به‌وه‌سناوی له‌سهر به‌کانبان به‌نیمه‌وه ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نه‌ووه‌به‌هرمانی خوا بووه
 ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ وه‌بق سهر شور کردنی له‌سنوور دهر چوروان بوو (مه‌هست پهن جووه‌که‌کانه)
 ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نه‌و (دهستکه‌وتانه) که‌خوا سه‌مدیه‌وه (بی جهنگ کردن) ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ بی‌رمواه بینته
 بو پینه‌مه‌ره‌که‌ی له‌مالی (نه‌ی به‌صیر) ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ دهر چوروان (بی‌رگ) بووه‌بوو ده‌هست هینانی
 (نه‌و مال و سامانه‌ی جو له‌که) هیچ نه‌سپ و خوشتر نکبان تاونه‌داده (امه‌جهنگ ور) ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾
 له‌سپطر رسد ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نه‌لکو خوا پینه‌مه‌رانی رال ده‌کات ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ به‌سهر هدر که‌سده که‌بیه‌وشت
 ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ وه‌خوا به‌سهر هم‌ووشیک‌دابه‌ده‌سه‌لانه ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نه‌ووه‌بوو خوا
 ده‌هست پینه‌مه‌ری خست (نه‌ی جهنگ) ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ له‌(سهر ووت و سامانی) گوید شیشه‌کانی
 جو له‌که ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نه‌ووه‌بوو خود بو پینه‌مه‌ره‌هسته (واته‌له‌به‌ر زنده‌ی گشتی مو سلیمانانده‌خهرج
 ده‌کریست) ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ وه‌بوو خرمانی (پینه‌مه‌ره‌هسته) و هه‌تیسوان ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾
 وه‌بوو هه‌زاران و پنه‌وارانی که‌م ده‌هست ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ تا (نه‌و مال و سامانه)
 نه‌نیا له‌ماو ده‌له‌مه‌ده‌کانتانده‌ده‌هست به‌ده‌ستی بی به‌کریست و به‌س ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾
 وه‌له‌وه‌ی پینه‌مه‌ره‌هسته بی‌ی دان وهر پنگور ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ وه‌نه‌وه‌ی به‌تی قه‌ده‌هه‌کرداری
 لن به‌تی ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ وه‌له‌خوا به‌تر من ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ بی‌گومان خوا ی که‌وره‌میرای مه‌خته
 ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ (نه‌و ده‌سکه‌و نه‌ی له‌نه‌ی به‌صیر گیرا) بو به‌دارانی کوز چکه‌ره‌به ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾
 نه‌وانه‌ی که‌ده‌ر گران ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾
 هه‌رل و به‌هره‌ی خوا و برانه‌مدی نه‌ریان ده‌وشت ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ وه‌یار مه‌تی (لایبی) خوا
 و پینه‌مه‌ری خوا ده‌ده‌ن ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ هه‌ر نه‌وان راسنگویان ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾
 نه‌وانه (یاریده‌ده‌ره‌کان) که‌له‌مال و شوی خویان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و ماوه‌ریان هینا
 پیش (کوچکه‌رمی برا موهاجره‌کانبان) ﴿فَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نه‌وه‌ی کوچ بکات بو لایان خوشیان
 ده‌ری ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ وه‌شک تاسه‌ن له‌دل و دهر ووی خویدا هیچ خوره
 چه‌سرووی و به‌خیدیک به‌هر نه‌وه‌ی به‌شی کوچکه‌ران دراو (به‌شی نه‌وان به‌دراوه‌مال و سامانه‌ی
 که‌گیرا له‌جو له‌که‌کان) ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ وه‌هه‌رلی نه‌وان نه‌ده‌ن به‌سهر هه‌رلی خویدا
 ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ نه‌گر چی خوشیان روزر پنه‌یشتن پیی بیت ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ وه‌نه‌و
 که‌سه‌ی خوی له‌رزدی و به‌خیلی دهر ووی پنه‌یشتن ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾ (به‌راستی) هه‌ر
 نه‌وان سهر قه‌راز و سهر که‌وتوو ﴿وَمِنْ عَذَابِهِ﴾

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ﴾ نعو (ماوېر د ارتمش) له پاش نه مانعو هانو وې نه لیس ﴿رَبِّ عَرْشٍ﴾ نه ی
 په روږدگار مان لیمان خوښه ﴿وَالْأَخْرَبَ تَبِيعَ﴾ وه لمر بر ایانه شمان (خوش به) ﴿سَيَقُولُ الْإِنْسِي﴾
 که پشمان که و تو وړ له نیمان هیتاندا ﴿وَلَا يَخْلُقُ فِي مَوْتٍ بَلَدًا يَرْسَهُ مَوْتٌ﴾ وه هېچ وړ و کینه یه ک
 مه حده دلحانه وه دهر ساره ی ماوېر ادراډ ﴿رَبِّ سَبْعَ رُفُوفٍ رَجِيءٍ﴾ نه ی په روږدگار مان به راستنی
 هه رتوی دلسوری مېهر مانی ﴿سَمَرٌ﴾ نابا سر محکت نه داوه ﴿لَقَدْ تَبِعَ سَافِرٌ﴾ نه واده ی که
 دوږ وړو مو وړ ﴿يَقُولُ بَعْضُ خَرِيْبٍ﴾ نه لیس بهو بر اده رانه یان ﴿بَيْنَ كَرُومٍ هُوَ تَكْبَسُ﴾ که بی باوې
 بو وړ نه (جو و له که) خا وړ کنبه کان ﴿بَيْنَ خَرِيْبَتِهِ﴾ نه گمر دهر بکریس (له مال و خاك و ناوان)
 ﴿يَخْرُجُ مَكْرًا﴾ نېمه ش له که لئاندا دهر ده چیس ﴿وَلَا يَجِبُ مَعَهُ حَتٌّ﴾ وه هه ر گیر گوېر به لنی که س
 ما که یس له دزی نیوه ﴿وَرَبِّ قَوْمٍ﴾ وه نه گمر جه مگنان له گدل دا بکری ﴿سَمِيرَةٌ مَعَهُ﴾ بېگومان نېمه
 یار مانی نیوه نه دویس ﴿وَأَنَّهُ يَشْهَرُ بِهَذَا لِحَقِّهِ قَوْمٍ﴾ بېگومان خواشایه تی له دات که نه وان در وړس ﴿بَيْنَ
 أَخْرَجُوهُ﴾ له گمر دهر بکریس ﴿لَا خَرَجُونَ مَعَهُ﴾ نه وان له گدلاندا دهر ماچس ﴿وَبَيْنَ قَوْمٍ لَا يَسْمُرُونَ﴾
 وه نه گمر جه مگنان له دز کرا یار مانه یان مانه ﴿وَبَيْنَ مَسْرُوفَةٍ﴾ وه نه گمر یار مانه یس بده
 ﴿نَوَالٍ لِّأَنَسٍ﴾ بېگومان (نه شکس و) پشت هه لکه کن ﴿بِمَا لَمْ يَخْرُجْ﴾ پاشان سره راخریس ﴿لَا
 تَسْتَرْشِدُ رَهْبَةً فِي ضَرْبٍ مَعَهُ مَنَ﴾ به راستنی (نه ی باوېر دران) نیوه ترستان ریا نره له دلی نه واندا
 ناخوا ﴿لَا تَكُ بَاقِيَةً﴾ نه ووش له بهر نه و به که بېگومان نه وانه ﴿فَوَقَرَأَ قَهْمُوتٍ﴾ که س بیکس نی ماگس
 ﴿لَا يَسْمُرُونَ مَعَهُ جَمْعًا﴾ (جو و له که) جه مگنان له گدل ماگس هه مو و بیکه وه ﴿لَا فِي دِي مَحْشَةٍ﴾
 مه گمر له جهمد گوید بیکس قایس قه لاییدا نه بیت ﴿وَمِنْ رَأَى حَذَرٍ﴾ یان له پشنی دیواره وه
 ﴿بِأَسْمِهِمْ يَسْمُرُونَ مَعَهُ﴾ دزابه نی بیوانیان روړه سخته ﴿بِأَسْمِهِمْ حَيْفٌ﴾ تو واده رانی که نه وان کو و بیکه و وړ
 ﴿وَقُلُوبُهُمْ شَقِيَّةٌ﴾ له کاتیکدا دلیان جیا و له به ک دو وړه ﴿لَا يَسْمُرُونَ قَوْمًا لَا يَسْمُرُونَ﴾ نه و به هوی نه و به
 که نه وان که لیکس به مانس ﴿سَكَنَ تَبِيعَ﴾ مو و نه ی (شهم جو و له کانه) وه ک مو و نه ی نه وانه
 ﴿بَيْنَ قَبِيْلَةٍ قَرِيبَةٍ﴾ که له پیش نه ماندا بو و به ماوېه کی کهم (مده مست پس موشریکه کانی تو ویش
 و جو له که کانی بهو قه سوقاغه) ﴿وَقَوْلَانِ نَرْهَبُهُ﴾ سره له محاس کاری خو مان چه شت ﴿وَلَهُ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ وه بو نه وان هه به سرای سخت ﴿كَمَثَلِ أَسْطُي﴾ (مو و نه ی هم بابا کانه) وه ک شهیتان و به
 ﴿وَقَدْ نَزَّلَ آسَاءَ كَعُفْرٍ﴾ که به مرفقی ووت یی پروابه ﴿مَتَّ كَعُفْرٍ﴾ جا که یی پرو و و (شهیتان)
 ورتی ﴿وَبِإِسْرَافٍ مَعَهُ﴾ به راستنی من به ریم له تو ﴿بَيْنَ نَدَفٍ رَبِّ كَعُفْرٍ﴾ بېگومان من له خوا ی
 په روږدگاری جهاتیان دهر سم ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خدای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه‌ی نه‌و که‌مانه‌ی که‌باو می‌مان هباره ﴿وَاتَّخِذُوا عَدَّتِمْ قِسْمًا﴾ دوزمانی
 من و خوتان مه‌کهن مه‌دوستی خوتان ﴿مَنْ لَكُمْ مِنْكُمْ﴾ دوستایه‌نی خوتانیان سو سپرن
 ﴿وَدَعُوا قُلُوبَهُمْ لِمَا بَيْنَهُمْ﴾ له‌کاتیکدا دلپاش نه‌وان بی‌باو برن ﴿وَلَا يَخَافُ عَذَابَ اللَّهِ﴾ به‌و نایه‌راسته‌ی که‌یوتان هاتوره
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ به‌مهم‌سرم ﴿وَاتَّقُوا يَوْمَ تُدْعَوْنَ﴾ نه‌یوتان به‌نایه‌رنگه‌ی ﴿لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ که
 باوه‌ن‌ان هه‌یه به‌خدای به‌رو مردگار تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ حانه‌گر ده‌رجوون له‌وولانی حوتن
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاٰخِرِينَ﴾ سو تیکوشان و جه‌سگ کردن له‌برسی صدا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ وه‌بو به‌ده‌سستیانی
 خوش‌وودی من (دوستایه‌نی نه‌وان مه‌کهن) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بارو نه‌نی (باوه‌ن‌ان درسیان) بی‌ده‌لیس
 به‌دوستایه‌نی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ له‌کاتیکدا من نه‌رانم ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ به‌و‌ی شمار دانه‌وه‌و به‌و‌یشی
 لاشکر اتان کرد ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ وه‌ه‌مر که‌سبک له‌نیوه‌ دوستایه‌نیان بکات ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ سبب
 نه‌وه‌یگومان بی‌ی راستی وون کردوه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ نه‌گر تووشان بیس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ نه‌بی
 به‌دوڑمی لیوه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ وه‌دوڑ نه‌کهن یوتان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ ده‌سستیان و رماییان
 به‌خر پس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ ناواته‌خوارن که‌نیوه‌ بی‌باوه‌و بوو نایه‌ی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ له‌سبب که‌راست‌و‌لا اولد که‌ی
 به‌خر مان‌ان و به‌مالاتان سو و دت‌ان پس ما که‌پس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ له‌پ‌قوی دوا پیدا (خوا
 نیوه‌ و خر مه‌کسان) له‌یه‌ک جیاده‌کانه‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ وه‌خوا بیایه‌به‌و‌ی که‌ده‌یکهن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ به‌راستی بو نیوه‌ هه‌یه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ به‌رمه‌شپکی جوان و چاک ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ به‌بی‌بده‌ی
 له‌لیبر اهیمن و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خویانیان ووت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾
 به‌راستی نیمه‌بیر و به‌ریس له‌نیوه‌ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ وه‌له‌و شتانه‌ش که‌ده‌بان به‌رستش ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾
 له‌جیانی خوا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ نیمه‌باو می‌مان می‌یه‌به‌(نایمی) نیوه‌ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ وه‌به‌یدا بو و له‌بیون
 نیمه‌و نیوه‌دا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ دوزمایه‌نی و کینه‌بو هه‌میشمی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ نه‌کاتیک
 که‌سروا به‌خوی ساک و نه‌بده‌هس ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ جگه‌له‌و قه‌به‌ی لیبر اهیمن که‌به‌باو کی
 ورت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ یگومان ناوای لیجوشو ووت بو نه‌کهم ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ نه‌ی به‌رو مردگار تان نه‌بها پشتمان
 هه‌چم به‌ده‌ست می‌یه‌له‌به‌را به‌ر خوادا بو تو ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ نه‌ی به‌رو مردگار تان نه‌بها پشتمان
 به‌تو به‌ستوه‌و ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ وه‌ه‌مر بو لای تو که‌راوینه‌تموه‌ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ سهر نه‌بها بیش هه‌ر
 بولای تویه‌ی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ نه‌ی به‌رو مردگار تان که‌بیت ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ به‌مایه‌ی گو مرایی
 نه‌وانه‌ی بی‌باو بریون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾ وه‌لیمان خوشیه‌نی به‌رو مردگار تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾
 به‌راستی هه‌ر قوت رالی مالا هس‌نی کاره‌جی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِينَ﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِ حُكْمٌ﴾ موند به خوا بنگومان یو تیوه هویه له تیر هیسم و پروا داره کاند، ﴿سَوَّاهُ﴾ سهر
 مه شقیکی جوان ﴿بِسْ كَانِ بِرَحْمَةٍ لَّعَلَّكُمْ تَخْشَوْنَ اللَّهَ﴾ مو که سیک که نو مید و هیوای سی نه خور و نه روزی دواي
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ وه هدر که سیک پشت هملکات ﴿بِیْنِ مَهْمُوتِی﴾ نموه به راسی هدر خوا به بی بیارو دهوله ممدو
 ﴿تَجِدُ﴾ شایسته ی ستایش ﴿عَسَىٰ لَّكُم مِّنْ فَتْنٍ یَّسَّرُ لَكُمْ وَیَنصُرُ بِهَا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ دلیماس حیوی گموره
 دوسایه تی و خورشه ویسی دوستی ده کات له بیوان تیوه و نه وانه ی دوزنامه بیان له گدل کردوون (به لیمان
 هیناسی روره بیان) ﴿وَتَذَكِّرُ﴾ وه خوا به یوانایه ﴿وَتَعْلَمُ رَحْمَةُ رَبِّی﴾ وه خوا لی خوشبوی میهره یانه ﴿وَلَا تَهْجُرْ أَتَمَّهُ﴾ خو ریتان لی ماگرت ﴿عَلَّیٰ یُنْزِلَ عَلَیْکُم مِّنْ سَحَابٍ مِّمَّنْ لَّیْسَ فِیْهِ شَیْءٌ مِّنْ نَّارٍ﴾ که جهنگی له گدل نه کردوون
 ﴿فَی لَکُم مِّنْ سَحَابٍ مِّمَّنْ لَّیْسَ فِیْهِ شَیْءٌ مِّنْ نَّارٍ﴾ وه دهریان نه کردوون ﴿سَبَّحُکُمْ﴾ نه جیگ و شوی و خاک و
 وولانی خومان ﴿فَی لَکُم مِّنْ سَحَابٍ مِّمَّنْ لَّیْسَ فِیْهِ شَیْءٌ مِّنْ نَّارٍ﴾ که چاکه بیان له گدل یکمن ﴿وَتَعْلَمُ رَحْمَةُ رَبِّی﴾ و مداد گمرس له گدل یاند، ﴿فَی لَکُم مِّنْ سَحَابٍ مِّمَّنْ لَّیْسَ فِیْهِ شَیْءٌ مِّنْ نَّارٍ﴾ که جهنگی له گدل نه کردوون
 ده کات تمها ﴿عَلَّیٰ یُنْزِلَ عَلَیْکُم مِّنْ سَحَابٍ مِّمَّنْ لَّیْسَ فِیْهِ شَیْءٌ مِّنْ نَّارٍ﴾ که جهنگی له گدل نه کردوون ﴿فَی لَکُم مِّنْ سَحَابٍ مِّمَّنْ لَّیْسَ فِیْهِ شَیْءٌ مِّنْ نَّارٍ﴾ که جهنگی له گدل نه کردوون
 وه دهریان دوا وه له سهر دهر کردستان ﴿فَی لَکُم مِّنْ سَحَابٍ مِّمَّنْ لَّیْسَ فِیْهِ شَیْءٌ مِّنْ نَّارٍ﴾ که جهنگی له گدل نه کردوون
 یکمن و به دوستیان دینیب ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ وه هدر که سیک دوست به بیان سکات ﴿وَأَرْسِلْ رَحْمَتِی﴾ له وانه
 خویان مسه مکارن ﴿فَی لَکُم مِّنْ سَحَابٍ مِّمَّنْ لَّیْسَ فِیْهِ شَیْءٌ مِّنْ نَّارٍ﴾ که جهنگی له گدل نه کردوون
 نیمه دار هانس بولانان ﴿مِنْ بَيْنِ﴾ به کوچ کمری ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ ناقیان یکمه وه ﴿وَتَعْلَمُ رَحْمَةُ رَبِّی﴾ خوا
 به بیاره وی شهوان راناسره ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ نه محسا نه گمر رانشان شهو (لایر تانه) ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ بیاره دهر
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ نه وه مه یانگیر سه وه بولای (میرده) بی برو کانیاں ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ نه وه لایر تانه
 حه لالاس بولای و میرده بی بیاره تانه ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ وه به شهو میردانش بولای نه وه لایر تانه حه لالاس ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ وه شهوی (میرده کانیاں) خمر جیان کردووه، بیانده سه وه ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ هیچ گونا هیکستان
 له سهر سی به ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ که نه لایر تانه ماره یکمن ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ نه گمر ماره بیبه کانیاں بدهی
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ زسه کامره (بست به رسته کار) لای خومان راند گرن (نه وانه ی که له به ککه به یی
 ساویری ماره نه وه) ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ تیوه دواي نموه یکمه وه که خمر حتان کردووه (بو زسه کامره کانتان
 که نیسه چور به نه لای کامران) ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ نه وانش با دواي نموه یکمن که خمر جیان کردووه
 (بو زسه موسولمان بوه کانیاں که هاتونمه لای شهو) ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ نه گمر ماره بیبه کانیاں بدهی
 بریار نه ده به یو ایاندا ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ وه خوا رانای کار به حی به ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ نه گمر له دستتان چور
 ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ به کیث له خیرانه کانیاں (به چوویان) ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ بولای بی بیاره وراں ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ نه وه
 موله مان لی سهدن (و حه بیحه تان گرت) ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ نه وه لایر تانه ماره یکمن که خمر حتان کردووه
 زنه کانیاں روشتووه ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ به نه داری شهوی که خمر جیان کردووه ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ وه بترس له و
 خوابه ی ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾ که تیوه پروتان بی هتاره ﴿وَمِنْ بَيْنِ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نبي پيغمبر ﷺ ﴿وَمَا كُنْتَ نَافِرًا تَنَادِي لِيْمَانًا سِدْرًا هَاتِسًا بُولَاتٍ﴾
 ﴿لِيْمَانًا﴾ كه په يمانت له گڼل به سس ﴿عَلَى الْأَشْرَافِ مِمَّا شَاءَ﴾ له سهر نه وهی هيچ شتيك نه گڼ
 نه هاو به شي خوا ﴿وَلَا سِرْقًا وَلَا بَرِبًا﴾ وه دري و داوش پسي نه گڼ و ﴿وَلَا يَنْتَنُ أَوْدُنًا﴾ وه مدالاني
 خويان نه كورن ﴿وَلَا يُبِيتُ نَفْسٌ يَغْرِيبُهُ﴾ هيچ جزره بو هتانيك هډلنه به سس ﴿يَتَى تَبِيْهِنَ وَارْتَجِبِنَ﴾
 له نيوان ده ست و پي ياندا ﴿وَلَا يَقْبَلُكَ فِي مَقْرُبٍ﴾ وه يي همر مانيت نه گڼ نه هيچ كاريكي چا كه دا
 ﴿وَلَا يَنْفُسُ﴾ توش په بعانيان له گڼ نه سس ﴿وَلَا تَقْبِرُ نَفْسٌ نَدًا﴾ وه له خوا داري لي خوشيو وي
 بويكه ﴿وَلَا تَلْهَى عَنْكَ رَجِيَّةٌ﴾ به راستي خوا لي خوشيو وي مېر هپانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نبي ته
 كه سماني كه باو ورتن هپاوه ﴿لَا تَوَدُّ قَوْمٌ عَصِبَ اللَّهِ عَنَّهُمْ﴾ كه سمانيك كه خوا غوړه يي لي گرتوون
 مه پكښه به دوست و پشنيوان خوتان ﴿وَلَا يَسُوْا لَكَ شِرًّا﴾ به راستي نه وان يي هپا و يوون له (پدا شتي)
 پوزي دوي يي ﴿كَمَا يَهَيِّئُ لَكُمُ الْوَحْيَ﴾ هره چوون يي پروايان يي هپاوان ﴿مَنْ أَصْحَابُ النَّفْسِ﴾ له مردووي نار
 گزړستان (كه زيندو و بيه نه وه) ﴿﴾

سورتي (الصفا)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوي خواي به خشده ي مېر هپان

﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ نه سپيڅلي خوا ده كات هره چي له ناسمانيه گڼ و له دهوي
 ديه ﴿وَقُلْ تَعْبَرُوا عَلَى الْآيَاتِ﴾ وه نه و رالي بالاده سني كار به جسي په ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ي نه ونه ي
 كه برو اتان هپاوه ﴿لَا تَقْعَبُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ موچي نه وه ي نه يلبس نه جامي مدهن ﴿كَلِمَاتٍ عَمَلٍ﴾
 ته ﴿وَقُلْ مَا يَكُنْ فِي رُفْقٍ وَنُورٍ يَسِيءُ بِهِ لَا يَخَافُ﴾ كه قسه به ك پلش كرده وي
 يي نه گڼ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستي خوا كه سمانيكي خوش دهوي ﴿لَا تَقْعَبُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾
 كه به به ك رير ده سمگ له رني خوا دا ﴿صَلِّ تَهْنِئِينَ مَرْضُوعًا﴾ وه ك كوشكيكي قايمي چه سپوري
 دمه و راو ﴿وَقُلْ مَنْ مَوْسَىٰ مَوْمِيَّةٌ﴾ (پيريكه روه) كاتييك كه مووسا به گڼله كهي ووت
 ﴿يَقُولُ مَوْسَىٰ﴾ ته ي گڼله كه م موچي نارارم دهمن ﴿وَقُلْ تَعْمَلُونَ﴾ له كاتييكدا به دلي بيه وه ده رانس
 ﴿أَنْ رَّسُولٌ مِّنْ يَّكُنْ﴾ كه م مبر دروي خوام بولاي نيوه ﴿فَلَا رَغْوُ﴾ جا كاتييك لايبان دانه هق
 ﴿أَنْ رَّسُولٌ مِّنْ يَّكُنْ﴾ خواش دلي و هر گپران ﴿وَلَا تَقْعَبُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا ريسمووي گڼلي
 له رني ده چوون كات ﴿﴾

﴿وَرَبُّكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (بیرنگه مروه) کاتیک که عیسی کوری مریم وونی ﴿بِجِی سَیِّدِی﴾ نهی نه موئیر ایل
 (مه وگسی په عقوب) بینگومان من ﴿رَسُوْلُکَ﴾ بتر درای خوام بولای شیوه ﴿غَسَّیْدَةُ اِبْدَاقِیْدِیْ مَرْتُوْرَه﴾
 نه و نه وراته ی که نه پیش مندا هانوره به راستی تاهیم ﴿وَمُبَشِّرِیْ﴾ وه مزده تان پی دهم به پیعه میهریک
 ﴿بِلَیْسِیْدِی﴾ که له دوا ی من دی و ﴿مُسْتَسْرِیْ﴾ ماوی نه حمله ﴿مُضْطَرِّیْ﴾ نه محاک کاتیک که نه و (پیعه موره)
 یان بو هات ﴿بَانَسِیْدِیْ﴾ به چه دیشانه ی روون و ناشکرا وه ووبیان ﴿هَدَّیْ حَرْمِیْ﴾ لهجه جادو و به کی
 ناشکریه ﴿وَمِنْ قَدْرِیْ﴾ جاکي له و که سه سه مکار موره ﴿قَدْرِیْ عَلَیْکَ﴾ که در و هلیه سیت به دهم خوا وه
 ﴿وَهُوَ دَلِیْلُیْ﴾ له کاتیک که بو نیلام مانگ نه کری ﴿وَسَبَّحْتَ اَلْحَمْدَیْ﴾ وه خو ریمورس
 گهسی منم کار ساکات ﴿نَزِیْدُیْ بِتَقْوِیْ﴾ ده دیانه ی رووماکی دینی خوا بکوزینه وه ﴿بَانُوْرَه﴾
 به (موری) ده میان ﴿وَسَبَّحْتَ﴾ وه خو رووماکی خوی تموار ده کات ﴿وَرَتَّکَ تَکْرِیْ﴾ بیای با وه رانش
 پی یان ماخوش پی ﴿هُوَ یَدْرِیْ سِرَّیْ﴾ خوانه و راته به که پیغمبری محوی نارد و وه ﴿بَالِهَتِیْ وَبِیْ اَلْقَیْ
 لِقَهْرِیْ﴾ علی لیل که به ریمورس و نایبکی راست و در و منم وه هه ما به موره هم و نایبکدا موری بخت
 ﴿وَرَتَّکَ تَکْرِیْ﴾ هه چه منده ها و بهش به پدا که رایش پی یان ماخوش پی ﴿بَانُوْرَه﴾ نهی نه و
 که سانه ی که با وه رتان هینا وه ﴿مِنْ اَلْقَیْ حَرْمِیْ﴾ نایا بارر گانه کتان بیسان منم ﴿سَجَّیْ﴾ که برر گارتان
 بکات ﴿بِیْ عَدَّیْ﴾ له سیرایه کی بر له نادر ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ (مارر گانه ککش له مه یه) با وه بهش
 به خوا و پیعه موره کی ﴿وَعَدَّیْ﴾ وه نیکوشی ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ له ری ی خوا وه ﴿بَانُوْرَه﴾ به سامان
 و گبسی خوتان ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ نه مه تان ماخوشه بو خوتان ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ نه گهر نیوه بران ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾
 (له رب خوا) نه گو ماهه کتان خوش دمی ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ وه (له روزی دوا بهد) ده سان خانه باخاتیک وه
 ﴿نَحْرِیْ مَرْتُوْرَه﴾ که جو گه ی نازی روز به زیریانه دهر وات ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ او ده نانه خانه (خان و کوشکی
 روز پاک و خوشه وه ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ نه به هشتانی خیکای مانموی همیشمی دان ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ به مه به
 سه ر که رتی گه و وه ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ وه شبکی تر که موری پی ده کمن ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ که یار منی دانه له
 خوا وه ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ وه برر گار کر دیکي مریک (و نادر کردی شاری مه ککه یه) ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ وه (به مه) مزده
 بده به بیسانداران ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ نهی نه وانه ی که با وه رتان هینا وه ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ بس به یار منی
 ده راسی (نایبی) خو ﴿کَافَرِیْ﴾ موروک عیسی کوری مریم وونی ﴿بِجِی سَیِّدِی﴾ نه هاوری
 نایبه ته کسی محوی ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ کی بار منی نهی نه بولای خوا وه ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ هاوری کانی ووبیان
 ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ نیمه یار منی دهرانی (دیی) خوا یی ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ نه محاک ده سته بهد له به بو
 قیر ایل ما و بریان هینا ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ وه ده سته به کیشیان پی ما و بر روون ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ نیمه ش پشبتوانی
 نه وانه سان کرد که با و بریان هینا ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ له به رانیه روز منه کاتیکانفا ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾ بویه سه ر که ون و
 ران بوون به سه ریانه ﴿وَمِنْ سِرَّیْ﴾

سوره‌ی (الجمعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌ان

﴿يُسَبِّحُ بِهِ﴾ تمسبیحاتی خواددکات ﴿ذُرِّيَّتِي﴾ نه‌وی له‌فاسما به‌کان ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾ وده‌وی
له‌ره‌وی دابه ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ﴾ (نمو حوایه‌ی) که پاشایه‌کی پاک و بیگمردی ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ رالی
بالاده‌سه‌نی کار به‌حی به ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوااته‌وراته‌یه ﴿بِغَيْرِ لَافٍ﴾ که دردوینه‌نی له‌دار
به‌خوینه‌ده‌وراند (عه‌ره‌به‌کاندا) ﴿رَسُولًا﴾ پیغمه‌میریک له‌خویران ﴿يَتْلُو عَزَّوَجَلَّ﴾ ده‌خوینه‌ده
به‌سه‌ریاندا پشانه‌کانی خوا ﴿وَرَكْعَةً﴾ پاکیران ده‌کانه ﴿وَبِغَيْرِ كِبٍ﴾ وده‌قورق
وهر مووده‌ی (پر سوود) یان فیرده‌کات ﴿وَرَكْعَةً﴾ هر چه‌ده‌ده‌ی له‌پیشدا ﴿بِغَيْرِ لَافٍ﴾
له‌گوهرایه‌کی ناشکرا دابور ﴿وَرَكْعَةً﴾ خیرمه‌نه ﴿وَرَكْعَةً﴾ وده‌وانه‌شی کردو ده‌و (که لانی مری جگه له‌ور
﴿وَرَكْعَةً﴾ که هیشتا پی یان به‌که‌پشتورن (و موسولمان به‌سوورن) ﴿وَرَكْعَةً﴾ وده‌خوا
رالی بالاده‌سه‌نی کار دروسته ﴿وَرَكْعَةً﴾ نه‌وه به‌هره‌یه‌کی خوایی به ﴿وَرَكْعَةً﴾
نه‌بدا به‌هر که سیک که (خوی) به‌وی ﴿وَرَكْعَةً﴾ وده‌خوا خاوه‌ی هرل و به‌هره
و به‌خششی گه‌وره‌ی ﴿وَرَكْعَةً﴾ نمووه‌ی به‌سه‌ره‌انی نه‌وانه‌ی ﴿وَرَكْعَةً﴾ که نه‌وران
دره‌به‌سرد ﴿وَرَكْعَةً﴾ له‌پاشان هه‌لیان به‌گرت (په‌فتاریان پی به‌کرد) ﴿وَرَكْعَةً﴾
و ده‌گویی درمیزیکه ﴿وَرَكْعَةً﴾ که کتبیکی روزی هه‌لگرتن (سوودی لن نایی)
﴿وَرَكْعَةً﴾ نای چه‌ده‌خرابه‌ی نمووه‌ی نه‌و گه‌له‌ی ﴿وَرَكْعَةً﴾ که پشانه‌کانی
خواییان به‌دروانی ﴿وَرَكْعَةً﴾ وده‌خوا پی نمووی گه‌نی ستمکاران ماکت
﴿وَرَكْعَةً﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده‌ی) پلی نه‌ی نه‌وانه‌ی که به‌سهر دیسی جووله‌کان
﴿وَرَكْعَةً﴾ نه‌گه‌ر پشان وابه ﴿وَرَكْعَةً﴾ که به‌راستی نبوه دوستی خوان ﴿وَرَكْعَةً﴾
بی‌جگه له‌خه‌لکی نر ﴿وَرَكْعَةً﴾ که واه‌وو داوای مردن بکمن ﴿وَرَكْعَةً﴾ نه‌گه‌ر نبوه
راست ده‌کان ﴿وَرَكْعَةً﴾ وده‌نه‌وانه‌ی هه‌ر گیز داوای مردن ماکن ﴿وَرَكْعَةً﴾ له‌به‌ر
نه‌و (گوها نه‌ی) که به‌ده‌ستی خویران پشیمان خستووه ﴿وَرَكْعَةً﴾ وده‌خوا گه‌ره
به‌ستم کاران ﴿وَرَكْعَةً﴾ پلی به‌راستی نه‌و مردنه‌ی که ﴿وَرَكْعَةً﴾ لی ی راده‌کان
﴿وَرَكْعَةً﴾ بیگومان پشان ده‌گات و نووشتان ده‌نی ﴿وَرَكْعَةً﴾ له‌پاشان ده‌گه‌ر ترسه‌وه
﴿وَرَكْعَةً﴾ بولای خوای رانا به‌ناشکرا و به‌نیبه‌کان ﴿وَرَكْعَةً﴾ نه‌مع هه‌رالتان پی
ده‌مات ﴿وَرَكْعَةً﴾ نه‌وی که ده‌نانکرد ﴿وَرَكْعَةً﴾

﴿وَلَمَّا سَكَتَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که بن‌ماوربوون و میشانه و بملکه‌کاتی ئیمه‌یان به درورانی
 ﴿الْأَنْفُسُ أَصْحَابُ النَّفْسِ﴾ نه‌وانه‌ی هاوملی ناگرون ﴿حَبِيبٌ مِّمَّكَ﴾ تیه‌دا ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَبَشَّشَ
 الْغَمِّ﴾ وه‌سهر نه‌حامینکی رور حرابه ﴿وَرَضِبَ مِنْ قُصْبِهِ﴾ هیچ باره‌جته‌سی به‌ک تووشی
 (خَبْلَكَ) ماییت ﴿لَا يَأْتِيَنَّكَ﴾ مه‌گه‌ر به‌نمرانی خوا به‌بیت ﴿وَمِنْ زُؤْمٍ يَافَتْهُ﴾ ههر که‌سینک باور
 به‌بیت به‌خو ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ خوا‌ری نمویی دلی ده‌کات ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ وه‌خوا به‌هه‌مور
 شست ناگاده‌وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ گویرا به‌لی خوا و گویرا به‌لی پنه‌مه‌ر بکه‌ن ﴿وَلَمْ
 يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر به‌شتان می کرد ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ جانه‌وه‌ی نه‌سهر پیعه‌مه‌ری ئیمه‌یه
 ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ نه‌ها گه‌باندسی روون و ناشکرای (نایبه‌که‌یه‌سی) ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ خوا
 راتیکه که‌جگه‌له‌و هیچ به‌رستراونکی راست می به‌ ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ ده‌ی
 باورداران نه‌ها پشت به‌خوا به‌سش ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پروتان هیتاوه
 ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ به‌راستی همدیک له‌زان و مبداله‌کانتان دورمی
 نسون (به‌وه‌ی ده‌باله‌ویت ریگریان بکه‌ن له‌ریگه‌ی خودا و به‌شیمانتان بکه‌نه‌وه له‌ای به‌که‌تان)
 ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ جات خوتانیان لی بیارنرون (وناگاداریان بی، به‌گویان به‌که‌ن) ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ وه‌ته‌گه‌ر
 (لیان) بسورن ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ وه‌دار به‌س (لیان) ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ وه‌(لیان) خوش بیس ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾
 رجیه‌ی ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ ینگومان خواش لسن خوش بسوی مېهرمانه ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾
 بیتگومان سه‌روه‌ت و سامان و مال و مدالتان هوی ناقی کرده‌وه‌تانس ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾
 له‌کانتیکه‌دا خواپاداشتی رور گه‌وره‌ی له‌لایه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ که‌وا بو له‌خوا به‌رسن
 و به‌مدایه‌تی نه‌و بکه‌ن نه‌وه‌ده‌ی که‌نه‌وانس ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ وه‌گویرا به‌ل و ملکه‌چی بن ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾
 خیر یاف‌سکه‌ر ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ وه‌مال به‌خشن که‌بو خویان چاکتره ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ وه‌نه‌وه‌ی بارنررویی
 له‌چرووکی به‌سی حوی ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ ههر نه‌وانس سهر که‌وتوو و رگار ﴿لَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾
 الله‌فرست‌جس ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ ته‌گه‌ر قهر ربدن به‌خوا به‌نمرانکی چاک (واته‌بیه‌خشن له‌پینار خوا) ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾
 لکه‌ی چه‌مه‌به‌رائه‌ری ده‌کاته‌وه‌بوتان ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ وه‌لیتان خوش ده‌بن ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾
 وه‌خوا سوپاسگوراری له‌سهر حق و به‌نارامه ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ نه‌وران به‌روردگی رنکی
 رانا و ناگاده‌وه به‌شته‌به‌هان و ناشکراکان ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾ رالی مال‌ده‌ستی کاربه‌چی به‌ ﴿وَلَمْ يَكُنْ مِنْ عَجْبَةٍ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ماوی حوای به‌خشنده‌ی میهرمان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیمهر ص ﴿تَوَوَّضْتُمْ كَعَتٍ﴾ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ همر کانت ویتان ژنه‌کانتان
ته‌لاق بدین ﴿فَصِغْوَظُ الْعِدْهِ﴾ یا ته‌لاقیان بدین له‌کاتی عیلمیاند (نه‌و کاته‌ی ده‌خیر پاک بوو ته‌وهر
له‌گه‌لیان دروست به‌بورن) ﴿وَأَخْضِرْتَ حُجَّةً﴾ وه عیلدی (ژنه‌کانتان) به‌ووردی بزیمون ﴿وَأَنْقَضْتَ رِبْكَ﴾
وه له‌خوا ترس که‌په‌روهر دگارتانه ﴿لَا تُخْرِجْ﴾ نه‌وژمانه دهر مه‌کدن ﴿بِرَّؤُسِهِ﴾ به‌ماله‌کاتی
خویان (تا‌هیدیه‌یان به‌او ده‌سی) ﴿وَلَا تُخْرِجْ﴾ نافرمانیش با دهر مه‌چی (له‌ماله‌کایان) ﴿وَلَا تَلَّانِ
رَأْسَهُ بِالْخِشْيَةِ مِمَّنْ﴾ مه‌گهر کارنکی خرابی ناشکرا کنن ﴿وَلَا تَذَرْنِي﴾ وه نه‌وانه مسووره‌کاتی
خودان ﴿وَمِنْ بَعْدُ ذُنُوبُهُ﴾ همر که‌سیتک له‌مسووره‌کاتی خوا دهر بچیت ﴿بِعَدْوٍ ضَرَبْتَ﴾ نه‌وه بیگومان
سته‌می له‌خوی کردوه ﴿وَلَا تَذَرْنِي مِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ تو چوورانی نه‌وانه به‌خوابیش به‌ییت ﴿وَلَا تَذَرْنِي
مِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ نه‌وه کار ویرودو خنکی تر (وژن و بیاده‌که‌نکه‌وه‌وه به‌کتر و ناشتیان بسته‌وه) ﴿وَلَا
تَذَرْنِي مِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ نه‌وه که‌پشته‌کاتی خویان (پاش ته‌لاقیان دوو به‌لاق) ﴿وَأَسْكُرْهُنَّ بِمَعْرُوبٍ﴾
نه‌وسایان بی‌په‌لوه به‌باشی (بی‌په‌لوه بو لای خوتان به‌شپوه به‌کی چاک) ﴿وَأَخْضِرْتَ حُجَّةً﴾ یان
لیتان جیابه‌وه به‌باشی ﴿وَأَسْكُرْهُنَّ بِمَعْرُوبٍ﴾ وه دوو شاهیدی دادبه‌روهر بگرن له‌خوتان
﴿وَأَسْكُرْهُنَّ بِمَعْرُوبٍ﴾ که‌له‌بهر خوانه‌و شاهیدی بدین ﴿وَأَسْكُرْهُنَّ بِمَعْرُوبٍ﴾ له‌واسه‌ی (ناسکران به‌مدینکنن)
﴿وَأَسْكُرْهُنَّ بِمَعْرُوبٍ﴾ که‌ناموزگاری نه‌وانه‌ی پس ده‌کری که‌باو برین هه‌می ﴿وَأَسْكُرْهُنَّ بِمَعْرُوبٍ﴾ به‌خوا
ورژوی دواپس ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ وه همر که‌سی خواناس بی ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ خوا دهر ووی لی ده‌کاته‌وه ﴿وَمِنْ
بَعْدِ يَتِّ﴾ وه روق و روری ددات له‌لایه‌که‌وه‌که به‌خه‌یالیدا نه‌هاتوه
ویری لی نه‌کردوه‌وه ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ وه همر که‌سی پشت به‌خوا به‌سین ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾
نه‌وه خوی به‌سه ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ به‌راستی خوا کار و دهر ماسی خوی به‌ته‌بجام ده‌گه‌به‌سن
﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ بیگومان خوابو هه‌موو شپک تم‌دار به‌کی دیاری کراوی ده‌اوه
﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ نه‌وانه‌ی که‌بی هیوا ده‌سن له‌که‌وته‌هه‌به‌وه ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾
له‌ژمانان ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ نه‌گهر (دهر ماره‌ی رانی عیدیه‌یان) دوو دل بوون نه‌وا
عیده‌یان سی مانگه ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ وه (همروا) نه‌وانه‌ش که‌(له‌بهر مدالی) هیشنا جه‌برین
پتید به‌هاتوه (عیده‌یان ههر سی مانگه) ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ وه ژمانی سست پسر (دوو گیر)
﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ عیده‌یان نه‌و کاته‌یه که‌سکه‌کدیان دابیس ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ ههر
که‌سیتک له‌خوا بترسیت ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ خوا کاری بو نامسان ده‌کات ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾
نه‌وه‌ی (که‌ناسکر) دهر مانی خواجه ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ که‌بوی تاردونه‌ته‌خوهر وه ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ وه
ههر که‌سیتک خواناس و له‌خواناس بیت ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ گونا‌هه‌کاتی بو دانه‌پوشی و
نه‌یاسرته‌وه ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾ پاداشتی گه‌وره‌ی ده‌هاته‌وه ﴿وَمِنْ بَعْدِ يَتِّ﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باومرئان هتاره ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نگر نه‌مویه بق لای خوای گه‌وره
 ﴿تَوْبَةً صُحُوتٍ﴾ به‌گه‌رانه‌وه‌به‌کسی ئیجگاری (وراست و دروست، که‌جاریکی تر به‌گه‌رینه‌وه‌سدر
 نه‌و گوماهه) ﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يَبْعَثَ رَسُولًا﴾ تا به‌رومرد گارتان له‌گوماهه‌کانتان خوش می
 ﴿وَبَدَّلْ خُلُقَهُ حَسَبَ﴾ وه‌سان حاته‌سار باخاتیکه‌مویه ﴿غَيْرِي مِنْ خِيَلٍ لَا يَهْرُ﴾ که‌ده‌روا به‌زیربدا
 جو‌گه‌ساری رور ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌سوی و تیره، موامعه ﴿لَمْ يَزَلْ يَنْكِدْ﴾ که‌خوای گه‌وره، پی‌عه‌به‌ر
 و که‌سانی که‌به‌روریان هتاره‌له‌گه‌لیدا سه‌ر شوریاں ماکات ﴿تَوْبَةً صُحُوتٍ﴾ نه‌سوی و تیره، موامعه
 (بمان) بیان ده‌روات له‌پیشبانمویه ﴿وَبَدَّلْ﴾ له‌لای راستیانه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌سوی و تیره، موامعه
 ده‌لیس نه‌ی به‌رورد گارمان رووماکی به‌که‌مان بو ریادو ته‌واو بکه ﴿وَعَفْوَتٍ﴾ وه‌لیسان خوش به
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به‌راستی هه‌ر نوقت به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ده‌سه‌لا تدری ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 نه‌ی پی‌عه‌به‌ر بکه ﴿بِحَبِّهِ تَحْتَمِلُ﴾ به‌جه‌م‌گه‌له‌گه‌ل بن باومرئان و دور پرواندا
 ﴿وَعَفْوَتٍ﴾ وه‌توبه و تیز به‌له‌گه‌لیندا ﴿وَمِنْ أَمْرِ حَمِيمٍ﴾ وه‌حیای دوره‌خه ﴿وَمِنْ أَمْرِ حَمِيمٍ﴾
 که‌سه‌ره‌نه‌جاریکی رور حوایه ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ کفر و قوت و قوت و قوت ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾
 باومرئان زنی و زنی نوو طلی به‌مویه هینامویه ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ که‌له‌زیر (بک‌جی) دور
 به‌ده‌دا بوون ﴿مِنْ عِبَادٍ صِدِّيقٍ﴾ له‌نه‌نده‌چاکه‌کانی نیمه ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ ته‌مجا خیانه‌تیاں له‌گه‌لکردن
 (مه‌به‌ست بنی بن باومرئان بوون بیان) ﴿مِنْ عِبَادٍ صِدِّيقٍ﴾ ته‌شیت که‌جی (میرده‌گیان) به‌پسوانی
 شتیک له‌سرای خویان لن دوور بخفته‌وه ﴿وَمِنْ أَمْرِ حَمِيمٍ﴾ وه‌پیاں و ونرا که‌مرویه باو ناگروه
 ﴿مِنْ عِبَادٍ صِدِّيقٍ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که‌ده‌رویه باومرئان ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ (هه‌روا) خوا‌مویه به‌کی
 نری هینامویه ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ مو نه‌وانه‌ی که‌پروایان هیناره ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ (به) زنی بیر عدون
 ﴿وَمِنْ أَمْرِ حَمِيمٍ﴾ کاتبیک که‌رونی ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ به‌رومرد گارم بزم دروست بکه ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾
 لای خیرت مالیث به‌هه‌شتدا ﴿وَعَفْوَتٍ﴾ وه‌رومرد گارم بکه له‌بیر عدون و کرده‌وه‌کانی
 ﴿وَعَفْوَتٍ﴾ وه‌رومرد گارم بکه له‌گه‌لی سته‌مکاران ﴿وَعَفْوَتٍ﴾ وه‌رومرد گارم بکه له‌گه‌لی سته‌مکاران
 مه‌ریه‌می کچی عیمران (مویه ده‌هینیکه‌وه) ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ ته‌وه‌ی که‌داونسن خوی پاک
 راگرت ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ ته‌وسا نیمه موومان پیاکرت ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ له‌روخت که‌خزمان دروستمان
 کردوه ﴿صَرَبَ لَهُ مِثْلَ الْقُرَىٰ﴾ وه‌ساومری هینامویه وونه‌کانی به‌رومرد گاری خوی
 و کتیه‌کانی ﴿وَمِنْ أَمْرِ حَمِيمٍ﴾ وه‌له‌زیر گومرئان وه‌رمانیه‌داراندا بوون ﴿وَمِنْ أَمْرِ حَمِيمٍ﴾

سورق (نشین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌ماوی خوای نه‌خشده‌ی میهره‌مان

﴿سَرَكْ نَمِی بِنْدَه سَلَكْ﴾ گه‌وره‌و پیروره نه‌وراته‌ی که‌هرچی ده‌سه‌لات و پشایی هده‌به ده‌ده‌ست نه‌وه
 ﴿وَهُوَ عِنْدَ قُلُوبِی وَدَلِیْرُ﴾ وه نه‌وه ده‌سه‌لانداره به‌مه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿نَبِی حَقْ اَمَوْر و سَلِیْوه﴾ نه‌ور
 راته‌ی که‌مردن و زبانی داهیاوه و دروستکر دووه ﴿اَشُوْکْ﴾ تا ناقتان مکاته‌وه ﴿اَنْکَرْ حَسْ عَمَلَا﴾
 که‌کرده‌وه‌ی که‌متان چاکسره ﴿وَهُوَ تَعْرِیْرُ عَفُوْزْ﴾ وه هه‌ر نه‌وه بالا ده‌ست و لی خوشبوو ﴿
 اَنْدِی سَلِیْ سَمِعْ سَمِیْتْ جَبَا﴾ نه‌وراته‌ی که‌جهوت نامسانی دروست کر دووه به‌ک له‌سهر به‌ک ﴿مَدِی﴾
 تو نابیت (نه‌ی نه‌ماشا که‌ر) ﴿اِی عَمِی تَرْخِی﴾ نه‌دروست کراوه‌کانی خوای میهره‌ماند، ﴿مَدِیْ﴾ هیچ
 ماریکی به‌ک ﴿اَنْتَرْجِی اَصْر﴾ چاو بگیری و ورد به‌ره‌وه (براته) ﴿مَدِیْ مَصْر﴾ نایا هیچ ماته‌و و به‌ک
 ده‌بیت ﴿اَنْتَرْجِی اَصْر﴾ دورساره چاو بگیری ﴿کَرِیْ﴾ به‌ک له‌دوای به‌ک ﴿بِسْمِی لَنْکْ اَصْر حَسَا﴾
 چاووت به‌ریسواپی و نالومیدی هه‌گه‌ر ته‌وه بو لای خوت ﴿دَهْ حَسِیْرْ﴾ وه نه‌ور (چاووت) مده‌وه
 و نه‌قته‌ی جووه ﴿وَهْ سَرِیْ سَمِیْهْ سَمِیْهْ﴾ سوریدیت بیگومان نامسانی دو بیامان راراندوه ته‌وه
 به‌چرای رور (ی له‌سیره) ﴿وَجَمِیْهْ رُخْمْ سَمِیْهْ﴾ وه گیر اومانی به‌ره‌جمی شه‌ت نه‌کان ﴿وَعَدْ سَمِیْهْ عَدَابْ
 سَمِیْرْ﴾ وه نامده‌مان کر دووه بو نه‌وان (له‌ فیامه‌ندا) سمرای ناگری هه‌لگیر سادو ﴿وَلَقَدْ نَغْرُوْ
 بَرَهْمَهْ﴾ وه بو نه‌وانه‌ی که‌می سروان به‌بهرور گاریان ﴿عَدْبْ جَمِیْهْ رُخْمْ اَصْر﴾ سمری دورخ
 نامده‌به، که‌مه‌ر لگابه‌کی رور خرابه ﴿اَنْتَرْجِی﴾ به‌تو به‌ی کانیث که‌مری درانه ساوی به‌وه
 ﴿سَمِیْهْ نَهْ شَهِیْ﴾ له‌و دوره‌خه‌وه لوورمو بر که‌به‌ک ده‌بیت ﴿وَهْی تَوْر﴾ وه نه‌و ته‌کولی و خوش
 ده‌خوت ﴿اَنْکَدِیْ مِیْ تَعِیْطْ﴾ بریکه (دوره‌خ) له‌رقانا پاره‌پاره پس ﴿کَدِیْ اَنْتَرْجِی هِیْ فَرْجْ﴾ هه‌ر
 کانی ده‌سته‌به‌ک مری بدرینه ماویه‌وه ﴿اَنْتَرْجِی حَرْبْ﴾ دهر گاوانه‌کانی دوره‌خ بر سیاریان لی ده‌کان
 ﴿اَنْتَرْجِی کَرِیْ﴾ نایا پیعه‌مه‌ریکی تر سینه‌رتان بو به‌هاتوره (له‌ دوبادا) ﴿اَنْتَرْجِی فَرْجْ سَمِیْهْ رُخْمْ﴾ ده‌لیس
 به‌لی بومان هاتوره ﴿مَدِیْ وَفَرْ﴾ به‌لام به‌درومان دهرامی و دهمان ووت (پبی) ﴿مَدِیْ سَمِیْهْ مِیْ شِیْهْ﴾
 خوا هیچی به‌باردونه خواره‌وه ﴿اَنْتَرْجِی حَسِیْ کَرِ﴾ تیره به‌س له‌گو مریه‌کی گه‌وره‌دان ﴿
 وَفَرْ اَنْتَرْجِی سَمِیْهْ﴾ وه ده‌لیس نه‌گه‌ر قسه‌ی (پیعه‌مه‌ران) مان بیستایه ﴿اَنْتَرْجِی﴾ یان تی بگه‌شتیابه
 ﴿مَدِیْ کَلِیْ اَصْحَبْ اَصْمِیْر﴾ نه‌مرو له‌هاده‌لانی دوره‌خ به‌دبوویس ﴿اَنْتَرْجِی رُخْمْ سَمِیْهْ﴾ نه‌وسا نیربه‌ماچاری
 دن به‌گو به‌کانیابدا ده‌بیت ﴿اَصْحَبْ اَصْحَبْ اَصْمِیْر﴾ که‌دبوو دوری له‌میهره‌مانی خوا بو هاده‌لانی
 دوره‌خ ﴿اَنْتَرْجِی حَسِیْ رُخْمْ اَصْحَبْ﴾ بیگومان ته‌وانه‌ی له‌به‌نه‌مانید له‌خوای خویان دهرس
 به‌مه‌ر قه‌یره‌و اَصْحَبْ کَرِیْ﴾ لی خوش بوون و باداشی گه‌وره‌یان بو هده‌به ﴿

[illegible]

﴿بَلَوْنَهُمْ﴾ نیمه تاییان کردهوه ﴿كَذَلِكَ نَبْهَتُهُمْ﴾ همروطه لههوییش خاومانی لهو ماخه مان تاتی کردهوه
 ﴿بَلَوْنَهُمْ﴾ که (له شهودا) سویندیان خوارد ﴿بَلَوْنَهُمْ﴾ که له دمی به به یاند، (به رویو به که ی) برین
 (سا هه زاران به ران) ﴿وَلَا تَنْتَوِيهِمْ﴾ هیچی (بو همزاران) لی دهر به کهن ﴿فَلَمَّا عَلِمُوا أَنَّ بَلَوْنَهُمْ﴾ له محبا
 به لایله له لایعن بهرورد گدرتموه سورایهوه به سهر ماخه کهه ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ نه کاتبکه که که وان خدر تیوون
 ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ نه وسارمک باخیکی بر روی لی هات ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ له شه به قد، (براکان) بانگی
 به کسری یان کرد ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ که همشتر بهی مو سهر ماخه کهه ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾
 نه گهر له تانه وی برین ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ نه محبا کهونه ری ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ وه له وان به چر به به به کتر بهان
 نه ووت ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ نه ووت هیچ هه زاریک به بهت به به و تاند له ساو باخه کهه، ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾
 ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ دهه وه به بهان رویش لایان واور کهه دهنوتن یی به شیان بکهن ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ که
 باخه که بهان دهی (به سو ناوی) ووتیان ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ نیمه به یگانسان وون کردهوه (لهه باخه که ی نیمه
 می به) ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ به به لکوه به ش سر او کر او یس ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ بر او مار بهی به که بهان
 (له زیر بهدا) ووتی ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ مه گهر بهیم به ووتی؟ ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ بو چی یادو سو بهاسی خور نا کهن ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾
 ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ هه مو و ووتیان پاک و بهی گهر دی بو بهرورد گارمانه (مستم له کهس ساکات) بهی گومان
 نیمه خومان ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ مستم کار یس ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ نه محبا بهر ووتیان کرده به کتریی ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾
 به بهروره بهشت کردن ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ ووتیان وی بو خومان بهر راستی له خور باحی بو یس ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾
 ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ نو میدو ریس که خواله حیاتی لهو باخه باخترمان بداتی ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾
 به راستی نیمه هیوا بهان هدر به بهرورد گماری خومانه ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ باواید سراسر (ی خور به جیهاندها)
 ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ وه سراسر روزی دوا یی گهلی گه ورنه ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ خور گه بیان بهی به ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾
 نیمه ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ بهی گومان مو به خواترمان هه به ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ لای بهرورد گارمان باختری هم له نه
 و بهیمهت ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ چون نیمه موسولمان و بهد کاران وه که لی ده که بی؟ ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾
 ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ نه وه چیتانه چون بر یاریک دههون ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ به خیر لای کتیبکی
 (ناسمانی) به هه به نه می نییدا ده خورنهوه ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ وه لهو کیسه، ریشا یی دراوه چیتان
 بوست نه وه هه لیز برین بو خوسان؟ ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ بان به بهاسی به بهرمان هه به له گه لمان ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾
 آفیمه ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ تا روزی دوا یی ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ که هه چی یوه بر یار بهدن بتاندریش ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ بهر سه لیان
 (برانه) ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ کامیان راسی نعم کارمن ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ ناخو هاو برین هه به (لهه قسه بهدا)
 ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ ده با هاو بهر کانیا بهیست ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ نه گهر راست ده کهن ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾
 له روزیکه (که قیامت و مار حهتیه کایمتی) خورای گهره لاتی پیروزی هه ده خات (وه که له بهر مو وده ی
 نیمه می بو خمار ی موسلیما هاتوره، باور بهان بهی بهی هیچ لچواندن و لیکنده و بهه که، وه نیمه ش
 چو بیکیه که ی ماران یس) ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ وه (به نه وسهوه) بانگ ده کرین بو مسورده برین (بو خورای
 گهره) ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾ (که چی) ناتوان (سورده من) ﴿وَلَمَّا عَلِمُوا﴾

﴿حَسْبُكَ يَمْرُؤُا﴾ چاروان شوړو ﴿زَهْقُ نَفْسٍ﴾ پړسوانی داسان ده گری ﴿وَدَكَاؤُهُ عَوْرَتِي﴾
 به راسی جاران که بانگ ده کړان سو ﴿سَجْدَتِهِمْ سَبْعُونَ﴾ سوژدهو (میان دسرد) که سب غیش
 بیوون ﴿قَدْ رَفَعْتُ مِنْ بَيْتِي بِهَذَا نَجْدِي﴾ وارم لن بهشه سو توانی که نعم قورثانه سدوق دهرانی
 ﴿سَتَسِدُّرُحْمُهُمْ قَرْنُ حَبْشَ﴾ بمره بمره کیشیان ده کم به ره مگنیک که پی دهرانی ﴿وَأَنْتَ عَمَّ﴾
 وه موله میان ددهم ﴿بِئْسَ كَيْدِي مِنْهُ﴾ به راستی بیلانی من تو کمه و نه هیره (له بهر اندر پیلانی نه و نه)
 ﴿أَلَمْ تَنْهَ أَجْرَ﴾ ناخو تو له یی بروایان داوای کړی (ی کوششی پیغمبریتي) یان لی ده که بیت
 ﴿فَهَرَمَ مَقَرِّمْ مَقَرِّمْ﴾ نه وانیش له بزارفتی قهررداری گران مارن ﴿ثُمَّ عَصْرُ غَيْبٍ﴾ یارو وپه رهی
 غه بیجان له لایه ﴿فَهَرَمَ مَقَرِّمْ﴾ وه نه واز له بهری ده ورسه وه ﴿وَتَسْبِيحُ مَجْزُورٍ﴾ (له یی مرحه ممد
 ﴿بِئْسَ﴾) داس به خوف بگره و چاره پروانی هرمانی بهر وهر دگارت مکه ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْخُرُوبِ﴾ وهك
 هاویری به هه مکه که مبه (که یوس پیغمبره علیه السلام) ﴿يَرْبِي وَيُفْهِمُ الْكُفْرَ﴾ کاتیک که
 بانگی (خودای) کرد نه و نو وپه بوو (له پی بروایی گه له کدی) ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْيَمِينِ﴾
 نه که ر مبه ربایه که له لایه بهر وهر دگاریه وه مریای نه که و تابه ﴿سَبْدٌ مِنْهُمْ وَهُوَ مَدْمُومٌ﴾ مری دهر به
 ده شنیکی رو و نه وه نه و به دساو دهبوو ﴿وَتَسْبِيحُ رَنْدٍ﴾ نه مچ بهر وهر دگاری هلی بزار ده وه
 ﴿وَجَعَلَهُ مِنْ حَبِيبَتِهِ﴾ وه کردی (به به کیک) له چاکه کاران ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُكْرِ﴾ به راستی
 مریک بوو پی برو کان ﴿يَرْبَعُونَ بِنْتًا﴾ هه لث خلیسکین به چار (ی بیس) یان ﴿وَتَسْمِعُ الْبُكَرَ﴾
 له کاتیک که قورثان دهبست ﴿وَتَسْمِعُ بِنْتًا﴾ وه دپان ووت به راستی له (پینه مبه ره) شپته
 ﴿وَمَنْ لَازِمٌ لَكَ تَعْلَمُ﴾ له کاتیک که نعم قورثانه همر ناموز گاری به بهر وهر جیهانیان ﴿

سوره قی (لعمه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی نه خشده ی مبه رمان

﴿تَعْلَمُ﴾ هاتنی روړی دواپی (هه ق وراسته) ﴿وَتَعْلَمُ﴾ جاچی بیت نه و روژه (هه ق وراسته)
 ﴿وَمَنْ لَازِمٌ لَكَ تَعْلَمُ﴾ نو چو وراثیت له و روژه چی به ﴿وَتَعْلَمُ﴾ گدای نه و روژه (هه ق وراسته) گه لی سه موود
 وعد نه و روژه یان بهر وهرانی (که دله کان دده خور پیستی) ﴿وَتَعْلَمُ﴾ نه مچا
 (گه لی) سه موود نه ناویران به بهر مبه به کی روژ گه وهره ﴿وَتَعْلَمُ﴾ وه (گه لی) هادیش
 ﴿وَتَعْلَمُ﴾ له ناویران به بهر مبه به کی مبه ختی ساردی به تپس به گر مه ﴿وَتَعْلَمُ﴾ (خو)
 رالی کرد نه بهر مبه به کی (سبب یی و نه بیر خست) ﴿وَتَعْلَمُ﴾ هه لث شم و هه شست روژ به یی و وچان (له ناوی
 بهر دن) ﴿وَتَعْلَمُ﴾ نه و گه لث ده یی له و ماو مبه دای گیان که و تپوون ﴿وَتَعْلَمُ﴾
 وهك قه دی داری خورمای گه مدهل (ماویراو) ﴿وَتَعْلَمُ﴾ تپا کمس ده ییست له واز که
 مایه موه؟ ﴿

[illegible]

﴿يَصْرُفُ عَنْكَ﴾ که بېشاني په کسري دندونې ﴿يَوْمَ يُخْرِجُ﴾ ماوانار شادوت د مخواري ﴿يُؤْتِيهِمْ مِنْ غَدَابَةٍ﴾
 ﴿يَوْمَ﴾ که (قورباني) بدايه له نري درگار مووی خوی له سرای نمو پروژه ﴿نَسِيَهُ﴾ نه کوره کانی ﴿
 ﴿وَضَحِيحَةً مَوْجِيهً﴾ سرژ و نه بر اکانی ﴿وَجَبِيهً لِيْ نَجِيهً﴾ نه هوزره که شپوره که په بیان دودا ﴿
 ﴿وَمِنْ لَّا يَرْضَىٰ عَيْدُ نَجِيهٍ﴾ وه نه هر چي کهس له سره رموی په (همموی بدایه و) له پشان هر
 خوی در گاری سی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه خیر (وای به) به راستی ناگری دوزح نه بلیسه به ﴿
 ﴿رَبِّ عَالَمِينَ﴾ دامالپه ری پشی سره ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ (نمو ناگره) مانگی که منک ددکات که
 پشی هه لکرمی له خود رووی و مر گیرایی ﴿وَمِنْ لَّا يَرْضَىٰ﴾ وه سامانی کو کردیت وه و هلی گرنی
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بېگومان نادمی دروست کراوه به چارو چو کیکی ته بکه تېکه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که ماخوشی به کی توش بی هاوارو ماله دوست بی ددکات ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 سامانیش رووی تن پکات نهی گریتموه (له خه لکی) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ جکه نویز گهران به بیت
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهوانه که به رده وامن له سره مویزه کالیان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 نهوانه که به شینکی دبیری کراو له دارایاندا هیه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 و بی دواو دواو کهر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه نهوانه که باوهریان به پژوی پداشت هیه ﴿
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه نهوانه که له سرای بهر و مرد گاری خویان دهنر سی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ چوکه به راستی سرای بهر و مرد گاری نهوان کهس لی ی دلپ به ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه نهوانه که ناگاداری داویس خویان ده کهن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 خویان به بیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ یا که میره کبک که بووی نه خواو بیان ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 نهوانه لومه کراو سی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه مجا هر که منک دواو شتی سر مکه وی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهو که سانه نهوانن که دوست در پژو کهر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 چاو دبیری سپارده و بهیمانی خویان ده کهن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 به نهو وی ددهن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه نهوانه که پاریر گاری مویزیان ده کهن ﴿
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهوانه (که یاس کران) پریر ده گیرین له باخانی بهه شندا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 مهتعی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ دهی چی یانه نهو ی بر وایانه (که تو دهر نه که ویت نهی مو حه صمد ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ له لای راست و چه پتموه دهسته دهسته دهی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾
 تاب هه موو به کبک لهوان به ته مایه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ که بهریت به هه شتی پر له مارو بیمه نهوه ﴿
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ راسی به (وهک به تمامان) به راستی نیمه دروستان کردوون لهوهی که
 دهیران ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ جا سوند به بهر و مرد گاری پروژه لانه کان و پروژه ناواکان
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بېگومان نیمه به دهسه لانیس ﴿

سوره‌ی (الحج)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خدای به‌حشمتی می‌پردازم

﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ﴾ (نهی موحیه‌شده) ﴿إِنِّي بِلِقَاءِ رَبِّكَ كَافٍ﴾ (نه‌تسبیع‌ترین‌نمی‌باشم) که بی‌گومان چه‌ب
که سینک له‌حق که گوئیای گرت (له‌قورقان خویدنه‌موم) ﴿قَدْ وَدَّعْنَا شَيْعَارَنَا نَحْبًا﴾ (نه‌معا ووبان
به‌راستی نیمه‌قورقانیکی سهر سوریه‌رمان بیست) ﴿بِهِدْكَوْنُ نَزْمًا﴾ (رینسورویسی ده‌کات بو
پریگای راست) ﴿وَأَسْبَغَ﴾ (نیمه‌ش باوهرمان پین کرد) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَا﴾ (وه‌هەرگیر که‌س ماکه‌پس
به‌هاوهرشی به‌روهردگارمان) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (وه‌به‌راستی بلنده‌گه‌وره‌پس به‌روهردگارمان
به‌ششی ماشایسته) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (هیچ هاوسه‌رو مدالیکی بو‌حوی دنه‌باوه) ﴿وَلَوْ
شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (پریگومان گیل وه‌فامه‌که‌مان دروی ماله‌باری عدله‌به‌ست دهرباره‌ی
خوا) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (وه‌نیمه‌پیمان وایو که‌ناده‌پس و جو که‌هەرگیر درو
ماکه‌ن دهرباره‌ی خوا) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (به‌راستی پیاوانیک له‌ناده‌پس) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾
په‌دایس دهرده به‌رپیاوانیک له‌حق که (که‌پیان پاریون) ﴿مَرَدُّهُ عَنِ الْجَنَّةِ﴾ (که‌چی رورتر مامدوویس ده‌کردن
ن) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (وه‌ناده‌پس گومانپیان بردووه) ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (ه‌روکه‌نیه‌ه
بردووه) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (که‌نیشر خوا هیچ پیهمه‌ریک نابیری) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (حق که‌کان
ووتیان نیمه‌ده‌گه‌پس به‌شویس ده‌گ و باسی ناسماندا) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (که‌چی
دپیمان پرکراوه له‌پاسه‌وانی به‌هیر و نیری نه‌ستیره‌کان) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (وه‌پریگومان
نیمه‌جاری دده‌پیشین له‌چمد شویپک له‌ناسمان بو‌گوی گرس) ﴿فَمَنْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (به‌لام هەر
که‌سینک له‌نیمه‌به‌دواوه‌گوی یگری) ﴿بِهِدْكَوْنُ نَزْمًا﴾ (تیرنکی نه‌ستیره‌ده‌پس به‌بوسدی دپه) ﴿وَلَوْ
شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (وه‌به‌راستی نارانیس لایا خرابی وستراره‌ی نه‌وانه‌ی که‌له‌سهر
ره‌پس) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (پان به‌روهردگارپان رینسورویسی وستراره‌ی بویان) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾
وه‌پریگومان نیمه‌هه‌بدیکمان چاکپس) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (وه‌هه‌بدیکمان له‌وه‌که‌متر) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾
نیمه‌جداران خدوسی ریساری رور بوویس) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (وه‌نیمه‌دلایا بوویس که
هەرگیر ماتوانیس له‌ده‌ستی خوا دهرچین له‌ره‌وی دا) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (وه‌به‌هملها‌نیش له‌ده‌ستی خوا
پرگار ماییس) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (به‌راستی نیمه‌کاتی رینسورویسی (قورقان) مان بیست
باوهرمان پین ها) ﴿فَمَنْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (نه‌معا هەر که‌سینک پیروای هتا به‌به‌روهردکاری حوی
نیشر مانرسی) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَنَسَفْتَنَاهُ﴾ (ته‌له‌که‌پس (پاداشت) و ته‌له‌رووی (توله)) ﴿٢٢﴾

﴿وَأَنذِرْ مَنِ اتَّبَعَكَ الْقَاصِرِينَ﴾ وە بینگومان نیمه همدینکمان موسولمانی و همدینکمان سته‌مکار
 ﴿فَمَنْ أَتَمَّ﴾ تممجا نه‌وانه‌ی موسولمان برون ﴿وَأَشِدُّواْ رُكُوزَكُمْ﴾ نه‌وه نه‌وانه ریگای راست
 دوریوه نه‌وه ﴿وَمَنْ تَقِصِّرْ﴾ سه‌لام نه‌وانه‌ی نه‌رنگای راست لایسداوه (سته‌مکاره‌کان)
 ﴿فَلَا تُجَاهِرْ بِهِمْ﴾ نه‌به سه‌وونه‌می دورج ﴿وَلَا تُسَبِّحْهُنَّ﴾ تممجا خوی
 گه‌وره ده‌هر مویست نه‌گه‌ر نه‌وان (سرو و جوکه) یه‌ر ده‌وام بو و بابه له‌سه‌ر ریگای راست
 ﴿لَا تَقْبَلُواْ لَهُنَّ مَالًا﴾ نه‌وی رورمان پی نه‌وشی (یعه‌تی رورمان ده‌داسی) ﴿وَلَا تَقْبَلُواْ لَهُنَّ مَالًا﴾ نه‌نا
 قاقیر که‌پنه‌وه تیدد ﴿وَمَنْ يُقْرِضْهُنَّ﴾ وە هه‌ر که‌سیت برو و هرگیری نه‌یادی په‌روردگاری
 خوی ﴿يَتَّخِذْهُنَّ عِبَادَةً﴾ ده‌بجانه باو سرای دژواره‌وه ﴿وَلَا تَسْجُدْ لَهُنَّ﴾ بینگومان مرکه‌وته‌کان
 بو په‌رستنی خودان به‌ته‌بجانه له‌ته‌وه که‌سی می نیدا نه‌به‌ر سریت ﴿وَلَا تَتَّبِعُواْ مَعَ اللَّهِ﴾ که‌وانه
 له‌گه‌ن خوادا هوار له‌که‌سی تر مه‌که‌ن ﴿وَلَا تَتَّبِعُواْ مَعَ اللَّهِ﴾ وە به‌ده‌ی خوا (مرحه‌مه‌د
 ﴿يَتَّخِذْهُنَّ عِبَادَةً﴾ که‌هست له‌خوا پاپارته‌وه (وی په‌رستی) ﴿وَلَا تَتَّبِعُواْ مَعَ اللَّهِ﴾ (بن برو کانی مه‌که‌که)
 مریت سو دمان به‌سه‌ریدا ﴿وَلَا تَتَّبِعُواْ مَعَ اللَّهِ﴾ بلی دلیاس من هه‌ر خوی خوم ده‌به‌رستم
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُواْ مَعَ اللَّهِ﴾ وە که‌س ماکه‌م به‌هاو به‌شی ﴿وَلَا تَتَّبِعُواْ مَعَ اللَّهِ﴾ بلی به‌رستی من
 به‌ریان و به‌رستم و بی لبوم به‌ده‌ست می به‌شی ﴿وَلَا تَتَّبِعُواْ مَعَ اللَّهِ﴾ بلی بینگومان که‌سیت
 به‌که‌ من پیاری نه‌ (سرای) خوا ﴿وَلَا تَتَّبِعُواْ مَعَ اللَّهِ﴾ وە به‌بجانه له‌و په‌ن که‌به‌ک شک مانم ﴿وَلَا تَتَّبِعُواْ مَعَ اللَّهِ﴾
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُواْ مَعَ اللَّهِ﴾ (وه هیچم به‌ده‌ست می به‌شی) راگه‌یاندن نه‌بی له‌خوا و گه‌یاندن به‌یامانی نه‌ر
 نه‌بی ﴿وَمَنْ يَقْصِرْ﴾ وە هر که‌سی بن نه‌رمانی خوا و پیغه‌به‌ری بکات ﴿وَمَنْ يَقْصِرْ﴾ نه‌وه
 بینگومان ناگری دورخ نه‌وه ﴿وَمَنْ يَقْصِرْ﴾ نه‌یدا ده‌میکنه‌وه هه‌میشه‌می ﴿وَمَنْ يَقْصِرْ﴾
 نا به‌چاری خویان ده‌بیس نه‌و سرایانه‌ی که‌به‌لیتیان پی دراوه ﴿وَمَنْ يَقْصِرْ﴾
 نه‌مجا نه‌و کاته‌ده‌ران، که‌کی یارمندی ده‌ری که‌متره و ژماره‌ی که‌مه ﴿وَمَنْ يَقْصِرْ﴾ بلی من
 مارانم ﴿وَمَنْ يَقْصِرْ﴾ ناخو من بکه‌ نه‌و روزی دوا به‌ی که‌به‌لستان پی دراوه ﴿وَمَنْ يَقْصِرْ﴾
 یان په‌روردگارم ماوه‌یه‌کی دوری سو داناوه ﴿وَمَنْ يَقْصِرْ﴾ هه‌ر خوابه‌رانا به‌به‌تیبه‌کان
 ﴿وَلَا تَقْبَلُواْ لَهُنَّ مَالًا﴾ وە که‌س ناگادار ماکات به‌سه‌ر به‌تی خویدا ﴿وَلَا تَقْبَلُواْ لَهُنَّ مَالًا﴾
 مه‌گه‌ر پیغه‌مه‌ریکی که‌لی راری پی ﴿وَلَا تَقْبَلُواْ لَهُنَّ مَالًا﴾ حای بینگومان خوا
 له‌به‌ر ده‌می و پشتیه‌وه پاسه‌وان (له‌فرشته) ده‌یرت ﴿وَلَا تَقْبَلُواْ لَهُنَّ مَالًا﴾ تا بر می که
 په‌یامی خوی خویان گه‌یاندووه ﴿وَلَا تَقْبَلُواْ لَهُنَّ مَالًا﴾ وە خوا ناگاداره‌به‌وه‌ی که‌لایانه ﴿وَلَا تَقْبَلُواْ لَهُنَّ مَالًا﴾
 کُنْ تَقْبَلُواْ لَهُنَّ مَالًا وە هه‌موو شتی (له‌سهران) ژماردووه به‌هه‌لژماردن ﴿وَلَا تَقْبَلُواْ لَهُنَّ مَالًا﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بېگومان په رومړه گاري تو ده راني (آهي موحه محمد ﷺ) که تو همل ده سپت (موشه و مویز کړن) شتک که مټر ﴿مِنْ شَيْءٍ يَرِىْهُ يَخْتَلِفُ﴾ له دووېش له سې نه شې شوه و موی یی یس سې په کی ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه ده سته بک له واته ی که له گه لنان ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه خوا نه ساری شه و پروژ دساری ده کات ﴿سِرًّا لِّمَنْ يَخْتَرُ﴾ (حوا) رانی که نبوه ماتوانس نه ساری شه و مویز را بگر ﴿وَمَا يَفْعَلُ﴾ له نه نه وه لیکن خوش بوو ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ ده ی نه وه مده ی بزان ده لوی و ناسانه لاتان قور نان بحویس و ده وری بکمه وه ﴿سِرًّا لِّمَنْ يَخْتَرُ﴾ (خو) ده رین که له مده لا که ساینکن به خوش ده بیت ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه که ساینکی نر نان ده وری نه سار ده وید ﴿يَسْمَعُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ به شوین و زوی و نیعه تنی خوا دا ده که ریس ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه که ساینکی نر نان ده جه بکس له بېگای خوا دا ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ نه مده بحویس وه له قور نان نه وه مده ی که بزان ده لوی و لاتان ناسانه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه مویز بکس و ده کات بدن ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه قدر بدن به خوا به قورنکی چاک (مه به ست نه وه به خیر و خیرت و سه ده که بکس له پنی خو دا) ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ هه چا که په ک پیش یخن یو خوتان ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ لای خوا ده ستان ده که وینه وه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ نه وه پشی لای خو به چاکتو و گوره تره له رووی پا داشته وه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه داوی لی خوش بوو بکس له خوا ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ به م استی خوا بې خوشو به کی مېرمانه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾

سورق (المرمل)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به ماوی خوا ی به خشنده ی مېرمان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سې که خوت بېچا و نه وه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ هه ست (خه لکی) بیدر که وه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه په و و د گارت به گوره بگره ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه پو شاکت به پاک را بگره ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ به ر ده و م به له وار هینان له ست پرمی و گوماه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه شت مه به حشه و ده وری برانیت ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه نه به په و و د گارت خوت را بگره ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ هه کاتیک که مو کرا به که رمادا ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ نه و روزه روزنکی سه خت و گرانه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ نه سار کافران سووک و ناسان نی په ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ ور و حلف و جده وار له م و نه و که سې په که درو ستم کړ دوه به نه بها ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه دارابی روز و ده مده پنی داوه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه کو برانی ناماده و ده ده ست ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ وه هزی زیانم بو را خسته و به چو را خسته شیک ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ ده داوی نه مانه ش هینا به ته مده ریتری بده می ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ کلانه کان لایا عید مه (چا و پروان مې) به راستی نه و ده ساری نایهت و بیشانه کانی لیمه بیاد ورنکی که له په قه ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ بهم رو واته سرای مه حنی پنی ده جه زم ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ به مگر وده ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾ (چونکه) بیری کړ دوه و هلی سینگاند (قه که ی خوی) ﴿وَمَا يَفْعَلُ مِنْ شَيْءٍ مَّعْتًا﴾

﴿کَلَّا لَیْخَبِّرُنَا خَبْرَهُ﴾ (ریندوو کردهوه هه دهیبت) به لککو ئیوه هه دهیبتان خوش دهویت ﴿وَسَبَّحْتَ لِلَّهِ مَا فَعَلَ﴾ (وؤخوه یومیه شیره) رور و وحار له و روزه ده گهشاوهن ﴿لَیْخَبِّرُنَا خَبْرَهُ﴾ نه ماشای په رومرد گاریان ده کمر ﴿وؤخوه یومیه شیره﴾ وه رور و وحاریش له و روزه ده گرزو نالز ﴿نَقْلُ الْعَرَبِ يَدْرَهُ﴾ ده رانی که سرای پشت شکیت دهدریس ﴿کَلَّا لَیْخَبِّرُنَا خَبْرَهُ﴾ نه خیر (ناوان چینه سه ر یوتان، چا په شیمان پینه وه) چوئیکه کاتیک که گیان گه پشته گه رو (نه کاتی کیشانیدا) ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ نهوسا (هه دنت له وانهی که نه ده وریدان) ده لیس که سینک به چاره سه ری بکات و دریای مکهویت ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ (نهو که سهی گیانی ده کیشربت) دلنیا به نهوه ای تووشی بووه مردن و) جیا بووه دهویه ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ وه قاج و لوو لاقی بهیه کدا نالا ﴿لَیْخَبِّرُنَا خَبْرَهُ﴾ راپیچکرون له و روزه دایز لای په رومرد گرتنه ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ (کافر) به سروی هینا به بوئزی کرد ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ نه لککو ناییس به درو ده رانی و پشتی نی ده کرد ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ له پاشان به که شعه و سیرمه وه گه راپه وه بو لای مان و مندالی ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ تیاچوون بو تو، (لهی ناده می بی بروا) نه مها تیاچوون بو تو ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ دوویره تیاچوون بو تو، نه مها تیاچوون بو تو ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ له پاشان بوو به داده بیت که هه روا بهر لا ده کری (و پشت گوی ده خری) ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ نایا دلنیه ناریک به بوو به نهوه که ده ریزرا (به میدالده وه) ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ نه پاشان بوو به پارچه خوینیت، نه مها دروستی کرد و رینکی خست ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ نه مها له و تزوه دور جور دی دروست کرد ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ میر و من ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ نه مها له و تزوه دور راته توانای می به نه سه ره نه وه ده که مردوون ریندوو نکاته وه ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾

سوره قی (اعباده)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿مَنْ لَّنْ عَلَی الْاِس﴾ بنگومان به سه ره ناده می دانیه ری ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ ماوه به کی رور نه روزگار ﴿لَیْخَبِّرُنَا خَبْرَهُ﴾ که شینکی وانه سوو ناویسری ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ به راستی نیمه ناده میرادمان دروست کرد ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ له دلنیه نای تیکه له گه لن توخم ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ تا تاقی بکه به وه ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ نه مها زه و او ویسا مان کرد (چاو و گومان به خشی) ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ بنگومان نیمه رینسو و میمان کرد سو راسته ری، ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ حایان سو با سگوراره، وه یان با سو باس و سوله ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ به راستی نیمه ناده مان کرد ووه بو بی بروایان ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ رنجیرو نهوقی رور (که نه کریته گهر میمان) و ناگری هه لگیر سار ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾ بنگومان چاکه کدان له په ر داخیکدا (شهراب) ده جو به وه که ناریته که ی له سه ره چاوهی کافور دهویه ﴿وَمِنْ مَن يَدْرَهُ﴾

﴿يَا شَرِيفَا عَدْلَهُ﴾ که کانی به که (له به هشتدا) بنده کانی خوالی زی ده خونه وه ﴿يَعْزُوبَةُ عَجِير﴾
 (نه هر شوتینکد بیان وری) هه لیده قولنی و هواره ده کات ﴿يُوقِنُ سِر﴾ وه فانه بهر ده کات ﴿يَعْزُوبُ
 يَوْمَ كَالْشُرَّةِ مَسْجِير﴾ وه له روز نکیش ده نرسن که نه می و سه ختی به گدی هه مووان ده گریته وه ﴿
 وَيَقْلَعُونَ لَعْنَهُ عَلَى حَبْطٍ مَسْكٍ اَزِيدُوا سِر﴾ وه خوار دن تمدن به ههزاران و هه نیوان و دیله کان هه چهند
 خویان هه ریشیان لی بیت ﴿يَا عِصْمَةُ زُهْدَهُ﴾ (ده لیس) به راستی نیمه نه بهاله بهر بهر مه ندی خوا
 حوار دنتن ده ده یس ﴿يَا زَيْدُ مَك﴾ چاو مروانی ماکس له تیره ﴿حَرِّ دَلَّكَوْ﴾ نه پاداشت و نه سوپاس ﴿
 يَا تَعَالَى بِرَبِّكَ سُبُّ قَتْمِير﴾ به راستی نیمه له سرای بهر و مرد گارمان ده ترسیس له روز یکی ترش و تال
 و دزواره ﴿يَوْمَ هَمَّ نَفْسًا بِشَتْ كَيْدُ﴾ جا حواپار استی له به دی نه روز و ده ﴿يَسْتَهْشِرُ سُرُور﴾ وه پرووی
 گش و شادومسی پی به خشیس ﴿وَحَرِّهٖ يَصْرُخُ حَرِّ حَرِّ﴾ وه پاداشنی دایه وه به هوی خوب اگر تپان
 (به سر چاکه و دور که و تیره له خراپه) به به هشت و (پوشاکی) ناوریشم ﴿مَتَكَبِّرُ يَدِي﴾ متکبر و ده علی
 لَازِئِكَ ﴿بَالِي تَبْ دَمْدَمَهُ وَهْ لَهْ سَر تَهْخَت وَ قَهْ مَهْ دِي رُور﴾ (زور به شس) مایس تپیدا به گرمی روز
 ﴿وَلَا تَهْمِرُ﴾ وه به سر ما (واته هه وایه کی روز خوشی هه به) ﴿وَبَشَّ شِهْرُ مَهْ﴾ وه سپهری
 دره حنانی به هشت به سر سر یانه وه به ﴿وَرَبِّكَ صُورَةً بِلَا﴾ وه هیشوری میوه کانی بریکه ده ست و ناسان
 کراوه ﴿يَنْدَى عَنَّا مَهْ مَهْ مَهْ﴾ ده گرمی به سر یاندا به قبی ریویس ﴿رُكُوبُ كَابُ فَرِّ﴾ و بهر داخی
 شور شه وه ﴿وَبَرِّ مَهْ مَهْ﴾ شووشه له ریو ﴿مَرْزُوقُ مَهْ مَهْ﴾ به نه نداری پیوست نه ماده کراون ﴿
 وَبَسْطُونَ يَدَا كَابُ مَرَحٍ رَحْبًا﴾ له به هشتدا شه رایان له بهر داخینکد پی ده نوشری که ره به به پی
 نیکه لاره ﴿عَبَابُ سِي سَمِيلًا﴾ (که نه میس) کانی به که له به هشتدا دایه و دیری به سه لسه بیل
 ﴿وَصَوَّفَ عَنَّا مَهْ مَهْ مَهْ﴾ ده گرمی به سر یاندا به وجه و ناسی هه میسه لاه و روحوش رپاک ﴿
 رُكُوبُ﴾ کانیات بیان بیست ﴿حَبْطُ زُورُ مَهْ مَهْ﴾ واده و انیت دانه ی مرواری پرز و بلاورن ﴿يَوْمَ رُكُوبُ
 رُكُوبُ﴾ وه کانیات بروانیت نه ویند ﴿رُكُوبُ مَهْ مَهْ مَهْ﴾ مار و بیعت و دمه لاتیکی گه و ره ده بیست ﴿
 سَبَّحْ شَبَّابُ سَمِيرُ خَرِّ سَمِيرُ﴾ له بهر یاندا به بهر گی بهرم و مولی سه ورکار و پوشاکی ناوریشم
 ﴿وَحَلُّوْا سَبَّابُ مَهْ مَهْ مَهْ﴾ وه راریرا و به تیره وه به یاری ریو ﴿وَسَمْعُهُمْ مَهْ مَهْ مَهْ﴾ وه بهر و بهر دگرین
 شه رایان پاک و تمیزی پی نوشیس ﴿رُكُوبُ مَهْ مَهْ مَهْ﴾ (بیان ده و تریس) تم به هشتدا پاداشنی
 تیره به ﴿رُكُوبُ مَهْ مَهْ مَهْ﴾ وه هه مو و کوششیکان سوپاس کراوه ﴿رُكُوبُ مَهْ مَهْ مَهْ﴾ وه بهر و بهر دگرین
 بینگومان نیمه نور نامان مو مار دینه خواری به مار دنی (بهش بهش) ﴿وَصَبْرُ نَحْوَ رُكُوبُ﴾ که واته
 چاو و رانی نه رمانی حوا مکه ﴿وَلَا تَهْمِرُ مَهْ مَهْ مَهْ﴾ وه بهر مانبهرداری هیچ گو بهار و پی
 باوریت مه که ﴿رُكُوبُ مَهْ مَهْ مَهْ﴾ وه ویکر و یادی بهر و بهر دگارت مکه ﴿بُكَرُ وَاصِلًا﴾ به به یانین
 و نیواراندا ﴿

﴿وَمِنْ أَشْيَاءَ فَاسْجَلَةٍ﴾ و له شه و اسوزدهی بو بهره (مویژ مکه) ﴿وَسِجَّةٌ بِلَا طَوِيلٍ﴾ و ه ستایشی خوا
 مکه له به شینگی روز به شه و ﴿وَهُزْلَةٌ غُثًى غَرِيلَةٌ﴾ بیگو مان هم بین بر وایانه دویای بی به قی
 خوش دهی ﴿وَهُرُوبٌ وَّ هُرُوبَانٌ﴾ و ه پشت گویی تخمین روزی قورس و گران (که قیامت) ﴿لَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ نیمه توانمان دروست کرد و جومگه کانیانمان قایم بیکه و به ستوه
 ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ و ه کاتیک مانه ویت دیان گوریس به که سانی تری و ه ک خلق
 چون گوریس ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ هم سوره ته ناموز گاری و پندله ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾
 به ویت ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ بیگا ده گریته هر بو لای هر و مرد گاری ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾
 و ه یتوه حمر ما که (له گرتی نه وری به) مه گهر کاتیک که خوا به وری (و به روز و چارتن بکات)
 ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ بیگو مان خوا دانای دروست کرداره ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾
 نه وری (خو) بیدری ده بجاته ساو میهر بانی خرمده ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ و ه نامدهی
 کرده و به بزمه مکاران سزای سخت ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾

سوره قی (المرسلات)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خورای به خشمدهی میهر بانی

﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ سوینده پای ره وانه کراوی. یه که له دوا یه که ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ و ه به و (ب)
 نوبدهش هه که ده که نه هه لکر دینکی قایم ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ و ه به و بایانهی که همور ده بین
 و بالوری ده که به و ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ سویندیش مو (هریستانه) ی به چاکی حق له باحق جیا
 ده که به و ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ نه معا سوینده و (هریستانه) ش به بانی (خوا به پیچه مه ران) ده که به و
 ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ بزم (به هیلانی) به هانه (ولجوشبو و بان) با بو نوساندن ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾
 به راستی نه وری که به لیستان بی دراوه (له هاتی روزی دوا یی) دپته دی ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ نه معا
 کاتیک که له ستره کان تار یک بو و ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ و ه ده یک که ناسمان که لیس تی بو ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾
 ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ و ه کاتیک کیره کان له بیج هیران و نه سخت کرا و ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ و ه ساتیک که
 کات و شوری دیار کرا و دانا بو پیچه مه ران له که ل نومنه کانیاندا ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ بزم روزی
 دو خراوه ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ بزم نصی بزم روزی جیا کرد به و ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ تو چور و انیست
 روزی جیا کرد به و چی به ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ وای بو می بر وایان له و روزمدا ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾
 تارین نیا که لانی پیشیانمان له ساو نه سرد ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ له پاشان که لانی دوا ی
 نه و انمان و ه که توان لی به کرد ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ هر به و جور و ش ده که یی به گو ده بار
 ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾ وای بو می بر وایان له و روزمدا ﴿وَأَن يَشَاءِ يَمْشِمْ أَصْفَادَهُمْ﴾

﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ نایا نیو همان دروست نه‌کردوه له‌ئاوینکی یی سرح؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 نه‌مجا خستمانه جگایه کی پشمووه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ تاماوه‌یه کی دیاری کراو؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 کهدو؟ نه‌مجا به‌نه‌مداره گیریه‌کی رینک و بیتک دروستمان کرد، نای (نیمه) چ نه‌مداره گیرینکی
 نه‌و او و جاکیس؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ وای سو سی بروایان له‌و روزمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 نیما نیمه ره‌ویمان نه‌کردوته کو کهره‌وه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ بوزریدووان و مردووان؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 ردی سمجی؟ وه له‌ماویدا شاخانی به‌رری له‌مگر داکوناومان داساوه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 وه‌ئاوی شیریمان یی پوشین؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ (هم یی بروایانه دوتریت) وای بوی یی برویان
 له‌و روزمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ سرون بو لای نه‌و دوره‌خه‌ی که نه‌درونان دهر یی؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ برون بو لای سینه‌ری دوکه‌لکی سی به‌ش؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 به‌سینه‌ری فیکه به‌شیتک له‌گری (دوره‌ج) به‌رگری بکات؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 به‌ر سینی دوره‌خ هر یسکی وک کوشک ده‌اویری؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ (به‌رودوا ده‌وون) نه‌لن
 ی کاروانی خوشتری ره‌ردن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ وای بوی بروایان له‌و روزمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 یخفون؟ نه‌مرو پروژیکه (یی باوهران) ناتواس قسه‌ی تید بکون؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 مادریس که برویانو و به‌شوه؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ وای بوی بروایان له‌و روزمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 الفس؟ نه‌مرو پروژی بریار دانه (حیاکر ده‌وه‌یه)؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ نیومو پیشیمانمان کو کردوه‌نه‌وه
 ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ سا نه‌گر فیل و بیلا یکتان هده به‌نه‌نحانی بده‌ن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 وای سو سی بروایان له‌و روزمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ بیگومان بدریر کاران و ده‌خواترمان
 له‌سینه‌رو (قراضی) کانبای روران؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ وه له‌ناو میوه‌هائیکدان که حهری لن
 ده‌کون؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ (بیان ده‌لین) بخون و بخومه‌وه بوشتان یی به‌هوی نه‌وی
 که ده‌ن کمره؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ بیگومان نیمه‌ئاو پاداشتی چاکه کاران ده‌دیه‌وه
 ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ وای سو سی بروایان له‌و روزمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ (نه‌ی کافران)
 بخون و نه‌هره‌مه‌د پس ماره‌یه‌کی کهم (له‌دوبادا)؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ نه‌راستی نیوه‌ن تاوانداران؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ وای سو سی بروایان له‌و روزمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ وه کانیک یی یان
 بوتری (ده‌خوا بر من و) کرپوش به‌ردن؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ کرپوش مامان؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾
 وای سو سی بروایان له‌و روزمه‌دا؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾ (نه‌گر تموان ماره‌یه به‌قورنان نه‌کون) نیتیر
 به‌چ ماره‌وه‌یه‌کی تر بروا ده‌هیتن دوا ی قورنان؟ ﴿لَمْ يَخْشَ كَيْسَ مَبْعُوثٍ﴾

سورته فی (النسب)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناری خوی به خشنده می میهره یان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نهوه نه چنی پر سبار له به کتری ده کهن (امو می پروایانه) ﴿عَرِّسْتَ الْمَعْصِیَةَ﴾ لهو
 ده سگ و یانه گه وره به پر سبار ده کهن ۱۴ ﴿تَسْمَعُ مَقْتَبُونَ﴾ که نهو من تیدا حیوا ورن ﴿
 ﴿كَلَّا سَعْدُونَ﴾ نه به به شیمان به وه. له مولا نی ده کهن ﴿كَلَّا سَعْدُونَ﴾ دو واره (ده لیم) به
 له مولا نی ده کهن ﴿لَا رَحْمَیْ دَرَمَیْ﴾ ناحق ره ویمان سو رانه خستوون ۹ ﴿وَتَقْبَلُونَ﴾
 وه کیوه کانمان به گیراوه به میح ۱۹ ﴿وَصَفَّ كُتُوبَهُ﴾ وه نیوه مان دروست نه کردوه به جوت
 ﴿وَجَعَلَ عِزًّا مَحْتَبًا﴾ وه بو مستمان به کردوه به هوی حسانه وه ناز ﴿وَجَعَلَ آيَاتٍ﴾
 وه شه ومان به گیراوه به کلا (داهو شهر) ﴿وَجَعَلَ كِتَابَ مَعْنَى﴾ وه روزمان به گیراوه به کانی زین
 (وه له سوران و پیدا کردنی زیوار) ﴿وَجَعَلَ تَوَكُّدًا سَدِيدًا﴾ وه جدوت ناسطانی به هیرمان
 دروست نه کردوه له سه رانه وه ؟ ﴿وَجَعَلَ نَارًا مَدْرَجًا﴾ وه دروستمان نه کردوه چر به کی
 دره و شاهوه (که پروزه) ﴿وَوَرَّثَ نَارًا مَدْرَجًا﴾ وه ناری لیرمه و به خوب مان به مار دونه خواره وه
 له هه وره گوشراوه کانه وه ﴿وَنُجِّرَ مَدْرَجًا﴾ تا پی ی پروین دانه و لمو گزو گیواو ﴿
 ﴿وَجَنَّبَ السُّبُلَ﴾ باخانی پر و چر ﴿وَنُجِّرَ مَدْرَجًا﴾ به راستی روزی جیا کرده وه (ی چاک
 و خراب) کاتیکسی بو دیداری کراوه ﴿وَنُجِّرَ مَدْرَجًا﴾ نهوه مادی سور و نوب ﴿نهوه روزی که نو ده کری
 به که به نادانه محامل بول دیش ﴿وَجَنَّبَ السُّبُلَ﴾ وه ناسطان (له هه مو و لا به که وه) کرا به وه
 بو و به ده رگا ﴿وَسَرَّيْتُ جَدَلًا مَدْرَجًا﴾ وه کیوه کان حرانه پی و بوون به (ترا وینکه = سه رت)
 ﴿وَجَنَّبَ السُّبُلَ﴾ به راستی دورج به ریر گای بی پروایانه (وده ییک چاوه پروایانه) ﴿
 ﴿لَطْفًا مَدْرَجًا﴾ وه جی گه رانه وه ی باخیانه ﴿وَتَقْبَلُونَ﴾ تیدا ده مننه وه هه ران سال
 (ماوه به کی رور) ﴿وَلَا يَذُوقُونَ مَدْرَجًا﴾ پیدا ما چمزن به ساردی و فیکسی و به جور دنده وه
 ﴿وَلَا يَحْمِلُونَ مَدْرَجًا﴾ نای له کول و کنم و روخوا به بیت ﴿وَلَا يَذُوقُونَ﴾ پاداش ده درنده وه
 به پی ی کرده و یان ﴿وَتَقْبَلُونَ مَدْرَجًا﴾ چونکه بیگومان نموان به نه مای لی پر سینه وه
 به سوون ﴿وَكَمْ مَدْرَجًا﴾ وه نایه نه کانی نیچه یان به درو دهرانی چون به درو ر بیستک ﴿
 ﴿وَكَمْ مَدْرَجًا﴾ له کاتیکدا هه مو و شتیکمان زمار دووه (له سه ریان) به بو سیس ﴿
 ﴿وَدَرُّوْهُ﴾ نه مح به چمزن (سرای خوتان) ﴿وَنُجِّرَ مَدْرَجًا﴾ هیرچمان بو ریدان نا که یس
 سراه بیت ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ الَّتِي كَانَتْ لِلْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا هُمَ الْكَافِرُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 باخشات و همه‌سو حور و تری یسک ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 وکات ره‌فا و به‌ره‌دخی بر (له‌شوارب) ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 جره مر یسک عطف جاب (پاداش قدرتموه مه) پاداشتیکی تموار له‌لایس به‌ره‌دگاری تووه
 ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 رپ کسوب و آتس و شهادت رخر به‌ره‌دگاری ناسانه کان و ره‌وی و جوانی نموانه خوابه کی به‌خشنده و
 میهرمانه و ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 له پروژیکه که جیبیل و فرشته به‌ره‌پیر مومس ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 مه‌گه‌ر نموده که خوابی ی بدات و قسه‌ی به‌ری و جی یکات ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 خوی ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 به روزیکس و ادا که مرقول ده‌بینی (پاداشی) نمو کر ده‌وانی که پیشه کی به‌ده‌سنی خوی به‌ره‌دویس
 ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 و به‌ی پروا (له‌و پروا) دلی خور که گل بو و مایه (به‌ک مرقول) ﴿لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾

سوره‌ی (البقره)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 و سرب‌خره سوبند به‌و فرشته‌ای که گیانی کامران (له‌لشیان به‌ده‌خی دهره‌هینس)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 و سوبند به‌و فرشته‌ای که غیرا ده‌مانی خواجی به‌جی ده‌کس ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 فرشته‌ای که پیش بر کی ده‌کس (له‌به‌جی هیانی ده‌ماندا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 که ته‌گیری کاروبار ده‌کس (واته سوبند به‌مانه نه‌وه‌ی به‌لستان پیسراوه دینه‌دی) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 روزیکه بو به‌له‌ره‌ره‌وه‌ی ده‌ره‌ری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 ریسدوو ده‌به‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 سه‌ر به‌ره‌و زیر ده‌بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 مردن ده‌گریر به‌به‌وه بو زمانی پیشوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 ریسدوو ده‌به‌به‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 وان له‌ده‌شتیکی سبی کاکي به‌کاکیدا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾
 کاتیک که به‌ره‌دگاری بانگی کرد له‌شیری پیروری طووا و ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلْكَافِرِينَ﴾

﴿بِرَهْمِ قَوْمٍ﴾ له داماویدا رهش داگیر ساور ﴿وَأُتِيَتْ فَتُكْفَرُ نَفْسُهُ﴾ نه وانه نه وانه که بی
باومر و گوناهاکار و تاواتیارن ﴿

سورنی ﴿ سکیر ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بهماوی حوای به خشنودی بهرمان

﴿وَالْأَنْشُسُ كُورُنْ﴾ کاتیک که دوز پنجرا به وهر (دروماکی بهما) ﴿وَدُ الْخُورْمُ نَكُورْ﴾ وه ده میك
که نه ستره کان همل وهرین و گهوتنه خوار به وهر (تاریک بوور) ﴿وَدُ الْجِبَالُ سَورْ﴾ وه کاتیک
که کیوه کان خرا به بری (واته له شونی خویان خریسدران) ﴿وَدُ الْفُجَارُ عَظْمْ﴾ وه کاتیک که
وستره نه وهر کان ودریان لی هترا ﴿وَدُ الْخُورْمُ خَیْرْ﴾ وه کاتیک که جابه وهر کان کز کرانه وه ﴿
﴿وَدُ الْفُجَارُ سَورْ﴾ وه ده میك که دهریاکان هه لگیر ستران (بیکل کر) ﴿وَدُ الْفُجَارُ رُجْبْ﴾
وه ساتیک که همور گیانیک جوو تکرابه وه (له گدل لاشه ده) ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾
وه کاتیک پر میار کراله کچانی رینه به چال ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ که بهج گونا میك کوزران ﴿
﴿وَدُ الْفُجَارُ سَورْ﴾ وه کاتیک که مامه (ی کرده وه) یلاو کرابه وه (و دابه شکر) ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾
وه ده میك که ناسمان دامالیراو بیچرا به وه ﴿وَدُ الْفُجَارُ سَورْ﴾ وه کاتیک که دهرخ هه لگیر ستر
﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ وه ساتیک که به هشت بریک خرا به وه ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ نه وکانه
همور که سیک دهرانی که چی ناماده کرده وه (بو خوی له چاکو خرا به) ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ سوینه
به و (نه ستره گه وکانه ی) ده گه رینه وه ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ به و نه ستره اندی که په ماده گرن و دهر
﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ وه به شو که تاریک ده بیت ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ وه به بهیامی که هه ماده ده دات
﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ بیگومان نه و قورنانه گو قناری ره وانه کر او یکی پایه به وره (که فرشته ی
وه حبه) ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ به میرم لای خاوه می عدرش (لای خوی گه وره)، و خاوه می
پله و پایه به ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ قه ره وابه لمار فرشته واده ست پا که ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾
هادرینکه تان (که مو حه ماده ده) شیت می به (وه ک تیره ده لیس) ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ سوینه به جو
بیگومان (فرشته ی وهری) دیوه له ناسوی رو ویدا ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ وه نه و پرزد و چرو وک
به نه گه یاندس وهری و به یامه که یدا ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ وه نه و (قورنانه) قسه ی شه پتانی
دهر کراله به ره می خوا می به (وه ک تیره ده لیس) ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ نه و نه و کوی دهر وور ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾
یگانه یی ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ نه و قورنانه نه بها ناموز گاری به به همور جیهانیان ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ سوینه به جو
که سانه ی که بیانه وی به ری ی راست داسرون له تیوه ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ تیوه تار ورو (ی ری ی
راست) ماکه ﴿وَدُ الْفُجَارُ دَ سَورْ﴾ مه گهر کاتیک که به ورمرد گاری هه مو وای به ویت وه
ماچرتان بکات به ی ﴿

﴿وَأَنبُودَ ثَمَبًا ۖ وَنُؤِيَّتْ مَنَازِلُهُ ۚ﴾ نهمروز (که روزی دواپی به) نهمانه‌ی که پروادار بوون به
 بین پروکان پی ده‌گه‌ن ﴿سُورَةُ الشُّرُوبِ﴾ له‌سهر قه‌مه‌ده و کورسیه‌وه سه‌یر ده‌گه‌ن ﴿مَر
 يُوبَ لَكَ رَحْمَةً مِنِّي يَوْمَ يُخْرُجُ﴾ (تا مراس) توله‌ی نه‌وین پروایاته دراومته‌وه، له‌سهر نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌پس
 کرد (له دونیادا) ﴿﴾

سوره‌ی (الانشاق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی حوای به‌خشنده‌ی مبه‌ره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الشَّقِيُّ﴾ کاتیک که تاسماز له‌ت سوو ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ وه ملکه‌چی کرد بق
 به‌روردگاری و ده‌پس هه‌رواش بیت ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ و سانبیک که ره‌وی پاکیشراو بانگرا به‌وه
 (محررا) ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ وه نه‌وه‌ی تیبدا بو و خریس داو هچچی له‌ماودا به‌ما ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾
 وه ملکه‌چی کرد سو به‌روردگاری و ده‌پس هه‌رواش بیت ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ نه‌ی لب‌س
 ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ تو بینگومان تیکوشه‌ریت به‌روردگارت به‌تیکوشان! نه‌وما
 پی‌ی ده‌گه‌پت ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ نه‌وما نه‌و کسی که مامه‌ی (کرده‌وه‌ی) در به‌ده‌ستی
 راستی ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ نه‌وما به‌ر سیه‌وه‌یه‌کی سووک و تاسانی له‌گه‌ن ده‌کری ﴿يَا
 أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ وه به‌دلخوشی ده‌گه‌ریشه‌وه بو لای که‌س و کاری ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾
 ظه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ وه له‌وه که‌سه‌ی مامه‌ی له‌پشته‌وه درابه‌ده‌ستی ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾
 مردنی غوی ده‌کات ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ وه ده‌چته‌دوره‌خه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ (چونکه)
 بینگومان نه‌و له‌ماو که‌س و کاری فادله‌خوش بووه ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ وه نه‌و وی گومان ده‌برد
 که هه‌ر گبر ماگه‌ریشه‌وه (لای خوا) ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ به‌خشنده‌ی مبه‌ره‌بان
 به‌روردگاری نه‌و ناگدار بووه به‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ سویتده‌سووری که‌ماری تاسمان ﴿يَا
 أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ وه به‌شه‌وو نه‌و شتانه‌ی که کویان ده‌کاته‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ وه به‌مانگ
 کاتیک که به‌ر ده‌یشه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ (ننه‌وه) سی نه‌په‌رون له‌حالبکه‌وه سو حالیکی تر ﴿يَا
 أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ نیر بوچی بر و ما هیتس ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ وه کاتیک که
 قور تانیاں بو به‌خویرینه‌وه سوژده‌یابن (مل که‌چی ماکه‌ن) ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ به‌لام نه‌و به‌ی
 که‌سی سروان به‌دروی نه‌راس ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ وه حوا اچاک ناگدار و رانایه‌به‌وه‌ی که
 له‌دلی ده‌گرن ﴿يَا أَيُّهَا الضَّالُّ﴾ که‌واته مزده‌بان به‌درونی به‌سرای سه‌خسی (قیامت) ﴿يَا

سورنی (الضرق)

بسم الله الرحمن الرحیم به‌ماوی خوی به‌خشده‌ی میهره‌بان

«وَلَسْتَ بِمُحْطَرٍّ» سوتند به‌ناسمان و نه‌موی که له‌شه‌را دهرده‌کوی ﴿وَلَا تُرْكَ الْمَطَارِقُ﴾
 تو چور تبت دهر که ونووی شه‌و چس په ؟ ﴿لَا تُحِبُّ سَبَّ﴾ نه‌ستیری دره‌خشانی تدریکی کون
 که‌ره ﴿لَا تُكَلِّمُ الْمُنَافِقِينَ﴾ (سونند به‌مانه) که‌س بی په که چود دیرنگی به‌سهره‌وه به‌بی
 ﴿فَبَطِّرْ لِسَانَ مَدْحٍ﴾ ده‌ی سامروف سه‌ریج بدات که له‌چی دروست کراوه ﴿حَلِّمْ مَنُورَافٍ﴾
 دروست کراوه له‌ناونگی دریدراو (هه‌لقولاو) ﴿خُذْ مِنْ رَبِّكَ الْغَنَى وَالْكَرِيمَ﴾ که دهرده‌چی نه
 ماوه‌ده‌ی پشت (ی پیدو) و دانه‌ی (به‌راسووی) سگی (ژن) وه ﴿يُشْرِقُ رُجُوعَهُ سَائِرَ﴾ به‌رستی خوا
 به‌ده‌سه‌لانه له‌سهر زیدرو کرده‌وه‌ی ﴿وَمَنْ تَقِ سَرِيرَ﴾ له‌روزیکنده که ههر چی به‌نی هه‌به‌ناشکرا
 ده‌گری ﴿فَإِنَّكَ مِنْ رُوحِ رَأْسِهِ﴾ نه‌وه به‌هیریک شک بدات و نه پشتیوانیک ﴿وَسَيُؤَدَّبُ بِالْجَنَّةِ﴾
 سویند به‌ناسمانی خاوه‌ن باران ﴿وَرَأْسُ رَأْسِهِ﴾ وه به‌ره‌وی خاوه‌ن درو و قلیش ﴿يَنْهَى نَفْسَ قُصْرٍ﴾
 بیگو مان نه‌م (قورخانه) م ونه‌ی راست و جیا که‌ره‌وه‌یه ﴿وَمَنْ قُصْرٍ﴾ وه گالته‌ی
 په ﴿يَنْهَى نَفْسَ قُصْرٍ﴾ بیگو مان بی برواکان (پیلان ده‌گیر) و فیل ده‌که‌ن چون فیل کردینک ﴿وَأَمَّا كَيْدُكَ﴾
 وه میش پیلان ده‌گیرم (وه‌خشه ده‌کیشم له‌مهرامهر پیلانی نه‌واندا) چون پیلان
 وه‌خشه کیشانیک ﴿لَيْسَ بِمُحْطَرٍّ﴾ نه‌مجا (نوش نه‌ی بی‌مهرمه‌ر) ﴿مَوْلَانِي بِسِ بَرَوَاكِنِ﴾
 بده ﴿أَمَّا نَهْزُؤُنَا﴾ میش که‌میک لیان ده‌وستم (پاشان ده‌بیست چیا به‌سهر ده‌هستم به
 سرادانا‌بان) ﴿

سورنی (الأحی)

بسم الله الرحمن الرحیم به‌ماوی خوی به‌خشده‌ی میهره‌بان

«سَجَّ شَرِيكَ لَأَقْلٍ» نه‌سیبجانی به‌روهر دگاری ههره‌بدت مکه ﴿بَدَّ حَرْمُونِ﴾ نه‌وه‌ی (همور
 شتیکی) دروست کردووه‌رینک وینکی کردووه ﴿وَأَمَّا نَهْزُؤُنَا﴾ وه نه‌وه‌ی که به‌خشده‌ی
 کیشاوه (بو همور شتیکی) نه‌مجا شاره‌رای کردووه ﴿وَأَمَّا نَهْزُؤُنَا﴾ وه نه‌وه‌ی که له‌وه‌ی
 دهره‌به‌وه ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمُ الْغُرُفَ﴾ نه‌مجا ده‌سکات به‌پوشی ده‌ش داگه‌پراو ﴿سَمِعْتُمْ نَدَاءَهُنَّ﴾
 (نه‌ی موحه‌مه‌د قورنات) به‌سهره‌ده‌خوبه‌وه‌و ههر گیر بیرت ناچیه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾
 مه‌گهر نه‌وه‌ی که حوا بیه‌ویت ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ بیگو مان نه‌وه به‌همور شتیکی ناشکراو په‌به‌ن
 ناگاداره ﴿وَتَنْبِئُكَ نَجْمُهُنَّ﴾ وه یارمه‌تیت ده‌میس بزی ی ناسان ﴿وَتَنْبِئُكَ نَجْمُهُنَّ﴾ نه‌مجا
 نوش ههرده‌م نموژگاری بکه نه‌گهر سوودی گه‌باند ﴿سَمِعْتُمْ نَدَاءَهُنَّ﴾ بیگو مان نه‌وه‌ی له‌خوا
 ترمی پهن‌دی لی وهرده‌گری ﴿

﴿وَبِحَبْلٍ الْاَلْبَقِ﴾ و نه موی زور غراپیش سن خوی لی دور نه ختموه ﴿يَدِيَّ يَتَنِيَّ تَارَ تَكْرِي﴾
 نه موی ده چینه ساو ناگری هره گه وره وه ﴿ثَلَاثُونَ يَوْمًا﴾ له پاشان نه ده مری تیدا
 (تا در گاری بیت) وه نه ده زی (تیدا به ناسایی) ﴿وَقَدْ هَمَمْتُ﴾ مراستی سهر هراو بوو نه موی که
 خوی پاک را گرت ﴿وَرَكْعَتَيْنِ﴾ و ماوی بهر وود گاری خوی ده بات و که ونه بوو کردن
 (و بهار به وه) ﴿فَلْيُؤْذِرُوا نَجْمَهُ﴾ به لکو نیوه زیانی دویا هلد بهر نرس ﴿وَلْيُؤْذِرُوا نَجْمَهُ﴾
 که چی (زیانی) دوا روز ماشور پایه دارتوه ﴿يَا هَؤُلَاءِ﴾ بی گوسا له موی
 (که با سگرا) له مامی پشوه کاندایه ﴿صَحْبًا بِرَحْمَةٍ وَمَوْسَى﴾ نامه کاس نیر میم و مومسا ﴿

سورنی ﴿المی سر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوی به خنده می بهر هراو

﴿هَلْ لَكَ حَبِيبٌ﴾ نایا هه والی روزی دواپی (پروزی داپوشه رت) بنگه مشتروه ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾
 حَبِيبَةٍ ﴿رُؤْرُ دَمٍ﴾ و چاو له و روز داتر مساک و دیسواو شهر مهراو ﴿عَيْنٌ رَّصِيَّةٌ﴾ هه ولده ریگی
 په حه بون ﴿صَلْبٌ رَّحِيمٌ﴾ ده چینه ساو ناگری هره گه ره وه ﴿شَمْسٌ مِنْ غَيْبٍ﴾ نه
 ده دریس له سه رجاره کی کوب به کول و روز گهرم ﴿نَسْفَةٌ صَدْرٌ لَمْ يَجِ﴾ خور کیان هه در کی
 خوشتر خورای ناگریه ﴿لَا تَسْجُدْ لِمِنْ دُونِ﴾ به قه لوی ده کات و نه بر سبی لا ده بات ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾
 ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ روز و وعسار له و روز داپاراوه (خون و گهش) ﴿شَعْبَةٌ رَّصِيَّةٌ﴾ بر ریس
 له کوشش خلقیان ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ وان له به ده شتی بهر و بلیدا ﴿لَا تَسْجُدْ لِمِنْ دُونِ﴾ قسه ی هیچ
 و بوچی تیدا مایستس ﴿يَدِيَّ يَتَنِيَّ تَارَ تَكْرِي﴾ تیدا یه تی سه رجاره ی ره وون ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ تیدا یه تی
 روز قه وه و نه حتی بهر ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ وه بهر داحی دانراو ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ وه پشتی
 ریر کراو ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ وه قالی را خراو له هه موو لایه که وه ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ ای کیف حلیف ده ی
 بو ووره مابه وه له خوشتر که چون دروست کراوه ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ وه نه نه سمان که چون
 بهر کراوه نه وه ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ ای کیف نصیحت وه له شاخه کان که چون داکوتر و ن و دامه ریتراو ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾
 ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ ای کیف نصیحت وه له موی که چون را خراوه ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ ای کیف نصیحت وه له موی که چون
 ناموز گاری نکه، تو هه ناموز گاری کاریت ﴿وَنَجْمٌ يَوْمَ﴾ ای کیف نصیحت وه له موی که چون
 به سه ریاد ﴿

﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ به لایم نمو کهسه‌ی که پشت هملکاو بی بر وایت ﴿وَعِدْنَهُ اللَّهُ نَعْدَابَ الْعَنَقَرِ﴾
 شه‌وه خرا سیرای ده‌دات به سیرای رور گه‌وره ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ بیگومان هدر سو لای نیمه‌به
 گهر به‌ودس ﴿لَنْ يَسْمَعَ جَنَابُهُ﴾ نه پاشان به‌راستی له‌سهر نیمه‌به لی پرسته‌ودس ﴿

سوره‌ی (العنقر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشده‌ی میهره‌بان

﴿وَالْعَنَقَرِ﴾ مسویند به به‌ره‌به‌بان ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه به ده‌شه‌وی سهره‌تای مانگ (ی دی المحنة) ﴿
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ وَتَر﴾ وه به‌تاک و جیوت ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه به‌شه‌وگار کاتیک که نی ده‌به‌ریت ﴿
 ﴿هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ نپا نه‌مانه‌ی که سویندبان بی خورا شایسته‌ی سویند بی خوار دن بی لای
 که‌سای نیگه‌یشتو ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نایا نابیت که به‌رو مردگاری نو چی کرده گه‌لی حد
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه به‌موری نیرم ؟ خاومی پایه (وده‌سه‌لات) ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ بی زحمت می‌نپا که
 وینه‌بان دروست به‌کره‌و له‌ه‌مو و ولاندا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه چی کرد به‌گه‌لی
 سه‌مو و نه‌وانه‌ی که (شاخی) به‌ردیان ده‌تاشی له‌شیو و وله‌کامدا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه فیر ه‌ونی
 خاوه‌ن مسگی رور (وه‌ک نه‌هرمه‌کان که وه‌ک سگ چوون به‌رویدس) ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾
 نه‌وانه‌ی که پاخی سوون له‌ولاندا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه روربان خرا به‌تند کرد ﴿
 ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾ نه‌مجا به‌رو مردگاری نو دایگرتی نه‌قامچی سیرا ﴿لَنْ يَسْمَعَ﴾
 به‌راستی به‌رو مردگاری نو له‌که‌می مستم کاراندا به‌﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ جا کاتیک
 که خو لاده‌می نانی کرده‌وه ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ و پیری گرت و مارو بی‌مندی به‌سهر دا پشت
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌وه ده‌لی به‌رو مردگاری پیری گرتووم ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه نه‌گهر
 نانی که ده‌وه‌ی کهم پیدا ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌وسا ده‌لی به‌رو مردگاری پیرسوای کردووم ﴿
 ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه وانی به‌(که نیوه‌ی بی لی ده‌که‌سه‌وه) ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ نه‌لکو نیوه‌ی پیری ه‌نبون
 ماگرن ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه هانی به‌کتری مادن له‌سهر خوار ده‌می دان (و نه‌خیو
 کردس) ه‌زاران ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ (نه‌لکو سهره‌رای نه‌میش به‌شه) میرانی (به‌شماران)
 ه‌مووی (به‌ه‌له‌به) ده‌خون ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ وه مال و سامانان خوش ده‌ویت به‌خوش
 ویستنیکی رور ﴿وَلَا يَسْمَعُ﴾ (نه‌روزی دوا پیدا) به‌رو مردگاری دیت (بو لیر میه‌وه‌ی
 نه‌لکی، هانتیک شپاوی زانی خوی بیت، برومان پینعی میی هج لچواندن و لیکده‌موه‌ک، وه
 چوبه‌نیه‌که‌ی مارس، نه‌مها خودا خوی ده‌راتیت) وه فرشته‌کانش پول پول دیس ﴿

﴿وَجَاءَ بِمُوسَىٰ بِحَقِّهِ﴾ و له و پورژمدا دورح ده‌هیریت (بو ساحه‌ی مه‌خشمه) ﴿وَمُوسَىٰ سَدَّكَ﴾
 ﴿إِسْنٌ﴾ له و پورژمدا نیسان (کرده‌ی خوی) بیر ده‌کمرته‌وه ﴿وَدَّعَىٰ بَدَّكَ﴾ مه‌لام له و
 بیر که‌وته‌وه به‌ج سوو دیک به‌و ده‌گه‌یه‌نیت؟ ﴿يَمُونُ بِنَبِيِّهِمْ بِحَقِّهِ﴾ (نه‌مجا به‌داخه‌وه) ده‌لی
 حورگه له دوسادا کاری چاکه‌م پیش به‌خته‌به‌و نه‌م زیانه‌م ﴿وَمُوسَىٰ لَا يُعَذِّبُكَ اللَّهُ أَجَدَ﴾ نه‌مجا
 له و پورژمدا که‌س سرای که‌س سادات وه‌کو سرای خوا ﴿وَلَا يُؤْتِيهِمْ اللَّهُ أَجَدَ﴾ وه‌که‌س که‌له‌به‌چی
 که‌س ماکات وه‌کو که‌له‌به‌چی کردی خوا (بوی ساوه‌ران) ﴿بَلَّغْهُمُ الْغَلَبَةَ﴾ (له و پورژمدا
 به‌خو به‌رست ده‌وونیت) نه‌ی نه‌سی به‌لارام ﴿وَجِيءَ بِكَ رَجَبُهُ مَرِيضٌ﴾ بگه‌بره‌وه بوی لای
 به‌رو ده‌دگاری خوت به‌به‌رامه‌دی ولی راری موون ﴿وَدَّعَىٰ خَلْقَ عِبْدِي﴾ نه‌مجا به‌جوره‌و به‌نده
 چاکه‌کمی من ﴿وَدَّعَىٰ حَسْبِي﴾ و به‌جوره‌و به‌هه‌شتی سه‌وه ﴿

سوره‌ی (اسد)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوا‌ی به‌خشمه‌ی متهره‌بان

﴿أَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ سویند به‌م شاره (که‌مه‌ککه‌به) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ وه‌نور له‌و شاره‌دا
 بیشته‌جنی (که‌نار دسی نوی نیدا بریار دراوه) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ وه‌سویند به‌ماوک (به‌وکه‌لده‌م)
 وله‌وه‌ی که‌بی که‌وته‌وه ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ سویند به‌خوا به‌رامستی ناده‌مجان دروست
 کردوه‌هه‌میشه له‌پریج وکشه وبار هه‌نیدا به‌ ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ نایا و ده‌رانی که
 که‌س ده‌سه‌لانی به‌سه‌ریدانی به‌ ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ (به‌به‌روه) ده‌لی مالی رورم له‌ماو داوه‌و
 به‌خشیوه‌و ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ نایا و ده‌رانی که‌که‌س نه‌یدیه‌و ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ ناب دور
 چاو من به‌داوه‌تی ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ وه‌رمانیک و دوو لیومان بین به‌داوه‌و ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾
 وه‌پری‌ی چاک و خر یمان بیشان به‌داوه‌و ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ که‌چی هیش (روریک له‌خه‌لکی)
 به‌لاماری به‌ی سه‌ختی به‌داوه‌و ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ تو چورانیست به‌ی سه‌خت کامه‌به‌ ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾
 وه‌ره‌و (ناراد کردی کویله‌به‌) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ وماندانه له‌پورزی گرمی و برستی دا ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾
 ﴿بَلَّغْهُمُ الْغَلَبَةَ﴾ به‌هه‌تسوی خرم ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ یا به‌هه‌زاری خاکه‌سدر (که‌فته‌کار) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾
 ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ سه‌ره‌رای نه‌مانه‌ش له‌و که‌سه‌نه‌ی که‌برواید هیتایی ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾
 وه‌ناموزگاری به‌کترمان کردی به‌نارامگرم ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ و ناموزگاری به‌کترمان کردی به
 به‌ره‌ی و به‌ره‌بانی ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّكَ سُلْطٰنًا﴾ نه‌واته‌هاره‌لانی ده‌سی برسن ﴿

﴿وَأَنْزَلْنَاهُ فَرَقًا مِّنْهُ﴾ و نه‌وانه‌ی که بی پروا مور به موعجیر و پشانه‌کانی نیمه نه‌وانه هاره‌لانی ده‌سی چه‌پس ﴿عَلَيْهَا مَوْجِدَةٌ﴾ دایگرتوون تاگری ده‌رگا داخراو ﴿

سوره‌ی (شمس)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشیدی میهرمان

﴿وَأَنْزَلْنَاهُ فَرَقًا مِّنْهُ﴾ سویند به‌خور و پروماکیه‌که‌ی ﴿وَأَنْزَلْنَاهُ فَرَقًا مِّنْهُ﴾ و نه‌وانه‌ی که بی پروا مور به موعجیر و پشانه‌کانی نیمه نه‌وانه هاره‌لانی ده‌سی چه‌پس ﴿عَلَيْهَا مَوْجِدَةٌ﴾ دایگرتوون تاگری ده‌رگا داخراو ﴿

سوره‌ی (نیل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشیدی میهرمان

﴿وَأَنْزَلْنَاهُ فَرَقًا مِّنْهُ﴾ سویند به‌خور و پروماکیه‌که‌ی ﴿وَأَنْزَلْنَاهُ فَرَقًا مِّنْهُ﴾ و نه‌وانه‌ی که بی پروا مور به موعجیر و پشانه‌کانی نیمه نه‌وانه هاره‌لانی ده‌سی چه‌پس ﴿عَلَيْهَا مَوْجِدَةٌ﴾ دایگرتوون تاگری ده‌رگا داخراو ﴿

﴿مَسِيرًا مُّتَقَرَّبًا﴾ نه‌وه بیگو مار ری ی سه‌ختی بو ناسان ده‌که‌پس ﴿وَمَا يَنْصِبُ عَلَيْهِ إِلَّا بِرِءٍ﴾ وه
سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی قار انجی یی ناگه‌به‌نی کاتیک که بیا ده‌چی ﴿يَسْلُبُ إِلَهُهُ﴾ به‌راستی
له‌سه‌ر نیمه‌یه ریتموونی ﴿وَلَا يَخْرُجُ إِلَّا مِنْ دُونِهِ﴾ وه هه‌ردوو جیهان می نیمه‌یه ﴿وَلَا يَكُونُ لَهُ
ثَقْلٌ﴾ من نه‌وه برسانده نه‌گرنیکی بلیسه‌دار (که دور مخه) ﴿لَا يَجْهَرُونَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ که‌س ناچینه
سو دور هه‌وه حره‌تر پس که‌س نه‌پیت ﴿يَوْمَ كَتَبَ الْيَوْمَ﴾ نه‌وه که‌سه‌ی که‌ بروی به‌یی و پشنی
هه‌لک‌کردنی (له‌ ناپس راست) ﴿وَسَخَّطَ الْيَوْمَ﴾ وه‌ نی ی دوور ده‌حره‌سه‌وه پهریر کار تر پس
که‌س ﴿لَنْ يَكُونَ لَهُمْ مَهْرُجٌ﴾ نه‌وه‌ی مالی خوی ده‌به‌خشی ما (دل و دهر و می) پاک بیه‌وه ﴿وَلَمْ
يُخَذَّ عَلَيْهِمْ ثِمَارٌ﴾ له‌ کاتیک‌دا که‌س چاکه‌به‌کی وای به‌سه‌ریه‌وه نی به‌که‌پاداشت بدریته‌وه ﴿وَلَا
يُتَذَكَّرُ بِهِ إِلَّا بِأَنَّ﴾ ته‌نبا مه‌به‌ستی به‌راسته‌ی به‌رو مه‌د گاری به‌روو بلیسه ﴿وَسَوْفَ يَرْضَى﴾
سوند به‌خوا (نه‌وه که‌سه‌ی و بیت) له‌مه‌ولا براری ده‌می (به‌پاداشتی دوا یروز) ﴿

سوره‌ی (الصّحی) ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشدی میهره‌بان

﴿وَأَنصَحِي﴾ سوندد به‌چینه‌نگاو ﴿وَلَا يَخْرُجُ إِلَّا مِنْ دُونِهِ﴾ وه سوندد به‌شه‌ر کاتیک که‌ ندرام ده‌گری
(بزرنگه‌وه) ﴿وَمَا يَخْرُجُ إِلَّا مِنْ دُونِهِ﴾ به‌رو مه‌د گارت وری لی به‌هیناوت و لیست دلگیر به‌هوه
(له‌ی موخو مه‌د) ﴿وَلَا يَخْرُجُ إِلَّا مِنْ دُونِهِ﴾ وه (پاداشتی) دوا یروز بونو چاکتره‌له
دوبیا ﴿وَسَوْفَ يَرْضَى﴾ سوندد به‌خوا له‌مه‌ولا به‌رو مه‌د گارت نه‌وه‌سه‌ت پی
ده‌به‌خشی که‌ براری بیت ﴿يَوْمَ كَتَبَ الْيَوْمَ﴾ نایا نوی به‌دبی به‌هه‌تسووی و حدو بدیته‌وه ﴿وَلَمْ
يُخَذَّ عَلَيْهِمْ ثِمَارٌ﴾ وه نوی به‌دبی به‌سه‌ر لی شبووی و به‌نمووسی کردیبت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
كُفْرَةٌ﴾ وه نایا نوی به‌دبی به‌هه‌زاری و ده‌وله‌مه‌دی کردیبت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرَةٌ﴾
که‌واته (توش) هه‌تیوو مه‌چه‌وسینه‌روه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرَةٌ﴾ وه هه‌له‌مه‌تساخی به‌پر سیار که‌ر
(هه‌زارو سواله‌که‌ر) دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرَةٌ﴾ وه به‌مه‌ت و به‌خشی به‌رو مه‌د گارت ده‌ریحه
(به‌یار مه‌تیدانی هه‌زاران) ﴿

سوره‌ی (الشّرح) ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ماوی خوای به‌خشدی میهره‌بان

﴿وَأَنصَحِي﴾ سوندد به‌چینه‌نگاو ﴿وَلَا يَخْرُجُ إِلَّا مِنْ دُونِهِ﴾ وه سوندد به‌شه‌ر کاتیک که‌ ندرام ده‌گری
(بزرنگه‌وه) ﴿وَمَا يَخْرُجُ إِلَّا مِنْ دُونِهِ﴾ به‌رو مه‌د گارت وری لی به‌هیناوت و لیست دلگیر به‌هوه
(له‌ی موخو مه‌د) ﴿وَلَا يَخْرُجُ إِلَّا مِنْ دُونِهِ﴾ وه (پاداشتی) دوا یروز بونو چاکتره‌له
دوبیا ﴿وَسَوْفَ يَرْضَى﴾ سوندد به‌خوا له‌مه‌ولا به‌رو مه‌د گارت نه‌وه‌سه‌ت پی
ده‌به‌خشی که‌ براری بیت ﴿يَوْمَ كَتَبَ الْيَوْمَ﴾ نایا نوی به‌دبی به‌هه‌تسووی و حدو بدیته‌وه ﴿وَلَمْ
يُخَذَّ عَلَيْهِمْ ثِمَارٌ﴾ وه نوی به‌دبی به‌سه‌ر لی شبووی و به‌نمووسی کردیبت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
كُفْرَةٌ﴾ وه نایا نوی به‌دبی به‌هه‌زاری و ده‌وله‌مه‌دی کردیبت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرَةٌ﴾
که‌واته (توش) هه‌تیوو مه‌چه‌وسینه‌روه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرَةٌ﴾ وه هه‌له‌مه‌تساخی به‌پر سیار که‌ر
(هه‌زارو سواله‌که‌ر) دا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرَةٌ﴾ وه به‌مه‌ت و به‌خشی به‌رو مه‌د گارت ده‌ریحه
(به‌یار مه‌تیدانی هه‌زاران) ﴿

﴿أَلَيْسَ لِنَفْسٍ ظَنٌّ﴾ که پشتمی روز قورس کر دیووست ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ﴾ وه ساو وایانگتسم
 سو سدر کر دیتموه ﴿وَمَعَهُ الْكِتَابُ﴾ به راستی له گهل هموو نه گانه به کدا خوشی و ناسانی
 دیت ﴿وَمَعَهُ الْغُبَرُ﴾ ینگومان له گهل هموو نه گانه به کدا خوشی و ناسانی دیت ﴿وَمَعَهُ الْقَبْرُ﴾ نه میجا که له کارمک بوو دیتموه، خوت ماندوو بکه (به کارنکی تری چاکه وه)
 ﴿وَمِنَ رَبِّكَ فَارْغَب﴾ وه همر له بهر و مرد گارت پاریزموه (مق کاره کات)

سوردهنی (النین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشندهی میهرمان

﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ سویند به هه مجیر و رهشور ﴿وَنَسِيتُ﴾ وه سویند به طوری سبب
 ﴿وَهَذَا نَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ وه بهم شاری نارام و بی ترسه (که نه ککه به) ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ خسی بقور
 سویند به خوا به راستی مروفمان دروست کرد له حواترین شیوه دا ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ نه
 پاشان (نه گهر بی باره بی) ده بکه بی به به ست تری هموو به شیک ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ نه
 جگه له وانهی که پروایان هت و کرده وه چاکه گانیان کرد وه ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ بو نه وان هه به
 پاداشتی به سراوه ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ جبا تیر چی بی ساو ورت ده کات به روزی دوا بی
 ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ نایا خوا همرمان به واتر بی هموو همرمان به واکان بی

سوردهنی (النین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوای به خشندهی میهرمان

﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ (نه می موجه معده) ﴿وَنَسِيتُ﴾ به ماوی پهر و مرد گارته وه که هه سور
 شتکی دروست کرد وه ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ مروفی دروست کرد وه له خوسینکی به ستوو
 ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ بخونه، بهر و مرد گاری تو (له هموو کس) به خشنده تره ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ نه
 نه وهی که (مروفی) فیر (ی بوو سی) کرد وه به قلم ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ مروفی شارد کرد وه
 بهر شتانهی که بهی دهرانی ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ (وایه) به راستی مروف یاخی دهیت
 ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ که خوی بیسی واده و نه بهد بووه ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ سگومان هه بو لای
 بهر و مرد گاری توبه گه راته وه ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ نایا بیست نه و کسهی که جله و گیر بی نه کات
 ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ له به قلمه که کتویز مکات ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ نایا پنم بلن نه گهر (نه
 کسه) نه سهر بیی راست بووایه ﴿وَنَسِيتُ الْوَقْنَ﴾ یان همرمانی بدایه به پاریز کاری و به خود اترمان
 (باشتر نه بوو)

﴿ تَرَاهُ يَوْمَئِذٍ كَذَّابًا وَمُنْكَرًا ۖ تَابَا بَتِ لَهْ كُفْرِهِ بِرِوَايِ (مَنْ تَابَا رِاسَتِ) مَعِيَّتِ وَبَشَنِي لِي هَلَكَاةِ (بِرِوَايِ دِهْشَنِ) ﴾ ﴿ اَلَيْسَ لَكَ تَرْجُوْهُ ﴾ تَابَا بَتِ يَ رَانِيُوْهُ كَهْ خَوَادِيْ بِيْسَنِي ﴿ ﴿ كَلَّا ۚ اَنْتَ اَنْتَ سَعْيَا بَا نَصِيُوْهُ ﴾ وَ يَهْ (كَهْ بِيْرِي لَنْ دَهْ كَا تَهْ وَ اَمَهْ رَا سَتِي لَهْ كُفْرِهِ وَ اَر مَعْنِيْ رَايِ دَهْ كَيْشِيْنِ (مَنْ قُزِيْ) بِشَهْ مَهْ رِي ﴿ ﴿ اَلَيْسَ لَكَ تَرْجُوْهُ ﴾ بِشَهْ مَهْ رِيْ كِيْ دُرُوْرِيْ بَهْ هَلَكَا دَهْ اُچُوْ ﴿ ﴿ مَعْنِيْ سَعْيَا ﴾ تَهْ مَعْنِيْ بَا تَهْ وَ يَانْ كِيْ دَهْ وَ رِيْ كَانِيْ خُوِيْ نَكَاةِ ﴿ ﴿ سَعْيَا تَرْجُوْهُ ﴾ تِيْمَهْ شِ يَانْ كِيْ دُرِيْ شَتِيْ رَهْ رَهْ دَهْ سَتِ دَهْ كَهْ بِيْسَ ﴿ ﴿ كَلَّا ۚ لَنْ يَنْفَعَهُ وَ سَجْدًا قَرِيْبًا ﴾ مَخِيْرِيْ بَهْ كُوِيْ يَ (لَهْ وَ كَهْ سَعْيَا) مَهْ كَهْ رَهْ كُوْرِيْ شُوْشِ بَهْ رَهْ وَ (لَهْ خَوَا) بِرِيْثِ بَكَهْ وَ رَهْ رَهْ ﴿ ﴿

سورة المدثر

● **آیه: بحر رَحْمَةٍ** ● به مادی خدای به خشای میهره بان

﴿پاڻ ٽرنه تي سهه ٿيڻ﴾ بنگو عمان ٽيمبه قورن انمان سارده خوار هوه له شه وي مه وهرو مهر برد، ﴿
﴿وما درك ما بينه ٿيڻ﴾ تو چورائيت كه شه وي به وهرو وير جي به ﴿بينه ٿيڻ جڙس ايس شهر﴾
شه وي به وهرو وير جا کتره له (خيري) هزار مانگ ﴿سر اسبكه و روضي﴾ لهو شه وهدا هر يشته
و جبير يلس له ماواندا ديهه خوار هوه ﴿هر برهمير گرش﴾ به ده رماني په رو ردگاريس له هه مور
ڪر و بار يڪدا ﴿ستره حي مفتح بحر﴾ نهو شه وه (کائي) هيبي و ناشتي دهن نا هه لائي
سينده به مار

سورۃ ﴿البقرة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ماوی خوانی به خشنودی میسر باد

﴿لَمَّا كُنْتُمْ لَدَيْهِ فَذَكِّرْهُ﴾ تهوانه ی که بی سروا بروں ﴿مِنْ حَرْبِ كَب﴾ له خواوه نامه و ﴿وَلْتَشْرِكْ﴾ بت
 په رستان ﴿مَعَكُمْ حَقَّ عَهْدِكُمْ﴾ دهستان هه له گرت (له وی بر وایی ده) نا بیشنه پرووه که یان بو
 هات ﴿وَلْتَأْمِنْ لَهُ تَوَكُّدَهُ﴾ (که نهویش) پیغمبریکه له خواوه چهند په ربه کی پاکه ی
 (نه سه رده) ده خویشه وه ﴿وَلَمَّا كُنْتُمْ فِيهَا﴾ که میاندایه چنده موسراو (سوره ت) یکی نه سرخ ﴿وَلَمَّا
 كُنْتُمْ لَدَيْهِ﴾ وه جیانه بو ووه تهوانه ی که په یامیان بو هاتبو و ﴿وَلَمَّا بَقِعْتُمُوهَا﴾ تهوانه ی
 دوی ته وه بهی که بیشانه پرووه که یان بو هات (که پیغمبری تیسلاعه) ﴿وَلَمَّا تَرَوْهُ﴾ بعدو
 اته ﴿لَمَّا كُنْتُمْ لَدَيْهِ﴾ که هه مانیان پی مده را بو و هه گه ر به وه ی که په رشتی خوا بکهن
 ﴿مَنْصُورٌ لَدَيْهِ﴾ به دل سوزی ملکه چی سو بکهن و خویان به دوور بگرن له هه موو بیر
 باور یکی خوارو حج ﴿وَلَمَّا تَرَوْهُ﴾ وه بوژ بکهن و وه نکات بدین ﴿وَلَمَّا كُنْتُمْ لَدَيْهِ﴾
 وه تهویه نایب راست ﴿

سوره فی (العصر)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ والعصر ﴾ سوتند به کات ﴿ وین ﴾ س لوب خنر ﴿ ینگو مان هم موو خه لکی له ریالندان ﴾ ﴿ لا ینر مو ﴾ جگه له وانهی که پروایان عبتانیت و ﴿ رغمو العلیخ ﴾ کمر دوه چا که کانین کزدینت ﴿ و لوبو احو ا لحق ﴾ وه ناموز گاریسی به کتریان کزدین به نایینی راست (وده صیت پتوه گرتنی و کار کردن به هر مانه کانی خودا) ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ وه ناموز گاری به کتریان کزدینت به نارامگرتن (له سهر به رستن و به تداپهتی خودا) ﴿

سوره فی (الهمزة)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ وینر یکنر فسر و اصر ﴾ ستر او له ناو چوون مو هم موو به گ گریکی به دگو (هیب گریکی تانه دور) ﴿ وینر یکنر ما لا ینر دوه ﴾ له و هی که هر سال و سامان کفر ده کانه و ده ده بر میری ﴿ وینر یکنر ما لا ینر دوه ﴾ واده زانن که ماله که ی هر ده به به لیت و ده ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ به خنر وانی به ینگو مان فری ده در تکه مار نا گریکی نیکشکینت و ده ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ نو چوور بیت له و نا گره چی به ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ تا گریکی تا و در اوی خوایی به ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ که دی به سهر دلاندا (هرو رزم ده بانه سهر دلان) ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ ینگو مان له و نا گره دا خرا و ده له سهر بان (وده ر چو و بان می به) ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ (رجیر کراون) له ناو چهند کونیککی پ اکش و دا (به ستر او به توه به چهند ستر یکی به روو بلده و ده) ﴿

سوره فی (الفیل)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴾

﴿ وینر یکنر فسر و اصر ﴾ تا بانه ت بیسی که به و ده ر دگارت چی کرد به خاوهن فیده کان (به تهر هبه و له شکره که ی که و ویستی که عهده ی پرور مرو خنیت) ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ تا بانه فو و فیل که یانی بو چهل نه کرمه و ده ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ و مار دیه سهر بان ماله دی رور پهل پهل ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ به ر د بارانیا ده کردن به و ورده ریچی گنیر ﴿ و لوبو احو العصر ﴾ گنیر و فاکور ﴿ سهر نه محام (له شکره که ی تهر هبه ی) و ملک کای خورا و لی کرد ﴿

سورنی ﴿قریش﴾

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ماوی خوائ به خشنده میهره بان

﴿لایب قریش﴾ (له شکری نه ره هه له ماوردونه سر و توانی کردن) له بهر هوگری قوره بش
﴿والله یخرجنه یثمد و عیب﴾ هوگریان به هاتوو چنوی رستانار (بقیه مه) و هوپس
(بوشام) واته (لانی یان نیک به چس) ﴿و یقیند و رب هه عیب﴾ دهی با (قوره بش له بهرام بهر
نهم هه سر وه نار و بیمه تهدها) حارمی نهم ماله (که عبه ی پرور) بهر ستر ﴿نیدی طعمه یتر
خوب﴾ نه و راته ی که له بر سبیه کی به کهار تومد (پرگاری کردن و) حواردسی بیه حطس
دوره منهدم خوب﴾ وه دلپای کردن له ترس و بیمکی گه وره و (پاراستی) ﴿

سورنی ﴿الکثر﴾

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ماوی خوائ به خشنده میهره بان

﴿لایب قریش﴾ (له شکری نه ره هه له ماوردونه سر و توانی کردن) له بهر هوگری قوره بش
﴿والله یخرجنه یثمد و عیب﴾ هوگریان به هاتوو چنوی رستانار (بقیه مه) و هوپس
(بوشام) واته (لانی یان نیک به چس) ﴿و یقیند و رب هه عیب﴾ دهی با (قوره بش له بهرام بهر
نهم هه سر وه نار و بیمه تهدها) حارمی نهم ماله (که عبه ی پرور) بهر ستر ﴿نیدی طعمه یتر
خوب﴾ نه و راته ی که له بر سبیه کی به کهار تومد (پرگاری کردن و) حواردسی بیه حطس
دوره منهدم خوب﴾ وه دلپای کردن له ترس و بیمکی گه وره و (پاراستی) ﴿

سورنی ﴿الماعون﴾

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به ماوی خوائ به خشنده میهره بان

﴿لایب قریش﴾ (له شکری نه ره هه له ماوردونه سر و توانی کردن) له بهر هوگری قوره بش
﴿والله یخرجنه یثمد و عیب﴾ هوگریان به هاتوو چنوی رستانار (بقیه مه) و هوپس
(بوشام) واته (لانی یان نیک به چس) ﴿و یقیند و رب هه عیب﴾ دهی با (قوره بش له بهرام بهر
نهم هه سر وه نار و بیمه تهدها) حارمی نهم ماله (که عبه ی پرور) بهر ستر ﴿نیدی طعمه یتر
خوب﴾ نه و راته ی که له بر سبیه کی به کهار تومد (پرگاری کردن و) حواردسی بیه حطس
دوره منهدم خوب﴾ وه دلپای کردن له ترس و بیمکی گه وره و (پاراستی) ﴿

سورہ النکاح

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نوازی عروای به خشنودی مهر و بار

[illegible]

سوره فی (الإخلاص)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به نای خوی به خشنودی میهرمان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (شهی موحده مسده) ﴿يَلِيْ هُوَ اللَّهُ﴾ (یه خوی تاک و تهیا) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 نه و خویای بی یار و جوی یار و نوبیده ﴿لَا يَرَى شَيْئًا يَدُّ يَدَيْهِ﴾ (کسی لی به یووه و نه کس به یووه)
 ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُ كِتَابٌ﴾ (و نه هر گیر هیچ کس هاوشیوه و هاوتای نه وی به)

سوره فی (العلق)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به نای خوی به خشنودی میهرمان

﴿قُلْ تَعَوَّذْ بِرَبِّكَ﴾ (شهی موحده مسده) ﴿يَلِيْ بِمَا دَعَاكَ إِلَى دَرْوَسْتِ كَهْرِي يَوْسَه وَهَر﴾
 (به یووه رد گاری به به یس) ﴿مَنْ شَرَّ مَا جَاءَ﴾ (له زیانی نه وی که درووستی کردووه)
 ﴿وَمَنْ شَرَّ سِوَاكَ وَقَبْ﴾ (و نه ریانی تاریکی کاتیک که دابیت) ﴿وَمَنْ شَرَّ سِوَاكَ فِي تَقْدِيْ﴾
 (و نه ریانی و خرابی (جادرو گهران) که بهت و دروو گری دهن و صوری پیدا ده کس)
 ﴿وَمَنْ شَرَّ مَا يَدَّ جَدَّ﴾ (و نه ریانی به خیل و چه سوود کاتیک که چه سوودی ده بات)

سوره فی (الباق)

بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ به نای خوی به خشنودی میهرمان

﴿قُلْ أَنْتُمْ بَرِيَّةٌ﴾ (شهی موحده مسده) ﴿يَلِيْ بِمَا دَعَاكَ إِلَى دَرْوَسْتِ كَهْرِي يَوْسَه وَهَر﴾
 ﴿مَنْ شَرَّ مَا جَاءَ﴾ (به پادشای خدگی) ﴿وَمَنْ شَرَّ مَا جَاءَ﴾ (به پادشای خدگی)
 ﴿وَمَنْ شَرَّ مَا جَاءَ﴾ (له ریانی و شهری و سووسه به یدا کمر (که کاتیک باوی خود ابیریت) خوی
 به یس ده کات) ﴿وَمَنْ شَرَّ مَا جَاءَ﴾ (له ریانی و شهری و سووسه به یدا کمر (که کاتیک باوی خود ابیریت) خوی
 ﴿وَمَنْ شَرَّ مَا جَاءَ﴾ (له ریانی و شهری و سووسه به یدا کمر (که کاتیک باوی خود ابیریت) خوی

فہرست سورتوں و آیات کے درجہ بندی

پیر مت و ماورویکی سووہ کا لہ گٹ بہ بیان وروونکر دیوہی
مہ ککر و مہس بیسانہ

سورت	زمارہ کدی	لاپہرہ	روونکر دیوہ
الفاتحہ	۱	۱	مہ ککی بہ
البقرہ	۲	۲	مہ دی بہ
آل عمران	۳	۵۰	مہ دی بہ
النساء	۴	۷۷	مہ دی بہ
المائدہ	۵	۱۶	مہ دی بہ
الأنعام	۶	۱۲۸	مہ ککر بہ
الأعراف	۷	۱۵۱	مہ ککی بہ
الأنفال	۸	۱۷۷	مہ دی بہ
التوبہ	۹	۱۸۷	مہ دی بہ
یونس	۱۰	۲۸	مہ ککی بہ
هود	۱۱	۲۴۱	مہ ککر بہ
یوسف	۱۲	۲۳۵	مہ ککی بہ
الرعد	۱۳	۲۵۹	مہ دی بہ
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مہ ککی بہ
الحجر	۱۵	۲۶۲	مہ ککی بہ
الصف	۱۶	۲۶۷	مہ ککر بہ
الزمر	۱۷	۲۸۲	مہ ککی بہ
المکھف	۱۸	۲۹۳	مہ ککر بہ
مريم	۱۹	۳۰۵	مہ ککی بہ
طہ	۲۰	۳۱۲	مہ ککر بہ
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	مہ ککی بہ
الحج	۲۲	۳۳۲	مہ دی بہ
المؤمنون	۲۳	۳۶۲	مہ ککی بہ
النور	۲۴	۳۵۰	مہ دی بہ
الفرقان	۲۵	۳۵۹	مہ ککر بہ
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مہ ککر بہ
النمل	۲۷	۳۷۷	مہ ککی بہ

سورتي	ژماره كډي	لايحه	بروونكر ته وړه
التقصير	۲۸	۳۸۵	مذكرو ته
المنكرات	۲۹	۳۹۶	مذكرو ته
المروم	۳	۱۱	مذكرو ته
نعام	۳۱	۱۱۱	مذكرو ته
المنجدة	۳۲	۱۱۲	مذكرو ته
الاحقاسه	۳۳	۱۱۸	مذرو ته
سيز	۳۱	۱۲۸	مذكرو ته
قطر	۳۵	۱۳۱	مذكرو ته
يس	۳۶	۱۱	مذكرو ته
القصائد	۳۷	۱۱۶	مذكرو ته
حسن	۳۸	۱۵۳	مذكرو ته
الرمز	۳۹	۱۵۸	مذكرو ته
خام	۱	۱۶۷	مذكرو ته
قصيدت	۱۱	۱۷۷	مذكرو ته
الشوري	۱۲	۱۸۲	مذكرو ته
الرمز	۱۳	۱۸۹	مذكرو ته
الرخار	۱۴	۱۹۶	مذكرو ته
الحايثه	۱۵	۱۹۹	مذكرو ته
الاحقاف	۱۶	۲۰۲	مذكرو ته
محمد	۱۷	۲۰۷	مذكرو ته
المنج	۱۸	۲۱۱	مذرو ته
المنجرات	۱۹	۲۱۵	مذرو ته
ي	۲۰	۲۱۸	مذكرو ته
الرياء	۲۱	۲۲	مذكرو ته
الطور	۲۲	۲۲۳	مذكرو ته
الحم	۲۳	۲۲۶	مذكرو ته
القصر	۲۴	۲۲۸	مذكرو ته
الرحمن	۲۵	۲۳۱	مذرو ته
المواقفه	۲۶	۲۳۴	مذكرو ته

سورای	ژماره کدی	لایحه	بروونگر سهوه
التوبه	۵۷	۵۳۷	مذاهب به
التوبة	۵۸	۵۱۲	مذاهب به
الحشر	۵۹	۵۱۴	مذاهب به
الممتحنة	۶۰	۵۱۹	مذاهب به
الصف	۶۱	۵۵۱	مذاهب به
الجمعة	۶۲	۵۵۳	مذاهب به
المنافون	۶۳	۵۵۶	مذاهب به
التغاب	۶۴	۵۵۹	مذاهب به
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مذاهب به
التحریم	۶۶	۵۶۰	مذاهب به
الصف	۶۷	۵۶۲	مذاهب به
الطهم	۶۸	۵۶۱	مذاهب به
التوبة	۶۹	۵۶۶	مذاهب به
المعارج	۷۰	۵۶۸	مذاهب به
مريم	۷۱	۵۷۰	مذاهب به
الحج	۷۲	۵۷۲	مذاهب به
المرسل	۷۳	۵۷۱	مذاهب به
الذکر	۷۴	۵۷۵	مذاهب به
القيامة	۷۵	۵۷۷	مذاهب به
الانسان	۷۶	۵۷۸	مذاهب به
المرسلات	۷۷	۵۸۰	مذاهب به
النبأ	۷۸	۵۸۲	مذاهب به
النارعات	۷۹	۵۸۳	مذاهب به
الحج	۸۰	۵۸۵	مذاهب به
التكوير	۸۱	۵۸۶	مذاهب به
الانفطار	۸۲	۵۸۷	مذاهب به
الطه	۸۳	۵۸۷	مذاهب به
الانشاء	۸۴	۵۸۹	مذاهب به
البروج	۸۵	۵۹۰	مذاهب به

صورت	زُمره کبی	آیه	درونکر سطوح
المطارق	۸۶	۵۹۱	مد تکمی به
الأحزاب	۸۷	۵۹۱	مد تکمی به
المعاشیه	۸۸	۵۹۲	مد تکمی به
المعجر	۸۹	۵۹۳	مد تکمی به
المبلد	۹۰	۵۹۴	مد تکمی به
الشمس	۹۱	۵۹۵	مد تکمی به
اللیل	۹۲	۵۹۵	مد تکمی به
الصحر	۹۳	۵۹۶	مد تکمی به
الشرح	۹۴	۵۹۶	مد تکمی به
التین	۹۵	۵۹۷	مد تکمی به
المعلق	۹۶	۵۹۷	مد تکمی به
القدر	۹۷	۵۹۸	مد تکمی به
البیت	۹۸	۵۹۸	مد تکمی به
الفرقة	۹۹	۵۹۹	مد تکمی به
الاعادیات	۱۰۰	۵۹۹	مد تکمی به
المطرفة	۱۰۱	۶۰۰	مد تکمی به
التکاتیر	۱۰۲	۶۰۰	مد تکمی به
المصر	۱۰۳	۶۰۱	مد تکمی به
المعزة	۱۰۴	۶۰۱	مد تکمی به
العلیل	۱۰۵	۶۰۱	مد تکمی به
مربط	۱۰۶	۶۰۲	مد تکمی به
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مد تکمی به
الکوثر	۱۰۸	۶۰۲	مد تکمی به
الکافرون	۱۰۹	۶۰۳	مد تکمی به
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مد تکمی به
السد	۱۱۱	۶۰۳	مد تکمی به
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مد تکمی به
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مد تکمی به
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مد تکمی به

إِنَّ بَرَاءَةَ الشُّعْرَى الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوَقَاوُ وَالذُّعُوعُ وَالْإِشَارَةُ

فِي الْمَلَكَةِ الْقَرْيَةِ الشُّعْرَى

الْمَشْرِقَةِ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهْتِ

لِطَبَاعَةِ الْمُصَنَّفِ الشُّعْرَى فِي الْمَدِينَةِ الْمُسَوَّاةِ

إِذَا يَسْرُهَا أَنْ يُصَدِّقَ لِمَجْمَعِ هَذِهِ الطَّبَعَةِ مِنَ الْقُرْآنِ الْعَكْرِ

وَتَرْجُمَةُ مَقَاسِهِ إِلَى الْمَلَكَةِ الْكُرْدِيَّةِ

تَالِ اللَّهِ أَنْ يَفْعَلَ بِهِ أَمْرًا

وَأَنْ يَحْتَضِرَ

حَاضِرُ الْحَضَرِ الشُّعْرَى الْمَلِكِ عَمَلِ اللَّهِ تَعَالَى عَزَّ وَجَلَّ

لِحَسَنِ الْحَضَرِ عَلَى جُودِهِ وَالْقَطِيبَةِ فِي شَرْحِكَ بِاللهِ الْعَكْرِ

وَاللهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

وہزارہی کاروباری نیسلا می وئەوقاف ویتانگەواز وئیرشاد

لە شاتشینی عەرەبستانی سعودیە

کە سەرپەرشتیاری کۆمەڵگەی مەلیک فەھدە

بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز لە مەدینەی منەوورە

خۆی بەخۆشەحالی دەزانێت کە کۆمەڵگە کە ھەڵبەستێت بە دەرکردن

و بڵاوکردنەوەی ئەم چاپەی قورئانی پیرۆز لە گەل وەرگیرانی

ساناگانێ بۆ زمانی کوردی

داواکاری لەخوای گەورە کە خەڵکی ئێی سوودمەند بێن و بەدەشتی

بەختیری (خادم الحرمین الشریفین) مەلیک عیدالله کوردی عیدالعزیز

نالی سعود بەجوانترین و چاکترین شیوە بداتەو، ئەمە ھەول

و تێکۆشانی گەورە لەبڵاوکردنەوەی قورئانی پیرۆز و کەلامی

بەرزی پەرورەدگار

ھەر خەری گەورە پشتیان و یارمەتیدەرە

مجمع الملك فهد القرآن الكريم
 مجمع الملك فهد القرآن الكريم

ص.ب ٦٤٧ - المدينة المنورة
www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

مالي چاپکړنې پارويزاوه
بو کړمېلگه ي مېلېک نهغه بو چاپکړنې قورنې پېرور

سندوقي پو مې ٦٦٦٦ مېدېنې منوروه

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

© مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص ١ ١٦ × ٢٢ سم

ردمك: ٩٧٨-٦-٣-٨٠٩٥-١-٢

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ. العنوان
ديوي ٢٢١، ٢٩١٥٩ ١٤٣٣/٨٤٤٢

رقم الإيداع: ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك: ٩٧٨-٦-٣-٨٠٩٥-١-٢

